

ព្រះ
ច្បាប់ប្រជុំកិច្ចការ

និង

សេចក្តីច្បាប់ជាតិសាខាខ្មែរ

វិន័យប្រជុំកិច្ច

ចុះបញ្ជីរដ្ឋ បឋមភាគ

កម្មករៈ ហិរ៉ាសិកក្រុមៈ

និង

សម្បូរយក្រុមៈ

ចោះពុម្ពលើទី ២

អង្គការសាសនាបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ឆ.ស ២៥០១

විෂය විෂය

සූත්‍රානු චරිතානු

ආ

සූත්‍රානු: චරිතානු සූත්‍රානු

විෂ

සූත්‍රානු සූත්‍රානු:

ආ. ආ. 6400

វិធានប្រជុំកេ

ចូលវគ្គស្ស បរិមោ ភាគោ

ទី១៧ តស្ស ភកវតោ អរហនោ

សង្កាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កម្មក្ខន្ធកិ

[១] កេន សមយេន ទុក្ខោ ភកវត សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ដេតវេន អនាថបិណ្ណិកតស្ស វេទាម ។ កេន
ទា ពន សមយេន បណ្ណាតលោហិតកា កិក្ខុ អត្តនា
កណ្ណាននារកា កលហនារកា វិវាទនារកា តស្ស-
នារកា សង្ឃេ អនិករណនារកា យេថ បព្វ
វិក្ខុ កណ្ណាននារកា កលហនារកា វិវាទនារកា
តស្សនារកា សង្ឃេ អនិករណនារកា តេ ទុច-
សង្កម្ពិក្ខុ ឃី វេនតិ តា វេន តុក្កេ កាយស្មុទ្ធោ ឃិសា
វេសិ កលក កលិ បនិមៈទ្កត តុក្កេ តេន បណ្ណិតក
ន តុក្កុតន ម តហស្សតក ម អសមត្តក ក ទ

វិធានប្រជុំក

ចូលវគ្គ បរិមោភ

សុមមស្តាវត្ថយចន្ទី ចំនារព្រះនាមព្រះភោគ

ជាព្រះនាមព្រះសម្ពុទ្ធ អង្គិម

កម្មក្ខន្ធកិ

(១) សម័យនោះ ព្រះសត្វភាព្វមានព្រះភោគ ទ្រង់នាំទៅក្នុង
ជេតវនាមរេសំអនាថបិណ្ណិកាសង្កឹ ទៀតក្រុងសាវត្ថិ ។ សម័យនោះឯង
បណ្ណកតិកុខិវលោហិតកកិក្ខុ(១) ជាតិទ្បាយ ជាអ្នកចង្អុលពុ បង្កើនម្លោះ
បង្កើតវា បង្កើតវិញនកថា បង្កើតអនិករណ៍ក្នុងសង្ឃ រោយប្លែងឯង ហើយ
ចូលរោគក្នុងកិក្ខុវិវាទៗ ដែលជាអ្នកចង្អុលពុ បង្កើនម្លោះ បង្កើតវា
បង្កើតវិញនកថា បង្កើតអនិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យ
ឯងនេះ លោកមានមាយុជាតិទ្បាយ ទិច្ចក្រវិក្ខុកិក្ខុខ្លះខ្លាល្អញ្ញក
លោកទាន ចូរលោកចង់គ្នាប្រើប្រាស់កិក្ខុវិញនកថា ព្រោះពួក
លោកស្រូវតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកឯងវេ ជាពហុស្សត ហើយជាអ្នកអនិករណ៍
។ កិក្ខុវិញនកថា តែក្នុងព្រះសង្ឃយកិក្ខុ ក្នុងអង្គិក ជា ទុក្ខៀតសិស្សគណបេសិក្ខុ
សិស្សនោះ កំពើលោក បណ្ណកៈខឹងលោកយើងនេះ ។

ធម្មតា កាយិកុ មយំចិ តុម្ហាតំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
 គេន អនុប្បញ្ញាទិ យេវ ភណ្ណាទាទិ ឧប្បជ្ឈន្តិ ឧប្បញ្ញាទិ ច
 ភណ្ណាទាទិ កិយ្យោកាវាយ វេយ្យាយ វិចារិយ ។ យេ
 ភេ កិក្ខុ អប្បិច្ឆា សន្តិច្ឆា លដ្ឋិយោ កុក្កុក្កុកា សិក្ខា-
 កាមា ភេ ឧប្បាយន្តិ មិយន្តិ វិចារិយ កាមិ មិ យម
 បណ្ណ ភលោហិតកា កិក្ខុ អន្តិយ ភណ្ណ ឧកាវកា
 កាលយកាវកា វិទិកាវកា ភស្សកាវកា សុវេទ្ធ
 អនិកាវកាវកា យេមិ ធម្មោ កិក្ខុ ភណ្ណ ឧកាវកា
 ក ប កាវកា វិទិកាវកា ភស្សកាវកា សុវេទ្ធ
 អនិកាវកាវកា ភេ ឧបស្សន្តិមិត្តា វិវ វិក្ខុន្តិ មា
 ទោ ឧប្ប វាយស្មៈន្តា វិសោ អនេសិ ត បវិ តលវិ
 បដិមន្តដ ឧប្ប គេន បណ្ណិតកា ច ត្បុត្តកា ច
 តហុស្សត្តកា ច វលមត្តកា ច មា ធម្មតា កាយិកុ
 មយំចិ តុម្ហាតំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ គេន អនុប្បញ្ញាទិ
 យេវ ភណ្ណាទាទិ ឧប្បជ្ឈន្តិ ឧប្បញ្ញាទិ ច ភណ្ណាទាទិ

ជាតិភិក្ខុនោះ ធម្មវិវាទិក ពួកលោកប្បក្កំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះ
 យើងរាល់គ្នាគឺជាបុគ្គលិករបស់លោកជាងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
 ការចង្អុលហេតុជាងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការចង្អុលហេតុ
 ជាងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏វិនិច្ឆ័យកើតឡើងឡើយ ។
 ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាដឹង ជាអ្នកសម្រេច មានសេចក្តីអៀនខ្មាស
 នាសេចក្តីរើស ជាអ្នកប្រាថ្នាដឹងសិក្ខា ភិក្ខុជាងនោះ ក៏គោរពទោស
 ក៏រមៀលបន្តិចបន្តួចថា ហេតុអ្វី បានជាពួកបណ្ណកិក្ខុមិនលោហិតភិក្ខុ
 ជាអ្នកបង្កើហេតុ បង្កើនោះ បង្កើវិវាទ បង្កើនិព្វានកថា បង្កើអនិករណ៍ក្នុង
 សិក្ខា ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុវិវាទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក
 ហេតុ បង្កើនោះ បង្កើវិវាទ បង្កើនិព្វានកថា បង្កើអនិករណ៍ក្នុងសិក្ខាផ្ទៃផ្ទៃ
 ដែរ ហើយនិយាយតាមយោងនេះថា លោកមានយុទ្ធជាងឡាយ មិន
 ត្រូវឱ្យភិក្ខុខ្ញុំទទួលបានគ្រប់គ្នាទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដឹងក
 ឱ្យលឿនជាងនេះ ព្រោះពួកលោកសុខនៃជាអ្នកប្រាថ្នា ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ ជា
 លទ្ធផល ហើយជាអ្នកនឹងអាចជាងភិក្ខុនោះ ឱ្យវិវាទៀត ពួកលោក
 ប្បក្កំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបុគ្គលិករបស់លោក
 ជាងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការចង្អុលហេតុជាងឡាយដែលមិនទាន់
 កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការចង្អុលហេតុជាងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ

អនុប្បត្តិកំ(១) កិក្ខុវេ វេសំ មោយបុរិសានំ អនុប្បត្តិ-
 មិតំ អប្បដ្ឋង្គំ មស្សបណាតំ អនុប្បយំ អនាវណិ-
 យំ កាដំ ហិ ធាម តេ កិក្ខុវេ មោយបុរិសា អន្តរា
 កណ្ណានិកាវណា ។ បេ ។ សង្ខេ អនិកាវណា កាវណា
 យេធិ ចន្ទោ កិក្ខុ កណ្ណានិកាវណា ។ បេ ។ សង្ខេ
 អនិកាវណា កាវណា តេ ឧបសង្កមិទ្ធា ឃុំ វត្តភ្នំ មា មោ
 ត្រុត្រោ មាយស្មត្រោ ឃុំសោ អនេសិ ឧលក ឧលវំ បដិ-
 បន្ថេម ត្រុត្រោ វនន ចល្លានិកាវណា ច ប្បត្តនកា ច តហុ-
 ស្សនកា ច អលមត្តនកា ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំធិ
 ត្រុត្រោ ច ត្រោ ករិស្សនាតិ ។ តេ អនុប្បត្តិ មេ មេ
 កណ្ណានិ ឧប្បដ្ឋង្គំ ឧប្បត្តានិ ច កណ្ណានិ កិយ្យ-
 កាវណយ មេប្បាយ សុវត្តភ្នំ មេតំ កិក្ខុវេ អប្បសន្ទានំ
 វា បសា ធាយ ចសន្ទានំ វា កិយ្យកាវណយ អនិទ្ធាតិ(២)
 កិក្ខុវេ អប្បសន្ទានំ វេ អប្បសា ធាយ ចសន្ទានំ ច
 ឃុំសន្ទានំ មស្សបណាយាតិ ។

១ ១. ប. អនុប្បយំ ។ ២ ១. វ. បដិទា កំ ។

ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ អំពីរបស់មោយបុរិសាវាំងអប្បលនោះ មិនសមគួរ
 មិនត្រូវវិនិច្ឆ័យ មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សម្មណៈ មិនអប្ប មិនគួរធ្វើ
 ឡើយ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ យេតុត្តុតានជាមោយបុរិសាវាំងអប្បលនោះ
 បណ្តែត ។ បេ ។ ចន្ទិអនិកាវណាក្នុងសង្ខេមោយឧបនិ ហើយក្នុងទៅ
 កណ្ណានិកាវណា ដែលជាអ្នកបដិហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបដិអនិកាវណាក្នុង
 សង្ខេមុត្តរាវណា ហើយមិយាយយំនិទេត លោកមានអាយុវាំងឡាយ
 មិនត្រូវធ្វើកិច្ចស្តាប់ឬញាញ់ក្នុងលោកពុទ្ធជា ពុទ្ធសាសនាប្រតិបត្តិជន
 ឲ្យរស់ដំបូងចុះ ព្រោះក្នុងលោកស្ម័គ្រតាមត្រូវបាន ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ ជា
 តាមស្ម័គ្រ ហើយជាអ្នកអនិកាវណាវិនិច្ឆ័យ ច្បងទៀត ក្នុងលោកក្នុង
 ក្នុងវិនិច្ឆ័យនោះឲ្យសារ ព្រមយើងរស់គ្នា ក៏ជាបុគ្គលរបស់លោកវិនិ-
 ច្ចាយវេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបដិហេតុវាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត
 វេ ក៏ស្រដៀង ការបដិហេតុវាំងឡាយដែលកើតស្រដៀងហើយ ក៏វិនិច្ឆ័យកើត
 ដំបូងយើងទៀត ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ អំពីនេះ មិនមែនជាឲ្យកើត
 លេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ពួកដទៃដល់មិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬដឹងនាំពួកដទៃដល់ជ្រះថ្លា
 ហើយ ឲ្យវិនិច្ឆ័យជ្រះថ្លាឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ អំពីនេះមាននៃ
 ដឹងនាំលេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ឲ្យកើតដល់ពួកដទៃដល់មិនទាន់ជ្រះថ្លាទៅឡើយ
 មិនដឹងនាំពួកដទៃដល់ជ្រះថ្លាទៅហើយ ឲ្យរស់ចិត្តទៅវិញទេតិ ។

កម្មវត្ថុ៣ ធម្មនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ

[៣] អដំទោ កកវា បណ្តុកលោហិតករិយោ(១) កិក្ខុ
 អនេកកមរិយោយេន វិករហិត្វា ធុត្តា តាយ ធុច្បោស តាយ
 បហិត្វតាយ អសធុត្តតាយ(២) សធុត្តណិកាយ កោ-
 សធុត្តស្ស អវណ្ណិ កាសិក្វា អនេកកមរិយោយេន សុករតា-
 យ សុរោសតាយ អប្បិធុត្តស្ស សធុត្តស្ស សល្លេឡស្ស
 ទ្វតស្ស ពាសាធិកស្ស អបថយស្ស វិរិយាម្ពស្ស វណ្ណិ
 កាសិក្វា កិក្ខុនំ ធនធុត្តវិកំ ធនធុលាមិកំ ធម្មំ កងំ
 កត្វា កិក្ខុ អមធុត្តសំ តេធមិ កិក្ខុវេ សធុត្ត បណ្តុ-
 កលោហិតករិយោ កិក្ខុនំ ធម្មនិយមកម្មំ ករោតុ ។
 ឯវត្ត បន កិក្ខុវេ កាតត្បំ ។ បវេនំ បណ្តុកលោហិតករិ-
 យោ កិក្ខុ ចោទេតត្វា ចោទេត្វា សារេតត្វា សារេត្វា អាថត្តិ អា-
 រោបេតត្វា(៣) អាថត្តិ អាមេតត្វា(៤) ឡត្តេន កិក្ខុវា បដិ-
 កាលេន សធុត្ត ញាមេតត្វា សុលាតុ មេ កធុត្ត សធុត្ត

១ ឧ. ម. ៣ ។ ២ ឧ. ម. អសធុត្តិយ ។ ៣ ឧកេនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ ។
 ៤ ឧ. ម. ៣០៧ ។

កម្មវត្ថុ៤ កម្មវត្ថុ៤ ធម្មនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ

[៣] ត្រាវោនា ព្រះមាត្រាភាគ ទ្រង់តិរដ្ឋិលក្ខកបណ្តុកកិក្ខុ
 និវលោហិតកកិក្ខុ ដោយអនេកកមរិយោ ហើយទ្រង់សម្តែងឱ្យចោលនៃ
 សភាពពិបាកលវដ្តលក្ខណ៍មុនដោយកម្រ និវរេនំ បាវនាដោយកម្រ
 ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសម្រេច ទៅច្រឡំច្រឡំ
 ដោយពួក មានសេចក្តីនិយមគ្រូស ទើបទ្រង់សម្តែងនុណ្ណនៃសភាព ជា
 ពុកលវដ្តលក្ខណ៍មុនដោយហើយ និវរេនំ បាវនាដោយហើយ ជាអ្នក
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសម្រេច មានចិត្តជូរផង កម្លាំងចង់ឱ្យ
 កិរិយស ទាំងឡាយក៏សេចក្តីច្រើនថា មិនសម្បូរកិរិយសវេ ប្រាសសេចក្តីព្យា-
 យាមដោយអនេកកមរិយោ ហើយទ្រង់សម្តែងធម្មករិយោមសមគ្នាដល់
 កម្មវត្ថុ៤ ដល់ក្នុងកិក្ខុ ទ្រង់ប្រាសទៅក្នុងកិក្ខុមក រើបមាត្រាពុទ្ធិ-
 ភាពា ខ្នាលកិក្ខុវិនិច្ឆ័យ រើដូច្នោះ សន្សំចូរចិត្តនិយម(១) ដល់
 បណ្តុកកិក្ខុនិវលោហិតកកិក្ខុចុះ ។ ខ្នាលកិក្ខុវិនិច្ឆ័យ ធម្មនិយមកម្មវត្ថុ៤
 សន្សំចូរចិត្តយិន្តនៈ ។ សន្សំចូរចិត្តបណ្តុកកិក្ខុនិវលោហិតកកិក្ខុជា
 មុន លុះបោះហើយ គប្បីរើក លុះរើកហើយ គប្បីលើកសាបត្តិវិញនិ
 លុះរើកសាបត្តិហើយ កិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រតិសល គប្បីប្រកាសសន្សំឱ្យ
 ដឹងថា ចិត្តប្រាសសន្សំដើមច្រើន សូមព្រះសន្សំក្តីចំខ្ញុំ ក្នុងបណ្តុកកិក្ខុ

១ កម្មវត្ថុ៤ ធម្មនិយមកម្មបណ្តុកលោហិតករិយោ ។

បញ្ញត្តិ បណ្ណករណីយកាន់ ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី

ឋានសា អរិយសិ តលាភិ តលាវិ បដិមន្ត្រី តុម្ពេ តេជ
 បណ្ឌិតតណ ច ព្យត្តតណ ច តហស្សតតណ ច អល-
 បត្តតណ ច មា ចស្ស តាយតុ មយំធិ តុម្ពេ តេជ បណ្ឌិត
 ភវិស្សតណ ។ តេជ អនុប្បញ្ញត្តិ ចេវ កណ្ណតណ ច
 ឧប្បញ្ញត្តិ ឧប្បញ្ញត្តិ ច កណ្ណតណ ភិយេន្តតណ យ
 វេបុណ្ណាយ សំវត្តន្តិ ។ សុខ្យំ បណ្ណករណីយកាន់ កា-
 នំ កិក្ខុនំ តន្ត្រិយតន្ត្រិ ករោតិ ។ យស្សាយស្ស-
 តោ មមតិ បណ្ណករណីយកាន់ កិក្ខុនំ តន្ត្រិយ-
 កម្មស្ស កាលំ តោ តុណ្ណស្ស យស្ស មត្តមតិ
 សោ កាលយ្យ ។ ទុតិយម្បិ វិទមត្តំ វនាមិ ។ សុ-
 ណាតុ មេ កន្តិ សុខ្យំ ភិម បណ្ណករណីយកា-
 ភិក្ខុ អនុតណ កណ្ណតណ ។ មេ ។ សុខ្យំ អនិ-
 ករណីយកាន យេធិ ចាញ កិក្ខុ កណ្ណតណ ។
 ។ មេ ។ សុខ្យំ អនិករណីយកាន តេ ឧបសម្ព័-
 មិត្តា វិវ វនន្តិ មា តោ តុម្ពេ តាយស្សតោ ឋានសា
 អរិយសិ តលាភិ តលាវិ បដិមន្ត្រី តុម្ពេ តេជ បណ្ឌិត-
 តណ ច ព្យត្តតណ ច តហស្សតតណ ច អលបត្តតណ

បញ្ញត្តិ (សង្ឃធ្វើ) ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី បណ្ណករណីយកាន់ ឥន្ទ្រិយមន្ត្រី

ចូរលោកលំនាំប្រើនឹងដៃកម្មវិញ្ញាណិយមន្ត្រី ប្រការត្រូវលោក សុខ្យំត
 ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកភវិវិ ជាតហស្សត ទាំងជាអ្នកអនិកាចជាតិកុមារ
 ផង ម្យ៉ាងទៀត ត្រូវលោកប្រើប្រាស់កុមារវិញ្ញាណិយមន្ត្រី ប្រការយើងលំ
 ភ្នាក់ជាត្រូវប្រើលោកទាំងឡាយដែរ ។ ប្រការវេទកុមារ ការបង្កើត
 ទាំងឡាយដែលទំនាស់តែងតែ កំរិតភាវ័យ ការបង្កើតទាំងឡាយ
 ដែលកើតឡើងហើយ កំរិតតែងតែទំនាស់យើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើ
 ឥន្ទ្រិយកម្ម ដល់ត្រូវបណ្ណករណីយកាន់កិក្ខុ ។ ការធ្វើឥន្ទ្រិយ-
 កម្មដល់ត្រូវបណ្ណករណីយកាន់កិក្ខុ គួរដល់លោកទានុកាយសុខ្យំលោ-
 លោកមានអាយុវស្សីនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកទានុកាយសុខ្យំលោ-
 លោកមានអាយុវស្សីនោះ ត្រូវមិនយាយឡើង ។ ច្បាប់កសិយមន្ត្រីនេះ ជា
 កម្រិតនៃឥន្ទ្រិយ ។ បង្កើតប្រសើរដល់ប្រើឥន្ទ្រិយសុខ្យំស្តាប់ចំ ត្រូវបណ្ណ-
 ករណីយកាន់កិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កើត ។ មេ ។ បង្កើតនិករណីយកាន់
 សង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅក្នុងកិក្ខុនៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កើ
 ហេតុ ។ មេ ។ បង្កើតនិករណីយកាន់សង្ឃធ្វើត្រូវដៃ ហើយនិយាយយ៉ាង
 នេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវប្រើកិក្ខុនេះដល់ត្រូវត្រូវលោក
 ប្រារទេ ចូរលោកលំនាំប្រើនឹងដៃកម្មវិញ្ញាណិយមន្ត្រី ប្រការត្រូវលោក សុខ្យំ
 តែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកភវិវិ ជាតហស្សត ទាំងជាអ្នកអនិកាចជាតិកុមារ

មយំមី តុច្ឆា កំ បត្តា ភវិស្សា ហតិ ។ តេន អនុច្ចាតិ
យេវ កល្យាណិ ឧច្ចាដ្ឋង្គិ ឧច្ចាតិ ច កល្យាណិ
កិយ្យោ ភាវិយ វេយ្យាណយ សំវត្ថង្គិ ។ សាវ្យោ បណ្ណា-
កាលោ ហិកតោ កំ កិក្ខំ កង្វះនិយកម្ម កា រោតិ ។
យស្ស យស្ស នោ ឧមតិ បណ្ណ កាលោ ហិកតោ កំ កិក្ខំ
កង្វះនិយកម្មស្ស ករណំ ។ យ ឧច្ឆាស្ស យស្ស
ឧត្តមតិ ។ យ កាលេយ្យ ។ កតំ សាវ្យោ បណ្ណ កា-
លោ ហិកតោ កំ កិក្ខំ កង្វះនិយកម្ម ឧមតិ សាវ្យោស្ស
តស្ស ឧច្ឆា ។ ឯវមេតំ ចារយោមីតិ ។

[៦] តីហិ កិក្ខុវ មន្ត្រីហិ សមញ្ញា កតំ កង្វះនិយ-
កម្ម អន្តរកម្មត្រូវ យោតិ អវិទយកម្មត្ថ ឧត្តម-
សន្តត្ថ អសម្មតា កតំ យោតិ អប្បដិច្ចតា កតំ
យោតិ អប្បដិច្ចាយ កតំ យោតិ វមេហិ ថា កិក្ខុវ
តីហិ កិក្ខុវ មន្ត្រីហិ សមញ្ញា កតំ កង្វះនិយកម្ម អន្តរកម្មត្រូវ
យោតិ អវិទយកម្មត្ថ ឧត្តមសន្តត្ថ ។

ក្រាមយំនិកលំដ្ឋា កំ ជាត្ថករបស់លោកជាង ឡាយវេរ ។ ប្រាសាទតុ
នោ កាលស្តិវាតុជាង ឡាយ ដែលមិនទាន់កើត កំ កិក្ខុវ កាលស្តិ
វាតុជាង ឡាយ ដែលកើតទៅហើយ កំ កិក្ខុវ កើតធម៌ឡាយ ឡើង
ទៀត ។ សិក្ខុវត្ថុនិយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ កតិក្ខុវ ខិណ្ឌ ហិកតកិក្ខុ ។
កាលស្តិ កង្វះនិយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ កតិក្ខុវ ខិណ្ឌ ហិកតកិក្ខុ គួរដល់លោក
មានអាយុស្អីណា លោកមានអាយុស្អីនោះ ក្រវិស្សៀម មិនគួរដល់
លោកមានអាយុស្អីណា លោកមានអាយុស្អីនោះ ក្រវិស្សៀម យោឡើង ។
សិក្ខុវត្ថុនិយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ កតិក្ខុវ ខិណ្ឌ ហិកតកិក្ខុ ហើយ (ការ
ធ្វើកង្វះនិយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ កតិក្ខុវ ខិណ្ឌ ហិកតកិក្ខុ នេះ) គួរដល់សិក្ខុ
ក្រាមយោតុនោះ រើបសិក្ខុស្សៀម ។ ឧត្តមតា ឧត្តមតា ឯវមេ
ដោយពាក្យស្សៀម ឯវមេ ។

[៦] ម្ចាស់កិក្ខុជាង ឡាយ កង្វះនិយកម្ម ជា កម្មមិនប្រកបដោយផល
ផល ជា កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផល ជា កម្មដែលសិក្ខុស្សៀម ដោយពាក្យ
ក្រវិស្សៀម ប្រកបដោយស្អី ឬ កម្មដែលសិក្ខុស្សៀម ធ្វើកំហុស ឬ កម្មដែល
សិក្ខុស្សៀម ដោយការមិនទាន់ស្រួល ឬ កម្មដែលសិក្ខុស្សៀម ដោយមិនតាមពាក្យ
ស្រាវជ្រាវសំគំរូ ។ ម្ចាស់កិក្ខុជាង ឡាយ កង្វះនិយកម្ម ជា អន្តរកម្ម (កម្មមិន
ប្រកបដោយផល) ផល ជា កំហុស ឬ (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផល ជា
កម្មដែលសិក្ខុស្សៀម ដោយពាក្យ ឬ ប្រកបដោយស្អី ឬ មិនផល ។

(៤) អបរេហិតិ ភិក្ខុវេ ភីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានំ តដ្ឋង្គិយកង្កំ អធិប្បកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មតា ឡុបសន្តតា អបាមន្តិយា កង្កំ ហោតិ អវេសយតា កង្កំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានំ តដ្ឋង្គិយកង្កំ អធិប្បកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មតា ឡុបសន្តតា ។

(៥) អបរេហិតិ ភិក្ខុវេ ភីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានំ តដ្ឋង្គិយកង្កំ អធិប្បកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មតា ឡុបសន្តតា អបាមន្តិយា កង្កំ ហោតិ អវេសយតា កង្កំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានំ តដ្ឋង្គិយកង្កំ អធិប្បកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មតា ឡុបសន្តតា ។

(៥) ម្នាលភិក្ខុប្រាំនិរន្តរយ គង្គង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលទ្រូចវាយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភ្នំដែលទ្រូចវាយមិនមានអាចក្តី ១ ភ្នំដែលទ្រូចវាយអាចក្តីមិនមែន ជាទេសនាភូមិផង(១) ១ ភ្នំដែលទ្រូចវាយទេសិកាចក្តី (អាចក្តីដែលភិក្ខុ សម្តែងវិធី) ១ ម្នាលភិក្ខុប្រាំនិរន្តរយ គង្គង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលទ្រូចវាយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេសផង ។

(៦) ម្នាលភិក្ខុប្រាំនិរន្តរយ គង្គង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលទ្រូចវាយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភ្នំដែលមិនទាត់ទោសិទាវិយាប្រាចរិកែក្តី ១ ភ្នំដែលមិនទាត់លើក លើសហិយាប្រាចរិកែក្តី ១ ភ្នំដែលមិនទាត់លើកអាចក្តីទ្រូចវាយប្រាចរិកែក្តី ១ ម្នាលភិក្ខុប្រាំនិរន្តរយ គង្គង្គិយកម្ម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលទ្រូចវាយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេសផង ។

១ អាចក្តីដែលសង្កេតមិនបាន គឺថា ជា ចានស្រស់អាចក្តីកំពុង គឺចានស្រស់ សង្ការ ទិសេស ។ ដែលភ្នំមិនបាន គឺ ភ្នំដែលមិនមែនជាទេសនាភូមិមិនមែន ទិសេស ដោយអាក្រក់ចាកនិក តែទ្រូច ព្រោះគង្គង្គិយកម្ម សង្ការមិនមែនភិក្ខុដែលភ្នំសង្ការិសេស ប៉ុន្តែ ចិន្តាមិនមែនភិក្ខុដែលប្រកបដោយអាក្រក់ ។

កម្មត្ថករ កម្មនិយម កម្មវិធី

[៧] អថវេហិមិ កិក្ការេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ តត្ថ-
វិយកម្មំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជយកម្មត្ថោ ឡុប-
សន្តត្ថោ មស្សដិប្បត្តា កតំ ហោតិ អធិប្បកម្មតំ ហោតិ
វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមមហិ ថោ កិក្ការេ តិហន្តេហិ ស-
មញ្ញាកតំ តត្ថវិយកម្មំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជ-
យកម្មត្ថោ ឡុបសន្តត្ថោ ។

[៨] អថវេហិមិ កិក្ការេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ
តត្ថវិយកម្មំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជយកម្មត្ថោ
ឡុបសន្តត្ថោ មស្សដិប្បត្តា កតំ ហោតិ អធិប្បកម្មតំ
ហោតិ វិក្កេទ កតំ ហោតិ វិមមហិ ថោ កិក្ការេ តិ-
ហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ តត្ថវិយកម្មំ អធិប្បកម្មត្ថោ
ហោតិ អវិជយកម្មត្ថោ ឡុបសន្តត្ថោ ។

[៩] អថវេហិមិ កិក្ការេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាកតំ តត្ថ-
វិយកម្មំ អធិប្បកម្មត្ថោ ហោតិ អវិជយកម្មត្ថោ ឡុប-
សន្តត្ថោ មស្សដិប្បត្តាយ កតំ ហោតិ អធិប្បកម្មតំ ហោតិ

កម្មត្ថករ កម្មនិយម កម្មវិធី

[១០] ហ្គាលកិក្កុបាធិឡាយ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិជយ-
កម្មផង ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ វិទេវ្យក
តិ កម្មវិជយធ្វើដោយកិច្ចាធិប្បកម្ម ១ កម្មវិជយធ្វើដោយកម្មវិជយ ១ កម្មវិជយ
ធ្វើដោយកម្ម ១ ហ្គាលកិក្កុបាធិឡាយ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មផង ជា
វិជយកម្មផង ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ
វេទិច ។

[១១] ហ្គាលកិក្កុបាធិឡាយ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិជយ-
កម្មផង ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ វិទេវ្យក
តិ កម្មវិជយធ្វើដោយការកិច្ចាធិប្បកម្ម ១ កម្មវិជយធ្វើដោយកម្មវិជយ ១
កម្មវិជយធ្វើដោយកម្ម ១ ហ្គាលកិក្កុបាធិឡាយ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្ម
ផង ជាវិជយកម្មផង ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយ
អង្គ ព្យ វេទិច ។

[១២] ហ្គាលកិក្កុបាធិឡាយ កម្មនិយម ជាអធិប្បកម្មផង ជាវិជយ-
កម្មផង ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកថាដោយអង្គ ព្យ វិទេវ្យក
តិ កម្មវិជយធ្វើដោយកិច្ចាធិប្បកម្ម ១ កម្មវិជយធ្វើដោយកម្មវិជយ ១

កម្មវត្ថុ កង្ខើយកម្ម អនម្មកម្ម

ឡុបសន្តត្តា មេសិកាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ ។
អនម្ម កតំ ហោតិ វត្តន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ហោ
តិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ កង្ខើយកម្មំ អនម្ម-
កម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថោ ឡុបសន្តត្តា ។

[១៧] អបរហិចំ តិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ
កង្ខើយកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថោ
ឡុបសន្តត្តា អហោនេត្វា កតំ ហោតិ អនម្មន កតំ
ហោតិ វត្តន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ហោ តិក្ខុវេ
តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ កង្ខើយកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ
ហោតិ អវិទយកម្មត្ថោ ឡុបសន្តត្តា ។

[១៨] អបរហិចំ តិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ
កង្ខើយកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថោ
ឡុបសន្តត្តា អហោនេត្វា កតំ ហោតិ អនម្មន កតំ
ហោតិ វត្តន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ហោ តិក្ខុវេ
តីហន្តេហិ សមន្តាភតំ កង្ខើយកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោ
ហោតិ អវិទយកម្មត្ថោ ឡុបសន្តត្តា ។

កម្មវត្ថុ កង្ខើយកម្ម ជាតម្កិលវិទ្យាស្រាវ័នេត្វិ

វៀត ភិ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។
កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវិជយោសិកាយភិ ។ កង្ខើយកម្ម ជាតម្កិលវិ
ជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។

[១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុវិជយោសិកាយភិ កង្ខើយកម្ម ជាតម្កិលវិ
ជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។

[១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុវិជយោសិកាយភិ កង្ខើយកម្ម ជាតម្កិលវិ
ជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោសិកាយភិ ។

[១៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា
 ឡុបសន្តត្ថា អាបត្តិ អបរេហិមិ កតំ ហោតិ អធិកម្ម
 កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ អធិកម្មត្ថោវ
 ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា ឡុបសន្តត្ថា ។

អធិកម្ម ឡុបសន្តត្ថំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ តដ្ឋង្គិយ-
 កម្មំ ធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា សុវុបសន្តត្ថា
 សម្មទា កតំ ហោតិ បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញា-
 យ កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ ស-
 មញ្ញានតំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ ធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយ-
 កម្មត្ថា សុវុបសន្តត្ថា ។

[១៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញានតំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ ធិកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថា សុវុ-
 បសន្តត្ថា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ វិទេសនាតាមិចិយា

[១៥] ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ តដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាវិ-
 ទេយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមតាមក្នុងខ្លួនសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
 ដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ
 តដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាវិទេយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
 កម្រកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខេងផង ។

ចំណែកធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងអធិកម្ម ។

[១៦] ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ តដ្ឋង្គិយកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌
 ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
 ដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំណេះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការ
 សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ តដ្ឋង្គិ-
 យកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាវិទេយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខេងផង ។

[១៧] ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ តដ្ឋង្គិយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជា
 វិទេយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមតាមក្នុងខ្លួន ១ កម្មដែលធ្វើដោយតាមក្នុង

កម្មវត្ថុករ កង្ខើយកម្ម ធម្មកម្ម

អបរត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិកាយ អាមត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥទេហិ ទោ កិក្កុវេ តីហាន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
កង្ខើយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ
ស្សុបសន្តញ្ច ។

[១៨] អបរេហិចិ កិក្កុវេ តីហាន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
កង្ខើយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ
ស្សុបសន្តញ្ច ហោតេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ
ហោតិ អាមត្តិ អាហេមត្វា(២) កតំ ហោតិ ឥទេហិ ទោ
កិក្កុវេ តីហាន្តេហិ សមញ្ញាគតំ កង្ខើយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ ស្សុបសន្តញ្ច ។

[១៩] អបរេហិចិ កិក្កុវេ តីហាន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
កង្ខើយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ ស្សុ-
បសន្តញ្ច សម្មទា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥទេហិ ទោ កិក្កុវេ តីហាន្តេហិ
សមញ្ញាគតំ កង្ខើយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយ-
កម្មញ្ញ ស្សុបសន្តញ្ច ។

១៩. ហេតុ ។

កម្មវត្ថុករ កង្ខើយកម្ម ជាត្រូវផលប្រយោជន៍

ទេសភាគមិធិ ១ កម្មវេលវេទិយោវេសិកាមត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ កង្ខើយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាតម្រូវផលប្រយោជ-
ន៍ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ពុទ្ធសាសនា ។

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កង្ខើយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទ-
យកម្មផង ជាតម្រូវផលប្រយោជន៍ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ពុទ្ធសាសនា
គឺ កម្មវេលវេទិយោវេសិកាមត្តិ ១ កម្មវេលវេសិកាវេទិយោវេសិកាមត្តិ ១ កម្ម-
វេលវេសិកាមត្តិ ១ កម្មវេលវេសិកាមត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កង្ខើយកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាតម្រូវផលប្រយោជន៍ ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ពុទ្ធសាសនា ។

[១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កង្ខើយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាតម្រូវផលប្រយោជន៍ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ពុទ្ធសាសនា
គឺ កម្មវេលវេទិយោវេសិកាមត្តិ ១ កម្មវេលវេសិកាមត្តិ ១ កម្មវេលវេសិកាមត្តិ ១ កម្ម-
វេលវេសិកាមត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កង្ខើយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាតម្រូវផលប្រយោជន៍ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ពុទ្ធសាសនា ។

[២១] អថ រោហិតំ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតា
 សុវ្រសន្តតា បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 ភីហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ
 ហោតិ វិទយកម្មតា សុវ្រសន្តតា ។

[២២] អថ រោហិតំ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតា សុវ្រ-
 មសន្តតា បដិប្បាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ
 សមញ្ញាគតំ តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយ-
 កម្មតា សុវ្រសន្តតា ។

[២៣] អថ រោហិតំ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតា សុវ្រ-
 មសន្តតា អាចត្តិយេ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

[២០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
 កម្មផង ជាកម្មវេលារម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មវេលាសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មវេលាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលា
 ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនីយកម្ម ជាធម្ម-
 កម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលារម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
 កម្មផង ជាកម្មវេលារម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មវេលាធ្វើតាមពាក្យចេញ ១ កម្មវេលាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលាធ្វើ
 ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនីយកម្ម ជាធម្មកម្ម
 ផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវេលារម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តដ្ឋនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
 វិទយកម្មផង ជាកម្មវេលារម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺ កម្មវេលាធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មវេលាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវេលា

សមគ្រូន គាត់ ហោតិ ឥដេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ
សមញ្ញាគតំ គង្គនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយ-
កម្មតោ សុវ្រសន្តតោ ។

[២៣] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
គង្គនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោ សុវ្រ-
សន្តតោ ទេសនាភាមិទិយា អាបន្តិយា គាត់ ហោតិ
ធម្មន គាត់ ហោតិ សមគ្រូន គាត់ ហោតិ ឥដេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ គង្គនិយកម្មំ ធម្ម-
កម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោ សុវ្រសន្តតោ ។

[២៤] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
គង្គនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោ សុវ្រ-
សន្តតោ ទេសនិភាយ អាបន្តិយា គាត់ ហោតិ ធម្មន
គាត់ ហោតិ សមគ្រូន គាត់ ហោតិ ឥដេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ គង្គនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ
ហោតិ វិទយកម្មតោ សុវ្រសន្តតោ ។

[២៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
គង្គនិយកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតោ

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គនិយកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភម្មវេសនាម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ព្រះនេះ ។

[២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គនិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភម្មវេសនាម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ព្រះនេះ ១ គម្មវេសនាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
គម្មវេសនាធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គនិយកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភម្មវេសនាម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ព្រះនេះ ។

[២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គនិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភម្មវេសនាម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ព្រះនេះ ១ គម្មវេសនាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
គម្មវេសនាធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គនិយកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភម្មវេសនាម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ព្រះនេះ ។

[២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គនិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភម្មវេសនាម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ព្រះនេះ ១ គម្មវេសនាធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១

សុវ្រុមសទ្ធកញ្ញ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ កង្ខណ្ឌិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ញ សុវ្រុមសទ្ធកញ្ញ ។

[២៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ កង្ខណ្ឌិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ញ សុវ្រុមសទ្ធកញ្ញ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ កង្ខណ្ឌិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ញ សុវ្រុមសទ្ធកញ្ញ ។

[២៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ កង្ខណ្ឌិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ញោវ សុវ្រុមសទ្ធកញ្ញ អាមត្តិ អាណេមេត្វា(១) កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ កង្ខណ្ឌិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ញ សុវ្រុមសទ្ធកញ្ញ ។

ធម្មកម្មញ្ញ ខ្នាសរា(២) តិវិទីតំ ។

១ ឧ កេណោ ២ ២ ធម្មកម្មញ្ញ ខ្នាសរា ។

កម្មវិសេសោហិយេវិចារិ ១ កម្មវិសេសេត្រៃតាមធមិ ១ កម្មវិសេសេត្រៃ ហេយការត្រៃមត្រៃត្រៃត្រៃ ១ ខ្នាសកិក្ខុវាទិ ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្ម ធម៌ ជាវិធម្មកម្មធម៌ ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហេយល្អធម៌ ប្រកបហេយអន្តិ ពុ ខេធម៌ ។

[២៦] ខ្នាសកិក្ខុវាទិ ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិធម្មកម្ម ធម៌ ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហេយល្អធម៌ ប្រកបហេយអន្តិ ពុ ដិទេវិក ភិក្ខុ វិសេសេសោហិយេវិចារិ ១ កម្មវិសេសេត្រៃតាមធមិ ១ កម្មវិសេសេត្រៃ ហេយ ការត្រៃមត្រៃត្រៃត្រៃ ១ ខ្នាសកិក្ខុវាទិ ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជា វិធម្មកម្មធម៌ ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហេយល្អធម៌ ប្រកបហេយអន្តិ ពុ ខេធម៌ ។

[២៧] ខ្នាសកិក្ខុវាទិ ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិធម្ម កម្មធម៌ ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហេយល្អធម៌ ប្រកបហេយអន្តិ ពុ ដិទេវិក ភិ កម្មវិសេសេសោហិយេវិចារិ ១ កម្មវិសេសេត្រៃតាមធមិ ១ កម្មវិសេសេត្រៃ ហេយការត្រៃមត្រៃត្រៃត្រៃ ១ ខ្នាសកិក្ខុវាទិ ខ្យាយ កង្ខណ្ឌិយកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិធម្មកម្មធម៌ ជាកម្មវិសេសាម្ចាស់ហេយល្អធម៌ ប្រកប ហេយអន្តិ ពុ ខេធម៌ ។

សង្ខេបកម្មញ្ញខ្នាសរា ១២ ក្នុងធម្មបិដក ។

សង្ឃស្ស វាសន្តំ ភាសតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ
សមម្ហានុភស្ស ភិក្ខុវេ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ តត្ថ-
ជ័យកម្មំ ករោយ្យ ។

[៣០] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុជំ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ
តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ឯកោ ភណ្ណនិកាយកោ ។ មេ ។
សង្ឃោ អធិករណ កាយកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ
អត្ថបុត្តា អាមត្តិពហុលោ មធមធាថោ ឯកោ តិហិ-
សំ សង្ឃោ វិហារតិ អធិបុលោចំគេហិ តិហិសំសង្កេហិ
ឥវេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុជំ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ
តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ។

[៣២] អថវេសំចំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុជំ អាភត្ត-
មាថោ សង្ឃោ តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ឯកោ អធិសីល
សីលវិបត្តោ ហោតិ ឯកោ អត្តាទារ អាថារិវេត្តោ
ហោតិ ឯកោ អតិជំដ្ឋិយោ ជិដ្ឋិវិបត្តោ ហោតិ ឥវេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុជំ អាភត្តមាថោ សង្ឃោ
តត្ថជ័យកម្មំ ករោយ្យ ។

ព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជត្ថជ័-
យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកទេវេនិ ។

[៣១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជត្ថ-
ជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួក គឺ ភិក្ខុមួយពួក ជាអ្នកចង្អុលទុក ។ រេ ។ បង្ក
អធិបាលីក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួក ល្ងង់ មិនឃ្លាស មានភាពក្តីច្រើន
មិនមានការកំណត់ភាពក្តី ១ ភិក្ខុមួយពួក ទៅច្រឡោកច្រឡំដោយគ្រ-
ហស្តដោយការច្រឡោកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជត្ថជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកទេវេនិ ។

[៣២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវេជ្ជ-
ត្ថជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមួយពួក មានសីលវិបត្តិក្នុង
អធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួក មានភាពវិបត្តិក្នុងអដ្ឋបារ ១ ភិក្ខុមួយពួក
មានវិជ្ជិវិបត្តិក្នុងភតិជំដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏
តប្បវេជ្ជត្ថជ័យកម្មដល់ភិក្ខុ ព ពួកទេវេនិ ។

មេត្តា ឧ សុវណ្ណិយំ កាតតំ ឧ អនុវិដោ បដ្ឋ-
មេត្តោ ឧ ឱ កាសោ កាវេតោ ឧ ពោធិតោ ឧ
សារេតោ ឧ ភិក្ខុ^(១) ភិក្ខុហិ សម្មយោ ឧ តត្ថិ ។

ធម្មនិយមេ អនុវិសវំ វិជ្ជំ ។

(៣៧) អដិទោ សង្ឃោ បណ្ណកាលោហិតកាណិ
ភិក្ខុនំ ធម្មនិយមេ អនុវិស ។ តេ សង្ឃេ ធម្ម-
និយមេ កម្មតោ សម្មា វត្ថុនិ លោមំ ពោធិនិ ធម្មា
វត្ថុនិ ភិក្ខុ ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វិទេនិ មយំ អារុសោ
សង្ឃេ ធម្មនិយមេ កម្មតោ សម្មា វត្ថាម លោមំ ពា-
តេម ធម្មា វត្ថាម កនំ ឧ ទោ អម្មេហិ បដិបដ្ឋិ-
តត្ថិ ។ កតវេតា ឯតមត្ថំ អារោចេសំ ។ តេ ឯហិ
ភិក្ខុវ សង្ឃោ បណ្ណកាលោហិតកាណិ ភិក្ខុនំ ធម្មនិ-
យមេ បដិច្ចស្សមេត្ត ។

១ ឧ. ភិក្ខុ ១ វិស្សតិ ។

ដល់ភិក្ខុជាចក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានខាតពេញ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ)
មិនត្រូវទទួលបានជាដក់ក្នុងក្រុង មិនត្រូវធ្វើទោស^(១) មិនត្រូវចោទគេ
(ដោយវត្ថុ ឬដោយអារក្ខ) មិនត្រូវរំលឹក (ពេសក្ខាដវ) មិនត្រូវ
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱវណ្ណោះ) ខ្ពស់ពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

យេវេ ឧ ឧ ក្នុងធម្មនិយមេ ។

(៣៨) លំដាប់នោះឯង សន្សំបានធ្វើកម្មនិយមដល់ពួកបណ្ណកភិក្ខុ
និងកាលហិតភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសន្សំបានធ្វើកម្មនិយ-
មមួយហើយ គឺប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម^(២) ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់
ភិក្ខុវាលោសំចេញចាកកម្ម ព្រឹត្តលទ្ធភាពភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលទ្ធភាពទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសន្សំបានធ្វើកម្មនិ-
យមមួយហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ
ដល់ភិក្ខុវាលោសំចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដូចម្តេចទៀត ។
ភិក្ខុទាំងឡាយ យកសេចក្តីគំនិតប្រាបបដិទូលព្រះអាទព្រះភាគ ។ ព្រះភ្នំ
ទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំលទ្ធភាពទាំងឡាយ ដើម្បីនោះ សន្សំចូរម្ខាងកម្មនិយម
ដល់ពួកបណ្ណកភិក្ខុនិងកាលហិតភិក្ខុចុះ ។

១ ភិក្ខុដែលសន្សំបានធ្វើកម្មនិយមហើយ មិនត្រូវស្តេចទោសនឹងភិក្ខុណាមួយដែលមាន
ពោលដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ ស្តេចសុភាពរាជតាម ។

(៣៦) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តហិ សមញ្ញាគតស្ស

ភិក្ខុនោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សន្ត្រីតត្ថំ ឧបសម្មា-
នេតិ វិស្សយំ នេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបតិ ភិក្ខុនោ-
វាធកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវនេតិ
នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រីហិ សមញ្ញាគតស្ស
ភិក្ខុនោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សន្ត្រីតត្ថំ ។

[៣៧] អបរេហិថិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រីហិ សមញ្ញា-

គតស្ស ភិក្ខុវេ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សន្ត្រីតត្ថំ
យាយ អាបត្តិយា សន្ស័ន តដ្ឋនិយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តិ អាបត្តិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
ចាប័ដ្ឋតំ កម្មំ តាហតិ កម្មិតោ តាហតិ នមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រីហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ
តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សន្ត្រីតត្ថំ ។

[៣៨] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តហិ សមញ្ញាគតស្ស

ភិក្ខុនោ តដ្ឋនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សន្ត្រីតត្ថំ បក-
តតស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសដំ បរេតិ បវារណំ បរេតិ
សវចនិយំ កោះវតិ អនុវាទំ បដ្ឋរេតិ ឱកាសំ តាហតិ

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដំនិយកម្មារមសំ

ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី ៥ គឺ ភិក្ខុធិរុទ្ធសម្បត ១ ភិក្ខុធិរុទ្ធិប្បយ ១
ភិក្ខុធិរុសាមណោសម្បត្តិ ១ ភិក្ខុធិរុសាមណោសម្បត្តិបាស្សក្រវាសិក្ខុ ១
ភិក្ខុវេសសង្ឃសម្មាហិយ ព្រៀមប្រារាវភិក្ខុវាទីឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុ
វាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដំនិយកម្មារមសំភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី
៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដំនិយកម្មារមសំ

ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី ៥ ថវិទ្ធិត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើតដ្ឋនិយកម្ម
ព្រោះអាបត្តិណាហិយ គ្រឿងគ្រវាម្បាប្រដំនិយកម្ម ១ ឬតាមត្ថិវិទ្ធិប្រ-
ហែល ភ្នំនីតិអាបត្តិមុននោះ ១ ឬតាមត្ថិវិទ្ធិប្រដំនិយកម្មនោះ ១ ភិក្ខុ
គំរង្សីលតដ្ឋនិយកម្ម ១ ភិក្ខុគំរង្សីលតដ្ឋនិយកម្ម ១ ម្នាល
ភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដំនិយកម្មារមសំភិក្ខុវេសប្រកបវាយ
ន្តី ៥ នេះឯង ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុវាទីឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវាម្បាប្រដំនិយកម្មារមសំ

ភិក្ខុវេសប្រកបវាយន្តី ៥ គឺ ភិក្ខុវាទីឡាយសវចនិយកម្ម ១
ភិក្ខុវាទីឡាយសវចនិយកម្ម ១ ភិក្ខុវាទីឡាយសវចនិយកម្ម ១ ភិក្ខុវាទីឡាយ
សវចនិយកម្ម ១ ភិក្ខុវាទីឡាយសវចនិយកម្ម ១ ភិក្ខុវាទីឡាយសវចនិយកម្ម ១

បោះទេតិ សាមេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មាយោទេតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សម្មាទតស្ស ភិក្ខុនោ ឧដ្ឋ-
និយកម្មំ ន បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ។

បដិច្ចស្សន្តោកត្វិយេនំ ធម្មិកំ ។

[៣៧] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សម្មាទតស្ស
ភិក្ខុនោ ឧដ្ឋនិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ន ឧបសម្ពា-
ទេតិ ន ចិស្សយំ ទេតិ ន សាមេណំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន
ភិក្ខុនោ វា ន កសយ្ហតិ សា និយតិ សម្មនោមិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឧវទេតិ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ សម្មាទត-
ស្ស ភិក្ខុនោ ឧដ្ឋនិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ។

[៤០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ សម្មាទត-
ស្ស ភិក្ខុនោ ឧដ្ឋនិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ យាយ
ហេតុនិយា សង្ខេន ឧដ្ឋនិយកម្មំ ភាតំ ហោតិ តំ
អាបត្តិ ន អាបត្តិ វាញំ វា នា និសិកំ នោ វា ហា-
បត្តិកំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហិ សម្មាទតស្ស ភិក្ខុនោ
ឧដ្ឋនិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោកត្វំ ។

(ដើម្បីបោទ) ន ភិក្ខុនោ នេ ន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ភិក្ខុប្រកបញ្ចកភិក្ខុ (ឱ
លោក) ធម្មិកភិក្ខុនិយមំ ន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំមិនត្រូវប្រាប់
កង្វើយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះទេ ។

ចប់កង្វើយកម្មដែលសន្សំមិនត្រូវប្រាប់ ហេតុផល ៤ ។

[៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវប្រាប់កង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ភិក្ខុ មិនឱ្យឧបសម្ពាទេ មិនឱ្យនិស្ស័យទេ
មិនឱ្យសាមេណេបម្រើទេ មិនឱ្យខុលការសន្មតទូទៅជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនិម
បើទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុទាំងឡាយ ទេ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវប្រាប់កង្វើយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

[៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវប្រាប់កង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ភិក្ខុ ដែលសន្សំកង្វើយកម្មប្រោះ
ភាគត្តិណាហើយ មិនត្រូវភាគត្តិណាទៀតទេ ឬភាគត្តិដទៃប្រហែលគ្នាខ្លះ
ភាគត្តិមុននោះ ឬភិក្ខុភាគត្តិដទៃជាភិក្ខុមុននោះ ទេ មិនគិតប្រើកង្វើ-
យកម្ម ទេ មិនគិតប្រើកង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុម្នាក់ក្នុងកង្វើយកម្ម ទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
សន្សំត្រូវប្រាប់កង្វើយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

កង្កីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាបាមាតិ ។ ធុតិយម្បិ
 យាបាតត្តា ។ តតិយម្បិ យាបាតត្តា ។ ត្បុរ្តន កិក្ខុតា
 បដិវលេន សង្ក្រ ប្រាមេតតោ សុណាតុ មេ កង្ក
 សង្ក្រ ឥមេ បណ្ឌកលោហិតកា កិក្ខុ សង្ក្រ
 កង្កីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោម បាតន្តិ ទេត្តា
 វត្តន្តិ កង្កីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាបាតិ ។ យនិ
 សង្ក្រ បត្តកល្លិ សង្ក្រ បណ្ឌកលោហិតកា
 កិក្ខុ កង្កីយកម្ម បដិច្ចស្សន្តិ យាបាតិ ។ បសា ប្រតិ ។
 សុណាតុ មេ កង្ក សង្ក្រ ឥមេ បណ្ឌកលោហិតកា
 កិក្ខុ សង្ក្រ កង្កីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោម
 បាតន្តិ ទេត្តា វត្តន្តិ កង្កីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ
 យាបាតិ ។ សង្ក្រ បណ្ឌកលោហិតកា កិក្ខុ
 កង្កីយកម្ម បដិច្ចស្សន្តិ ។ យស្សយស្សតោ
 មមតិ បណ្ឌកលោហិតកា កិក្ខុ កង្កីយ-
 កម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ ។ សា តុណ្ណស្ស យស្ស ធុត-
 មតិ ។ សា កាសយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឋិតមត្តិ វលាមិ ។

ខ្ញុំប្រាកដណាស់ថា មកស្រុកការព្រាបកង្កីយកម្ម ។ គប្បីស្វមជា
 គម្រប់បំផុសផង ។ គប្បីស្វមជាគម្រប់បំផុសផង ។ ភិក្ខុគុណស
 ប្រតិពល ។ គប្បីស្វមជាសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ស្វម
 ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌកកិក្ខុនិវេលាហិតកិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធំ
 កង្កីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រវត ព័ន្ធសម្បទារម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដ៏លំអិតិយាលោសចេញបាតកម្ម មកស្រុកការព្រាបកង្កីយកម្ម ។
 បើកម្មមានការស្រដៀងសង្ឃហើយ សង្ឃ គប្បីព្រាបកង្កីយកម្ម របស់
 ពួកបណ្ឌកកិក្ខុនិវេលាហិតកិក្ខុ ។ នេះជាប្រតិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ស្វមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌកកិក្ខុនិវេលាហិតកិក្ខុនេះ ដែល
 សង្ឃបានធ្វើកង្កីយកម្មហើយ គឺបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រវត ព័ន្ធសម្ប-
 រម ប្រព្រឹត្តវត្តដ៏លំអិតិយាលោសចេញបាតកម្ម (ឥន្ទ្រវេក) សូម
 ការព្រាបកង្កីយកម្ម ។ សង្ឃព្រាបកង្កីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌកកិក្ខុ
 និវេលាហិតកិក្ខុ ។ ការព្រាបកង្កីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌកកិក្ខុនិវេលា-
 ហិតកិក្ខុ គួរដល់លោកនាយកអង្គការ លោកនាយកអង្គការ
 គ្រូស្រៀម មិនគួរដល់លោកនាយកអង្គការ លោកនាយកអង្គ
 នេះ គ្រូខ្ញុំយាយចៀង ។ ខ្ញុំប្រាកដសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បំផុសផង ។

អង្គប្រជុំ រដ្ឋសភា

សុំណាម ១៦ កន្លះ ១២១ ២ យស្សាយស្សនោ ១២៦
បណ្ណកាលោហិតកាយំ កិក្ខុនំ ក្រដ្ឋនិយកម្មស្ស ប-
ដិច្ចស្សន្តិ ហេ កុណ្ណិប្ប យស្ស ១២៧ ២ ហេ ក-
សេយ្យ ១ តនិយម្ប បិទបន្តំ វិហិតិ ១ សុំណាម ២
កន្លះ សង្កា ៧១២ បណ្ណកាលោហិតកាយំ កិក្ខុ សង្ការ
ក្រដ្ឋនិយកម្មស្ស បណ្ណ វិក្កនំ លោមំ ជានិក្ខំ យេត្តា
វិក្កនំ ក្រដ្ឋនិយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យា ធម្មំ ១ សង្ការ
បណ្ណកាលោហិតកាយំ កិក្ខុនំ ក្រដ្ឋនិយកម្ម បដិច្ច-
ស្សន្តិ ១ យស្សាយស្សនោ ១២៦ ២ បណ្ណកាលោហិ-
តកាយំ កិក្ខុនំ ក្រដ្ឋនិយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ ហេ
កុណ្ណិប្ប យស្ស ១២៧ ២ ហេ ក- ១ បដិច្ច-
ស្សន្តិ សង្ការ បណ្ណកាលោហិតកាយំ កិក្ខុនំ ក្រដ្ឋ-
និយកម្ម ១២៦ ២ សុំណាម ២ កុណ្ណិ ១ បិទបន្តំ
ចារយាមីតំ ១

រដ្ឋសភា ឈប់ ២០៦ ១

កង្វះ ការប្រជុំរដ្ឋសភា

បញ្ជីគ្រួសារសិស្សជីវិតប្រមិទ សូមសិស្សស្តាប់ខ្ញុំ ២ ២១ ក៏ការប្រជុំរដ្ឋស-
ភា យកម្បាចសំគូបបណ្ណកតិកុនិវលោហិតកតិកុ គួរដល់លោកមានអាយុអន្ត
ណា លោកមានអាយុអន្តនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុ
អន្តណា លោកមានអាយុអន្តនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ២ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
នេះ ជាគម្រប់បំផុសផុល ២ បញ្ជីគ្រួសារសិស្សជីវិតប្រមិទ សូមសិស្សស្តាប់ខ្ញុំ
គួរកម្បាចសំគូបបណ្ណកតិកុនិវលោហិតកតិកុនេះ ដែលសិស្សបានធ្វើកង្វះយកម្បាយ
បានប្រើក្រដាសយកម្បាយ វាចំសម្បូរកោម ប្រើក្រដាសយកម្បាយ
លោស្តេចនាគម្ប (ឧទ្ធរក) សូមការប្រជុំរដ្ឋសភា ២ សិស្ស
ក្រោងរដ្ឋសភា យកម្បាចសំគូបបណ្ណកតិកុនិវលោហិតកតិកុ ២ ការប្រជុំ
រដ្ឋសភា យកម្បាចសំគូបបណ្ណកតិកុនិវលោហិតកតិកុ គួរដល់លោកមានអ-
យុអន្តណា លោកមានអាយុអន្តនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមាន
អាយុអន្តណា លោកមានអាយុអន្តនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ២ សិស្ស
បានប្រជុំរដ្ឋសភា យកម្បាចសំគូបបណ្ណកតិកុនិវលោហិតកតិកុហើយ (ការ
ប្រជុំរដ្ឋសភា យកម្បាចសំគូបបណ្ណកតិកុនិវលោហិតកតិកុនេះ) គួរដល់សិស្ស
ប្រកាសចុះខ្លួន ទើបសិស្សស្រៀម ២ ខ្ញុំសូមចុះខ្លួនផ្តល់លើកនេះ
ដោយការស្រៀមយ៉ាងនេះ ២

រដ្ឋសភា ឈប់ ២០៦ ១

(៤៣) គេន ទោ មន សមយេន អាយស្ម
 សេយ្យសកោ ពារលា ហោតិ អត្សត្តោ^(៤) អាមត្តិកហ្ម-
 លា អនបនាដោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អននុលោមិ-
 កេហិ តិហិសំសត្តេហិ អបិស្សុ កិក្ខុ បតតត្តា^(៥)
 បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មាទត្តំ ទេន្តា
 អត្តន្តា ។ យេ តេ កិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ មេ ។ តេ ទដ្ឋិ-
 យត្តិ វិយត្តិ វិទា.តត្តិ កតំ ហិ បាម អាយស្ម
 សេយ្យសកោ ពារលា កវិស្សុវិ អត្សត្តោ អាមត្តិក-
 ហ្មលា អនបនាដោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហារិស្សុវិ អននុ-
 លោមិកេហិ តិហិសំសត្តេហិ អបិស្សុ កិក្ខុ បតតត្តា
 បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មាទត្តំ ទេន្តា
 អត្តន្តាតិ ។ អថទោ តេ កិក្ខុ កតតតោ ឯតមត្តំ
 អារោមេស្មំ ។

(៤៤) អថទោ កតត បតស្មី ចិណាទេ ឯតស្មី
 បករលោ កិក្ខុសម្មំ សត្តិទាតាមេតា កិក្ខុ បដិបុត្តិ

៤ ទ. អប្បិច្ឆា ។ ៥ ម. បាតា ។

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកកិក្ខុមានកាយ ជាភិក្ខុល្ងង់
 មិនឈ្លាស មានអាមត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាមត្តិ នៅច្រឡំក្រឡង់
 ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡង់មិនសមគួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាបក-
 តត្តសោតកំភែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានក្ខ ឱ្យអត្តាន ។
 ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាដឹង ។ មេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ
 ក៏ពាលនោះ សិរវៀល បន្តបន្តិច ហេតុអ្វីបានជាសេយ្យសកៈមាន
 កាយ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាមត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាមត្តិ
 នៅច្រឡំក្រឡង់ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡង់មិនសមគួរ ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយជាបកតត្តសោត កំភែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ
 មានក្ខ ឱ្យអត្តាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្រាបបង្គំទូល
 ដំណើរនឹងចំពោះព្រះនាមព្រះភាគ ។

(៤៤) ព្រះវិហារនេះ ដំណើរនេះ ព្រះនាមព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រ-
 ជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់គ្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនោះថា អូស

សង្ខំ ភិក្ខុវេ សេយ្យសភោ ភិក្ខុ ពាលោ យោតិ
 អន្សត្តោ អាមន្តិកហុលោ អនបនាថោ តិហិសំសន្នោ
 វិហារតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំសន្នោហិ អបិស្សុ
 ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ធន្តា មូលាយ បដិកស្សត្តា
 មានត្តំ ធន្តា អន្តោន្តា ។ សង្ខំ កក្កុតិ ។ វិហារិ
 តុន្តោ កក្កុតិ អននុវ្មវិគំ(១) ភិក្ខុវេ តស្ស មោយ បុរិសស្ស
 អននុលោមិកំ អប្បដិវ្មំ អស្សាមណកំ អតត្បិយំ
 អត្តរណិយំ កាចំ ហិ ពាម សោ ភិក្ខុវេ មោយ បុរិសោ
 ពាលោ ភវិស្សតិ អន្សត្តោ អាមន្តិកហុលោ អនបនា-
 ថោ តិហិសំសន្នោ វិហារិស្សតិ អននុលោមិកេហិ តិហិ-
 សំសន្នោហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បតតត្តា បរិវាសំ ធន្តា
 មូលាយ បដិកស្សត្តា មានត្តំ ធន្តា អន្តោន្តា យេតំ
 ភិក្ខុវេ មប្បវេន្តំ ពិ បសាធាយ បសន្នាធំ ពិ
 ភិយ្យោភាយ ។ យេ ។ វិហារិក្ខា មន្តិ កាចំ កត្តា
 ភិក្ខុ អាមន្តិកេ តេហិ ភិក្ខុវេ សាវ្មុ មោយ្យ-
 សកស្ស ភិក្ខុវោ ខិណ្ឌយុគម្ពំ កកោតុ ខិស្សយ

១ ៥ អនុវ្មយំ ។

ភិក្ខុវេ ខ្យាយ ពួចំ មោយ្យសកភិក្ខុ ជិភិក្ខុល្មំ មិនឃាស មានាមភិ
 ក្រមីម មិនបានការកំណត់កាមភិ ទៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការ
 ប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុវេ ខ្យាយ ជាបកគត្តៈសាគកំ តែងឱ្យបរិកស
 ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអត្តាន ពិភវន្ត ។ ភិក្ខុវេ ខ្យាយ
 ក្រាបបង្ខំលូត សូមទ្រង់ប្រារម្ភាប្រោស ពិភវន្ត ។ ប្រាសព្វតាខ្លួន
 មានប្រះកាត្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ កំភិរេសំ មោយបុរស
 នោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជាបរិសមណៈ
 មិនធម្មិ មិនគួរឱ្យឃើញ ម្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ ហេតុអ្វីបានជាមោយ-
 បុរសនោះ ជាបុគ្គលល្មម មិនឃាស មានកាមភិក្រមីម មិនខានការកំណត់
 កាមភិ ទៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរ
 ឯភិក្ខុវេ ខ្យាយ ជាបកគត្តៈសាគកំ ឱ្យបរិកស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ
 មានត្ត ឱ្យអត្តាន ម្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ កំភិរេសំ មោយបុរសនោះ មិន
 មែននាំឱ្យប្រេងផ្លូវដល់ អនតិ ខ្យាយ វេលាមិនខានប្រះផ្លូវ មិនមែនជិតនាំ
 ភ្នាក់ដទៃ វេលាប្រះផ្លូវ ហើយឱ្យកំភិរេសំ ក្រែងផ្លូវ ភ្នំ ១ ។ យេ ។ លុកទ្រង់
 បន្ទាសព្វ ទ្រង់ប្រើម្និកថា ហើយប្រាស ហៅភិក្ខុវេ ខ្យាយថា ម្នាលភិក្ខុ
 វេ ខ្យាយ មើងនោះ សង្ឃត្តា ម្និកថា សុត្តន្ត(១) ដល់សេ បុរសភិក្ខុ

១ កថាខិណ្ឌយុគសម័យសុត្តន្ត ។

តេ វត្តត្បូង ។ ឯវត្ត បទ កិច្ចាវ កាតត្បូ ។ បឋម
 សេយ្យសកោ កិច្ច ចោទេតត្បោ ចោទេត្តា សាបេតត្បោ
 សាបេត្តា អាបត្តិ អាបេបេតត្តា អាបត្តិ អាបេបេត្តា
 ត្បូរត្តទ កិច្ចតា បដិទៈលទ សង្ឃោ ញាបេតត្បោ
 សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ
 កិច្ច ពាលោ យោតិ កត្បត្តោ អាបត្តិ តហុលោ អទប-
 តា តា កិហិសំសាដ្ឋោ វិហាតិ អទទុលោ មិកេហិ កិហិ-
 សំសាដ្ឋោ អបិស្ស កិច្ច បតតត្តា បរិវាសំ ទេត្តា
 មូលាយ បដិកស្សត្តា ហានត្តំ ទេត្តា អត្តត្តា ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស កិច្ច-
 ចោ ទិយស្សកម្មំ ករយ្យ ទិស្សាយ តេ វត្តត្បូង ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃោ អយំ
 សេយ្យសកោ កិច្ច ពាលោ យោតិ កត្បត្តោ អាបត្តិ-
 តហុលោ អទបតា តា កិហិសំសាដ្ឋោ វិហាតិ អទទុ-
 លោមិកេហិ កិហិសំសាដ្ឋោ អបិស្ស កិច្ច បតត-
 តត្តា បរិវាសំ ទេត្តា មូលាយ បដិកស្សត្តា ហានត្តំ
 ទេត្តា អត្តត្តា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស កិច្ចចោ

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវទៅដោយទានទិស្សយ(១) ។ ម្ចាស់កិច្ចព័ន្ធគ្រប់យ
 សង្ឃតប្បិច្ឆិ (ទិយស្សកម្ម) យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវទៅទានសេយ្យសក-
 កិច្ចជាមុន លុះទានទៅហើយត្រូវលើក លុះលើកហើយត្រូវលើកអាបត្តិរៀន
 លុះលើកអាបត្តិរៀនហើយ ត្រូវកិច្ចអ្នកឈ្លានស្រុកពាលញ្ញាខ្មែរសង្ឃឱ្យដឹង
 ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិច្ចនេះ
 ជាភិក្ខុល្ងន់ មិនឈ្លាន មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ
 នៅច្រឡំច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ
 ព័ន្ធគ្រប់យជាបកកត្តសោភិតភ័យឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនេះ ឱ្យ
 មានក្ត ឱ្យអត្តាទ ។ បើកម្មមានកាលក្នុងសង្ឃហើយ សង្ឃតប្បិ-
 ច្ឆិទិយស្សកម្ម ផលសេយ្យសកកិច្ច ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវទៅដោយ
 ទានទិស្សយ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិច្ចនេះ ជាភិក្ខុល្ងន់ មិនឈ្លាន មានអាបត្តិ
 ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡំច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយ
 ការច្រឡំច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុព័ន្ធគ្រប់យជាបកកត្ត ភិក្ខុឱ្យបរិវាស
 ឱ្យមូលាយបដិកស្សនេះ ឱ្យមានក្ត ឱ្យអត្តាទ ។ (កត្បវិទ្យ) សង្ឃត្បិ

១ ភិក្ខុដែលល្ងន់មិនឈ្លានស្រុកត្រូវសង្ឃទិស្សយហើយទៅក្រសួងយដ្ឋានព្រះបរមរាជវាំង
 មិនត្រូវទៅជាបាទីស្សយមុនឡើយ ។

កម្មវត្ថុនៃ វិធីសម្បទានសម្បទាន

វិធីសម្បទាន ក្នុង កិច្ចការ វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន
 យស្សនា មិនតិ សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ វិធីសម្បទាន
 កម្មស្ស ករណី វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន ស្រា វត្ថុស្ស
 យស្ស ទក្ខមនិ ស្រា កាសេយ្យ ។ ទុតិយឃ្លី ឯកមន្ត
 វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សាវ័ណ មយំ វេយ្យា-
 សកោ កិច្ច ពាលោ យោតិ មន្យត្តោ អាមន្តិមហាលោ
 អនមតានោ តិហិសំសន្នោ វិហារិ មនុណោ កិច្ច
 តិហិសំសន្តហិ មមិស្ស កិច្ច មកតត្តា បរិសំស វេន្តា
 មូលាយ បដិកស្សន្តា មាទន្តំ ទេន្តា អាក្កន្តា ។
 សន្តោ សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ វិធីសម្បទាន
 ករណី វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន វេយ្យាស្សនា
 មិនតិ សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ វិធីសម្បទាន
 កម្មស្ស ករណី វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន ស្រា វត្ថុស្ស
 យស្ស ទក្ខមនិ ស្រា កាសេយ្យ ។ ទុតិយឃ្លី
 ឯកមន្ត វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សាវ័ណ
 ។ មេ ។ ស្រា វត្ថុស្ស យស្ស ទក្ខមនិ ស្រា

កម្មវត្ថុនៃ វិធីសម្បទានសម្បទាន

វិធីសម្បទាន គឺ វិធីសម្បទាន កិច្ចការ វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន
 យស្សនា មិនតិ សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ វិធីសម្បទាន
 កម្មស្ស ករណី វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន ស្រា វត្ថុស្ស
 យស្ស ទក្ខមនិ ស្រា កាសេយ្យ ។ ទុតិយឃ្លី ឯកមន្ត
 វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សាវ័ណ មយំ វេយ្យា-
 សកោ កិច្ច ពាលោ យោតិ មន្យត្តោ អាមន្តិមហាលោ
 អនមតានោ តិហិសំសន្នោ វិហារិ មនុណោ កិច្ច
 តិហិសំសន្តហិ មមិស្ស កិច្ច មកតត្តា បរិសំស វេន្តា
 មូលាយ បដិកស្សន្តា មាទន្តំ ទេន្តា អាក្កន្តា ។
 សន្តោ សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ វិធីសម្បទាន
 ករណី វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន វេយ្យាស្សនា
 មិនតិ សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ វិធីសម្បទាន
 កម្មស្ស ករណី វិស្វកម្ម គឺ វិធីសម្បទាន ស្រា វត្ថុស្ស
 យស្ស ទក្ខមនិ ស្រា កាសេយ្យ ។ ទុតិយឃ្លី
 ឯកមន្ត វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សាវ័ណ
 ។ មេ ។ ស្រា វត្ថុស្ស យស្ស ទក្ខមនិ ស្រា

វិធីបំណង បុណ្យវិធី

ការសេយ្យ ។ កត់ សង្ខេប សេយ្យសកស្មី កិក្ខុយោ
និយស្សកម្មំ ខិស្សយ តេ វត្ថុត្រង្គិ ទមតំ សង្ខស្ស
នស្មា តុល្លិ ។ ឋានេតំ នារយាមិទិ ។

[២៥] ភិក្ខុវេ កិក្ខុវេ អាត្មេហិ សមញ្ញាតតំ និយស្ស-
កម្មំ អធម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ ឡុប-
សន្តត្ថុ អសម្មតា កតំ ហោតិ អប្បជីប្បញ្ញា កតំ
ហោតិ អប្បជីញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ កិក្ខុវេ
ភិហត្ថេហិ សមញ្ញាតតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មតោវ
ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ ឡុបសន្តត្ថុ ។

[២៦] អថរោហិបិ កិក្ខុវេ ភិហត្ថេហិ សមញ្ញាតតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ
ឡុបសន្តត្ថុ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសជាតាមិ-
និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិភាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ កិក្ខុវេ ភិហត្ថេហិ សមញ្ញាតតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថុ
ឡុបសន្តត្ថុ ។

វិធីបំណង បុណ្យវិធី

ត្រូវនិយាយខ្លី ។ សង្ខត្តានុវិទិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុវេ
ពាក្យថា ក្នុងក្រុងនោះដោយមាននិស្សិយ (ទៀត) ដូច្នោះ ក្នុងដល់សង្ខ
(ហើយ) អន្តរាយត្រូវបាន វេទសង្ខារស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមពិព្វកម្មវិធីណាមួយ
ដោយភាគារស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
ទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារម្ខាងដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ១ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ២ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ៣
កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ៤ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ៥ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារម្ខាងដោយ
ការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារម្ខាងដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដូច្នោះ គឺ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ១ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ២
កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ៣ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ៤ កម្មវិធីសង្ខារក្នុងកំឡុង ៥
និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខារម្ខាងដោយ
ការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មវត្ថុ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្ម

(៤៣) អបរេហិមី ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 ឱយស្សកម្មំ អន្តរកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថ
 ឡុបសន្តត្ថា អចោទេត្តា កាតំ ហោតិ អសារេត្តា កាតំ
 ហោតិ អបត្តិ អចារេត្តា កាតំ ហោតិ វសេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញានតំ ឱយស្សកម្មំ អន្តរ-
 កម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថ ឡុបសន្តត្ថា ។

(៤៤) អបរេហិមី ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 ឱយស្សកម្មំ អន្តរកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថ
 ឡុបសន្តត្ថា អសម្ពុត្តា កាតំ ហោតិ អនម្ពេន កាតំ
 ហោតិ វត្ថុន កាតំ ហោតិ វសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តិហន្តេហិ សមញ្ញានតំ ឱយស្សកម្មំ អន្តរកម្មត្ថោ
 ហោតិ អវិទយកម្មត្ថ ឡុបសន្តត្ថា ។

(៤៥) អបរេហិមី ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 ឱយស្សកម្មំ អន្តរកម្មត្ថោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថ
 ឡុបសន្តត្ថា អប្បដិច្ចត្ថា កាតំ ហោតិ អនម្ពេន កាតំ
 ហោតិ វត្ថុន កាតំ ហោតិ វសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ

កម្មវត្ថុ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្ម

(៤៦) ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងខ្យាយ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្មផង ជា
 អវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលឆ្ងាយដោយពាក្យផង ប្រកបដោយភ្នំ ព
 ជវទៀត គឺ កម្មដែលមិនខាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិន
 ខាន់លំអហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនខាន់លើកអបក្កិវៀនហើយ
 ធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងខ្យាយ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង
 ជាភ្នំដែលឆ្ងាយដោយពាក្យផង ប្រកបដោយភ្នំ ព ទេវធិន ។

(៤៧) ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងខ្យាយ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្មផង ជា
 អវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលឆ្ងាយដោយពាក្យផង ប្រកបដោយភ្នំ ព
 ជវទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើកំពុងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមចម្ង ១
 កម្មដែលធ្វើដោយភ្នំ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងខ្យាយ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្ម
 ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលឆ្ងាយដោយពាក្យផង ប្រកបដោយ
 ភ្នំ ព ទេវធិន ។

(៤៨) ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងខ្យាយ ឱយស្សកម្ម ជាអន្តរកម្មផង ជា
 អវិទយកម្មផង ជាភ្នំដែលឆ្ងាយដោយពាក្យផង ប្រកបដោយភ្នំ ព
 ជវទៀត គឺ កម្មដែលមិនខាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែល
 ធ្វើមិនត្រូវតាមចម្ង ១ កម្មដែលធ្វើដោយភ្នំ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងខ្យាយ

៣៥

កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន អនុស្សាវរីយ៍

ហោតិ អនុស្សាវរីយ៍ កកតំ ហោតិ វិក្កេន កកតំ ហោតិ វិចារហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ វិយស្សកម្មំ អនុស្សាវរីយ៍ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ច ។

(៥៣) អថាហិច ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ វិយស្សកម្មំ អនុស្សាវរីយ៍ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ច ទេសំភាយ អាចត្តិយា កកតំ ហោតិ អនុស្សាវរីយ៍ កកតំ ហោតិ វិក្កេន កកតំ ហោតិ វិចារហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ វិយស្សកម្មំ អនុស្សាវរីយ៍ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ច ។

(៥៤) អថាហិច ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ វិយស្សកម្មំ អនុស្សាវរីយ៍ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ច អហោនេត្តា កកតំ ហោតិ អនុស្សាវរីយ៍ កកតំ ហោតិ វិក្កេន កកតំ ហោតិ វិចារហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ វិយស្សកម្មំ អនុស្សាវរីយ៍ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ច ។

កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន អនុស្សាវរីយ៍

ភ្នំមិទត្រូវតាមទម្រង់ ១ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវេនិទ្យាយ វិយស្សកម្ម ជាអនុស្សាវរីយ៍ ជាអវិទយកម្ម ជាអកម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេវធិ ។

(៥៣) ម្ចាស់ភិក្ខុវេនិទ្យាយ វិយស្សកម្ម ជាអនុស្សាវរីយ៍ ជាអវិទយកម្ម ជាអកម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវេនិទ្យាយ វិយស្សកម្ម ជាអនុស្សាវរីយ៍ ជាអវិទយកម្ម ជាអកម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេវធិ ។

(៥៤) ម្ចាស់ភិក្ខុវេនិទ្យាយ វិយស្សកម្ម ជាអនុស្សាវរីយ៍ ជាអវិទយកម្ម ជាអកម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ កម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវេនិទ្យាយ វិយស្សកម្ម ជាអនុស្សាវរីយ៍ ជាអវិទយកម្ម ជាអកម្មវត្ថុនៃវិយាប្បន្ន ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេវធិ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

(៥៥) អថវេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារេវមិ សមញ្ញាគតំ
 វិយស្សកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អសារវេត្វា គតំ ហោតិ អនម្មន គតំ
 ហោតិ វត្តន គតំ ហោតិ វមេហិ វោ ភិក្ខុវេ វិ-
 ហារេវមិ សមញ្ញាគតំ វិយស្សកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ
 ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

(៥៦) អថវេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារេវមិ សមញ្ញាគតំ
 វិយស្សកម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អាយត្តិ អនារវេត្វា គតំ ហោតិ អ-
 នម្មន គតំ ហោតិ វត្តន គតំ ហោតិ វមេហិ វោ
 ភិក្ខុវេ វិហារេវមិ សមញ្ញាគតំ វិយស្សកម្មំ អនម្ម-
 កម្មត្ថោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

អនម្មកម្មត្ថោវ វិញ្ញា ។

(៥៧) វិហិ ភិក្ខុវេ វិហារេវមិ សមញ្ញាគតំ វិយស្ស-
 កម្មំ អនម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច សុប្បសន្តញ្ច

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

(៥៥) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ័យស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជា
 អវិទយកម្មផង ជាកម្មវេទនាម្ខាងដោយស្ម័គ្រគ្នាផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺ កម្មវេទនាម្ខាងដោយស្ម័គ្រគ្នាផង ១ កម្មវេទនាម្ខាង
 មិនស្របគ្នាផង ១ កម្មវេទនាម្ខាងដោយពួក ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ័យ-
 ស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវេទនាម្ខាងដោយ
 ស្ម័គ្រគ្នាផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ផងដែរ ។

(៥៦) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ័យស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិ-
 ទយកម្មផង ជាកម្មវេទនាម្ខាងដោយស្ម័គ្រគ្នាផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺ កម្មវេទនាម្ខាងដោយស្ម័គ្រគ្នាផង ១ កម្ម
 វេទនាម្ខាងមិនស្របគ្នាផង ១ កម្មវេទនាម្ខាងដោយពួក ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ខ័យស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវេទនាម្ខាងដោយ
 ស្ម័គ្រគ្នាផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ផងដែរ ។

៤០ខ័យស្សកម្មត្ថោវ វិញ្ញា ។

(៥៧) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ័យស្សកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាវិទ-
 យកម្មផង ជាកម្មវេទនាម្ខាងដោយស្ម័គ្រគ្នាផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្ម

វិធមបិណ ចូលវត្ត

[២០] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ ភីហិវត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 វិធមស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធមកម្មញ្ញ ស្ស-
 បសន្តញ្ច សុវុទ្ធា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមគ្គេន កតំ ហោតិ នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហិវត្តេហិ
 សមញ្ញាគតំ វិធមស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធម-
 កម្មញ្ញ ស្សបសន្តញ្ច ។

[២១] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ ភីហិវត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 វិធមស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធមកម្មញ្ញ ស្ស-
 បសន្តញ្ច បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមគ្គេន កតំ ហោតិ នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភីហិវត្តេហិ
 សមញ្ញាគតំ វិធមស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធម-
 កម្មញ្ញ ស្សបសន្តញ្ច ។

[២២] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ ភីហិវត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 វិធមស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិធមកម្មញ្ញ ស្ស-
 បសន្តញ្ច បដិប្បាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

(២០) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិធមស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម-
 កម្មផង ជាកម្មវិសេសម្ខាងដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មវិសេសធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មវិសេសធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយ
 ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិធមស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
 វិធមកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្ខាងដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២១) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិធមស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម-
 កម្មផង ជាកម្មវិសេសម្ខាងដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មវិសេសសកស្សរហឹយវិចារធ្វើ ១ កម្មវិសេសធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេស
 ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិធមស្សកម្ម ជាធម្ម-
 កម្មផង ជាវិធមកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្ខាងដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

(២២) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិធមស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិធម-
 យកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្ខាងដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺ កម្មវិសេសធ្វើតាមវាស្សប្បដិ ១ កម្មវិសេសធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេស

កម្មវត្ថុ និងស្មារតី ធម្មត្ថ

សមត្ថេន កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ វិហារោ ធូលី
សមញ្ញាភតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយ-
កម្មត្ថំ ស្សបសន្តត្ថំ ។

(៦៣) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារោ ធូលី សមញ្ញាភតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថំ ស្ស-
បសន្តត្ថំ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្ថេន កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ វិហារោ ធូលី
សមញ្ញាភតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេ-
យកម្មត្ថំ ស្សបសន្តត្ថំ ។

(៦៤) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារោ ធូលី សមញ្ញាភតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថំ ស្ស-
បសន្តត្ថំ នេសនាភាមិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ វិទេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ វិហារោ ធូលី សមញ្ញាភតំ និយស្សកម្មំ ធម្ម-
កម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថំ ស្សបសន្តត្ថំ ។

(៦៥) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ វិហារោ ធូលី សមញ្ញា-
ភតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទេយកម្មត្ថំ

ធម្មត្ថេន និយស្សកម្មត្ថោនិយត្រករាមមិ

ត្រៃវិជយការាព្រមាព្រៀន្តា ១ ខ្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម-
កម្មធម៌ ជាវិទេយកម្មធម៌ ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយល្អធម៌ ច្រកចរដោយ
អន្តិ ព ទេវធម៌ ។

(៦៧) ខ្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិទេ-
យកម្មធម៌ ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយល្អធម៌ ច្រកចរដោយអន្តិ ព វិទេហិក
ភិ កម្មវិជយត្រៃវិជយភាមិ ១ កម្មវិជយត្រៃវិជយភាមិ ១ កម្មវិជយត្រៃ
ដោយការព្រមព្រៀន្តា ១ ខ្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្ម
ធម៌ ជាវិទេយកម្មធម៌ ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយល្អធម៌ ច្រកចរដោយអន្តិ ព
ទេវធម៌ ។

(៦៨) ខ្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិទេយ-
កម្មធម៌ ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយល្អធម៌ ច្រកចរដោយអន្តិ ព វិទេហិក
ភិ កម្មវិជយត្រៃវិជយភាមិ ១ កម្មវិជយត្រៃវិជយភាមិ ១
កម្មវិជយត្រៃវិជយភាមិ ១ ខ្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិទេយកម្មធម៌ ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយល្អធម៌ ច្រកច
រដោយអន្តិ ព ទេវធម៌ ។

(៦៩) ខ្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មធម៌ ជាវិទេយ-
កម្មធម៌ ជាកម្មវិជយម្ចាស់ដោយល្អធម៌ ច្រកចរដោយអន្តិ ព វិទេហិក

សុវត្ថសទ្ធានុញ្ញ អនេសិកាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតំ វិយស្សកម្មំ
ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតុ សុវត្ថសទ្ធានុញ្ញ ។

[៦៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតំ
វិយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតុ សុវត្ថ-
សទ្ធានុញ្ញ ហោតិ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេ-
ហិ សមញ្ញាភតំ វិយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ
វិទយកម្មតុ សុវត្ថសទ្ធានុញ្ញ ។

[៦៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតំ
វិយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយកម្មតុ សុវត្ថ-
សទ្ធានុញ្ញ សារវត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ
សមញ្ញាភតំ វិយស្សកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិទយ-
កម្មតុ សុវត្ថសទ្ធានុញ្ញ ។

ភិ កម្មវិជយេត្តិដោយអនេសិកាយក្តី ។ កម្មវិជយេត្តិក្រូត្រាភាមនមិ ។ កម្មវិជយ
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ វិយស្សកម្ម ជា
ធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភិក្ខុវិជយម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
គន្លឹះ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ វិយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភិក្ខុវិជយម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយគន្លឹះ ៣ ដទៃទៀត
នី កម្មវិជយេត្តិដោយអនេសិកាយក្តី ។ កម្មវិជយេត្តិក្រូត្រាភាមនមិ ។ កម្មវិជយ
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ វិយស្សកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាភិក្ខុវិជយម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
គន្លឹះ ៣ នេះឯង ។

[៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ វិយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាភិក្ខុវិជយម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយគន្លឹះ ៣ ដទៃទៀត នី
កម្មវិជយេត្តិដោយអនេសិកាយក្តី ។ កម្មវិជយេត្តិក្រូត្រាភាមនមិ ។ កម្មវិជយេត្តិ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ វិយស្សកម្ម ជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិទយកម្មផង ជាភិក្ខុវិជយម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយគន្លឹះ ៣
នេះឯង ។

កម្មវត្ថុៈ គឺសង្គមមន្ទីរពេទ្យ និងស្ថាប័នសុខាភិបាល

(៦៨) អបរហិមី ភិក្ខុវេ តីហឿហិ សមញ្ញាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មក្សោវ ហោតិ វិទយកម្មត្ថុ សុវ្រ-
បសន្តត្ថុ អាមត្តិ អាវាចេត្តា កតំ ហោតិ ធម្មន
កតំ ហោតិ សមត្តន កតំ ហោតិ ឥវេហិ ថោ ភិក្ខុវេ
តីហឿហិ សមញ្ញាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មក្សោវ
ហោតិ វិទយកម្មត្ថុ សុវ្របសន្តត្ថុ ។

ធម្មកម្ម ព្រាមណំ វិជ្ជិតំ ។

(៦៩) តីហិ ភិក្ខុវេ អធិដ្ឋេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុ-
លោ អាគត្តមាលោ សង្កេណ និយស្សកម្មំ ករយ្យ
កណ្ណនករកោ ហោតិ កលហករកោ វិវាទករ-
កោ កស្សករកោ សង្កេ មជ្ជិករណករកោ ពា-
លោ ហោតិ អត្ថុតោ អាមត្តិកហុលោ អធមទិលោ
តីហិសិសាដ្ឋា វិហាតិ អនុលោមិកេហិ តីហិសិ-
សត្តេហិ ឥវេហិ ថោ ភិក្ខុវេ តីហឿហិ សមញ្ញាគ-
តស្ស ភិក្ខុលោ អាគត្តមាលោ សង្កេណ និយស្សកម្មំ
ករយ្យ ។

កម្មវត្ថុៈ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកាសដោយអង្គ ៣

(៦៨) ម្នាលភិក្ខុចំណូល និយស្សកម្ម ធម្មកម្មផង ជាវិទយ-
កម្មផង ជាតម្រូវដែលម្នាក់ដោយល្អផង ប្រកាសដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
ភិក្ខុដែលលើកអាចត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មវិធីសម្រាប់តាមធម៌ ១
កម្មវិធីសម្រាប់ដោយការប្រកាសប្រៀនគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុចំណូល និយស្សកម្ម
ធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ធម្មកម្មវិធីសម្រាប់ដោយល្អផង ប្រកាស
ដោយអង្គ ៣ ទេវធិនំ ។

ចប់និយស្សកម្មខាងចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

(៦៩) ម្នាលភិក្ខុចំណូល កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ភិក្ខុវេធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកាសដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកចង្អុលទុក មន្ត
ជម្រាះ មន្តវិវាទ មន្តតិរច្ឆានកថា មន្តកិច្ចការណ៍ក្នុងសិវ្វ ១ ជាភិក្ខុល្អផង
មិនល្អាស មានអាចត្តិច្រើន ទំនាទការកំណត់តាមអង្គ ១ ជាភិក្ខុនៅប្រ-
ជុំប្រជុំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រកាសប្រៀននិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុ
ចំណូល កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ភិក្ខុវេធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែល
ប្រកាសដោយអង្គ ៣ ទេវធិនំ ។

វិទេយចំណក បុណ្យវង្ស

[៧០] អបរេហំចំ កិក្ខុវេ តិហន្ត្រេហំ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋេណ ជិយស្សកម្មំ ករេយ្យ អទិបិលេ សីលវិមន្តោ ហោតិ អជ្ឈាបារា អាបារិមន្តោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិមន្តោ ហោតិ ឥដេហំ ទេវ កិក្ខុវេ តិហន្ត្រេហំ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋេណ ជិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧១] អបរេហំចំ កិក្ខុវេ តិហន្ត្រេហំ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋេណ ជិយស្សកម្មំ ករេយ្យ តុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥដេហំ ទេវ កិក្ខុវេ តិហន្ត្រេហំ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវេនា អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋេណ ជិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ អាភត្ថំមារោ សាដ្ឋេណ ជិយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឃិកោ ភស្តាណាវាសោ ហោតិ កលហនាវាសោ វិណនាវាសោ ភស្តាណាវាសោ សាដ្ឋេណ អទិករណាវាវាសោ ឃិកោ ពារលា ហោតិ

វិទេយចំណក បុណ្យវង្ស

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីល វិបត្តិក្នុងអទិសីល ១ ភិក្ខុមានការវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាបារា ១ ភិក្ខុមានវិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្ម ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលគំរះ ដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគំរះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលគំរះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិច្ចប្បិច្ឆ័និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺ ភិក្ខុអ្នកបង្កើនហេតុ បង្កើនម្ល៉ោះ បង្កើនវិវាទ បង្កើនវិវាទភព បង្កើនអទិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្នួល

(៧៥) ធិយស្សកម្មគម្ភគោតេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា
 វត្ថុតត្ថំ ។ កម្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មារោតត្ថំ ន
 ធិស្សយោ ធាតត្វោ ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតត្វោ ន
 ភិក្ខុនោ វិទេកសម្មតិ សាធិតត្វា សម្មុតេ បិ ភិក្ខុធិយោ
 ន ឧវធិតត្វា យាយ អាមត្តិយា សាធម្មេន ធិយស្សកម្ម
 គតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ន អាមត្តិវង្សា អញ្ញា វា
 តានិសិកា តាតា វា ចាយិជ្ជកវា កម្មំ ន កវហិតត្ថំ
 កម្មិកា ន កវហិតត្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោ-
 សថោ វេបេតត្វា ន បវាហា វេបេតត្វា ន សវិច-
 ធិយំ ភាតត្ថំ ន អទុវិទោ បដ្ឋបេតត្វោ ន ធិកាសោ
 កាវតត្វោ ន ចោទេតត្វោ ន សាវតត្វោ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុវា សម្មារោតត្ថុត្ថំ ។

ធិយស្សកម្ម អគ្គិសវិញ្ញំ ធិដ្ឋិតំ ។

(៧៦) អថោ សាធម្មោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
 ធិយស្សកម្មំ អកាសិ ធិស្សយោ កេ វត្ថុតត្ថំ ។ សោ

(៧៧) ម្ហាសភិក្ខុពិនិច្ឆាយ ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបុគ្គលធ្វើធិយស្សកម្ម
 ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុវាយច្រណែន ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុវាយច្រណែន គួរ
 ធិយស្សកម្មនោះ ផ្សេង គឺ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្ភារ ១ មិនត្រូវឲ្យ
 ធិស្សីយ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណោបោម្រឹម្មន ១ មិនត្រូវឲ្យទទួលការសង្កត់ខ្លួន
 ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុខ័ ១ បើទុកជាសង្ឃសង្កត់ឲ្យហើយ ភិក្ខុមិនត្រូវចៅប្រ-
 ដៅពួកភិក្ខុខ័ឡើយ ១ ធិយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើព្រោះអាចគ្និណា ភិក្ខុកុំ
 ឲ្យត្រូវអាចគ្និខាងទៀត ១ ឬអាចគ្និដទៃប្រហែលគ្នាខ្លីណាមួយមុននោះ ១
 ឬក៏អាចគ្និដែលធ្ងន់ជាងអាចគ្និមុននោះ ១ មិនត្រូវកិះដៀលធិយស្សកម្ម ១
 មិនត្រូវកិះដៀលពួកភិក្ខុកម្មវិញ ១ មិនត្រូវហាមឧបសម្ភាររបស់ភិក្ខុជា
 បកតត្ថ ១ មិនត្រូវហាមបរិវេណ (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថ) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នក
 មានមាត់យក្ស (ក្នុងអធិកាលនោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាវីជាតំកុដីវត្ត ១
 មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីបោទ) ១ មិនត្រូវហោតេ ១ មិនត្រូវលើក
 គេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យរលាយ) ធិស្សកម្ម ១ ។

ចប់ភ្នំ ១៧ ក្នុងធិយស្សកម្ម ។

(៧៨) សំភាវនោះ សង្ឃបុគ្គលធ្វើធិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកក្ក
 ដោយរក្សា លោក្សត្រូវដោយមានធិស្សីយ (រឿង) ។ សេយ្យសក-

រាជ្យទូរា របស់ស្រីស្រីព្រះពុទ្ធជាមួយស្រី

សង្ឃៗ ឯយស្រីក្នុងក្រុម កល្យាណមិត្ត សេវា-
 ដោ ភទ្ទមាដោ បយ័រុទាសមាដោ ឧទ្ទិសារបេន្តោ ចិ-
 ប្បន្នោ តហ្មស្រីតោ អហោសិ អាភតាករោ ធម្មទេវ
 វិទយទេវ មាតិកាទេវ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី
 សម្មិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខុកាមោ សោ បម្មា វត្តតំ
 លោមំ ទាតេតិ ទេត្តាវ វត្តតំ ភិក្ខុ ឧបសម្ព័ន្ធគ្នា ដំ
 វនតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃៗ ឯយស្រីក្នុងក្រុម
 សម្មា វត្តាមិ លោមំ ទាតេមិ ទេត្តាវ វត្តាមិ កាមំ ធុ
 តោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថន្តំ ។ ភិក្ខុ កករតោ ឋិតមត្តំ
 អាហរេសុំ ។

(៧៧) តេធម៌ ភិក្ខុវេ សង្ឃៗ សេយ្យសកស្ស
 ភិក្ខុដោ ឯយស្រីក្នុង បដិប្បស្សន្តេតុ ។ មន្ទាហិ
 ភិក្ខុវេ អង្គហិ សម្មាភតស្ស ភិក្ខុដោ ឯយស្រីក្នុង
 ១ បដិប្បស្សន្តេតុំ ឧបសម្ព័ន្ធនតំ ឯស្សយំ ទេតិ
 សាមណាវ ឧបន្ទាបេតិ ភិក្ខុដោវិទកសម្មតិ សា ឯយតិ

រាជ្យទូរា ឯយស្រីក្នុងក្រុមស្រី

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃៗបានធ្វើនិយស្រីក្នុងហិយនេះ ក៏សព្វគប់ចូលទៅក្នុង
 ជិតត្ថុភិក្ខុជាភក្កិណមិត្ត សូមរៀនបាលីនិទ្ទេស្តកថា ក៏បានជាពហុស្រី
 ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះគ្រូបដក អ្នកទ្រទ្រង់ចម្រើ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា
 ជាបណ្ឌិត វិនិវេរោធបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរំភើ និង
 ប្រាជ្ញាជ្រុនសិទ្ធិ សេយ្យសកកិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង
 សម្មបរមេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស័ទ្ធិទានបញ្ញាទានកម្ម ហើយកិច្ចល
 ទៅកេតិក្ខុទាំងឡាយ និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា អាល្លោះលោកទាំងឡាយ
 មានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឃៗធ្វើនិយស្រីក្នុងហិយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ
 ទាំងសម្មបរមេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស័ទ្ធិទានបញ្ញាទានកម្មហើយ
 ខ្ញុំក៏ប្រតិបត្តិដូចអ្នកទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរខ្ញុំ
 ចំពោះព្រះអាទិព្វនាគ ។

(៧៨) ព្រះអាទិព្វនាគ ទ្រង់ក្រាស់ថា អាល្លោះភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើច្បងៗ សង្ឃៗច្បងៗនិយស្រីក្នុងហិយសេយ្យសកកិក្ខុនេះ ។ អាល្លោះ
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃៗច្បងៗច្បងៗនិយស្រីក្នុងហិយប្រកថាដោយ
 កន្តិទាំងឡាយ ៥ នី ភិក្ខុទ្យឧបសម្ព័ន្ធ ១ ភិក្ខុទ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុ
 ឲ្យសាមណាចម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទ្យលកានសម្ពាទ្ធិជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

សម្មតោចិ កិក្កុយិយោ ខុវនតិ ឥមេហិ ទោ កិក្កុវេ
បក្កុហាត្ថេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្កុវោ ធិយស្សកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្ពុតត្ថំ ។

[៧៨] អបរហិមិ កិក្កុវេ បក្កុហាត្ថេហិ សមញ្ញាភ-
តស្ស កិក្កុវោ ធិយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពុតត្ថំ យាយ
អាបត្តិយា សធម្មំន ធិយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អា-
បត្តិ អាបដ្ឋតំ អញ្ញំ វ តាជិសិកំ តតោ វ បាបិដ្ឋតំ
កម្មំ កាហាតិ កម្មិកោ កាហាតិ ឥមេហិ ទោ កិក្កុវេ
បក្កុហាត្ថេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្កុវោ ធិយស្សកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្ពុតត្ថំ ។

[៧៩] អដ្ឋហិ កិក្កុវេ អាត្ថហិ សមញ្ញាភតស្ស
កិក្កុវោ ធិយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពុតត្ថំ បកាភត្តស្ស
កិក្កុវោ ទាហាសចំ មចេតិ មរាណំ មចេតិ សវនធិយ
ករោតិ អនុវនំ បដ្ឋមេតិ ឱកាសំ កាវេតិ ចោនេតិ
សារេតិ កិក្កុ កិក្កុហិ សម្មយោនេតិ ឥមេហិ ទោ
កិក្កុវេ អដ្ឋហាត្ថេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្កុវោ ធិយស្ស-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពុតត្ថំ ។

នបដិប្បស្សម្ពុតត្ថេវសាវំ ធិដ្ឋិតំ ។

កិក្កុ វេលសស្សសម្ពុតត្ថេហិយ កិក្កុវេតោប្រយេកិក្កុខំវាធិឡាយ ។
ម្ចាស់កិក្កុវាធិឡាយ សស្សមិច្ឆេវម្ចាចំធិយស្សកម្មរេសំកិក្កុវេលប្រកថ
ដោយអន្តិ ៥ នេះឡើយ ។

[៧៨] ម្ចាស់កិក្កុវាធិឡាយ សស្សមិច្ឆេវម្ចាចំធិយស្សកម្មរេសំ
កិក្កុវេលប្រកថដោយអន្តិ ៥ ដទៃទៀត គឺ កិក្កុវេលសស្សម្ចីធិយស្សកម្ម
ប្រោះភាចក្តិណារហើយ ក្រឡប់ក្រវិភាចក្តិខោនទៀត ។ ឬភាចក្តិដទៃប្រ-
វោលនិធិភាចក្តិមុនខោន ។ ឬភាចក្តិគ្រប់ដទៃភាចក្តិខោន ។ គឺដៀល
ធិយស្សកម្ម ។ គឺដៀលភ្នែកកិក្កុវេធិយស្សកម្ម ។ ម្ចាស់កិក្កុវាធិឡាយ
សស្សមិច្ឆេវម្ចាចំធិយស្សកម្មរេសំកិក្កុវេលប្រកថដោយអន្តិ ៥ នេះទេ ។

[៧៩] ម្ចាស់កិក្កុវាធិឡាយ សស្សមិច្ឆេវម្ចាចំធិយស្សកម្មរេសំ
កិក្កុវេលប្រកថដោយអន្តិ ៥ គឺ កិក្កុហាមទេវោសថរេសំកិក្កុវាចកកត្ត ។
ហាមថរេលក (រេសំកិក្កុវាចកកត្ត) ។ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ។ ទទួល
មាតិជាជំនុំវិញ ។ ឲ្យធ្វើទោស (ដើម្បីបោទ) ។ បោទគេ ។ រំលឹកគេ ។
ប្រកថភ្នែកកិក្កុ (ឲ្យវាយ) និធិភ្នែកកិក្កុវេធិឡាយ ។ ម្ចាស់កិក្កុវាធិឡាយ សស្ស
មិច្ឆេវម្ចាចំធិយស្សកម្មរេសំកិក្កុវេលប្រកថដោយអន្តិ ៥ នេះទេ ។

បច្ឆិយស្សកម្មមាត់ត្រូវ ១៧ វេលសស្សមិច្ឆេវម្ចាចំ ។

កម្មវត្ថុ បដិញ្ញស្សត្តន្តនិយមន្ត

[៧០] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាកតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ន ឧបសម្មា- ទេតិ ។ បេ ។

[៧១] អបវេហិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាក- តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ យាយ អាមត្តិយោ សង្ខេប និយស្សកម្មំ កតំ ហោតំ តំ អាមត្តិ បាមដ្ឋតិ អញ្ញំ វា ភាទិសិកំ គោតា វា ឆា- បិដ្ឋតំ កម្មំ ន កវហាតិ កម្មិកេន ន កវហាតិ វេ វេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាកតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ។

[៧២] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាកតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ន ចតុតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ទុចោសដំ បវេតិ ន បវិវណំ វេចេតិ ន សវននិយំ កាវេតិ ន អនុភិទំ បដ្ឋបេតិ ន ទិកាសំ កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មាយោជេតិ វេ វេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ ស- មញ្ញាកតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិញ្ញស្សត្តន្តំ ។

បដិញ្ញស្សត្តន្តនិយមន្ត ទី១៧ ។

កម្មវត្ថុ វិបស្សន្ត វិលសង្ការម្បាណំ

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលច្រកចរដោយអង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុមិទ្ធិទ្វេឧបសម្មា ១ ។ បេ ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលច្រកចរដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសន្សំប្រាណត្វិនិយស្សកម្ម ព្រោះអាមត្តិណារហឹយ មិនត្រូវទប់ត្រូវកាចក្តិភោជន៍ ១ ឬកាចក្តិដទៃ ច្រវិយាលនីតិកាចក្តិមុខនោះ ១ ឬកិកាចក្តិដទៃនៃកាចក្តិមុខនោះ ១ មិន គិរេវជ្រិលនិយស្សកម្ម ១ មិនគិរេវជ្រិលពួកភិក្ខុអ្នកត្វិនិយស្សកម្ម ១ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំ ត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលច្រកចរដោយ អង្គ ៥ ខេងនឹង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលច្រកចរដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនហាមទុចោសចរេវេសភិក្ខុជាបកកត្ត ១ មិនហាមបវិណោ (របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត) ១ មិនធ្វើទ្វេជាអ្នកមានចាត់ហោត្យ ១ មិនទទួលនាទីជាអង្គវរកត្ត ១ មិនទ្វេធ្វើធាតុស (ដើម្បីហោត្យ) ១ មិន ហោត្យ ១ មិនរំលឹកភេ ១ មិនច្រកចរពួកភិក្ខុ (ឱ្យឆ្ងោរ) ខឹងពួកភិក្ខុ ដទៃនោះ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវម្ខាងនិយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែល ច្រកចរដោយអង្គទាំង ៨ ខេងនឹង ។

៧៦ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៧ វិលសង្ការម្បាណំ ។

(៨៣) ឯកសារ បទ កិច្ចការ បដិប្បស្សន្ត្រៃតត្ថំ ។ តេជ
 កិច្ចការ សេយ្យសកោន កិច្ចការ សង្ឃំ ឧបសគ្គបិដក
 ឯកសំ ឧត្តរសង្ឃំ ករិត្យា វស្សនំ កិច្ចការ ហិរេ វស្សនា
 ឧត្តរិកំ ចិសិទិកា អញ្ញលី បត្តហេតុ ឯកស្សន្ត្រៃតត្ថំ-
 យោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន វិយស្សកម្មកតោ សម្មា
 វត្តាមិ លោមំ ហិរេនិ ទេត្តារំ វត្តាមិ វិយស្សកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្ត្រៃ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចិត្តា ។ ភតិ-
 យម្បិ យាចិត្តា ។ ត្យត្តេន កិច្ចការ បដិបទលោន សង្ឃេន
 ញាបេត្តា សុណានុមេ កន្តេ សង្ឃេន អយំ សេយ្យស-
 កោ កិច្ចការ សង្ឃេន វិយស្សកម្មកតោ សម្មាវត្តាមិ លោ-
 មំ ហិរេនិ ទេត្តារំ វត្តាមិ វិយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ត្រៃ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃេន សេយ្យ-
 សកស្ស កិច្ចការ វិយស្សកម្មំ បដិប្បស្សន្ត្រៃយ្យ ។ ឯ-
 សា ញត្តំ ។ សុណានុមេ កន្តេ សង្ឃេន អយំ សេយ្យ-
 សកោ កិច្ចការ សង្ឃេន វិយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ
 លោមំ ហិរេនិ ទេត្តារំ វត្តាមិ វិយស្សកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្ត្រៃ យាចតិ ។ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ
 វិយស្សកម្មំ បដិប្បស្សន្ត្រៃតត្ថំ ។ យស្សាយស្សតោ

(៨៣) ខ្លួនកិច្ចការ ឯកសារ បទ កិច្ចការ បដិប្បស្សន្ត្រៃតត្ថំ ។ តេជ
 កិច្ចការ សេយ្យសកោន កិច្ចការ សង្ឃំ ឧបសគ្គបិដក
 ឯកសំ ឧត្តរសង្ឃំ ករិត្យា វស្សនំ កិច្ចការ ហិរេ វស្សនា
 ឧត្តរិកំ ចិសិទិកា អញ្ញលី បត្តហេតុ ឯកស្សន្ត្រៃតត្ថំ-
 យោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន វិយស្សកម្មកតោ សម្មា
 វត្តាមិ លោមំ ហិរេនិ ទេត្តារំ វត្តាមិ វិយស្សកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្ត្រៃ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចិត្តា ។ ភតិ-
 យម្បិ យាចិត្តា ។ ត្យត្តេន កិច្ចការ បដិបទលោន សង្ឃេន
 ញាបេត្តា សុណានុមេ កន្តេ សង្ឃេន អយំ សេយ្យស-
 កោ កិច្ចការ សង្ឃេន វិយស្សកម្មកតោ សម្មាវត្តាមិ លោ-
 មំ ហិរេនិ ទេត្តារំ វត្តាមិ វិយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ត្រៃ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃេន សេយ្យ-
 សកស្ស កិច្ចការ វិយស្សកម្មំ បដិប្បស្សន្ត្រៃយ្យ ។ ឯ-
 សា ញត្តំ ។ សុណានុមេ កន្តេ សង្ឃេន អយំ សេយ្យ-
 សកោ កិច្ចការ សង្ឃេន វិយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ
 លោមំ ហិរេនិ ទេត្តារំ វត្តាមិ វិយស្សកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្ត្រៃ យាចតិ ។ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស កិច្ចការ
 វិយស្សកម្មំ បដិប្បស្សន្ត្រៃតត្ថំ ។ យស្សាយស្សតោ

កម្មវត្ថុៗ ឈើស្បែកធុញ្ញស្បែក

ទមតិ សេយ្យសកស្ស កិក្កុលោ ធិយស្សកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ កិក្កុ សង្ឃេ
 ធិយស្សកម្មកោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារតតិ ទេត្តារំ
 វត្តតិ ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 សេយ្យសកស្ស កិក្កុលោ ធិយស្សកម្មំ បដិច្ចស្សន្តិ-
 តិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សេយ្យសកស្ស កិក្កុលោ
 ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស
 ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ កិក្កុ
 សង្ឃេ ធិយស្សកម្មកោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចា-
 រតតិ ទេត្តារំ វត្តតិ ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាច-
 តិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស កិក្កុលោ ធិយស្សកម្មំ
 បដិច្ចស្សន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សេយ្យស-
 កស្ស កិក្កុលោ ធិយស្សកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ សោ

កម្មវត្ថុៗ កាមរាជធិយស្សវត្ថុ

របស់សេយ្យសកកិក្កុ សមគ្គវេលំលោកមាទកាយុកន្តិណា លោកមាទ
 កាយុកន្តិណា ត្រូវស្រៀម មិនសមគ្គវេលំលោកមាទកាយុកន្តិណា
 លោកមាទកាយុកន្តិណា ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្រប់បីដងដង ។ ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើ សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្កុខេះ ដែលសង្ឃធ្វើធិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយច្រពៃ ទាំងសម្បូរពេម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់ភិយាលោសខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មកសូមការព្រាងធិយស្សកម្ម ។ សង្ឃ ព្រាងធិយស្សកម្ម
 របស់សេយ្យសកកិក្កុ ។ ការព្រាងធិយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្កុ គួរ
 ដល់លោកមាទកាយុកន្តិណា លោកមាទកាយុកន្តិណា ត្រូវស្រៀម មិន
 គួរដល់លោកមាទកាយុកន្តិណា លោកមាទកាយុកន្តិណា ត្រូវនិយាយ
 ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងដង ។ ចរិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្កុខេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើ
 ធិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយច្រពៃ ទាំងសម្បូរពេម ប្រព្រឹត្ត
 វត្ថុដល់ភិយាលោសខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការព្រាងធិយស្សកម្ម ។
 សង្ឃព្រាងធិយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកកិក្កុ ។ ការព្រាងធិយស្សកម្មរបស់
 សេយ្យសកកិក្កុ គួរដល់លោកមាទកាយុកន្តិណា លោកមាទកាយុកន្តិណា

តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ មនិច្ឆ-
ស្សន្តំ សង្ខេទ សេយ្យសកស្ស គិក្ខុនោ មិយស្ស-
កម្មំ មមតិ សង្ខស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ ជារយា-
មិតំ ។

មិយស្សន្តំ ទុកិយំ ឧដ្ឋិពំ

[៥៤] តេន ទោ បន សមយេន អស្សជិប្បនក្ខសុកា
នាម តំដាតិវិស្មី អាភសិកា ហោន្តំ អលន្តិណោ ចាច-
តិក្ខុ ។ តេ ឯវាវុចំ មនាចាវ អាទរន្តំ ហាលវន្តំ រោមេន្តិមិ
រោចាមន្តិមិ សិក្ខាន្តិមិ សិក្ខាមេន្តិមិ ធិតិណន្តិមិ ធិតិ-
នាមេន្តិមិ ករុន្តិមិ តត្ថាមេន្តិមិ ឯកាតោវណ្ណិកាមាលំ
ករោន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ ឧកតោវណ្ណិកាមាលំ ករោន្តិមិ
កាវាមេន្តិមិ មញ្ញវិកំ ករោន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ វិទុតិកំ(១)
ករោន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ វង្សសតំ ករោន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ
អាវេស្សំ ករោន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ ឧរុច្ឆនំ ករោន្តិមិ កា-
វាមេន្តិមិ តេ តុលិវិដ្ឋិមិ តុលិវិដ្ឋិមិ តុលិវិដ្ឋិមិ តុ-
លសុណ្ណា តំ តុលនាសិ តំ ឯកាតោវណ្ណិកាមាលំ ហោន្តិមិ

១ ឧរុច្ឆន្តោ វិច្ឆិកន្តិ លិវិដ្ឋិ ។

ត្រូវស្រ្តីម មិនត្រូវលំលោភមានអាយុអន្តិណា លោកមានអាយុអន្តិរោះ
ត្រូវនិយាយឡើង ។ សន្តិបុរាណទ្វាបមិយស្សកម្មាចសេយ្យសកតិកុ
ហើយ (ការទ្វាបមិយស្សកម្ម ចសេយ្យសកតិកុនេះ) គួរដល់សង្ឃ
ហើយ ព្រោះថាគុនោះ ទើបសន្តិស្រ្តីម ។ ម្ចីស្តមចាំទុកក្នុងសច្ច
នេះ ដោយភាពស្រ្តីមយ៉ាងនេះ ។

ចេតិយស្សន្ត តាមគ្រប់គំរូ ។

[៥៥] សម័យានាឯនិ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិធិនិភិក្ខុឈ្មោះបុមេន្ធសុកៈ
ជារាជានិសាទ្យិបកិដាតិវង្សេន ជាភិក្ខុលាមក ភក្ខន្ធស ។ ភិក្ខុពាំងនោះ
ប្រព្រឹត្តអនាទារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាភិក្ខុឈ្មោះដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យ
គេដាំខ្លះ ប្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេប្រោចខ្លះ ចេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចេះខ្លះ
ប្រសិទ្ធិខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេប្រសិទ្ធិខ្លះ ធ្វើក្រមសម្រាប់មានទង្គិកម្នាតខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យ
គេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រមសម្រាប់មានទង្គិកម្នាតខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រម
រាជិចារកំលែមខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រមឈើសម្រាប់សិកក្នុង
ចំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រមសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យ
គេធ្វើខ្លះ ធ្វើក្រមសម្រាប់ប្រដាប់គ្រឿងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
ក្រមសម្រាប់ប្រដាប់ប្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុមិច្ឆេនក្ខ-
សុកភិក្ខុនោះ នាំយកក្រមសម្រាប់មានទង្គិកម្នាតចៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយក

កាយន្តិយាមិ កាយន្តិ កាយន្តិយាមិ វនន្តិ កាយន្តិ-
 យាមិ លាសេន្តិ វនន្តិយាមិ ឧទ្ធត្តិ វនន្តិយាមិ
 កាយន្តិ វនន្តិយាមិ វនន្តិ វនន្តិយាមិ លាសេន្តិ
 លាសេន្តិយាមិ ឧទ្ធត្តិ លាសេន្តិយាមិ កាយន្តិ លា-
 សេន្តិយាមិ វនន្តិ លាសេន្តិយាមិ លាសេន្តិ អន្តរ-
 ទេមិ កំឡន្តិ ឧសមទេមិ កំឡន្តិ អាគារសេមិ កំឡន្តិ
 ចរិហារមទេមិ កំឡន្តិ សន្តិកាយមិ កំឡន្តិ ទលិកា-
 យមិ កំឡន្តិ យមិកាយមិ^(១) កំឡន្តិ សលាកហន្តិ-
 ទមិ កំឡន្តិ អន្តរទមិ កំឡន្តិ ឫស្សីទមិ^(២) កំឡន្តិ វត្ត-
 កេទមិ កំឡន្តិ មោក្ខមិ កាយមិ កំឡន្តិ ធិត្តុលកេទមិ
 កំឡន្តិ ចត្តាឡកេទមិ កំឡន្តិ វថកេទមិ កំឡន្តិ
 ឧទុកេទមិ កំឡន្តិ អន្តរិកាយមិ កំឡន្តិ មទេសិកា-
 យមិ កំឡន្តិ យថាវន្តេទមិ កំឡន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ
 អស្សស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ វថស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ឧទុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ
 ឫស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ បុរកោ ធាវន្តិ អស្សស្មិម្បិ
 បុរកោ ធាវន្តិ វថស្មិម្បិ បុរកោ ធាវន្តិ ធាវន្តិមិ អាធាវន្តិមិ

១ ឧ. ម. យមិកាយមិ ។ ២. ឧ. ម. ច្បងិទមិ ។

ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រង់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ
 កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ ច្រង់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រង់ខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រង់ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយ
 ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមាទក្រឡា៨(១)
 ខ្លះ លេងបាស្តាមាទក្រឡា១០(២)ខ្លះ លេងបាស្តាមាទក្រឡា១២(៣)ខ្លះ លេង
 រាងប្លូរីវេលខ្លួនខ្លួនរាង(៤) ខ្លះ លេងទាត់គ្រាប់ (មាទក្រួសដាវដើម) ខ្លះ លេង
 បាស្តាមាទក្រឡា១៤លេងខ្លះ លេងហ៊ុកខ្លះ លេងលោស័រទឹកស្រព្វឲ្យ
 ងាយខ្លះ លេងអង្កាញ់ខ្លះ លេងផ្លែស្លឹកខ្លះ លេងត្រឡប់ខ្លះ លេងដាំដូង
 ខ្លះ លេងកញ្ជ្រាខ្លះ លេងរាស័រដីខ្លះ(បាយឡូកបាយឡូ) ខ្លះ លេងថតូច
 ខ្លះ លេងថតូចខ្លះ លេងសរសេក្រឡាខ្លះ លេងបាយចិត្ត
 (ស្តេចចង) ខ្លះ លេងកំច្រង់គ្រាប់ខ្លះ ហាតិវិជ្ជាដីខ្លះ ហាតិវិញ្ញាសខ្លះ
 ហាតិវិញ្ញាចខ្លះ ហាតិវិញ្ញាចខ្លះ ហាតិដង (មាទដងដាវដើម) ខ្លះ ស្តេកេតិ
 មុខដីខ្លះ ស្តេកេតិមុខសេះខ្លះ ស្តេកេតិមុខរាងខ្លះ ស្តេកេតិខ្លះ ស្តេកេតិមុខខ្លះ

១ ច្រៀងមាទក្រឡា ៨ ។ ២ ច្រៀងមាទក្រឡា ១០ ។ ៣ ធិយខ្លះប្រែថាបាយ ។ ៤ ៣
 ច្រៀងមាទក្រឡា លេងកែមាត់ទេ ។ ៥ ប្រែវិញ្ញាសលេងបិទទុះបិទទុះ ។

៥៣

កម្មវត្ថុពេក បន្ទាត់ដំបូងស្រដៀងបុព្វសុភវត្ថុ

ឧស្ស័យធូលីចំ(១) អន្ទ្រាជេត្តិយិ(២) ធិត្តុជ្ឈន្តិយិ មុដ្ឋិហិយិ
យុជ្ឈន្តិ រត្តមជ្ឈេយិ សង្ខារនិ ចត្តវិគ្គា ធន្តិ(៣) ឯវ
វិទេត្តិ វេទ កតិចិ ធន្តស្សតិ ធន្តនិកតិយិ ធន្តិ វិវិចិយិ
អនាថាវ អាថាត្តិ ។

[៥៥] តេន ទោ ចន សមយេន អញ្ញាតាវ ភិក្ខុ
កាសិសុ វស្សំ វុត្តា សាវត្ថិ កត្តុន្ទោ កតវត្ថំ ធន្តស្សតា-
យ យេន កតិកាវិ ធន្តវសិ ។ អថទោ សោ ភិក្ខុ
បុព្វស្តាសមយំ ធិតិសេត្តា ចត្តវិវាមាធាយ កតិកាវិ
ចិណ្ណាយ ថាវិសិ ចាសាធិតេន អភិក្ខុន្ទេន មដិក្ខុន្ទេន
អាណាតិកេន វិលោកិកេន សម្មត្តិកេន ចសាវិកេន
ឧត្តិក្ខេតកុ សវិយាមជសម្បន្ទោ ។ មទុស្សនំ ភិក្ខុ
បស្សិត្តា ឯវមាហំសុ ក្លាយំ អនាធបលោ វិយ មទុ-
មន្ទោ វិយ កាតុដិកតាតុដិកតា វិយ កោ វេសស្ស
ឧបតតស្ស ចិណ្ណតិយិ ធន្តស្សតិ អញ្ញាតិ ចន អយ្យា
អស្សជិបុធន្តសុកា សញ្ញា សចិលា សុឧសញ្ញាសា
មិហិតបុព្វត្ថមា ឯវិហិតស្សាតតកិទិយា អញ្ញាតុដិកតា

១ ម. ឧស្ស័យធូលី ។ ២ ឧ. អញ្ញាយត្តិ ។ ៣ ឧ. ធន្តិ ។ ៤ ម. ធន្តិ ។

កម្មវត្ថុពេក ប្រើកស្សនិក្ខេបនិក្ខេបសុភវត្ថុដំបូងបន្ទាត់ដំបូង

ស្រែកហើកខ្លះ ខង្គខ្លះ ចំបាប់ខ្លះ ងាយខ្លះ គ្រាលសង្ខារនិក្ខេប
កណ្តាលរាងកំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងកំយ៉ាងនេះថា ខ្លាលច្រូត
ស្រី មានច្បាប់កងខំនេះមើល ដូច្នោះខ្លះ ដាក់គ្រាន់ដើម្បីសុខនិងថ្វាស
ស្រីប៉ុន្មោះ ប្រព្រឹត្តអនាថាវផ្សេងៗ ខ្លះ (ក្រៅអំពីខេនទៅទៀត) ។

[៥៥] សមិយនោរាង មានភិក្ខុមួយរូប បាវស្ស្តក្នុងវេទកាសិ
រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថិ ដើម្បីកាល់ព្រះមានព្រះនាគ កំដៅសំដៅ
ទៅកំដៅភិក្ខុម្នាក់ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះក៏ស្ងៀមស្ងៀមប្រដាប់
ដោយបាត្រនិងចីវរ ដើរចូលទៅកាន់កំដៅភិក្ខុម្នាក់ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ
នាគវិក្ខុសន្តិម មានវិយាចវាមទម ឈានដើរទៅមុខ ប្តូរយក្រោយ
ក្រឡេកមើលទៅមុខ ប្តូរមើលចំហៀង ចងវែងចូល ចូលរោង គូឡើកើត
សេចក្តីជ្រះថ្លា ។ មទុស្សនាំងខ្សយាយញឹកត្រូវនោះហើយនិយាយយ៉ាង
នេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសន្តិមយូរស ដូចជាខំល្ងង់រោក ដូចជា
មុខស្រាបាទនាគ អ្នកណាខឹងច្រើនបាយដល់លោកនេះដែលចូលទៅរក
(នេះនោះ) ចំណែកកស្សនិក្ខេបនិក្ខេបសុភវត្ថុដំបូងយើង ពោល
ពាក្យផ្តុំម ពោលពាក្យពិរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញឹមញញឹម
ជាមុន តែនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន

ឧត្តានមុខា បុព្វភាសិតោ តេសំ ទោ ធាម ចិណ្ណោ ធា-
 តត្ថោតិ ។ អត្ថសា ទោ អញ្ញតេ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុ
 តិដាតិស្មី ចិណ្ណោយ ចារ្ជំ ទិស្វាម យេន សោ ភិក្ខុ
 តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្តា តំ ភិក្ខុ អភិវាទេត្តា វត-
 ទភេត អមិ កន្តេ ចិណ្ណោ លត្តតិ ។ ទ ទោ អវុសោ
 ចិណ្ណោ លត្តតិ ។ វេហំ កន្តេ យវំ តមិស្សមាតិ ។
 មថៈ ទា រសា ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុ យវំ ទេត្តា ភោ-
 ជេត្តា វតទភេត តេហំ កន្តេ អយេន្ធ តមិស្សតិ ។
 សាវត្ថិ ទោ អហំ អវុសោ តមិស្សមិ កតវន្តំ ធស្ស-
 នាយាតិ ។ តេហំ កន្តេ មម វចៈ ទទ ភតវតោ ចារេ
 សិវិសា វត្តាហំ(១) វត្តោ វទេហិ ធុដ្ឋោ កន្តេ តិដាតិស្មី
 អាវសោ អស្សនិបុទ្ធសុកា ធាម តិដាតិស្មី អាវ-
 សិតា មលន្តិយោ ធាមភិក្ខុ វត វត្តបំ អថាចារំ អថវន្តិ

មានមុខទើប វិភង្គិយាយមុន យើងគួរច្រានគន់ដុំបាយដល់លោកម្ចាស់
 អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញភិក្ខុនោះគ្រប់ទៅចិណ្ណាបុគ្គល
 កំរោតិវជ្ជមម លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់
 ហើយ ក៏ថ្វាយចង្ហុំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស
 លោកម្ចាស់បានចង្ហុំខ្លះវិជ្ជា ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អវុសោ ចង្ហុំ
 កន្តាមិនខានបាទ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស
 សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសក
 នោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះ ឲ្យតាំងស្របហើយក៏បានសួរផ្ទះថា សូម
 មេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
 ប្រាប់ថា អវុសោ ភិក្ខុនឹងទៅក្រុងសាវត្ថិ ដើម្បីតាមប្រទេសប្រទេ-
 ភាស ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស ចៅផ្ទះនោះ សូមលោក
 ម្ចាស់ថ្វាយចង្ហុំប្រទេសប្រទេសប្រទេសភាស ដោយគ្រូនី ភាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
 ផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបចង្ហុំចូលយ៉ាងនេះថា សូមប្រជុំ
 ប្រទេសមេត្តាប្រោស ភាវសក្កនិកិរោតិវជ្ជមម លុះហើយ ផ្សំភិក្ខុឈ្មោះ
 អស្សនិវិភង្គិយាយមុនសុកៈ ជានយភាវសក្កនិកិរោតិវជ្ជមម ជាភិក្ខុ
 លាមកភក្ខាស ភិក្ខុនាំភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្តសមាទាមាសភាពយ៉ាងនេះ

១ ១. វិ ។

ធម្មបទ្កេត ចត្វាជនិយមធម្មសម្មាសម្ពុទ្ធសុត្តនិកាយ

មាលាវត្ថុ រោមេន្ទិមិ រោមាមេន្ទិមិ សិញ្ញាត្ថិមិ សិញ្ញា-
 មេន្ទិមិ ឱចិមេន្ទិមិ ឱចិមាមេន្ទិមិ ឱចិមេន្ទិមិ ឱចិមេន្ទិមិ
 ឯកតោវណ្ណិកមាលំ ករោន្ទិមិ កាវាមេន្ទិមិ ឱក-
 តោវណ្ណិកមាលំ ករោន្ទិមិ កាវាមេន្ទិមិ មញ្ញិកំ
 ករោន្ទិមិ កាវាមេន្ទិមិ វិទុតិកំ ករោន្ទិមិ កាវាមេន្ទិមិ
 វង្សិកំ ករោន្ទិមិ កាវាមេន្ទិមិ អាវេជ្ឈំ ករោន្ទិមិ
 កាវាមេន្ទិមិ ឧវច្ឆនំ ករោន្ទិមិ កាវាមេន្ទិមិ ភេ កុលស័ត្តិមិ
 កុលស័ត្តិមិ កុលកុមារិមិ កុលសុណ្ណាមិ កុលជាសិមិ
 ឯកតោវណ្ណិកមាលំ ហរោន្ទិមិ ហរាមេន្ទិមិ ឱកតោវណ្ណិ-
 កមាលំ ហរោន្ទិមិ ហរាមេន្ទិមិ មញ្ញិកំ ហរោន្ទិមិ ហរា-
 មេន្ទិមិ វិទុតិកំ ហរោន្ទិមិ ហរាមេន្ទិមិ វង្សិកំ ហរោន្ទិមិ
 ហរាមេន្ទិមិ អាវេជ្ឈំ ហរោន្ទិមិ ហរាមេន្ទិមិ ឧវច្ឆនំ ហ-
 រោន្ទិមិ ហរាមេន្ទិមិ ភេ កុលស័ត្តិមិ កុលស័ត្តិមិ កុ-
 លកុមារិមិ កុលសុណ្ណាមិ កុលជាសិមិ សន្តិ

ធម្មបទ្កេត រឿងសម្មាសម្ពុទ្ធសុត្តនិកាយ ចត្វាជនិយមធម្ម

គំហំកុមារេយិក្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេជាខ្លះ ក្រសែខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រសែខ្លះ
 លះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេលះខ្លះ ក្រសែខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រសែខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រង
 ហានិកកម្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងហានិកកម្រង
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការេយិក្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
 ផ្ការេយិក្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់
 ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្រៅក
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្រសែខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើ
 ខ្លះ អស្សជិត្តិមិធម្មសុត្តនិកាយ ព្រះយកផ្កាកម្រងហានិកកម្រង
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ ផ្កាកម្រងហានិកកម្រងទៅខ្លួនឯង
 ខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ផ្ការេយិក្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ
 ផ្ការេយិក្កាសម្រាប់ស្រីក្នុងបំណងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ផ្កាកម្រង
 សម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ផ្កាកម្រងសម្រាប់
 ប្រដាប់ក្រៅកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
 ក្រសែទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃក្រកូល ធីតានៃក្រកូល
 កុមារិនៃក្រកូល ស្រីជាកូនច្រណែនក្រកូល ទាសិនៃក្រកូល ទាំងឡាយ
 ក៏កុំចាំនោះនាំនាំកាជនក្នុងភាពមួយ ជាមួយនឹងស្រីនៃក្រកូល ធីតានៃ
 ក្រកូល កុមារិនៃក្រកូល ស្រីជាកូនច្រណែនក្រកូល ទាសិនៃក្រកូល

ឯកភាពទេមិ កុញ្ញត្ថំ ឯកភាពទេមិ មិវត្ថំ ឯកភាស-
 ទេមិ និសីទត្ថំ ឯកមេត្យោមិ តុវុដ្ឋត្ថំ ឯកត្តវណាមិ តុ-
 វុដ្ឋត្ថំ ឯកចារុវណាមិ តុវុដ្ឋត្ថំ ឯកត្តវណា ចារុវណាមិ
 តុវុដ្ឋត្ថំ វិកាលេមិ កុញ្ញត្ថំ មជ្ជិមិ មិវត្ថំ មាលាភន្ទ-
 វិលេមនិមិ ធារត្ថំ ទទ្ធត្ថិមិ តាយត្ថិមិ វិនេត្ថិមិ លា-
 សេត្ថិមិ ទទ្ធត្ថិយាមិ ទទ្ធត្ថំ ទទ្ធត្ថិយាមិ តាយត្ថិ
 ទទ្ធត្ថិយាមិ វិនេត្ថំ ទទ្ធត្ថិយាមិ លាសេត្ថំ តាយត្ថិ-
 យាមិ ទទ្ធត្ថំ តាយត្ថិយាមិ តាយត្ថំ តាយត្ថិយាមិ
 វិនេត្ថំ តាយត្ថិយាមិ លាសេត្ថំ វិនេត្ថិយាមិ ទទ្ធត្ថំ
 វិនេត្ថិយាមិ តាយត្ថំ វិនេត្ថិយាមិ វិនេត្ថំ វិនេត្ថិយាមិ
 លាសេត្ថំ លាសេត្ថិយាមិ ទទ្ធត្ថំ លាសេត្ថិយាមិ តាយត្ថំ
 លាសេត្ថិយាមិ វិនេត្ថំ លាសេត្ថិយាមិ លាសេត្ថំ អដ្ឋម-
 ទេមិ ភីឡត្ថំ ទសមទេមិ ភីឡត្ថំ អាភាសេមិ ភីឡត្ថំ
 បរិហារមៈថមិ ភីឡត្ថំ សត្ថិកាយមិ ភីឡត្ថំ ១ បិកា-
 យមិ ភីឡត្ថំ យមិកាយមិ ភីឡត្ថំ សលាភមិ ត្រៃមិ

ពំនឡាយខ្លះ ពិភពិកុដ្ឋិត្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើសាលាខ្លះ ជាមួយគ្នាខ្លះ
 ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជា
 មួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ទាន់គោដ្ឋានក្នុងវេលា
 វិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ថ្នាក់ម្រង គ្រឿងក្រកួច និងគ្រឿង
 លាចខ្លះ កំខ្លះ គ្រឿងខ្លះ ច្រក់ខ្លះ កែក្រាយខ្លះ កំជាមួយនិងស្រីកំពុង
 កំខ្លះ គ្រឿងជាមួយនិងស្រីកំពុងកំខ្លះ ច្រក់ជាមួយនិងស្រីកំពុងកំខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនិងស្រីកំពុងកំខ្លះ កំជាមួយនិងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ គ្រឿង
 ជាមួយនិងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ ច្រក់ជាមួយនិងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនិងស្រីកំពុងគ្រឿងខ្លះ កំជាមួយនិងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ គ្រឿងជាមួយ
 និងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ ច្រក់ជាមួយនិងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ កែក្រាយជាមួយ
 និងស្រីកំពុងច្រក់ខ្លះ កំជាមួយនិងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ គ្រឿងជាមួយ
 និងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រក់ជាមួយនិងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនិងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាណ្ឌូមាឧក្រឡា ៨ ខ្លះ លេង
 បាណ្ឌូមាឧក្រឡា ១១ ខ្លះ លេងបាណ្ឌូក្នុងភាសាខ្លះ លេងកំផ្លូវវេល
 ខ្លះនិក្ខរកំផ្លូវ លេងផ្នែកគ្រាប់ (មាឌក្រូសជាដើម) ខ្លះ លេងបាណ្ឌូក្នុង
 លាភសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ្វឹនខ្លះ លេងលាសទឹកស្រក់ទ្វិយាមិខ្លះ

សាចុ កន្លែ កករា កំដៅកំរី កិក្ខុ បរិលោយ្យ យ-
 ងាយ កំដៅកំរីស្មី អាណិសា សណ្ឋាហោយ្យាតិ ។ ឯវ-
 ហារិសោតិ ទោ សោ កិក្ខុ ឧស្ស ឧបសកស្ស
 បដិស្សណិក្ខា(១) ឧត្តាយសទា យេន សាវត្ថិ គេន
 បក្កាតិ អនុឌុត្តេន យេន សាវត្ថិ ជេតវនំ អនាថ-
 បិណ្ឌិកស្ស អាហោ យេន កករា តេនុបស្ម័ត្តិ
 ឧបស្ម័ត្តិត្វា កកវនំ អភិវនេត្វា ឯកមន្តំ ធិសិទិ ។

[៥៦] អាទិណ្ឌុំ ទោ បទេតំ តុម្ភានំ កកវន្តានំ
 អាគុណ្ឌេហិ កិក្ខុហិ សន្និ បដិសម្មោទិតុំ ។ អថាទា
 កករា តំ កិក្ខុំ ឯកនេតិទ កក្ខិ កិក្ខុ មមនិយំ កក្ខិ
 យាបនិយំ កក្ខិ អប្បកិលមថេន អន្តានំ អាគតោ
 កក្ខោ ទ តុំ កិក្ខុ អាគុស្មតិ ។ មមនិយំ កករា
 យាបនិយំ កករា អប្បកិលមថេន ចាហំ កន្លែ អន្តានំ
 អាគតោ ឥនាហំ កន្លែ កាសិសុ វស្សំ វគ្គោ សាវត្ថិ
 អាគុណ្ឌោ កកវនំ ឧស្សាយ យេន កំដៅកំរី តេវសិ

១ ឧ. បដិស្សិត្វា ។

ឡំព្រះអង្គិស្វមអង្គិ ស្វមព្រះមានព្រះកាត ទ្រង់បញ្ជូនកិក្ខុវាំងឡាយទៅ
 កំដៅកំរីផង ដើម្បីឱ្យអាហារ ក្នុងកំដៅកំរីផងច្បាស់នេះ បានស្ងួតស្រូវ
 (តទៅ) ។ កិក្ខុនោះ ទទួលពាក្យបណ្តាំទទួលកនោះថា តើការស្រា
 ហើយប្រាកដពាក់សំនេះទៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថិ ហើយទទួល
 ទៅគាល់ព្រះមានព្រះកាត ក្នុងជេតវនាវារមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯ
 ក្រុងសាវត្ថិដោយលំដាប់ លុះទទួលទៅដល់ហើយក៏ផ្ទាយបង្គំព្រះមានព្រះ
 កាត ហើយអង្គុយក្នុងទិសមគ្គ ។

[៥៧] កិក្ខុវទ្ធីលនកំដៅកំរីជាមួយធីត្វកិក្ខុជាភាគទុក្ខនេះ ជា
 ទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះកាតវាំងឡាយ ។ ព្រះនោះ ព្រះមាន
 ព្រះកាតទ្រង់គ្រាស់ស្រវកិក្ខុនោះដូច្នោះថា ខ្ញុំលកិក្ខុ អ្នកល្មមកត្រាំបាទ
 ទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាទទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវត្រាយមិនស្ងប់បាទ
 ទេឬ ខ្ញុំលកិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទិណ ។ កិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រ
 ព្រះមានព្រះកាត ឡំព្រះអង្គិល្មមតត្រាំទៅបាទ បពិត្រព្រះមានព្រះកាត
 ឡំព្រះអង្គិល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាទ បពិត្រព្រះអង្គិដីចម្រើន មួយវិញទៀត
 ឡំព្រះអង្គិមកតាមផ្លូវត្រាយមិនស្ងប់បាទទេ បពិត្រព្រះអង្គិដីចម្រើន ឡំ
 ព្រះអង្គិ ទៅបារិស្រូកក្នុងជេតវនាវារហើយ មកក្រុងសាវត្ថិ ដើម្បីគាល់
 ព្រះអង្គក្នុងទិសនេះ បានដើរសំដៅមកកំដៅកំរីផង បពិត្រព្រះអង្គិដីចម្រើន

កង្កែបប្រាជ្ញា ប្រាជ្ញាប្រាជ្ញាសុដ្ឋិតសុដ្ឋិត

អថត្រាហ៍ កង្កែប បុព្វសម្មាសមយំ ឯកសេត្តា មន្តិច្ឆិកា-
 នាយ កិដាភិវិ ចំណ្ហាយ ទាវិសី វប្បសា ទោ មំ កង្កែ
 មត្តាគរោ ឧបាសកោ កិដាភិវិស្មី ចំណ្ហាយ មាត្ត
 ធិស្វាទ យេនាហំ កេតុបស្កមិ ឧបស្កមិត្តា មំ
 អភិវទេត្តា ឯតទរោច អមំ កង្កែ ចំណ្ហាយ លត្តតិ
 ទ ទោ អាវុសា ចំណ្ហាយ លត្តតិ ឯហិ កង្កែ យំ
 កមិស្សាមាតិ អថទោ កង្កែ សោ ឧបាសកោ មំ យំ
 ទេត្តា កោដេត្តា ឯតទរោច កាហំ កង្កែ អយ្យោ ក-
 មិស្សាមាតិ សាវត្ថំ ទោ មហំ អាវុសា កមិស្សាមិ កង្កែ
 ធិស្សាមាយាតិ កេតុហំ កង្កែ មម វិបទេន កកវិកា
 ចានេ សិវសា វត្តាហិ ឯវក្ក វទេហិ ធុត្តោ កង្កែ
 កិដាភិវិស្មី អាវុសោ អស្សដិបុនក្កសុត្តា ទាម កិដា-
 ភិវិស្មី អាវុសិកា អលត្ថិ. ទា ទាមកិក្ក ទេ ឯវក្ក
 អនាចារំ អាចារ្យំ ហលាវត្ថំ កេតុដ្ឋិច កេតុដ្ឋិច

កង្កែបប្រាជ្ញា ប្រាជ្ញាប្រាជ្ញាសុដ្ឋិតសុដ្ឋិត

លុះលោក្រឹតស្មីនី ខ្ញុំប្រាជ្ញាស្មីកស្មីនីហិយប្រដាច់ដាយប្រាជ្ញា
 ចូលទៅកាន់កិដាភិវិទេបទដើម្បីចំណ្ហាយ ចំណ្ហាយប្រាជ្ញា
 ឧបាសកម្នាក់ ប្រាជ្ញាយ្យខ្ញុំប្រាជ្ញាក្នុងគ្រាចំណ្ហាយ ក្នុងកិដាភិ-
 វិទេបទ លុះយើងប្រាជ្ញាយ ក៏ចូលមកក្នុងខ្ញុំប្រាជ្ញា លុះចូលមកហើយថ្វាយ
 ចំណ្ហាយប្រាជ្ញា ប្រាជ្ញាស្មីនី លោកម្ចាស់ប្រាជ្ញា
 ខ្ញុំប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 ខ្ញុំប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 ឧបាសកនោះនិយាយថា លុះមេត្តាប្រាជ្ញាស្មីនី លោកម្ចាស់ប្រាជ្ញា
 យើងនឹងនាំគ្នាទៅខ្ញុំ ប្រាជ្ញាស្មីនី លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំប្រា-
 ជ្ញាស្មីនីទៅខ្ញុំប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 ម្ចាស់នឹងចំណ្ហាយខ្ញុំប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 សាវត្ថំ ដើម្បីនាំគ្នាទៅប្រាជ្ញាស្មីនី ឧបាសកនោះក៏នាំគ្នា លុះមេត្តា
 ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី លុះមេត្តាប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 ដោយគ្រូនិក្ខេបនាគ្រូប្រាជ្ញាស្មីនី ម្យ៉ាងទៀត លុះមេត្តាប្រាជ្ញាស្មីនី
 យ៉ាងនេះ ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 និវិទេបទ ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី
 អនាចារមាតសភាហិវិទេន គី ហិក្កនេយិវត្តាខ្ញុំប្រាជ្ញាស្មីនី ប្រាជ្ញាស្មីនី

។ មេ ។ វីរិច័យិ អនាថាវិ អាថវន្តិ យេមិ តេ កន្តេ មនុស្សា
 បុត្រេ សន្តា អហេសុំ មសន្តា តេមិ ឯតវហិ អស្សន្តា
 អប្បសន្តា យាធិមិ តានិ សង្ឃស្ស បុត្រេ នានមជាធិ
 តានិមិ ឯតវហិ ឧបច្ឆិទ្ធានិ វិញ្ញន្តិ មេសលា កិក្ខុ
 ធិវសន្តិ នាមកិក្ខុ សាធុ កន្តេ កតវា តិដាតិវិ កិក្ខុ
 មហិណោយ្យ យនាយំ កិដាតិវិស្មី អារាសោ សណ្ឋា-
 ហោយ្យតិ តេតា អហិ កតវា អាកន្ធាមិគិ ។

(៥៧) អថេតា កតវា ឯតស្មី ចិនាយេ ឯតស្មី

មតវណោ កិក្ខុសង្ឃ សន្តិចានាមេត្វា កិក្ខុ មជ្ជបុច្ឆិ
 សច្ចំ តិវា កិក្ខុវេ អស្សនិបុទន្ធសុតា នាម តិដា-
 តិវិស្មី អារាសីតា អលទ្ធិនោ នាមកិក្ខុ តេ ឯវុបំ
 អនាថាវិ អាថវន្តិ មាលាវន្តំ ហេមេនិមិ ហេតាមេនិមិ
 ។ មេ ។ វីរិច័យិ អនាថាវិ អាថវន្តិ យេមិ តេ មនុស្សា
 បុត្រេ សន្តា អហេសុំ មសន្តា តេមិ ឯតវហិ អស្សន្តា
 អប្បសន្តា យាធិមិ តានិ សង្ឃស្ស បុត្រេ នានមជាធិ

។ មេ ។ ប្រត្រិត្តអនាថាវាវេជ្ជនិ ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ចតិក្រព្រះអង្គ
 ដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណា ដែលប្តាប់មានសព្វគ្រោះថ្នាក់មកពីមុន ឥឡូវនេះ
 មនុស្សទាំងនោះ ក៏គ្រឡប់ជាគ្នានសព្វគ្រោះថ្នាក់ទៅវិញ លំអានបានទាំង-
 ឡាយណា (ដែលដៃចាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានបាន
 ទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅ ពួកកិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏
 ខ្លាត់ខ្លាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្ខុដែលណាមក ចតិក្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
 ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអភិវ សូមព្រះមាតាព្រះភាគជាម្ចាស់ ចក្ខុនពួកកិក្ខុទៅកាន់
 កិដាតិវិជនបទ ដើម្បីឱ្យអារាសីសុភវិកិដាតិវិជនបទនេះបានកាន់នៅខ្លាច់-
 ខ្លួនផ្លូវដែលវិញ ចតិក្រព្រះមាតាព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ ទើបនឹងមកអំពី

ទីនេះ ។

(៥៧) អព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមាតាព្រះភាគទ្រង់

ឱ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃ ហើយគ្រាស់សួរពួកកិក្ខុថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ពួក
 អស្សនិកិក្ខុនិងបុទន្ធសុតាភិក្ខុទាំងនោះអារាសីសុភវិកិដាតិវិជនបទ ជាភិក្ខុអលដ្ឋិ
 ណាមក កិក្ខុទាំងនោះប្រត្រិត្តអនាថាវាវេជ្ជនិយ៉ាងនេះ គឺជាភិក្ខុនាឈើ
 ផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ។ មេ ។ ប្រត្រិត្តអនាថាវាវេជ្ជនិ ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណាប្តាប់មានសព្វគ្រោះថ្នាក់
 មុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះក៏ប្តាប់សព្វគ្រោះថ្នាក់ទៅវិញ លំអានបាន

កាងបំ ឯកាហិ ឧបន្និដ្ឋានិ វិក្កន្និ មេសលា កិក្ក
 វិសន្និ បាបកិក្កនិ ។ សន្នំ កកាតិ ។ វិកាហិ
 តុន្តោ កកា អនន្នន្និកំ កិក្កវេ ទេសំ មោយបុរិសាធំ
 ។ មេ ។ កកំ ហិ ពាម ភេ កិក្កវេ មោយបុរិសា
 ឯវ្យងំ អនាចារំ អាចារិស្សន្និ មាលារិច្ចំ ពេមេស្សន្និមិ
 ពោតាមេស្សន្និមិ សិក្កិស្សន្និមិ សិក្កិមេស្សន្និមិ ឱមិធិ-
 ស្សន្និមិ ឱមិពាមេស្សន្និមិ កុច្ចិស្សន្និមិ កុច្ចាមេស្សន្និមិ
 ឯកា ភាវណ្ឌិកមាលំ កកិស្សន្និមិ កាកាមេស្សន្និមិ ឧក-
 ភោវណ្ឌិកមាលំ កកិស្សន្និមិ កាកាមេស្សន្និមិ មញ្ជិកំ
 កកិស្សន្និមិ កាកាមេស្សន្និមិ វិជ្ជតិកំ កកិស្សន្និមិ កាកា-
 មេស្សន្និមិ វង្គសកំ កកិស្សន្និមិ កាកាមេស្សន្និមិ អាវេដ្ឋិ
 កកិស្សន្និមិ កាកាមេស្សន្និមិ ឧវច្ឆនំ កកិស្សន្និមិ កាកា-
 មេស្សន្និមិ ភេ កុលិក្កិធំ កុលិក្កិវាធំ កុលិក្កិវាធំ
 កុលិក្កិវាធំ កុលិក្កិវាធំ ឯកា ភាវណ្ឌិកមាលំ មា-
 វិស្សន្និមិ បាណមេស្សន្និមិ ឧកា ភាវណ្ឌិកមាលំ មាវិស្សន្និមិ

វាងឡាយណា (ថេលេភាពាវេត្ថិ) ដល់សន្ធិក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ
 សំភានពានវាងនោះ គេក៏ដាច់អស់ហើយ ពួកកិក្កដែលមានសីលជាចិ
 ប្រឡាញ់ ក៏ខ្វាក់ខ្វាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្កដែលលាមក (សេចក្តីនេះ)
 ជាពិតមែន ។ កិក្កនោះ ក្រាចចង្អីខ្លួនថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិភ
 មែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ច្រើនជាងយើង ម្ចាស់កិក្ក ពាំង-
 ឡាយ អំពើរបស់មោយបុរសវាងនោះ មិនសមគួរទេ ។ មេ ។ ម្ចាស់
 កិក្កពាំងឡាយ មោយបុរសវាងនោះ មិនសមចំនីប្រព្រឹត្តអនាថារមាន
 សភាពយ៉ាងនេះ គឺជាគូខាលីខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ
 ឲ្យគេស្រោចខ្លះ មេខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងក្រមាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងមានទងពាំងពិភាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាលើចាក់
 រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាលើសម្រាប់សិកក្នុងចំពង
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់គ្រឿងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ច្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សន្តិកិក្កនិច្ចនព្វ-
 សុរាវដ្ឋនោះ ផ្កាកម្រងមានទងក្រមាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចាំទៅ
 ខ្លះ ផ្កាកម្រងដែលមានទងពាំងពិភាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេចាំទៅខ្លះ

ហោរមេស្សន្តិមិ មញ្ជិកា ហោរស្សន្តិមិ ហោរមេស្សន្តិមិ
 វិជ្ជិកា ហោរស្សន្តិមិ ហោរមេស្សន្តិមិ វជ្ជិកា ហោរ-
 ស្សន្តិមិ ហោរមេស្សន្តិមិ អាវេឡិ ហោរស្សន្តិមិ ហោរ-
 មេស្សន្តិមិ ឧវច្ឆន្តិ ហោរស្សន្តិមិ ហោរមេស្សន្តិមិ គេ គុ-
 លីភ្នំហិ គុលទីនាហិ គុលកុមារិហិ គុលេសុណ្ណាហិ
 គុលទាសិហិ សុទ្ធិ ឯកកាដិទេមិ កុញ្ញស្សន្តិ ឯកជា-
 លកេមិ មិស្សន្តិ ឯកាសនេមិ លិសិទិស្សន្តិ ឯកម-
 ញេមិ គុវដ្ឋេស្សន្តិ ឯកគុវណាមិ គុវដ្ឋេស្សន្តិ ឯកចារុ-
 ណាមិ គុវដ្ឋេស្សន្តិ ឯកគុវណាចារុណាមិ គុវដ្ឋេស្សន្តិ
 វិការលមិ កុញ្ញស្សន្តិ មង្គិមិ មិស្សន្តិ មាលាកុមារិល-
 មនិមិ ហោរមេស្សន្តិ មច្ឆិស្សន្តិមិ កាយិស្សន្តិមិ វិទេ-
 ស្សន្តិមិ លាសេស្សន្តិមិ មច្ឆិស្សន្តិមិ មច្ឆិស្សន្តិ មច្ឆិស្សន្តិ-
 យាមិ កាយិស្សន្តិ មច្ឆិស្សន្តិមិ វិទេស្សន្តិ មច្ឆិស្សន្តិ-
 មិ លាសេស្សន្តិ កាយិស្សន្តិមិ មច្ឆិស្សន្តិ កាយិស្សន្តិមិ
 កាយិស្សន្តិ កាយិស្សន្តិមិ វិទេស្សន្តិ កាយិស្សន្តិមិ

នាំផ្កាលើចាក់វិលចង្រៃទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាលើសម្រាប់
 សិកក្នុងចំពង្រៃទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រសម្រាប់ប្រដាប់
 ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រសម្រាប់ប្រដាប់ក្រៅទៀត
 ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួន
 ឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីខ្សែក្រកូល ជីវិតខ្សែក្រកូល កុមារ
 ខ្សែក្រកូល ស្រីជាកូនប្រណីខ្សែក្រកូល ពាសិខ្សែក្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុ
 ទាំងនោះ នាងភាជនក្នុងភាជនមួយជាមួយនឹងស្រីខ្សែក្រកូល ជីវិតខ្សែ
 ក្រកូល កុមារខ្សែក្រកូល ស្រីជាកូនប្រណីខ្សែក្រកូល និងពាសិខ្សែ
 ក្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ជីវិតក្នុងផ្តួលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើភាសនៈ
 ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ
 ដេកដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នា
 ខ្លះ នាងភាជនក្នុងវិលវិលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រស
 គ្រឿងក្រកូលនិងគ្រឿងលាចខ្លះ កំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែត្រាយ
 ខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ ប្រគំ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ កែត្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំខ្លះ កំជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងកំច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំច្រៀងខ្លះ ប្រគំ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំច្រៀងខ្លះ កែត្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកំច្រៀងខ្លះ

កត្តត្ថក បញ្ចន័យកម្មស្សនិមុខន្តស្សន័

លាសេស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ នន្តិស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ កា-
យំស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ វិនេស្សន្តំ វិនេន្តិយាមិ លាសេ-
ស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ នន្តិស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ កាយិ-
ស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ វិនេស្សន្តំ លាសេន្តិយាមិ លា-
សេស្សន្តំ អដ្ឋមនេមិ កំឡិស្សន្តំ នសមនេមិ កំឡិស្ស-
ន្តំ អាកាសេមិ កំឡិស្សន្តំ មហិហារេមេមិ កំឡិស្សន្តំ
សន្តិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ ទលំកាយមិ កំឡិស្សន្តំ
យនិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ សលាភហិត្តនមិ កំឡិស្សន្តំ
អក្កេនមិ កំឡិស្សន្តំ មន្ត្រិយេនមិ កំឡិស្សន្តំ វង្កិកេន-
មិ កំឡិស្សន្តំ មោក្ខិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ បិដ្ឋលកេ-
នមិ កំឡិស្សន្តំ មត្តាឡកេនមិ កំឡិស្សន្តំ រជ្ជកេនមិ
កំឡិស្សន្តំ ទទុកេនមិ កំឡិស្សន្តំ អន្តរិកាយមិ កំ-
ឡិស្សន្តំ មនេសិកាយមិ កំឡិស្សន្តំ យថាវន្តេនមិ កំ-
ឡិស្សន្តំ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ អស្សិស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ
រជស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ ទទុស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តំ វេស្មិម្បិ
សិក្ខិស្សន្តំ ហត្ថិស្សមិ បុរោ តាវិស្សន្តំ អស្សិស្សមិ
បុរោ តាវិស្សន្តំ រជស្សមិ បុរោ តាវិស្សន្តំ តាវិស្សន្តិមិ

កត្តត្ថក រឿងស្សនិមុខន្តស្សន័ បញ្ចន័យកម្ម

កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ ប្រៀនជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ ប្រគំជា
មួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ ក្រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំន្ត្រះ កំជាមួយ
នឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយន្ត្រះ ប្រៀនជាមួយនឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយន្ត្រះ ប្រគំ
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយន្ត្រះ ក្រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងក្រែក្រាយ
ន្ត្រះ លេងបាស្តាមាត្រច្បា ៨ ខ្លះ លេងបាស្តាមាត្រច្បា ១០ ខ្លះ លេង
បាស្តាក្នុងសាសន្ត្រះ លេងវិនិច្ឆ័យវិស្សន្ត្រះ លេងផ្កាត្រាច់
(មាត្រស្រីជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលាមស្រាច់លេងខ្លះ លេង
ហ៊ុនខ្លះ លេងវាលសំទឹកលក្ខត្រាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ្ញខ្លះ លេងផ្លុំ
ស្លឹកខ្លះ លេងកូនមន្ត្រិលក្ខន្តខ្លះ លេងជាដូងខ្លះ លេងភត្តិខ្លះ លេង
វលំដីខ្សាច់ខ្លះ លេងវេត្តចាខ្លះ លេងភ្នំចាខ្លះ លេងសរសរក្សា
ខ្យល់ខ្សាចាខ្លះ លេងទាយចក្ខុ (ស្តេចចង) ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់
គេខ្លះ ហាភិវង្កិយខ្លះ ហាភិវង្កិយសេខ្លះ ហាភិវង្កិយរជខ្លះ ហាភិវង្កិយមុខ្លះ
ហាភិវង្កិយ (មាត្រវិនិច្ឆ័យជាដើម) ខ្លះ ស្ករកំពិមុខដីខ្លះ ស្ករកំពិមុខ
សេខ្លះ ស្ករកំពិមុខរជខ្លះ ស្ករកំពិខ្លះ ស្ករកំពិមុខ ក្រែក្រាយហិខ្លះ

អាណាវិស្សន្តិមិ ឧស្សន្តិស្សន្តិមិ មន្ទ្រោស្សន្តិមិ(១)
 ធិត្តវិស្សន្តិមិ មុដ្ឋិហិមិ យុដ្ឋិស្សន្តិ វន្តមជ្ជេមិ សង្ខា-
 ដិ បត្តវិគ្គា ធិត្តិ ឃិ វត្តន្តិ ឥត កតិធិ ធិត្តស្សន្តិ
 ធិត្តិ ធិត្តិ វិវិធិ អនាណាវិ អាណាវិស្សន្តិ យេមិ
 តេ មនុស្ស បុត្រ មន្ទ្រា អហោសុំ បសន្ទា តេមិ ឯតវហិ
 អស្សន្តា អប្បសន្ទា យានិមិ តានិ សង្ខស្ស បុត្រ ធាន-
 បថានិ តានិមិ ឯតវហិ ឧបច្ឆិញ្ញានិ វិញ្ញានិ មេសលា
 កិក្ខុ ធិវសន្តិ ចាមកិក្ខុ ធិត្តិ កិក្ខុវេ អប្បសន្ទានិ ក
 បសាណាយ ។ ម ។ វិក្ខវហិ ត្តា ធិត្តិ កេតិ តត្តា សារិបុត្ត-
 រោត្តល្លាន អាមន្តសិ កត្តម តុម្រេ សារិបុត្តា កិណ-
 តិ តត្តា អស្សនិបុគ្គសុកានិ កិក្ខុនិ តិណិវិស្សា
 បញ្ចជនិយតត្ត ករោម តត្តាតំ ឯតេ សន្តិវិហារិវោតិ ។
 កេតិ មយំ កត្ត អស្សនិបុគ្គសុកានិ កិក្ខុនិ តិណិ-
 វិស្សា បញ្ចជនិយតត្ត ករោម បញ្ចា ៧(២) តេ កិក្ខុ

១ ឧ. ឧស្សន្តិស្សន្តិមិ ករោមិស្សន្តិមិ ។ ២ ឥត ធិត្តិ ករោមិយមន្ទ្រោស្សន្តិមិ ។

នេវជន្ត ចំបាប់នាខ្លះ ជាលំនាខ្លះ ក្រាលសន្ធិក្នុងកណ្តាលកេតិវិហារ
 មិយាយនិក្ខត្រិវិសេកក្នុងកំយ៉ាងនេះ ឆ្ងាយចូលស្រី នាងចូរក្នុងចំនេះ
 មើលដូច្នោះខ្លះ ជាតំប្រាមវេសលើថ្នាំសន្ធិនិងថ្នាំស្រីវេទន្ត្រះ ប្រតិក្កមនា-
 ចារវេទន្ត្រះ (ក្រៅវេទន្ត្រះ) ខ្លះ កិក្ខុកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសន្ធិ ជ្រះ
 ថ្នាំមកកំពុង វេទន្ត្រះ មនុស្សទាំងនោះ គ្រឿងថ្នាំគ្មានសព្វជ្រះថ្នាំវេ
 វិញ លំនាមតានិក្ខយណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សន្ធិក្នុងកាលមុន
 វេទន្ត្រះ លំនាមតានិក្ខនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់វេហើយ កិក្ខុទាំងឡាយ
 ដែលមានសីលវិស្សឡាញ់កិក្ខុក្នុងកាលអស់ នៅកិក្ខុកិក្ខុលាមក
 ឆ្ងាយកិក្ខុទាំងឡាយ កំពុងនេះ មិនដាច់ឲ្យកិក្ខុសព្វជ្រះថ្នាំដល់ដទៃដែលមិន
 ទាន់ជ្រះថ្នាំទេ ។ ម ។ ជ្រះជ្រុងកិក្ខុវិហារិយាជ្រុងកិក្ខុម្នាក់ ឬជ្រះស្រស់
 យោជ្រះសារិបុត្ត និងជ្រះហត្ថល្លានមកថា ឆ្ងាយសារិបុត្តនិងហត្ថល្លាន
 ចូរមកទាំងឡាយ វេទន្ត្រះនិងវេទន្ត្រះហើយជ្រះក្នុងវេទន្ត្រះ(១) ដល់កិក្ខុ
 ឈ្មោះអស្សនិកិក្ខុឈ្មោះបុគ្គសុក (ឲ្យវេទន្ត្រះ) ពិតជាគិវេទន្ត្រះវេទន្ត្រះ
 (ជ្រះ) កិក្ខុទាំងនេះ ជាសន្ធិវិហារិកមេសន្ត្រះទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។
 ជ្រះសារិបុត្តនិងជ្រះហត្ថល្លាន ក្រាមបង្កំទូលក ចិត្តក្រាមក្នុងជ្រះប្រើម
 យេនិក្ខុនិងជ្រះក្នុងជ្រះកម្ម ដល់កិក្ខុឈ្មោះអស្សនិកិក្ខុឈ្មោះបុគ្គសុក
 (ឲ្យវេទន្ត្រះ) យកកិណិវេទន្ត្រះ ដូចម្តេចបាន ជ្រះកិក្ខុទាំងនោះស្រួល

១ កត្តិដែលសន្ធិក្នុងកណ្តាលកេតិវិហារដែលមានកាលវេទន្ត្រះកិក្ខុស ។

ធុរសាតិ ។ គេធម៌ គុដ្ឋេ សារីបុត្តា តហុកេហិ កិក្ខុហិ
សន្តិ កថ្មជាតិ ។ ឃី កន្លែង ទោ សារីបុត្តោ មោក្ខល្លាហ
កកវតោ បទ្ធស្មោសុំ ។

[៨៨] ឃីវា បទ កិក្ខុវេ កាកត្ថំ ។ បធម៌ អស្ស-
ជិបុទទ្ធសុកា កិក្ខុ ទោទេតត្វា ទោទេត្វា សារេតត្វា
សារេត្វា អាបត្តិ អាហេមេតត្វា អាបត្តិ អាហេមេត្វា ឡត្តេន
កិក្ខុហា បដិទលេន សង្ឃោ ញាមេតត្វោ សុណាតុ មេ
កន្ល សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុទទ្ធសុកា កិក្ខុ កុលទ្ធស-
កា ជាបសមាទារ ឥមេសំ ជាបកា សមាទារ ទិស្សន្តិ
ទេវ សុយ្យន្តិ ច កុលាទំ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋាទំ ទិស្សន្តិ
ទេវ សុយ្យន្តិ ច ។ យទំ សង្ឃស្ស បត្តកាលុំ សង្ឃោ
អស្សជិបុទទ្ធសុកាទំ កិក្ខុទំ តិជាតិវិស្វា បញ្ចាជនិយ-
កត្តំ កាវយ្យ ជាស្សជិបុទទ្ធសុកេហិ កិក្ខុហិ តិជា-
តិវិស្វី វត្តទ្ធតិ ។ វិសា ព្រន្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្ល

ជាមនុស្សកាលវិនិស្សនកាល ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់
សារីបុត្តខិនមោក្ខល្លាម មើម្តេច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយខិនពួកកិក្ខុ
ច្រើនបុគ្គ ។ ព្រះសារីបុត្តខិនព្រះមោក្ខល្លាម ទទួលព្រះបទ្ធស្មោសព្រះមាន
ព្រះភាគថា ព្រះកេណាព្រះអង្គ ។

[៨៨] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ (ឯ
បញ្ចាជនិយកម្មនេះ) សន្សំត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ
ខិនកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកាជាមុន លុះហោទោយត្រូវលើក លុះលើកហើយ
ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ កិក្ខុ ដែលឈ្មោះសប្រតិ-
ណលត្រូវផ្លៀងសន្សំថា ចតិគ្រព្រះសង្ឃជីវចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត)
កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិខិនកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកានេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នក
មានមាយាទកត្រក់ មាយាទកត្រក់របស់កិក្ខុទាំងនេះ គេកិបានឃើញ
បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលកិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេកិបានឃើញ
បានឮដែរ ។ បើបញ្ចាជនិយកម្មមានភាសន្តរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
ត្រូវធ្វើបញ្ចាជនិយកម្មដល់កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិខិនកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកា (ឲ្យ
ចេញ) ពីតិវិសិវចម្រើនថា កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិខិនកិក្ខុឈ្មោះបុទទ្ធសុកាមិន
ត្រូវនៅក្នុងតិវិសិវចម្រើន ។ នេះជាញត្តិ ។ ចតិគ្រព្រះសង្ឃជីវចម្រើន

សាដ្ឋក ឥមេ អស្សជិប្បនត្ថសុត្តា ភិក្ខុ កុលទ្ធវសតា
 ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបតា សមាចារា ជិស្សន្តិ
 ថេវ សុយ្យន្តិ ច កុលាជិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ជិស្សន្តិ
 ថេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សាដ្ឋក អស្សជិប្បនត្ថសុត្តានំ ភិក្ខុជំ
 កិដាភិវិស្ណា បញ្ចជនិយកម្មំ ករោតិ ធាស្សជិប្បនត្ថសុ-
 តេហិ ភិក្ខុហិ កិដាភិវិស្ណំ វត្តទ្ធន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ អស្សជិប្បនត្ថសុត្តានំ ភិក្ខុជំ កិដាភិវិស្ណា បញ្ច-
 ជនិយកម្មស្ស កាលំ ធាស្សជិប្បនត្ថសុតេហិ ភិក្ខុហិ
 កិដាភិវិស្ណំ វត្តទ្ធន្តិ សោ ទុទ្ធិស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាលេយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វោសិ ។ សុណាតុ មេ
 កន្ត រសាដ្ឋក ឥមេ អស្សជិប្បនត្ថសុត្តា ភិក្ខុ កុលទ្ធវ-
 សតា ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបតា សមាចារា
 ជិស្សន្តិ ថេវ សុយ្យន្តិ ច កុលាជិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ
 ជិស្សន្តិ ថេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សាដ្ឋក អស្សជិប្បនត្ថសុ-
 តានំ ភិក្ខុជំ កិដាភិវិស្ណា បញ្ចជនិយកម្មំ ករោតិ
 ធាស្សជិប្បនត្ថសុតេហិ ភិក្ខុហិ កិដាភិវិស្ណំ វត្តទ្ធន្តិ ។

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ
 ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានអាយុវិញ្ញាណ អាយុវិញ្ញាណរបស់
 ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងគ្រូគូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្ត
 ហើយគេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃ ធ្វើបញ្ចជនិយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ (ឲ្យចេញ) ព័តិដាភិវិដប
 ចទេ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ មិនត្រូវទៅក្នុងកិដាភិវិ-
 ជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ចជនិយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តា
 ចុះឮសុត្តា (ឲ្យចេញ) ព័តិដាភិវិដបចទេ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថ
 ឈ្មោះចុះឮសុត្តាមិនត្រូវទៅក្នុងកិដាភិវិដបចទេ ក្នុងលំលោកមាន
 យុអន្តិណា លោកមានអាយុវិញ្ញាណ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 អាយុវិញ្ញាណ លោកមានអាយុវិញ្ញាណ គប្បីរោលទៀង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ ដោយប្រាប់ពីរដងផង ។ ចតិក្រាសេស្សជិប្បនត្ថសុត្តា សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ ជាអ្នក
 ទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានអាយុវិញ្ញាណ អាយុវិញ្ញាណរបស់ភិក្ខុទាំង
 នេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងគ្រូគូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ
 គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃ ធ្វើបញ្ចជនិយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះ
 អស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ (ឲ្យចេញ) ព័តិដាភិវិដបចទេ ភិក្ខុ
 ឈ្មោះអស្សជិប្បនត្ថសុត្តានេះ មិនត្រូវទៅក្នុងកិដាភិវិដបចទេ ។

កម្មវត្ថុក ចត្វាជនីយកម្មវត្ថុ

យស្សាយស្មតោ ទមតិ អស្សជីបុណ្ណសុតោ កិក្ខុនំ
 កិកាភិស្មា ចត្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ ជាស្សជីបុ-
 ណ្ណសុតោ កិក្ខុហិ កិកាភិស្មី វត្តត្ថន្តិ សោ ឥណ្ឌាស្ស
 យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតិយេឡី ឯតមត្ថ
 វោទិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ ឥមេ អស្សជី-
 បុណ្ណសុតោ កិក្ខុ កុលទ្ធសកា ចាបសមាចារ ឥមេ-
 សិ ចាបកា សមាចារ ទិស្សន្តិ វេវ សុយ្យន្តិ ច
 កុលានំ ច ឥមេហិ ឧដ្ឋានំ ទិស្សន្តិ វេវ សុយ្យន្តិ
 ច ។ សង្កេ អស្សជីបុណ្ណសុតោ កិក្ខុនំ កិកា-
 ភិស្មា ចត្វាជនីយកម្ម ករណំ ជាស្សជីបុណ្ណសុ-
 តោហិ កិក្ខុហិ កិកាភិស្មី វត្តត្ថន្តិ ។ យស្សាយ-
 ស្មតោ ទមតិ អស្សជីបុណ្ណសុតោ កិក្ខុនំ កិកា-
 ភិស្មា ចត្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ ជាស្សជីបុណ្ណសុ-
 តោហិ កិក្ខុហិ កិកាភិស្មី វត្តត្ថន្តិ សោ ឥណ្ឌាស្ស
 យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតិ សង្កេ

កម្មវត្ថុក ករ្មិចត្វាជនីយកម្ម

ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈ (ឱ
 វេញ) ពិតជាគឺដទៃទៀត ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈ
 មិនត្រូវនៅក្នុងភិកាភិដទៃទៀត ដូច្នោះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្យៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំចកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្របបីដងផង ។ ចត្វាជនីយកម្មស្សជីបុណ្ណសុតោ សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ (ដូច) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្ត
 គ្រឿង ជាអ្នកមានទាយាទកាត្រក់ ទាយាទកាត្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ
 គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកគ្រឿងដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេ
 ក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្ស-
 ជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈ (ឱវេញ) ពិតជាគឺដទៃទៀត ភិក្ខុឈ្មោះអស្ស-
 ជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈ មិនត្រូវនៅក្នុងភិកាភិដទៃទៀត ។ ការធ្វើ
 ចត្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈ (ឱវេញ)
 ពិតជាគឺដទៃទៀត ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនិងភិក្ខុឈ្មោះបុណ្ណសុតៈ មិនត្រូវ
 នៅក្នុងភិកាភិដទៃទៀត ដូច្នោះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្យៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម

អស្សជិប្បនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ ភិក្ខុវិស្ណុ បព្វាជនិយ-
កម្មំ ជាស្សជិប្បនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ ភិក្ខុវិស្ណុវត្តន្តិ
ទមតិ សង្ឃស្ស ភស្មា តុល្លិ ។ ឋានេតំ ធារយាមីតិ ។

[៨៧] តំហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាគតំ បព្វាជ-
និយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ធូវម-
សន្តញ្ច អសម្មទា កតំ ហោតិ អប្បជិប្បន្តា កតំ ហោតិ
អប្បជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិ-
ហន្តេហិ សមម្ពាគតំ បព្វាជនិយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ
ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ធូវមសន្តញ្ច ។

[៨៨] អបេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមម្ពាគតំ
បព្វាជនិយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច
ធូវមសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនា កម្មនិ-
យា អមត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អមត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមម្ពា-
គតំ បព្វាជនិយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ ហោតិ អវិទយ-
កម្មញ្ច ធូវមសន្តញ្ច ។

ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនិកភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ច្យុវចញ្ញ) ពីភិក្ខុវិស្ណុ-
បទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិប្បនិកភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវទៅក្នុងភិក្ខុវិស្ណុ-
ជនចរ គួរដល់សន្សំហើយ ព្រោះយក្កុះនោះ បានជាសន្សំស្រៀម ។
ខ្ញុំសូមចាំទុកខ្លះសេចក្តីនេះ ដោយភាគារស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនិយកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មវិស្ណុម្ចាស់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកថដោយអង្គ ព្យ
តិ កម្មវិស្ណុសន្សំធ្វើក្នុងទីកំណត់មុន ១ កម្មវិស្ណុធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១
កម្មវិស្ណុធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនិយកម្ម
ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិស្ណុម្ចាស់ដោយអាក្រក់ផង
ប្រកថដោយអង្គទាំង ព្យ នេះឯង ។

[៨៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនិយកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជា
អវិទយកម្មផង ជាកម្មវិស្ណុម្ចាស់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកថដោយអង្គ ព្យ
ជំនឿត គឺកម្មវិស្ណុធ្វើដោយមិនមានអាចត្តិ ១ កម្មវិស្ណុធ្វើដោយអាចត្តិ
ជានិទេសនាតម្កី ១ កម្មវិស្ណុធ្វើដោយអាចត្តិវិស្ណុស្រៀមហើយ ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនិយកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង
ជាកម្មវិស្ណុម្ចាស់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកថដោយអង្គទាំង ព្យ នេះឯង ។

កម្មវត្ថុកេ ចត្វាជ័យកម្មំ អនុម្បត្តិ

[៧០] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ
ចត្វាជ័យកម្មំ អនុម្បត្តិកម្មតោ ហោតិ អវិជយកម្មតោ
នុវ្រ្មសន្តតោ អចោទេតោ កតំ ហោតិ អសារេតោ កតំ
ហោតិ អាមត្តិ អនាវេលេតោ កតំ ហោតិ វេសេហិ ចោ
ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[៧១] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ
ចត្វាជ័យកម្មំ ។ បេ ។ អសម្មុទា កតំ ហោតិ អនម្មេន
កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ វេសេហិ ចោ ភិក្ខុវេ
តីហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ ចត្វាជ័យកម្មំ ។ បេ ។
អប្បនិម្មត្តា កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អប្បនិញាយ កតំ ហោតិ
អនម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។
អនាមត្តិយា កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អនេសនាភាមិនិយា អាមត្តិយា
កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។ ទេសិកាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
អនម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុកេ ចត្វាជ័យកម្មំ អនុម្បត្តិ

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចត្វាជ័យកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ជា
វិជយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ជាអនុម្បត្តិ ជាអនុម្បត្តិ ជា
អនុម្បត្តិ គឺ កម្មដែលមិនទាន់បានហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែល
មិនទាន់បានស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកសាចក្តី
ចៀនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

[៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចត្វាជ័យកម្មច្រកចេញដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើកំណើតមុន ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចត្វាជ័យកម្មច្រ-
កចេញដោយអង្គទាំង ៣ នេះ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសា-
ស្តា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។
កម្មដែលធ្វើមិនតាមភាគច្រើន ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាចក្តី ១ កម្មដែល
ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើ
ដោយកាចក្តីជាអនេសនាភាមិនិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយកាចក្តីដែលភិក្ខុសម្តែង
ហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

អាចារ្យោ កតំ ហោតិ អនុម្មេទ កតំ ហោតិ វគ្គេន
 កតំ ហោតិ ។ ចេ ។ អសារេត្តា កតំ ហោតិ អនុម្មេទ
 កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ចេ ។ អាចត្តិ អ-
 នារេបេត្តា កតំ ហោតិ អនុម្មេទ កតំ ហោតិ វគ្គេន
 កតំ ហោតិ ឥតេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ សមម្ពា-
 កតំ ចត្វាជនិយកម្មំ អនុម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មញ្ញ ធួបសន្តញ្ញ ។

អនុម្មកម្ម ទ្វាសវំ ធួបិ ។

[៧៣] តិហិ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ សមម្ពាកតំ ចត្វា-
 ជនិយកម្មំ ធួកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ ស្ស្រ-
 បសន្តញ្ញ សម្មទា កតំ ហោតិ ចជិម្ពញ្ញា កតំ
 ហោតិ មជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ ចេ ។

[៧៤] អនរេហិយិ ភិក្ខុវេ តិហាន្តេហិ សមម្ពាកតំ
 ចត្វាជនិយកម្មំ ធួកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ
 ស្ស្របសន្តញ្ញ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាភាមិ-

កម្មវិជយមិនខាន់បាទាចារ្យោ ហិយស្រាចំវៃត្រិ ១ កម្មវិជយត្រិមិនត្រូវភាម
 ធមិ ១ កម្មវិជយត្រិដោយពួក ១ ។ ចេ ។ កម្មវិជយមិនខាន់វិលីកាហិយ
 ស្រាចំវៃត្រិ ១ កម្មវិជយត្រិមិនត្រូវភាមធមិ ១ កម្មវិជយត្រិជាពួក ១
 ។ ចេ ។ កម្មវិជយមិនខាន់លើកាចត្តិទ្បិវិហិយស្រាចំវៃត្រិ ១ កម្ម
 វិជយត្រិមិនត្រូវភាមធមិ ១ កម្មវិជយត្រិដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ចត្វាជនិយកម្ម ជាអនុម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិជយរម្ងាប់
 អាគ្រកំផង ច្រកចរដោយអន្តិទាំង ៣ ទេសនំ ។

ចេ ចត្វាជនិយកម្ម អាចបិទ្ប ១២ ក្នុងអនុម្មកម្ម ។

[៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចត្វាជនិយកម្ម ជាអនុម្មកម្មផង ជា
 វិទយកម្មផង ជាកម្មវិជយរម្ងាប់ដោយល្អផង ច្រកចរដោយអន្តិ ៣ គឺ កម្ម
 វិជយត្រិក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មវិជយត្រិដោយករសោកស្ថា ១ កម្មវិជយ
 ត្រិភាមនាក្សត្រេត្វា ១ ។ ចេ ។

[៧៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចត្វាជនិយកម្ម ជាអនុម្មកម្មផង ជាវិទ-
 យកម្មផង ជាកម្មវិជយរម្ងាប់ដោយល្អផង ច្រកចរដោយអន្តិ ៣ នៃទ្បិក
 គឺកម្មវិជយត្រិដោយកាចត្តិ ១ កម្មវិជយត្រិដោយកាចត្តិជាទេសនាភាមិមិ ១

កម្មវត្ថុនា បញ្ចវគ្គិយកម្ម ធម្មកម្ម

និយា អាមត្តិយា កកតំ ហោតិ អាទេសិកាយ វេទត្តិ-
យា កកតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
សមន្តានតំ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ
វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រសន្តញ្ញំ ។

[៧៤] អាមវេហិយិ ។ ឃេ ។ ហោទេត្វា កកតំ ហោតិ
សារេត្វា កកតំ ហោតិ អាមត្តិ អាវេទត្វា កកតំ ហោតិ
ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ បញ្ចវគ្គិ-
យកម្មំ ។ ឃេ ។

[៧៥] អាមវេហិយិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ
បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ
សុវ្រសន្តញ្ញំ សមុទា កកតំ ហោតិ ធម្មេន កកតំ ហោតិ
សមក្កេន កកតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
សមន្តានតំ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ។ ឃេ ។

[៧៦] អាមវេហិយិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ
បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ។ ឃេ ។ បដិបុត្តា កកតំ ហោតិ ធម្មេន
កកតំ ហោតិ សមក្កេន កកតំ ហោតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
តីហន្តេហិ សមន្តានតំ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ ។ ឃេ ។

កម្មវត្ថុនា បញ្ចវគ្គិយកម្ម វិទយកម្ម ប្រកបដោយអន្តិព្វ

កម្មវិសេសេត្វិដោយភាវត្តិវិសេសេត្តិមិទុណេសវម្ពនំ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចវគ្គិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសេត្វិដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអន្តិព្វ ទេឯង ។

[៧៧] អន្តិព្វាដវិទ្យោត ។ ឃេ ។ នី កម្មវិសេសេត្វិដោយភិ
ដ្ឋេ ។ កម្មវិសេសេត្វិដោយភិដ្ឋេ ។ កម្មវិសេសេត្វិដោយភិ
វេហិដ្ឋេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្មប្រកបដោយអន្តិព្វ
ទេឯង ។ ឃេ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិទ-
យកម្មផង ជាកម្មវិសេសេត្វិដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្តិព្វ ដវិទ្យោត
នី កម្មវិសេសេត្វិដោយភិវិទ្យោត ។ កម្មវិសេសេត្វិដោយភិ
ដោយភាវត្តិវិសេសេត្វិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្ម ប្រកប
ដោយអន្តិព្វ ទេឯង ជាធម្មកម្មផង ។ ឃេ ។

[៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចវគ្គិយកម្ម ប្រកបដោយអន្តិព្វ
ដវិទ្យោត ។ ឃេ ។ នី កម្មវិសេសេត្វិដោយភាវត្តិវិសេសេត្វិ ។ កម្មវិសេសេត្វិដោយភិ
ភាវត្តិវិសេសេត្វិ ។ កម្មវិសេសេត្វិដោយភាវត្តិវិសេសេត្វិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចវគ្គិយកម្មប្រកបដោយអន្តិព្វ ទេឯង ។ ឃេ ។

វិធានបទ បុណ្យប្រារព្ធ

(៧៨) អបរេហឹមី ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្ម- កម្មតោវ ។ បេ ។

(៧៩) អបរេហឹមី ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ បព្វាជនីយ- កម្មំ ។ បេ ។

(៨០០) អបរេហឹមី ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ នេសយានាមិចិយា អាបត្តិ- យា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

(៨០១) អបរេហឹមី ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ

វិធានបទ បុណ្យប្រារព្ធ

(៧៨) អន្តិ ពា ជវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិសេសេត្តិភាមភាពា កម្ម វេត្តិ ។ កម្មវិសេសេត្តិភាមភាពមិ ។ កម្មវិសេសេត្តិវាយការព្រមព្រៀនី ភ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយសន្តិទាំង ព្យ នេះ ឯង ជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

(៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយសន្តិ ពា ជវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិកម្មវិសេសេត្តិភាមភាពក្ខិ ។ កម្មវិសេសេត្តិភាមភាពមិ ។ កម្មវិសេសេត្តិវាយការព្រមព្រៀនីភ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយ- កម្មប្រកបដោយសន្តិទាំង ព្យ នេះឯង ។ បេ ។

(៨០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយសន្តិ ពា ជវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិសេសេត្តិភាមភាពក្ខិវាយសេនាភាមិមិ ។ កម្ម វិសេសេត្តិភាមភាពមិ ។ កម្មវិសេសេត្តិវាយការព្រមព្រៀនីភ្នា ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយសន្តិទាំង ព្យ នេះឯង ។ បេ ។

(៨០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយសន្តិ ពា ជវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិសេសេត្តិវាយភាពក្ខិវិសេសេត្តិមិទទានសវ័ត្តផ ។ កម្មវិសេសេត្តិភាមភាពមិ ។ កម្មវិសេសេត្តិវាយការព្រមព្រៀនីភ្នា ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[១០៥] តីហ៍ គិក្កុវេ មង្គេហ៍ សមញ្ញាគតស្ស គិក្កុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជជ័យកម្មំ កា-
 វេយ្យ ភណ្ណា ឧកាវកោ ហោតិ កុលហកាវកោ វិវា-
 កាវកោ កស្សកាវកោ សង្កេ អធិករណកាវកោ
 កាលោ ហោតិ អន្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អធិបទាថោ
 តីហ៍សំសង្កោ វិហាវតិ អធិនុលាមិត្តេហ៍ តីហ៍សំ-
 សង្កេហ៍ ឥមេហ៍ ថោ គិក្កុវេ តីហ៍មង្គេហ៍ សមញ្ញាគ-
 តស្ស គិក្កុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជជ័យកម្មំ
 កាវេយ្យ ។

[១០៦] អបរេហ៍ថំ គិក្កុវេ តីហ៍មង្គេហ៍ សមញ្ញាគ-
 តស្ស គិក្កុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជជ័យកម្មំ
 កាវេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបង្កោ ហោតិ អដ្ឋាបារ
 អាបារវិបង្កោ ហោតិ អតិធ្មិយា ធ្មិវិបង្កោ ហោតិ
 ឥមេហ៍ ថោ គិក្កុវេ តីហ៍មង្គេហ៍ សមញ្ញាគតស្ស គិក្កុវេ
 អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជជ័យកម្មំ កាវេយ្យ ។

[១០៧] អបរេហ៍ថំ គិក្កុវេ តីហ៍មង្គេហ៍ សមញ្ញាគតស្ស
 គិក្កុវេ អាគត្តមាថោ សង្កេ បញ្ចជជ័យកម្មំ កាវេយ្យ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[១០៥] ម្ចាស់គិក្កុវេ តាំងឡាយ កាលរថសន្ស័យប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់គិក្កុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ គិក្កុវេ អ្នកបង្កើតហេតុ បង្ក
 ដោះស្រាយ បង្កើតវិជ្ជា បង្កើតវិញ្ញាណ បង្កើតអធិការណ៍ក្នុងសន្ស័យ ១ គិក្កុវេ បង្កើត
 មិនល្មោស ប្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ គិក្កុវេ ប្រឡូក
 ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្ចាស់គិក្កុ-
 វេ តាំងឡាយ កាលរថសន្ស័យប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម ដល់គិក្កុវេ ដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្ចាស់គិក្កុវេ តាំងឡាយ កាលរថសន្ស័យប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់គិក្កុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺគិក្កុ មាន
 សីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាបារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាបារ ១ មានធ្មិវិបត្តិ
 ក្នុងអតិធ្មិ ១ ម្ចាស់គិក្កុវេ តាំងឡាយ កាលរថសន្ស័យប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់គិក្កុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៧] ម្ចាស់គិក្កុវេ តាំងឡាយ កាលរថសន្ស័យប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់គិក្កុវេ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺគិក្កុ កាល

ពង្សនាម វិស្ណុសម្មាគារិក្កតោ បញ្ចជីយកម្ម-រាជ

តុដ្ឋស្ស អវុណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវុណ្ណំ ភាសតិ
សង្ឃស្ស អវុណ្ណំ ភាសតិ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រ-
ហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័នាវោ សង្ឃោ
បញ្ចជីយកម្មំ ករាយ្យ ។

[១០៨] អថវេហិច ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រហិ សមញ្ញា-
គស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័នាវោ សង្ឃោ បញ្ចជីយកម្មំ
ករាយ្យ កាយិកេន ធម៌េន សមញ្ញាគតោ ហោតិ
វិចសិកេន ធម៌េន សមញ្ញាគតោ ហោតិ កាយិកវិច-
សិកេន ធម៌េន សមញ្ញាគតោ ហោតិ វេទេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័-
នាវោ សង្ឃោ បញ្ចជីយកម្មំ ករាយ្យ ។

[១០៩] អថវេហិច ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រហិ សមញ្ញា-
គស្ស ភិក្ខុវេ អាគម្ព័នាវោ សង្ឃោ បញ្ចជីយ-
កម្មំ ករាយ្យ កាយិកេន អថវេហិច សមញ្ញាគតោ
ហោតិ វិចសិកេន អថវេហិច សមញ្ញាគតោ ហោតិ

ពង្សនាម កាម្មេត្តាជីយកម្មនេកិក្កវេស្សប្រកបេយនន្ត ក

ពាក្យចិរេស្មីលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យចិរេស្មីលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យ
ចិរេស្មីលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ កាលចេសន្តិប្រាថ្នា គប្ប
ធ្វើចក្ខុជីយកម្ម វេលាភិក្ខុវេស្សប្រកបេយនន្ត ព វេទេហិ ។

[១១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ កាលចេសន្តិប្រាថ្នា គប្បធ្វើចក្ខុ-
ជីយកម្ម វេលាភិក្ខុវេស្សប្រកបេយនន្ត ព វេទេហិក ភិក្ខុ ប្រកប
វេយវិល្លាសិកាមាយត្វា ១ ប្រកបវេយវិល្លាសិកាមិច្ឆា ១ ប្រកប
វេយវិល្លាសិកាមាយត្វាចំនីវិច្ឆា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ កាលចេ
សន្តិប្រាថ្នា គប្បធ្វើចក្ខុជីយកម្ម វេលាភិក្ខុវេស្សប្រកបេយនន្ត ព
វេទេហិ ។

[១១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ កាលចេសន្តិប្រាថ្នា គប្បធ្វើ
ចក្ខុជីយកម្ម វេលាភិក្ខុវេស្សប្រកបេយនន្ត ព វេទេហិក ភិ ភិក្ខុប្រ-
កបេយនន្តពាក្យកាយ(១) ១ ប្រកបវេយវិល្លាសិកាមិច្ឆា ១ ប្រកប

១ កាលចេសន្តិប្រាថ្នាចេសន្តិប្រាថ្នាចេសន្តិប្រាថ្នា យោច អនុញ្ញាតយ
(អនុញ្ញាត) ។

ឧត្តរុទ្ធៈ ភិស្សុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ អាកម្មំ មាណោ

(១១២) ភិស្សុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ អាកម្មំ មាណោ ស្រឡា បទ្ធាជីយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ ពស្សា ឧត្តរុទ្ធៈ មោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សុ-
ការកោ ស្រឡា អនិករណការកោ ឯកោ ពាលោ មោតិ អត្សរតោ អាមត្តិពហុលោ អធិបទានោ ឯកោ តិហិសំសង្ខោ វិចារតិ អធិបទានោ តិហិសំស-
ស្រុហិ ឥវេសំ ទោ ភិក្ខុវេ ភិស្សុ ភិក្ខុវេ អាកម្មំ មាណោ ស្រឡា បទ្ធាជីយកម្មំ ករយ្យ ។

(១១៣) អបរសម្មា ភិក្ខុវេ ភិស្សុ ភិក្ខុវេ អាកម្មំ មាណោ ស្រឡា បទ្ធាជីយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ អនិសីលេ សីលវិចារោ មោតិ ឯកោ អដ្ឋិបទានោ អាទារិវចារោ មោតិ ឯកោ អតិធិដ្ឋិយោ ធិដ្ឋិវិចារោ មោតិ ឥវេសំ ទោ ភិក្ខុវេ ភិស្សុ ភិក្ខុវេ អាកម្មំ មាណោ ស្រឡា បទ្ធាជីយកម្មំ ករយ្យ ។

(១១៤) អបរសម្មា ភិក្ខុវេ ភិស្សុ ភិក្ខុវេ អាកម្មំ មាណោ ស្រឡា បទ្ធាជីយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ តុម្ភស្ស មរណ្ណំ កាសតិ ឯកោ ឧត្តរុទ្ធៈ មរណ្ណំ

ឧត្តរុទ្ធៈ វារម្មេច្ឆាជីយកម្មំ ធម៌ភិក្ខុ ៣ ពួក

(១១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសិស្សប្រាថ្នា អប្បិធ្វើបទ្ធា-
ជីយកម្មុធម៌ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺ ភិក្ខុអ្នកចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ
ត្រូវបាន ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ
ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ ចង្អុលខ្មែរ
ដោយការប្រឡូកប្រឡងមនុស្ស ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សិស្សប្រាថ្នា អប្បិធ្វើបទ្ធាជីយកម្មុធម៌ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះ ។

(១១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសិស្សប្រាថ្នា អប្បិធ្វើបទ្ធា-
ជីយកម្មុធម៌ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះ គឺភិក្ខុ មានសីលវិចារិភិក្ខុ អនិសីល
ពួក ១ មានអាទារិវចារិភិក្ខុ អដ្ឋិបទានពួក ១ មានធិដ្ឋិវិចារិភិក្ខុ អតិធិដ្ឋិវិចារិភិក្ខុ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសិស្សប្រាថ្នា អប្បិធ្វើបទ្ធាជីយកម្មុធម៌ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះ ។

(១១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសិស្សប្រាថ្នា អប្បិធ្វើ
បទ្ធាជីយកម្មុធម៌ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះ គឺភិក្ខុ កោលកាយភិក្ខុវេ ព្រមទ្រព្យពួក ១ កោលកាយភិក្ខុវេ ព្រមទ្រព្យពួក ១ កោលកាយភិក្ខុវេ ព្រមទ្រព្យពួក ១

វិធម៌និព បុព្វវគ្គ

កាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ
ចត្វាជិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៤] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
គម្ពំមាណោ សង្ឃោ ចត្វាជិយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
កាយិកេន ធមេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ
វាចសិកេន ធមេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ កា-
យិកវាចសិកេន ធមេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឥមេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ
ចត្វាជិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៦] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំ-
មាណោ សង្ឃោ ចត្វាជិយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
កាយិកេន អនាចារេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ
វាចសិកេន អនាចារេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ ឯកោ
កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមញ្ញាគតោ ហោតិ
ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពំមាណោ
សង្ឃោ ចត្វាជិយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិធម៌និព បុព្វវគ្គ

ព្រះសង្ឃត្ថា ១ ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធភ្នេយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេ
ចត្វាជិយកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធភ្នេយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេ
ចត្វាជិយកម្មជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះទៀត ភិក្ខុ ប្រកបដោយវិញ្ញាណ
កាយព្រះពុទ្ធ ១ ប្រកបដោយវិញ្ញាណកាយព្រះពុទ្ធ ១ ប្រកបដោយ
វិញ្ញាណកាយព្រះពុទ្ធវិញ្ញាណកាយព្រះពុទ្ធ ១ ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធភ្នេយ កាលាចេ
សង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេចត្វាជិយកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធភ្នេយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិវេចត្វា-
ជិយកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះទៀត ភិក្ខុ ប្រកបដោយសមាបារម្មណ៍កាយ
ព្រះពុទ្ធ ១ ប្រកបដោយសមាបារម្មណ៍វាចាព្រះពុទ្ធ ១ ប្រកបដោយសមាបារម្មណ៍
កាយព័ន្ធវិញ្ញាណកាយព្រះពុទ្ធ ១ ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធភ្នេយ កាលាចេសង្ឃប្រាថ្នា ធម្មិ
វេចត្វាជិយកម្ម ជល់ភិក្ខុ ព ពួកនេះឯង ។

កម្មវត្ថុនា ពិស្ត្រី ពិស្ត្រី បញ្ជីនិយមន័យ

(១១៧) អបរាសម្បិ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ អ-
 កត្តមាណា សង្ឃោ បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ឋានា
 កាយិកេន ឧបយានិកេន សមញ្ញកតោ ហោតិ ឋា-
 នោ កថសិកេន ឧបយានិកេន សមញ្ញកតោ ហោតិ
 ឋានោ កាយិកេន កថសិកេន ឧបយានិកេន សមញ្ញ-
 កតោ ហោតិ ឋានោ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ អ-
 កត្តមាណា សង្ឃោ បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ។

(១១៨) អបរាសម្បិ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ អ-
 កត្តមាណា សង្ឃោ បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ឋានា
 កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញកតោ ហោតិ ឋានោ
 កថសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញកតោ ហោតិ ឋានោ
 កាយិកេន កថសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមញ្ញកតោ ហោតិ
 ឋានោ ឋានោ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ អ-
 កត្តមាណា សង្ឃោ បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ករយ្យ ។

អកត្តមាណុសតំ មិច្ឆិតំ ។

(១១៧) ម្នាលភិក្ខុចំនុំឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជី-
 និយមន័យកម្មវត្ថុ ពួកដទៃទៀត ភិក្ខុ ប្រកចោយការចៀសចៀន
 (សិក្ខាបទ) ភាវ័យ្យកាយពួក ១ ប្រកចោយការចៀសចៀន (សិក្ខាបទ)
 ភាវ័យ្យកាយពួក ១ ប្រកចោយការចៀសចៀន (សិក្ខាបទ) ចំនុំកាយ
 ចំនុំកាយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុចំនុំឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើ
 បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុចំនុំ ពួកនេះឯង ។

(១១៨) ម្នាលភិក្ខុចំនុំឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើ
 បញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុ ពួកដទៃទៀត ភិក្ខុប្រកចោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវ
 កាយពួក ១ ប្រកចោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកចោយមិច្ឆាជីវៈ
 ចំនុំកាយចំនុំកាយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុចំនុំឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ
 គប្បីធ្វើបញ្ជីនិយមន័យកម្មវត្ថុចំនុំ ពួកនេះឯង ។

ធម៌ បញ្ជីនិយមន័យ ១៤ វិសយសង្ឃប្រាជ្ញ (និទានៈធ្វើបញ្ជី) ។

[១១៧] បញ្ចវគ្គិយកម្មករោ ឥត្តោ ឥត្តនា
 សម្មា វត្តិភព្វំ ។ តាតាយំ សម្មាវត្តនា ឧ ឧបសម្ពា-
 នេភព្វំ ឧ ធិស្សយោ នាគតោ ឧ សាមណោ ឧ ឧបដ្ឋា-
 បេតោ ឧ ឥត្តុលោកិកសម្មតិ សាធិនព្វា សម្មុត-
 ធិ ឥត្តុធិយោ ឧ វិវធិនព្វា យាយ អាមត្តិយា សង្ឃ-
 ឧ បញ្ចវគ្គិយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ឧ អាមត្តិ-
 ភព្វា អញ្ញា វា នាធិសីតោ តតោ វា នាធិដ្ឋតោ កម្មំ
 ឧ ករហិតព្វំ កម្មិតោ ឧ ករហិតព្វា ឧ បកតត្តស្ស
 ឥត្តុលោ ឧ ទោសោ ឧ បេតោ ឧ បរិវារោ ឧ បេតោ
 ឧ សវ័ចធិយំ កតាភព្វំ ឧ អនុវាណោ បដ្ឋបេតោ ឧ
 ឱកាសោ កាវេតោ ឧ ទោធិតោ ឧ សាវេតោ ឧ
 ឥត្តុ ឥត្តុហិ សម្មយោធិតព្វធិ ។

បញ្ចវគ្គិយកម្ម កម្មិតោ(១) ធិដ្ឋិតំ ។

១ ឧដ្ឋារសកម្មិ កតំ វាយុកេ វិល្លុតិ ។

[១១៨] ខ្មាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ភិក្ខុវិសេសន្និវេចនាវនិយកម្ម
 ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង
 បញ្ចវគ្គិយកម្មនោះ ដូច្នោះ ភិក្ខុ(វិសេសន្និវេចនាវនិយកម្មហើយ
 នោះ) មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ពា ១ មិនត្រូវឱ្យធិស្សយ ១ មិនត្រូវឱ្យសាម-
 ណោចម្រម្លឹម ១ មិនត្រូវឱ្យលកាសន្តកម្មប្រយោជិតភិក្ខុ ១ ទុកជាសង្ឃ
 សន្តកម្មហើយ ក៏មិនត្រូវប្រយោជិតភិក្ខុ ១ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចវគ្គិយកម្ម
 ព្រោះអាចក្តីណោះហើយ មិនត្រូវកាចក្តីនោះទៀត ១ ឬអាចក្តីដទៃទៀត
 វិសេសប្រហែលនឹងអាចក្តីនោះ ១ ឬក៏ អាចក្តីវិសេសដ៏ធំអាចក្តីនោះ ១
 មិនត្រូវគំរើជៀលកម្ម ១ មិនត្រូវគំរើជៀលពួកភិក្ខុកម្ម ១ មិនត្រូវហាម
 ឧបាសមរយសំភិក្ខុជាបកកត្ត ១ មិនត្រូវហាមចរាណា(របស់ភិក្ខុជាបក-
 កត្ត) ១ មិនត្រូវជាស្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួល
 នាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើទោស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ
 (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវលើក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យ
 ល្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃ ១ ។

អង្គការ អស្សជីវិតសុភវិបុល ច្បាប់សីលធម៌

(១២០) អង្គការ សាវ័បុត្តោត្តល្លាធម្មមុខ
 កិក្ខុសង្ឃ កំណាតិវិ កិក្ខុ អស្សជីវិតសុភវិបុល
 កិក្ខុ កំណាតិវិស្វា ចញ្ចាជនិយកម្មំ អកាសិ ធាស្ស
 ជីវិតសុភវិបុល(១) កិក្ខុ កំណាតិវិស្វ វត្តត្ថង្គំ ។
 ៖ សង្ឃ ចញ្ចាជនិយកម្មកតា ន សម្មា វត្តត្ថង្គំ
 ន លោមំ កាតត្ថង្គំ ន ទេញាវ វត្តត្ថង្គំ កិក្ខុ ន ខមាបេត្ថង្គំ
 អក្កាសត្ថង្គំ បរិកាសត្ថង្គំ ន ទូតាមិកា ធាសកាមិកា
 មោហកាមិកា អយកាមិកា ធាបេត្ថង្គំ បក្កមត្ថង្គំ វត្ត-
 មត្ថង្គំ យេ តេ កិក្ខុ អប្បិញ្ចា ។ យេ ។ តេ ឧដ្ឋាយត្ថង្គំ
 ទិយត្ថង្គំ វិទាទេត្ថង្គំ កតំ ហិ ធាម អស្សជីវិតសុភវិបុល
 កិក្ខុ សង្ឃ ចញ្ចាជនិយកម្មកតា ន សម្មា
 វត្តស្សត្ថង្គំ ន លោមំ កាតស្សត្ថង្គំ ន ទេញាវ វត្តស្សត្ថង្គំ
 កិក្ខុ ន ខមាបេស្សត្ថង្គំ អក្កាសស្សត្ថង្គំ បរិកាសស្សត្ថង្គំ
 ន ទូតាមិកា ធាសកាមិកា មោហកាមិកា អយកា-
 មិកា ធាបេស្សត្ថង្គំ បក្កមត្ថស្សត្ថង្គំ វត្តមស្សត្ថង្គំ យេ ។
 អង្គការ តេ កិក្ខុ កតវិសា វត្តមត្តំ អារាមសំ ។

៖ ខ. ៦ អស្សជីវិតសុភវិបុល ។

អង្គការ ការធ្វើប្រាជ័យវប្បធម៌សម្បជីវិតសុភវិបុល

(១២១) គ្រាខាង កិក្ខុសង្ឃ ធានាសាវ័បុត្តោត្តល្លាធម្មមុខ
 ជាប្រធាន បាទដោយកំណតិវិជនបទ ហើយធ្វើប្រាជ័យវប្បធម៌ ដល់ភ្នាក់
 អស្សជីវិតសុភវិបុលសុភវិបុល (ឱបបញ្ញ) កំណតិវិជនបទ ហើយពាក្យ
 ពួកអស្សជីវិតសុភវិបុលសុភវិបុល មិនត្រូវទៅក្នុងកំណតិវិជនបទ ។ កិក្ខុ
 កតវិសាខា កាលាវិសង្ឃបាទធ្វើប្រាជ័យវប្បធម៌ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្ត
 ហើយប្រពៃ មិនសម្របទេ មិនប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាសង្ខារបញ្ញា
 បាទកម្ម មិនឱ្យកិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាដេប្រទេច ហេតុស
 (ការកសង្ឃ) ព្រោះ (សង្ឃ) លំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀង
 ដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច
 កិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ លីកទៅខ្លះ ពួកកិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រា-
 ជ្ញាភិប ។ ។ ។ កិក្ខុទាំងនោះ ក៏កាលទោស ក៏រៀន ចុះបង្គាប់ ពួក
 អស្សជីវិតសុភវិបុលសុភវិបុល ដែលសង្ឃបាទធ្វើប្រាជ័យវប្បធម៌ មិន
 សម្រេចមិនមែនប្រព្រឹត្តវត្តជាប្រពៃ មិនសម្របទេ មិនប្រព្រឹត្តវត្តដល់
 កិរិយាសង្ខារបញ្ញាបាទកម្ម មិនមែនឱ្យកិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស
 ត្រឡប់ជាដេប្រទេចហេតុស (ការកសង្ឃ) ហើយ (សង្ឃ) លំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់
 លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយកិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ លីកទៅ
 ខ្លះ ។ មើមកិក្ខុទាំងនោះ យកសេចក្តីប្រាជ័យវប្បធម៌សម្បជីវិតសុភវិបុល
 ។

(១២១) អង្គទោ គគរំ ឯតស្មី ឯតាណេ ឯតស្មី ច-
 ករាលោ កិក្ខុសង្ខំ សង្ខិកាតា ខេត្តា កិក្ខុ បដិបុត្តិ សង្ខំ
 កិក្ខុ កិក្ខុវេ អស្សជិបុណ្ណសុត្តា កិក្ខុ សង្ខេទ បទ្វា-
 ជជីយកម្មកតា ន សុម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ ទាតេន្តិ
 ន ទេត្តាវ វត្តន្តិ កិក្ខុ ន ទមាវេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិកា-
 សន្តិ ទទ្ធកាមិកា ទោសតាបិកា មោហតាមិកា ភយតា-
 មិកា ទាវេន្តិ បក្កមន្តិមំ វត្តមន្តិមិកិ ឃ សង្ខំ គគរំ ។
 វិទ្យាបិដក បុស្សវត្ត គគរំ អនុប្បវិតំ កិក្ខុវេ តេសំ មោយ-
 បុរិសាធំ ។ ថេ ។ កថំ ហិ ធាម តេ កិក្ខុវេ មោ-
 យបុរិសា សង្ខេទ បទ្វាជជីយកម្មកតា ន សុម្មា
 វត្តស្សន្តិ ន លោមំ ទាតេស្សន្តិ ន ទេត្តាវ វត្តស្សន្តិ
 កិក្ខុ ន ទមាវេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិកា-
 សិស្សន្តិ ទទ្ធកាមិកា ទោសតាបិកា មោហតាមិកា

(១២១) ក្រោះនិពានោះ អំណរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឱ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ខារហើយ គ្រាសំស្មារកិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ពួក អស្សជិកិក្ខុនិងបុណ្ណសុតិកិក្ខុ ដែលសង្ខុបានធ្វើបញ្ចជជីយ-
 កម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្រេចរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ត
 ក្នុងវេលាវិយាលោស្ម័ននៃបញ្ចកក្ក និងមិនបានឱ្យកិក្ខុទាំងឡាយអត់
 ទោស ត្រឡប់ជានិរុទ្ធប្រទេចចន្ទោសភារកសង្ខេបថា សង្ខេបនាំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់
 លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយកិក្ខុទាំងនោះ កំពេញទៅខ្លះ សិក្សាខ្លះ
 ពិរម័យ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ គ្រាបចន្តិទូលថា ចរិត្តព្រះមានព្រះភាគ
 កិក្ខុវេ ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់ចាតុសថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំង-
 ឡាយ អំណររបស់មោយបុរិសទាំងនោះ មិនសម្បូរ ។ ថេ ។ ម្ចាស់កិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មោយបុរិសទាំងនោះ ដែលសង្ខុបានធ្វើបញ្ចជជីយកម្មហើយ
 មិនសម្រេចនិងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្រេចរោម មិនប្រព្រឹត្ត
 វត្តក្នុងវេលាវិយាលោស្ម័ននៃបញ្ចកក្ក និងមិនបានឱ្យកិក្ខុទាំងឡាយអត់
 ទោស ត្រឡប់ជានិរុទ្ធប្រទេចចន្ទោសភារកសង្ខេបថា សង្ខេបនាំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់

៨៣

វប្បន្តរា បញ្ចន្តសម្មាសម្ពុទ្ធា បញ្ចន្តនិយមន្តរាណំ

គយតាមិតា ទាវបស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិមិ វិញ្ញមិស្សន្តិមិ
នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសង្កាមំ វា បសាទាយ ។ បេ ។
វិភាហិត្វា ធម្មំ កងំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ
ភិក្ខុវេ សង្កេ បញ្ចន្តនិយមន្តំ បដិច្ចស្សន្តេតុ ។

(១២២) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
ភិក្ខុវេ បញ្ចន្តនិយមន្តំ ន បដិច្ចស្សន្តេតុំ ឧបសម្ពា-
នេតិ និស្សយំ នេតិ សាអណោ ឧបញ្ញាបេតិ ភិក្ខុវេ-
វា នកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតាមិ ភិក្ខុនិយោ ឡិវនតិ
វាមហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
ភិក្ខុវេ បញ្ចន្តនិយមន្តំ ន បដិច្ចស្សន្តេតុំ ។

(១២៣) អបេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញា-
គតស្ស ភិក្ខុវេ បញ្ចន្តនិយមន្តំ ន បដិច្ចស្សន្តេតុំ
យាយ អាបត្តិយា សង្កេ បញ្ចន្តនិយមន្តំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តិ អាបត្តិ អញ្ញំ វា តានិសិកំ តតោ វា
ហិបដ្ឋនំ កងំ តវហតិ កង្កតេ តវហតិ វា បេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវេ បញ្ចន្តនិ-
យមន្តំ ន បដិច្ចស្សន្តេតុំ ។

ឧប្បន្តា កាដេច្ឆាននិយមន្តំសំភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តំ ឥ

សិក្សិនោយាយសេត្តិក្ខាប ហើយភិក្ខុទាំងនោះ បញ្ជាវេទ្ធ៖ សីកាវា
ទ្ធ៖ ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនជាច្រើនថ្វា ផលពួកផលវេស
មិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់ចន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើចម្លឹកថា ព្រ
គ្រាសំពៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សន្សំចូរ
ទ្រាប់បញ្ចន្តនិយមន្តរាចេញ ។

(១២២) ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំមិទ្រូវទ្រាប់បញ្ចន្តនិយមន្ត
ផលភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តំ ៥ ភិក្ខុ ឱ្យឧបសម្ពា ១ ឱ្យនិស្សយ ១
ឱ្យសាមណេបម្រើទូច ១ ឧបសាសន្តម្នាក់ម្នាក់អ្នកប្រឆាំងភិក្ខុមិ ១ សន្សំ
សន្តម្បហើយ ទោប្រឆាំងភិក្ខុមិ ១ ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំមិ
ទ្រូវទ្រាប់បញ្ចន្តនិយមន្ត ផលភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តំ ៥ នេះទេ ។

(១២៣) ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំមិទ្រូវទ្រាប់បញ្ចន្តនិយមន្ត
ផលភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តំ ៥ វេទ្យោភិ ភិក្ខុ វេសសន្សំនាមធ្វើ
បញ្ចន្តនិយមន្តព្រោះអាបត្តិការហើយ ត្រឡប់ត្រូវតាមភិក្ខុនាមទ្យោភិ ១ ឬ
តាមភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តនិយមន្តនាមទ្យោភិ ១ ឬក៏តាមភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តនិយមន្ត
នាមទ្យោភិ ១ ភិក្ខុវេសម្បកយោយន្តនិយមន្តភិក្ខុវេសម្បកយោយន្ត ១ ញាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំ មិទ្រូវទ្រាប់បញ្ចន្តនិយមន្ត ផលភិក្ខុវេសម្បកយោយន្ត
៥ នេះទេ ។

[១២៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តោហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ បក- តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ខុនោសនំ បរេតិ បវាណំ វេយេតិ សវននិយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ នោនេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មាយោយេតិ វេយេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តោហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចា- ជនីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ ។

ចក្កាននិយកម្មេ ឡូធិច្ចស្សាម្ពុតត្ថុនាសវា និម្ពិវ ។

[១២៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តោហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុ- នោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ ន ឧបសម្ពា- នេតិ ន វិស្សយំ នេតិ ន សាមណេវ ឧបញ្ជាបេតិ ន ភិក្ខុនោវា នកសម្មតិ សា និយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវនេតិ វេយេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តោហិ សមញ្ញា- ភតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ ។

[១២៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តោហិ សមញ្ញាភ- តស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សាម្ពុតត្ថំ យាយ អាបត្តិយោ សន្នេន បញ្ចាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ

[១២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុវាជំឡាយ សន្និក្ខេ មិនត្រូវប្រាប់បញ្ជានិយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុហាមឧបាសបដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១ ភិក្ខុហាមបវាណា(ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ) ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកទានមាត់ពាក្យ (ក្នុង អចិករណីវនាទ) ១ ភិក្ខុទទួលទានជាចក្ខុវិភុត ១ ភិក្ខុឱ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បី រោទ) ១ ភិក្ខុបោទរោទ ១ ភិក្ខុរំលឹករោទ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យរល្ងាច) នឹងពួកភិក្ខុផង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាជំឡាយ សន្និក្ខេមិនត្រូវប្រាប់បញ្ជានិយ- កម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ទេវេទ ។

ចំ វុ ១៨ ដែលសន្និក្ខេប្រាប់បញ្ជានិយកម្ម ។

[១២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុវាជំឡាយ សន្និក្ខេមិនត្រូវប្រាប់បញ្ជានិយកម្មដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ គឺភិក្ខុ មិនបាទឱ្យឧបសម្ពាទ ១ មិនបាទ ឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនបាទឱ្យសាមណេវបម្រើទ្ធា ១ មិនទទួលការសន្មត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសន្និសន្មតហើយ ក៏មិនបាទទៅប្រដៅ ពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាជំឡាយ សន្និក្ខេមិនត្រូវប្រាប់បញ្ជានិយកម្មដល់ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៩ ទេវេទ ។

[១២៩] ម្ចាស់ភិក្ខុវាជំឡាយ សន្និក្ខេមិនត្រូវប្រាប់បញ្ជានិយកម្ម ដល់ ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសន្និបាទធ្វើ បញ្ជានិយកម្ម ព្រោះអាចក្តីណាហើយ មិនបាទត្រូវអាចក្តីវនាទៀត ១

កម្មករោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ហោតមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ
 បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ
 យាចតិ ។ តតិយម្បិ យាចតិ ។ ឡត្តេន(១) កិក្កុយ
 ចដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្លៃ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ កិក្កុ សង្ឃេន បព្វាជនីយ-
 កម្មករោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ហោតមិ ទេត្តារំ
 វត្តាមិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។
 យនិ សង្ឃស្ស បត្តកាល្យំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ
 បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សន្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ កន្លៃ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ កិក្កុ
 សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មករោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ
 ហោតមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ បព្វាជនី-
 យកម្មំ បដិប្បស្សន្តេតិ ។ យស្សាយស្មតោ មមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 លោ កុណ្ណាស្ស យស្ស ទត្តមតិ លោ កាលេយ្យ ។

• ១. វិញ្ញេន ។

បព្វាជនីយកម្មហើយ (ព្រម)ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្បហោម ខិន
 ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាវលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ម (មក) សូមការម្ខាប់
 បព្វាជនីយកម្ម ។ កិក្កុនោះ ត្រូវសូមសំពះព័ន្ធពីផង ។ កិក្កុនោះ
 ត្រូវសូមសំពះព័ន្ធពីផង ។ កិក្កុដល់លោកសម្រគិល ឆប្បញ្ញាវសង្ឃ
 ឲ្យដឹងថា ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតកិក្កុឈ្មោះ
 នេះ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ
 ព័ន្ធសម្បហោម ខិនប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយាវលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ម
 (មក) សូមការម្ខាប់បព្វាជនីយកម្ម ។ ចេតិយហោតាលគួរដល់សង្ឃហើយ
 សង្ឃឆប្បញ្ញាវម្ខាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់កិក្កុឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញត្តិ ។
 ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្កុឈ្មោះនេះ សង្ឃ
 បានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ (ព្រម)ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្ប
 ហោម បានប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាវលាសំខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ (មក)
 សូមការម្ខាប់បព្វាជនីយកម្ម ។ សង្ឃម្ខាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់កិក្កុ
 ឈ្មោះនេះ ។ ការម្ខាប់បព្វាជនីយកម្មដល់កិក្កុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក
 មានភាយុអន្តិណ លោកមានភាយុអន្តិនោះ ឆប្បស្រៀម មិនគួរដល់
 លោកមានភាយុអន្តិណ លោកមានភាយុអន្តិនោះ ឆប្បវោលឡើយ ។

ឧត្តរន្ទ្រា ចម្លែងការណ៍យាម្យំ សុធម្មតំបូរិត្តំ

ធុតិយធម្មំ ឯតនត្តំ វេទានិ ។ ចេ ។ តតិយធម្មំ ឯតនត្តំ
 វេទានិ ។ សុណាតុ មេ កន្ល កសធម្មំ មយំ ឥន្ទ្រញាទោ
 កិក្កុ សធម្មំ បញ្ចជំនិយកម្មតោ សធម្មំ វត្តតិ
 លោមំ ទានតតិ ទេត្តារំ វត្តតិ បញ្ចជំនិយកម្មស្ស
 ចជិច្ចស្សន្តិ យាធនិ ។ សធម្មំ ឥន្ទ្រញាមស្ស កិក្កុទោ
 បញ្ចជំនិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តតិ ។ យស្សាយស្សតា
 ទមតិ ឥន្ទ្រញាមស្ស កិក្កុទោ បញ្ចជំនិយកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ សោ តណ្ហាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ចជិច្ចស្សន្តំ សធម្មំ ឥន្ទ្រញាមស្ស
 កិក្កុទោ បញ្ចជំនិយកម្មំ ទមតិ សធម្មស្ស តស្មា
 តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ ទារយានីតិ ។

បញ្ចជំនិយកម្មំ តតិយំ ធិតិំ ។

[១៤៧] តេទ ទោ ថេទ សមយេទ អាយស្មា សុទម្មោ
 មច្ឆិកាសធម្មោ ចិត្តស្ស តហាធនិទោ អាវសិកោ ហោតិ
 ទវតម្មិកោ ទុវតតិកោ ។ យទា ចិន្តា តហាធនិ សធម្មំ
 វ តណំ វ បុគ្គលំ វ ជិយទេតុកោទោ ហោតិ(១) ទ

១ ដោយ ជំ ធម្មយេត្តោ តតាសទោ បញ្ចជំនិ ។

ឧត្តរន្ទ្រា ចម្លែងការណ៍យាម្យំ វៀងលុន្តិកុ

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្របពីរជនីវេទ ។ ចេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្របពីរជនីវេទ ។ ចតិគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបុរាណបញ្ចជំនិយកម្មតោ ព្រមច្រប្រើក្តីក្នុងដោយ
 ច្រពៃ ពំនិសម្មចារម ខ្លះច្រប្រើក្តីក្នុងដល់ភិយាវលាសំខ្លះចេញពាក
 កម្ម (ឥច្ចុវមក) សូមការព្រាងបញ្ចជំនិយកម្ម ។ សង្ឃព្រាងបញ្ចជំនិយ-
 កម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការព្រាងបញ្ចជំនិយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរ
 ដល់វេទកម្មនិយាយកម្មិណ វេទកម្មនិយាយកម្មិណៈ គប្បីស្រៀម មុន
 គួរដល់វេទកម្មនិយាយកម្មិណ វេទកម្មនិយាយកម្មិណៈ គប្បីពាល
 ស្រៀម ។ សង្ឃបុរាណបញ្ចជំនិយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ (ការព្រាង
 បញ្ចជំនិយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំ
 សូមបំផុតទ្រព្យសេចក្តីនេះ ដោយតាការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

បញ្ចជំនិយកម្មំ ៣ ។

[១៤៨] សមយេនោះឯង សុធម្មតិក្កុទោនិយាយ ជាចៅការសរសេរ
 ចិត្តភាពតិ ជំននកម្មចិត្តភាសណៈ ជាគួកច្រកបការសេស ជាគួក
 មាទុវតតិ (ជាគួកដែលភាពតិទំនុកចម្រើនដោយចិត្តកម្ម) ។ ភាយ
 លាចិត្តភាពតិ ត្រូវការខឹងមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី កែមិន

អាយស្មន្តំ សុទ្ធច្នំ អនបលោកេត្តា សង្កំ វា កណំ វា
 ឫកលំ ។ ចំចាន្តតិ ។ គេន ទោ បទ សមយេន សម្ម-
 ហុលា វេន ភិក្ខុ អាយស្មន ហិវិបុត្តោ អាយស្ម-
 ន មហាមោក្ខណ្ឌោ អាយស្មន មហាកត្តា វោ អ-
 យស្មន មហាគោត្តិកោ អាយស្មន មហាកម្មវោ
 អាយស្មន មហាចុត្តោ អាយស្មន អនុត្តោ អាយស្ម-
 ន វារីនោ អាយស្មន ឧបាលិ អាយស្មន អានន្តោ
 អាយស្មន វហុលោ កោសិសុ វារីកត្តាវោ វោ យេន
 ធម្មិកាសណ្ណោ ននវស្សំ ។

(១៣៦) អស្មន្តសិ ទោ ចិន្តា កហបតិ វេន កិ-
 ក្ខុ ធម្មិកាសណ្ណំ អនុប្បត្តតិ ។ អថទោ ចិន្តា កហ-
 បតិ យេន វេន ភិក្ខុ គេនុបសន្តមិ ឧបសន្តមិ វោ វេន
 ភិក្ខុ អភិវនេត្តា វិកេបន្តំ វិសិទិ ។ វិកេបន្តំ វិសិទិ
 ទោ ចិន្តំ កហបតិ អាយស្មន ហិវិបុត្តោ ធម្មិយោ កតាយ
 សន្តស្សសិ សហនបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្មហិវសសិ ។
 អថទោ ចិន្តា កហបតិ អាយស្មន ហិវិបុត្តោ ធម្មិយោ
 កតាយ សន្តស្សនោ សហនបិកោ សមុត្តេជេសោ សម្ម-
 ហិវសិកោ វេន ភិក្ខុ វិកេបន្តំ អភិវនេសន្ត មេ កន្ត

ពានំបាទប្រាថស្តិយម្បិក្ខុមាទកាយ (ពានុទ) ហើយ មិនហិទនិមន្តសន្តិ
 ប្រគលា ប្រតិបុត្តលាវិជ្ជយ ។ គ្រាវោះ ពួកភិក្ខុវិជ្ជលាវោះបោះច្រើនប្រ គឺ
 ព្រះសាវិបុត្តមាទកាយ ១ ព្រះបហាហេត្តល្លាមាទកាយ ១ ព្រះមហា-
 កត្តាមាទកាយ ១ ព្រះមហាគោត្តិកាមាទកាយ ១ ព្រះមហាកម្មវិមាទ
 កាយ ១ ព្រះមហាចុត្តាមាទកាយ ១ ព្រះអនុត្តមាទកាយ ១ ព្រះវារី-
 មាទកាយ ១ ព្រះឧបាលិមាទកាយ ១ ព្រះអានន្តមាទកាយ ១ ព្រះវហុល-
 មាទកាយ ១ ព្រះកោសិសុវិជ្ជកាយ ១ ព្រះវារីកត្តាមាទកាយ ១ ព្រះវោ
 កាសណ្ណាវោះ ។

(១៣៧) ចិត្តកហបតិ ពានពុដំណើចិ ភិក្ខុវិវោះពានំឡាយ បាទ
 មកដល់ននវមច្ឆិកាសណ្ណាវហើយ ។ លំដាប់វោះ ចិត្តកហបតិ ពានពុល
 វោះភិក្ខុវិវោះពានំឡាយ លុះពុលវាដល់ហើយ កិច្ចាយមន្តិភិក្ខុវិ-
 វោះពានំឡាយ ហើយអន្តិយវោក្ខន្ធវិសមគ្គ ។ លុះចិត្តកហបតិ អន្តិយ
 វោក្ខន្ធវិសមគ្គហើយ ព្រះសាវិបុត្តមាទកាយ ពិបាទពុល ឲ្យយល់ ឲ្យ
 សមាទន ឲ្យកាចហិទ ឲ្យកិកាយដោយធម្មិកា ។ លំដាប់វោះ ចិត្ត-
 កហបតិ កាលមេព្រះសាវិបុត្តមាទកាយ ពិបាទពុល ឲ្យយល់ ឲ្យសមា-
 ទន ឲ្យកាចហិទ ឲ្យកិកាយដោយធម្មិកាហើយ ភិបាទនិយាយនិភិក្ខុ
 វិវោះពានំឡាយ វោក្ខន្ធវិសមគ្គ បពិត្រព្រះវោះពានំឡាយ វិបុត្តិម

ដេព ស្វាគនាយ អាគន្ធកកកន្តិ ។ អធិរសេស្សំ ទោ
តេ(១) ដេព ភិក្ខុ តុណ្ហិកាវេន ។

[១៣០] អធិទោ ចិត្តោ គហបតិ ដេវាឯ ភិក្ខុនំ អធិ-
រសេស្សំ វិនិកា ឧដ្ឋាយាសនា ចេវ ភិក្ខុ អគិវិនេត្តា
បទត្តិណំ កត្តា យេនាយស្មា សុទម្មោ តេនុបស្សន្តិមិ
ឧបស្សន្តិមិត្តា អាយស្សន្តំ សុទម្មំ អគិវិនេត្តា ឯកទន្តំ
អដ្ឋាសិ ។ ឯកទន្តំ ជិតោ ទោ ចិត្តោ គហបតិ អាយ-
ស្សន្តំ សុទម្មំ ឯកទេវេន អធិរសេស្សំ មេ កន្តុ អយ្យោ
សុទម្មោ ស្វាគនាយ កត្តំ សន្តិ ដេវហិទិ ។ អធិទោ
អាយស្សា សុទម្មោ បុត្រោ ទ្វាយំ ចិត្តោ គហបតិ យនា
សន្តិ កំ គណំ កំ បុត្តលំ កំ ធិមន្តេត្តកាមោ ឧ មំ
អនបលោកេត្តា សន្តិ កំ គណំ កំ បុត្តលំ កំ ធិមន្តេត្តិ
សោទិវិ មំ អនបលោកេត្តា ដេវ ភិក្ខុ ធិមន្តេសិ
ឧដ្ឋាយាយំ ចិត្តោ គហបតិ អនបេត្តោ វិវត្តរោ
មយិទិ ចិត្តំ គហបតិ ឯកទេវេន អលំ គហបតិ ជាទិវា-
សេចិទិ ។ ឧតិយម្យំ ទោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្សន្តំ
សុទម្មំ ឯកទេវេន អធិរសេស្សំ មេ កន្តុ អយ្យោ សុទម្មោ

១ ពេបិចរេម្មយោតេសុ ពេសទោ ឧ ទិស្សតិ ។

សូមព្រះវរ្ម័នៈ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧
ស្រុក ។ ភិក្ខុជាវរ្ម័នៈ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧
ទទួលនិមន្តន៍ហើយ ក៏ប្រាកដតំណាងនេះ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាវរ្ម័នៈ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧
ធ្វើប្រារព្ធពិធីហើយ ក៏ដើរចូលទៅកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅ
ដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ រួចឈរក្នុងទីសមគួរ ។
លុះចិត្តគហបតិ បានឈរក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្ម-
ភិក្ខុមានអាយុ ដូច្នោះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជា
ម្ចាស់ ទទួលភក្កិយេស្សំ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ។
លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុក៏ថា ប្រាមុន ចិត្តគហបតិ ខ្លះ កាល
លា ប្រកាសនិមន្តសន្សំ គណៈក្តី បុត្តលក្តី តែប៉ុន្មានប្រាប់ភាគ
អញ (ជាមុន) ហើយ មិនហ៊ាននិមន្តសន្សំ ឬគណៈ ឬភិបុត្តលទេ ឧប្ប
នេះ ភាគមិនបានប្រាប់ភាគអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាវរ្ម័នៈ
ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ចិត្តគហបតិខ្លះ មិនការឡានកាលយ ឡើយ
លាយអំពីភាគអញហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ទើបគេទៅចិត្តគហបតិ
ដោយពាក្យដូច្នោះថា ខ្លះហេតុ ឆ្លើយ ភាគមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្ត-
គហបតិបាននិយាយសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាគ្រប់ពីរជើង ដោយពាក្យដូច្នោះ
ថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភក្កិយេស្សំ

ស្វាគនាយ កន្លំ សន្ធិ ដេវេហិតិ ។ អលំ គហាបតិ ជាតិ-
 វាសេមិតិ ។ តតិយម្បិ ទោ ចិត្តោ គហាបតិ អាយស្មន្តំ
 សុធម្មំ ឯតទរោម អធិវាសេតុ មេ កន្លោ អាយ្យោ សុធម្មោ
 ស្វាគនាយ កន្លំ សន្ធិ ដេវេហិតិ ។ អលំ គហាបតិ ជាតិ-
 វាសេមិតិ ។ អធិទោ ចិត្តោ គហាបតិ តិ មេ ករិស្សតិ អ-
 យ្យោ សុធម្មោ អធិវាសេ ត្តា វា អធិវាសេ ត្តោ វាតិ អ-
 យស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា បទត្តិលំ តត្វា បក្កាមិ ។

[១៣២] អធិទោ ចិត្តោ គហាបតិ វាស្មន្ត វត្តិយោ
 អច្ចយេន ថេរោនំ ភិក្ខុនំ បណីតំ ទាទមិយំ កោដិ-
 យំ បដិយាណាមេសំ ។ អធិទោ អាយស្មន្ត សុធម្មោ
 យន្តោយា ចិត្តស្ស គហាបតិទោ ថេរោនំ ភិក្ខុនំ បដិ-
 យត្តំ បស្សេយ្យន្តិ បុព្វណ្ណាសមយំ ចិវាសេត្វា បទត្តិវា-
 មាណយ យេន ចិត្តស្ស គហាបតិទោ ចិវសនំ តេទុ-
 បសន្តមិ ឧបសន្តមិត្វា បក្ខត្តេ អាសនេ ចិសិទិ ។
 អធិទោ ចិត្តោ គហាបតិ ថេរោយស្មន្ត សុធម្មោ តេទុ-
 បសន្តមិ ឧបសន្តមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា
 ឯតទរោម ចិសិទិ ។ ឯតទរោម ចិសិទ្ធិ ទោ ចិត្តំ គហាបតិ

កន្លំវត្តព្រឹកស្ថាន ជាមួយនឹងគ្រូបរោចន៍ឡាយ ។ សុធម្មតិក្កមាបថា នៃ
 គហាបតិ ល្បើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហាបតិបានអភិវាទសុធម្ម-
 តិក្កមាមាយ អាគម្រប់ចំផង ដោយពាក្យដូច្នោះថា បដិគ្រាវោកន៍បរម្រឹម
 សូមាលកសុធម្មតិក្កមាមាសំ ខន្ធគហាបតិ ខ្ញុំក្នុងវត្តព្រឹកស្ថាន ជាមួយ
 នឹងគ្រូបរោចន៍ឡាយ ។ សុធម្មតិក្កមាបថា នៃគហាបតិ ល្បើយ អាត្មា
 មិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហាបតិគិតថា លោកសុធម្ម-
 តិក្កមាមាសំ ពេទទទួលនិមន្តន៍ក្តី មិនទទួលនិមន្តន៍ក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់
 អាត្មាអញ ហើយក៏ជួយចង្អុលសុធម្មតិក្កមាមាយ ធ្វើប្រទេស្យលាហើយ
 ដើរចេញទៅ ។

[១៣២] លុះកន្លងពីគ្រូបរោចន៍ ចិត្តគហាបតិ ក៏ទ្រុកកាន់គែងទា-
 ទនីយកោដិយាហារដ៏ធ្លុកធ្លិន ដើម្បីកិក្កមាវេរោចន៍ឡាយ ។ លំដាប់
 នោះ សុធម្មតិក្កមាមាយគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈ
 ដែលចិត្តគហាបតិភាក៏រតន ដល់កិក្កមាវេរោចន៍ឡាយ ហើយក៏ស្ងៀម
 ស្ងៀម ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ អំពីគ្រូបរោម ចូលទៅកាន់ទីលំនៅ
 របស់ចិត្តគហាបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើកាសន៍ដែលរត
 គែងគាំងខ្ពង ។ ឯចិត្តគហាបតិ ក៏បាទទទួលទៅរកសុធម្មតិក្កមាមាយ
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ជួយចង្អុលសុធម្មតិក្កមាមាយ ហើយអង្គុយ
 លោកនិទមិសមគ្នា ។ លុះចិត្តគហាបតិ អង្គុយនៅក្នុងទីសមគ្នាហើយ

អាមស្មា សុធម្មោ ឯកទេវតា ចហ្គតំ ទោ វេទំ
 កហថតិ ទាននិយំ កោនិយំ បដិយត្តំ ឯតា ច
 ទោ វេទ ធនំ យនិទំ តិលសត្តំឡិកាតិ ។ តហ្គម្ពិ
 វត កន្លេ(១) តុទ្ធវចេន វិជ្ជមានេ អយ្យេន សុធម្មេន
 យនេវ កិញ្ចំ ភាសិតំ យនិទំ តិលសត្តំឡិកាតិ
 ក្នុងកុំ កន្លេ ធនិណាចដតា វាលំដា ប្បត្តិមំ
 ជនថនំ អគម៌សុ គេ(២) វាលំដា(៣) ធនោ កុក្កដី
 មាទេសុំ វេដទោ សា វន្ត កុក្កដី កោគេន សន្តិ
 សំសុំ កុក្កដី សា ចោតតំ ជិទេសំ យនា ទោ
 សោ កន្លេ កុក្កដាចោតកោ កាភវស្មំ វស្សិតុកា-
 មោ ហោតិ កាភា កុក្កដី(៤) វស្សិតិ យនា កុក្ក-
 ដវស្សំ វស្សិតុកាមោ ហោតិ កុក្កដីកាភាតិ(៥)
 វស្សិតិ ឯវមេវ ទោ កន្លេ តហ្គម្ពិ តុទ្ធវចេន វិជ្ជមានេ

១ នគរបំ ឧបេយមម្មលោកុលេន វេនេតិ សទ្ធា អត្ថំ ។ ២ ១. ៥. វេនិ សទ្ធា ២
 បញ្ញាយតិ ។ ៣ នគរបំ ១. ២. យេន្តេសេ វាលំដាចាតិ សទ្ធា អត្ថំ ។ ៤ ១. កុក្កដាតិ ។
 ៥. កាភាតិ ។ ៥ កាភាតិ ។ ៦. កុក្កដាតិ ។

សុច្ឆតិកុមានភាយុ ភីបាធនិយាយពាក្យនេះថា ម្ចាស់កហថតិ វេទនិ-
 យកោនិយាយោវដលក្នុងការវេទនា ចរិច្ចណិណាសំហើយ តាស
 វៃក្នុងវិទេន គ្មានខំប្រាចល្យម្មយមុខចុះល្អោះ ។ ចំក្នុងហេតុនេះថា
 សូមមេត្តាប្រោស ចើប្រះក្នុងវេទនាមេត្តិម៉្លង់ (ប្លីតិ) លោកម្ចាស់
 សុធម្ម គោលពាក្យវៃក្នុងបន្តិចបន្តួចថា ខំប្រាចល្យវិញ សូមមេត្តាប្រោស
 ប្រាប់មានភ្លើងមកហើយថា មានក្នុងកាលវេទ នៅស្រុកធនិណាចដ បាន
 នៅកាន់ចុក្កិមដទេ កាលវេទនា ខំយកមេមាន់អំពីចុក្កិមដទេ
 នោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះបានរួចសំរាប់សត្វមួយនឹងក្អែក
 មេមាន់នោះតែក្នុង សូមមេត្តាប្រោស កាលណាចើក្នុងមេមាន់នោះចង
 រង្វិវជាសំឡេងក្អែក ក៏រង្វិវថា កាភាកុក្កដី (ក្អែកមាន់) កាលណា
 ចើចង់រង្វិវជាសំឡេងមាន់ ក៏រង្វិវថា កុក្កដីកាភា (មាន់ក្អែក) យ៉ាង
 ណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស ចើក្នុងវេទនាមេត្តិម៉្លង់ (ប្លីតិ)

អយ្យោន សុទ្ធខ្មេន យេនេវ កិញ្ចិ កាសិភី យទិទំ
 ភីលសុទ្ធិន្តិកាភី ។ អន្តោសាមិ មំ ភ្នំ ភហាបភី
 បរិកាសាសិ មំ ភ្នំ ភហាបភី ឯសោ ភេ ភហាបភី
 អាកាសោ ភត្តា អាកាសា(១) បញ្ញមិស្សាមិភី ។ ជាហំ
 កន្លៃ អយ្យំ សុទ្ធខ្មំ អន្តោសាមិ ឧ(២) បរិកាសាមិ
 វសតុ ទោ(៣) កន្លៃ អយ្យោ សុទ្ធខ្មោ មន្ទិកា-
 សណ្ឋោ វត្តណីយេ អម្ពានគរ(៤) អហំ អយ្យស្ស
 សុទ្ធខ្មស្ស ឧស្សុក្កំ ករិស្សានិ វិវរិបិណ្ឌា ទាតសេហាស-
 ទភីលា ឧប្បត្តយ ភេសត្តបរិក្ខារាទន្តិ ។ ធុតិយម្បិ ទោ
 អាយស្សា សុទ្ធខ្មោ វិភុំ ភហាបភី ឯកនរោច អន្តោ-
 សាសិ មំ ភ្នំ ភហាបភី បរិកាសាសិ មំ ភ្នំ ភហាបភី
 ឯសោ ភេ ភហាបភី អាកាសោ ភត្តា អាកាសា បញ្ញ-
 មិស្សាមិភី ។ ជាហំ កន្លៃ អយ្យំ សុទ្ធខ្មំ អន្តោសាមិ
 ឧ បរិកាសាមិ វសតុ ទោ កន្លៃ អយ្យោ សុទ្ធខ្មោ

១ សុទ្ធិទំ ភត្តា អាកាសាភី ខ្យំ ១. ២. ៤០៧៧៧ ៨ ១២៧៧ ។ ២ ភី ៥-សុទ្ធិ
 ១. ២. ៤០៧៧៧ ៨ ១២៧៧ ។ ៣ ទោ-សុទ្ធិ ១. ២. ៤០៧៧៧ ៨ ១២៧៧ ។ ៤ ១. ២. ៤០៧៧៧ ៨ ១២៧៧ ។

លោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មោលោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មោ ឧប្បត្តយ កិញ្ចិ កិញ្ចិ កិញ្ចិ
 ឯន ។ សុទ្ធខ្មុក្កុម្ភិយោ ម្ចាស់សហាបភី អ្នកឯនរោគាភ្នា ម្ចាស់សហ-
 បភី អ្នកឯនរោគាភ្នា ម្ចាស់សហាបភី ឧ្មៈអាកាសាសាសិ អាកា
 ម្ចាស់សហាបភី អាកាសាសាសិ ។ ចិត្តសហាបភី ឧយាយភាប ភូម
 មេត្តាប្រាស ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្កាសាលោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មោ សូម
 មេត្តាប្រាស សូមលោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មុក្កុម្ភិយោ គុណវត្តស្នាដករិម ជា
 ម្ចាស់សុទ្ធខ្មោ ជីវិតអម្ពានិកាសណ្ឋាៈទុះ ខ្ញុំមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ
 ដល់លោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មោ ដោយចំរើ ចំណុច វេសនាសាមិ វិភ
 ភេសត្តបរិក្ខារាទន្តិយដល់បុណ្យស្ស ។ សុទ្ធខ្មុក្កុម្ភិយោ ទុន
 ឧយាយភាបភី ឧយាយភាបភី ជាម្រម្រប់ពីរដងទៀត ម្ចាស់សហ-
 បភី អ្នកឯនរោគាភ្នា ម្ចាស់សហាបភី អ្នកឯនរោគាភ្នា ម្ចាស់សហ-
 បភី ឧ្មៈអាកាសាសាសិ អាកាម្ចាស់សហាបភី អាកាសាសាសិ ។
 ចិត្តសហាបភី ភាប ភូមមេត្តាប្រាស ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្កាសា
 លោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មោ សូមមេត្តាប្រាស សូមលោកម្ចាស់សុទ្ធខ្មុក្កុម្ភិយោ

មច្ឆិកាសណ្ឋា វច្ឆិណិយេ អន្តរាគមន៍ មហា អយ្យស្ស
 សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កំ កាវស្សមិ ជីវចំណូចានសេសា-
 សនតិលានច្បូច្ចយគេសន្តបរិក្កាវនន្តំ ។ កតិយម្ប
 ទោ អាយស្នា សុធម្មោ ចិត្តំ កហាបតិ ឯតនោថ
 អក្កោសសិ មំ ត្ថំ កហាបតិ បរិកាសសិ មំ ត្ថំ កហា-
 បតិ ឯសោ តេ កហាបតិ អារាសោ ឧត្តា អារាសា
 បក្កមិស្សមិតិ ។ កហំ កន្តេ អយ្យេ សុធម្មោ ក-
 មិស្សតិ ។ សាវត្ថិ ទោ មហំ កហាបតិ កមិស្សមិ
 កតវន្តំ ឧស្សនាយាតិ ។ តេនហិ កន្តេ យត្ថ អន្តរា
 កណិតំ យត្ថ បយា កណិតំ តំ សត្វំ កតវតោ អា-
 រោថេហិ អនច្ឆិយំ^(១) ទោ បនេតំ កន្តេ យំ អយ្យេ
 សុធម្មោ បុននេវ មច្ឆិកាសណ្ឋំ បព្វាកថ្មយ្យាតិ ។

(១៣៣) អថទោ អាយស្នា សុធម្មោ សេសាសនំ
 សំសារមេត្តា បត្តជីវមាណយ យេន សាវត្ថិ តេន បក្កាមិ
 អនុប្បព្វេន យេន សាវត្ថិ ជេតវនំ អំនាថចំណូចានស្ស
 អារាមោ យេន កតវំ តេនុបសន្តមិ ឧបសន្តមិត្តា កតវន្តំ
 អតិកនេត្តា ឯតនោច្ឆំ ចិសិមិ ។ ឯតនោច្ឆំ ឯសិទ្ធា ទោ

១ អប្បយន្តិ សិវិកំ ។

ក្នុងវគ្គសម្ពាសន៍ ជាមួយយស្ថាន ជិតនកមម្មិកាសណ្ឋា ចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើ
 សេចក្តីទូលំទូលាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចំរើចំណូចានសេសាសនា
 នឹងគេសន្តបរិក្កាវនន្តយដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានកាយ បាន
 និយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តរបស់គេ ជាសម្រាប់ចំជនិទៀតថា ម្ចាស់របស់
 អ្នកឯងជេរអាក្ខា ម្ចាស់របស់គេ អ្នកឯងផ្គុំសាភាគ ម្ចាស់របស់គេ ខ្លះកា-
 រសារសំអ្នក អាក្ខាមុខជេរចេញពីអារាមនោះហើយ ។ ចិត្តរបស់
 ស្វាមី សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងចំមន្តទៅក្នុងចំណា ។
 សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្ចាស់របស់គេ អាក្ខានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថិដើម្បីគាល់
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ចិត្តរបស់គេថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ
 ពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បាទពាលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបាទពាលក្តី
 សូមលោកម្ចាស់ (នាយក) ពាក្យនាមទៅក្រាបចង្អុលព្រះមានព្រះភាគ
 ឲ្យសព្វគ្រប់ធុនចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មក
 នកមម្មិកាសណ្ឋានិញ ដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។

(១៣៣) គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុមានកាយ រៀបចំទុកដាក់សេសាសនា
 ស្រេចហើយ នាយកប្រគល់ចំរើចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថិ ហើយចូល
 ទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឯវគ្គនេតន ចេសំអំនាថចំណូចានសេសាសនា
 ក្រុងសាវត្ថិ ដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បាទដោយចង្អុលព្រះមាន
 ព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុមានកាយអង្គុយ

អាយស្មា សុទ្ធខោ យញ្ច អត្តនា កណ៌តំ យញ្ច ចិន្តន
កថាបតិច្ច កណ៌តំ តំ សត្វំ កតវនេ អាណេចេតិ ។

[១៣៤] វិភាហិ តុន្តោ កតវា អនុច្ឆរិកំ(១) មោយ-
បុរិស អនុលោមិតំ អប្បដិវ្រ្មំ អស្សមណកំ អត្ត-
ប្បិយំ អត្តារណិយំ កថំ ហិ បាម ភំ មោយបុរិស ចិត្តំ
កថាបតិ សត្វំ បសង្កំ ឆាយតំ កាវតំ សង្កប្បដ្ឋានំ
ហិទេន ខុំសេស្សសិ ហិទេន វត្តេស្សសិ ទេតំ មោយ-
បុរិស អប្បសង្កំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិភាហិត្តា
។ បេ ។ ធម្មិ កថំ កត្តា កិក្ខុ អាមន្តេសិ គេនហិ កិក្ខុ-
វេ សង្កេ សុទ្ធស្ស កិក្ខុវោ បដិសារណិយកម្មំ
កតេតុ ចិន្តោ គេ កថាបតិ មហាមេតត្រោ ។ វិវា
បន កិក្ខុវេ កាវតំ ។ បេ ។ បេ ។ សុទ្ធខោ កិក្ខុ ចោទេតត្រោ
ចោទេត្តា សារេតត្រោ សារេត្តា អាមត្តំ អាណេមេតត្រោ
អាមត្តំ អាណេមេត្តា ត្រេត្តន កិក្ខុវោ បដិសារណេ សង្កេ
ញាមេតត្រោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ អយំ សុទ្ធខោ
កិក្ខុ ចិត្តំ កថាបតិ សត្វំ បសង្កំ ឆាយតំ កាវតំ

១. អនុច្ឆរិយំ ។

ភ្នំវិដិសមគ្គហើយ កិ(ម៉ាយក)ពាក្យដែលខ្លួនពាល ខ្ពង់ពាក្យដែល
ចិត្តកថាបតិពាលនោះ គ្រាបចង្កិត្តលនោះមានព្រះភាសនាគ្រប់ ។

[១៣៥] ព្រះត្រៃមាត្រៃព្រះភាស ប្រតិវិធីវៀលថា ម្នាលមោយ-
បុរិស អំពើនេះ មិនសមគ្គ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវវិបប មិនមែនជា
របស់សមណៈ មិនត្រូវ មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោយបុរិស អ្នកឯងមិនសម
បើទើងដេរចិត្តកថាបតិ ដែលមានសព្វ គ្រប់គ្រង ជាពាក្យយ-
កាកៈ ជាឧបដ្ឋាននៃសង្ឃ ដោយពាក្យពាក់ព័ន្ធ ខ្ពង់ជឿលក្ខនៈដោយ
ពាក្យពាក់ព័ន្ធនោះ ម្នាលមោយបុរិស អំពើនេះ មិនគាំទ្រគ្រប់គ្រងដល់
ពួកដទៃដែលមិនទាន់គ្រប់គ្រង ។ បេ ។ លុះទ្រង់កិរិយាហើយ ។ បេ ។
ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយគ្រាន់ហៅពួកកិក្ខុមកថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើបដិសារណិយកម្មដល់សុទ្ធសុត្ត ដោយពាក្យថា
លោកត្រូវសូមពាសន៍និកថាបតិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចដិសា-
ណិយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវពោទសុទ្ធសុត្តថា
មុខ លុះពោទហើយ ត្រូវលើក លុះលើកហើយ ត្រូវលើកកាចក្តិឡើង
លុះលើកកាចក្តិឡើងហើយ កិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រតិបត្តិត្រូវនិសង្ឃឲ្យដឹង
ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឲ្យសុទ្ធសុត្តនេះដេរ
ចិត្តកថាបតិ ដែលជាអ្នកមានសព្វគ្រប់គ្រង ជាពាក្យយកាកៈ

សង្ឃបដ្ឋានំ ហិរេន ខុំសេតិ ហិរេន វិញ្ញេតិ ។ យទំ
 សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃេ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
 សារណីយកម្មំ ករេយ្យ ចិត្តោ កេ កហបតិ ទមាបេ-
 តញ្ចា ។ ឋសា ញត្តិ ។ សុណាតុ បេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ
 សុទ្ធខោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតិ សទ្ធិ បសទ្ធិ ឆាយកំ កា-
 រកំ សង្ឃបដ្ឋានំ ហិរេន ខុំសេតិ ហិរេន វិញ្ញេតិ ។
 សង្ឃេ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករេ-
 តិ ចិត្តោ កេ កហបតិ ទមាបេតញ្ចាតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស កា-
 ណំ ចិត្តោ កេ កហបតិ ទមាបេតញ្ចាតិ ។ សា វុណ្ណិស្ស
 យស្ស ឧត្តមតិ កេ ករេសយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឋតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឋតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ
 បេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ សុទ្ធខោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតិ
 សទ្ធិ បសទ្ធិ ឆាយកំ កា រកំ សង្ឃបដ្ឋានំ ហិរេន
 ខុំសេតិ ហិរេន វិញ្ញេតិ ។ សង្ឃេ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មំ ករេតិ ចិត្តោ កេ កហបតិ ទមាបេ-
 តញ្ចាតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុនោ

ជាទុច្ចរិតវិសេសសិរិ ដោយពាក្យពោកពាច ខិនវៀលក្នុងដោយពាក្យពោក
 ពាច ។ បើកម្មនាមកាលក្នុងដល់សិរិហើយ សិរិក្រូស្រីបដិសារណីយ-
 កម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាណដោយពាក្យពោក លោកក្រូស្រីសូមទោសខិនចិត្តកហបតិ ។
 នេះដាក់ពាក្យសុទ្ធសិរិដឹង ។ ចិត្តក្រូស្រីសិរិដឹងច្រើន សូមសិរិ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុទ្ធកម្មវិញ្ញាណ ដេរចិត្តកហបតិ ដែលជាអ្នកមានសត្វ ជ្រះ-
 ថ្លា ជាពោក ជាកប្បិយការកៈ ជាទុច្ចរិតវិសេសសិរិ ដោយពាក្យពោក
 ពាច ខិនវៀលក្នុងដោយពាក្យពោកពាច ។ សិរិក្រូស្រីបដិសារណីយកម្ម
 ដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាណដោយពាក្យពោក លោកក្រូស្រីសូមទោសខិនចិត្តកហបតិ ។ ការ
 ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាណដោយពាក្យពោក លោកក្រូស្រីសូមទោស
 ខិនចិត្តកហបតិ ក្នុងដល់លោកមានអាយុអង្គិណ លោកមានអាយុអង្គិ
 នោះ គប្បិស្រ្យម មិនក្នុងដល់លោកមានអាយុអង្គិណ លោកមានអាយុ
 អង្គិនោះ គប្បិស្រ្យម ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រិតបដិសារណីយកម្ម
 ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកម្រិតបដិសារណីយកម្ម ។ ចិត្តក្រូស្រីសិរិ
 ដឹងច្រើន សូមសិរិស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុទ្ធកម្មវិញ្ញាណ ដេរចិត្តកហបតិ ដែល
 ជាអ្នកមានសត្វ ជ្រះថ្លា ជាពោក ជាកប្បិយការកៈ ជាទុច្ចរិតវិសេស
 សិរិ ដោយពាក្យពោកពាច ខិនវៀលក្នុង ដោយពាក្យពោកពាច ។
 (អធិប្ប) សិរិក្រូស្រីបដិសារណីយកម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាណ ដោយពាក្យពោក លោក
 ក្រូស្រីសូមទោសខិនចិត្តកហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុទ្ធកម្មវិញ្ញាណ

បដិសារណីយកម្មស្ស ករណំ ចិត្តោ នេ តហមតិ
 ខមាបេតកោតិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ
 ករសយ្យ ។ កតិ សង្កេត សុទ្ធកម្មស្ស ភិក្ខុទោ
 បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ នេ តហមតិ ខមាបេតកោតិ
 ខមតិ សង្កេតស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។ វិវាទេតិ ធារយាមីតិ ។

[១៣៥] ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមម្ពាគតំ បដិ-
 សារណីយកម្មំ អធិកម្មកម្មកោវ ហោតិ អវិទយកម្មក្ស
 ឡុបសន្តក្ស អសម្មតា កតំ ហោតិ អប្បដិប្បន្តា កតំ
 ហោតិ អប្បដិប្បាយ កតំ ហោតិ វិវាទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តិវាង្កេហិ សមម្ពាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធិកម្ម-
 កោវ ហោតិ អវិទយកម្មក្ស ឡុបសន្តក្ស ។

[១៣៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិវាង្កេហិ សមម្ពាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធិកម្មកម្មកោវ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មក្ស ឡុបសន្តក្ស អធិបត្តិយា កតំ ហោតិ អធិ-
 សាសាមិទិយា អធិបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិកាយ

ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមពោសនីនិច្ចតហមតិ ដូច្នោះ គួរដល់លោក
 មានអាយុអង្គុណា លោកមានអាយុអង្គុនោះ គឺច្បាស់ស្រៀម មិនគួរដល់
 លោកមានអាយុអង្គុណា លោកមានអាយុអង្គុនោះ គឺច្បាស់ពេលឡើង ។
 បដិសារណីយកម្មំ សង្ខេបនូវដល់សុទ្ធកម្មក្ស ដោយពាក្យថា លោក
 ត្រូវសូមពោសនីនិច្ចតហមតិ ដូច្នោះ គួរដល់សង្ខេបហើយ ព្រោះហេតុ
 នោះ បានជាសង្ខេបស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុករសចក្ខុនេះ ដោយការ
 ស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធិកម្មផង
 ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខេបច្បាប់ដោយកម្រកំផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺកម្មវិធីសង្ខេបច្បាប់ចំណុះមុខ ១ កម្មវិធីសង្ខេបដោយមិនបានសាក-
 ស្មី ១ កម្មវិធីសង្ខេបមិនទាន់ច្បាប់ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណី-
 យកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខេបច្បាប់ដោយកា-
 ម្រកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធិកម្ម
 ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិធីសង្ខេបច្បាប់ដោយកម្រកំផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មវិធីសង្ខេបដោយមិនទាន់បានច្បាប់ ១ កម្មវិធីស-
 ង្ខេបដោយកម្រកំជាអទេសនាមិនមែន ១ កម្មវិធីសង្ខេបដោយកម្រកំដែលភិក្ខុ

អាចន្តិយា គាត់ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ឥ
សមញ្ញាគតំ ចម្លើយសារណីយកម្ម អនុម្បត្តិ ហោតិ
អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣៧] អធិប្បដិសន្ធិ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ឥសមញ្ញាគតំ
ចម្លើយសារណីយកម្ម អនុម្បត្តិ ហោតិ អវិទយ-
កម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អនោទេត្តា គាត់ ហោតិ អសា-
រេត្តា គាត់ ហោតិ អាចន្តិ អនាហេថេត្តា គាត់ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ឥសមញ្ញាគតំ ចម្លើយ-
សារណីយកម្ម អនុម្បត្តិ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច
ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣៨] អធិប្បដិសន្ធិ ភិក្ខុវេ តីហិ ឡើយ ឥសមញ្ញាគតំ
ចម្លើយសារណីយកម្ម អនុម្បត្តិ ហោតិ អវិ-
ទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អសម្មុទា គាត់ ហោតិ
អនាម្មត គាត់ ហោតិ វិក្កុទ គាត់ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ ។ មេ ។

បាទសវត្ថុវិហាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្ប-
ត្តិ ជាអវិទយកម្មផង ជាម្ចាស់សារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ប្រកបដោយ
អន្តិ ព្យ ខេង ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ
ជាអវិទយកម្មផង ជាម្ចាស់សារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ
ដទៃទៀត គឺ កម្មវិធីសមុបាទ ចោទាហិយស្រាច់តែធ្វើ ១ កម្មវិធីសមុបាទ
សិរិយាហិយស្រាច់តែធ្វើ ១ កម្មវិធីសមុបាទ កម្មវិធីសមុបាទ ហើយស្រាច់
តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ជា
អវិទយកម្មផង ជាម្ចាស់សារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ
ខេង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ
ជាអវិទយកម្មផង ជាម្ចាស់សារណីយកម្ម ជាអនុម្បត្តិ ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ
ដទៃទៀត គឺ កម្មវិធីសមុបាទ វិក្កុទ ១ កម្មវិធីសមុបាទ គ្រូតាប
ធម៌ ១ កម្មវិធីសមុបាទ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្លើយសារណីយកម្ម
ប្រកបដោយអន្តិ ព្យ) ខេង ។ មេ ។

[១៣៧] អបរេហិតិ កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អនម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា អប្បដិម្ពត្ថា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ខោ
 កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-
 នម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា ។

[១៤០] អបរេហិតិ កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អនម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា អប្បដិម្ពត្ថាយ កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ វគ្គេហិ ខោ
 កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-
 នម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយកម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា ។

[១៤១] អបរេហិតិ កិក្ករេ តីហន្តេហិ សមញ្ញានតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អនម្មកម្មុញោ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មត្ថា ធុរ្យបសន្តត្ថា អបាយត្ថិយា កតំ ហោតិ

[១៣៧] ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្ម
 ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្នាក់ដោយការក្រក់ផង ច្រកចរដោយ
 អន្តិ ព្យ ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មវិសេស
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយត្អូក ១ ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ
 បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្នាក់
 ដោយការក្រក់ផង ច្រកចរដោយអន្តិ ព្យ ដទៃផង ។

[១៤០] ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្មផង
 ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្នាក់ដោយការក្រក់ផង ច្រកចរដោយអន្តិ ព្យ
 ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា(របស់កិក្ករេ) ១ កម្មវិសេសធ្វើមិន
 ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិសេសធ្វើដោយត្អូក ១ ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារ-
 ណីយកម្ម ជាអនម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្នាក់ដោយ
 ការក្រក់ផង ច្រកចរដោយអន្តិ ព្យ ដទៃផង ។

[១៤១] ម្ចាស់កិក្ករេច្នៃឡយ បដិសារណីយកម្ម ជាអនម្មកម្ម
 ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មវិសេសម្នាក់ដោយការក្រក់ផង ច្រកចរ
 ដោយអន្តិ ព្យ ដទៃទៀត គឺ កម្មវិសេសធ្វើដោយមិនទាន់កាន់ ១

[១៤៥] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិទយ-
 កម្មញ្ញ ឡុបសន្តិញ្ច អសារេត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តិហន្ត្តេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តិញ្ច ។

[១៤៦] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ។ បេ ។ អាចត្តិ
 អនារេមេត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមញ្ញា-
 គតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិ-
 ទយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តិញ្ច ។

បដិសារណីយកម្ម អធម្មកម្មញ្ញោវ ធិត្តំ ។

[១៤៧] តិហំ ភិក្ខុវេ អន្ត្តេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារ-
 ណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តិញ្ច សម្មទា កតំ ហោតិ បដិប្បដ្ឋា កតំ ហោតិ

[១៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដំបៅយស្រាប់វិញ្ញិ ១ កម្មដែលធ្វើមិន
 ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយតួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-
 ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយ
 ការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេឯង ។

[១៤៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសន្សំមិនលើកតា-
 មត្តិទៀតដំបៅយស្រាប់វិញ្ញិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
 ធ្វើដោយតួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ទេឯង ។

បដិសារណីយកម្ម ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម
 ផង ជាអវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ
 ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើដំបៅយស្រាប់វិញ្ញិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម

បដិសារណីយកម្ម កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិ-
ហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុវុចសន្តញ្ញំ ។

[១៤៨] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុវុចសន្តញ្ញំ អាមត្តិយោ កតំ ហោតិ ទេសនាភានិវិយោ
អាមត្តិយោ កតំ ហោតិ មនោសិកាយ អាមត្តិយោ កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុវុចសន្តញ្ញំ ។

[១៤៩] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មត្ថកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុវុចសន្តញ្ញំ ទោទេត្តា កតំ ហោតិ សារត្តា កតំ
ហោតិ អាមត្តិ អាហេថេត្តា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាគតំ ។ បេ ។

វិស្សោយកម្មត្ថោ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជា
ធម្មត្ថកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មវិស្សោយកម្មផង ប្រកបដោយ
អង្គ ព្យាបាទផង ។

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មត្ថកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មវិស្សោយកម្មផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាទ
ទៀត គឺ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១
កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មត្ថកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម
វិស្សោយកម្មផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាទ ។

[១៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មត្ថកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មវិស្សោយកម្មផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាទ
ទៀត គឺ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១
កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ កម្មវិស្សោយកម្មត្ថោ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិ-
សារណីយកម្ម) ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាទ ។

[១៤០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ សម្មា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ
 ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ ។ បេ ។

[១៤១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ បដិប្បដ្ឋា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ
 ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

[១៤២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមញ្ញា-
 កតំ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អាចត្តិយា
 កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ
 ហោតិ ឥនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៤០] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (សន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ កម្ម
 វេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។
 ប្រកបដោយសន្តិ ព ទេវេនិ ។

[១៤១] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (សន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ
 កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម)
 ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយសន្តិ ព ទេវេនិ ។

[១៤២] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ប្រកបដោយ
 សន្តិ ព ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយសន្តិ ព ទេវេនិ ។

[១៤៣] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (សន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិ
 កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១ កម្មវេសេត្តិវេនាមេមុ ១
 ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម)
 ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយសន្តិ ព ទេវេនិ ។

[១៤៤] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ ផេសនាភាមិ-
ធិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេហិ ។ បេ ។

[១៤៥] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ អនេសិតាយ
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន
កតំ ហោតិ ឥនេហិ ទោ កិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៤៦] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ ចោនេត្តា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ
ឥនេហិ ទោ កិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៤៧] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ ។ បេ ។ សារេត្តា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥនេ-
ហិ ទោ កិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមត្តាកតំ ចដិសារណីយ-
កតំ ធម្មក្ខត្តោ ហោតិ វិទយក្ខត្តោ សុវ្រសន្តោ ។

[១៤៨] អបរេហិតិ កិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមត្តាកតំ
ចដិសារណីយកតំ ធម្មក្ខត្តោ ហោតិ វិទយក្ខត្តោ
សុវ្រសន្តោ អាបត្តិ អាហេយត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន

[១៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ
កម្មវេទនាដោយអាបត្តិជាទេសនាភាមិនី ១ កម្មវេទនាដោយភាមិ ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្ម
ដែលធ្វើដោយភាមិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើភាមិ ១
កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។
នេះឯង ។

[១៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ
កម្មដែលចោលហើយខ្សែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើភាមិ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្ម
ដែលរំលឹកហើយខ្សែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើភាមិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលធ្វើដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[១៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជាវិទយកម្មផង ជាកម្មដែលធ្វើដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលរំលឹកភាមិខ្សែធ្វើហើយខ្សែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ

គតំ ហោតិ សម្មាសម្ពុទ្ធ កតំ ហោតិ ឥន្ទេរិ ទោ
កិក្ខុវេ តំហង្កេហិ សម្មាសម្ពុទ្ធ បដិសារណីយកម្មំ
ធម្មកម្មតោ ហោតិ វិជយកម្មតោ សុវ្រុបសង្កតោ ។

បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មតោ គឺដឹង ។

[១៥៧] បញ្ចហង្កេហិ(១) កិក្ខុវេ សម្មាសម្ពុទ្ធ
កិក្ខុវេ អាគត្តមាធា សាដ្ឋោ បដិសារណីយកម្មំ
ករយ្យ តិហិធំ អណាភាយ បរិសន្តតិ តិហិធំ អន្តា-
យ បរិសន្តតិ តិហិធំ អណាភាយ(២) បរិសន្តតិ តិហិ
អន្តាសតិ បរិកាសតិ តិហិ តិហិហិ កេនេតិ ឥន្ទេរិ
ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សម្មាសម្ពុទ្ធ កិក្ខុវេ
អាគត្តមាធា សាដ្ឋោ បដិសារណីយកម្មំ ករយ្យ ។

[១៦០] អចរេហិបិ កិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សម្មា-
សម្ពុទ្ធ កិក្ខុវេ អាគត្តមាធា សាដ្ឋោ បដិសារណី-
យកម្មំ ករយ្យ តិហិធំ តុដ្ឋស្ស អវណ្ណំ កាសតិ តិហិធំ
ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ តិហិធំ សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ កាសតិ

១ ១. បញ្ចហិ វិច្ឆុវ អង្កេហិ ។ ២ ១. ប. អណាភាយ ។

នាមចមិ ១ កម្មវិជយកម្មវេយសេចក្តីត្រមព្រៀង ១ ខ្លួនកិក្ខុវេធម្មយ
បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មតោ ជាវិជយកម្មតោ ជា កម្មវិជយកម្មតោ យ
ស្តុតិ ប្រកថាយសន្តិ ព រង្វង់ ។

១ ចំ ធម្មកម្មតោ ២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥៧] ខ្លួនកិក្ខុវេធម្មយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ កិក្ខុវេ
បដិសារណីយកម្មដល់កិក្ខុវេវេយ្យប្រកថាយសន្តិ ៥ គឺកិក្ខុ ព្យាយាមមិន
ឲ្យក្រហាយស្មុបស្មា ១ ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុបស្មា ១
១ ព្យាយាមមិនឲ្យក្រហាយស្មុបស្មា ១ ដេញប្រទេសក្រហាយស្មុ ១
ចំបែកក្រហាយស្មុចំបែកក្រហាយស្មុ ១ ខ្លួនកិក្ខុវេធម្មយ កាល
បើសង្ឃប្រាជ្ញ កិក្ខុវេបដិសារណីយកម្ម ដល់កិក្ខុវេវេយ្យប្រកថាយ
សន្តិ ៥ រង្វង់(១) ។

[១៦០] ខ្លួនកិក្ខុវេធម្មយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញ កិក្ខុវេ
សារណីយកម្មដល់កិក្ខុវេវេយ្យប្រកថាយសន្តិ ៥ ដ៏ទៃទៀត គឺកិក្ខុវេ
ដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ(មុខ) ព្យាយាម ១ ពោលគឺវេជ្ជវិញ្ញាណ
(មុខ) ព្យាយាម ១ ពោលគឺវេជ្ជវិញ្ញាណសង្ឃចំពោះ(មុខ) ព្យាយាម ១

១ ធម្មកម្ម ថា សុម្បិទ្ធករណេយ្យសន្តិ ១ កិក្ខុវេបដិសារណីយកម្មវិជយ ។

តិហ៍ ហ៍ទេន ចុំសេតិ តិហ៍ ហ៍ទេន វង្កេតិ តិហ៍
នម្ពិកំ បដិស្សវំ ឧ សប្បាបេតិ ឥវេហិ ទោ កិក្កវេ
បញ្ចហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស កិក្កុវោ អាគត្តមាហោ
សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៦០) បញ្ចន្តំ កិក្កវេ កិក្កនំ អាគត្តមាហោ
សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ តិហ៍
អលាកាយ បរិសក្កតិ ឯកោ តិហ៍ អនុត្តាយ បរិ-
សក្កតិ ឯកោ តិហ៍ អនាវសាយ បរិសក្កតិ ឯកោ
តិហ៍ អក្កោសតិ បរិកសតិ ឯកោ តិហ៍ តិហ៍
គេនេតិ ឥវេសំ ទោ កិក្កវេ បញ្ចន្តំ កិក្កនំ អាគត្ត-
មាហោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៦២) អបវេសំបំ កិក្កវេ បញ្ចន្តំ កិក្កនំ អាគត្ត-
មាហោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
តិហ៍ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ តិហ៍ ធម្មស្ស
អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ តិហ៍ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
ឯកោ តិហ៍ ហ៍ទេន ចុំសេតិ តិហ៍ ហ៍ទេន វង្កេតិ

វេរត្តក្រហស្ថ ដោយភក្កវេកា ១ វេជ្ជិលក្កវេក្រហស្ថដោយ
ភក្កវេកា ១ ទទួលភក្កវេក្រហស្ថប្រកបដោយធម៌ ភក្កវេក្រហស្ថ
ហើយ ក្រឡប់ដាមិទិវិទ្យាភិក ភាគភក្កវេក្រហស្ថ ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភវ្យិធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុវេលាប្រកប
ដោយភក្ក ៤ ខែ៖៦៦ ។

[១៦១] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភវ្យិធ្វើបដិ-
សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៤ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួក ព្យាយាមមិទិវិទ្យាភិក្កវេក្រហស្ថ
បាទលោក ១ មួយពួក ព្យាយាមមិទិវិទ្យាភិក្កវេក្រហស្ថបាទប្រាយាម ១ ១
មួយពួក ព្យាយាមមិទិវិទ្យាភិក្កវេក្រហស្ថបាទលំអៅ ១ មួយពួក វេទប្រាយាម
ភិក្កវេក្រហស្ថ ១ មួយពួក បរិបក្កវេក្រហស្ថ (ទ្រវិបក) ភិក្កវេក្រហស្ថ ១
ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភវ្យិធ្វើបដិសារណីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៤ ពួកខែ៖៦៦ ។

[១៦២] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំភវ្យិធ្វើ
បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៤ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មួយពួក ពោល
គឺវេជ្ជិលព្រះពុទ្ធនិពារ (មុខ) ភិក្កវេក្រហស្ថ ១ មួយពួក ពោលគឺវេជ្ជិល
ព្រះធម៌និពារ (មុខ) ភិក្កវេក្រហស្ថ ១ មួយពួក ពោលគឺវេជ្ជិលព្រះសង្ឃ
បរិពារ (មុខ) ភិក្កវេក្រហស្ថ ១ មួយពួក វេរត្តក្រហស្ថដោយភក្ក
ដោយភក្ក ១ មួយពួក វេជ្ជិលក្កវេក្រហស្ថដោយភក្កវេកា ១

ឋិតោ ភិហិំ ធម្មិកំ បដិស្សំ ឧ សទ្ធាបេតិ វទេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចុំ ភិក្ខុំ អាភត្ថំហរុយា សង្ខេប
បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាភត្ថំហរុយាញ្ចកំ ធម្មិកំ ។

[១៦៣] បដិសារណីយកម្មក្រោយ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយា
សម្មា វត្តិតត្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តតា ឧ ឧបសម្មាទេ-
តត្វំ ឧ ធម្មិកយា ធាតត្វោ ឧ សាមណេរោ ឧ បដ្ឋាបេ-
តត្វោ ឧ ភិក្ខុយាវំ ឧ កសម្មតិ សាទិតត្វោ សម្មតេឧ-
បិ ភិក្ខុធម្មិយោ ឧ ឱវទិតត្វោ យាយ អាចត្តិយា សង្ខេប
បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ឧ អាមត្តិ-
តត្វោ អញ្ញា វំ តាទិសិកា តតោ វំ ចាបិដ្ឋតា កម្មំ ឧ
តហិតត្វំ កម្មិកា ឧ តហិតត្វោ ឧ បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-
ទោ ឧ ទោសៈថា បេតត្វោ ឧ បវំណា វាបតត្វោ

មួយពួក ខ្ពស់ណាស់ប្រកបដោយចម្រើនវិញក្រសោសហើយ ប្រឡប់
ជាមិនធ្វើឱ្យភិត ភាសាក្យច្បាប់ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភាសាបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏តម្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្មផលវិភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

បដិសារណីយកម្មនៃប្រាថ្នា ៥ ពួកនេះ (វិទ្យ) ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើកិច្ចការ) ។

[១៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុវេសង្ឃបានធ្វើបដិសារណី-
យកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្តិយាគ្រឹមត្រូវ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តិយាគ្រឹម
ត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះ ដូច្នោះ ភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្មត
១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវឱ្យបួល
ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រយោជកិក្ខុខី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិន
ត្រូវប្រយោជកិក្ខុទាំងឡាយ ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះភាពត្រិ-
ណា មិនត្រូវភាពត្រិណេរវៀត ១ ឬភាពត្រិវិទីវេសប្រវេណនិវិភាពត្រិ-
នោះ ១ ឬភិក្ខុវេដែលធ្លាប់ជាសាមគ្គីមុននោះ ១ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវកិច្ច-
ជៀសកម្ម ១ មិនត្រូវកិច្ចជៀសពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវពាមឧបា-
សដល់ភិក្ខុជាចកត្ត ១ មិនត្រូវហាមបដិសារណី (ដល់ភិក្ខុជាចកត្ត) ១

កម្មវត្ថុ៣ អាចៈស្មារតា សុធម្មស្ស ទមាបេវិ

ន សាវតេជ័យំ កាតត្ថំ ន អនុភៈវា បដ្ឋុបេតត្វា ន
នុំកាសោ កាវេតត្វោ ម ៈចាវេតត្វោ ន សាវេតត្វោ
ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ សម្មយោ ជេតត្ថំ ។

បដិសារណីយកម្ម អត្ថិវសវុំ ធិត្ថំ ។

[១៦៤] អថៈចា សង្ខេប សុធម្មស្ស ភិក្ខុយោ បដិ-
សារណីយកម្មំ អកាសំ ចិត្តោ តេ កហបតិ ទមា-
បេតត្វោតិ ។ សោ សង្ខេប បដិសារណីយកម្មកតោ
អត្ថិកាសណ្ណំ កតា មន្ត្រៈតោ ធាសត្តិ ចិត្តំ កហបតិ
ទមាបេតត្វំ ។ សោ(១) បុព្វេវ សាវត្ថិ បច្ចុប្បន្នំ ។ ភិក្ខុ
ឯវហហំសុ ទមាបិកោ តយា អាវុសោ សុធម្ម(២)
ចិត្តោ កហបតិ ។ នីតាហំ អាវុសោ មន្ត្រិកា-
សណ្ណំ កតា មន្ត្រៈតោ ធាសត្តិ ចិត្តំ កហបតិ ទមាបេ-
តត្ថំ ។ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមត្តំ អាហេទេសុំ ។

១ អយំ សោសត្វោ ឧ. ម. យោកោស ឧ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ អវុសោសុធម្មសវុំ ឧ.
យោកោសុ ឧ ទិស្សតិ ។

កម្មវត្ថុ៣. វិធីញ៉ាំងសុធម្មវិបុលាមាយុត្តិស្វម័វម ទោស

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកទាមទារភ័យ (ក្នុងអំឡុងពេលនោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទី
ជាប់ក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើទោស (ដើម្បីបោទ) ១ មិនត្រូវបោទគេ ១ មិន
ត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្នោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

បដិវត្ត ១៧ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៦៤] គ្រាវនាៈ សន្និបាតាធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ
ជាលេ. កត្រូវសូមពោសនឹងចិត្តកហបតិ ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលបើសន្និ-
បាតធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់ឧទេស្ឋិកាសណ្ណៈ (បែរជា)
អៀនអង់ មិនអាចនឹងសូមពោសចិត្តកហបតិឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់
មកត្រង់សាវត្ថិវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ទៃកវុសោសុ-
ធម្ម លោកបាទសូមពោសនឹងចិត្តកហបតិហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុធ្វើយថា
ទៃកវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបាទចេញអំពីទីនេះ ទៅដល់ឧទេស្ឋិកាសណ្ណៈ
ហើយ ក៏មានសេចក្តីអៀនអង់ មិនអាចសូមពោសនឹងចិត្តកហបតិឡើយ ។
ភិក្ខុទាំងនោះ បាទគ្រាបច្ឆ័ន្តិយសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះមាតាព្រះកាត ។

តេជហិ កិក្ខុវេ សាដ្ឋោ សុធម្មស្ស កិក្ខុវោ អនុទ្ធតំ ទេតុ
 ចិត្តំ កហាបតិ ទមាបេតុ ។ ឯវត្ថុ ចន កិក្ខុវេ ឆាតពោ ។
 បរមំ កិក្ខុ យា ចិតពោ យា ចិត្តា ត្យាត្ថន កិក្ខុវោ បដិ-
 តាលន សាដ្ឋោ ញាបេតពោ សុណាតុ មេ កន្តេ សាដ្ឋោ
 យនិ សាដ្ឋស្ស បត្តកលំ សាដ្ឋោ ឥត្តន្ទាមំ កិក្ខុំ សុ-
 ធម្មស្ស កិក្ខុវោ អនុទ្ធតំ ននេយ្យ ចិត្តំ កហាបតិ ទមា-
 បេតុ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សាដ្ឋោ
 សាដ្ឋោ ឥត្តន្ទាមំ កិក្ខុំ សុធម្មស្ស កិក្ខុវោ អនុទ្ធតំ
 ទេតិ ចិត្តំ កហាបតិ ទមាបេតុ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្ខុវោ សុធម្មស្ស កិក្ខុវោ អនុទ្ធតស្ស
 ឆានំ ចិត្តំ កហាបតិ ទមាបេតុ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ និព្វោ សាដ្ឋោន ឥត្តន្ទាមោ
 កិក្ខុ សុធម្មស្ស កិក្ខុវោ អនុទ្ធតោ ចិត្តំ កហាបតិ
 ទមាបេតុ ទមតិ សាដ្ឋស្ស កស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ
 ឆាវយាមីតិ ។

(១៦៥) តេជ កិក្ខុវេ សុធម្មន កិក្ខុវោ អនុទ្ធតេជ
 កិក្ខុវោ សន្តិ មជ្ឈិកាសណ្តំ តត្ថា ចិត្តា កហាបតិ

ព្រះអង្គប្រាសថា ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្បាយ ចេត្តុចោះ ចូរសន្សំឲ្យអនុទ្ធត(១)ដល់
 សុធម្មកិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិ ។ ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្បាយ (កិក្ខុ
 ជាអនុទ្ធតរនោះ) សន្សំត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សន្សំត្រូវសូមកិក្ខុជាមុន លុះ
 សូមហើយ ត្រូវកិក្ខុដែលឆ្ងោសប្រគល់ ប្រកាសសន្សំឲ្យដឹងថា បតិក្រ
 ព្រះសន្សំដ៏ចម្រើន សូមសន្សំស្តាប់ខ្ញុំ (ចើងដីសារណីយកម្ម)ទានកាលគួរ
 ដល់សន្សំហើយ សន្សំត្រូវប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទ្ធតរបស់សុ-
 ធម្មកិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិចុះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បតិក្រ
 ព្រះសន្សំដ៏ចម្រើន សូមសន្សំស្តាប់ខ្ញុំ សន្សំប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជា
 អនុទ្ធតរបស់សុធម្មកិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិ ។ ការប្រគល់
 កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទ្ធតរបស់សុធម្មកិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្ត-
 កហាបតិ គួរដល់លោកទានកាយអង្គណា លោកទានកាយអង្គនោះ ត្រូវ
 ស្រៀម មិនគួរដល់លោកទានកាយអង្គណា លោកទានកាយអង្គនោះ ត្រូវ
 និយាយឡើង ។ សន្សំប្រគល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទ្ធតរបស់សុ-
 ធម្មកិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តកហាបតិហើយ (ការប្រគល់អនុទ្ធតនោះ)
 គួរដល់សន្សំ ព្រោះហេតុនោះ បាទជាសន្សំស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមបាទុកឲ្យ
 សេចក្តីនេះ ដោយអាការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(១៦៥) ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្បាយ សុធម្មកិក្ខុនោះ ត្រូវទៅកាន់នគរ
 មជ្ឈិកាសណ្តោះ ជាប្បយនឹងកិក្ខុជាអនុទ្ធត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តកហាបតិ

១ កិក្ខុនិងអនុទ្ធតបង្កើតសេសសង្ស ដែលត្រូវបានឲ្យទៅកម្រិតនិទ្បាលការប្រដាប់យស្ស
 ចោល គឺអ្នកភិណ្ឌាសង្ស ។

ធម្មត្ថបទ អាយស្មតេ សុទ្ធស្ស រមាថវេទិ

មហាថេតវេញា មម គហាថតិ បសារទេមិ តន្តិ ឯវេញា
 វុច្ចមាណោ មមតិ ឥវេត្តំ តុសលំ ។ លោ ថេ មមតិ
 អនុទ្ធតោ កិក្កុយា វត្តវេញា មម គហាថតិ ឥមស្ស កិក្កុ-
 យោ បសារទេតិ តន្តិ ឯវេញា វុច្ចមាណោ មមតិ ឥវេត្តំ
 កសុលំ ។ លោ ថេ មមតិ អនុទ្ធតោ កិក្កុយា វត្តវេញា
 មម គហាថតិ ឥមស្ស កិក្កុយោ អហន្តិ បសារទេមិ
 ឯវេញា វុច្ចមាណោ មមតិ ឥវេត្តំ តុសលំ ។ លោ
 ថេ មមតិ អនុទ្ធតោ កិក្កុយា វត្តវេញា មម គហាថតិ
 ឥមស្ស កិក្កុយោ សង្ឃស្ស វចនោចាតិ ឯវេញា វុច្ច-
 មាណោ មមតិ ឥវេត្តំ តុសលំ ។ លោ ថេ មមតិ
 អនុទ្ធតោ កិក្កុយា សុទ្ធត្ថំ កិក្កុ ចិត្តស្ស គហាថតិយោ
 ទស្សនុបចារំ អវិជហាថេត្វា សវនុបចារំ អវិជហាថេត្វា
 ឯកំសំ ទុត្តរាសន្តិ វេទនាថេត្វា ទុត្តរិកំ ទិសិទា-
 ថេត្វា អញ្ជាលី បត្តស្តាថេត្វា សា អាថតិ ទេសា-
 ថេត្វាតិ ។

ធម្មត្ថបទ វិញ្ញាណសុខនិព្វានអាយស្មតេ

ថា ម្ចាស់គហាថតិ អ្នកចូរអត់ទោស (ម្ចាស់គហាថតិ) កាត្តាឱ្យអ្នកជ្រះថ្លា
 (វិញ្ញា) ថើសុធម្មតិក្កុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហាថតិក៏បាទព្រមអត់
 ទោសឱ្យ ការអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ ថើចិត្តគហាថតិមិនព្រម
 អត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវកិក្កុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហាថតិ អ្នក
 ចូរអត់ទោសដល់កិក្កុនេះចុះ កិក្កុនេះមិនឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ ថើកិក្កុជាអនុទូត
 និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហាថតិក៏អត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យ
 យ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ ថើចិត្តគហាថតិមិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវកិក្កុជា
 អនុទូតនិយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហាថតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់កិក្កុនេះ កាត្តា
 នឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ ថើកិក្កុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហា-
 ថតិព្រមអត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ ថើ
 ចិត្តគហាថតិនោះ មិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវកិក្កុជាអនុទូតនិយាយទៀត
 ថា ម្ចាស់ចិត្តគហាថតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់កិក្កុនេះ តាមពាក្យថេសំ
 សង្ឃចុះ ថើកិក្កុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហាថតិព្រមអត់ទោសឱ្យ
 ការព្រមអត់ទោសឱ្យ យ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ ថើចិត្តគហាថតិមិនព្រម
 អត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវកិក្កុជាអនុទូត កុំឱ្យសុធម្មតិក្កុនេះទំទុបចារះវែង
 មើលឃើញ កុំឱ្យនេះទំទុបចារះវែងស្តាប់ឮ មេស្តិចិត្តគហាថតិឡើយ
 ហើយឱ្យធ្វើទុក្ខសង្គ្រោះទៀតស្តាច្នាំ ច្រឡៃអង្គុយច្រហោង ផ្គង់អញ្ជាលី
 ហើយឱ្យសម្តែងអាយត្តិខាងចេញ ។

[១៦៦] អដំទោ អាយស្មា សុទ្ធម្មោ អនុម្ពាគេន
 កិក្ខុនា សន្និ ធម្មិកាសណ្ឌំ កុញ្ញា ចិត្តំ គហាបតិ
 ទមាបេសិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមិ ចារតតិ ទេត្តារំ
 វត្តតិ កិក្ខុ ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វិទេតិ អហំ អារុសោ
 សធម្មេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមិ
 ចារតមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ កតមិ ទុ ទោ មយា បដិបត្តិ-
 តព្វតិ ។ វេ កិក្ខុ កតវតោ ឯតមត្តំ អារោទេសុំ ។
 ភេទហិ កិក្ខុវេ សធម្មេន សុទ្ធម្មស្ស កិក្ខុនោ បដិសារ-
 ណីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពេតុ ។

[១៦៧] បញ្ចហិ កិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាគតស្ស
 កិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្ពេតត្តំ ឧប-
 សម្មាទេតិ ទិស្សយំ ទេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបតិ កិក្ខុ-
 វោវិទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោមិ កិក្ខុទិយោ
 ឧវទេតិ ឥទេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហាង្គហិ សមម្ពាគតស្ស
 កិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្ពេតត្តំ ។

[១៦៦] វេលារោះ សុទ្ធម្មកិក្ខុនាទាយុ កំបារទៅកាន់នក
 មន្តិកាសណ្ឌុះជាមួយនឹងកិក្ខុជាអនុម្ពាគ ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហាបតិ ។
 សុទ្ធម្មកិក្ខុនោះ ក្រុមប្រព្រឹត្តវត្តាដោយប្រពៃ ទាំងសម្បទារោម ប្រព្រឹត្តវត្តនូវ
 ផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកកិក្ខុទាំងឡាយ ហើយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ស័យបាន
 ធ្វើដំសារណីយកម្មហើយ កំបារប្រព្រឹត្តវត្តាដោយប្រពៃ ទាំងសម្បទារោម
 ប្រព្រឹត្តវត្តនូវផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ
 ដូចម្តេច(ទៀត) ។ កិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំខ្លួនសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះ
 ពានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ បើម្តេចខ្លះ
 សង្ស័យទ្វាបដិសារណីយកម្មរបស់សុទ្ធម្មកិក្ខុចុះ ។

[១៦៧] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ សង្ស័យមិនត្រូវទ្វាបដិសារណីយ-
 កម្ម ផលកិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺកិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យ
 និស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅ
 កិក្ខុនី ១ ដែលសង្ស័យបានសន្មតហើយក៏ទៅប្រដៅពួកកិក្ខុនី ១ ម្ចាស់កិក្ខុ
 ទាំងឡាយ សង្ស័យមិនត្រូវទ្វាបដិសារណីយកម្មរបស់កិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

កង្កែប ឲ្យជិញ្ចស្សត្តេតព្វនិសារណិយកម្ម

(១៦៨) អបរេហិមិ កិក្កុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋា-
តតស្ស កិក្កុវោ បដិសារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វ-
តព្វំ យោយ អាបត្តិយា សាធុ្វន បដិសារណិយកម្មំ
តតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ
តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ តវហតិ កម្មំតោ តវហតិ
នទេហំ ។ ឡោ កិក្កុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមដ្ឋាតតស្ស
កិក្កុវោ បដិសារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វំ ។

(១៦៩) អដ្ឋហិ កិក្កុវេ អន្តេហិ សមដ្ឋាតតស្ស
កិក្កុវោ បដិសារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វំ បក-
តតស្ស កិក្កុវោ ឡោសដំ វេចេតិ បវារណំ វេចេតិ
សវចេយំ កាវេតិ អនុវាទំ បដ្ឋវេតិ ឱកាសំ កាវេតិ
យោទេតិ សាវេតិ កិក្កុ កិក្កុហិ សម្បយោទេតិ នទេហំ
។ ឡោ កិក្កុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមដ្ឋាតតស្ស កិក្កុវោ បដិ-
សារណិយកម្មំ ឯ បដិប្បស្សត្តេតព្វំ ។

បដិសារណិយកម្ម ឲ្យជិញ្ចស្សត្តេតព្វនិសារណិយកម្ម ។

កង្កែប្រាៈ បដិសារណិយកម្មនិសារណិយកម្ម

(១៦៨) ខ្នាលកិក្កុវាទិឡាយ សន្សមិឲ្យត្រូវទ្រង់បដិសារណិយ-
កម្មដល់កិក្កុវាដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺកិក្កុ ដែលសន្សមិឡាយ
បដិសារណិយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា នៅត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ
អាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នាគឺអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាង
អាបត្តិនោះ ១ ក៏រដៀលកម្ម ១ ក៏រដៀលពួកកិក្កុដែលធ្ងន់ ១ ខ្នាល
កិក្កុវាទិឡាយ សន្សមិឲ្យត្រូវទ្រង់បដិសារណិយកម្ម ដល់កិក្កុដែលប្រ-
កបដោយអង្គ ៥ នោះទេ ។

(១៦៩) ខ្នាលកិក្កុវាទិឡាយ សន្សមិឲ្យត្រូវទ្រង់បដិសារណិយកម្ម
ដល់កិក្កុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺកិក្កុ ហាមឧបាសដល់កិក្កុជាបក-
តត ១ ហាមបវារណា (ដល់កិក្កុជាបកតត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានហត់ពាក្យ (ក្នុង
អធិការណ៍នោះ) ១ ទទួលខាត់ជាបក្កិវក្កុ ១ ឲ្យធ្វើឧបាស (ដើម្បីទោទ) ១
ទោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកកិក្កុ (ឲ្យរេញ្ចោះ) គឺនិព្វកកិក្កុដទៃ ១ ខ្នាល
កិក្កុវាទិឡាយ សន្សមិឲ្យត្រូវទ្រង់បដិសារណិយកម្ម ដល់កិក្កុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ នោះទេ ។

បដិសារណិយកម្ម ឲ្យជិញ្ចស្សត្តេតព្វនិសារណិយកម្ម ។

(១៧០) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ឧ ឧប-
 សម្មាទេតិ ឧ ឧស្សយំ ទេតិ ឧ សាមណោ ឧបដ្ឋា-
 បេតិ ឧ ភិក្ខុនោវរិទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ
 ភិក្ខុនិយោ ឧ ឱវទតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេ-
 ហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ប-
 ដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ។

(១៧១) អបរហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ
 យាយ អាបត្តិយា សាធឿន បដិសារណីយកម្មំ កាតំ
 បោតិ តំ អាបត្តិ ឧ អាបដ្ឋតិ ឧត្តំ វិ តាទិសំតំ
 តតោ វិ យាបិដ្ឋតំ កម្មំ ឧ កាហតិ កម្មិតោ ឧ
 កាហតិ ឥវេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ។

(១៧២) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ឧ
 បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ វិបេតិ ឧ បវរណំ
 បេតិ ឧ សវចនិយំ ករោតិ ឧ អនុនិទំ បដ្ឋបេតិ

(១៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិន
 បានឱ្យខិត្តិយ្យ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើម្លូង ១ មិនបានទទួលការ
 សន្មតម្លូងជាអ្នកប្រារព្ធភិក្ខុនិ ១ ដែលសន្សំបានសន្មតហើយក៏មិនប្រារព្ធ
 ពួកភិក្ខុនិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្មដល់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសន្សំបានធ្វើ
 បដិសារណីយកម្មប្រារព្ធកិច្ចាបតិណហើយ មិនបានត្រូវការបតិទោរទៀត ១
 ឬការបតិទៅប្រារព្ធគ្នាទីនិទាបតិទោរ ១ ឬក៏ការបតិទៅប្រារព្ធគ្នាទីនិទាបតិ
 មុខនោះ ១ មិនបានតិរច្ឆិលកម្ម ១ មិនបានតិរច្ឆិលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវទ្រង់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជា
 បកតត្ត ១ មិនបានហាមបវរណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នក
 មានពាក់ព័ន្ធ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលខាតទាស់ភិក្ខុនិ ១

កម្មវត្ថុពេ ចរិសារណីយកម្មវត្ថុវិញ្ញាណស្មិ

ន ឱតាសិ កាបតិ ន លោនតិ ច សារតិ ន ភិក្ខុ
ភិក្ខុហិ សម្មាយោជនិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហ-
ន្តហិ សមម្ពាតតស្ស ភិក្ខុវោ បដិសារណីយកម្ម
បដិច្ចស្សត្ថេតតំ ។

ចរិសារណីយកម្ម បដិច្ចស្សត្ថេតតំសកំ ធិត្តំ ។

(១៧៧) ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ បដិច្ចស្សត្ថេតតំ ។
តេនហិ(១) ភិក្ខុវេ សុទ្ធច្នេន ភិក្ខុវោ សង្ឃំ ឧបសង្ក-
មិត្តា ឯកំសំ ឧត្តវសង្កំ ករិត្តា វុទ្ធានំ ភិក្ខុវំ ចារេ
វត្ថុត្តា ឧត្តដិកំ ធិសិទិត្តា អញ្ញាលី បត្តហេត្តា ឯវ-
មស្ស វចនិយោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន បដិសារណី-
យកម្មកតោ សម្មា វត្តមិ លោមំ ចារេតមិ នេត្តារំ
វត្តមិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សត្ថិ យាចាមិ-
តិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតត្តា ។ តតិយម្បិ យាចិតត្តា ។
ត្បាត្តន ភិក្ខុវោ បដិទលេន សង្ឃោ ញាបេតតោ សុ-
ណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សុទ្ធច្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារេតតិ

១ ហិសតោ ។ ហេតុតោ ឧទ្ទិស្តិ ។

កម្មវត្ថុពេ កាបម្យាប័រិសារណីយកម្ម

មិនបាទឲ្យធ្វើឧភាស (ដើម្បីលោក) ១ មិនបាទបោទគេ ១ មិនបាទរំលឹក
គេ ១ មិនបាទប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) ឱក្ខតភិក្ខុវេសន្តា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចាំវិទ្យាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុវេសន្តាប្រកបដោយ
អង្គ ៨ រយៈវេស ។

ចប់អង្គមាតិកា ១៤ វេនសង្ឃត្រូវម្ចាស់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំវិទ្យាយ (បដិសារណីយកម្មនោះ) សង្ឃ
ត្រូវម្ចាស់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំវិទ្យាយ បើម្ចាស់ កុម្មុយភិក្ខុត្រូវចូល
ទៅកេសង្ឃិយាយ ធ្វើឧត្តវសង្កំរៀនសូត្រម្នាក់ រូបថយបង្ខំបាទាបសំ
ភិក្ខុចាស់ចាំវិទ្យាយ ហើយអង្គិយប្រាហានី ផ្គត់អញ្ញាលី និយាយយ៉ាង
នេះ ឱក្ខសង្ឃថា បរិគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកវេសសង្ឃបាទដ៏
បដិសារណីយកម្មចារិយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំវិសម្មបារម
ប្រព្រឹត្តវត្តដល់ភិយារណសំចេញបាកម្ម មតសូមការម្ចាស់បដិសារ-
ណីយកម្ម ។ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ចំរើនផង ។ ត្រូវសូមជា
គម្រប់ចំរើនផង ។ ភិក្ខុវេសន្តាសប្រតិទល ត្រូវត្រាវនិសង្ឃឲ្យដឹងថា
បរិគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុខម្នាក់នោះ សង្ឃបាទ
ធ្វើបដិសារណីយកម្មចារិយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំវិសម្មបារម

ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ
 យា ចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ សុទម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោយ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ
 សុទម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេ បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ទាតេតិ ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ យា ចតិ ។ សង្ឃោ
 សុទម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្ស-
 ន្តោតិ ។ យស្សាយ បុតោ មមតិ សុទម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ សោ តុណ្ណស្ស
 យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បំ ឯត-
 មត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ
 សុទម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេ បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ទាតេតិ ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ យា ចតិ ។ សង្ឃោ សុទម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តោតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តត្តវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ខាងចម្រើ-
 សារណីយកម្ម ។ ចែកខ្លួនមានកាលត្រូវដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវម្ខាង
 ចដិសារណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ ចពិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុចម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបុរាណដ៏ចដិសារ-
 ណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូរពេក ប្រព្រឹត្តវត្ត
 ត្រូវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ខាងចដិសារណីយ-
 កម្ម ។ សង្ឃម្ខាងចដិសារណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុ ។ ការម្ខាងចដិសា-
 រណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុ ត្រូវដល់លោកមានកាយុក្ខណៈ លោកមាន
 កាយុក្ខន្តិភោះ ត្រូវស្រ្តីម មិនត្រូវដល់លោកមានកាយុក្ខណៈ លោកមាន
 កាយុក្ខន្តិភោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរវដ្ត
 ផង ។ ចពិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុចម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃ
 បុរាណដ៏ចដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូរ
 ពេក ប្រព្រឹត្តវត្តត្តវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ខាង
 ចដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃម្ខាងចដិសារណីយកម្មដល់សុចម្មភិក្ខុ ។

កន្លងៗ អាប្តិយា អនុស្សាវរីយ៍ ក្រុមប្រឹក្សា

យស្សាយស្សតោ ទមតិ សុទ្ធស្ស ភិក្ខុទោ បដិសារណីយក្ខន្ធស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតថត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេកន្តេ សវង្ស អយំ សុទ្ធិមា ភិក្ខុ សវង្ស បដិសារណីយក្ខន្ធកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតតិ ទេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយក្ខន្ធស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា- ទតិ ។ សវង្ស សុទ្ធស្ស ភិក្ខុទោ បដិសារណីយក្ខន្ធ បដិប្បស្សន្តតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ សុទ្ធស្ស ភិក្ខុទោ បដិសារណីយក្ខន្ធស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តិ សវង្ស សុទ្ធស្ស ភិក្ខុទោ បដិសារណីយក្ខន្ធ ទមតិ សវង្ស តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ បាយាមតិ ។ បដិសារណីយក្ខន្ធ បុរំ ធីតំ ។

[១៧៤] តេន សមយេន តុន្តោ ភិក្ខុ កោសម្ពិយំ វិហារតិ យោសំភារមេ ។ តេន ទោ បន សមយេន អាយស្មា ចន្តោ អាមត្តិ អាមត្តិ ធន ឥត្តតិ អាមត្តិ បស្សិត្តំ ។ យេ វេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

កន្លងៗ ព្រះបណ្ឌិត្យោ ព្រះករុណា ព្រះសិវោ

ការព្រាម្បិ បដិសារណីយក្ខន្ធ ដល់សុធម្មតិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុស្អិត លោកមានអាយុស្អិតនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុស្អិត លោកមានអាយុស្អិតនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រោងបដិសារណីយក្ខន្ធ ។ បដិសារណីយក្ខន្ធស្រឹម សូមសន្សំស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មតិក្ខុនេះ សន្សំប្រាប់បដិសារណីយក្ខន្ធហើយ បានប្រព្រឹត្តវិញដោយ ប្រពៃ ព្រំសម្បជញ្ជ ប្រព្រឹត្តវិញដល់កិរិយាលោស្ត្រខេត្តពាក្យ មកសូមការព្រាម្បិ បដិសារណីយក្ខន្ធ ។ សន្សំប្រាប់បដិសារណីយក្ខន្ធដល់ សុធម្មតិក្ខុ ។ ការព្រាម្បិ បដិសារណីយក្ខន្ធដល់សុធម្មតិក្ខុ គួរដល់លោក មានអាយុស្អិត លោកមានអាយុស្អិតនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកមានអាយុស្អិត លោកមានអាយុស្អិតនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សន្សំប្រាប់បដិសារណីយក្ខន្ធដល់សុធម្មតិក្ខុហើយ (ការព្រាម្បិ បដិសារណីយក្ខន្ធដល់សុធម្មតិក្ខុនេះ) គួរដល់សន្សំ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសន្សំ ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំខ្ញុំសន្សំសេចក្តីនេះ ដោយសារការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ បដិសារណីយក្ខន្ធ ទី ៤ ។

[១៧៥] សមយេនោះ ព្រះពុទ្ធានុក្រាម ព្រះនិវរណ៍ យោសំភារម ឯកក្រិវិកាសម្ពិ ។ វេលានេះឯង ធម្មតិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាចក្តីហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងយើងឡើយ (នោះ) ឡើយ ។ ភិក្ខុ ព្រំសម្បជញ្ជ មានសេចក្តីប្រាថ្នា ។ បេ ។ ភិក្ខុព្រំសម្បជញ្ជនោះ

ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិទាចេន្តិ កង់ ហិ ធាម អាយស្មា
ធន្នា អាមត្តិ អាមជ្ជិត្តា ឧ ឥន្តិស្សតិ អាមត្តិ ចស្ស័-
ត្តន្តិ ។ អដទោ ភេ ភិក្ខុ ភក្ខវេនា ឯតមត្ត
អាភេចេស្មំ ។

[១៧៥] អដទោ ភក្ខវេ ឯតស្មី ធិនាទេ ឯតស្មី
បក្ខវេនា ភិក្ខុសង្ឃំ សន្តិធានាមេត្តា ភិក្ខុ ចដេត្តន្តិ
សង្ឃំ ភិក្ខុ ភិក្ខុវេ ធន្នា ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមជ្ជិត្តា ឧ
ឥន្តិស្សតិ អាមត្តិ ចស្ស័ត្តន្តិ ។ សង្ឃំ ភក្ខវេតិ ។ វិទាហិ
ពុន្នា ភក្ខវេ អនន្តិកំ(១) ។ បេ ។ កង់ ហិ ធាម សោ
ភិក្ខុវេ មោឃបុរិសោ អាមត្តិ អាមជ្ជិត្តា ឧ ឥន្តិស្សតិ
អាមត្តិ ចស្ស័ត្តន្តិ ទេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា ចសា-
នាយ ។ បេ ។ វិទាហិត្តា ។ បេ ។ ធម្មំ កង់ កត្តា
ភិក្ខុ អាមទ្កេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ធន្នស្ស
ភិក្ខុវេនា អាមត្តិយា អនស្សទេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ
កកេតុ អសន្តោតំ សង្ឃោ ។ ឯវេតុ បដេ ភិក្ខុវេ
កាតតំ ។ បេ ។ ធន្នា ភិក្ខុ ទោទេតត្តោ ទោទេត្តា

១ អនន្តិកំ ពាក្យ យោគ ឧ ទំស្សតិ ។

កំពោលពោស តិរេយិល បន្តិចត្តិវេ ទិសមរេចេន្នាពាមេ ត្រូវ
ភាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញភាបត្តិសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ
ក្រាបចង្អុលទូលសេចក្តីខ្ពុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[១៧៦] ព្រះមហាពោស ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ក្នុងវេលានោះ ហើយគ្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ធម្មភិក្ខុត្រូវភាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញ
ភាបត្តិ ជិតវេទនា ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបចង្អុលទូលថា បតិគ្រព្រះហឫទ័យ
ភាគ ជិតវេទ ។ ព្រះពុទ្ធបានព្រះភាគ ទ្រង់ចម្លែងថា (ភាវនៈ)
មិនសប្បុរស ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមហើទោយបុរសនោះ
ត្រូវភាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញភាបត្តិទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
សំរើរនេះ ខឹងបានដឹកនាំជនទាំងឡាយដែលមិនចង់ប្រះថ្លាឲ្យប្រះថ្លាឡើង
កំទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់ចម្លែងសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់រើស្តីម្នាក់ថា ហើយ
គ្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើប្តីប្តោះ សង្ឃ
ត្រូវភិក្ខុទុក្ខនិយកម្ម ព្រះមហាយិញ្ញាភាបត្តិ គឺមិនឲ្យចរិភាគរួមជាមួយ
នឹងសង្ឃ ដល់ខ្លួនភិក្ខុចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯទុក្ខនិយកម្មនោះ)
សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទខ្លួនភិក្ខុជាមុន លុះទាញហើយ

សាវេនេត្តា សាវេនា អាមត្តិ អាហេនេត្តា អាមត្តិ អា-
 ហេនេត្តា ភិក្ខុនេ(១) ភិក្ខុនា បដិទេសេន សង្កេត
 ញាបេតេត្តា សុណាតុ មេ កន្ត្តេ សង្កេត អយំ ធម្មោ
 ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ ធម្មោ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ មស្សិក្ខុ ។
 យនិ សង្កេតស្ស បត្តកល្យំ សង្កេត ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេយមិយកម្មំ កកោយ្យ អ-
 សម្ពោតំ សង្កេត ។ យសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
 កន្ត្តេ សង្កេត អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ
 ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ មស្សិក្ខុ ។ សង្កេត ធម្មស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេយមិយកម្មំ កកោតិ
 អសម្ពោតំ សង្កេត ។ យស្សាយស្សតោ មមតិ ធម្មស្ស
 ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេយមិយកម្មស្ស
 កកោលំ អសម្ពោតំ សង្កេត គោ តុល្លាស្ស យស្ស
 ឧត្តេយមិ គោ កាសេយ្យ ។ ធម្មិយម្យំ ឯតមត្តំ វរោ-
 មិ ។ មេ ។ ធម្មិយម្យំ- ឯតមត្តំ វរោមិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្ត្តេ សង្កេត អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ

១. ភិក្ខុ ហេនេត្តា អាមត្តិ ហេនេត្តា ភិក្ខុនេ ។

ត្រូវលើក លុះលើកហើយ ត្រូវលើកអាមត្តិឡើង លុះលើកអាមត្តិឡើង
 ហើយ ភិក្ខុវេលាល្ងាសប្រតិបល ត្រូវញ៉ាំងសង្កេតឡើងថា ចតិគ្រោះ
 សង្កេតជ័យម្រឹម សូមសង្កេតបំប៉ង ឆ្លងកុះនេះ ត្រូវអាមត្តិហើយ មិន
 ប្រាថ្នាដឹងឃើញអាមត្តិឡើយ ចេតម្តងទាល់ក្តីដល់សង្កេតហើយ សង្កេត
 ត្រូវធ្វើទុកចម្លើយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាមត្តិ ភិក្ខុឲ្យចរិតភាគរួមជាមួយ
 ដល់សង្កេត ដល់ឆ្លងកុះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ ចតិគ្រោះសង្កេត
 ម្រឹម សូមសង្កេតបំប៉ង ឆ្លងកុះនេះ ត្រូវអាមត្តិហើយ មិនប្រាថ្នា
 ដឹងឃើញអាមត្តិទេ ។ សង្កេតធ្វើទុកចម្លើយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាមត្តិ
 ភិក្ខុឲ្យចរិតភាគរួមជាមួយដល់សង្កេត ដល់ឆ្លងកុះ ។ ការធ្វើទុក-
 ចម្លើយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាមត្តិ ភិក្ខុឲ្យចរិតភាគរួមជាមួយដល់សង្កេត
 ដល់ឆ្លងកុះ គួរដល់លោកមានកាយុស្កិណា លោកមានកាយុស្កិណា
 ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយុស្កិណា លោកមានកាយុស្កិ
 នោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង
 ដង ។ មេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងដង ។ ចតិគ្រោះ
 ព្រះសង្កេតជ័យម្រឹម សូមសង្កេតបំប៉ង ឆ្លងកុះនេះ ត្រូវអាមត្តិហើយ

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិយា មនស្សនេ ។ សង្ខារោ ចន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 យោ អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករណតិ
 អសម្ពាសំ សង្ខារោ ។ យស្សាយស្សតោ មគតិ ចន្ទស្ស
 ភិក្ខុយោ អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មស្ស
 ករណំ អសម្ពាសំ សង្ខារោ យោ តុណ្ណស្ស យស្ស
 មគ្គមគិ យោ កាសយ្យ ។ កតំ សង្ខារោ ចន្ទស្ស
 ភិក្ខុយោ អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អ-
 សម្ពាសំ សង្ខារោ មគតិ សង្ខស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។
 ឃរមេតំ នារាយមិទិ ។ អាភិសមមម្បរត្ថំ ភិក្ខុវេ សំសដ
 ចន្ទោ ភិក្ខុ សង្ខារោ^(១) អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេប-
 ដិយកម្មកតោ អសម្ពាសំ សង្ខារោ ។

[១៧៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមប្បាកតំ អា-
 បត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អធម្មកម្មត្ថោ
 ហោតិ អវិទយកម្មត្ថោ ទុក្ខេបសទ្ធកត្ថោ អសម្មទា កតំ
 ហោតិ អប្បដិប្បត្ថោ កតំ ហោតិ អប្បដិក្ខាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមប្បាកតំ

១ ធម៌សង្ខេបនិកេ សព្វោ វិធម៌និកេបដិយកម្មកតោ ១ វិស្សតិ ។

មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញអាចក្តិ ។ សង្ខារោ ចន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 យោ អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករណតិ
 អសម្ពាសំ សង្ខារោ ។ យស្សាយស្សតោ មគតិ ចន្ទស្ស
 ភិក្ខុយោ អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មស្ស
 ករណំ អសម្ពាសំ សង្ខារោ យោ តុណ្ណស្ស យស្ស
 មគ្គមគិ យោ កាសយ្យ ។ កតំ សង្ខារោ ចន្ទស្ស
 ភិក្ខុយោ អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អ-
 សម្ពាសំ សង្ខារោ មគតិ សង្ខស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។
 ឃរមេតំ នារាយមិទិ ។ អាភិសមមម្បរត្ថំ ភិក្ខុវេ សំសដ
 ចន្ទោ ភិក្ខុ សង្ខារោ^(១) អាបត្តិយា មនស្សនេ ទុក្ខេប-
 ដិយកម្មកតោ អសម្ពាសំ សង្ខារោ ។

[១៧៦] ខ្មាសកិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មប្រាមេនយើញ
 អាចក្តិ ដែលជាកម្មវិបាករបស់វាយមិទិ ជាកម្មវិបាករបស់វាយ
 ដទៃ ជាកម្មដែលប្រើដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ឬ គឺ កម្មដែល
 ធ្វើក្នុងទីកំណើត ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ខ្មាសកិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មប្រាមេន

ពន្ធករណី រដ្ឋបាលកម្ម អនុកម្ម

អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឡក្ខេបដ៏យកម្ម អនុកម្មត្រូវ
ហោតិ អវិទយកម្មត្រូវ ឡុបសន្តត្រូវ ។

(១៧៧) អបរោហិមិ ភិក្ខុវេ តីហត្តេហិ សមញ្ញកតំ
អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឡក្ខេបដ៏យកម្ម អនុកម្មត្រូវ
ហោតិ អវិទយកម្មត្រូវ ឡុបសន្តត្រូវ អនាចត្តិយា កតំ
ហោតិ វុទេសនាតាមិទិយា អាចត្តិយា កតំ ហោតិ
នេសិតាយ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ។ ថេ ។

(១៧៨) អបរោហិមិ ។ ថេ ។ មហានេត្វា កតំ ហោតិ
អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាចត្តិ អនាមេត្វា កតំ
ហោតិ ។ ថេ ។

(១៧៩) អបរោហិមិ ។ ថេ ។ អសម្មុទា កតំ ហោតិ
អនុខ្មេន កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ ។ ថេ ។

(១៨០) អបរោហិមិ ។ ថេ ។ អប្បដិច្ចត្វា កតំ
ហោតិ អនុខ្មេន កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ
នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ។ ថេ ។

ពន្ធករណី រដ្ឋបាលកម្ម អនុកម្ម អនុកម្ម

យីញាភាចក្តិ ដែលជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយ
វិន័យផង ជាភ្នំដែលទាញដោយសាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាលផង ។

(១៧៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រដ្ឋបាលកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
ភាចក្តិ ដែលជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាភ្នំដែលទាញដោយសាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ព្យាបាល គឺ
កម្មវិធីដោយខ្លួនភាចក្តិ ១ កម្មវិធីដោយភាចក្តិមិនមែនជាទេស-
នាតាមិទិ ១ កម្មវិធីដោយភាចក្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។ ថេ ។

(១៧៨) (អង្គ ព្យាបាល) វិទ្យា ។ ថេ ។ គឺ កម្មវិធីមិនបានបាទ
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មវិធីមិនបានលើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលមិនបានលើកភាចក្តិធ្វើហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ ថេ ។

(១៧៩) (អង្គ ព្យាបាល) វិទ្យា ។ ថេ ។ គឺកម្មវិធីក្នុងទីកំណត់
មុន ១ កម្មវិធីមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មវិធីដោយពួក ១ ។ ថេ ។

(១៨០) (អង្គ ព្យាបាល) វិទ្យា ។ ថេ ។ គឺ កម្មវិធីដោយមិន
បានសាក្រក់ ១ កម្មវិធីមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មវិធីដោយ
ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ថេ ។ រដ្ឋបាល ។

[១៨១] អបរេហិមី គិក្ខុវេ ភិហាន្តេហិ សមន្តាគតំ
។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ គតំ ហោតិ អនុម្មេទ គតំ
ហោតិ វត្តេន គតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហិមី ។ បេ ។ អនាបត្តិយា គតំ
ហោតិ អនុម្មេទ គតំ ហោតិ វត្តេន គតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហិមី ។ បេ ។ អនុសនាគាមិណិយា
អាបត្តិយា គតំ ហោតិ អនុម្មេទ គតំ ហោតិ វត្តេន
គតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៤] អបរេហិមី ។ បេ ។ ទេសិកាយ អាបត្តិយា
គតំ ហោតិ អនុម្មេទ គតំ ហោតិ វត្តេន គតំ ហោតិ
។ បេ ។

[១៨៥] អបរេហិមី ។ បេ ។ អចោទេត្តា គតំ ហោតិ
អនុម្មេទ គតំ ហោតិ វត្តេន គតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៦] អបរេហិមី ។ បេ ។ អសារេត្តា គតំ ហោតិ
អនុម្មេទ គតំ ហោតិ វត្តេន គតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៧] ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធក្សយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម)ប្រកចរោយអន្តំ ព
ជវទេវៀត ។ បេ ។ គី កម្មវេលវេត្តិវេយមិទភាមភាព្យប្រដិ ១ កម្ម
វេលវេត្តិមិទប្រកចរោយពមិ ១ កម្មវេលវេត្តិវេយព្វក ១ ។ បេ ។

[១៨៨] (អន្តំ ព)ជវទេវៀត ។ បេ ។ គីកម្ម វេលវេត្តិវេយគ្មានពា
បត្តិ ១ វេលវេត្តិមិទប្រកចរោយពមិ ១ វេលវេត្តិវេយព្វក ១ ។ បេ ។

[១៨៩] (អន្តំ ព)ជវទេវៀត ។ បេ ។ គី កម្មវេលវេត្តិវេយភា
បត្តិវេលវេត្តិមិទមនោទេសនាសាមិទី ១ កម្មវេលវេត្តិមិទប្រកចរោយពមិ ១
កម្មវេលវេត្តិវេយព្វក ១ ។ បេ ។

[១៩០] (អន្តំ ព) ជវទេវៀត ។ បេ ។ គី កម្មវេលវេត្តិវេយ
ភាបត្តិវេលវេត្តិមិទសម្ពេទិវេយ ១ កម្មវេលវេត្តិមិទប្រកចរោយពមិ ១ កម្ម
វេលវេត្តិវេយព្វក ១ ។ បេ ។

[១៩១] (អន្តំ ព) ជវទេវៀត ។ បេ ។ គី កម្មវេលវេត្តិមិទបាទាពាទ
ហើយស្រាច់ភាវ្តិ ១ កម្មវេលវេត្តិមិទប្រកចរោយពមិ ១ កម្មវេលវេត្តិ
វេយព្វក ១ ។ បេ ។

[១៩២] (អន្តំ ព) ជវទេវៀត ។ បេ ។ គី កម្មវេលវេត្តិមិទបាទ
វិលីកហើយស្រាច់ភាវ្តិ ១ កម្មវេលវេត្តិមិទប្រកចរោយពមិ ១ កម្មវេលវេត្តិ
វេយព្វក ១ ។ បេ ។

វប្បធម៌ ព្រះបណ្ឌិត ធម្មបទ

[១៨៧] អបរេហឹមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនាហោមត្វា កតំ ហោតិ អនុស្សនេ កតំ ហោតិ វិក្កេន កតំ ហោតិ វេសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមម្ពាគតំ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អនុកម្មត្ថោវ ហោតិ អវិ យយកម្មត្ថោ ធុវ្វបសន្តត្ថោ ។

អាបត្តិយា អនុស្សនេ ព្រះបណ្ឌិត អនុកម្មត្ថោ ធុវ្វបសន្តត្ថោ ។

[១៨៨] តីហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាគតំ អា បត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិយយកម្មត្ថោ សុវ្វបសន្តត្ថោ សប្បទា កតំ ហោតិ បដិប្បត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ វេសេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមម្ពាគតំ អាបត្តិ យា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិយយកម្មត្ថោ សុវ្វបសន្តត្ថោ ។

[១៨៩] អបរេហឹមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមម្ពាគតំ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិយយកម្មត្ថោ សុវ្វបសន្តត្ថោ អាបត្តិយា កតំ

វប្បធម៌ ព្រះបណ្ឌិត ធម្មបទ

[១៨៧] (អន្តិ ៣) ដវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិ កម្មវដលេវេនិទុក្ខានេយិក អាបត្តិទ្បិវិហើយស្រាវ័វៃត្បើ ១ កម្មវដលេវេវិមិទុក្ខាបរាដោយធម៌ ១ កម្ម វដលេវេវិដោយក្ខត ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យ ផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអន្តិ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មបទ មាតិកា ១២ ព្រះបណ្ឌិត ធម្មបទ ព្រះមហាបណ្ឌិត ។

[១៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញអា បត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្តិ ៣ ភិ កម្មវដលេវេវិក្ខិទិចិពោ មុខ ១ កម្មវដលេវេវិដោយកាសាកស្វា ១ កម្មវដលេវេវិភាមពាក្យប្តី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្ម ប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលម្ចាស់ដោយ ល្អផង ប្រកបដោយអន្តិ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែល ម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្តិ ៣ ដវិទេវៀត ភិ កម្មវដលេវេវិភាម

ហោតិ ទិសដាតាមិទិយា អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
អនេសិតាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧០] អបរេហឹមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
សារេត្វា កតំ ហោតិ អាមត្តិ អាណេត្វា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧១] អបរេហឹមិ ។ បេ ។ សម្មា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧២] អបរេហឹមិ ។ បេ ។ បដិប្បា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៣] អបរេហឹមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៤] អបរេហឹមិ ។ បេ ។ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កាចត្តិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយកាចត្តិជាទេសភាសាមិទិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយ
កាចត្តិវិសេស្ត្រីកុមិទិទេសវិស្សន្តចេញ ១ ។ បេ ។

[១៧០] (អន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិសេស្ត្រីដោយ
ចេចត្តិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយចេចត្តិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីកាចត្តិវិស្សន្ត
ដោយចេចត្តិ ១ ។ បេ ។

[១៧១] (អន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិសេស្ត្រីកុមិទិទេស
បុទ ១ កម្មវិសេស្ត្រីក្រូតាមមិទិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយសេចត្តិព្រមព្រៀង
ត្នា ១ ។ បេ ។

[១៧២] (អន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិសេស្ត្រីដោយភា
សាក្សា ១ កម្មវិសេស្ត្រីក្រូតាមមិទិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយសេចត្តិព្រម
ព្រៀងត្នា ១ ។ បេ ។

[១៧៣] (អន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិសេស្ត្រីកាម
តាក្សា ១ កម្មវិសេស្ត្រីក្រូតាមមិទិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយសេចត្តិព្រម
ព្រៀងត្នា ១ ។ បេ ។

[១៧៤] (អន្តិ ព) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិសេស្ត្រីកាមតា
បត្តិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីក្រូតាមមិទិ ១ កម្មវិសេស្ត្រីដោយសេចត្តិព្រមព្រៀង
ត្នា ១ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុៈ ទក្ខេបនិយកម្ម ធម្មកម្ម

[១៧៥] អថវេហិមិ ។ បេ ។ ទេសនាតាមិទិយា
អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៦] អថវេហិមិ ។ បេ ។ អនេសិកាយ អាចត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៧] អថវេហិមិ ។ បេ ។ វេទនេត្វា កតំ ហោតិ
ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អថវេហិមិ ។ បេ ។ សាវេត្វា កតំ ហោតិ
ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អថវេហិមិ ។ បេ ។ អាចត្តិ អារោមេត្វា កតំ
ហោតិ ទេវ្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ភិហន្ត្រីហិ សមញ្ញកតំ អាចត្តិយា
អនិស្សានេ ទក្ខេបនិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិទ-
យ កម្មញ្ញំ សុវ្រសន្តញ្ញំ ។

អថវិញ អនិស្សានេ ទក្ខេបនិយកម្ម ធម្មកម្មញ្ញេ វិជ្ជិតំ ។

កម្មវត្ថុៈ ទក្ខេបនិយកម្មជាតិកម្មនៃសត្រូវតាមធម៌

[១៨០] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេធ្វើដោយរាចត្តិ
ជាវេសនាតាមិមិ ១ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៨១] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេធ្វើដោយតា-
ចត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងទេញ ១ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជលេ
ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៨២] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេចារោហិយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៨៣] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេវិលីកេហិយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៨៤] (អន្តិ ព) ដវិទេវ្យត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជលេលីកេហិយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មវិជលេធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជលេធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទក្ខេបនិយកម្មក្រោមធម៌
ឃើញអាចត្តិ ដែលជាតិកម្មប្រកបដោយធម៌ផល ជាតិកម្មប្រកបដោយវិទ្យ
ផល ជាតិកម្មវិជលេធ្វើដោយសេចក្តី ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

ចប់កម្មវត្ថុ មានចំនួន ១២ ក្នុងទក្ខេបនិយកម្មក្រោមធម៌សត្រូវតាមធម៌ ។

វិធមចិន្តា ចុល្លវង្ស

[២០០] តិហិ កិក្កុវេ អង្គុហិ សមញ្ញាកកស្ស កិក្កុ-
 លោ អាកត្តុមាថោ សង្កេ អាមត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្កេ-
 បដិយកក្ខំ កកេយ្យ កណ្ណានការកោ ហោតិ កាលហ-
 ការកោ វិវាទការកោ កស្សការកោ សង្កេ អនិករ-
 ណការកោ ពាលោ ហោតិ អត្សត្តោ អាមត្តិមហុលោ
 អនបនាថា តិហិសំសង្កោ(១) វិហាតិ អនុលោមិកោ-
 ហិ តិហិសំសង្កេហិ ឥមេហិ ទោ កិក្កុវេ តិហង្កេហិ-
 សមញ្ញាកកស្ស កិក្កុលោ អាកត្តុមាថោ សង្កេ អា-
 មត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្កេបដិយកក្ខំ កកេយ្យ ។

[២០១] អបរហិមិ កិក្កុវេ តិហង្កេហិ សមញ្ញា-
 កកស្ស កិក្កុលោ អាកត្តុមាថោ សង្កេ អាមត្តិយា
 អនិស្សនេ ឧក្កេបដិយកក្ខំ កកេយ្យ អនិសិលេ សិល-
 វិមង្កោ ហោតិ អន្លិណាវេ អាចារិមង្កោ ហោតិ អនិទិដ្ឋិ-
 យា ទិដ្ឋិវិមង្កោ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្កុវេ តិហង្កេហិ
 សមញ្ញាកកស្ស កិក្កុលោ អាកត្តុមាថោ សង្កេ អា-
 មត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្កេបដិយកក្ខំ កកេយ្យ ។

វិធមចិន្តា ចុល្លវង្ស

[២០២] ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ក៏ឥច្ចវ្វើ
 ឧក្កេបដិយកក្ខ ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់កិក្កុវែលប្រកបដោយអង្គ ព
 គឺ កិក្កុកកបន្តិហោតុ បន្តិដម្ពោ ចន្តិវិវាទ ចន្តិកិក្កុនកថា បន្តិអនិករណ៍
 ក្នុងសន្សំ កិក្កុល្លង្គិ មិនឃ្លាស ត្រូវអាចក្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាចក្តិ ទៅប្រឡូកប្រឡូរដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡូរមិនសម
 គួរ ទ ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ក៏ឥច្ចវ្វើឧក្កេបដិយកក្ខ
 ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់កិក្កុវែលប្រកបដោយអង្គ ព រទេឯង ។

[២០៣] ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ក៏ឥច្ចវ្វើ
 ឧក្កេបដិយកក្ខព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់កិក្កុវែលប្រកបដោយអង្គ ព
 ដទៃទៀត គឺ កិក្កុមានសិលវិចក្កុក្នុងអនិសិល ទ មានការវិចក្កុក្នុងអន្លុ-
 ហា ទ មានទិដ្ឋិវិចក្កុក្នុងអនិទិដ្ឋិ ទ ម្នាលកិក្កុវាំងឡាយ កាលបើសន្សំ
 ប្រាថ្នា ក៏ឥច្ចវ្វើឧក្កេបដិយកក្ខព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់កិក្កុវែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ព រទេឯង ។

១ តិហិសំសង្កោតិ ក្នុង ពេទ្យោ វិស្សតិ ។

ឧបទ្វីប តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ឧត្តមនិយមនាម

[២០២] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណោធម៌ សមញ្ញាត-
តស្ស ភិក្ខុវេ អាត្មត្ថំ មាណសោ សធម្មោ អាមត្តិយា អ-
នស្សនេ ឧត្តមនិយមន្តំ ករេយ្យ តុទ្ធស្ស អវុណ្ណំ
កាសតិ ធម្មស្ស អវុណ្ណំ កាសតិ សធម្មស្ស អវុណ្ណំ កា-
សតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណោធម៌ សមញ្ញាតតស្ស
ភិក្ខុវេ អាត្មត្ថំ មាណសោ សធម្មោ អាមត្តិយា អនស្សនេ
ឧត្តមនិយមន្តំ ករេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាត្មត្ថំ មាណ-
សោ សធម្មោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តមនិយមន្តំ ករេយ្យ
ឯកោ ភិណ្ឌោ ធម្មារកោ ហោតិ ។ ឃេ ។ សធម្មោ
អនិករណា កាមរកោ ឯកោ កាលោ ហោតិ អត្ស្រៈត្តា
អាមត្តិពហុកាលោ អនបដាមោ ឯកោ តិហិសំសធម្មោ ។
ហរតិ អនុបុលាមិ កេហិ តិហិសំសធម្មោ ឥមេសំ ទោ
ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាត្មត្ថំ មាណសោ សធម្មោ អាមត្តិយា
អនស្សនេ ឧត្តមនិយមន្តំ ករេយ្យ ។

[២០៤] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាត្មត្ថំ-
មាណសោ សធម្មោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តមនិយមន្តំ

ឧបទ្វីប កាសិយមនិយមន្តំ ធម៌តិកុ ៣ ពួក

[២០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើ
ឧត្តមនិយមន្ត ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលគឺដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគឺដៀលព្រះធម៌ ១
ពោលគឺដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
ក៏តប្បិធ្វើឧត្តមនិយមន្ត ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើឧត្ត-
មនិយមន្ត ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុ អ្នកចង្អុលចាតុ
។ ថេ ។ ចង្អុលអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឃ្លាស ត្រូវអាចត្តិ
ច្រើន មិនមានការកំណត់អាចត្តិពួក ១ នៅច្រឡំក្រឡំដោយគ្រហស្ថ
ដោយកាច្រឡំក្រឡំមិនសមត្ថល្អិត ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើឧត្តមនិយមន្ត ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣
ពួកនេះឯង ។

[២០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បិធ្វើ
ឧត្តមនិយមន្ត ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

វិទេយចំណក បុព្វវិញ្ញា

ករយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបត្តោ ហោតិ ឯកោ
អដ្ឋាហារ អាចារិបត្តោ ហោតិ ឯកោ អធិធិដ្ឋិយា
ធិដ្ឋិវិបត្តោ ហោតិ ឥមេសំ ទោ កិក្កុវេ តិណ្ណំ កិក្កុវំ
អាភត្តំមាថោ សធម្មំ អាថត្តិយោ អនស្សនេ ឧក្កេប
ជីយកក្កំ ករយ្យ ។

(២០៥) អថវេសម្បំ កិក្កុវេ តិណ្ណំ កិក្កុវំ អាភត្តិ-
មាថោ សធម្មំ អាថត្តិយោ អនស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កំ
ករយ្យ ឯកោ តុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស
អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេ-
សំ ទោ កិក្កុវេ តិណ្ណំ កិក្កុវំ អាភត្តំមាថោ សធម្មំ
អាថត្តិយោ អនស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កំ ករយ្យ ។

អាថត្តិយោ អនស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កំ អាភត្តិមាថោ ធិដ្ឋិវំ ។

(២០៦) អាថត្តិយោ អនស្សនេ ឧក្កេបជីយកក្កុ-
កាតេន កិក្កុវេ កិក្កុវា សម្មា វត្តិកត្តំ ។ តក្រាយំ
សម្មាវត្តិកា ធន ឧបសម្មាទេកត្តំ ធន ធិស្សនយោ ធាតវាញ
ធន សាមណោ ឧបជ្ឈាបេតវាញ ធន កិក្កុវោ ធន ក-
សម្មតិ សាធិកញ សម្មាតេនបិ កិក្កុវិយោ ធន ឧវធិតញ

វិទេយចំណក បុព្វវិញ្ញា

មាសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីលពួក ១ ចានអាចារិបត្តិ ក្នុងអដ្ឋាហារពួក ១
ចានធិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអធិធិដ្ឋិពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនេ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា
ក៏គប្បីធ្វើឧក្កេបជីយកក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ផលកិក្កុ ព្យ ពួកនេះឯង ។

[២០៧] ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនេ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្កេបជីយកក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ផលកិក្កុ ព្យ ពួកនេះឯង ។ កិក្កុ
វោលតិវេជ្ជីលព្រះពុទ្ធពួក ១ វោលតិវេជ្ជីលព្រះធម៌ពួក ១ វោលតិ-
វេជ្ជីលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនេ កាលបើសន្សំប្រាថ្នា ក៏គប្បី
ធ្វើឧក្កេបជីយកក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ផលកិក្កុ ព្យ ពួកនេះឯង ។

ចប់ ឧក្កេបជីយកក្កុព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ មានចំនួន ៦ ដែលសន្សំប្រាថ្នា(និងធ្វើកម្រិត) ។

[២០៨] ម្ចាស់កិក្កុវាធិស្សនេ កិក្កុវាផលសន្សំប្រាថ្នាធ្វើឧក្កេបជីយ-
កក្កុ ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការ
ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្កេបជីយកក្កុនោះដូច្នោះ គឺ (កិក្កុវា) មិនត្រូវ
ឱ្យឧបសម្ពុត មិនត្រូវឱ្យខិតស្រួល មិនត្រូវឱ្យសាមណោចម្រើខ្លួន មិន
ត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្កុវិ ទុកជាសន្សំប្រាថ្នាសម្មាហើយ

ធម្មបទ ធម្មបទិយកម្ម លម្អវិទ្យា

យាយ អាមត្តិយា សាដ្ឋេន អាមត្តិយា អនុស្សនេ នក្ខេ-
 បដិយកម្មំ កាតំ ហោតិ សា អាមត្តិ ន អាមត្តិកត្តា
 អញ្ញា វា នាទិសិកា តតោ វា តាមិដ្ឋតវា កម្មំ ន
 កាហិតត្បំ កម្មិកា ន កាហិតត្បា ន បកាតត្តស្ស
 កិក្ខុនោ អភិវាទំ បទុដ្ឋាទំ អញ្ញាលិកម្មំ សាមិទិកម្មំ
 អាសនាភិហារេ មេយ្យភិហារេ ទាទោនតំ បាទិមិ-
 មំ បាទកថលិកំ បត្តិមិវប្បដិក្ខុបាលំ នហារេន មិដ្ឋិ-
 បរិកម្មំ សាទិតត្បំ ន បកាតត្តោ កិក្ខុ សិលវិបត្តិយា
 អនុដ្ឋិសិកត្តា ន អាទារិបត្តិយា អនុដ្ឋិសិកត្តា ន
 ទិដ្ឋិបត្តិយា អនុដ្ឋិសិកត្តោ ន អាទិវិបត្តិយា អនុដ្ឋិសិ-
 កត្តោ ន កិក្ខុ កិក្ខុហំ កេនេតត្តា(១) ន កិហិត្តនោ(២)
 នារេតត្តោ ន តិក្ខិយន្តនោ(៣) នារេតត្តោ ន តិក្ខិយា
 សេវិតត្តា កិក្ខុ សេវិតត្តា កិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតត្តា ន
 បកាតត្តេន កិក្ខុនា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទេ អារិសេ វត្តត្បំ ន
 ឯកច្ឆន្ទេ អារិសេ វត្តត្បំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អារិសេ វា

១ ន កិក្ខុ កិក្ខុហំ បាទេតត្តោ កិក្ខុហំ បាទេតត្តោ ទិស្សតិ - ២-៣ កិហិតតោ តិក្ខិយ-
 នោទិមិ បាហេ ។

ធម្មបទ ធម្មបទិយកម្ម លម្អវិទ្យា

និមិត្តត្រូវប្រើកិច្ចការឡើយ សន្សំបុរាណ្ឌិយនិយម ព្រោះមិនឃើញ
 កាតត្តិចំពោះអាមត្តិយា មិនឱ្យត្រូវកាតត្តិខាងរឿង ឬអាមត្តិដទៃទៀត
 អាមត្តិខាង ឬក៏ កាតត្តិដែលធ្លាប់ជាអាមត្តិខាង មិនត្រូវតែរៀនកម្ម
 មិនត្រូវតែរៀនពួកកិច្ចការផ្សេងៗ មិនត្រូវត្រួតពិនិត្យការច្បាប់ចម្លង ការ
 ត្រួតពិនិត្យ អញ្ញាលិកម្ម សាមិទិកម្ម ការដាំអាសន-មកឱ្យ ការដាំទំពេក
 ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ជ្រូកជើង វត្តសម្រាប់ជ្រូកជើង ការទទួល
 បាត្រចិវ ទិវិការយកម្ម(៤) ខ្នងក្នុងវាលស្រែទឹក របស់កិច្ចជាប់កតត្ត
 មិនត្រូវចោទកិច្ចជាប់កតត្ត ដោយសិលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទកិច្ចជាប់កតត្ត
 ដោយអាទារិបត្តិ មិនត្រូវចោទកិច្ចជាប់កតត្តដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ
 កិច្ចជាប់កតត្តដោយអាទិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទកិច្ចជាប់កតត្តឡើយ ឱ្យចែកចាត
 ពួកកិច្ច មិនត្រូវច្រឡំទំនងនិយមសម្រេហស្ថ(៥) មិនត្រូវច្រឡំទំនងនិយម
 របស់កិច្ច(៦) មិនត្រូវសេពធម៌និព្វកតិយ ត្រូវសេពធម៌និព្វកតិយ
 សិក្សាសិក្សារបស់កិច្ច មិនត្រូវនៅក្នុងភាពសាវ័សលមាធម្មលម្អយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងទិមិនមែនអាភិសាវ័សលមាធម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវស

១ ក្នុងធម្មបទ ថា មិនត្រូវត្រូវសំរាប់តំណកិច្ចចោទកតត្តិ និង អាទារិបត្តិ និង ។
 ២ មិនត្រូវត្រូវសំរាប់តំណកិច្ចឡើយ អាទារិបត្តិទំនងនិយមសម្រេហស្ថដោយស្មារតីដើម ។

អយាវាស វា វត្ថុធំ បកតត្តំ កិក្ខុ ធិស្សា អាសាណា
 វត្ថុធំ ឧ បកតត្តោ កិក្ខុ មាសាណតត្តោ វា វត្ថុ វា
 តហិ វា ឧ បកតត្តស្ស កិក្ខុវោ ឧទោសោ វា វេ-
 តត្តោ ឧ បកវណ្ណ វេតតត្តោ ឧ សវិធិយំ កតតត្តំ ឧ
 អនុវណ្ណ បដ្ឋុវេតត្តោ ឧ ឌីកាសោ កាវេតត្តោ ឧ
 ចោរតត្តោ ឧ ហវេតត្តោ ឧ កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្ម-
 យោ វេតតត្តំ ។

អបន្តិយា អទស្សាន វេតតត្តយោ វេតតត្តុវិញ្ញា ធិស្សិតំ ។

(២០៧) អថទោ សង្ខេប ធិស្ស កិក្ខុវោ អាចត្តិ-
 យា អទស្សនេ ឧត្តចធិយតត្តំ អកាសិ អសន្តោតំ
 សង្ខេប ។ សោ សង្ខេប អាចត្តិយា អទស្សនេ
 ឧត្តចធិយតត្តតត្តោ តត្តា អាវសា អញ្ញំ អាវសំ
 អកាសិ តត្ត កិក្ខុ វេត អកវណ្ណេសុំ ឧ បច្ឆុដ្ឋេសុំ^(១) ឧ
 អញ្ញលិកត្តំ ឧ សាមិច្ឆិកត្តំ អកវសុ ឧ សញ្ញវិសុ ឧ
 កវុត្តវិសុ ឧ មារណេសុំ ឧ បូជេសុំ ។ សោ កិក្ខុហិ

១ បច្ឆុដ្ឋេសុំ ធិស្សិតិ .

បូជិមិនមែនអាវសវេលាមានកម្មលម្អយ ជាមួយនឹងកិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញ
 កិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវគ្រោកឡើងពីអាសនៈ មិនត្រូវកុកកាន់កិក្ខុជាបកតត្ត
 ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបាសវំ មិនត្រូវហាមបវា-
 ណារាសកិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់រាគ្យ (ក្នុងអធិការណ៍
 នោះ) មិនត្រូវទទួលខាតជំនិក្ខុវិញ្ញា មិនត្រូវធ្វើធីតាស (ដើម្បីហោង)
 មិនត្រូវហោង មិនត្រូវលើក មិនត្រូវប្រកបកិក្ខុ (ឲ្យរេប្តោះ) នឹងក្នុង
 កិក្ខុវេស្ស ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ព្រះការបិណ្ឌវិញ្ញាណបន្តិចេញ ។

(២០៧) គ្រានោះ សង្ខេបទុកចន្ទិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 ភាគត្តិ គឺមិនឲ្យហិកោតជាមួយនឹងសង្ខី ដល់ធម្មកិក្ខុ ។ ធម្មកិក្ខុនោះ
 ជាអ្នកវេលាសង្ខេបទុកចន្ទិយកម្មព្រោះមិនឃើញភាគត្តិច្រើនហើយ ក៏
 បានចេញពីអាសនៈនោះ ទៅកាន់ភាវសវេលា ឯកិក្ខុទាំងឡាយក្នុងភាវស
 នោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រែកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ញលិកម្ម មិន
 បានធ្វើសាមិច្ឆិកម្ម មិនបានធ្វើសញ្ញា. មិនបានធ្វើសចត្តិភារា មិន
 បានបំភាន់ មិនបានចូល ។ ធម្មកិក្ខុនោះ កាលចែកកិក្ខុទាំងឡាយ

អសក្ការិយមាណោ អកុក្ការិយមាណោ អមាណិយមាណោ
 អប្បនិយមាណោ អសក្ការកាតោ^(១) តត្ថាចិ អាណសា
 អញ្ញំ អាណសំ អគមាសិ តត្ថចិ ភិក្ខុ ទេវ អភិវនេសុ
 ធម្មច្ចេស្មំ ធម្មញ្ញលិកម្មំ ធម្មសមីចិកម្មំ អគំសុ
 ធម្មសក្ការិសុ ធម្មកុក្ការិសុ ធម្មមាណេសុ ធម្មច្ចេស្មំ ។
 សោ ភិក្ខុហិ អសក្ការិយមាណោ អកុក្ការិយមាណោ អ-
 មាណិយមាណោ អប្បនិយមាណោ អសក្ការកាតោ តត្ថាចិ
 អាណសា អញ្ញំ អាណសំ អគមាសិ តត្ថចិ ភិក្ខុ ទេវ
 អភិវនេសុ ធម្មច្ចេស្មំ ធម្មញ្ញលិកម្មំ ធម្មសមីចិកម្មំ
 អគំសុ ធម្មសក្ការិសុ ធម្មកុក្ការិសុ ធម្មមាណេសុ ធម្ម-
 ច្ចេស្មំ ។ សោ ភិក្ខុហិ អសក្ការិយមាណោ អកុក្កា-
 រិយមាណោ អមាណិយមាណោ អប្បនិយមាណោ អសក្ការ-
 កាតោ បុរិយោ កោសន្តិ បច្ចាគច្ឆំ សោ សម្មា វត្តមិ
 លោមំ ចារុតិ ទេញារំ វត្តមិ ភិក្ខុ ទុបសន្តិមិត្តា វរំ
 វនេតិ អយំ អាណុសោ សាដ្ឋិទ្ធ អាជន្តិយា អនិស្សនេ
 ទុក្ខចនិយ កម្មតកោ សម្មា វត្តមិ លោមំ ចារុតមិ

១ ១. ៥. អសក្ការកាតោ ។

បិទបាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំភាខ មិទបាម
 ច្ចុដា ភតមាខេត្តិសក្ការវេហិយ កិរចញ្ញតិភាវសាខាៈ វេវកាមំភាវស
 ដវៃទៀត ឯត្ថុភិក្ខុភិក្ខុយ ក្នុងភាវសាខាវសោត កិមិទបាមសំពះ
 មិទបាមក្រោកទទួល មិទបាមធ្វើកញ្ញលិកម្ម មិទបាមធ្វើសមិចិកម្ម មិទ
 បាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំភាខ មិទបាមច្ចុដា
 រឿយ ។ ឧទ្ទតិកុនាៈ កាលបើភិក្ខុភិក្ខុវេសិធ្វើសក្ការៈ វេសិភារោ
 វេសិភាបំភាខ វេសិច្ចុដា ភតមាខេត្តិសក្ការវេហិយ កិរចញ្ញតិភាវស
 ខាវវេវកាមំភាវសដវៃទៀត ឯត្ថុភិក្ខុភិក្ខុយ ក្នុងភាវសាខាវសោត
 កិមិទបាមសំពះ មិទបាមក្រោកទទួល មិទបាមធ្វើកញ្ញលិកម្ម មិទបាម
 ធ្វើសមិចិកម្ម មិទបាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំ
 ភាខ មិទបាមច្ចុដារឿយ ។ ឧទ្ទតិកុនាៈ កាលបើភិក្ខុភិក្ខុវេសិធ្វើ
 បាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាមធ្វើសចក្កិភារោ មិទបាមរាបំភាខ មិទបាមច្ចុដា
 ភតមាខេត្តិសក្ការវេហិយ កិរចញ្ញតិភាវស ក្រសិក្ខុ ឧទ្ទតិកុ
 នាៈ កិច្ចត្រីក្ខុត្រីវាយប្រវៃត ពំសិម្ពបរោម ប្រត្រីក្ខុត្រីវាយសិកិយា
 វលាសំទូនាចញ្ញនាកម្ម ប្រចូលវេវកាមំភាវស មិទបាមធ្វើសក្ការៈ មិទបាម
 មិទបាមវេញកម្មវេហិយ មិទបាមប្រត្រីក្ខុត្រីវាយប្រវៃត ពំសិម្ពបរោម

ទេត្តាវំ វត្តាមិ កុដន្ត ទោ មយា បដិបជ្ជិតព្វតិ ។ ភិក្ខុ(១) ភក្កវតោ ឯតមត្តំ អាណេចសុំ ។ ភេនហិ ភិក្ខុ- វេ សង្កេត ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេចជ័យកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតុ ។

(២០៨) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេចជ័យកម្មំ ឯ បដិប្បស្សម្ពេតតុំ ឧបសម្មានេតិ ជិស្សយំ ទេតិ សាម- ណោវំ ឧបដ្ឋាមេតិ ភិក្ខុនោ វិទិតសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោចិ ភិក្ខុនិយោ ឡិទេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេចជ័យកម្មំ ឯ បដិប្បស្សម្ពេតតុំ ។

(២០៩) អបវេហិចិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ ស- មញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេ- ចជ័យកម្មំ ឯ បដិប្បស្សម្ពេតតុំ យាយ អាមត្តិយា សង្កេត អាមត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេចជ័យកម្មំ កាតំ ហោតិ តំ អាមត្តិ អាមត្តិ អញ្ញំ វា កាទិសិកំ

១ ឱ. ពេ ភិក្ខុនិ ឧ ទិស្សតិ ។

ប្រតិក្កវត្តក្កវាសនិយារណាសំខ្លុំនាចញ្ញាភកក្ក តើវ្យុក្កវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ទៀត ។ ឯភិក្ខុវាសនោ ភិបាទក្រាចចន្តិទ្ធុលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គប្រតិប្រាសនំ ម្ចាស់ភិក្ខុវាសនំ មេដូច្នោះ សន្សំម្តងម្កាងឧបទ្វិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុចុះ ។

(២០៨) ម្ចាស់ភិក្ខុវាសនំ ម្តងម្កាងឧបទ្វិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ឱ្យឧប- សម្បតា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេយ្យម្តង ១ ឧទ្ធុលការសម្មត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សន្សំបាទសម្មតាវាយតំនៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាសនំ ម្តងម្កាងឧបទ្វិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២០៩) ម្ចាស់ភិក្ខុវាសនំ ម្តងម្កាងឧបទ្វិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសន្សំបាទធ្វើឧបទ្វិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ចំពោះអាចក្តិណា ហើយនៅតែប្រដៅភិក្ខុនីនោះទៀត ១ ឬអាចក្តិដទៃប្រវែងអាចក្តិនោះ ១

កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិ-
យា អន ស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ។

[២០២] អបរេហិបិ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មំ
ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ បកតត្ថំ កិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុដ្ឋ-
សេតិ អាណវិបត្តិយា អនុដ្ឋសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុដ្ឋ-
សេតិ អាជីវិបត្តិយា អនុដ្ឋសេតិ កិក្ខុ កិក្ខុហិ វេនេតិ
ឥន្រ្ទេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញាភតស្ស
កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ន
បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ។

[២០៣] អបរេហិបិ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយ-
កម្មំ ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ភិហិទ្ធដំ ឆារេតិ ភិក្ខុយទ្ធដំ
ឆារេតិ ភិក្ខុយេ សេវេតិ កិក្ខុ ន សេវេតិ កិក្ខុ សិក្ខាយ
ន សិក្ខានិ ឥន្រ្ទេហិ ទោ កិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមញ្ញា-
ភតស្ស កិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយ-
កម្មំ ន បដិច្ចស្សន្ត្រេតត្ថំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះទេ ។

[២០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧត្តេបដិយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
១០១ ភិក្ខុជាប់កត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ១០២ ដោយអាណាវិបត្តិ ១ ១០៣
ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ១០៤ ដោយអាជីវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឡើយកតិក្ខុ
ទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧត្តេបដិយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះទេ ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧត្តេបដិយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ទ្រទ្រង់ទង់ដិយរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ដិយរបស់វិហារ ១ សេកាបំ
ទ័ន្ធកតិវិយ ១ មិទសេនាភបំទិដ្ឋិពួកភិក្ខុ ១ មិទសិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ខាប់ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះទេ ។

កិច្ចហិ សម្មាយោទេតិ នំទេហិ ទោ កិច្ចវេ អង្គ-
 ហង្គេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិច្ចុលោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 ទេ ឧកេតុបទ័យកម្មំ ន បដិច្ចស្សធើតតំ ។

អាបត្តិយា អនស្សទេ ឧកេតុបទ័យកម្ម ធើតតំធើតតំសេតំ(១) ធើតតំ ។

[២០២] បញ្ចហិ កិច្ចវេ អាង្គេហិ សមញ្ញាភតស្ស
 កិច្ចុលោ អាបត្តិយា អនស្សទេ ឧកេតុបទ័យកម្មំ បដិ-
 ច្ចស្សធើតតំ ន ឧបសម្មាយោទេតិ ន ទិស្សយំ ទេតិ ន
 សាដារណំ ឧបដ្ឋាវេតិ ន កិច្ចុលោកិណសម្មតិ សា-
 ទិយតិ សម្មតោបិ កិច្ចុលិយោ ន ឧវទេតិ នំទេហិ ទោ
 កិច្ចវេ បញ្ចហង្គេហិ សមញ្ញាភតស្ស កិច្ចុលោ អាបត្តិ-
 យា អនស្សទេ ឧកេតុបទ័យកម្មំ បដិច្ចស្សធើតតំ ។

[២០៧] អបវេហិបិ កិច្ចវេ បញ្ចហង្គេហិ សមញ្ញ-
 ភតស្ស កិច្ចុលោ អាបត្តិយា អនស្សទេ ឧកេតុបទ័យ-
 កម្មំ បដិច្ចស្សធើតតំ យាយ អាបត្តិយា សង្កេត
 អាបត្តិយា អនស្សទេ ឧកេតុបទ័យកម្មំ កតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ ន អាបត្តិ មញ្ញំ ក កាទិសិកំ

១ ឧ. បដិច្ចស្សធើតតំ ធើតតំសេតំ ។

ធើតតំភតិក្កុដនត្ថា ១ ម្ហាណកិច្ចុហិទ្ធើយ សន្សិមិច្ឆុវេម្ហាបំឧកេតុបទ័យ-
 កម្មុព្រោមិមេយេញភាចត្ថិ ដល់កិច្ចុវេសប្រកបវាយអង្គ ៥ នេះទេ ។

ចំពោះ ៤៣ នៃលសម្មមិច្ឆុវេម្ហាបំឧកេតុបទ័យកម្មុព្រោមិមេសវម្ហាមបត្តិធើតតំ ។

[២១២] ម្ហាណកិច្ចុហិទ្ធើយ សន្សិមិច្ឆុវេម្ហាបំឧកេតុបទ័យកម្មុ ព្រោ-
 មិមេយេញភាចត្ថិ ដល់កិច្ចុវេសប្រកបវាយអង្គ ៥ កិច្ចុ មិមេធើតតំ ប-
 សយា ១ មិមេធើតតំស្សយ ១ មិមេធើតតំសាមណោបម្រិទ្ធើតតំ ១ បិមេធើតតំ
 កាសន្តក្កុដនត្ថាប្រាជកិច្ចុវេ ១ ឧកេតុសន្សិមិច្ឆុវេសន្តកេហិយ កិមិម
 ប្រាជកិច្ចុវេ ១ ម្ហាណកិច្ចុហិទ្ធើយ សន្សិមិច្ឆុវេម្ហាបំឧកេតុបទ័យកម្មុ
 ព្រោមិមេយេញភាចត្ថិ ដល់កិច្ចុវេសប្រកបវាយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៧] ម្ហាណកិច្ចុហិទ្ធើយ សន្សិមិច្ឆុវេម្ហាបំឧកេតុបទ័យកម្មុព្រោ-
 មិមេយេញភាចត្ថិ ដល់កិច្ចុវេសប្រកបវាយអង្គ ៥ ដទៃទៀត កិច្ចុវេស
 សន្សិមិច្ឆុវេម្ហាបំឧកេតុបទ័យកម្មុព្រោមិមេយេញភាចត្ថិ ចំពោះភាចត្ថិណា មិម
 ធើតតំភាចត្ថិមេទៀត ១ ឬភាចត្ថិដទៃទៀតប្រវេហិលនិកភាចត្ថិមេទៀត ១

(២២០) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញា-
 កកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយ-
 កក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។ មនេតត្ថំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិ-
 យា អនុទ្ធិសេតិ ។ អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ។
 ធិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ។ អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
 ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហន្តេហិ សមញ្ញាកកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 នេ ឧក្កេបនីយកក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២២១) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញា-
 កកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយ-
 កក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។ ភិហិទ្ធនំ(១) ធារេតិ ។
 ភិក្ខុយទ្ធនំ(២) ធារេតិ ។ ភិក្ខុយេ សេវេតិ ភិក្ខុ សេវេតិ
 ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខុតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហន្តេហិ សមញ្ញាកកស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 នេ ឧក្កេបនីយកក្កំ បដិច្ចស្សម្ពេតត្ថំ ។

១-២ ៤. ភិហិទនំ ភិក្ខុយេតិ ។

(២២០) ខ្នាលភិក្ខុពានីឡាយ សង្ឃ ក្រូវម្ពាចំឧក្កេបនីយកក្ក
 ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
 មិនបានភិក្ខុជាបកកត្តាដោយសីលវិបត្តិ ។ មិនបានដោយអាចារិបត្តិ ។
 មិនបានដោយធិដ្ឋិវិបត្តិ ។ មិនបានដោយអាជីវិបត្តិ ។ មិនបំបែកពួក
 ភិក្ខុ(ឲ្យរែក) ភិក្ខុពានីឡាយ ។ ខ្នាលភិក្ខុពានីឡាយ សង្ឃក្រូវម្ពាចំ
 ឧក្កេបនីយកក្ក ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥
 នេះឯង ។

(២២១) ខ្នាលភិក្ខុពានីឡាយ សង្ឃ ក្រូវម្ពាចំឧក្កេបនីយកក្ក
 ព្រោះមិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ
 ភិក្ខុ មិនប្រទ្រង់ទង់ដោយសក្រហស្ត ។ មិនប្រទ្រង់ទង់ដោយសក្រិយ
 ។ មិនសោភកប់ទង់ពួកភិក្ខុ ។ សិក្ខុសិក្ខា
 របស់ភិក្ខុ ។ ខ្នាលភិក្ខុពានីឡាយ សង្ឃក្រូវម្ពាចំឧក្កេបនីយកក្ក ព្រោះ
 មិនឃើញអាចក្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

ឧបទ្វីប ចម្លងស្នេហាធម៌បារាំង

ឧបទ្វីប ចម្លងស្នេហាធម៌បារាំង

(២២២) អបរេហិតិ ភិក្ខុវេ បត្យាប្រដ្ឋេហិ សមញ្ញា-
 គតស្ស ភិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឡោត្តបដិយ-
 កម្មំ បដិច្ចស្សន្តេត្ថំ ឧ បកតត្តេន ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ
 ឯកទ្ធលេ អាវាសេ វសតិ ឧ ឯកទ្ធលេ អណាសេ
 វសតិ ឧ ឯកទ្ធលេ អាវាសេ វ អណាវាសេ វ វសតិ
 បកតត្តំ ភិក្ខុំ ធិស្វា អាសនា វុដ្ឋានំ ឧ បកតត្តំ
 ភិក្ខុំ អាសានេតិ អន្តោ វ តហិ វ ធម្មេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ បត្យាប្រដ្ឋេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវេ អាបត្តិ-
 យា អនស្សនេ ឡោត្តបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេត្ថំ ។

(២២៣) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុវេ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឡោត្តបដិយកម្មំ
 បដិច្ចស្សន្តេត្ថំ ឧ បកតត្តស្ស ភិក្ខុវេ ឧបាសដិ
 បរេតិ ឧ បវាណំ បរេតិ ឧ សវិចដិយំ ករេតិ ឧ
 អនុវាដំ ចន្ទបេតិ ប ឱកាសំ ករេតិ ឧ លោកេតិ

(២២២) ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ សង្ឃក្រូវេ ខ្មៅចម្លងស្នេហាធម៌
 ចម្លងស្នេហាធម៌ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ភិក្ខុមិន
 ទៅក្នុងភាពសមាគមកម្មលមួយ ១ មិនទៅក្នុងទីមិនមែនជាភាវសដែលមាន
 កម្មលមួយ ១ មិនទៅក្នុងទីភាវស ប្រទេសមិនមែនជាភាវសដែលមានកម្មល
 មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយប្រាកដបញ្ច
 តិភាសនៈ ១ មិនទៅក្នុងភិក្ខុជាបកតត្ត វាជាក្នុងឫទាសិក្រូ (វិហារ) ១
 ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ សង្ឃក្រូវេ ខ្មៅចម្លងស្នេហាធម៌ ប្រោះមិនឃើញភាវស
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

(២២៣) ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ សង្ឃ ក្រូវេ ខ្មៅចម្លងស្នេហាធម៌
 ប្រោះមិនឃើញភាវស ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ភិក្ខុ មិន
 ហាមឱ្យសាសន ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបរាណ (ដល់ភិក្ខុជា
 បកតត្ត ១) មិនធ្វើជាភ្នកមានមាត់ភាវ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិន
 ទទួលទានវិជ្ជាជីវិត ១ មិនធ្វើឱ្យកាស (ដើម្បីបោទ) ១ មិនបោទ ១

វិធីបញ្ជា ចូលរដ្ឋ

ន សារីរិ ខ កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្មាណមោគសី ឥន្ទ្រេវេ ទោ
កិក្ខុវេ អដ្ឋបាយមោគសី សម្មាណមោគសីកិក្ខុយោ អាបត្តិយោ
អនុស្សយេ ទុក្ខេយមិយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពោតំ ។

អាបត្តិយោ អនុស្សយេ ក្រោយមិយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពោតំ (១) ចិដ្ឋិតំ ។

(២២២) វិវស្វា បង កិក្ខុវេ បដិច្ចស្សម្ពោតំ ។
នេន(២) កិក្ខុវេ នទ្កេន កិក្ខុយោ សម្មំ ទុបសន្តំវិគ្គា
ឯកំសំ ឧត្តរសន្តំ កិក្ខុវេ វិប្បាទំ កិក្ខុវិ ចានេ វិធិតា
ឧត្តរិកំ វិសិទិស្វា អត្ថាលំ ចត្តវេត្វា វិវាស្ស វច.
និយោ អហំ ករុន្ត សាមីយោ អាបត្តិយោ អនុស្សយេ
ទុក្ខេយមិយកម្មតោ សម្មា វត្តាមិ លោមិ ចានេមិ
ទេញាវ វត្តាមិ អាបត្តិយោ អនុស្សយេ ទុក្ខេយមិ.
កម្មស្ស(៣) បដិច្ចស្សិ យោចាមិកិ ។ ទុតិយម្បិ
យោចិត្តា ។ ទុតិយម្បិ យោចិត្តា ។ ត្បុត្តេន កិក្ខុយោ
បដិច្ចស្សយោ សាមីយោ ញាបេតតោ សុណានុ មេ កន្តេ

១ ១. បដិច្ចស្សម្ពោតំ ចេត្តវិសកំ ។ ២ ទេសិទិ ចត្តិ ទេត្តេន ទិស្សិ ។
៣ ក្រោយមិយកម្មំ កម្មស្សិនិ ទិស្សិ ។

មិទំលីក ១ មិទ្រាសត្ថកកិក្ខុ (ឲ្យរណ្តោះ) នីតិព្វកកិក្ខុផសិស្តា ១ ម្នាលកិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវខ្ជាប់ទុក្ខេយកម្ម ព្រោះមិទំលីកអាចត្តិ ដល់
កិក្ខុដែលច្រកចេញអង្គ ៨ ទេវឯនំ ។

ចប់ព្រះរាជក្រឹត្យ ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវខ្ជាប់ ពួកក្រោយមិយកម្មព្រោះមិទំលីកអាចត្តិ ។

(២២៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ (ទុក្ខេយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវ
ខ្ជាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវខ្ជាប់កិក្ខុនោះ ចូលទៅ
រកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសន្តំវិគ្គិស្សម្ភន ព្រោះមន្តិបាទកិក្ខុចាស់
ទាំងឡាយ ព្រោះអង្គយច្រាហាន ផ្តិតអញ្ចាល ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ
ថា ចិត្តត្រូវសង្ឃមិទំលីក ទុំត្រូវកុណា សង្ឃបុណ្ណេទុក្ខេយ-
កម្ម ព្រោះមិទំលីកអាចត្តិ ហើយបុណ្ណេត្រូវត្រូវដោយច្រក ទាំង
សង្ឃបុណ្ណេ ច្រកត្រូវត្រូវដល់កិរិយារណសំខ្លួនចេញមកកម្ម មកសូម
ការខ្ជាប់ទុក្ខេយកម្ម ព្រោះមិទំលីកអាចត្តិ ។ ត្រូវសូម ជាគម្រប
ពីរជនផង ។ ត្រូវសូម ជាគម្របបីជនផង ។ កិក្ខុដែលចាត្រក
ម្នាលច្រករបស់ ត្រូវច្រកសសង្ឃឲ្យដឹងថា ចិត្តត្រូវសង្ឃមិទំលីក

ព្រះបាទសីហនុព្រះបាទសីហនុ

សង្ឃ អយំ ធម្មា ភិក្ខុ សង្ឃ អាចត្តិយា អនិស្សយេ
 ឧត្តេស្សនិយកម្មករោ សម្មា វត្តតិ លោមិ ចារតតិ
 ធម្មា វត្តតិ អាចត្តិយា អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា មតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកលំ សង្ឃ ធម្មស្ស ភិក្ខុយោ អាចត្តិយា
 អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិយ្យ ។ ឯសា
 ញតិ ។ សុណាតុ ថេ កន្លេ សង្ឃ អយំ ធម្មា ភិក្ខុ
 សង្ឃ អាចត្តិយា អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយកម្មករោ
 សម្មា វត្តតិ លោមិ ចារតតិ ធម្មា វត្តតិ អាចត្តិយា
 អនិស្សយេ ឧត្តេស្សនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា មតិ ។
 សង្ឃ ធម្មស្ស ភិក្ខុយោ អាចត្តិយា អនិស្សយេ
 ឧត្តេស្សនិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិ ។ យស្សយស្សតោ
 មតិ ធម្មស្ស ភិក្ខុយោ អាចត្តិយា អនិស្សយេ ឧត្តេ-
 សនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 ធម្មមតិ សោ កាសយ្យ ។ ទុតិយប្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ
 ។ ថេ ។ តតិយប្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ ថេ កន្លេ

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មតិកុន្ត្រះ សង្ឃបាទវត្តឧត្តេស្សនិយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាចត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្របរម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដល់តិយារលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ពុជា មកសូមការម្ចាស់ឧត្តេស្សនិយ-
 កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ។ ចើកម្មមានសេចក្តីសង្ឃហើយ សង្ឃ
 គ្មានម្ចាស់ឧត្តេស្សនិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ធម្មតិកុន្ត្រះ ។
 នេះ ជាញតិ ។ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃជីវិតម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មតិកុន្ត្រះ
 សង្ឃបាទវត្តឧត្តេស្សនិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្ត
 វត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្របរម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់តិយារលាសំខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ពុជា មកសូមការម្ចាស់ឧត្តេស្សនិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ។
 សង្ឃម្ចាស់ឧត្តេស្សនិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ធម្មតិកុន្ត្រះ ។ ការ
 ម្ចាស់ឧត្តេស្សនិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់ធម្មតិកុន្ត្រះ គ្មានដល់
 លោកមានអាយុអន្លើណា លោកមានអាយុអន្លើនោះ គ្រូស្រៀម មិនគួរ
 ដល់លោកមានអាយុអន្លើណា លោកមានអាយុអន្លើនោះ គ្រូនិយាយ
 ឡើយ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ព័រជនជន ។ ថេ ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ព័រជនជន ។ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃជីវិតម្រើន សូមសង្ឃ

វិធីបដិសេធ ចុះវិញ

សង្ឃ ៗ យំ ឧទ្ទោ កិក្ខុ សង្ឃ ១ អាចត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧត្តេបដិយក្ខត្តកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចារតតិ
 ធម្មាវ វត្តតិ អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយក្ខត្តស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃ ធម្មស្ស កិក្ខុ ចោ
 អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយក្ខត្តំ បដិច្ចស្សន-
 ត្តិ ។ យស្សាយស្សតោ ១ ចតិ ធម្មស្ស កិក្ខុ ចោ
 អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយក្ខត្តស្ស បដិច្ចស្ស-
 ន្តិ សោ តុណ្ណិស្ស យស្ស ឧត្តេបដិ សោ កា-
 សេយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្តិ សង្ឃ ធម្មស្ស កិក្ខុ ចោ អា-
 ចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយក្ខត្តំ ១ ចតិ សង្ឃស្ស
 តស្ស តុណ្ណិ ។ ឃ្រាចតំ ធារយាមីតិ ។

អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេបដិយក្ខត្តំ ១ ចតិ ច្បង ។

(២២៥) តេន សមយេន តុន្តោ កតោ កោសត្តិ-
 យំ វិហារតិ យាសិតារាមេ ។ តេន ចោ បន សមយេន
 កាយស្នា ឧទ្ទោ អាចត្តិ អាចត្តិកា ១ វត្តតិ អាចត្តិ
 បដិកាតំ ។ យេ តេ កិក្ខុ អប្បិថា ។ យេ ។ តេ

វិធីបដិសេធ ចុះវិញ

ស្នាចត្តិ ធម្មតិក្ខុនាមៈ សង្ឃបាទាម្បីឧក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ
 ហើយ បាទប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំសម្លេងពេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិ-
 យាលាស្នុន្តេព្រាហ្មណ៍ មកសូមការម្នាក់ឧក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាចត្តិ ។ សង្ឃបាទាម្បីឧក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ
 ដល់ឧត្តេបដិ ។ ការម្នាក់ឧក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ដល់
 ឧត្តេបដិ គួរដល់លោកមានកាយសង្ឃណា លោកមានកាយសង្ឃនោះ ត្រូវ
 ស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយសង្ឃណា លោកមានកាយសង្ឃនោះ
 ព្រះនិយាយឡើយ ។ សង្ឃបាទាម្បីឧក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាចត្តិ ដល់ឧត្តេបដិហើយ (ការម្នាក់ឧក្ខេបដិយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ
 ព្រោះហេតុនោះ បាទជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមបំភ្លឺកន្លះសេចក្តីនេះ
 ដោយភាសាស្រៀម យ៉ាងនេះ ។

ចង្កេតឧក្ខេបដិយកម្មព្រោះមិនឃើញអាចត្តិ ជាកម្រិត ៥ ។

(២២៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់តស៊ូក្នុងយោ-
 សីភាពនេះ ដៃត្រូវដៃសាស្ត្រ ។ សម័យនោះឯង ឧត្តេបដិយកម្ម ត្រូវ
 អាចត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាដឹងសម្តែងអាចត្តិទេ ។ កិក្ខុចាំឲ្យយលា
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាដឹង ។ បេ ។ កិក្ខុចាំនេះនោះ ក៏ពោលទោស ក៏ដើរលេ

កញ្ចប់ទូរៈ កញ្ចប់និយម កញ្ចប់និយម

ឧទ្ទិសយុត្តិ ទីយុត្តិ វិចារ មន្តិ កង ចាំ បាម អាយស្មា
 ទេវ្យា អាមត្តិ អាមត្តិគ្នា ឧ ឥដ្ឋិស្សតិ អាមត្តិ បដិ
 ការត្តិ ។ អនុចា ទេ ភិក្ខុ ភកវតិ ឯកមត្តិ
 កាលទេស្ស ។ អនុចា ភកវតិ ឯកស្ស វិចារទេ ឯក-
 ស្ស បកវលោ ភិក្ខុសធម្មំ សម្មិចារាចេត្តា ភិក្ខុ បដិ-
 មុត្តិ សម្មំ កិក្ខុ កិក្ខុវេ ឧទ្ទិស ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិ
 ឧ ឥដ្ឋិស្សតិ អាមត្តិ បដិការត្តិ ។ សម្មំ ភកវតិ ។
 វិចារវិ ទុវេ ភកវតិ ឯកមត្តិភិ ។ បេ ។ អនុចាស្ស(១)
 កង ចាំ បាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ អាមត្តិ
 អាមត្តិគ្នា ឧ ឥដ្ឋិស្សតិ អាមត្តិ បដិការត្តិ ទេតិ
 ភិក្ខុវេ អប្បសន្ធាមំ វ បសាធាយ ។ បេ ។ វិចារវិគ្នា
 ។ បេ ។ ឥដ្ឋិ កង កត្តា ភិក្ខុ អាមត្តិសិ ទេតិ
 ភិក្ខុវេ សធម្មំ ឧទ្ទិស្ស ភិក្ខុវេ អាមត្តិយា អប្បដិ-
 កម្មេ ឧទ្ទិស មិយ កង កេតុ អស ម្ពាតិ សធម្មំ ។

បន្តិក្ខុត្តិ ឧទ្ទិស អាមត្តិ មិសេស ចំនីត្រូវតែស្រប មិស
 ប្រាជ្ញា ឥតសម្ព័ន្ធភាពក្នុងពេញសោះ ។ គ្រោះសោះ ភិក្ខុវេ គំនោះក្រាបបដិ
 ទូលសេចក្តីខ្មៅ ចំនោះគ្រោះមានគ្រោះភាគ ។ គ្រោះនិចារនេះ ជំលើវេន
 គ្រោះយេគ្រោះភាគ ទ្រង់ទ្រង់ភិក្ខុសធម្មំ ក្នុងវេលានោះ ហើយគ្រាស្ស
 ភិក្ខុវេ ឡាយ ចំ ខ្នាលភិក្ខុវេ ឡាយ ពូជ ឧទ្ទិស ត្រូវតែស្រប ហើយ
 មិសប្រាជ្ញា ឥតសម្ព័ន្ធភាពក្នុងពេញ វិនិមន្ត ។ ភិក្ខុវេ គំនោះក្រាបបដិ
 ទូលវេ សូមទ្រង់គ្រោះមេត្តាគ្រាស កិក្ខុវេ ។ គ្រោះនិមន្ត គ្រោះ
 ទ្រង់ចានសេច (កំពើនេះ) មិសមត្តា ។ បេ ។ មិសប្បិដ្ឋិ ខ្នាល
 ភិក្ខុវេ ឡាយ មោយបុរិសោ ត្រូវតែស្រប ហើយ មិសមៈចំនីមិស
 ប្រាជ្ញាសម្ព័ន្ធភាពក្នុងពេញ ខ្នាលភិក្ខុវេ ឡាយ កំពើនេះ ឥតបាម
 ដឹកនាំគួរផនដល់មិសចាត់គ្រោះ ទ្រង់គ្រោះច្បើន ។ បេ ។ លុះទ្រង់
 ចានសេច ។ បេ ។ គ្រាស្ស ភិក្ខុវេ ឡាយ ចំ ខ្នាលភិក្ខុវេ ឡាយ
 មេត្តា មិស មិសប្បិដ្ឋិ គ្រោះមិសសម្ព័ន្ធភាពក្នុងពេញ មិស
 ទ្រង់វិភាគម្នាក់មួយ ឥតសម្ព័ន្ធភាព ដល់ឧទ្ទិស ។

១ កញ្ចប់ មេត្តា អនុចា ។ បេ ។ អនុចាស្ស ឯ ទីស្សតិ ។

(២២៦) ឯស្ស បទ កិក្ខុវេ កាតត្ថំ ។ បឋមំ ធម្មោ
 កិក្ខុ ខោទេតោ ខោទេតា សារេតោ សារេតា អា-
 បត្តិ អាពេតេតា អាបត្តិ អាពេតេតា ឡត្តេន^(១)
 កិក្ខុជា បដិសេន សង្ឃោ ញាបេតោ សុណា-
 តុ ថេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ធម្មោ កិក្ខុ អាបត្តិ
 អាបត្តិតា ធម ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បដិកាត្ថំ ។ យនិ
 សង្ឃស្ស បត្តកាល្មំ សង្ឃោ ចន្ទស្ស កិក្ខុជា អា-
 បត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ទុក្ខេចរិយកម្មំ ករេយ្យ អស-
 ម្ពោតំ សង្ឃេន ។ ឯសា ព្រត្តិ ។ សុណាតុ ថេ កន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ធម្មោ កិក្ខុ អាបត្តិ អាបត្តិតា ធម ឥច្ឆតិ
 អាបត្តិ បដិកាត្ថំ ។ សង្ឃោ ចន្ទស្ស កិក្ខុជា អាបត្តិ-
 យា អប្បដិកេធម្ម ទុក្ខេចរិយកម្មំ ករេតំ អសម្ពោតំ
 សង្ឃេន ។ យស្សយស្សតោ ទមតិ ចន្ទស្ស កិក្ខុជា
 អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ទុក្ខេចរិយកម្មស្ស ករណំ
 អសម្ពោតំ សង្ឃេន សោ វុណ្ណស្ស យស្ស ចន្ទេមតិ
 សោ កាសយ្យ ។ ធុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ ថេ ។

• ១ អាបត្តិ បេតេតា អាបត្តិ បេតេតា ឡត្តេន ។

(២២៦) ខ្មោលកិក្ខុតាំងឡាយ (ឧត្តបទិយកម្មាទារ) សង្ឃត្រូវធ្វើ
 យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវយាទេន្តកិក្ខុជាមុន លុះចេញហើយត្រូវលើក លុះ
 លើកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ កិក្ខុអ្នក
 ឈ្លានប្រពៃណី ត្រូវក្រាវសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទេន្តកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងសម្តែងអាបត្តិ
 ទេញ ។ បើកម្មាទារកាលគ្រាន់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧត្តបទិយកម្ម
 ព្រោះមិនបាទសម្តែងអាបត្តិទេញ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយខឹងសង្ឃ
 ដល់ទេន្តកិក្ខុ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទេន្តកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នាខឹងសម្តែងអាបត្តិ
 ទេញ ។ សង្ឃបាទធ្វើឧត្តបទិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិទេញ គឺ
 មិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយខឹងសង្ឃ ដល់ទេន្តកិក្ខុ ។ ការធ្វើឧត្តបទិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយខឹងសង្ឃ ដល់ទេន្តកិក្ខុ
 គ្រាន់ដល់លោកមានភាយុអង្គណា លោកមានភាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម
 មិនគ្រាន់ដល់លោកមានភាយុអង្គណា លោកមានភាយុអង្គនោះ ត្រូវ
 ខឹងយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្របពីរដងផង ។ ថេ ។

ធម្មបទ្ធករ ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ទុក្ខនិយមកម្មករណំ

សោ ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខេ
 អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាមត្តិ អាមត្តិកា ឯ កន្តិ អាមត្តិ
 បដិកាតុ ។ សង្ខេ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុតោ អាមត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ តតោតិ អសម្ពោតិ
 សង្ខេ ។ យស្សយស្សតោ ឧមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុតោ
 ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ ឬ តតោតិ
 អសម្ពោតិ សង្ខេ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ
 សោ ភាសេយ្យ ។ តតិ សង្ខេ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុតោ
 អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយតម្បិ អសម្ពោតិ
 សង្ខេ ឧមតិ សង្ខស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវតតិ
 តាយាមិ ។ អាកាសបរម្បារា ភិក្ខុប សសដ ឆន្ទោ
 ភិក្ខុ សង្ខេ អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧត្តេបដិយ
 តម្បិ តតោ អសម្ពោតិ សង្ខេ ។

១ ឆន្ទស្សតោ សាតុ ១. ២. បោះពុម្ព ១ ទំព័រ ១

កម្មបទ្ធករ ហេតុយា អប្បដិក្ខេ ទុក្ខនិយមកម្មករណំ

រណតិ មាន ភាយុអន្តរនោះ ត្រូវ ទិយាយ ខ្លាំង ។ ខ្ញុំ ប្រកាស សេចក្តី នេះ ជា
 គំរូ បំរើ ផង ផង ។ មេ ។ ខ្ញុំ ប្រកាស សេចក្តី នេះ ជា គំរូ បំរើ ផង ផង ។
 បតិ ត្រូវ សង្ខេ ដំបូង សូម សង្ខេ បំរើ ខ្ញុំ ធម្មតិ កុះ ខ្លះ ត្រូវ អាមត្តិ ហើយ
 មិន ប្រាថ្នា ទិស វិជ្ជា អប់រំ ចេញ ។ សង្ខេ គ្រូ ទុក្ខ បដិយកម្ម គឺ មិន ទ្រព្យ
 កោត កម្ម ជា មួយ ទិស វិជ្ជា ព្រោះ មិន ទិស វិជ្ជា អប់រំ ចេញ ដល់ ធម្មតិ កុះ ។ កា
 ត្រូវ ទុក្ខ បដិយកម្ម គឺ មិន ទ្រព្យ កោត កម្ម ជា មួយ ទិស វិជ្ជា ព្រោះ មិន ទិស វិជ្ជា
 ហេតុ ដល់ ធម្មតិ កុះ គ្រូ ដល់ លោក ជំនាន់ ភាយុ អន្តរ ណា លោក ជំនាន់
 អន្តរ នោះ ត្រូវ ស្រ្តី មិន គ្រូ ដល់ លោក ជំនាន់ ភាយុ អន្តរ ណា លោក ជំនាន់
 ភាយុ អន្តរ នោះ ត្រូវ ទិយាយ ខ្លាំង ។ សង្ខេ បោះ ទុក្ខ បដិយកម្ម គឺ មិន
 ទ្រព្យ កោត កម្ម ជា មួយ ទិស វិជ្ជា ព្រោះ មិន ទិស វិជ្ជា អប់រំ ចេញ ដល់ ធម្មតិ កុះ
 ហើយ កា ត្រូវ ទុក្ខ បដិយកម្ម ទុក្ខ ដល់ សង្ខេ ព្រោះ ហេតុ នោះ បាន ជា
 បដិ ត្រូវ ។ ខ្ញុំ សូម បំរើ ទុក្ខ បដិយកម្ម នេះ ដោយ ភាសា ស្រ្តី យ៉ាង នេះ ។
 គ្រូ បំរើ កុះ ខ្លះ ខ្លះ ម្យ៉ាង ម្យ៉ាង គ្រូ បំរើ ទុក្ខ បដិយកម្ម គឺ មិន ទ្រព្យ កោត កម្ម
 គ្រូ ដល់ ធម្មតិ កុះ សង្ខេ បោះ ទុក្ខ បដិយកម្ម គឺ មិន ទ្រព្យ កោត កម្ម ជា មួយ
 ទិស វិជ្ជា ព្រោះ មិន ទិស វិជ្ជា អប់រំ ចេញ ហើយ ។

[២២៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ ហោតិ
 អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អសម្មតា កតំ ហោតិ
 អប្បដិបុត្តា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 ដនេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ អន្តេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ ហោតិ
 អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[២២៨] អបរហិមិ ភិក្ខុវេ តីហិ អន្តេហិ សមញ្ញាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ អនម្មកម្មតោវ
 ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អនេសជាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ទេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៩] អបរហិមិ ។ បេ ។ អនោទេត្តា កតំ ហោតិ
 អសារត្តា កតំ ហោតិ អនត្តិ អនារោមេត្តា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 រាងកាយ ជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិទ្យា
 ផង ជាភ្នំដែលទ្រូចដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ពុំ គឺ ភ្នំដែល
 ធ្វើក្នុងទឹកដាំដុះ ១ ភ្នំដែលធ្វើដោយការមិនបាទសាកសួរ ១ ភ្នំដែល
 មិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្រួលរាងកាយ ជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិទ្យា
 ផង ជាភ្នំដែលទ្រូចដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ពុំ ខេងផង ។

[២២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 រាងកាយ ជាភ្នំមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាភ្នំមិនប្រកបដោយវិទ្យា
 ផង ជាភ្នំដែលទ្រូចដោយការក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ពុំ ដទៃទៀត គឺ
 ភ្នំដែលធ្វើដោយគ្មានភាពក្លី ១ ភ្នំដែលធ្វើដោយភាពក្លីមិនមែនជាទេស-
 តាតាមទី ១ ភ្នំដែលធ្វើដោយភាពក្លីដែលភិក្ខុសម្រួលរូបហើយ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (អង្គ ពុំ) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ ភ្នំដែលមិនបាទ
 ពេទ្យហើយប្រាប់តែធ្វើ ១ ភ្នំដែលមិនបាទស៊ីភាពិយប្រាប់តែធ្វើ ១
 ភ្នំដែលមិនបាទលើកភាពក្លីទៀតហើយប្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

កញ្ចប់ទី១ កញ្ចប់ទី២ កញ្ចប់ទី៣

(២៣១) អបរហិមី ៗ មេ ៗ អស្សម្ភា កតំ ហោតិ
អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ៗ មេ ៗ

(២៣២) អបរហិមី ៗ មេ ៗ អប្បដិប្បា កតំ ហោតិ
អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ៗ មេ ៗ

(២៣៣) អបរហិមី ៗ មេ ៗ អប្បដិប្បាយ កតំ
ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេ-
ហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ៗ មេ ៗ

(២៣៤) អបរហិមី ៗ មេ ៗ អនាមត្តិយា កតំ
ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ៗ មេ ៗ

(២៣៥) អបរហិមី ៗ មេ ៗ អនេសាភាមិធិយា
អបត្តិយា កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
កតំ ហោតិ ៗ មេ ៗ

កញ្ចប់ទី១ កញ្ចប់ទី២ កញ្ចប់ទី៣ កញ្ចប់ទី៤

(២៣៦) (អន្តិ ព្យ) វិទេវ្យោ ៗ មេ ៗ តិ កម្មវិជ្ជាធ្វើក្នុង
កំណើត ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ (ឧត្តបនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ នេះឯង ៗ មេ ៗ

(២៣៧) (អន្តិ ព្យ) វិទេវ្យោ ៗ មេ ៗ តិ កម្មវិជ្ជាធ្វើដោយមិនបា-
សានស្ករ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ (ឧត្តបនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ នេះឯង ៗ មេ ៗ

(២៣៨) (អន្តិ ព្យ) វិទេវ្យោ ៗ មេ ៗ តិ កម្មវិជ្ជាធ្វើដោយមិនតាម
ពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ (ឧត្តបនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ នេះឯង ៗ មេ ៗ

(២៣៩) (អន្តិ ព្យ) វិទេវ្យោ ៗ មេ ៗ តិ កម្មវិជ្ជាធ្វើដោយគ្មាន
រាជក្ខិ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ (ឧត្តបនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ព្យ នេះឯង ៗ មេ ៗ

(២៤០) (អន្តិ ព្យ) វិទេវ្យោ ៗ មេ ៗ តិ កម្មវិជ្ជាធ្វើដោយ
រាជក្ខិ មិនមែនជាវេសនាភាមិធិ ១ កម្មវិជ្ជាធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម
វិជ្ជាធ្វើជាពួក ១ ៗ មេ ៗ

វិធានបទ ប្រកាស

វិធានបទ ប្រកាស

(២៣៤) អបរេហិមី ។ បេ ។ ទេសិកាយ អាចត្តិយា
កតំ ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

(២៣៥) អបរេហិមី ។ បេ ។ អនាមេត្តា កតំ
ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហរ្គ្នេហិ ។ បេ ។

(២៣៦) អបរេហិមី ។ បេ ។ អសារេត្តា កតំ
ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហរ្គ្នេហិ ។ បេ ។

(២៣៧) អបរេហិមី ។ បេ ។ អាចត្តិ អនាមេត្តា
កតំ ហោតិ អនុម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
វមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហរ្គ្នេហិ សមន្តានតំ អាចត្តិយា
អប្បដិក្ខេ ទុក្ខេយ កម្មំ វនេយ្យកម្មញ្ញោ ហោតិ
អវិទយកម្មញ្ញា ធុរ្យសន្តញ្ញា ។

(២៣៨) (អន្ត ៣) វិទេវោ ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយេត្តិយោ
អាចត្តិវិជយសវ្វេហិយ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ កម្មវិជយ
ត្រូវតាមព្រះ ។ កម្មវិជយ
ត្រូវតាមព្រះ ។ បេ ។

(២៣៩) (អន្ត ៣) វិទេវោ ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយេត្តិយោ
យោវេហិយស្រាវ័នេត្តិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ កម្មវិជយេត្តិយោ
ត្រូវតាមព្រះ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ
ត្រូវតាមព្រះ ។ បេ ។

(២៤០) (អន្ត ៣) វិទេវោ ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយេត្តិយោ
វិជយេត្តិយោស្រាវ័នេត្តិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ កម្មវិជយេត្តិយោ
ត្រូវតាមព្រះ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ
ត្រូវតាមព្រះ ។ បេ ។

(២៤១) (អន្ត ៣) វិទេវោ ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយេត្តិយោ
តាចត្តិយោស្រាវ័នេត្តិ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ កម្មវិជយេត្តិយោ
ត្រូវតាមព្រះ ។ កម្មវិជយេត្តិយោ
ត្រូវតាមព្រះ ។ បេ ។

បំណងនៃកម្មវិជយេត្តិយោ គឺដើម្បីឱ្យកម្មវិជយេត្តិយោ កម្មវិជយេត្តិយោ ។

កម្មវត្ថុៈ ឧប្បនិយមន្ត្រី ធម្មកម្ម

[២៣៧] ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ អន្តិហិ សមញ្ញតតំ អាចត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ធុរក្កុចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ
 វិជយកម្មញ្ញ ស្សុបសន្តញ្ញ សមញ្ញា កតំ ហោតិ បដិ-
 បុត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ វេទេហិ ទោ-
 ភិក្ខុវេ ភិហន្តិហិ សមញ្ញតតំ អាចត្តិយា អប្បដិក្ខេ
 ធុរក្កុចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិជយកម្មញ្ញ
 ស្សុបសន្តញ្ញ ។

[២៤០] អបរាហិទិ ភិក្ខុវេ ភិហន្តិហិ សមញ្ញតតំ
 អាចត្តិយា អប្បដិក្ខេ ធុរក្កុចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ វិជយកម្មញ្ញ ស្សុបសន្តញ្ញ អាចត្តិយា កតំ
 ហោតិ វេទេសតាមិជ័យា អាចត្តិយា កតំ ហោតិ
 អវេទេសតាយ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ វេទេហិ ទោ-
 ភិក្ខុវេ ភិហន្តិហិ សមញ្ញតតំ អាចត្តិយា អប្បដិក្ខេ
 ធុរក្កុចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិជយកម្មញ្ញ
 ស្សុបសន្តញ្ញ ។

កម្មវត្ថុៈ ឧប្បនិយមន្ត្រី កាមវត្ថុ

[២៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុបំណីឡាយ ឧប្បនិយមន្ត្រី ព្រោះមិនសម្តែង
 ភាគក្តី ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុ
 ដែលទ្រង់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មវិជយ កម្មវិជយ កម្មវិជយ
 មុន ១ កម្មវិជយ កម្មវិជយ កម្មវិជយ កម្មវិជយ កម្មវិជយ កម្មវិជយ
 ១ ម្ចាស់ភិក្ខុបំណីឡាយ ឧប្បនិយមន្ត្រី ព្រោះមិនសម្តែងភាគក្តី ជាភិក្ខុ
 ប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុដែលសម្តែងទ្រង់
 ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខាងលើ ។

[២៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុបំណីឡាយ ឧប្បនិយមន្ត្រី ព្រោះមិនសម្តែងភា-
 គក្តីចេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុ
 ដែលទ្រង់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ខាងលើ គឺ កម្មវិជយ កម្មវិជយ
 ដោយភាគក្តី ១ កម្មវិជយ កម្មវិជយ ដោយភាគក្តី ១ កម្មវិជយ
 កម្មវិជយ កម្មវិជយ មិនសម្តែង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុបំណីឡាយ ឧប្បនិយមន្ត្រី
 ព្រោះមិនសម្តែងភាគក្តីចេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកប
 ដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុដែលទ្រង់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ខាងលើ ។

(២២១) អបរេហិតិ កិក្កុវេ តិហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧក្កេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ
 ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រុបសទ្ធកញ្ញំ ហោទេត្តា កតំ
 ហោតិ សារេត្តា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាណេបេត្តា កតំ
 ហោតិ ឥន្ទេហិ ហោ កិក្កុវេ តិហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧក្កេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ
 ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រុបសទ្ធកញ្ញំ ។

(២២២) តិហិ កិក្កុវេ អន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ឧក្កេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ
 វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រុបសទ្ធកញ្ញំ សម្មា កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥន្ទេហិ ហោ
 កិក្កុវេ តិហន្ត្រេហិ សមញ្ញាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិក្ខេ
 ឧក្កេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ
 សុវ្រុបសទ្ធកញ្ញំ ។ បេ ។

(២២៣) អបរេហិតិ ។ បេ ។ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២២៤) ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ ឧក្កេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងកាយគ្គី
 រេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុដែល
 ម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មវិធីលទ្ធផលបាន
 ហើយទើបធ្វើ ១ កម្មវិធីលទ្ធផលបានលើកាយទើបធ្វើ ១ កម្មវិធីលទ្ធផលលើក
 ភាគត្រូវចៀនហើយទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ ឧក្កេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្តែងកាយគ្គីរេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាភិក្ខុម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេនឯង ។

(២២៥) ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ ឧក្កេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 កាយគ្គីរេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មវិធីលទ្ធផលម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មវិធីលទ្ធផលបាន
 ទើបបាន ១ កម្មវិធីលទ្ធផលបានលើកាយទើបធ្វើ ១ កម្មវិធីលទ្ធផលលើក
 ព្រះត្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ ឧក្កេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 កាយគ្គីរេញ ជាភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មវិធីលទ្ធផលម្ចាស់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ទេនឯង ។ បេ ។

(២២៦) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មវិធីលទ្ធផលដោយ
 ការសាកសួរ ១ កម្មវិធីលទ្ធផលបានលើកាយទើបធ្វើ ១ កម្មវិធីលទ្ធផលលើក
 ព្រះត្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុៈ ឧប្បនិយោជន៍ ធម្មកម្ម

[២៤២] អបរេហិតំ ។ បេ ។ ធម្មញ្ញោ យ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ ភិបាដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៤៣] អបរេហិតំ ។ បេ ។ អមត្តិយោ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ ភិបាដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៤៤] អបរេហិតំ ។ បេ ។ ទេសនាតាមិទិយោ
អមត្តិយោ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៥] អបរេហិតំ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អមត្តិយោ
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៦] អបរេហិតំ ។ បេ ។ ទោទេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ ភិបាដ្ឋេហិ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុៈ ឧប្បនិយោជន៍ ធម្មវិនិយោគនិ

(២៤៧) (អន្តិ ញ) វិវាទេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយាធ្វើភាវណា
វត្ថុត្ថា ។ កម្មវិជយាធ្វើត្រូវភាវណមិ ។ កម្មវិជយាធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
ត្ថា ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្យាយ (ឧត្តមនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ញ ខេ
ឯនី ។ បេ ។

(២៤៨) (អន្តិ ញ) វិវាទេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយាធ្វើដោយ
អាចត្តិ ។ កម្មវិជយាធ្វើត្រូវភាវណមិ ។ កម្មវិជយាធ្វើដោយសេចក្តីព្រម
ព្រៀងត្ថា ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្យាយ (ឧត្តមនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ញ
ខេឯនី ។ បេ ។

(២៤៩) (អន្តិ ញ) វិវាទេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយាធ្វើដោយ
អាចត្តិជាទេសនាតាមិទិ ។ កម្មវិជយាធ្វើត្រូវភាវណមិ ។ កម្មវិជយាធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងត្ថា ។ ។ បេ ។

(២៥០) (អន្តិ ញ) វិវាទេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយាធ្វើដោយ
អាចត្តិ វិជយមិទេសនាសម្ពុតិវេញ ។ កម្មវិជយាធ្វើត្រូវភាវណមិ ។ កម្ម
វិជយាធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងត្ថា ។ ។ បេ ។

(២៥១) (អន្តិ ញ) វិវាទេត ។ បេ ។ ភិ កម្មវិជយាធ្វើដោយ
វេទធ្វើ ។ កម្មវិជយាធ្វើត្រូវភាវណមិ ។ កម្មវិជយាធ្វើដោយសេចក្តីព្រម
ព្រៀងត្ថា ។ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្យាយ (ឧត្តមនិយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ញ
ខេឯនី ។ បេ ។

[២៤៧] អបរោហិតិ ។ បេ ។ សាវត្រា កតំ ហោតិ
ធម្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ វេទេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

[២៤៨] អបរោហិតិ ។ បេ ។ អាចត្តិ អាណេយត្រា
កតំ ហោតិ ធម្មន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាតតំ អាចត្តិយោ
អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេចខីយកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោវ ហោតិ
វិទយកម្មត្ថា សុវ្រសន្តត្ថា ។

អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ទុក្ខេចខីយកម្មេ ធម្មកម្មត្ថោវ ធម្មិកំ ។

[២៤៩] តិហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាតតស្ស
ភិក្ខុវេ អាចត្តិយោ សន្តេហិ អាចត្តិយោ អប្ប-
ដិកម្មេ ទុក្ខេចខីយកម្មំ ករោយ្យ កណ្ឌានការកោ
ហោតិ កលហការកោ វិទនការកោ កស្សការ-
កោ សន្តេ អនិការហការកោ ពាលោ ហោតិ
អប្បត្តោ អាចត្តិពណ្ឌលោ អនេចនោ តិហិសំ-
សន្តោ វិហារតិ អនេណុលោមិកេហិ តិហិសំសន្តេហិ

[២៤៧] (អន្ត ព) វេទេហិ ។ បេ ។ គី កម្មវិជ្ជាវិភាហិយ
ទើបរក្ខិ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាហិយ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាហិយ សេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ។ ខ្នាតភិក្ខុវេ ទុក្ខេ (ទុក្ខេចខីយកម្ម ប្រកថ) ដោយអន្ត ព
នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៨] (អន្ត ព) វេទេហិ ។ បេ ។ គី កម្មវិជ្ជាវិភាហិយ
ទើបរក្ខិ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាហិយ ។ កម្មវិជ្ជាវិភាហិយ សេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ។ ខ្នាតភិក្ខុវេ ទុក្ខេ (ទុក្ខេចខីយកម្ម ប្រកថ) ដោយអន្ត ព
នេះឯង ។ បេ ។

ចប់ធម្មកម្មសម្ពុទ្ធន ១២ ក្នុងវេទបិដក ប្រកថ ដោយអន្ត ព នេះឯង ។

[២៤៩] ខ្នាតភិក្ខុវេ ទុក្ខេ ការវេសន្តិប្រាថ្នា កិច្ចប្រក្ខិ
ទុក្ខេចខីយកម្ម ប្រកថ ដោយអន្ត ព ដល់ភិក្ខុវេ ប្រកថ ដោយ
អន្ត ព ភិក្ខុ ចន្តិហេតុ ចន្តិដ្ឋាន ចន្តិវិវាទ ចន្តិវិញ្ញាណ ចន្តិវិញ្ញាណ
កុសលស្ស ។ ល្អ មិនប្រាស មានភាពត្រឹមត្រូវ មិនមានការកំណត់តា-
ចន្តិ ។ ដោយប្រកថ ប្រកថ ដោយគ្រហស្ថ ដោយប្រកថ ប្រកថ មិនសមគួរ ។

កម្មវត្ថុធី កិក្ខុសមត្ថភាពិក្ខុនោ ទុក្ខេបរិយាក្ខណំ

នំមេហំ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមត្ថានុភស្សុ កិក្ខុនោ
អាភត្ថនាវោ សង្ខេ អាចត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេប-
រិយកម្មំ ករយ្យ ។

(២៥២) អថេហិបិ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមត្ថានុ-
ភស្សុ កិក្ខុនោ អាភត្ថនាវោ សង្ខេ អាចត្តិយា
អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបរិយកម្មំ ករយ្យ អនិសីលេ
សីលវិមន្តោ ហោតិ អដ្ឋាបារេ អាចារិមន្តោ ហោតិ
អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិមន្តោ ហោតិ នំមេហំ ទោ កិក្ខុវេ តី-
ហន្តេហិ សមត្ថានុភស្សុ កិក្ខុនោ អាភត្ថនាវោ សង្ខេ
អាចត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបរិយកម្មំ ករយ្យ ។

(២៥៣) អថេហិបិ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមត្ថានុ-
ភស្សុ កិក្ខុនោ អាភត្ថនាវោ សង្ខេ អាចត្តិយា អប្ប-
ដិកាម្ម ទុក្ខេបរិយកម្មំ ករយ្យ ពុទ្ធស្សុ អវណ្ណំ
កាសតិ ធម្មស្សុ អវណ្ណំ កាសតិ សង្សស្សុ អវណ្ណំ
កាសតិ នំមេហំ ទោ កិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមត្ថានុ-
ភស្សុ កិក្ខុនោ អាភត្ថនាវោ សង្ខេ អាចត្តិយា អប្ប-
ដិកាម្ម ទុក្ខេបរិយកម្មំ ករយ្យ ។

កម្មវត្ថុធី ករិយេនេចនិយកម្មនិលកិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧
ម្ចាស់ភិក្ខុពានិក្ខុយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ត្រូវធ្វើទុក្ខេបរិយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្រួលអាចក្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះឯង ។

(២៥៤) ម្ចាស់ភិក្ខុពានិក្ខុយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ត្រូវធ្វើ
ទុក្ខេបរិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលអាចក្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៧ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីលវិមន្តក្នុងអនិសីល ១ ភិក្ខុមានអាហារ-
វិមន្តក្នុងអដ្ឋាបារេ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិមន្តក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុពានិក្ខុយ
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ត្រូវធ្វើទុក្ខេបរិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលអាចក្តិ-
ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះឯង ។

(២៥៥) ម្ចាស់ភិក្ខុពានិក្ខុយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ត្រូវធ្វើ
ទុក្ខេបរិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលអាចក្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៧ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលគំរាវដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគំរាវដៀលព្រះ
ធម៌ ១ ពោលគំរាវដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុពានិក្ខុយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏ត្រូវធ្វើទុក្ខេបរិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលអាចក្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ នេះឯង ។

[២៥២] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុចំ អាភត្ថុមាណោ សា ធម្ម
 អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧក្កេមជ័យកក្ខំ ករយ្យ ឯ-
 កោ ភណ្ណានិការកោ ហោតិ កលហានារកោ វិវាទ-
 ការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការណារកោ
 ឯកោ ពាលោ ហោតិ អន្យុត្តា អាមត្តិធាណោ អ-
 ធមណោ ឯកោ ភិហិសំសង្កា វិហារតិ អធនុលោមិ-
 កេហិ ភិហិសំសង្កាហិ វេសេសំ វោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ
 ភិក្ខុចំ អាភត្ថុមាណោ សាធម្ម អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ
 ឧក្កេមជ័យកក្ខំ ករយ្យ ។

[២៥៥] អបរេសំថិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុចំ អា-
 ភត្ថុមាណោ សង្ឃេ អាមត្តិយា អប្បដិក្ខេ ឧក្កេម-
 ជ័យកក្ខំ ករយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ
 ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អាចារីវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ
 អទិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ វេសេសំ វោ ភិក្ខុវេ
 តិណ្ណំ ភិក្ខុចំ អាភត្ថុមាណោ សង្ឃេ អាមត្តិយា
 អប្បដិក្ខេ ឧក្កេមជ័យកក្ខំ ករយ្យ ។

[២៥២] ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំណត់ធ្វើ
 ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួក ភិក្ខុក្នុង
 បន្តិចោត្ត បន្តិដម្លោះ បន្តិវិវាទ បន្តិកិច្ចាទកថា បន្តិអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ
 ពួក ១ ល្ងង់ មិនឃ្លាស មានសាចត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាចត្តិ
 ពួក ១ ទៅច្រឡំក្រឡំរវាងយក្រហស្ត ដោយការច្រឡំក្រឡំមិនសម
 គ្នាពួក ១ ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំណត់ធ្វើទុក្ខបដិ-
 យកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួកនេះឯង ។

[២៥៥] ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា កំណត់ធ្វើ
 ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួកដទៃទៀត
 ភិក្ខុ វិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកសាចារក្នុងសង្ឃចារ
 ពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអទិដ្ឋិពួក ១ ខ្មួលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាជ្ញា កំណត់ធ្វើទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ពួក
 ពួកនេះឯង ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ឧត្តរ ឬ ភាគិសិកា ភាគា ឬ បាច័ន្តករ កម្ម ឬ
 ករហិតត្បំ កម្មិកា ឬ ករហិតត្បា ឬ បកតត្តស្ស
 កិក្ខុយោ អភិវិទធំ បទ្កដ្ឋាធំ អញ្ញុលិកម្ម ភាមិធំ-
 កម្ម អាសនាភិហារោ សេយ្យភិហារោ បារោណគំ
 បារមីបំ អាណកថលិកំ បត្តិវិវិប្បដិក្ខុហាលំ ឧបា-
 រោ បិដ្ឋិបរិកម្ម ភាគិកត្បំ ឬ បកតត្តោ កិក្ខុ សិល-
 វិបត្តិយោ អនុទ្ធិសេតញោ ឬ អាណារិបត្តិយោ អនុទ្ធិ-
 សេតញោ ឬ ធិដ្ឋិវិបត្តិយោ អនុទ្ធិសេតញោ ឬ អាណិវ-
 វិបត្តិយោ អនុទ្ធិសេតញោ ឬ កិក្ខុ កិក្ខុហិ កេណេតញោ
 ឬ កិហិតត្បោ បារោតញោ ឬ តិក្ខុយទ្ធដោ បារោតញោ
 ឬ តិក្ខុយោ សេវិតញោ កិក្ខុ សេវិតញោ កិក្ខុសិក្ខា
 សិក្ខុតញោ ឬ បកតត្តោ កិក្ខុយោ សន្និ ឯកច្ឆន្ទ
 ភារិសេ វត្តត្បំ ឬ ឯកច្ឆន្ទ អនារិសេ វត្តត្បំ ឬ ឯ-
 កច្ឆន្ទ ភារិសេ ឬ អនារិសេ ឬ វត្តត្បំ បកតត្តំ កិក្ខុ
 ធិស្វា រាសនា វិដ្ឋាតត្បំ ឬ បកតត្តោ កិក្ខុ អាសារោ-
 តញោ អញោ ឬ ហិ ឬ ឬ បកតត្តស្ស កិក្ខុយោ
 ទ្ធដោសេថោ វេចេតញោ ឬ បរិវណា វេចេតញោ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

បុណ្យវិញ្ញា ដែលប្រហែលនឹងភាគត្បិចនោះ ឬក៏ភាគត្បិចដែលច្របូបចាស់
 អាបត្តិមាន មិនត្រូវតែរៀនកម្ម មិនត្រូវតែរៀនពួកភិក្ខុដែលច្រើន
 មិនត្រូវត្រួតអា ធិនិការសំនះ ការប្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជើ លាមិ-
 ចកម្ម ការនាំភាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកលាងដើម ភាន់ប្រ-
 ដើន វត្តសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ ការទទួលបានគ្រឿងចិញ្ចឹម ការផ្សព្វផ្សាយឧទ្ទិស
 វេលាឱ្យគឺ របស់ភិក្ខុជាបកតត្តោ មិនត្រូវបោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយ
 សីលវិចត្តិ មិនត្រូវបោទដោយអាចារិវិចត្តិ មិនត្រូវបោទដោយវិជ្ជាវិចត្តិ
 មិនត្រូវបោទដោយភាគិវិចត្តិ មិនត្រូវបោទភិក្ខុនាំឱ្យយ (ឱ្យវិចក)
 បាតពួកភិក្ខុផង មិនត្រូវប្រទ្រង់ទង់ដើររបស់ប្រហស្ថ មិនត្រូវប្រទ្រង់
 ទង់ដើររបស់គិរិយ មិនត្រូវសេពភ័យពួកភិក្ខុយោ ត្រូវតែចេះពួកភិក្ខុ
 ត្រូវតែសិក្សាសំនុំរបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវទៅក្នុងភារិសដែលមានកម្មលម្អយ
 មិនត្រូវទៅក្នុងទីមិនមែនជាភារិសដែលមានកម្មលម្អយ មិនត្រូវទៅក្នុង
 ភារិស ឬទីមិនមែនជាភារិស ដែលមានកម្មលម្អយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
 បកតត្តោ ដើរយំភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែប្រោកទ្រង់បាតភា-
 សា មិនត្រូវកកទឹកភិក្ខុជាបកតត្ត ភាន់ក្នុងបុរាណិក្រោ (វិហារ) មិន
 ត្រូវបាមធារាសាម មិនត្រូវបាមបដិវណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវ

កម្មបុគ្គល ធាតុ ភិក្ខុ ឧបេសិយកម្ម

ន សាវជ្ជិយំ កាតតំ ន អនុវាដោ បដ្ឋាបេតតោ ន
នុកាសោ កាវេតតោ ន ចោទេតតោ ន សាវេតតោ
ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សារ្យយោ ជេតតតិ ។

អបក្ខិយា អប្បជិវរោ ឧបេសិយកម្ម កេតតាវុសវ័ន្តំ ឯម្ពំ ។

[២៧៨] អថទោ សាវ័ជ្ជ ធនុស្ស កិក្ខុចោ អាបត្តិ-
យា អប្បជិកាទ្ម ឧកេតបដិយកម្មំ អកាសំ អសម្ពោតំ
សាវ័ជ្ជ ន ។ សោ សាវ័ជ្ជ ន អាបត្តិយា អប្បជិកាទ្ម
ឧកេតបដិយកម្មកតោ ធម្មា អាវសា អញ្ចំ អាវសំ
អគមាសំ ។ ធម្មតិក្ខុ យេវ អភិវាទេសុំ ន បដ្ឋាដ្ឋេសុំ
ន អញ្ចលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អតំសុ ន សញ្ញវិសុ
ន កុក្កវិសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ កិក្ខុហិ
អសញ្ញវិយមាថោ អកុក្កវិយមាថោ អមាទិយមាថោ
អបូជិយមាថោ អសញ្ញាវកតោ ធម្មាមិ អាវសា អញ្ចំ
អាវសំ អគមាសំ ។ ធម្មតិក្ខុ យេវ អភិវាទេសុំ ន
បដ្ឋាដ្ឋេសុំ ន អញ្ចលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អតំសុ
ន សញ្ញវិសុ ន កុក្កវិសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។

កម្មបុគ្គលៈ ធម្មភិក្ខុ សង្ឃបាទធ្វើទារុណិយកម្មហើយ

ធ្វើជាភ្នកមានមាត់ភាគ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលបានទីដាំ
ក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើទោស (ដើម្បីទោស) មិនត្រូវទោសទេ មិនត្រូវ
រំលឹកទេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) ទើបពួកភិក្ខុជឿន ។

ជំពូក ៤៣ ក្នុងក្របខណ្ឌកម្មប្រោះមិនសម្តែងអាចម្និចម្នា ។

[២៧៩] ប្រាសាទ សង្ឃបាទធ្វើទារុណិយកម្ម ប្រោះមិនសម្តែង
អបក្ខិយេញ គឺមិនទ្រង់រិកោសម្តែងមួយទឹងសង្ឃ ដល់ធម្មភិក្ខុ ។ ធម្មភិក្ខុ
នោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើទារុណិយកម្ម ប្រោះមិនសម្តែង អាចម្និចម្នាហើយ
ក៏ចេញពីភាវសនារទៅកាន់កាន់សង់ទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងភាវសនានោះ
ក៏មិនថ្វាយចង្កំ មិនគ្រាកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិន
ធ្វើសញ្ញាវៈ មិនគោរព មិនកប់កាន់ មិនចូលរៀន ។ ធម្មភិក្ខុនោះ កាល
ដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសញ្ញាវៈ មិនគោរព មិនកប់កាន់ មិនចូលរៀន គ្មានទោណ
ធ្វើសញ្ញាវៈហើយ ក៏ចេញពីភាវសនារទៅកាន់កាន់សង់ទៀត ។ ពួកភិក្ខុ
ក្នុងភាវសនានោះ ក៏មិនថ្វាយចង្កំ មិនគ្រាកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិនធ្វើ
សាមីចិកម្ម មិនធ្វើសញ្ញាវៈ មិនគោរព មិនកប់កាន់ មិនចូលរៀនដែរ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុលវិញ

សោ កិក្ខុហិ អសន្តិយមាណោ អតុកិក្ខុហិ មាណោ អ-
 មាណិយមាណោ អប្បដិយមាណោ អសន្តិករោ ឆន្ទាបិ
 អាវសា អញ្ញំ អាវសំ អតមាសិ ។ ឆន្ទុបិ កិក្ខុ
 លេវ អភិវទេសុំ ឧ មច្ចុដ្ឋេសុំ ឧ អញ្ញលំកង្កំ ឧ
 សាមិច្ឆិកង្កំ អកំសុ ឧ សន្តិសុ ឧ តុកិក្ខុសុ ឧ
 មាណេសុំ ឧ ប្បដេសុំ ។ សោ កិក្ខុហិ អសន្តិយមាណោ
 អតុកិក្ខុហិ មាណោ អមាណិយមាណោ អប្បដិយមាណោ
 អសន្តិករោ ចុននេវ កោសង្កិ ប្បន្ទាបិ ។
 សោ សម្មា វត្តាមិ លោមិ មាណេមិ ទេន្ទាវ វត្តាមិ កិក្ខុ
 ឧបសន្តិមិត្តា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សាវ័ជ្ជន
 អាចត្តិយា អប្បដិកត្តេ ឧកេត្តបដិយកត្តុកតោ សម្មា
 វត្តាមិ លោមិ មាណេមិ ទេន្ទាវ វត្តាមិ កង្កំ ឧ ទោ
 មយា បដិច្ឆិកត្តុមិ ។ ភេ កិក្ខុ ភតវតោ ឯតមត្តុ
 អាណេសុំ ។ ភេនហំ កិក្ខុវ សាវ័ជ្ជន ឧត្តស្ស កិក្ខុ-
 លោ អាចត្តិយា អប្បដិកត្តេ ឧកេត្តបដិយកត្តុ បដិ-
 ច្ចុស្សត្តេតុ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុលវិញ

ឆន្ទុកិក្ខុហិ កាលបើពួកកិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់គោម មិន
 ចូល គ្នាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញកិក្ខុភវសាខានៅកាន់អាវស
 ដទៃទៀត ។ ពួកកិក្ខុភវសាខា ក៏មិនថ្វាយចង្កំ មិនប្រាកដទទួល
 មិនធ្វើអំណាចកម្ម មិនធ្វើសាមិច្ឆិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់គោម
 មិនចូលដែរ ។ ឆន្ទុកិក្ខុហិ កាលដែលពួកកិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព
 មិនរាប់គោម មិនចូល គ្នាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ប្រក្រត្របំបែកប្រក្រត្រ
 សម្ពិញ ។ ឆន្ទុកិក្ខុ ក៏ប្រក្រត្រក្រដោយច្រវែង ពិនិសម្មចរោម ប្រក្រត្រ
 វត្តក្នុងលំកិយារណាសំខ្លួនចេញហាកម្ម ហើយចូលទៅរកកិក្ខុពិនិច្ឆាយ
 និយាយយំទិវនេរថា ខ្ញុំលាភរណពិនិច្ឆាយ ខ្ញុំដែលសន្សំបានធ្វើនុ៎ះក្នុ-
 របដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងតាមកិច្ចពេញហើយ ក៏បានប្រក្រត្រក្រដោយ
 ច្រវែង ពិនិសម្មចរោម ប្រក្រត្រវត្តក្នុងលំកិយារណាសំខ្លួនចេញហាកម្ម
 តើខ្ញុំប្រក្រត្របំបែកប្រក្រត្រទៀត ។ ពួកកិក្ខុនោះ ក្រាបមន្តិទូលសេចក្តីខ្ញុំ
 ចំពោះព្រះធានុគ្រោះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ស្រាស់ថា ខ្ញុំលាភរណពិនិច្ឆាយ
 រើខ្ញុំនោះ សន្សំចូលទៅរកបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងតាមកិច្ចពេញ ដល់
 ឆន្ទុកិក្ខុចុះ ។

ធម្មបទដ្ឋកថា ឧប្បនិស្សន្ទស្ដេចនិទានកថា

(២៥៧) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អាត្មហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បជីកក្មេ ឧក្កេបនីយកម្មំ ន
 ធម៌ប្បស្សន្តេតត្វំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សា-
 មណេវ ឧបដ្ឋាមេតិ ភិក្ខុវោវននកសម្មតិ សាទិយតិ
 សម្មតាមិ ភិក្ខុនិយោ ឱវនតិ ក្រមេហិ វោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្ប-
 ជីកក្មេ ឧក្កេបនីយកម្មំ ន ធម៌ប្បស្សន្តេតត្វំ ។

(២៦០) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមញ្ញាគ-
 តស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បជីកក្មេ ឧក្កេបនីយ-
 កម្មំ ន ធម៌ប្បស្សន្តេតត្វំ យាយ អាបត្តិយា សន្នេទ
 អាបត្តិយា អប្បជីកក្មេ ឧក្កេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ វាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ គតោ វា
 ចាប៌ដ្ឋតំ កម្មំ ករហតិ កម្មំកេ ករហតិ ។ បេ ។

(២៦១) អបរេហិមិ ។ បេ ។ ធម្មតត្តស្ស ភិក្ខុវោ
 អភិវននំ បច្ចដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិច្ឆិកម្មំ អាស-
 នាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

ធម្មបទដ្ឋកថា ឧប្បនិស្សន្ទស្ដេចនិទានកថា

(២៥៧) ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធយាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្រួលភាពក្លិចញ្ញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកថាដោយគន្លង ៥ ភិក្ខុឱ្យ
 ១០សម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្មីខ្លួន ១ ទទួលការសម្មត
 ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសម្មតហើយទៅត្រូវដៅភិក្ខុនី ១
 ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធយាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 ភាពក្លិចញ្ញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកថាដោយគន្លង ៥ នេះទេ ។

(២៦០) ខ្នាលភិក្ខុព័ន្ធយាយ សង្ឃមិនត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុងនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្រួលភាពក្លិចញ្ញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកថាដោយគន្លង ៥ ដទៃទៀត
 ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើក្នុងនិយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្រួលភាពក្លិ-
 ចញ្ញ ចំពោះភាពក្លិចញ្ញ នៅត្រូវភាពក្លិចញ្ញនោះទៀត ១ បុត្រភាពក្លិ-
 ចញ្ញ ច្រវែលភាពក្លិចញ្ញ ១ បូក ភាពក្លិចញ្ញធ្លាក់ជាងភាពក្លិចញ្ញនោះ ១
 គឺជ្រវែលកម្ម ១ គឺជ្រវែលភាពក្លិចញ្ញធ្លាក់ ១ ។ បេ ។

(២៦១) (គន្លង ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុក្រកអរ ខ័និការ
 សំពះ ១ ការព្រាកទទួល ១ អញ្ញលិកម្ម ១ សាមិច្ឆិកម្ម ១ ការនាំការនា-
 មកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ។ បេ ។

វិយចំណី បុណ្យញ្ច

[២២២] អថរហិមី ។ បេ ។ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ
សេយ្យភិហារំ ធានោនិកំ ធានបិមំ ធានកដលីតំ
បត្តចិវរវ្យជិត្តបាលំ នហារេ ចំដ្ឋិចរិកត្តំ សាធិយតិ
។ បេ ។

[២២៣] អថរហិមី ។ បេ ។ បកតត្តំ ភិក្ខុ
សីលវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ អាណាវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
ធិដ្ឋិវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ អាធិវិចត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

[២២៤] អថរហិមី ។ បេ ។ តិហិទ្ធនំ ធារតិ
តិត្ថយទ្ធនំ ធារតិ តិត្ថិយេ សេវតិ ន ភិក្ខុ សេវតិ
ភិក្ខុសិទ្ធាយ ន សិក្ខតិ ។ បេ ។

[២២៥] អថរហិមី ។ បេ ។ បកតត្តេន ភិក្ខុនា
សទ្ធិ ឯកច្ចន្ទ អាវាសេ វសតិ ឯកច្ចន្ទ អចារាសេ
វសតិ ឯកច្ចន្ទ អាវាសេ វា អចារាសេ វា វសតិ
បកតត្តំ ភិក្ខុំ ធិស្វា វាសនា ន វុដ្ឋាតំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ

[២២៦] (អន្តិ ៥) ធីវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុក្រោកតា មិន
ការតំនីរកមកទ្វ ១ ទឹកសម្រាប់លាងដើម ១ តាំងសម្រាប់ទ្រងើង ១
វត្ថុសម្រាប់ប្រដាប់ ១ ការទទួលបានចំណី ១ ការផ្សស្ម័គ្រផ្សំវាយភ្នែក
ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២២៧] (អន្តិ ៥) ធីវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ហោទតិក្ខុជា
បកតត្តដោយសីលវិចត្តិ ១ ហោទដោយអាចារិចត្តិ ១ ហោទដោយធិដ្ឋិ-
វិចត្តិ ១ ហោទដោយអាធិវិចត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឱវ្យបក) បាតពួកភិក្ខុ
ផងន្តា ១ ។ បេ ។

[២២៨] (អន្តិ ៥) ធីវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ទ្រទ្រងើងទង្គិយ
របស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រងើងទង្គិយរបស់ភិក្ខុ ១ សេនាសម័នីពួកភិក្ខុ ១
មិនសេនាសម័នីពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សសិក្សារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (អន្តិ ៥) ធីវិទេវៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាសដែល
មានតម្បលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាសដែលមានតម្បលមួយ ១ នៅក្នុង
អាវាស ពួកអាវាសដែលមានតម្បលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១
យើងភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកហាតសាសនៈ ១ ក្រោកភិក្ខុជាបកតត្ត

កម្មវត្ថុនា ចរិត្យស្យាភ្នេត្តន្ទវេទនេយ្យកម្ម

ហសារនេតិ អន្តោ វា ពហិ វា វេយេហិ ចោ ភិក្ខុវេ
ចត្តុហន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា
អប្បដិកកេត្ត ទុក្ខុបដិយកម្មំ ធិ បដិច្ចស្សាម្ព័ត្តំ ។

(២២២) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស
ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បដិកកេត្ត ទុក្ខុបដិយកម្មំ ធិ
ចដិច្ចស្សាម្ព័ត្តំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុវោ ទុច្ឆាសដំ
វេយេតិ បវរណំ វេយេតិ សវននិយំ ករោតិ អនុវាធិ
បដ្ឋយេតិ ធិកាសំ ការោតិ ចោរេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ
ភិក្ខុហិ សឃ្យាយោរេតិ វេយេហិ ចោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ
ន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បដិ
កេត្ត ទុក្ខុបដិយកម្មំ ធិ បដិច្ចស្សាម្ព័ត្តំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកកេត្ត ទុក្ខុបដិយកម្ម ចរិត្យស្យាភ្នេត្តន្ទវេទនេយ្យកម្មសកំ ធិដិកំ ។

(២២៣) ចត្តុហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាភតស្ស
ភិក្ខុវោ អាបត្តិយា អប្បដិកកេត្ត ទុក្ខុបដិយកម្មំ
ចដិច្ចស្សាម្ព័ត្តំ ធិ ទុបសឃ្យាទេតិ ធិ ទិស្សយំ ទេតិ
ធិ សាមណោ ទុបដ្ឋាវេតិ ធិ ភិក្ខុវោវាធិកសម្មតិ

កម្មវត្ថុនា ក្រោមដិយកម្មនិយសន្នាហិកម្ម

ខាត្តក្នុងបុគ្គាលក្រា (វិហារ) ធិ ខ្លាសក្តុវាជំឡាយ សន្និមិទក្រាម្បា
ទុក្ខុបដិយកម្ម ក្រោមដិយកម្មនិយសន្នាហិកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៥ ១២១១ ។

(២២៦) ខ្លាសក្តុវាជំឡាយ សន្និមិទក្រាម្បា
ក្រោមដិយកម្មនិយសន្នាហិកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ ភិក្ខុ
យាត់ទុក្ខុសុបដិយកម្ម ធិ យាត់បរិវារា (ដល់ភិក្ខុជាចក្ខុ) ធិ
ជាតិទុក្ខុសុបដិយកម្ម (ក្នុងអចិនិយោនោះ) ធិ ទទួលបានវិញ្ញាណសក្ក
ធិ ទ្វិប្បនិកាយ (ដើម្បីយេ) ធិ ចោរេតិ ធិ វិលិកាត ធិ ប្រកបពួកភិក្ខុ
(ឱ្យឈ្លោះ) ធិ វិញ្ញាណសក្កុបដិយកម្ម ធិ ខ្លាសក្តុវាជំឡាយ សន្និមិទក្រា
ម្បា ទុក្ខុបដិយកម្ម ក្រោមដិយកម្មនិយសន្នាហិកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ ១២១២ ។

ចារ វិទ្ធិ ២២ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្បាជំឡាយក្រោមដិយកម្មនិយសន្នាហិកម្ម ។

(២២៧) ខ្លាសក្តុវាជំឡាយ សន្និមិទក្រាម្បា
ក្រោមដិយកម្មនិយសន្នាហិកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ ភិក្ខុ មិទ្ធស្ស
ទុបសឃ្យា ធិ មិទ្ធស្សនិស្សយ ធិ មិទ្ធស្សសាមណោបម្រើខ្លួន ធិ មិទ្ធស្ស
ទុបសឃ្យា ធិ មិទ្ធស្សនិស្សយ ធិ មិទ្ធស្សសាមណោបម្រើខ្លួន ធិ មិទ្ធស្ស

សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឧ ឡិវនតិ វនេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តិហិ សមន្តាភស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា
អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

[២៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តិហិ សមន្តាភ-
ស្ស ភិក្ខុនោ អាមត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបដិយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ យាយ អាមត្តិយា សង្ខេប អា-
មត្តិយា អប្បដិកាម្ម ទុក្ខេបដិយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាមត្តិ ធាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តនោ វា ចាបដ្ឋតិ
កម្មំ ឧ តវហតិ កម្មំតោ ឧ តវហតិ ។ បេ ។

[២៦៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧ បកតតត្តស្ស ភិក្ខុ-
នោ អតិវាធនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញសិកម្មំ សាមិចិកម្មំ អា-
សនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

[២៧០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧ បកតតត្តស្ស ភិក្ខុ-
នោ សេយ្យភិហារំ ចានោធនំ ចានបិបំ ចានក-
ដលិកំ បត្តិវិវប្បដិក្ខុហាលំ ធម្មានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
សាទិយតិ ។ បេ ។

វាសន្តត្តន្តជាអ្នកប្រាសាទភិក្ខុនិ ឧ បើទុកជាសន្តិសន្តករោយ ក៏មិនប្រ-
ដាណ្ឌភិក្ខុនិ ឧ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវប្រាប់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងតាមភ្នំចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះដែរ ។

[២៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវប្រាប់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងតាមភ្នំចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ដែលសន្សំត្រូវប្រាប់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងតាមភ្នំចេញ ចំពោះតាមភ្នំ
ណា មិនត្រូវតាមភ្នំនោះទៀត ឧ បូកបត្តិដទៃដែលប្រព្រឹត្តិជាតាមភ្នំ
នោះ ឧ បូកតាមភ្នំដែលជួបជាតាមភ្នំនោះ ឧ មិនតម្រូវប្រកប ឧ មិន
តម្រូវប្រកបភិក្ខុអនុភិក្ខុ ឧ ។ បេ ។

[២៦៩] (អង្គ៤) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុមិនប្រកបការ ខឹង
អតិវាធនកម្ម ឧ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ឧ អញ្ញសិកម្ម ឧ សាមិចិកម្ម ឧ ការវា
កសនៈមកឱ្យ ឧ របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ។ បេ ។

[២៧០] (អង្គ៤) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុមិនប្រកបការ ខឹង
ការវាចីវេកមកឱ្យ ឧ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ឧ តាំងប្រាសិទ្ធិ ខឹងវិក្ខុ
សម្រាប់ជួសជើង ឧ ការទទួលបាត្រខឹងចីវរ ឧ ការជុំសន្តិភូមិវេលា
ស្រវឹងទឹក ឧ របស់ភិក្ខុជាបកកត្ត ។ បេ ។

(២៧១) អបរហិមី ។ មេ ។ ឧ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុដ្ឋិសេតិ ឧ អាណាវិបត្តិយា អនុដ្ឋិសេតិ ឧ ធិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុដ្ឋិសេតិ ឧ អាជីវិបត្តិយា អនុដ្ឋិសេតិ ឧ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ កេរណំ ។ មេ ។

(២៧២) អបរហិមី ។ មេ ។ ឧ តិហិត្តដំ ធារោតិ ឧ ភិក្ខុយន្តដំ ធារោតិ ឧ ភិក្ខុយេ សេវតិ ភិក្ខុ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខុយ សិក្ខុតិ ។ មេ ។

(២៧៣) អបរហិមី ។ មេ ។ ឧ បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទេ អាភិសេ វិសតិ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ អនាភិសេ វិសតិ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ អាភិសេ វិ វេណាវិសេ វិ វិសតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ធិស្វា អាសថា វុដ្ឋាតិ ឧ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អត្តោ វិ តោ ។ ឥមេហិ តោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហៈដ្ឋហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាចត្តិយា អប្បដិកាម្មេ ឧក្កេបជិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តេត្ថំ ។

(២៧៤) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ វាដ្ឋហិ សមញ្ញាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាចត្តិយា អប្បដិកាម្មេ ឧក្កេបជិយកម្មំ

(២៧១) (អង្គ ៥) ជិវទេវៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ មិនោបាទភិក្ខុជា បកតត្ថដោយសីលវិបត្តិ ឧ មិនោបាទដោយអាណាវិបត្តិ ឧ មិនោបាទដោយ ធិដ្ឋិវិបត្តិ ឧ មិនោបាទដោយអាជីវិបត្តិ ឧ មិនចំបែកភ្នកភិក្ខុ (ឱវិបក) បកភ្នកភិក្ខុផងគា ឧ ។ មេ ។

(២៧២) (អង្គ ៥) ជិវទេវៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ មិនទ្រទ្រង់ទង់ដ៏យ លស្រពាស្ត ឧ មិនទ្រទ្រង់ទង់ដ៏យលស្រិយ ឧ មិនសពគប់នឹងភ្នក ភិក្ខុយ ឧ សេពគប់តន្តិភិក្ខុ ឧ សិក្សាសិក្សាលស្រិក្ខុ ឧ ។ មេ ។

(២៧៣) (អង្គ ៥) ជិវទេវៀត ។ មេ ។ ភិក្ខុ មិនទៅក្នុងអាភិស ដែលមានធម្មលម្អយ ឧ មិនទៅក្នុងទីមិនទេណាអាភិសដែលមានធម្មល ម្អយ ឧ មិនទៅក្នុងទីអាភិស បុរិមមែនជាអាភិស ដែលមានធម្មល ម្អយ ឧ ជាមួយទង់ភិក្ខុជាបកតត្ថ យេញភិក្ខុជាបកតត្ថហើយ ក្រោកចេញ ពីអាសនៈ ឧ មិនក្រានភិក្ខុជាបកតត្ថវាចក្កក្នុងប្រាសាទ (វិហារ) ឧ ។ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវម្នាក់ទៀតចម្លើយកម្ម ក្រោមមិនសម្តែង ភាគភ្នំចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២៧៤) ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវម្នាក់ទៀតចម្លើយកម្ម ក្រោមមិនសម្តែង ភាគភ្នំ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ភិក្ខុ មិន

បដិប្បស្សន្តេតត្ថំ ន បតតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ទុយោសដំ
 វេយ្យេតិ ន បរវាលំ ឋេយ្យេតិ ន សុវេទិយំ ករោតិ ន
 អនុវាដំ បដ្ឋេយ្យេតិ ន ឱកាសំ កាយេតិ ន លោទេតិ ន
 សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សឡាយោជេតិ ឆេយេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមញ្ញតតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកេធម្ម ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តេតត្ថំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ឧបេទិយកេធម្ម បដិប្បស្សន្តេតត្ថេតោធម្មសុវិសុតំ ធម្មិកំ ។

[២៧៥] ឯវញ្ញ បទ ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សន្តេតត្ថំ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ធម្មេន ភិក្ខុនោ សង្ឃំ ទុបសង្កមិត្តា ឯកំសំ
 ទុក្ខកសង្កំ ករិត្តា វុទ្ធពាដំ ភិក្ខុដំ ហានេ វុទ្ធិត្តា ទុក្ខ-
 ដំកំ ឯសំទិត្តា អន្ធពលំ បត្តហេត្តា ឯវមស្សវេទិយោ
 អហំ កន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ទុក្ខេប-
 ដិយកម្មកតោ សម្មា វុទ្ធិមំ លោមំ ហានេមំ លេត្តាវ
 វុទ្ធិមំ អាបត្តិយា អប្បដិកេធម្ម ទុក្ខេបដិយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្តិ យា ចាតិ ។ ទុតិយង្គំ យា ទិត្តា ។

យាភំទុក្ខសដដលំភិក្ខុដំបកវគ្គំ ១ មិនយាភំបរវាលា (ដលំភិក្ខុដំបក-
 វគ្គំ) ១ មិនធ្វើដំអ្នកមានពាក់ព័ន្ធក្នុង (ក្នុងអំពើវេទនា) ១ មិនទទួល
 ចាតិដំក្នុងវគ្គំ ១ មិនឱ្យធ្វើទុកស (ដើម្បីវេទ) ១ មិនហោទេត ១
 មិនលើកេត ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យល្មោះ) ឱ្យពួកភិក្ខុផងនា ១ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទ្រង់ទុករូបនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលកាបត្តិ
 ដលំភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ទេវឯង ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវទ្រង់ទុករូបនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួលកាបត្តិ ។

[២៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯទុក្ខេបនិយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវ
 ទ្រង់យំរើនោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទទួលភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅកេ
 សង្ឃ ហើយធ្វើទុកសង្ឃទៀតស្នាម្នាក់ រួចដោយអង្គ ទុកភិក្ខុចាស់ទាំង-
 ឡាយ រួចអង្គយាប្រហានឱ្យផងសញ្ញាប័ណ្ណិយ ខ័យយាយំរើនោះថា បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃទុកធ្វើទុករូបនិយកម្ម ព្រោះមិនសម្រួល
 កាបត្តិចេញហើយ ទុកប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដល់ភិក្ខុយោរាសន៍ទ្រង់ចេញចាកកម្ម មកសូមការទ្រង់ទុករូបនិយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្រួលកាបត្តិចេញ ។ (ទទួលភិក្ខុ) ភក្សិសូមដំឡើងប័ណ្ណិយផង ។

តតិយឃ្យ យាចិត្តា ។ ឡាត្តន ភិក្ខុនា ថដិសលេន
 សង្ឃោ ឡាបេនា ឡាសុណាតុ មេ កវុត្ត សង្ឃោ អយំ
 ធានា ភិក្ខុ សង្ឃោ មាចត្តិយា មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្ត-
 បដិយ កម្មកាតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចានេតិ ធានា
 វត្តតិ មាចត្តិយា មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្តបដិយ កម្មស្ស ថដិ-
 ឃ្យស្សន្តិ យាចិតិ ។ យដិ សង្ឃស្ស មត្តកាលំ សង្ឃោ
 ធានស្ស ភិក្ខុនោ មាចត្តិយា មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្តបដិយ-
 កម្មំ ថដិឃ្យស្សន្តិយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កវុត្ត សង្ឃោ អយំ ធានា ភិក្ខុ សង្ឃោ មាចត្តិយា
 មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្តបដិយ កម្មកាតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ
 ចានេតិ ធានា វត្តតិ មាចត្តិយា មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្តប-
 ដិយ កម្មស្ស ថដិឃ្យស្សន្តិ យាចិតិ ។ សង្ឃោ ធានស្ស
 ភិក្ខុនោ មាចត្តិយា មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្តបដិយ កម្មំ
 ថដិឃ្យស្សន្តិ ។ យស្សាយស្សនោ មចតិ ធានស្ស
 ភិក្ខុនោ មាចត្តិយា មច្ចដិកេន្ទ ឡាត្តបដិយ កម្មស្ស
 ថដិឃ្យស្សន្តិ លោ តុញ្ញា ឃ្យ យស្ស ធានមតិ លោ
 មាលេយ្យ ។ មុនិយឃ្យ ឯកមតិ វិទាចិ ។ ម ។ តតិយឃ្យ

ឃ្យស្សនា គម្រប់ដំណើរ ។ ភិក្ខុវិសេសស្ស ប្រតិពល ប្រវិប្រកាស
 ឡាសង្ឃដំណើរ មតិគ្រូព្រះសង្ឃដំណើរ ឡាសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មភិក្ខុនោ
 សង្ឃបុរាណ្ឌិត្តបដិយ កម្មព្រះមិនសម្តែង កាចត្តិចេញហើយ បុរាណ្ឌិត្ត
 វត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារាលាសំខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មកសូមការម្នាក់ឡានុបដិយ កម្មព្រះមិនសម្តែង កាចត្តិចេញ ។
 បើកម្មមានកាលក្នុងដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវម្នាក់ឡានុបដិយ កម្ម ព្រះ
 មិនសម្តែង កាចត្តិចេញ ដល់ធម្មភិក្ខុ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ មតិគ្រូព្រះ
 សង្ឃដំណើរ ឡាសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ធម្មភិក្ខុនោ សង្ឃបុរាណ្ឌិត្តបដិយ-
 កម្ម ព្រះមិនសម្តែង កាចត្តិចេញហើយ បុរាណ្ឌិត្តវត្តដោយប្រពៃ ព័ន្ធសម្របរោម
 ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារាលាសំខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូម
 ការម្នាក់ឡានុបដិយ កម្ម ព្រះមិនសម្តែង កាចត្តិចេញ ។ សង្ឃម្នាក់
 ឡានុបដិយ កម្ម ព្រះមិនសម្តែង កាចត្តិចេញ ដល់ធម្មភិក្ខុ ។ ការម្នាក់
 ឡានុបដិយ កម្ម ព្រះមិនសម្តែង កាចត្តិចេញ ដល់ធម្មភិក្ខុ ក្នុងដល់
 លោកមានកាយុក្នុងលោក លោកមានកាយុក្នុងនោះ ធម្មវិស្សិម មិនគួរ
 ដល់លោកមានកាយុក្នុងលោក លោកមានកាយុក្នុងនោះ ធម្មវិស្សិម
 មុន ។ ឡាប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ដំណើរ ។ ម ។ ឡាប្រកាស

ឯកមត្តំ វាយមិ ។ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ធម្មោ កិក្កុ សង្ឃោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ
 ឧក្កេចជ័យកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ជាតេតិ
 ធម្មោ វត្តតិ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យ-
 កម្មស្ស បដិច្ចស្សន្តិ យាចតំ ។ សង្ឃោ ធម្មស្ស
 កិក្កុយោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្ម
 បដិច្ចស្សន្តតិ ។ យស្សាយស្សតោ មមតិ ធម្មស្ស
 កិក្កុយោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧក្កមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្តិ សង្ឃោ ធម្មស្ស កិក្កុ-
 យោ អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្ម មមតិ
 សង្ឃស្ស កស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជាវយាមតិ ។

អាចត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេចជ័យកម្ម ធម្មំ កិក្កុតំ ។

[២៧៦] តេន សម័យោ ពុល្យា វគ្គោ វគ្គោ សាវត្ថិយំ
 វិចារតិ ជេតវិទ អជា បិដកស្ថិតិស្ស អាវាមេ ។ តេន

សេចក្តីនេះ ជាគម្របបិដកវិធី ។ បរិក្រេត្រាសង្ឃដ៏ចម្រើន, សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ឆ្លើយតបនេះ សង្ឃបុរាណៗក្នុងបដិច្ចកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តិ
 ចេញហើយ បុរាណៗត្រូវតែដោយប្រពៃ ពិនិត្យមហេម ប្រព្រឹត្តវត្ត
 គ្រប់លក្ខណៈយោស័យខ្លះចេញចាកកម្ម មកសូមការព្រាងឧក្កេចជ័យកម្ម
 ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តិចេញ ។ សង្ឃព្រាងឧក្កេចជ័យកម្ម ព្រោះមិន
 សម្តែងអាចក្តិចេញ ផលឆ្លើយតប ។ ការព្រាងឧក្កេចជ័យកម្ម ព្រោះ
 មិនសម្តែងអាចក្តិចេញ ផលឆ្លើយតប គ្រប់លក្ខណៈនានាអយុស្តិណា
 លោកនានាអយុស្តិទោះ គប្បីស្រៀម មិនគួរផលលោកនានាអយុស្តិណា
 លោកនានាអយុស្តិទោះ គប្បីនិយាយចៀង ។ ឧក្កេចជ័យកម្ម ព្រោះ
 មិនសម្តែងអាចក្តិចេញ សង្ឃបុរាណៗ ផលឆ្លើយតប (ការព្រាង
 ឧក្កេចជ័យកម្មនោះ) គ្រប់លក្ខណៈ ព្រោះហេតុនោះ បុរាណៗសង្ឃ
 ស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំឧក្កេចជ័យកម្មនេះ ដោយការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់វគ្គបិដក ព្រោះមិនសម្តែងអាចក្តិចេញ ជាច្រើន ៦ ។

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធត្រាសាគរ គង់ក្នុងវត្តជេតពន
 វត្តសាវត្ថិយស្ថិតិ ចៀបត្រង់សាវត្ថិ ។ សម័យនោះឯង កិក្កុ

ទោ បទ សមយេន អវិជ្ជាស្ស ជាម ភិក្ខុនោ កម្មតា-
 ជិប្បត្ថស្ស(១) ឯវុប្ប ជាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ យោតិ ក-
 ថាហំ កកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាណាជាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា កកវតា តេ បដិសេវតោ ជា-
 លំ អន្តរាយាយោតិ ។ អស្សាសុំ ទោ សម្មហុណ
 ភិក្ខុ អវិជ្ជាស្ស កិវ ជាម ភិក្ខុនោ កម្មតាជិប្បត្ថស្ស
 ឯវុប្ប ជាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ កថាហំ កកវតា ធម្មំ
 ទេសិតំ អាណាជាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា កកវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ អន្តរាយាយោតិ ។
 អថ ទោ តេ ភិក្ខុ យេន អវិជ្ជា ភិក្ខុ កម្មតាជិប្បត្ថ(២)
 តេធម្មសន្តិមីសុ ឧបសន្តិមិត្តា អវិជ្ជំ ភិក្ខុំ កម្មតាជិ-
 ប្បត្ថំ ឯតទរោតំ សច្ចំ កិវ តេ អាវុសោ អវិជ្ជ ឯវុប្ប
 ជាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ កថាហំ កកវតា ធម្មំ ទេសិតំ
 អាណាជាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 កកវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ អន្តរាយាយោតិ ។

១ អរោបិយោន្តរោ កម្មតាជិប្បត្ថស្សតិ ឃាយ ភិក្ខុ ។ ២ ឧ. យេន ធម្មតិកា កម្មតាជិ-
 ប្បត្ថតិ ឃាយ ។

ឈ្មោះអវិជ្ជា ជា កូន ខែ ក្រកូល អ្នក សម្លាប់ គ្នា មាន ទិដ្ឋិ កា ក្រក់ មាន សភាព
 យ៉ាង នេះ ក៏ ត្រូវ ដឹង ថា យើង ដឹង ច្បាស់ ខ្លួន ធម៌ ដែល ព្រះ មាន ព្រះ ភាគ ទ្រង់
 សម្តែង ហើយ ថា ធម៌ ពុទ្ធសាសនា ដែល ព្រះ មាន ព្រះ ភាគ ទ្រង់ គ្រាស់
 ថា តែង ធ្វើ សេចក្តី អន្តរាយ បាទ យ៉ាង ណា ធម៌ ពុទ្ធសាសនា មិន អាច ធ្វើ
 សេចក្តី អន្តរាយ ដល់ ច្បុក ល អ្នក សាសនា ទេ ។ ក៏ ត្រូវ ជា ប្រតិបត្តិ បាន ពូជ ណា ដ៏
 ថា ក៏ ត្រូវ ឈ្មោះ អវិជ្ជា ជា កូន ខែ ក្រកូល អ្នក សម្លាប់ គ្នា មាន ទិដ្ឋិ កា ក្រក់
 មាន សភាព យ៉ាង នេះ ក៏ ត្រូវ ដឹង ថា យើង ដឹង ច្បាស់ ខ្លួន ធម៌ ដែល ព្រះ
 មាន ព្រះ ភាគ ទ្រង់ សម្តែង ហើយ ថា ធម៌ ពុទ្ធសាសនា ដែល ព្រះ មាន
 ព្រះ ភាគ ទ្រង់ គ្រាស់ ថា តែង ធ្វើ សេចក្តី អន្តរាយ បាទ យ៉ាង ណា ធម៌ ពុទ្ធសាសនា
 មិន អាច ធ្វើ សេចក្តី អន្តរាយ ដល់ ច្បុក ល អ្នក សាសនា ទេ ។ គ្រា នោះ
 ឯង ក៏ ត្រូវ ដឹង ថា ចូល ទៅ ក្នុង កិច្ច ការ កូន ខែ ក្រកូល អ្នក សម្លាប់ គ្នា
 លុះ ចូល ទៅ ដល់ ហើយ ក៏ និយាយ ពាក្យ នេះ ទៀត ក៏ ត្រូវ ជា កូន ខែ ក្រកូល
 ឬ សម្លាប់ គ្នា ថា គ្មាន ការ សេចក្តី ពូជ ពូជ អ្នក ឯង មាន ទិដ្ឋិ កា ក្រក់
 មាន សភាព យ៉ាង នេះ តើ ត្រូវ ដឹង ថា យើង ដឹង ច្បាស់ ខ្លួន ធម៌ ដែល ព្រះ
 មាន ព្រះ ភាគ ទ្រង់ សម្តែង ហើយ ថា ធម៌ ពុទ្ធសាសនា ដែល ព្រះ មាន ព្រះ
 ភាគ ទ្រង់ គ្រាស់ ថា តែង ធ្វើ សេចក្តី អន្តរាយ បាទ យ៉ាង ណា ធម៌ ពុទ្ធសាសនា
 មិន អាច ធ្វើ សេចក្តី អន្តរាយ ដល់ ច្បុក ល អ្នក សាសនា ទេ ក៏ ត្រូវ បែប ទេ ។ អវិជ្ជា ក៏ ត្រូវ

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធវិជ្ជា

ឃុំ ស្នួ ទោ(១) អស់ អាវុសោ កកវតា ធម្មំ ទេសិតំ
 អាណាថាមិ យថា យេ.ម អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 កកវតា តេ បដិសេវតោ ពាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ វា
 អាវុសោ អវិជ្ជ ឃុំ អវេម វា កកវតំ អន្តាមិក្ខំ ធម្មំ ថិ
 សាទុ កកវតា មន្តាទុច្ឆិ ធម្មំ កកវ ឃុំ វិធីយ្យ
 អនេកមិយាយេ ធម្មំ អាវុសោ អវិជ្ជ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា កកវតា អលញ្ច បដ តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ
 មយ្យស្សាតា កាមា វុត្តា កកវតា តហុទុក្ខា តហុតា-
 យាសា អាទិទតេ ឃុត្ត កិយ្យោ អន្តកន្ត្រ្តយមា(២)
 កាមា វុត្តា កកវតា តហុទុក្ខា តហុតាយាសា អាទិទ-
 តេ ឃុត្ត កិយ្យោ មសេសុបមា កាមា វុត្តា កកវតា
 ។ បេ ។ តិលុក្ខុបមា កាមា វុត្តា កកវតា ។ បេ ។
 អន្តរកាស្សបមា កាមា វុត្តា កកវតា ។ បេ ។

១ ឃុំព្រះ ទោតិ ពុទ្ធវិ យោត្តា ទិស្សតិ ។ ២ អន្តរកន្ត្រ្តយមាតិ ពុទ្ធវិ យោត្តា ទិស្សតិ ។

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធវិជ្ជា

ត្រូវយក ម្ចាស់អាវុសោ យើងដឹងឲ្យសំខ្លាំងធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់
 ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ
 ដល់ចុក្ខុលក្ខណៈសព្វាទ ឬប្តូរវេទ ។ កិច្ចទាំងនោះនិយាយថា អាវុសោ
 អវិជ្ជៈ លោកកុំពាលយ៉ាងនេះ លោកកុំពាលចង្អុលព្រះមានព្រះភាគ
 ឡើយ ការពាលចង្អុលព្រះមានព្រះភាគ មិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះមាន
 ព្រះភាគមិនមែនទ្រង់គ្រាន់ប៉ុន្មានទេ ម្ចាស់អាវុសោអវិជ្ជៈ ធម៌ទាំងឡាយ
 ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ហើយវាយអនេក-
 បរិយាយ ឯធម៌ទាំងនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់ចុក្ខុលក្ខណៈសព្វាទ
 ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរករាយភិប
 មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន គោសក្កន៍កាមនេះមាន
 ច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាមទាំងឡាយមានទុបហារដោយ
 រាងក្នុង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន គោស-
 ក្កន៍កាមនេះមានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាមទាំងឡាយ
 មានទុបហារដោយផុសាច់ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាន់ថា កាម
 ទាំងឡាយ មានទុបហារដោយកង់គ្រឹះស្នៅ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 គ្រាន់ថា កាមទាំងឡាយ មានទុបហារដោយរណ្តៅរើក្រឹះ ។ បេ ។

សុបិនកុមារ កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ យោធិ-
 តកុមារ កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ វុត្តា-
 លុបមា កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ អសិស្តុលុបមា
 កាលា វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ សន្តិសុលុបមា កាលា
 វុត្តា កតវតា ។ ២ ។ សឃ្មសិលុបមា កាលា វុត្តា កត-
 វតា ពហុទុក្ខា ពហុចាយាសា ពោធិនកេ ឯក្ខ កិយ្យោ-
 តិ ។ ឯវិនិ ទោ អវិជ្ជា ភិក្ខុ កុដ្ឋតាធិបុត្តោ គេហិ
 ភិក្ខុហិ វុដ្ឋមាហោ គលេវ តំ ចាមតំ ធិដ្ឋិតតំ ថាមសា
 បរាមស្ស អតិចិស្ស កេហរតិ ឯវិ ឡា ទោ អថា
 អារុសោ កតវតា ធិដ្ឋ ធម្មតំ គាតាជាមិ យថា យេ-
 មេ អន្តរយំកា . ធម្មា វុត្តា កតវតា គេ ថធិសេ-
 វតា ចាលំ អន្តរយាយាតិ ។ យតោ ត ទោ គេ
 ភិក្ខុ ធាសន្តិសុ អវិជ្ជំ ភិក្ខុំ កុដ្ឋតាធិបុត្តំ ឯកស្មា
 តាមកា ធិដ្ឋិតតា វិវេចតំ ។ អថទោ គេ ភិក្ខុ

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមតាំងឡាយ មានឧបមារដោយយល់
 សង្ខិ ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមតាំងឡាយ មាន
 ឧបមារដោយរេស្ម័ន្ត ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាម
 តាំងឡាយ មានឧបមារដោយផ្ទៃឈើ ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 ត្រាស់ថា កាមតាំងឡាយ មានឧបមារដោយកំបិកនិងជ្រូក ។ ២ ។ ព្រះ
 មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមតាំងឡាយ មានឧបមារដោយលំដែកនិង
 វែកស្រួច ។ ២ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមតាំងឡាយ
 មានឧបមារដោយក្បាលពស់ ។ ២ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តី
 ចង្អៀតចង្អៀលច្រើន រោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ។ អវិជ្ជកិក្ខុ ជាតូនខែ
 ត្រកូលអ្នកសម្លាប់ភ្នាក់ កាលដែលភិក្ខុចាំនិរោះ និយាយដាស់តឿន
 យ៉ាងនេះហើយ ក៏នាំគ្រប់គ្រាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយទាំ ហើយនិយាយ
 យ៉ាងនេះដដែលថា ម្ចាស់ភារុសា យើងនឹងច្បាស់ខ្លួនធម៌ដែលព្រះមាន
 ព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌តាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះ
 ភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាណ៍ណា ធម៌តាំងនោះ មិន
 អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេចក្តីនោះទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួក
 ភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹងដោះអវិជ្ជកិក្ខុ ជាតូនខែត្រកូលអ្នកសម្លាប់ភ្នាក់ ឲ្យ
 រួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបានឡើយ ។ លំដោះនោះ ពួកភិក្ខុចាំនិរោះ

យេន កតវា តេនុបសន្តិមិសុ ឧបសន្តិមិត្តា កតវតោ
ឯតថត្ថំ វោរោធស្សំ ។

[២៧៧] អថទោ កតវា ឯតស្សី ឯនារេន ឯតស្សី
ចករណេ កិក្ខុសន្ស័យ្យំ សន្តិទានេយត្តា អវិជ្ជំ កិក្ខុ
កន្ធានិច្ចត្ថំ ចនិច្ចត្ថំ សន្តំ កំរ តេ អវិជ្ជំ ឯវរុបំ
ទាបតំ ឯដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ កតវតោ ឯដ្ឋំ ទេសិតំ
វោរោធស្សំ យេន យេនេ អន្តរយិកា ឯដ្ឋា វត្តា កតវតោ
តេ ចនិសេវតោ ទាបំ អន្តរយាយាតិ ។ ឯវំ ត្យា ទោ
អហំ កន្ធិ កតវតោ ឯដ្ឋំ ទេសិតំ វោរោធស្សំ យេន
យេនេ អន្តរយិកា ឯដ្ឋា វត្តា កតវតោ តេ ចនិសេវតោ
ទាបំ អន្តរយាយាតិ ។ តស្ស ទុ ទោ ទាម ត្ថំ វោ-
យបុរិស មយា ឯវំ ឯដ្ឋំ ទេសិតំ វោរោធស្សំ ឯនុ មយា
វោយបុរិស អនេតេវិយាយេន អន្តរយិកា ឯដ្ឋា វត្តា

ទូលរោគក្រាបចង្អុំ គាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះទូលរោគដល់ហើយ ក៏ក្រាប
ចង្អុំទូលរោគក្នុងខ្លះ ដំនោព្រះមានព្រះភាគ ។

[២៧៧] ព្រះខិតាននេ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យ
ប្រជុំកិក្ខុសន្ស័យ្យំ ហើយសួរចក្ខុវិស័យកិក្ខុវាចនាទ្រង់តូលរោគសម្រាប់គ្នា
ក្នុងកាលវេទនា ម្ចាស់អវិជ្ជា ពួង ចិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នោះ កើត
ឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់ ខ្លួនយើងដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
សម្តែងថា ធម៌ចំនិទ្យាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ក្រាស់ថា ធ្វើ
សេចក្តីអន្តរយបុនយ៉ាងណា ធម៌ចំនិទ្យាយ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរយ
ដល់ចុក្ខុលក្ខណៈសព្វដទៃ គិតមែនឬ ។ អវិជ្ជាកិក្ខុ ក្រាបចង្អុំទូលរោគ
ចង់ព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គដ៏ដឹងច្បាស់ខ្លួនយើងដែលព្រះមានព្រះភាគ
ទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ចំនិទ្យាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
ក្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរយបុនយ៉ាងណា ធម៌ចំនិទ្យាយ មិនអាច
ធ្វើសេចក្តីអន្តរយ ដល់ចុក្ខុលក្ខណៈសព្វដទៃ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ក្រាស់ថា ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់ខ្លួនយើងដែលគេថាគត
សម្តែងហើយយ៉ាងនេះ តំរូវក្រណា ម្ចាស់មោឃបុរស ធម៌ចំនិទ្យាយ
ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរយ គេថាគតសម្តែងហើយ ដោយការទុកចិយាយ

វគ្គប្រដាប់ ៣០៣ទី៤ អវិជ្ជាវិជ្ជា

អសញ្ញា ធម៌ តេ យជំសេវិតា វាណាយាយ អប្បស្សនា
 កាមា វុត្តា មយា តហុទុក្ខា តហុចាយាសា កាដិធលំ
 ឯត្ថ កិយ្យោ វាជ្ជិកុត្តលុបមា កាមា វុត្តា មយា តហុ-
 ទុក្ខា តហុចាយាសា កាដិធលំ ឯត្ថ កិយ្យោ មុស-
 យេសុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ តិណ្ណក្កុបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ អត្តិកាសុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ មេ ។ សុបិណ្ណកុបមា កាមា វុត្តា មយា
 ។ មេ ។ យាចិកកុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ វុត្ត-
 ផលុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ អសិស្តុបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ មេ ។ សត្តិស្តុលុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ មេ ។ សច្ចសិកុបមា កាមា វុត្តា មយា
 តហុទុក្ខា តហុចាយាសា កាដិធលំ ឯត្ថ កិយ្យោ
 អថ ច ធម៌ ត្ថំ មាយបុរិស អត្តោ ទុក្ខហិគេន ធិដ្ឋិ-
 តាគេន វាជ្ជ ធម៌ អត្តាចិក្ខុសិ អត្តាធម្ម ទណសិ

ធម្មបទ្ធា. ព្យាគរិច្ឆិកុមាធិដ្ឋិកាប្រាំ

ឯត្ថមាធិដ្ឋ ឯធម៌ចាំបំរើនោះ កាមាធិដ្ឋិសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេត
 ពិភវម គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានសេចក្តីរីករាយនិច មាន
 សេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន វោសក្កនិកាមនេះមាន
 ច្រើន គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន វោសក្កនិកាមនេះ
 មានច្រើន គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 ក្តីនី ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 សប្តិ ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 ភ្នំត ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 ឈី ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមាដោយវាសន៍
 ចិគនិច្ឆ័ត្យ ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ មានឧបមា
 ដោយវាសន៍និចនិចក្រសួច ។ មេ ។ គឺជាគតសម្តែងថា កាមាធិដ្ឋិឡាយ
 មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ មេ ។ មានច្រើន មានសេចក្តី
 ចង្អៀតចង្អល់ច្រើន វោសក្កនិកាមនេះមានច្រើន ម្នាលមាយបុរស ចើ
 ដូច្នោះ អ្នកឯងវាយ្មោះថា កាលចង្អៀតគឺជាគតសម្តែង ភាសិវលីនិច្ចឯងឯង

តាមព្រះ អប្បញ្ញ ចសវសី តំ ហិ តេ មោឃបុរិស
 ករិស្សតំ ធិយាត្តំ អហិតាម ទុក្ខាយ ទេតំ មោឃបុរិស
 អប្បសង្ខារំ កំ ចសាធាយ មសង្ខារំ វា កិឃ្យោភាវាយ
 ។ ២ ។ វិគរហិតា ។ ២ ។ ធម្មំ កមំ កត្តា កិក្ខុ
 អាមន្តេសំ តេធិហិ កំក្ខុវេ សង្ខារំ អវិជ្ជស្ស កិក្ខុវោ
 តទ្ធានិប្បត្តស្ស ធាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បជិច្ចិស្សត្តេ
 ឧត្តេបច័យកម្មំ ករោតុ អសង្ការំ សង្ខារំ ។

[២៧៧] ដរាប បទ កិក្ខុវេ កាតត្យំ បឋមំ អវិជ្ជា
 កិក្ខុ តទ្ធានិប្បត្តោ ចោទេតោ ចោទេតោ សារោតោ
 សារោតោ អាមត្តិ អាណេមតត្វា អាមត្តិ អាណេមតត្វា
 ឡត្តេន កិក្ខុវោ ចជិច្ចលេន សង្ខារំ ញាមេតោ
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខារំ អវិជ្ជស្ស កិក្ខុវោ តទ្ធានិ-
 ប្បត្តស្ស ឯវរុដំ ហេតុំ(១) ធិដ្ឋិតតំ ឧប្បដ្ឋំ តថាហិ
 កកវតា ធម្មំ ទេសិទំ អាណិយមិ យថា យេវេ មន្តា-
 យិកា ធម្មា វុត្តា កកវតា តេ ចជិសេវតា ថាលំ

១១. ១៧៧ ។

ប្រសព្វត្តប្រាសាទប្រតិបត្តិ ដោយចំនៀងលទ្ធផលប្រកាន់ខ្ពស់ ម្ចាស់មោឃ-
 បុរិស ចំនៀងដែលអ្នកប្រកាន់ខ្ពស់នោះ នឹងប្រតិបត្តិទៅដើម្បីទុក បំរើបទដ្ឋ
 ប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃ អស់កាលដ៏វែងទេ ម្ចាស់មោឃបុរិស អំពីនេះ
 មិនមែនតែពួកជនដែលមិនចាប់ផ្តើមប្រែប្រួល ឬ ជាពួកជនដែលប្រែប្រួល
 ហើយឲ្យវិនិច្ឆ័យប្រែប្រួលទៀតទេ ។ ២ ។ លុះប្រតិបត្តិរាល់ហើយ ។ ២ ។
 ប្រតិបត្តិធម្មិត្តប្រាសាទប្រតិបត្តិ ឡាយថា ម្ចាស់កិក្ខុវេ ឡាយ ដើម្បីច្រោះ
 សង្ឃ ចូរធ្វើឧត្តេបច័យកម្ម ព្រោះមិនលះចង់ចំនៀកក្រក់ទេញ កិច្ចឲ្យបរិ-
 ភោគប្រដាប់មួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជិតុក្ខុតាត្តនៃប្រក្ខលអ្នកសម្រាប់គ្នា ។

[២៧៨] ម្ចាស់កិក្ខុវេ ឡាយ (នៃក្ខេបច័យកម្មនោះ) សង្ឃប្រែធ្វើ
 យ៉ាងនេះ សង្ឃក្រៅបោទអវិជ្ជិតុ ជាពួកនៃប្រក្ខលអ្នកសម្រាប់គ្នា រាល់
 មុនសិន លុះហេតុហើយប្រែប្រួល លុះរាល់ហើយ ប្រែប្រួលអាមត្តិឡើង
 លុះរាល់អាមត្តិឡើងហើយ កិក្ខុវេដែលឃ្លាសប្រតិបត្តិ ប្រែប្រួលសង្ឃឲ្យ
 ដឹងថា ចរិតប្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ចំនៀងលាមកមាន
 សភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អវិជ្ជិតុ ជាពួកនៃប្រក្ខលអ្នកសម្រាប់គ្នា
 ដូច្នោះ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគប្រតិបត្តិសម្តែងហើយ
 ថា ធម៌ចំនៀងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគប្រតិបត្តិសម្តែងហើយ
 អន្តរាយបាទយ៉ាងណា ធម៌ចំនៀងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសច្ច័យអន្តរាយ

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ ឧប្បជិទិស្សដ្ឋតិ ។

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ ឧប្បជិទិស្សដ្ឋតិ ។
 យទិ សង្ខេប្ប បត្តកាលំ សង្ខេប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ
 កត្តតាទិបុត្តស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិទិស្សត្ថេ
 ទុក្ខេបដិយកង្កំ ករោយ្យ អសម្ពោតំ សង្ខេប ។ ឯសា
 ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ខេប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ
 កត្តតាទិបុត្តស្ស ឯវិបំ ចាបកំ ទិដ្ឋិកតំ ឧប្បជិ តថា-
 ហំ កតវតា ធម្មំ មេសិវំ អាជាចាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វត្ថា កតវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ
 អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ អប្បជិទិស្សដ្ឋតិ(១) ។
 សង្ខេប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កត្តតាទិបុត្តស្ស ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិទិស្សត្ថេ ទុក្ខេបដិយកង្កំ
 ករោតិ អសម្ពោតំ សង្ខេប ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កត្តតាទិបុត្តស្ស ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិទិស្សត្ថេ ទុក្ខេបដិយកង្កិស្ស ករណំ
 អសម្ពោតំ សង្ខេប សោ តុល្លាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ

១. ១. ១ បដិទិស្សដ្ឋតិ ។

ឧប្បជិទិស្សត្ថេ ឧប្បជិទិស្សត្ថេ ឧប្បជិទិស្សត្ថេ

ឧប្បជិទិស្សត្ថេ ឧប្បជិទិស្សត្ថេ ឧប្បជិទិស្សត្ថេ
 ដល់បុគ្គលម្នាក់សេដ្ឋី ។ អវិជ្ជភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិទានសោះ ។ បើ
 ក្មេងមានកាលគួរដល់សង្ឃឹមហើយ សង្ឃឹមច្បាំងក្នុងក្រុមប្រយោជន៍ ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិក្រក់ គឺមិនទ្រព្យភោគរូបជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុ
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ នេះ ជាញត្ថិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិក្រក់បានសភាពយ៉ាងនេះ ភិក្ខុទ្រង់
 ដល់អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ទ្រង់
 ដល់ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្បូរហើយថា ដល់ភិក្ខុទ្រង់យល់ដែល
 ព្រះបានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បើសេចក្តីកន្តាយទុនយ៉ាងណា ដល់
 ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីកន្តាយ ដល់បុគ្គលម្នាក់សេដ្ឋី ។ អវិជ្ជ-
 ភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិទានសោះ ។ សង្ឃធ្វើទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិក្រក់ គឺមិនទ្រព្យភោគរូបជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុ
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ ការធ្វើទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិក្រក់ គឺមិនទ្រព្យភោគរូបជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុ
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា គួរដល់លោកមានកាយអង្គណា លោក
 មានកាយអង្គនោះ កម្មស្ម័គ្រ មិនគួរដល់លោកមានកាយអង្គណា

សោ កាសេយ្យ ។ ឧត្តយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ សុណាតុ មេ កាន្ត សង្ខេប
 អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កទ្ធានិបុត្តស្ស ឯវរូបំ ចាបតំ
 ទិដ្ឋិតំ ឧប្បជំ តថាហំ កកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាណិ
 ចាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា កកវតា
 តេ មជ្ជិសេវតោ ចាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ
 ធម្មទិដិស្សដ្ឋតិ ។ សង្ខេប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កទ្ធានិ
 បុត្តស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិដិស្សត្តេ ឧក្កេ
 បជ័យកម្មំ ករោតិ អសម្ពោតំ សង្ខេប ។ យស្សា
 យស្សតោ មមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កទ្ធានិបុត្តស្ស
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិដិស្សត្តេ ឧក្កេបជ័យ
 កម្មស្ស ករណំ អសម្ពោតំ សង្ខេប សោ តុណ្ណិស្ស
 យស្ស ឧក្កេមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិ សង្ខេ
 ប អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុយោ កទ្ធានិបុត្តស្ស ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិដិស្សត្តេ ឧក្កេបជ័យកម្មំ អសម្ពោតំ
 សង្ខេប មមតិ សង្ខេបស្ស តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ

លោកមានកាយអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ មេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំដ៏ដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ
 កើតឡើងដល់អវិជ្ជកិច្ចជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ដូច្នោះ យើង
 ដឹងច្បាស់ ដូចម្តេចដែលព្រះមាតាព្រះភាគច្រើនសម្តែងហើយថា គមិព័ន្ធ-
 ទ្ធកាយណា ដែលព្រះមាតាព្រះភាគច្រើនប្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាន
 យ៉ាងណា គមិព័ន្ធនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេច
 ចេ ។ អវិជ្ជកិច្ចនោះមិនលះបង់ខ្ញុំដ៏ខ្លោះចញ្ជាទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្កេបជ័យកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ខ្ញុំដ៏សាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់
 ភិក្ខុកិច្ចជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ ការធ្វើឧក្កេបជ័យកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ខ្ញុំដ៏លាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ភិក្ខុកិច្ច
 ជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា គួរដល់លោកមានកាយអង្គណា លោក
 មានកាយអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយអង្គណា
 លោកមានកាយអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្កេបជ័យកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ខ្ញុំដ៏សាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ។ បានធ្វើដល់
 ភិក្ខុកិច្ច ជាតូចនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាពហុយ (ការធ្វើឧក្កេបជ័យកម្មនោះ)
 គួរដល់សង្ឃ ចេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

សារយ៉ាមីត ។ ភាវសមាម្បាញ ភិក្ខុវេ សំសថ អវិ ញ្ចា
ភិក្ខុ កត្តតាដិបុត្តោ សង្ខេប្ប(៦) ចាមីកាយ ធិដ្ឋិយា
អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្តេបដិយ កត្តកតោ អសៈម្ពាតំ
សង្ខេបាតំ ។

(២៧៧) តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមញ្ញាតតំ ចាមីកាយ
ធិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្តេបដិយ កត្តំ អនុកត្តតោ
ហោតិ អវិធយ កត្តតា ធុរ្យសន្តតា អសម្ពុទា កតំ
ហោតិ អប្បដិដ្ឋតា កតំ ហោតិ អប្បដិដ្ឋាយ កតំ
ហោតិ វង្សេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមញ្ញាតតំ
ចាមីកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្តេបដិយ កត្តំ
អនុកត្តតោ ហោតិ អវិធយ កត្តតា ធុរ្យសន្តតា ។

(២៧៨) អបរេហិមី ។ បេ ។ អចាមត្តិយា កតំ
ហោតិ អនេសទាតាមិធិយា អចមត្តិយា កតំ ហោតិ
នេសិកាយ អចមត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៧៩) អបរេហិមី ។ បេ ។ អចោនេត្តា កតំ
ហោតិ អសារេត្តា កតំ ហោតិ អចមត្តិ អចារេបេត្តា
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

ហើយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត
អ្នកទាំងឡាយ ចូរច្រាច់គ្នាភ្នំភាវសម ។ នៅថា អវិក្ខុ ជាភូមិខ
ត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា សន្សំប្រាណាមិធិឧត្តេបដិយកម្ម ប្រាណមិធិលេចដំប្លី
លាមក ភិមិធិត្រូវតែភាគរួមជាមួយនឹងសង្ឃប្រហើយ ។

(២៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧត្តេបដិយកម្ម ប្រាណមិធិលេចដំ
ប្លីក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ភិក្ខុ ដែលធ្វើក្នុងទិក-
បាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបាទសាស្ត្រ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧត្តេបដិយកម្ម ប្រាណមិធិលេចដំប្លីក្រក់ ជាកម្ម
មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះផង ។

(២៧៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយគ្មាន
ភាចត្តិ ១ ធ្វើដោយភាចត្តិមិនមែនជាទេសនាតាមិធិ ១ ធ្វើដោយភាចត្តិ
ដែលសង្កត់ច្របាច់ ១ ។ បេ ។

(២៧៩) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនចោទ
ហើយស្រាច់តែធ្វើ ១ មិនលើកហើយស្រាច់តែធ្វើ ១ មិនលើកភាចត្តិ
ធ្វើដោយស្រាច់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

១ ឧបាសិទ្ធិប្បវេណី ភិក្ខុ សង្ខេប្បាតិ ធាតុ ១ ទិវច្ឆា ។

វិធានការ ច្បាប់

(២៥២) អចរហ័មី ១ បេ ១ អសន្ទុកា កតំ ហោតិ
អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ នវេហិ ទោ
កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ១ បេ ១

(២៥៣) អចរហ័មី ១ បេ ១ អច្ចុដិច្ចា កតំ
ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ នវេ-
ហិ ទោ កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ១ បេ ១

(២៥៤) អចរហ័មី ១ បេ ១ អច្ចុដិច្ចាយ កតំ
ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ នវេហិ
ទោ កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ១ បេ ១

(២៥៥) អចរហ័មី ១ បេ ១ អចាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ នវេហិ
ទោ កិក្កុវេ តីហន្តេហិ សមន្តានតំ ១ បេ ១

(២៥៦) អចរហ័មី ១ បេ ១ អនេសនាភាចិយា
កតំ ហោតិ អនុច្ឆេទ កតំ ហោតិ វត្តេន
កតំ ហោតិ ១ បេ ១

វិធានការ ច្បាប់

(២៥៦) (អន្តិ ព) ជវទៀត ១ បេ ១ ភិក្ខុ ដែលធ្វើក្នុងចំណុច
មុន ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧត្ត-
បន្ថយកម្ម) ប្រកចដោយអន្តិ ព នេះឯង ១ បេ ១

(២៥៧) (អន្តិ ព) ជវទៀត ១ បេ ១ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយមិន
បានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧត្តបន្ថយកម្ម) ប្រកចដោយអន្តិ ព នេះឯង ១ បេ ១

(២៥៨) (អន្តិ ព) ជវទៀត ១ បេ ១ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយមិន
ភាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧត្តបន្ថយកម្ម) ប្រកចដោយអន្តិ ព នេះឯង ១ បេ ១

(២៥៩) (អន្តិ ព) ជវទៀត ១ បេ ១ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយគ្មាន
ភាពក្តី ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
(ឧត្តបន្ថយកម្ម) ប្រកចដោយអន្តិ នេះឯង ១ បេ ១

(២៦០) (អន្តិ ព) ជវទៀត ១ ១ បេ ១ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយភាពក្តី
មិនមែនជាទេសភាមិមី ១ ធ្វើមិនត្រូវភាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ១ បេ ១

កម្មត្រូវ ក្រោយនិយមន្ត្រី អនុម័ត

[២៨៧] អបរេហិមី ។ ថេ ។ ធនសីតាយ អាចត្តិយោ
កតំ ហោតិ អនុម័ត កតំ ហោតិ វិក្កោ កតំ ហោតិ
នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ ថេ ។

[២៨៨] អបរេហិមី ។ ថេ ។ អនោទេត្វា កតំ
ហោតិ អនុម័ត កតំ ហោតិ វិក្កោ កតំ ហោតិ
នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ ។ ថេ ។

[២៨៩] អបរេហិមី ។ ថេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ
អនុម័ត កតំ ហោតិ វិក្កោ កតំ ហោតិ ធនេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ ។ ថេ ។

[២៩០] អបរេហិមី ។ ថេ ។ អាចត្តិ អនាទេត្វា
កតំ ហោតិ អនុម័ត កតំ ហោតិ វិក្កោ កតំ ហោតិ
នមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញាភតំ ហិមីកាយ
ធិដ្ឋិយោ អប្បដិទ្ធិស្សន្តេ ទុក្ខបទីយកម្មំ អនុម័តម្ម-
ញោវ ហោតិ អវិទយកម្មញ្ច ធុវ្វេសន្តញ្ច ។

ធម៌កាយ ច្រើន អប្បនិទ្ទិស្សន្តេ ក្រោយនិយមន្ត្រី អនុម័តទាលកំ ធិដ្ឋិកំ ។

កម្មត្រូវ ក្រោយនិយមន្ត្រី ដែលចិញ្ច្រាវតាមដី

[២៨៧] (អន្តិ ញ) វិទេវោ ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយកា-
ចត្តិដែលសម្រេចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមដី ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុព័ន្ធាយ (ទុក្ខបទីយកម្ម ប្រកប) ដោយអន្តិ ញ នេរេង ។ ថេ ។

[២៨៨] (អន្តិ ញ) វិទេវោ ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនទៅហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមដី ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ-
(ទុក្ខបទីយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ញ នេរេង ។ ថេ ។

[២៨៩] (អន្តិ ញ) វិទេវោ ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនទៅហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមដី ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធា-
យ (ទុក្ខបទីយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ញ នេរេង ។ ថេ ។

[២៩០] (អន្តិ ញ) វិទេវោ ។ ថេ ។ ភិក្ខុ ដែលមិនទៅហើយ
ចត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមដី ១ ធ្វើដោយពួក ១
ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធាយ ទុក្ខបទីយកម្ម ព្រោះមិនទៅដល់ទីដីកាត្រក់ ជាកម្ម
មិនត្រូវតាមដី ជាកម្មមិនត្រូវតាមដី ជាកម្មដែលធ្លាប់ដោយ
កាត្រក់ដី ប្រកបដោយអន្តិ ញ នេរេង ។

ចប់អនុកម្ម ១២ ក្នុងក្រុមនិយមន្ត្រី ក្រោយនិយមន្ត្រី ក្រោយនិយមន្ត្រី ។

[២៧០] តិបិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សធម្មានតំ ចាបិ-
 កាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧត្តេបទិយកម្មំ ធម្ម-
 កម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រសន្តញ្ញំ សុត្តា
 កតំ ហោតិ បដិប្បដ្ឋា កតំ ហោតិ បដិវ្យាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សធម្មានតំ
 ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧត្តេបទិយកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រសន្តញ្ញំ ។

[២៧២] អបរោហិបិ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សធម្មានតំ
 ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧត្តេបទិយកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិទយកម្មញ្ញំ សុវ្រសន្តញ្ញំ អា-
 បត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាភមិទិយា អាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អទេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៧៣] អបរោហិបិ ។ បេ ។ ទោទេត្តា កតំ ហោ-
 តិ សារេត្តា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាភេយេត្តា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

[២៧១] ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ ឧត្តេបទិយកម្មំ ព្រោះមិទលះចង
 ចំដ្ឋិកាត្រកំ ជាភម្មប្រកបដោយទិវិសិ ជាភម្មប្រកបដោយវិទយផង ជា
 កម្មវិសេសម្ខាត់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម វិសេសក្នុង
 ចំដោះមុខ ១ ស្មារហិយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ខ្នាលភិក្ខុ
 វេ ខ្យាយ ឧត្តេបទិយកម្មំ ព្រោះមិទលះចងចំដ្ឋិកាត្រកំ ជាភម្មប្រកប
 ដោយទិវិសិ ជាភម្មប្រកបដោយវិទយផង ជាភម្មវិសេសម្ខាត់ដោយល្អផង
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺដឹង ។

[២៧២] ខ្នាលភិក្ខុវេ ខ្យាយ ឧត្តេបទិយកម្មំ ព្រោះមិទលះចង
 ចំដ្ឋិកាត្រកំ ជាភម្មប្រកបដោយទិវិសិ ជាភម្មប្រកបដោយវិទយផង ជា
 កម្មវិសេសម្ខាត់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺទេវទៀត គឺកម្ម វិសេ
 សក្នុងដោយ(មាន)ភាពក្នុង ១ ធ្វើដោយភាពក្នុងវេទសេនាភាពខ្លី ១ ធ្វើដោយ
 ភាពក្នុងវិសេសមិទទាន់សម្រួល ១ ។ បេ ។

[២៧៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម វិសេសចោទេហិយ
 ទើបធ្វើ ១ លើកហិយទើបធ្វើ ១ លើកភាពក្នុងទៀតហិយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

ព្រះបាទ រាជវង្ស បន្ទាប់

(២៧២) អបរេហឹមី ។ បេ ។ សម្មាសា កតំ ហោតិ
ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ សមញ្ញា កតំ ។ បេ ។

(២៧៣) អបរេហឹមី ។ បេ ។ បដិប្បា កតំ ហោតិ
ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៧៤) អបរេហឹមី ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៧៥) អបរេហឹមី ។ បេ ។ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្តេហិ ។ បេ ។

(២៧៦) អបរេហឹមី ។ បេ ។ ទេសនា កាមិណិយា
អាចត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មោ កតំ ហោតិ សមគ្គោ
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

ព្រះបាទ រាជវង្ស បន្ទាប់

(២៧៧) (អន្តិ ព) ជវិទ្យោត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើក្នុងទីបំណេះ
មុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯក ។ បេ ។

(២៧៨) (អន្តិ ព) ជវិទ្យោត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលចញ្ជាក់ហើយ
ចើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯក ។ បេ ។

(២៧៩) (អន្តិ ព) ជវិទ្យោត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯក ។ បេ ។

(២៨០) (អន្តិ ព) ជវិទ្យោត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយ
(អាម) ភាចក្តី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុពុទ្ធយ (ឧក្ខេបនិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេវឯក ។ បេ ។

(២៨១) (អន្តិ ព) ជវិទ្យោត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយ
ភាចក្តីដោយសេនាភាមិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
។ បេ ។

(២៧៧) អបរេហិមី ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាមត្តិយា
គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ
ហោតិ ។ បេ ។

(៣០០) អបរេហិមី ។ បេ ។ ចោទេត្វា គតំ
ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ ហោតិ
សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិវ្យាមិ ។ បេ ។

(៣០១) អបរេហិមី ។ បេ ។ សារេត្វា គតំ ហោតិ
ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ ហោតិ សមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហិវ្យាមិ សមណ្ឌគតំ ។ បេ ។

(៣០២) អបរេហិមី ។ បេ ។ អាមត្តិ ពរោទេត្វា
គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ សមត្តេន គតំ
ហោតិ សមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិវ្យាមិ សមណ្ឌគតំ
ទាមិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧត្តេមទិយកម្ម
ធម្មកម្មៈញាវ ហោតិ វិធម្មកម្មញ្ច សុវ្រសន្តញ្ច ។

ចារិកាយ ទិដ្ឋិយា កច្ចុមិទិស្សត្តេ ឧត្តេមទិយកម្ម ឧត្តកម្មៈញាវ ទិដ្ឋិយា ។

(២៧៧) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលធ្វើដោយ
អាមត្តិវេសមិមាតំសម្ពុត ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រេក-
ត្រៀង ១ ។ បេ ។

(៣០០) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលបានហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រេកត្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ព័ន្ធភ្យាយ (ឧត្តមទិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេរេង ។ បេ ។

(៣០១) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលលើកហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រេកត្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ព័ន្ធភ្យាយ (ឧត្តមទិយកម្ម) ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេរេង ។ បេ ។

(៣០២) (អន្តិ ព) ដវទេវ្យត ។ បេ ។ ភិក្ខុ ដែលលើកអាមត្តិ
ធ្វើដោយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីត្រេកត្រៀង ១
ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភ្យាយ ឧត្តមទិយកម្ម ព្រោះចំលះចង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ជា
កម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាភិក្ខុប្រកបដោយវិន័យផង ជាភិក្ខុដែលខ្លាច
ដោយល្អផង ប្រកបដោយអន្តិ ព ទេរេង ។

ចំណុចប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងឧត្តមទិយកម្មព្រោះចំលះចង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ។

រក្សត្តភ្នំ ព្រះមហាក្សត្រសីហនុ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

កម្មត្តភ្នំ ព្រះមហាក្សត្រសីហនុ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ៣

[៣០៣] តីហិ កិក្កវេ អន្តេហិ សមន្តាភតស្ស
 កិក្កនោ អាភត្តមាណោ សង្ឃោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេមជ័យកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌិកា-
 រកោ ហោតិ កលហានារកោ វិវាទការកោ ភស្ស-
 ការកោ សង្ឃោ អធិការណការកោ ពាលោ ហោតិ
 អប្បត្តោ អាមត្តិចហុណោ អធមនាណោ តីហិសំសង្ឃោ
 វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តីហិសំសង្ឃេហិ ឥមេហិ ទោ
 កិក្កវេ តីហន្តេហិ សមន្តាភតស្ស កិក្កនោ អាភត្ត-
 មាណោ សង្ឃោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
 ឧក្កេមជ័យកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៤] អបវេហិមិ កិក្កវេ តីហន្តេហិ សមន្តាភតស្ស
 កិក្កនោ អាភត្តមាណោ សង្ឃោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេមជ័យកម្មំ ករេយ្យ អធិសីល
 សីលវិមន្តោ ហោតិ វជ្ជាបារា អាចារិវមន្តោ ហោតិ អតិ-
 ធិដ្ឋិយា ធិដ្ឋិវិមន្តោ ហោតិ ឥមេហិ ទោ កិក្កវេ តីហន្តេហិ
 សមន្តាភតស្ស កិក្កនោ អាភត្តមាណោ សង្ឃោ ចាមិកា-
 យ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេមជ័យកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិក្ខវិធ្វើ
 ឧក្កេមជ័យកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺភិក្ខុ អ្នកធ្វើការបង្កើនហេតុ អ្នកធ្វើការធម្មោះ អ្នកធ្វើការចាស់-
 វៃង អ្នកធ្វើតម្លៃឧកថា អ្នកធ្វើអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្អ
 មិនឆ្ងោស ច្រើនទៅដោយការគ្គិ មិនមានការកំណត់អាយុក្លិ ១ ទៅ
 ប្រឡូកប្រឡូវដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡូវមិនសមគួរ ១ ម្ចាស់
 ភិក្ខុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិក្ខវិធ្វើឧក្កេមជ័យកម្ម ព្រោះមិន
 លះលង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កិក្ខវិធ្វើ
 ឧក្កេមជ័យកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ វិបត្តិចាតសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិបាណកាចារ-
 ក្នុងសង្ឃបារ ១ វិបត្តិបាណទិដ្ឋិកាត្រក់អតិទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុវាំងឡាយ កាលបើ
 សង្ឃប្រាថ្នា កិក្ខវិធ្វើឧក្កេមជ័យកម្ម ព្រោះមិនលះលង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ទេញ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៥] អបរេហិតំ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមច្ឆាន-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាគត្តំមារោ សាដ្ឋេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិ-
 យា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ តុន្តស្ស
 អវណ្ណំ កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ សធម្មស្ស
 អវណ្ណំ កាសតិ វេទេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តិហន្ត្តេហិ សមច្ឆា-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាគត្តំមារោ សាដ្ឋេ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៦] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាគត្តំមារោ
 សាដ្ឋេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិ-
 យកម្មំ ករេយ្យ ឋានោ ភណ្ឌានការេកា ហោតិ ក-
 លហការេកា វិទិទការេកា ភស្សការេកា សាដ្ឋេ
 អទិការេកា ឋានោ ពាលោ ហោតិ អត្សន្តោ
 អាចត្តិធម្មាលោ អធមដារោ ឋានោ តិហិសំសន្នោ វិហ-
 រតិ អទទុលោមិកេហិ តិហិសំសន្តេហិ វេទេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាគត្តំមារោ សាដ្ឋេ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ក៏ធម្មិក្ខុ
 ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលគំរង្សីលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគំរង្សីល
 ព្រះធម៌ ១ ពោលគំរង្សីលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើ
 សង្ឃប្រាជ្ញា ក៏ធម្មិក្ខុឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ក៏ធម្មិក្ខុ
 ឧត្តេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ភិក្ខុ
 ជាអ្នកធ្វើការច្រើនយក ជាអ្នកធ្វើការដោះស្រាយ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីពាសវែង
 ជាអ្នកធ្វើការប្រកាន់ ជាអ្នកធ្វើការចំណាត់ចែងសង្ឃ ៣ ១ ជាអ្នកល្ងង់
 មិនល្ងាស ប្រើដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ៣ ១ ទៅ
 ច្រឡំច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំច្រឡំមិនសមគួរ ៣ ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ កាលបើសង្ឃប្រាជ្ញា ក៏ធម្មិក្ខុឧត្តេបដិយកម្មព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុព័ន្ធភាយ ៣ ភិក្ខុនេះឯង ។

កម្មវត្ថុទេ ពិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ អាភក្ខំ

(៣០៧) អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ អាភក្ខំ-
ណោ សាម្មោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ
ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលេ-
វិមន្តោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋិបាវេ អាទារិវន្តោ ហោតិ
ឯកោ អភិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិមន្តោ ហោតិ ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុ-
វេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ អាភក្ខំណោ សាម្មោ ចាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣០៨) អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ អា-
ភក្ខំណោ សាម្មោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ
ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កា-
សតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សម្មស្ស
អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ
អាភក្ខំណោ សាម្មោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
ទិស្សន្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ ករេយ្យ ។

បាណយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សន្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មេ អាភក្ខំណោ ទិដ្ឋិកំ ។

កម្មវត្ថុទេ ការង្កេបដិយកម្មលិក្ខ ៧ ព្យា

(៣០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើ
ឧត្តបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ ផលភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃ
ទៀត ភិក្ខុ វិចក្កិយាកសីលក្នុងអធិសីល ពួក ១ វិចក្កិយាកាចារ្យក្នុង
អដ្ឋិបាវេ ពួក ១ វិចក្កិយាកទិដ្ឋិក្នុងអភិទិដ្ឋិ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើឧត្តបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិការក្រក់
ចេញ ផលភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើ
ឧត្តបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ ផលភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃ
ទៀត ភិក្ខុ ពោលភិរមៀលព្រះពុទ្ធ ពួក ១ ពោលភិរមៀលព្រះធម៌
ពួក ១ ពោលភិរមៀលព្រះសង្ឃ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា កំសប្បិធ្វើឧត្តបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ
ផលភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់កថាខណ្ឌទី ៦ លើក ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (ដឹងធ្វើដំធ្វើបាន) ក្នុងកម្មវត្ថុទេ

ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិការក្រក់ចេញ ។

(៣១៧) ចាបិកាយ វិជ្ជាយា អប្បនិស្សន្ត ឧ-
 ក្កេបនិយកត្តុកតោ កិក្ខុវេ កិក្ខុវា សម្មា វត្តិតត្ថំ ។
 តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មានេតត្ថំ ន វិស្សយោ
 ណាតត្រោ ន សាមណោ វា ឧបដ្ឋាបេតត្រោ ន កិក្ខុវេ វា-
 ណសម្មតិ សាវិនិក្ខា សម្មាតនបិ កិក្ខុវិយោ ន
 ឱវិនិត្យ យាយ អាបត្តិយា សាវ័ជ្ជន ចាបិកាយ
 វិជ្ជាយា អប្បនិស្សន្ត ឧក្កេបនិយកត្តំ កតំ ហោតិ
 សា អាបត្តិ ន អាបត្តិតត្រា អញ្ញា វា វាវិនិសិកា តតោ
 វា ចាបិក្ខតា កត្តំ ន ករហិតត្ថំ កត្តិកា ន ករហិ-
 តត្រា ន បកតត្តស្ស កិក្ខុវេ ឧបសាសោ វេយេតត្រោ
 ន បរាណា វេយេតត្រា ន សវចនិយំ កាតត្ថំ ន
 អនុវាទោ បដ្ឋយេតត្រោ ន ឱកាសោ កាវេតត្រោ ន
 លោកេតត្រោ ន សាវេតត្រោ ន កិក្ខុ កិក្ខុវា សម្ម-
 យោវេតត្រោ ។

បាបិកាយ វិជ្ជាយា អប្បនិស្សន្ត ឧក្កេបនិយកត្តំ កតំ វិជ្ជិតំ ។

(៣១៨) ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ កិក្ខុ វេយសន្សំ បាវេត្តិឧក្កេ-
 បិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
 ប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ គួរ(ឧក្កេបនិយកម្ម)នោះ ដូច្នោះគឺ
 មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បត មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណោយម្រើខ្លួន
 មិនត្រូវឱ្យទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុមី បើទុកជាសន្សំសន្មតរួច
 ហើយ គឺមិនត្រូវប្រដៅពួកកិក្ខុមី សន្សំបាវេត្តិឧក្កេបនិយកម្ម ព្រោះមិនលះ
 បង់ទិដ្ឋិកាត្រក់ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឱ្យត្រូវតាមក្លែងនោះទៀត ឬតាមក្លែង
 ដែលប្រហែលនឹងតាមក្លែងនោះ ឬក៏តាមក្លែងដែលច្របូងជាងតាមក្លែងនោះ មិនត្រូវ
 កែវេជ្ជិយកម្ម មិនត្រូវកែវេជ្ជិយពួកកិក្ខុវេយសន្សំ មិនត្រូវហាមឧបាសាប
 មិនត្រូវហាមបរិវេណ ដល់កិក្ខុវេយសន្សំ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានចាត់ពាក្យ
 (ក្នុងសិក្ខាវេយសន្សំនោះ) មិនត្រូវទទួលទាត់ដំកូនវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧបាសា
 (រើម្យវេយសន្សំ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកកិក្ខុ (ឱ្យ
 រល្មោះ) មិនត្រូវកិក្ខុវេយសន្សំ ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងក្របខណ្ឌព្រះបិណ្ឌវេយសន្សំ ។

កម្មត្រូវ អវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា

[៣១០] អថទោ សង្ខារោ អវិជ្ជាស្ស ភិក្ខុ វា កម្មតោ-
 ធិប្បុត្តស្ស ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខ-
 បដិយតត្ថំ វគ្គាសិ វសន្តោតំ សង្ខារោ ។ សោ
 សង្ខារោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខប-
 ដិយតត្ថកតោ វិញ្ញតិ ។ យេ វេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ មេ ។
 វេ ទុដ្ឋាយន្តិ ធិយន្តិ វិចារេន្តិ កតំ ហិ ធាម អវិជ្ជា
 ភិក្ខុ កម្មតោធិប្បុត្តោ សង្ខារោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខបដិយតត្ថកតោ វិញ្ញតិស្សតិ ។
 អថទោ វេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោសេសុ ។

[៣១១] អថទោ ភកវា ឯតស្មី ធិនារេ ឯតស្មី
 បករណោ ភិក្ខុសង្ខំ សង្ខិទានាយត្វា(១) ភិក្ខុ បដិប្បតិ
 សង្ខំ តិវ ភិក្ខុវេ អវិជ្ជា ភិក្ខុ កម្មតោធិប្បុត្តោ សង្ខារោ
 ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខបដិយតត្ថកតោ
 វិញ្ញតិ(២) ។ សង្ខំ ភកវតិ ។ វិចារហិ តុន្តោ ភកវា
 កតំ ហិ ធាម សោ ភិក្ខុវេ ហោយចុវិសោ សង្ខារោ
 ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខបដិយតត្ថកតោ

១ ឯត្តប វេ វិ កុចិ កេត្តោ ទិស្សិ ។ ២ ១. វិញ្ញតិ ។

កម្មត្រូវ អវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា ធាតុវិជ្ជា

[៣១២] ត្រាតោ សង្ខារោ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខ-
 បដិយតត្ថំ វគ្គាសិ វសន្តោតំ សង្ខារោ ។ សោ
 សង្ខារោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខប-
 ដិយតត្ថកតោ វិញ្ញតិ ។ យេ វេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ មេ ។
 វេ ទុដ្ឋាយន្តិ ធិយន្តិ វិចារេន្តិ កតំ ហិ ធាម អវិជ្ជា
 ភិក្ខុ កម្មតោធិប្បុត្តោ សង្ខារោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខបដិយតត្ថកតោ វិញ្ញតិស្សតិ ។
 អថទោ វេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោសេសុ ។

[៣១៣] ត្រាតោ សង្ខារោ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខ-
 បដិយតត្ថំ វគ្គាសិ វសន្តោតំ សង្ខារោ ។ សោ
 សង្ខារោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខប-
 ដិយតត្ថកតោ វិញ្ញតិ ។ យេ វេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ មេ ។
 វេ ទុដ្ឋាយន្តិ ធិយន្តិ វិចារេន្តិ កតំ ហិ ធាម អវិជ្ជា
 ភិក្ខុ កម្មតោធិប្បុត្តោ សង្ខារោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខបដិយតត្ថកតោ វិញ្ញតិស្សតិ ។
 អថទោ វេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោសេសុ ។

១ ឯត្តប វេ វិ កុចិ កេត្តោ ទិស្សិ ។ ២ ១. វិញ្ញតិ ។

វិធីបិណ្ឌ ចូលវិញ

កតោ វិញ្ញាណស្មារតី ធនំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្តាធនំ វា ម-
សាណាយ ។ មេ ។ វិភាវាត្វា ធម្មិ កាដំ កត្វា ភិក្ខុ
អាមន្តេសិ តេធនំ ភិក្ខុវេ សង្កេត តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេបដិយកក្កំ បដិច្ចស្សត្តេតុ ។

(៣០៥) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សម្មាសម្ពាស្ស
ភិក្ខុវេ តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេប-
ដិយកក្កំ ឧ បដិច្ចស្សត្តេតុ ឧបសម្មាធនិ ធិស្សយំ
ធនិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុវេ វា ធនសមុតិ
សាធិយតិ សម្មតាមិ ភិក្ខុវេ ធិដ្ឋិយា ឧវធនិ វេមហិ ទោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សម្មាសម្ពាស្ស ភិក្ខុវេ តាមិ-
កាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្កេបដិយកក្កំ ឧ
បដិច្ចស្សត្តេតុ ។

(៣០៦) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សម្មា-
សម្ពាស្ស ភិក្ខុវេ តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
ឧក្កេបដិយកក្កំ ឧ បដិច្ចស្សត្តេតុ យាយ អា-
បត្តិយា សង្កេត តាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ

វិធីបិណ្ឌ ចូលវិញ

មិទសមគ្គុរិទិសីកាវេ ម្នាលភិក្ខុចាំឯខ្លួន អំពីនេះ មិនមែននាំពួកដទៃ
ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឱ្យជ្រះថ្លារឿនទេ ។ មេ ។ លុះទ្រង់និរៀនហើយ
ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុចាំឯខ្លួនថា ម្នាលភិក្ខុចាំឯខ្លួន
ចើម្បីនោះ ចូរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្កេបដិយកក្ក ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ចុះ ។

[៣០៦] ម្នាលភិក្ខុចាំឯខ្លួន សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្កេបដិយកក្ក
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ភិក្ខុ ឱ្យ
ឧបសម្មា ១ ឱ្យចិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរោច្រៀមខ្លួន ១ ទទួលការសន្តត
ខ្លួនជាអ្នកប្រារព្ធភិក្ខុនី ១ ដើម្បីសង្ឃសន្តតរួចហើយ តំនៅនៃប្រដៅ
ពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុចាំឯខ្លួន សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្កេបដិយកក្ក ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គចាំឯ ៥ នេះទេ ។

(៣០៧) ម្នាលភិក្ខុចាំឯខ្លួន សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្កេបដិយ-
កក្ក ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ
ទៀត ភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្កេបដិយកក្ក ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់

កម្មវិធីសម្រេចសេចក្តី

ឧត្តរថវិយកម្ម កតិ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ
អញ្ញំ វា ចាទិ បិ កតំ តតោ វា ចាបិ ដ្ឋតំ កម្មំ តតោតិ
កម្មំ តតោ តតោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ចញ្ញហន្តេហិ
សមញ្ញាតតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
ដិស្សត្តេ ឧត្តរថវិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

(៣០៤) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមញ្ញាតតស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិ កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្តរ-
ថវិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ ចតតតស្ស ភិក្ខុ-
នោ ឧទោសដំ វេចេតិ ចវាវណំ វេចេតិ សវចេតិ
តកោតិ អនុវាទំ បដ្ឋវេតិ ឌុតាសំ កាវេតិ ចោទេតិ
សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោដេតិ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមញ្ញាតតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សត្តេ ឧត្តរថវិយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

បាវិកាយ ទិដ្ឋិយា កម្មវិធីសម្រេចសេចក្តី
កម្មវិធីសម្រេចសេចក្តីសេចក្តី ទិដ្ឋិវា ។

កម្មវិធីសម្រេចសេចក្តី

ចំពោះភាគក្នុងនា ទៅក្រុមភាគខ្លះខាងទៀត ១ ឬភាគក្នុងវិទ្យាល័យ
វិទ្យាល័យនឹងភាគខ្លះខាង ១ ឬភិ ភាគក្នុងវិទ្យាល័យនឹងខាង ១ តិរវៀល
កម្ម ១ តិរវៀលភូមិភូមិភូមិភូមិ ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវ
ម្លាប់ឧត្តរថវិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រកំ ដល់ភិក្ខុវិទ្យាល័យ
ដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

(៣០៥) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវម្លាប់ឧត្តរថវិយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រកំ ដល់ភិក្ខុវិទ្យាល័យដោយអង្គ ៨ ភិក្ខុវិទ្យាល័យ
ហាមឧទោសដំដល់ភិក្ខុជាចក្ខុភូមិ ១ ហាមចវាវណា (ដល់ភិក្ខុជាចក្ខុភូមិ) ១
ធ្វើជាអ្នកមានពាក់ព័ន្ធក្នុង (ក្នុងនាមករណីនោះ) ១ ទទួលទានជាភិក្ខុវិទ្យាល័យ
ឲ្យធ្វើឧទោស (មើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបភិក្ខុ (ឲ្យ
ឈ្មោះ) នឹងភូមិភូមិភូមិភូមិ ១ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិទ្ធក្រវម្លាប់
ឧត្តរថវិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាត្រកំ ដល់ភិក្ខុវិទ្យាល័យដោយ
អង្គ ៨ នេះទេ ។

ចំពោះភាគក្នុងនា ១៨ វិទ្យាល័យនឹងខាង
ក្នុងក្រុមភាគខ្លះខាងទៀត ១

[៣១៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ វាឡេហិ សមញ្ញាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេ-
 បដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេតត្ថំ ឧ ទុបសម្បទេតិ ឧ
 ធិស្សយំ ទេតិ ឧ សាមណោ ទុបដ្ឋាបេតិ ឧ ភិក្ខុនោ-
 ភនកសម្មតិ សាធិយតិ សប្បនោចិ ភិក្ខុនិយោ ឧ
 ទុវទេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាឡេហិ សមញ្ញា-
 គស្ស ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
 ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេតត្ថំ ។

[៣១៦] អបវេហិចិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាឡេហិ សមញ្ញា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្ស-
 ត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេតត្ថំ យាយ អា-
 បត្តិយា សង្ឃេ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ
 ទុក្ខេបដិយកម្មំ កតំ ហោតំ តំ អាបត្តិ ឧ អាចដ្ឋតំ
 អញ្ញំ វា តាធិសីតំ តេនា វា ចាមិដ្ឋតំ កម្មំ ឧ ករ-
 ហតិ កម្មិតេ ឧ ករហតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហាឡេហិ សមញ្ញាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាមិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេតត្ថំ ។

[៣១៧] ម្នាលភិក្ខុពុទ្ធជាយ សង្ឃ ត្រូវម្នាក់ឧក្រុមនិយម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយគន្លង ៥ គឺភិក្ខុ បិទ
 ឲ្យឧបសម្បត ១ មិនឲ្យខិតស្វ័យ ១ មិនឲ្យសាមណោបម្រើខ្លួន ១ មិន
 ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិន
 ប្រដៅភិក្ខុនីពុទ្ធជាយ ១ ម្នាលភិក្ខុពុទ្ធជាយ សង្ឃត្រូវម្នាក់ឧក្រុមនិ-
 យម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយគន្លង ៥
 នេះឯង ។

[៣១៨] ម្នាលភិក្ខុពុទ្ធជាយ សង្ឃ ត្រូវម្នាក់ឧក្រុមនិយម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយគន្លង ៥ ដទៃទៀត
 គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃត្រូវឧក្រុមនិយម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ចំពោះ
 អាចក្កិណា ហើយមិនត្រូវអាចក្កិណាខ្លះទៀត ១ ឬអាចក្កិណាដែលប្រវេហល
 គ្នានឹងអាចក្កិណា ១ ឬក៏ អាចក្កិណាដែលធ្លង់ជាងអាចក្កិណា ១ មិនគំរេវៀល
 កម្ម ១ មិនគំរេវៀលពួកភិក្ខុអ្នកភ្នំកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុពុទ្ធជាយ សង្ឃ
 ត្រូវម្នាក់ឧក្រុមនិយម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយគន្លង ៥ នេះឯង ។

កម្មវត្ថុករ ករណ៍ប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី

(៣០៧) អដ្ឋហិ កិក្ខុវេ អដ្ឋហិ សប្បន្តាភយស្ស
 កិក្ខុវេ ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្ខេបដ្ឋិ-
 យកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ន បនាភយស្ស កិក្ខុវេ
 ឧទោសថំ វេយ្យេន ន បរិវេណំ វេយ្យេន ន សាវេយ្យំ
 ករោតិ ន អទុវាណំ បដ្ឋយេតិ ន ឧត្តាសំ ករោតិ ន
 ទោធនតិ ន សារេតិ ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សប្បយោជេតិ
 វេយ្យេហិ ទោ កិក្ខុវេ អដ្ឋហិ កិក្ខុវេ សប្បន្តាភយស្ស កិក្ខុ-
 វេ ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ឧក្ខេបដ្ឋិ-
 យកម្មំ បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ។

បាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ករណ៍ប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី
 បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ធិដ្ឋិយា ។

(៣០៨) វិវេកុ បន កិក្ខុវេ បដិច្ចស្សត្តេ-
 តត្ថំ ទេន កិក្ខុវេ ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ធិស្សត្តេ ឧក្ខេបដ្ឋិយកម្មតេន ន កិក្ខុវេ សង្ឃ
 ឧបសង្កម្មិត្តា ឯកសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិក្ខុ វុទ្ធាចំ
 កិក្ខុវេ ចាទេ វុទ្ធា ឧត្តរាសង្កំ ធិសិទ្ធា អញ្ញាសិ

កម្មវត្ថុករ ករណ៍ប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី

(៣០៧) ម្ចាស់កិក្ខុវេ ធិដ្ឋិយា សង្ឃ ត្រូវប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី
 ប្រោះមិនលះលើទិដ្ឋិភាគីក្រីក្រ ដែលកិក្ខុវេ ដែលប្រកបរបរដោយអង្គ ៨ កិក្ខុវេ មិន
 ហាមឧបាសថ ដែលកិក្ខុវេ មិនហាមបរិវេណ (ដែលកិក្ខុវេ មិនហាមបរិវេណ)
 ១ មិនធ្វើជាអ្នកខាតខាតភារ្យ (ក្នុងអំពីការណ៍ខាង) ១ មិនទទួលនាទីជា
 ជំនួយវត្ត ១ មិនច្រើនធានាស (ដើម្បីលោភ) ១ មិនចោទគុណ ១ មិនរំលឹក-
 គេ ១ មិនប្រកបព្រូកកិក្ខុ (ឱ្យរល្មោះ) ធិដ្ឋិយកម្មតេន ១ ម្ចាស់កិក្ខុវេ-
 ធិដ្ឋិយា សង្ឃត្រូវប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី ប្រោះមិនលះលើទិដ្ឋិភាគីក្រីក្រ ដែលកិក្ខុ-
 វេ ដែលប្រកបរបរដោយអង្គ ៨ ទេវេនំ ។

បដិច្ចស្សត្តេតត្ថំ ១២ ដែលសង្ឃត្រូវប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី
 ករណ៍ប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី ប្រោះមិនលះលើទិដ្ឋិភាគីក្រីក្រ ។

(៣០៨) ម្ចាស់កិក្ខុវេ ធិដ្ឋិយា (ឧក្ខេបដ្ឋិយកម្មតេន) សង្ឃត្រូវប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី
 យ៉ាងនេះ ម្ចាស់កិក្ខុវេ ធិដ្ឋិយា កិក្ខុវេ ដែលសង្ឃត្រូវប្រាជ្ញាប័ណ្ណស្សី ប្រោះ
 មិនលះលើទិដ្ឋិភាគីក្រីក្រខាង ត្រូវចូលទៅកេសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំ
 ធិសិទ្ធា ធិសិទ្ធា សំណេរចាប់លើកិក្ខុវេ ធិដ្ឋិយា ប្រកបរបរដោយអង្គ

បន្តហេតុ វិវេកស្ស វិចធិយោ អហំ កន្តេ សង្ខេប
 ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្ម-
 កតោ សង្ខា វត្តាមិ លោមំ ចាកេមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ
 ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចាមិតំ ។ ទុតិយម្យំ យា-
 ចិតត្វា ។ តតិយម្យំ យាចិតត្វា ។ ត្យក្កេន ភិក្ខុចា
 បដិកាលេន សង្ខេប ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ
 សង្ខេប អយំ ឥត្តញាហោ ភិក្ខុ សង្ខេប ចាចិកាយ
 ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មកតោ សង្ខា
 វត្តាមិ លោមំ ចាកេតិ ទេត្តារំ វត្តាមិ ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា
 អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ យេនិ សង្ខេបស្ស បន្តកល្យំ សង្ខេប ឥត្តញាមស្ស
 ភិក្ខុចា ចាចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេប-
 ដិយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ខេប អយំ ឥត្តញាហោ ភិក្ខុ សង្ខេប ចា-
 ចិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិធិស្សត្តេ ទុក្ខេបដិយកម្មកតោ
 សង្ខា វត្តាមិ លោមំ ចាកេតិ ទេត្តារំ វត្តាមិ ចាចិកាយ

ផ្គត្តិអញ្ញាសំឡើងនិយាយពាក្យយោងខេត្ត បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ដែលសង្ឃក្នុងខេត្តបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ទុកប្រ-
 ព្រឹត្តិវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បហេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស្ត្រខ្លួន
 ចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់
 ចេញ ។ ឥឡូវសូមជាគម្រប់ពីរជនផង ។ ឥឡូវសូមជាគម្រប់ពីរជនផង ។
 ភិក្ខុអាការ្យសម្រេចពលឥឡូវនឹងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃក្នុងខេត្តបដិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ទុកប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប-
 ហេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស្ត្រខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់
 ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញ ។ បើកម្មទានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃឥឡូវម្ចាស់ទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់
 ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ ខេត្តញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃក្នុងខេត្តបដិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះទិដ្ឋិកាត្រក់ចេញហើយ ទុកប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប-
 ហេម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស្ត្រខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់

ឧបសម្ព័ន្ធនៃ ព្រះបរមនិរ្ឫតិយស្រីស្រី

និរ្ឫតិយស្រី អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេបជិយកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្តិ យាមតិ ។ សង្ឃោ វត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
 កាយ និរ្ឫតិយស្រី អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេបជិយកម្ម បដិ-
 ប្បស្សន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧមតិ វត្តន្តាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ និរ្ឫតិយស្រី អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេប-
 ជិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស-
 ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុកិយម្បំ ឯតមត្តំ វនាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្បំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ អុណាទុ មេ កន្តេ
 សង្ឃោ អយំ វត្តន្តាមោ ភិក្ខុ សង្ឃោ ចាបិកាយ
 និរ្ឫតិយស្រី អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេបជិយកម្មកតោ សម្មា
 វត្តតិ លោមំ ចាកតិ ទេវាវំ វត្តតិ ចាបិកាយ និរ្ឫតិយ
 អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេបជិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 មតិ ។ សង្ឃោ វត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ
 និរ្ឫតិយស្រី អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេបជិយកម្ម បដិប្បស្សន្តិ-
 តិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧមតិ វត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ចាបិកាយ និរ្ឫតិយស្រី អប្បជិវិស្សក្កេ ឧត្តេបជិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ

ឧបសម្ព័ន្ធនៃ ព្រះបរមនិរ្ឫតិយស្រី

ឧត្តេបជិយកម្ម ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ។ សង្ឃោ វត្តន្តាមស្ស
 ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការថ្លាប់ឧត្តេបជិយ-
 កម្ម ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមាន
 កាយអន្តណា លោកមានកាយអន្តនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 កាយអន្តណា លោកមានកាយអន្តនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ គឺសំរាប់ជាគម្រប់គំរាមផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ
 គឺសំរាប់ជាគម្រប់គំរាមផង ។ ចតិ ព្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើឧត្តេបជិយកម្ម ព្រោះមិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ
 ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តន្តាមោយប្រពៃ ទាំងសម្រេចរោម ប្រព្រឹត្តវត្តន្តាមោ
 កិរិយាវលាសំខ្លួនចេញពីកម្ម មកសូមការថ្លាប់ឧត្តេបជិយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះខ្លីកាត្រក់ចេញ ។ សង្ឃោ វត្តន្តាមស្ស ព្រោះមិនលះខ្លី
 កាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការថ្លាប់ឧត្តេបជិយកម្ម ព្រោះមិន
 លះខ្លីកាត្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានកាយអន្តណា
 លោកមានកាយអន្តនោះ ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកមានកាយអន្តណា

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវេទ

សោ ការសយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្តំ សាវ័ជ្ជន វត្តុត្តា-
មស្ស កិក្ខុវា វាសិកាយ វិនិច្ឆ័យា អប្បដិច្ចស្សន្តេ
ទុក្ខេបដិយតម្ថំ ចេតិ សវ័ជ្ជស្ស វស្សា វុឡិ ។
ឯវមេតំ យាយាមីតិ ។

យបិកាយ វិនិច្ឆ័យា អប្បដិច្ចស្សន្តេ ទុក្ខេបដិយតម្ថំ សត្តមំ វិនិច្ឆ័តំ ។
កម្មត្តតំ ឃប់ំ វិនិច្ឆ័តំ ។
និច្ឆិ វត្តុវេ វត្តុ សត្ត ។

តស្សន្តា ជិ

[៣១៧] បណ្ណតៈលាហិតតា កិក្ខុ
សយំ កណ្ណនការតា
តាជិសេ ឧបសង្កត្ត
ទស្សហិសុ ត កណ្ណនេ
អនុប្បត្តាជិ ជាយន្តិ
ឧប្បត្តាជិមិ វឡុវេ(១)
អប្ប្រា វេសលា កិក្ខុ

១ ១. បណ្ណត្តិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវេទ

លោកហនតាយុក្ខន្តិទោ ក្រុវិយាយឡើង ។ ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិន
លះវិនិច្ឆ័យក្រាវចេញ សន្សំបាទម្លាប់ដល់កិក្ខុវា ឈ្នះនេះហើយ (ការម្លាប់
ទុក្ខេបដិយកម្មនេះ) គួរដល់សវ័ជ្ជ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសវ័ជ្ជស្សៀម ។
ខ្ញុំសូមបំផុតទុក្ខសេចក្តីនេះ ដោយសាការស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ទុក្ខេបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះវិនិច្ឆ័យក្រាវចេញ ទិសម្រប់ ៧ ។
ចប់កម្មត្តតៈ ទិសម្រប់ ។
ក្រុងឧត្តរៈ មាន ៧ រឿង ។

ឧទានវិទកម្មត្តតៈនោះគឺ

[៣១៧] រឿងបណ្ណតិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការចង្អុល
ហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅកិក្ខុទាំងឡាយដែលជា
អ្នកធ្វើការចង្អុលហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយកំណត់ប្រើប្រាស់ក្នុងការ
ចង្អុលហេតុ ការចង្អុលហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់រក្សា ក៏រក្សា
ឡើង ដែលរក្សាឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង កិក្ខុទាំងឡាយ
ជាអ្នកមានសីលជាច្រើនទូទាំង មានសេចក្តីប្រាថ្នាគឺ

ធម្មបទ្ធកិច្ច ទស្សនាបិ

ឧដ្ឋាយន្តិ បរិសាសា(១)
 សន្តម្មន្តិកេណ តុត្តា
 សយម្ហ អក្ខប្បក្កលោ
 កាលារោសិ តដ្ឋនិយំ(២)
 កត្តំ សិវវត្តិយំ ជីវោ ។
 អសម្មទា ម្សដិប្បត្តា
 អប្បដិញ្ញាយ កកត្ត យំ
 អនាបន្តិ អនេសរេ
 ទេសិតាយ កកត្ត យំ
 អនោទេត្តា អសារេត្តា
 អនារោបត្តា(៣) ច យំ កតំ
 អសម្មទា អនេម្មន
 វត្តនាមិ ច យំ កតំ(៤)
 អប្បដិប្បត្តា អនេម្មន
 វត្តនាមិ ច យំ កតំ(៥)

១ ឧ. ចម្បយោ ។ ២. ចម្បយោ ។ ៣. តដ្ឋនិយ ។ ៤. អនារោបត្តា ។
 ៥ ឧ. ម វត្តនេ ធម៌ យំ កតំ ។ ៧ ឧ. បុទ វត្តនេ យំ កតំ ។

ធម្មបទ្ធកិច្ច ទស្សនាបិ

កំពោលរោសក្កន្តិ កណ្តាលបរិស័ទ ព្រះតុល្លិមន្ត្រិ ជាព្រះ
 សយម្ហ ជាអក្ខប្បក្កល ទ្រង់ប្រាថ្នាឱ្យកាលារោសិព្រះសម្ម
 រើបទ្រង់ចង្អាត់ឱ្យធ្វើកដ្ឋនិយកម្ម ជំគត្រុនិសារក្តិ ។ (កដ្ឋនិ-
 យកម្មណា) ដែលសង្ឃធ្វើកដ្ឋនិទីកំពុងមុន ធ្វើដោយការមិន
 សាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ (កដ្ឋនិយកម្ម) ណា
 ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានសាចក្តិ ដោយសាចក្តិមិនមែនជាទេស-
 នាតាមិទិ ដោយសាចក្តិដែលសម្តែងរូបវិយ ១ (កដ្ឋនិយកម្ម)
 ណា ដែលសង្ឃមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយ
 ស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកសាចក្តិឡើយ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១
 (កដ្ឋនិយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើកដ្ឋនិទីកំពុងមុន ធ្វើមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (កដ្ឋនិយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើ
 ដោយមិនបាទ ហេតុស្តី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

- អប្បជិញ្ញាយ អនុម្មេន
- វត្តោបិ ធម៌ កតំ(១)
- អនាមត្តិយា(២) អនុម្មេន
- វត្តោបិ ធម៌ កតំ(៣)
- អនេសនាតាមិទិយា
- អនុម្មេន
- នេសិតាយ អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌
- អនាមត្តិយា អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌
- អសាមត្តិយា អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌
- អនាមត្តិយា(៤) អនុម្មេន
- វត្តោបិ តថេវ ធម៌

១ ឧ. ប. វត្តោ បិ ធម៌ កតំ ។ ២ ឧ. អនាមត្តិ ។ ៣ ឧ. ប. វត្តោ បិ ធម៌ កតំ ។ ៤ ឧ. អនាមត្តិ ។

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

(តដ្ឋនិយកម្ម) នា វេលាសន្សំធ្វើដោយមិនតាមការប្តេជ្ញា
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តដ្ឋនិយកម្ម) នា វេលា
 សន្សំធ្វើដោយគ្មានការប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក
 ធ្វើដោយការប្តេជ្ញាមិនមែនជាទេសនាតាមិទិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
 ធ្វើដោយពួក ១ (តដ្ឋនិយកម្ម ព្រះវិញ្ញាណ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជា
 អវិជយកម្ម) ២ (តដ្ឋនិយកម្ម) វេលាសន្សំ ធ្វើដោយការប្តេជ្ញា
 វេលាសន្សំដោយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក (ក៏ចាត់
 ជាអធម្មកម្ម) ជាអវិជយកម្ម ដូចគ្នាដែរ (តដ្ឋនិយកម្ម) វេលា
 សន្សំមិនបានទាល់ដោយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
 ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) វេលាសន្សំមិនបានទាល់ដោយ
 ដោយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូច
 គ្នាដែរ (កម្ម) វេលាសន្សំមិនបានទាល់ដោយការប្តេជ្ញា ដោយ
 ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ

ឧប្បន្តនាម ឧប្បន្តនាម

កណ្តាលវិសាលយោ ១
 សុភ័ក្ត្រវិសាលយោ(១) ។
 សង្ឃោ អាកុដ្ឋនាមោ ៥(២)
 យស្ស តដ្ឋនិយំ ករេ
 កណ្តាលំ ពាលោ សំសង្ឃោ
 អនិសីលេ(៣) អដ្ឋាចារេ
 អនិទិដ្ឋិយោ វិច្ឆស្ស
 សង្ឃោ តដ្ឋនិយំ ករេ ។
 ឧប្បន្តនាម សង្ឃស្ស
 អវណ្ណំ យោ ៦ កាសតិ ។
 តិណ្ណន្ទម្យំ ៦ ភិក្ខុនំ
 សង្ឃោ តដ្ឋនិយំ ករេ
 កណ្តាលំ កាសតោ ឯកោ
 ពាលោ សំសង្ឃនិស្សិតោ ។
 អនិសីលេ អដ្ឋាចារេ
 ករេវ អនិទិដ្ឋិយោ

១ ១. ២. សុភ័ក្ត្រវិសាលយោ ១ ២ ១. ២. ៣ ៤, អនិសីលំ ។

ឧប្បន្តនាម ឧប្បន្តនាម

បណ្ឌិតសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ (វារៈវិទកម្មស គឺចំណែកនាងកម្មត្រូវ)
 តាមទំនងវិទកម្មត្រូវវារៈ (វារៈវិទកម្មត្រូវ គឺចំណែកនាងកម្មត្រូវ
 នោះចុះ) ។ កាលាចិសន្សិប្រាថ្នា គឺសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ ផល
 ភិក្ខុ ដែលជាអ្នកចង្អុល ល្ងង់ នៅប្រឡូកប្រឡូកដោយគ្រហស្ថ
 (សន្សិ) គឺសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ ដែលមានសីលវិចិត្រភិក្ខុ
 អនិសីល មានភាពវិចិត្រភិក្ខុអដ្ឋាចារៈ មានទិដ្ឋិវិចិត្រភិក្ខុអនិ-
 ទិដ្ឋិ ។ ទិដ្ឋិភិក្ខុដែលពោលតិរវៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ទិដ្ឋិព្រះ
 សន្សិ ។ សន្សិគឺសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ ផលភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុ
 អ្នកធ្វើខ្លាចការល្អិតល្អន់ ១ ល្ងង់ពួក ១ នៅប្រឡូកប្រឡូក
 ដោយគ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលមានសីលវិចិត្រភិក្ខុអនិ-
 សីលពួក ១ មានភាពវិចិត្រភិក្ខុអដ្ឋាចារៈពួក ១ មានទិដ្ឋិវិ-
 ចិត្រភិក្ខុអនិទិដ្ឋិ ពួក ១ (សន្សិសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ) ដូចនាមវារៈ

បណ្ឌិតសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ ពួក ១ (សន្សិសម្បជីវិតស្តុក្កវារៈ) ដូចនាមវារៈ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

- ១ ទិវង្គតស្ស កំប្បស្ស
- ២ អវលោកិតេ យោ ច ភាសនំ ។
- ៣ ភដ្ឋនិយកេ ធម្មកតោ
- ៤ ឯវំ សម្មាសម្ពុទ្ធា
- ៥ ឧបសម្ពុទ្ធា និស្សយោ
- ៦ សាមណេរឧបសម្ពុទ្ធា
- ៧ ភិក្ខុនោវាទិកសម្មតោ
- ៨ កកេ ភដ្ឋនិកតោ(១)
- ៩ ពាយៈស្នេ ឧត្ត អាមត្តិ
- ១០ តានិសញ្ញ គតោ ចរំ
- ១១ តាម្មត្ត កម្មិកោ ចេវ(២)
- ១២ កាយោ គតាវិលោ
- ១៣ ឧបោសនំ ចរាវលំ
- ១៤ ចក្កតត្តស្ស ឧដ្ឋបេ(៣)
- ១៥ សវចនិយំ អនុវរិលោ(៤)

១ ទិវង្គតស្ស គឺ ១ ព្រះធម្មិកតោ ។ ២ ១. ម. បាចិ ។ ៣ ១. ៩ បរេ ។
 ៤ ១ ម ធម្មកតោ គឺ ១ ធម្មិកតោ ។ ៥ ១. ម. សវចនិយុកតោ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

- ១ ទិវង្គតុ ដែលពោលគិរិវៀលព្រះពុទ្ធភ្នក ១ ព្រះធម្មិកតោ ១
- ២ ព្រះសង្ឃពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើភដ្ឋនិយកម្មហើយ
- ៣ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តកម្មដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះ គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើ
- ៤ ភដ្ឋនិយកម្មហើយ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ពុទ្ធា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ
- ៥ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរធម្ម័ទ្ធា មិនត្រូវឱ្យសាមណេរធម្ម័ទ្ធា
- ៦ ឆ្លុកប្រដៅភិក្ខុមី (បើទុកជាសង្ឃសម្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅ
- ៧ ភិក្ខុខឡើយ) មិនឱ្យត្រូវអាចក្តិរនោះទៀត ឬអាចក្តិដែលប្រ-
- ៨ ពោលទិវង្គតមុននោះ ឬក៏អាចក្តិដែលចូលជាវិសាមភិក្ខុមុននោះ
- ៩ មិនត្រូវគិរិវៀលកម្ម មិនត្រូវគិរិវៀលពួកភិក្ខុឆ្លុកប្រដៅ មិន
- ១០ ត្រូវហាមឧបោសន មិនត្រូវហាមចរាវលាវលំភិក្ខុជាចក្កត
- ១១ មិនត្រូវធ្វើវត្តកម្មមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរចិវង្គតវត្ត

កម្មវត្ថុរាង ទ្រព្យសម្បត្តិ

ឱកាសសា ថោទិទទ ច
សារណំ សម្បយោគត្ត
ន ករោយ្យ គងារិដោ ។
ឧបសម្បទា ធិស្សយោ(១)
សាមណោ ឧបដ្ឋជា
ឱវាទន សម្មត្តោ បិ
បត្តិហោ ធីតិ សម្មតិ(២) ។
កត្តា បដ្ឋតិ អាបត្តិ(៣)
នាធិសត្ត ឧតោ បរិ
កម្មត្ត កត្តិកោ បិ
កហារត្តា ន សម្មតិ ។
ឧថោ សនំ បរិវណំ
សវច ធិយោ ឧករោ
ឱកាសោ ថោ ន ឧតោ
សារណោ សម្បយោ ជំជា

១ ឧ. ឧបសម្បទាធិស្សយោ ។ ២ ឧ. បត្តិហោ ធីតិ សម្មតិ ។ ៣ ឧ. កត្តា បដ្ឋតិ អាបត្តិ ។

កម្មវត្ថុរាង ទ្រព្យសម្បត្តិ

មិនត្រូវធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវ
រំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះគ្នា) ។ ឧដ្ឋនិយកម្ម
(មិទ) រម្ងាប់ដោយអង្គ ៨ ទ្រព្យសម្បត្តិ
ឱ្យនិស្ស័យ ឱ្យសាមណោ បម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតខ្លួនជា
អ្នកប្រយោគិក្ខុនី (ច្រកសាសន្ត្រសន្មតហើយ ក៏ចាំប្រយោ
គិក្ខុនី) ។ ឧដ្ឋនិយកម្ម មិនម្យ៉ាង (ដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត)
ភិក្ខុនៅក្រៅកម្មនោះ ឬអាចក្តីដែលប្រហែលនឹងអាចក្តី
មុននោះ ឬក៏អាចក្តីដែលគួរជាងអាចក្តីមុននោះ ក៏រង្សីល
កម្ម ក៏រង្សីលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុណាប្រកប
ដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហោមទុរោសថ ហោមបរិណា ធ្វើ
ជាអ្នកមានពាង្គពាក្យ ទទួលបានជាជំនុំភិក្ខុ ឱ្យធ្វើឱកាស
(ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឱ្យឈ្លោះគ្នា

វិទ្យាបិដក ពុល្លត្តោ
 ឥន្ទេហាដ្ឋង្គេហិ យោ យុត្តោ
 តដ្ឋយា ធូបសម្មតិ(១) ។
 កក្កោវាវនយេយេវ
 សុក្កាវាវិវិជាតិយា(២) ។
 ពាលោ អាមត្តិពហុលោ
 សំសរដ្ឋាមិ ច សេយ្យសោ
 និយស្សុកម្មំ សម្មុត្តោ
 អាណាចេសិ មហាមុនិ ។
 តំដាតិវិស្មី ទ្វេ ភិក្ខុ
 អស្សជិបុនឲ្យសុកា
 អនាចារឲ្យ វិវិទំ
 អាចរិសុ អសញ្ញតា
 ចត្វាជនិយំ សម្មុត្តោ
 កម្មំ សាវត្ថិយំ និរោ ។
 មជ្ឈិកាសាលោ សុទខ្មោ
 ចិត្តស្សាវាសិកោ អហុ

វិទ្យាបិដកពុល្លត្តោ

គដ្ឋនិយកម្មារសភិក្ខុនោះ មិនឲ្យចាំឡើយ ។ ចល្លាភិក្ខុវិវិទំ
 សុក្កាវាវៈ តាមទំនងនៃកណ្តាវាវៈចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ
 ដែលជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាចក្តិ្ត្រឹម នៅប្រឡូកប្រឡូក ដោយ
 គ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្មុទ្ធមហាមុនី ទ្រង់ចង្អាតឲ្យធ្វើនិយ-
 ស្សុកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពិរុយ ឈ្មោះអស្សជិបុនឲ្យសុកៈ (ខៅ)
 ក្នុងគិរីវិជនបទ ដែលជាអ្នកចំនសម្រួល ប្រព្រឹត្តអនាចារ
 ផ្សេង ។ ទើបព្រះសម្មុទ្ធនិមន្រ្តី (ទ្រង់គ្រាស់ចង្អាតឲ្យធ្វើ)
 ចត្វាជនិយកម្ម ជិតគ្រងសាវត្ថិ ។ រឿងភិក្ខុសុទ្ធម្ម អ្នកនៅ
 ក្នុងអាវាសារសំចិត្តភាពបរិ ក្នុងនគរបង្គំភាសណ្តា ។

១ ១. ធូបសម្មតិ ។ ២ ១. សុក្កាវាវៈ វិវិទំយា ។

រក្សាបុណ្យ វិបាកនាថា

ជាតិវារនេន ទុំសេតិ

សុដនោ មិត្តនាសុកំ

ថដិសារណីយំ កុម្មំ

អាណាបេសិ គថាគតោ ។

កោសម្ពិយំ ធន្នំ កិក្កំ

ធិប្បត្តាបត្តំ បស្ស័តុំ ។

អនស្សាទេ ឧក្កេបិកំ

អាណាបេសិ ធិប្បត្តនោ ។

ធម្មា កំយេវ អាមត្តិ

ថដិកាតុំ ធន្នំ ធិតិ

ឧក្កេបថាប្បដិកេន្ទ

អាណាបេសិ វិនាយកោ ។

នាមទិដ្ឋិ អវិដ្ឋស្ស

កាសិ អញ្ញាណទិស្ស័នា

រក្សាបុណ្យ វិបាកនាថា

(សុដនិត្តេនា) ថេរិក្កុតហមតិ ជាឧបាសក ដោយពាក្យ

គិរេជ្យលដល់ជាតិ រៀបព្រះគម្ភាគ ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យ

ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងធន្នកិក្ក ក្នុងក្រុងកោសម្ពិ

(ត្រូវតាមត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នាខឹងឃើញអាមត្តិ ។ រៀប

ព្រះជំនឿស្រីបីឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្កេបនីយកម្ម ព្រោះ

មិនឃើញអាមត្តិ ។ ធន្នកិក្ក ក៏មិនប្រាថ្នាខឹងសម្តែងកា-

មត្តិទោះរឿយ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាមាយកដីវិសេស ទ្រង់ត្រាស់

បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្កេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាមត្តិចេញ ។

រឿងអវិដ្ឋកិក្កនាទិដ្ឋិលាមក ព្រោះទាស្រីយាលចក្កិមិនដឹង

វិធីបដិសារី បុណ្យវិញ្ញា

ទិដ្ឋិអប្បនិទិស្សត្តេ
 ឧក្ខេបំ ជិនិកាសិកំ ។
 ជិយស្សកម្មំ បព្វជំ(១)
 តថេវ បដិសារីណី ។
 អនស្សនាប្បនិកម្មេ
 អនិស្សត្តេ ច ទិដ្ឋិយា
 ធារណាណុបយាតិ
 ចិញ្ញាណជីវមេវ ច
 បព្វជជិយកម្មម្ហិ
 អតិរេកបទា វមេ ។
 អណាភាវណ្ណា ទ្វេ បព្វ
 ទ្វេ បព្វកាតិណមកា(២)
 បដិសារីណីយកម្មម្ហិ(៣)
 អតិរេកបទា វមេ ។

១ ១. បព្វជ ។ ២ ១. អណាភាវណ្ណាទ្វេបព្វ ទ្វេបព្វកាតិណមកា ។ ៣ ១. បដិសារីណីយកម្មម្ហិ ។

វិធីបដិសារី បុណ្យវិញ្ញា

ព្រះជិនស្រីទ្រង់គ្រាស់ឲ្យធ្វើទុក្ខបដិយកម្ម ព្រោះមិនលះ
 ចង់ទិដ្ឋិកាក្រក់ទេញ ។ ទ្រង់បញ្ជាឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម
 បព្វជជិយកម្ម និងបដិសារីណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូច
 ភ្នំវិជរ ។ (ទុក្ខបដិយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញភាចក្តិ ១
 មិនសម្រួលភាចក្តិ ១ មិនលះទិដ្ឋិកាក្រក់ ១ វិល្លាស ១
 ពារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ ចិញ្ញាណជីវ ១
 ចាំនិរនៈ ជាអតិរេកបទុក្ខបព្វជជិយកម្ម ។ កន្លឹ ៨ គឺ
 ភិក្ខុ ព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថបាទណាភិ ខ័និរោលរោស
 ព្រះរាជគ្រឹយ (ជានីម) មាន២ លើក មានឈ្មោះថា
 ទ្រូចព្រួកៈ ចាំនិរនៈ ជាអតិរេកបទុក្ខបដិសារីណីយកម្ម ។

តន្ត្រីច័យំ និយស្សត្ថា(១)

ធុរេ តត្ថាចិ សាធិសា(២)

ចត្វាជ្ជា(៣) ចដិសារិ ច

ទ្វិដ្ឋឧបាទិក្កតា(៤)

តយោ ឧក្កេចនិយតត្ថា(៥)

សធិសា តេ វិកត្តិតោ

តន្ត្រីច័យំ ចាយោចាចិ

សេសំ កត្តំ(៦) វិជ្ជាធិយាតិ ។

១ ឧ. ចិស្សយក្ខ ។ ២ ឧ. ធុរេ កម្មេស្ម លទិសំ ។ ៣ ឧ. ចត្វាជ្ជា ។ ៤ ឧ. ច
ចដិសារិ ច អត្ថិ ចតាវិវិក្កតា ។ ៥ ឧ. ឧក្កេចនិយតត្ថា ។ ៦ ឧ. សេសកត្តំ ។

ម្មយវិញ្ញាទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺភវ្មនិយកម្ម ១ និងយស្ស-

កម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ ម្មយវិញ្ញាទៀត កម្មទាំង-

ឡាយពីរ គឺចក្ខុវេទនិយកម្ម ១ ចដិសារណិយកម្ម ១ មាន

អង្គ ៤ ខ្លះ ធម្មតិ ៤ ខ្លះ មិនលើសពី ៨ ឡើយ ឧក្កេចនិយ-

កម្ម ៣ នោះប្រវិចារ ។ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នក

ប្រាជ្ញកម្មដ៏ធំ អាមតំនិវិទេតនិយកម្ម (នោះចុះ) ។

ប្រាំវិសិកក្នុងរូប

[៣៤០] គេន សម្ភាយន តុន្តោ ភក្ខា សាវត្ថុយំ
វិហារតំ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ គេន ទោ
ចន សម្ភាយន ទារិវសិកា ភិក្ខុ សាធិយន្តិ បក្ខ-
តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ ធម្មដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សា-
មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ អាណោគំ
ចានបិមំ ចានកថសិកំ ធម្មចិវច្ចដ្ឋបាលំ នហារេ
បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ គេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ មេ ។ គេ ឧដ្ឋិ-
យន្តិ ចិយន្តិ វិចារចន្តិ កងំ ហិ ធាម ទារិវសិកា
ភិក្ខុ សាធិយស្សន្តិ បក្ខតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ
ធម្មដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
សេយ្យភិហារំ អាណោគំ ចានបិមំ ចានកថសិកំ
ធម្មចិវច្ចដ្ឋបាលំ នហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អថទោ
គេ ភិក្ខុ ភក្ខា ឯកមន្តិ អា កថេសុំ ។

ប្រាំវិសិកក្នុងរូប

[៣៤១] សម្ភាយនោ ព្រះពុទ្ធិមានព្រះភាគ ទ្រង់នៅក្នុងជេត-
វនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកស្ស ដ៏គ្រងសាវត្ថុ ។ សម្ភាយនារង្គ ពួក
ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវេស(៦) គ្រងទទួលពួកអរចំពោះភិក្ខុនៃមកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-
កម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំសាសនៈមកឱ្យ ការនាំទិវេកមកឱ្យ
ទឹកសម្រាប់លាងដើង កាំងសម្រាប់ទ្រង់ជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកដើង ការទទួល
បាត្រឱនិចិវ ការដុសភ្នែកល្អិតក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបក្ខតត្តានំ-
ឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាភិច ។ មេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
ក៏ឆាលសាស ភិរដ្ឋិល បន្តបង្ហាញថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវេស មិនសម
មើលនិក្រុកអរចំពោះភិក្ខុនៃមកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមីចិកម្ម
ការនាំសាសនៈមកឱ្យ ការនាំទិវេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើង កាំង
សម្រាប់ទ្រង់ជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកដើង ការទទួលបាត្រឱនិចិវ ការដុស
ភ្នែកល្អិតក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបក្ខតត្តានំឡាយសោះ ។ ទើប
ភិក្ខុទាំងនោះ ព្រាបចង្អិនទូលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

៦ បរិវេសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បិទ្ធាបរិវេស ។ បដិព្រួញបរិវេស ។ សុទ្ធាបរិវេស ។
លោកានបរិវេស ។ ឯអប្បិទ្ធាបរិវេសនោះ បានសម្តែងដូចយ៉ាងក្នុងកថាខន្ធករនៃមហាវដ្ត
ចំណែកបរិវេស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសុទ្ធាបរិវេស ។

[២២០] អថេចា កកកំ ឯតស្មី ធិនានេ ឯតស្មី
 បករណោ កិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិណាបាបា កិក្ខុ បដិប្បដ្ឋិ
 សង្ឃំ កិក្ខុ កិក្ខុវេ ចារិវសិកា កិក្ខុ សាទិយន្តំ បក-
 តត្តានំ កិក្ខុនំ អភិវន្តំ បដ្ឋដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ សា-
 មិចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោនកំ
 ចានបិមំ ចានកថលិកំ បត្តិវិវប្បនិក្ខយាលំ ឧហារេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ សង្ឃំ កកកំ ។ វិការហិ តុន្តោ កកក
 កដំ ហិ នាម កិក្ខុវេ ចារិវសិកា កិក្ខុ សាទិយស្សន្តំ
 បកតត្តានំ កិក្ខុនំ អភិវន្តំ បដ្ឋដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ
 សាមិចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោនកំ
 ចានបិមំ ចានកថលិកំ បត្តិវិវប្បនិក្ខយាលំ ឧហារេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ ទេវំ កិក្ខុវេ អប្បសង្ខានំ វា បសាទាយ
 បសង្ខានំ ។ កិយ្យោកាវាយ ។ បេ ។ វិការហិត្វា ធម្មិ
 កដំ កកក កិក្ខុ អាមន្តលិ ឧ កិក្ខុវេ ចារិវសិកាន
 កិក្ខុវា សាទិកត្តំ បកតត្តានំ កិក្ខុនំ អភិវន្តំ បដ្ឋដ្ឋានំ

(២២១) គ្រោវនិទានេវ ដំណើរនេះ ទើបគ្រូមានព្រះភាគច្រើន
 ឲ្យច្របុំកិក្ខុសង្ឃហើយ គ្រូនាំគ្រូសម្រាប់កិក្ខុចាំនិទ្ធាយថា ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិ-
 ទ្ធាយ ចូរឲ្យដឹង ពួកកិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស គ្រូកតានិទំអភិវន្តកម្ម បច្ចុដ្ឋា-
 នកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីជកមក
 ឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើនី ភាំងសម្រាប់ច្រជើនី ភ្នែកសម្រាប់ដូតដើនី ការ
 ទទួលបានគ្រូនិទំបិវ ការផ្សេងៗក្នុងក្នុងវេលានិទំបិវ បេសកិក្ខុជាបកតត្ត
 ចាំនិទ្ធាយ ពិភមិទេ ។ កិក្ខុចាំនិទានគ្រោបច្ឆិទ្ធាយថា បដិប្បគ្រោប
 គ្រោប ពិភមិទេ ។ គ្រូពុទ្ធិមានព្រះភាគច្រើនបេន្តាសថា ម្ចាស់កិក្ខុ
 ចាំនិទ្ធាយ ពួកកិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនិទំគ្រូកតានិទំអភិវន្តកម្ម
 បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីជក
 មកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើនី ភាំងសម្រាប់ច្រជើនី ភ្នែកសម្រាប់ដូតដើនី
 ការទទួលបានគ្រូនិទំបិវ ការផ្សេងៗក្នុងក្នុងវេលានិទំបិវ បេសកិក្ខុជា
 បកតត្តចាំនិទ្ធាយទេ ។ ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិទ្ធាយ អំពីនេះ មិនមែននាំឲ្យ
 តើអសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនចាំនិទ្ធាយដែលមិនគាប់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជន
 ដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរំលឹកគ្រូជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ គ្រូច្រើនបេន្តាស
 ហើយ ទើបគ្រូធ្វើធម្មិកថាគ្រោសម្រាប់កិក្ខុចាំនិទ្ធាយមកថា ម្ចាស់កិក្ខុចាំនិ-
 ទ្ធាយ កិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនគ្រូគ្រូកតានិទំអភិវន្តកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំគោសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹក
 គិហារ៧(១) បាននាទីកំ បានបីដំ បានកងដល់កំ
 បន្តិចវេទ្យដិក្ខុហាលំ ឧហារនេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សុនិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ធុក្កាជស្ស ។ អនុជាបាមិ កិក្ខុវេ ទារិ-
 វាសិកាធំ កិក្ខុធំ បិដ្ឋ យថាវុត្តំ អភិកនធំ បទុដ្ឋាធំ
 អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម អាសនាគិហារំ សេយ្យគិ-
 ហារំ បាននាទីកំ បានបីដំ បានកងដល់កំ បន្តិចវេទ្យ
 ដិក្ខុហាលំ ឧហារនេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាបាមិ កិក្ខុវេ
 ទារិវាសិកាធំ កិក្ខុធំ បញ្ច យថាវុត្តំ ឧទោសថំ ច-
 វាវាលំ វស្សិកាសាដិកំ ឱណារដំ ភក្កញ្ច(២) ។ គេឧហិ
 កិក្ខុវេ ទារិវាសិកាធំ កិក្ខុធំ វត្តំ បញ្ច យេស្សាមិ
 យថា ទារិវាសិកេហិ កិក្ខុហិ វត្តិកត្តំ ។

១ ព្រះបិ ឃោត្តោ អាសនាគិហារំ សេយ្យគិហារត្តំ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ ចលោកា
 ឧហេយមេធាយុត្តោ ១ ទិស្សតិ ។

អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំគោសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹក
 សម្រាប់លាងជើង កំនិសម្រាប់ប្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
 បុត្រនិវេទិវ ការដុសក្បាលខ្លួនក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធកយថា
 ចក្កក្កា ១ ភិក្ខុណារក្រកអា (ភិក្ខុនារ) ត្រូវអាចភិក្ខុក្កដ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិ-
 ទ្កាយ គឺជាឧបាសិកាឱ្យភិក្ខុក្កដនៅបរិវេស (រក្រកអា) ទីនីតកិវិទន-
 កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំគោសនៈមកឱ្យ ការនាំ
 ទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង កំនិសម្រាប់ប្រជើង វត្ថុសម្រាប់
 ជូតជើង ការទទួលបុត្រនិវេទិវ ការដុសក្បាលខ្លួនក្នុងវេលាដូតទឹក (វិទនា
 មិនត្ថា ភិក្ខុវេទ្យនេវេហិវេសដូតត្ថា) តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ទី) បាម ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្កាយ គឺជាឧបាសិកាឱ្យភិក្ខុក្កដ ១ ចក្កក្កា ១ ការ
 ទទួលវស្សិកាសាដិកំ ១ ការលេបចំភ្លើង(២) ១ ការទទួលភក្ក(២) ១ កំនិ ១
 យ៉ាង ដល់ភិក្ខុក្កដនៅបរិវេសចាំនិទ្កាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ទី) ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្កាយ បិដ្ឋិប្រះ គឺជាឧបាសិកាឱ្យភិក្ខុ ដល់ភិក្ខុក្កដ
 នៅបរិវេស តាមទំនងដែលភិក្ខុក្កដនៅបរិវេសត្រូវប្រើភ្លើង ។

១ លំដាប់ក្នុងនេះទ្រេសក្នុងនេះ ដែលសង្ឃត្រូវចែកឱ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួន
 ក៏លះបង់ក្នុងនោះ ដ៏ប្រាប់ឱ្យបែរទៅលំដាប់ភិក្ខុដទៃទៀត, ចំណែកប្លូតដ៏ទទួលក្នុងថ្ងៃនោះ
 ២ ទទួលវោកក្នុងនេះទទួលត្រូវបានការលំដាប់ស្រដាង ។

(៣២២) បរិវាសិក្ខន្ធន កិច្ចាវ កិច្ចាតា សម្មា វគ្គ-
 តត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវគ្គនា ន ធម្មសម្មាទេតត្ថំ ន
 ធិស្សាយា នានត្រោ ន សាមណេរោ ធម្មញ្ញាមេតត្រោ ន
 កិច្ចុយោវំនកសម្មតិ សាដិគត្វា សម្មតេនមិ កិច្ចុយោ
 ន ឱវទិតត្វា យាយ នាវត្តិយា សធឿន បរិវាសោ ធិត្តា
 យោតិ សា នាវត្តិ ន រាមជ្ជិតត្វា អញ្ញា វំ នាទិសំភា
 តតោ វំ ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន តវហិតត្ថំ កម្មិតា ន
 តវហិតត្វា ន បកតត្ថស្ស កិច្ចុយោ ធម្មោសោ វេយ-
 តាត្វា ន បកវណា វេយតត្វា ន សវេយំ តាវត្ថំ
 ន អទុវិនោ បដ្ឋមេតត្រោ ន ឱកាសោ កាវតត្វា

(៣២២) ខ្លួនកិច្ចាវគ្គិយ្យាយ បរិវាសិក្ខន្ធកិច្ចុ (កិច្ចុស្រាវជ្រាវបរិវាស)
 ត្រូវប្រព្រឹត្តវគ្គដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវគ្គដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិ-
 វាសនានោះផ្ទះ គឺកិច្ចាវគ្គិយ្យាយនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា(១) មិន
 ត្រូវឱ្យនិស្សយ(២) មិនត្រូវឱ្យសាមណេរាមេត្ត(៣) មិនត្រូវឱ្យ
 ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិច្ចុ ១ បើទុកជាសន្និសីទខ្លួនហើយ ក៏មិនត្រូវ
 ប្រដៅកិច្ចុ ១ សន្និឱ្យបរិវាសបិរោះកាបត្តិណា មិនត្រូវត្រូវតាចត្តិទោះ
 ទៀត ១ ឬកាបត្តិដទៃប្រពៃលាភ្នំនឹងកាបត្តិទោះ ១ ឬក៏ត្រូវតាចត្តិដែល
 ច្រើនជាងកាបត្តិទោះ ១ មិនត្រូវតិរដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិរដៀលត្រូវកិច្ចុ
 ក្នុងកម្ម ១ មិនត្រូវហាមធម្មាសម្រាប់ដល់កិច្ចុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាម
 ចកវណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់រាត្រ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិន
 ត្រូវឱ្យនាវិជ្ជាជំនាញក្នុងវគ្គ ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១
 ១ អន្តិកាថា ថា មិនត្រូវធ្វើជានិរោធិយន្តរបស់បុគ្គលក្នុង ក្រុមប្រឹក្សាដ៏ធំក៏ដូចជា
 ដ៏តូចរបស់បុគ្គល ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាណាប្រមុខក្រុមប្រឹក្សា វិញយល់ច្បាស់ក្នុងនិទ្ទេ ក៏ក្នុងនោះ
 ជាវគ្គិយ្យាយស្រុកក្រុងក៏ដូចគ្នា ។ ២ មិនត្រូវឱ្យនិស្សយនិវល់កិច្ចុជាអាត្មា កិច្ចុណាបាន
 កាន់និស្សយទៅលើស្រូវប្រាប់កិច្ចុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើនិយមធម៌ ត្រូវលោកកាន់យកនិស្សយ
 ក្នុងសម្រាប់ព្រះបិណ្ឌនោះចុះ កុំអត់ធ្វើក្នុងនិវល់ខ្ញុំឡើយ វេលាចូលស្រែកុំអត់ខ្ញុំឡើយ ។
 បើបានហាមហាននេះហើយ គេនៅតែធ្វើនោះ បរិវាសិក្ខន្ធមិនត្រូវអារត្តិទេ ។ ៣ មិនត្រូវ
 ទទួលសាមណេរាទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនចូលហើយក៏ស្រីហាមថា ខ្ញុំធ្វើនិយមធម៌
 កុំអត់ធ្វើក្នុងនិវល់ខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមហាននេះហើយ, សាមណេរអស់នោះនៅតែធ្វើ,
 បរិវាសិក្ខន្ធមិនត្រូវអារត្តិឡើយ ។

ន យោជនាត្រា ន សារាតត្រា ន ភិក្ខុ ភិក្ខុយា
សន្សយោជនត្ថំ ។

[៣២៣] ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា បត-
កត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កត្ថត្ថំ ន បុរោ ទិសិទិកត្ថំ

យោ យោតំ សន្សស្ស អាសមមរិយន្តោ សេយ្យាមរិ
យន្តោ វិកាមរិយន្តោ យោ ភស្ស មនាតត្រា^(១) តេន

ច សោ សាទិតត្រា ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា
បតកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន ក បច្ឆាសមណេន

វា កុណាទិ ឧបសន្តមិតត្រាទិ ន ការាញិកត្ថំ សមា-
ទិតត្ថំ ន បិណ្ណាទាតិកត្ថំ សមាទិតត្ថំ ន ច តម្បច្ចយា

បិណ្ណាទាតោ ទិហារបតត្រោ មា មំ ជាទិសុតិ ។

១ ឧ. ១៧៣ ។

មិទត្រូវចោទៈគេ មិទត្រូវលីកៈគេ មិទត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យរេឡោះ)
នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិទត្រូវដើរមុខភិក្ខុ
ជាបកគត្ត មិទត្រូវអង្គុយមុខ (ភិក្ខុជាបកគត្ត) ទិវេកាសណា ដែលជាទិ
បំផុតនៃទិវង្គយ ជាទិបំផុតនៃទិវេក (ក្រែងទាំងដែលក្រក់ជាទិវេក)
ជាទិបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលក្រក់ជាទិវេក) របស់សន្ស ។ ត្រូវ
ប្រគល់ឲ្យឧកាសនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវ
ក្រក់ករិយនោះឧកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិទ
ត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកគត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ជាបច្ឆា-
សមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ក្រក្រួលទាំងឡាយទេ
មិទត្រូវសមាទាតការាញិកត្ថុកត្តិ មិទត្រូវសមាទាតបិណ្ណបាតិកត្ថុកត្តិ មិទ
ត្រូវឲ្យគេទាំងបញ្ជីទិបិណ្ណបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ត្រោមជ្ឈយនោះ ដោយ
ភិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អញ្ជើញទេ ។

១ បារិវាសិកភិក្ខុគឺជា អញ្ជើងអង្គុយជាមុនគ្នាខ្លះហើយនឹងរាប់ប្រិទាំងឡាយ កាល
បើអញ្ជើញទៅបិណ្ណបាតនឹងប្រឡោះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញ្ជើញប្រាប់នឹងដាច់ប្រិ បារិវាសិក-
ភិក្ខុនោះ មិទត្រូវឲ្យគេទាំងបញ្ជីទិបិណ្ណបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុរជាប្រើឲ្យសា-
មណេរបង្កើតហើយទាំងក្នុងវត្តដោយគម្ពីរស្របថា កុំឲ្យគ្រូកណាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នេះ
ក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ណបាតក្នុងស្រុក ។

(៣២២) បារិវាសិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាទន្ត-
 កេន អាណេចេតតំ អាទន្តកស្ស អាណេចេតតំ ឧបោ-
 សវេ អាណេចេតតំ មហាយាយ អាណេចេតតំ សវេ
 តិណោ ហានិ ធូតេនបិ អាណេចេតតំ ។

(៣២៣) ឧ ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុតា អាណសា អភិក្ខុតោ អាណសោ កុទ្ធចោ
 អញ្ញាត្រ បក្កតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្ធហយា ឧ ភិក្ខុវេ
 បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុតា អាណសា អភិក្ខុតោ
 អណាណសោ កុទ្ធចោ អញ្ញាត្រ បក្កតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្ធហយា ឧ ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 តា អាណសា អភិក្ខុតោ អាណសោ ឯ អណាណសោ ក
 កុទ្ធចោ អញ្ញាត្រ បក្កតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្ធហយា ឧ
 ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុតា អណាណសា
 អភិក្ខុតោ អាណសោ កុទ្ធចោ អញ្ញាត្រ បក្កតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្ធហយា ឧ ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុតា អណាណសា អភិក្ខុតោ អាណសោ កុទ្ធចោ

(៣២២) ខ្មាលភិក្ខុចាំនិច្ចាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាភាគន្តកៈ ត្រូវ
 ប្រាប់ដល់ភាគន្តកភិក្ខុជនិគ្នា ត្រូវប្រាប់ភិក្ខុវេចូរធានាសថ ត្រូវប្រាប់ភិក្ខុវេ
 មហាយាយ ម៉ែមានជំនី (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើប្រាស់ប្រាប់ភិក្ខុនា ។

(៣២៣) ខ្មាលភិក្ខុចាំនិច្ចាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក
 អាណស(១)ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាណសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែង
 តែមានភិក្ខុជាចក្កត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិច្ចាយ
 បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាណសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាណ-
 ស(២)ដែលមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាចក្កត្ត រឿងលែងតែ
 មានការអន្តរាយ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិច្ចាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក
 អាណសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាណស ឬកនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុ
 ទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាចក្កត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ ខ្មាល
 ភិក្ខុចាំនិច្ចាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាណសដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាណសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាចក្កត្ត រឿង
 លែងតែមានការអន្តរាយ ខ្មាលភិក្ខុចាំនិច្ចាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
 ចេញចាកអាណសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់កនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ

• ភារិវាស បានន័យទិសទាយនៈដែលជម្រើសប្រាប់ទៅ ។ ២ អនាវាស បានន័យវាស
 សម្រាប់ទុកវាយល កលសម្រាប់ទុកវាយ ហេតុវិច ចន្ទនំនិមិត្តោនុវាសិដើម ។

អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិ
 វិសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា អចារិសា អភិក្ខុនោ
 អចារិសោ វ អចារិសោ វ តន្ត្រោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា ស-
 ភិក្ខុនា អចារិសា វ អចារិសា វ អភិក្ខុនោ អចារិ-
 សោ តន្ត្រោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា អចារិសា
 វ អចារិសា វ អភិក្ខុនោ អចារិសោ តន្ត្រោ
 អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិ
 វិសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា អចារិសា វ អចារិសា
 វ អភិក្ខុនោ អចារិសោ វ អចារិសោ វ តន្ត្រោ
 អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

(៣២២) ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុនា អចារិសា សភិក្ខុនោ អចារិសោ តន្ត្រោ
 យត្ថុស្សុ ភិក្ខុ ចាចាសិវិសកា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវិសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុនា អចារិសា សភិក្ខុនោ អចារិសា តន្ត្រោ

វៀវលេនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលេនិកោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកភិក្ខុ មិនត្រូវបញ្ចោកអចារិស ដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់ភាវស ឬអចារិស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលេនិកោមភិក្ខុ
 ជាបកតត្ថ វៀវលេនិកោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិក-
 ភិក្ខុ មិនត្រូវបញ្ចោកអចារិស ឬអចារិស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភា-
 វសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលេនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលេនិកោ
 មការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកភិក្ខុ មិនត្រូវបញ្ចោក
 អចារិស ឬអចារិស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អចារិសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
 វៀវលេនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលេនិកោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកភិក្ខុ មិនត្រូវបញ្ចោកអចារិស ឬអចារិស ដែល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់អចារិស ឬអចារិស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលេនិ
 កោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលេនិកោមការអន្តរាយ ។

(៣២២) ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកភិក្ខុ មិនត្រូវបញ្ចោក
 អចារិសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អចារិសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអចារិសណាដែល
 មានភិក្ខុមានសំពត់សង្វេនី ។ ឬ វៀវលេនិកោមភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលេនិ
 កោមការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចានិទ្ធាយ ចារិវិសិកភិក្ខុ មិនត្រូវបញ្ច
 ោកអចារិសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អចារិសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអចារិស

វិធានដំបូង ច្បាប់

នាពេលសំរាប់សកា អញ្ញាត្រ បតកត្តន្ត អញ្ញាត្រ អន្តរាយ
 ធិ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ សកិក្ខុតា អាវសា
 វា អនាវសា វា សកិក្ខុតោ អនាវសោ កន្ត្រោ
 យត្ថស្សុ កិក្ខុ ធានាសំរាប់សកា អញ្ញាត្រ បតកត្តន្ត
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយ ធិ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ
 សកិក្ខុតា អាវសា វា អនាវសា វា សកិក្ខុតោ
 អាវសោ វា អនាវសោ វា កន្ត្រោ យត្ថស្សុ កិក្ខុ
 ធានាសំរាប់សកា អញ្ញាត្រ បតកត្តន្ត អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយ ។

(៣២៧) កន្ត្រោ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ
 សកិក្ខុតា អាវសា សកិក្ខុតោ អាវសោ យត្ថស្សុ
 កិក្ខុ សមាទសំរាប់សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេ
 កន្ត្រោ កន្ត្រោ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ សកិក្ខុ-
 តា អាវសា សកិក្ខុតោ អនាវសោ យត្ថស្សុ កិក្ខុ
 សមាទសំរាប់សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេ កន្ត្រោ
 កន្ត្រោ កិក្ខុវេ ចារិកសិក្ខេន កិក្ខុវេ សកិក្ខុតា
 អាវសា វា សកិក្ខុតោ អាវសោ វា អនាវសោ វា

វិធានដំបូង ច្បាប់

មានសំរាប់សម្បទា រៀនលើកែមានភិក្ខុជាចក្ខុ រៀនលើកែមាន
 ការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចេញចាកភាវស
 បូជនាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវស
 ណា ដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សម្បទា ។ រៀនលើកែមានភិក្ខុជាចក-
 ក្ខុ រៀនលើកែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ចារិកសិក្ខុ
 មិច្ឆ្រវិចេញចាកភាវសបូជនាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសបូជនា-
 វសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវសបូជនាវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់ស
 ម្បទា ។ រៀនលើកែមានភិក្ខុជាចក្ខុ រៀនលើកែមានការអន្តរាយ ។

(៣២៧) ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចេញចាកភាវស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវសណាដែលមាន
 ភិក្ខុមានសំរាប់សម្បទា ហើយដឹងថា ភាវសណា ភាគាអញ្ញាត្រនិទេ(ឲ្យ
 ទាន់)ក្នុងវិថូនេបុន ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចេញចាក
 ភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវសណា
 ដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សម្បទា ហើយដឹងថា អនាវសណា ភាគាអញ្ញាត្រ
 និទេ(ឲ្យទាន់) ក្នុងវិថូនេបុន ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ចារិកសិក្ខុ មិច្ឆ្រវិចេញចាក
 ភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវស បូជនាវសដែលមានភិក្ខុ

បារាំងសិវភូត្តរោ បារាំងសិវភូត្ត

យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាទស័វសតោ យំ ធម្មា សុត្តោ-
 មិ អដ្ឋោ កុណ្ណិ កុណ្ណោ ភិក្ខុវេ បារាំងសិវភូត្ត ភិក្ខុ-
 តា សភិក្ខុតោ អនាវសា សភិក្ខុតោ អនាវសោ យត្តស្ស
 ភិក្ខុ សមាទស័វសតោ យំ ធម្មា សុត្តោមិ អដ្ឋោ
 កុណ្ណិ កុណ្ណោ ភិក្ខុវេ បារាំងសិវភូត្ត ភិក្ខុតា សភិក្ខុ-
 តោ អនាវសា សភិក្ខុតោ អនាវសោ វា អនាវសោ
 វា យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាទស័វសតោ យំ ធម្មា
 សុត្តោមិ អដ្ឋោ កុណ្ណិ កុណ្ណោ ភិក្ខុវេ បារាំងសិវភូត្ត
 ភិក្ខុតា សភិក្ខុតោ អនាវសា វា អនាវសា វា ស-
 ភិក្ខុតោ អនាវសោ យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាទស័វសតោ
 យំ ធម្មា សុត្តោមិ អដ្ឋោ កុណ្ណិ កុណ្ណោ ភិក្ខុវេ
 បារាំងសិវភូត្ត ភិក្ខុតា សភិក្ខុតោ អនាវសា វា

បារាំងសិវភូត្តរោ បារាំងសិវភូត្តរោ

បាន គឺភាវសម្មាសាវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវសស្មើគ្នា ហើយដឹង
 ថា អនាវសម្មាសាវសណា ភាគ្នាអញ្ញាភាចន៍ទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងវិជ្ជាខេ
 បាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិវភូត្ត ត្រូវចេញចាកអនាវសដែលមាន
 ភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺភាវសណា ដែលមានភិក្ខុមាន
 សំវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវសណាភាគ្នាអញ្ញាភាចន៍ទៅ (ឲ្យទាន់)
 ក្នុងវិជ្ជាខេបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិវភូត្ត ត្រូវចេញចាកអនាវស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវសណា ដែល
 មានភិក្ខុមានសំវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវសណាភាគ្នាអញ្ញាភាចន៍
 ទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងវិជ្ជាខេបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិវភូត្ត ត្រូវចេញ
 ចាកអនាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសម្មាសាវស ដែលមានភិក្ខុបាន
 គឺភាវសម្មាសាវសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា
 អនាវសម្មាសាវសណា ភាគ្នាអញ្ញាភាចន៍ទៅ (ទាន់) ក្នុងវិជ្ជាខេបាន ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិវភូត្ត ត្រូវចេញចាកអនាវសដែលមាន
 ភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមានភិក្ខុបាន គឺភាវសណាដែលមានភិក្ខុមាន
 សំវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវសណាភាគ្នាអញ្ញាភាចន៍ទៅ (ឲ្យទាន់)
 ក្នុងវិជ្ជាខេបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិវភូត្ត ត្រូវចេញចាកអនាវស

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិញ្ញា

អនាវសា វា សកិក្កុតោ អនាវសោ យត្ថុស្សុ កិក្កុ
សមាទស័វសកា យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អដ្ឋេវ កត្តុនិ
កត្តុញ្ញា កិក្កុវេ ទាវិវាសិកេន កិក្កុយា សកិក្កុតោ
អាវសា វា អនាវសា វា សកិក្កុតោ អាវសោ
វា អនាវសោ វា យត្ថុស្សុ កិក្កុ សមាទស័វសកា
យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អដ្ឋេវ កត្តុនិ ។

[៣២៨] ឧ កិក្កុវេ ទាវិវាសិកេន កិក្កុយា បក-
កត្តុន កិក្កុយា សត្ថិ ឯកត្តុន្នេ អាវសេ វត្ថុតំ ឧ
ឯកត្តុន្នេ អនាវសេ វត្ថុតំ ឧ ឯកត្តុន្នេ អាវសេ វា
អនាវសេ វា វត្ថុតំ បកកត្តុ កិក្កុ ទិស្វា អាសនា
វត្ថុតំ បកកត្តុ កិក្កុ អាសនេន ទិស្វានុត្រា
ឧ បកកត្តុន កិក្កុយា សត្ថិ ឯកាសនេ ទិសិទិត្តំ
ឧ ទិច អាសនេ ទិសិទ្ធតេ ឧទេ អាសនេ ទិសិទិត្តំ
ឧ ទោយំ ទិសិទ្ធតេ អាសនេ ទិសិទិត្តំ ឧ ឯកត្តុ
កេ ទត្តុមិត្តំ ឧ ទិច ទត្តុមេ ទត្តុមេ ឧទេ ទត្តុមេ
ទត្តុមិត្តំ ឧ ទោយំ ទត្តុមេ ទត្តុមេ ទត្តុមិត្តំ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិញ្ញា

បុគ្គលាវសវេលមានកិក្កុ ទៅកាន់អនាវសវេលមានកិក្កុ គឺអនាវស
ណា ដែលមានកិក្កុមានស័វសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវសណា អាត្មា
អញ្ញាអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងវិថ្វេនេបាន ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ បារិវា-
សិកកិក្កុ ត្រូវចេញចាកអាវសបុគ្គលាវសវេលមានកិក្កុ ទៅកាន់អាវស
បុគ្គលាវសវេលមានកិក្កុ គឺអាវសបុគ្គលាវសណា ដែលមានកិក្កុមាន
ស័វសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវសបុគ្គលាវសណា អាត្មាអញ្ញាអាចនឹង
ទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងវិថ្វេនេបាន ។

[៣២៨] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្កុ មិនត្រូវទៅក្នុងអាវស
ដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវទៅក្នុងអនាវសដែលមានកម្មលមួយ មិន
ត្រូវទៅក្នុងអាវសបុគ្គលាវសវេលមានកម្មលមួយ ជាមួយនឹងកិក្កុជាបក-
កត្តុទេ ឃើញកិក្កុជាបកកត្តុហើយត្រូវក្រោកចាកតាសនៈ ត្រូវនិទ្ទតិក្កុជា
បកកត្តុដោយតាសនៈ(រាស័ន្ទ) មិនត្រូវអន្តិយលើតាសនៈមួយជាមួយនឹង
កិក្កុជាបកកត្តុ កាលបើកិក្កុជាបកកត្តុអន្តិយលើតាសន ទាប មិនត្រូវអន្តិយ
លើតាសនៈខ្ពស់ កាលបើកិក្កុជាបកកត្តុ អន្តិយលើវែងដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើតាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមក្នុងទីច្រៀមមួយ (ជាមួយកិក្កុជាបកកត្តុ) កាល
បើកិក្កុជាបកកត្តុ ច្រៀមក្នុងទីច្រៀមទាប មិនត្រូវច្រៀមក្នុងទីច្រៀមខ្ពស់
កាលបើកិក្កុជាបកកត្តុច្រៀមលើវែងដី មិនត្រូវច្រៀមក្នុងទីច្រៀមរឿយ ។

[៣២៧] ឧ ភិក្ខុវេ បរិវាសិកេន ភិក្ខុនា បរិវាសិ-
 កេន វុត្តុករោ ភិក្ខុនា សន្តិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិ-
 កស្សនារហោ ភិក្ខុនា សន្តិ ។ បេ ។ មាទត្តារហោ
 ភិក្ខុនា សន្តិ ។ បេ ។ មាទត្តបរិកេន ភិក្ខុនា
 សន្តិ ។ បេ ។ អត្តនារហោ ភិក្ខុនា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ
 អាវាសេ វត្ថុតំ ឧ ឯកច្ឆន្ទ អយាភសេ វត្ថុតំ ឧ
 ឯកច្ឆន្ទ អាវាសេ វ អយាភសេ វ វត្ថុតំ ឧ ឯកា-
 សនេ វិសិទ្ធិតំ ឧ វិទេ អាសនេ វិសិទ្ធិ ឧ វត្ថុ
 អាសនេ វិសិទ្ធិតំ ឧ ធម្មាយំ វិសិទ្ធិ អាសនេ វិ-
 សិទ្ធិតំ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ឧ វិទេ ច្ឆន្ទេ
 ច្ឆន្ទេ ឧ វត្ថុ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ឧ ធម្មាយំ ច្ឆន្ទេ
 ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ។

[៣៣០] បរិវាសិកេន ភិក្ខុវេ បរិវាសិ-
 កេន យេ មូលាយ បដិកស្សយេ មាទត្ថំ ននយេ
 ភត្តិសោ(១) អន្តយេ អន្តម្មំ ភំ(២) ឧ ឧ កាលិយន្តិ ។
 បន្តតិ បរិវាសិកវង្ស វិទ្ធិតំ ។

១ ឧ. ម. បេត្តកេន វិសេតិ បាយោ វារី ។ ២ អយំ ភំសុតោ ឧ. ម. យេត្តកេន
 ឧ. ចញ្ញាយនំ ។

[៣២៧] មូលភិក្ខុវង្សាយ បរិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅ ជាមួយ
 ខ្លួនបរិវាសិកភិក្ខុដែលបានដាស់ដឹងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយខ្លួនភិក្ខុដែលបានដល់
 ភិយាពាញចូលក្នុងមូលាចក្តិ ។ បេ ។ ជាមួយខ្លួនភិក្ខុដែលបានដល់មាទត្ត
 ។ បេ ។ ជាមួយខ្លួនភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមាទត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស
 ដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានកម្មលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងអាវាសបុគ្គលិក ដែលមានកម្មលមួយ ជាមួយខ្លួនភិក្ខុដែល
 បានដល់អត្តន មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈមួយ ជាមួយខ្លួនអត្តនារហិតភិក្ខុ
 (ភិក្ខុដែលបានដល់អត្តន) កាលអត្តនារហិតភិក្ខុ អន្តិយាលីភាសនៈចាច
 មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈខ្ពស់ កាលអត្តនារហិតភិក្ខុអន្តិយាលីវេទដី មិន
 ត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាលអត្ត-
 នារហិតភិក្ខុច្រៀមលើទីច្រៀមចាច មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាល
 អត្តនារហិតភិក្ខុច្រៀមលើវេទដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមឡើយ ។

[៣៣០] មូលភិក្ខុវង្សាយ បើគណៈសន្និទានបរិវាសិកភិក្ខុ
 ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាចបដិកស្សនា (ពាញចូលមកកាន់មូលា-
 ចក្តិ) ឱ្យមាទត្ត គណៈសន្និទានបរិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤០ ឱ្យអត្តន-
 កម្មនោះ មិនឡើងជាមួយដី សន្តិមិនត្រូវភ្នំផង ។

បរិវាសិកវង្ស ៧២ ។

វិធាននៃការ ប្រកាស

វិធាននៃការ ប្រកាស

(៣៣១) អង្គការ អាយស្កា ឧទាសិ យេន កកវា តេឡេស្តីមី ឧបស្តីមីត្វា កកវា អភិវឌ្ឍន៍ ឯក- មន្ទី ចិស័និ ឯកមន្ទី ចិស័និ ទោ អាយស្កា ឧទាសិ កកវា ឯកមន្ទី កកវា ឧ ទោ កកវា ចារិកសិកស្ស កិក្ខុយោ វត្តិច្ឆេនាតិ ។ តយោ ទោ ឧទាសិ ចារិកសិ- កស្ស កិក្ខុយោ វត្តិច្ឆេនា សហវិសោ វិប្បវិសោ អត- រាមនា វមេ ទោ ឧទាសិ តយោ ចារិកសិកស្ស កិក្ខុយោ វត្តិច្ឆេនាតិ ។

(៣៣២) តេឡេ ទោ បប សមយេន សាវត្តិយំ មហា កិក្ខុសង្កេត សង្កេតិកោ ហោតិ ។ ឯ សក្កោនិ ចារិកសិកា កិក្ខុ បរិវាសំ សោនេតុំ ។ តេ កិក្ខុ^(១) កកវា ឯកមន្ទី អាណេសុំ ។ អនុជាយាមិ កិក្ខុវេ បរិវាសំ ឯក្ខិមិកុំ ឯវេន បទ កិក្ខុវេ ឯក្ខិមិកោ ។ តេឡេ ចារិកសិកេន កិក្ខុយោ ឯកំ កិក្ខុ ឧបស្តី- មីត្វា ឯកំសំ ឧត្តវស្តី កកវា ឧត្តវស្តី ឯសិ ឯក្ខិ

(៣៣១) គ្រោះខ្មោះ គ្រោះឧបាលិមាធាយុ ចូលទៅកាល់គ្រោះ មានគ្រោះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំគ្រោះមានគ្រោះភាគ រួច អង្គុយក្នុងវិសមគ្គា គ្រោះឧបាលិមាធាយុអង្គុយក្នុងវិសមគ្គារហ័យ រួច ក្រាបថ្វាយបង្គំទូលគ្រោះមានគ្រោះភាគផ្ទះចេះថា បតិក្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការ ដាក់ចំក្រិចសំបុកវិសិកកិក្ខុ មានប្តីមាន ។ គ្រោះមានគ្រោះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្ចាស់ឧបាលិ ការដាក់ចំក្រិចសំបុកវិសិកកិក្ខុ មាន ព្យាយាម គឺ ការទៅ រួមគ្នា^(១) ១ ការម៉ែទៅរួមគ្នា^(២) ១ ការម៉ែប្រាប់^(៣) ១ ម្ចាស់ឧបាលិ ការដាក់ចំក្រិចសំបុកវិសិកកិក្ខុ មាន ព្យាយាមផ្ទះឯង ។

(៣៣២) សម័យខ្មោះឯង កិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសា- ភ្នំ ។ ក្នុងបារិវាសិកកិក្ខុ មិនអាចទ័ងដ្រោះចារិកស ។ កិក្ខុចាំដំខោក្រាប បង្គំទូលសេចក្តីមុំ ចំពោះគ្រោះមានគ្រោះភាគ ។ គ្រោះមានគ្រោះភាគទ្រង់អនុ- ញាតថា ម្ចាស់កិក្ខុចាំដំខ្សោយ គឺជាគមនុញ្ញាតឱ្យដាក់បារិវាស ។ ម្ចាស់ កិក្ខុចាំដំខ្សោយ ឯបារិវាសខ្មោះ កិក្ខុគ្រាដាក់យ៉ាងខ្លះ ។ បារិវាសិកកិក្ខុ ខ្មោះ ត្រូវចូលទៅរកកិក្ខុមួយរូប ហើយរួចឱ្យកសង្ក័យទៀងស្មាទ្វារ អង្គុយ

១ នៅទីកន្លែងនេះកិក្ខុជាចក្ខុក្នុងលំនៅដ៍លមាធាយុលមួយរូប ។ ២ នៅទីកន្លែង មិនបានទៅក្នុងលំនៅដ៍លមាធាយុជាចក្ខុ ។ ៣ គឺច្រកចំការដ៍លមាធាយុច្រកដល់កិក្ខុ ឯងគ្នា មានអាក្ខន្ធកិក្ខុជាដ៍ន ។

១ ដំ ៣ កិក្ខុ ១១១១ ១. ២. ប្រាសាទ ១ ទំលុះ ។

បារិវាសិកប្បដេ បារិវាសិកវង្ស

អញ្ញាលី បត្តិយោគា ឯវេស្ស វេសិយោ បារិវាសិ ធិត្តិ-
នាមិទិ ។ ធិត្តិត្តោ ហោតិ បារិវាសោ ។ វត្តំ ធិត្តិទា-
មិទិ ។ ធិត្តិត្តោ ហោតិ បារិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ទោ បទ សមយេន សាវត្តិយា
កិក្ក តហិ តហិ ធិត្តិមីសុ ។ សញ្ញាភ្នំ(១) បារិវាសិកា
កិក្ក បារិវាសិ សោទេតិ ។ តេ កិក្ក កតវតោ ឯតមត្តិ
អាហេទេសុ ។ អនុជានាមិ កិក្កវេ បារិវាសិ សមាទា-
ត្តិ(២) ។ ឯវេត្ត បទ កិក្កវេ សមាទិទត្តោ ។ តេន បារិ-
វាសិកេន កិក្កនា ឯតំ កិក្កំ ឧបសង្កមិត្តា ឯតំសិ
ឧត្តវាសង្កំ កកិវត្តា ឧត្តវាសង្កំ ធិសិទិវត្តា អញ្ញាលី បត្តិ-
យោគា ឯវេស្ស វេសិយោ បារិវាសិ សមាទិយាមិទិ ។
សមាទិយោ ហោតិ បារិវាសោ ។ វត្តំ សមាទិយាមិទិ ។
សមាទិយោ ហោតិ បារិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវង្ស ធិត្តិ ។

១ យេតុយ្យេន ន សញ្ញាភ្នំតិ បាយា ទិស្សតិ ។ ឯ ៥ ន យេតុន បដិសេយា អញ្ញញ្ញុយោយេ
បារិវាសសមាទាមស្ស សោទេតំ សមញ្ញកាលេ ភវេតា អនុទិទិយមាទត្តា ។ បុរោ វិទូមោ
មាទត្តសមាទារេមិ ឯសេវ ធមោ ។ ២ កត្តិ យេតុន សមាទិវត្តិ ។

បារិវាសិកប្បដេ វង្សបដិស្សនោបារិវាស

ប្រហោស ផ្គវិអញ្ញាលីទ្បិស ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ភ្នំស្រួចដាក់បារិ-
វាស ។ បារិវាស បាទឈ្មោះថា កិក្កដាក់ហើយ ។ ថា ភ្នំស្រួចដាក់វត្ត ។
បារិវាស បាទឈ្មោះថា កិក្កដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង កិក្កទាំងឡាយ ចេញពីគ្រូសាវត្តិ
ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ។ វិញ ។ ពួកបារិវាសិកកិក្ក អាចនឹង
ជម្រុបបារិវាសបាទ ។ កិក្កទាំងនោះក្រាបចង្អុលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះ
មាទព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ខ្មាលកិក្កទាំងឡាយ គង់គង
អនុញ្ញាតឱ្យសមាទាបារិវាស ។ ខ្មាលកិក្កទាំងឡាយ ឯបារិវាសនោះ
កិក្កគ្រូសមាទាមយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកកិក្កនោះ ត្រូវចូលទៅរកកិក្ក
មួយរួច ហើយធ្វើឧត្តវាសង្កំ ចៀសស្ថាន អង្គុយប្រហោស ផ្គវិអញ្ញាលី
ទ្បិស ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ភ្នំស្រួចសមាទាបារិវាស ។ បារិវាស
បាទឈ្មោះថា កិក្កសមាទាមហើយ ។ ថា ភ្នំស្រួចសមាទាទទួរវត្ត ។
បារិវាស បាទឈ្មោះថា កិក្កសមាទាមហើយដែរ ។

ចប់បារិវាសិកវង្ស ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ត

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ត

(៣៣២) តេជ ទោ បទ សមយេន មូលាយ
 បដិកស្សនាហា កិក្ខុ សាធិយន្តិ បកតត្តានំ កិក្ខុ
 អភិវនំ បទ្កដានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិចិកម្មំ អាស-
 នាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ទាណោកំ ទានបិមំ ទាន-
 កថលិកំ បត្តចិវប្បដិក្ខហណំ ឧហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។
 យេ ភេ កិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ យេ ។ ភេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ
 វិទាចេន្តិ កតំ ហិ នាម មូលាយ បដិកស្សនាហា
 កិក្ខុ សាធិយស្សន្តិ បកតត្តានំ កិក្ខុ អភិវនំ
 បទ្កដានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
 សេយ្យភិហារំ ទាណោកំ ទានបិមំ ទានកថលិកំ
 បត្តចិវប្បដិក្ខហណំ ឧហារេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អថទោ
 ភេ កិក្ខុ កតវតោ ឯកម្មំ អាហោសុំ ។

[៣៣២] សម័យនោះឯង ពួកកិក្ខុដែលគ្មានដល់មូលាយប្បដិកស្សនា-
 នាព្រួញអន្លឹងអភិវនំ បទ្កដានម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំ
 អាសនៈមកឱ្យ ការនាំទំរេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ភាំងសម្រាប់
 ទ្រូងជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកជើង ការទទួលបានគ្រឿងចិវ ការដុសក្អែកខ្នង
 ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់កិក្ខុជាចកកត្តានំ ឡាយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយណា
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាដូច ។ យេ ។ កិក្ខុទាំងនោះ កិពោលទោស កិរវៀល
 បទ្កដានដូច ។ ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកកិក្ខុដែលគ្មានដល់មូលាយប្បដិកស្សនា
 ព្រួញអន្លឹងអភិវនំ បទ្កដានម្ម អញ្ញលិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំ
 អាសនៈមកឱ្យ ការនាំទំរេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ភាំងសម្រាប់
 ទ្រូងជើង ភ្នែកសម្រាប់ដូកជើង ការទទួលបានគ្រឿងចិវ ការដុសក្អែកខ្នង
 ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់កិក្ខុទាំងឡាយជាចកកត្តាសោះ ។ ទើបកិក្ខុទាំង
 នោះ គ្រាបចន្តិទូលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៣៣] ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឱ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃ ហើយគ្រាសំសួរកិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ពូជា ពួកមូលាយប្បដិកស្សនាហាភិក្ខុ (កិក្ខុដែលគ្មានដល់វិរិយា
 ទាញគ្រឿងចិវមកកាចក្តីជើម) ព្រួញអន្លឹងអភិវនំ បទ្កដានម្ម

(៣៣៣) អថទោ កតវ ឯកស្មី ទិទារេ ឯកស្មី
 បករណោ កិក្ខុសង្ឃ សន្និទាតាវេទ្ធា កិក្ខុ បដិបុដ្ឋិ
 សច្ចំ ភិក កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហា កិក្ខុ
 សាធិយន្តិ បកតត្តានំ កិក្ខុ អភិវនំ បទ្កដានំ

ធម្មិកសិក្ខាបិដក មូលាយ ចដិកស្សនាបេក្ខវគ្គ

១ មេ ១ នហារេ បិដិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវតិ ។
 វិគរហំ តុន្តោ ភគវតិ កថំ ហិ ធាម ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាបេក្ខ ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ មេ ១ នហារេ បិដិបរិកម្ម
 ទេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្តានំ ៣ បសាទាយ ។ មេ ១
 វិគរហំ ធម្មំ កថំ កត្តា ភិក្ខុ អាមទ្តេសិ ន ភិក្ខុវេ
 មូលាយ បដិកស្សនាបេក្ខ ភិក្ខុនា សាទិតត្ថំ បក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ មេ ១ នហារេ
 បិដិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ធុត្តាជស្ស ។
 អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបេក្ខ
 ភិក្ខុនំ ធិដ្ឋ យដាវុន្យំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ មេ ១
 នហារេ បិដិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាបេក្ខ ភិក្ខុនំ បញ្ច យដាវុន្យំ ឧបោ-
 សថំ ឧករណំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោនំ ភត្តក្ខ ។

ធម្មិកសិក្ខាបិដក មូលាយ ចដិកស្សនាបេក្ខ

១ មេ ១ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ត
 ពិកមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះគ្រាប់បង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិក
 មែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បរមោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួក
 មូលាយចដិកស្សនាបេក្ខ មិនសមរម្យនឹងគ្រូអរោធិវិសិកវិទនកម្ម ចច្ចុដ្ឋាន-
 នកម្ម ។ មេ ១ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបក-
 តត្តទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គាំព៌នេះមិនមែននាំឱ្យរកិករសេចក្តីជ្រះថ្លា
 ដល់ពួកដទៃដែលមិនចាត់ជ្រះថ្លាទេ ។ មេ ១ លុះទ្រង់និរដ្យលរហើយ ទ្រង់
 សម្តែងធម្មិកថា គ្រាសំហារភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 មូលាយចដិកស្សនាបេក្ខ មិនត្រូវគ្រូអរោធិវិសិកវិទនកម្ម ចច្ចុដ្ឋានកម្ម
 ។ មេ ១ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ
 ភិក្ខុណា គ្រូអរោធិវិសិកវិទនកម្ម គ្រូកាចក្តិទ្តេដ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 គឺជាគតអនុញ្ញាតអភិវននកម្ម ចច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ មេ ១ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុង
 វេលាស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយចដិកស្សនាបេក្ខតាមលំដាប់បាសំ (១)
 បាទ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺជាគតអនុញ្ញាតឧបាសថ ១ បករណា ១
 ការទទួលវស្សិកសាទិក ១ ការលះបង់កត្ត ១ ការទទួលកត្ត ១ ទាំង៤
 យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយចដិកស្សនាបេក្ខ តាមលំដាប់បាសំ (១) បាទ ។

តេជហិ កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
វត្តំ បញ្ញាបេស្សនមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហោ
កិក្ខុវេ វត្តំតត្ថំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
កិក្ខុវេ សម្មាវត្តំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តំ ន ឧប-
សម្មាទេតត្ថំ ន វិស្សយោ ធាតត្រោ ន សុខណោ កេ
ឧបដ្ឋាបេតត្រោ ន កិក្ខុវេវា វេតសម្មតិ សាធិតត្រា
សម្មតតេបិ កិក្ខុវេយោ ន ឧវេទិតត្រា យាយ អាមត្តិយោ
មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាមត្តិ ន
អាមត្តិតត្រា អញ្ញា វា តាធិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតក
តត្ថំ ន តាហិតត្ថំ តាម្មីកា ន តាហិតត្រា ន បក-
តត្តស្ស កិក្ខុវេ ឧបោសថោ វេបេតត្រោ ន បកវណា
វេបេតត្រា ន សវេទិយំ តាតត្ថំ ន អទុវណោ បដ្ឋបេ
តត្រោ ន ឧតោសោ តាវេតត្រោ ន ធានេតត្រោ ន
សាវេតត្រោ ន កិក្ខុ កិក្ខុវេ សម្មយោទេតត្ថំ ។

[៣៣៧] ន កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោ
កិក្ខុវេ បកតត្តស្ស កិក្ខុវេ មុវេត កតត្ថំ ន មុវេត

មូលកិក្ខុវេ ឧបោសថោ វេបេតត្រោ ន បកវណា វេបេតត្រោ
បដិកស្សនារហោ តាមទំនំ វេលក្ខមូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
ប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៨] មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ
ប្រព្រឹត្តតត្រាយប្រពៃ ។ តាប្រព្រឹត្តតត្រាយប្រពៃ ក្នុង(មូលាយ បដិ-
កស្សនា) នោះផ្លូវចេះ គឺមូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្ព័ត
មិនត្រូវឲ្យវិស្សយ មិនត្រូវឲ្យសាមណោ ហម្រឹ(ឧទ) មិនត្រូវឲ្យទូលការ
សម្មត្តន្តជាអ្នកចេះវាកិក្ខុវេ បើទុកជាសិទ្ធិបាទសម្មតត្រាយ ក៏មិនត្រូវ
ចេះវាកិក្ខុវេ កិក្ខុវេដែលគ្មានវេលាការព្រាមករកតាមគ្លីដើម ចំពោះភាពគ្លី
ណា មិនគួរត្រូវភាពគ្លីនោះទៀត ឬភាពគ្លីដទៃដែលប្រហែលនឹងភាពគ្លីនោះ
ឬក៏ភាពគ្លីដែលច្រើនជាងភាពគ្លីនោះ មិនត្រូវចេះដៀលកម្ម មិនត្រូវចេះដៀល
ក្នុងកិក្ខុវេកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបកវណា ដល់កិក្ខុ
ជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើធាតុកតាមដាច់ពាក្យ (ក្នុងកិក្ខុវេនោះ) មិនត្រូវ
ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើគោស(វេស្សិវេទ) មិនត្រូវហោទ
មិនត្រូវលើក មិនត្រូវប្រកបក្នុងកិក្ខុ (ឲ្យវេលានោះ) នឹងក្នុងកិក្ខុវេនោះ ។

[៣៣៩] មូលាយ បដិកស្សនារហោ កិក្ខុវេ មិន
ត្រូវធ្វើមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខកិក្ខុវេជាបកតត្តឡើយ ឧតោសោ ជាវិបិដ្ឋក

ចារឹកសិក្សាធម៌ មូលាយ បដិកស្សនារមណី

និស័ទិតត្ថំ យោ ហោតិ សធម្មស្ស អាសនបរិយន្តោ
សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បណា-
តន្តោ ភេទ ច សោ សាទិតន្តោ ។ ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
បដិកស្សនារមណន ភិក្ខុនា បតកតត្ថន ភិក្ខុនា ឬវេ-
សនណោ ន វា បដ្ឋាសមណោ ន វា កុណាទិ ឧបសង្ក-
មិត្តានិ ន អាវាសិត្តំ សមាទិតត្ថំ ន បិណ្ឌាទាតិកត្តំ
សមាទិតត្ថំ ន ធន តប្បទ្ធរយា បិណ្ឌាទាតោ និហារបេ-
តន្តោ មា ម ជាទីស្ងួតិ ។

(៣៣៨) ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារមណន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ
កន្លែង អញ្ញត្រ បតកតត្ថន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារមណន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អវាវាសោ កន្លែង អញ្ញត្រ
បតកតត្ថន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
បដិកស្សនារមណន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា វាវាសោ វា កន្លែង អញ្ញត្រ
បតកតត្ថន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ

ចារឹកសិក្សាធម៌ មូលាយ បដិកស្សនារមណី

នៃទិកត្តិយ ជាទីបំផុតនៃទិវេត ជាទីបំផុតនៃវិហារ ចេសសន្និ សន្និ
ត្រូវប្រគល់ឱ្យទីកសារនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនារមណីកុំនោះ មួយ
នៃគ្រូទៀត កុំនោះត្រូវប្រគល់ឱ្យទីកសារនោះ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
មូលាយបដិកស្សនារមណីកុំ (មិនត្រូវធ្វើ) ចកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរសមណៈ
ប្តេជ្ញាសមណៈ ចូលទៅកាន់គ្រូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្ស-
នារមណីកុំ មិនត្រូវសមាទានការភ្នាក់គុណ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌ បាតិក-
កុណ មិនត្រូវឱ្យគេទាំងបញ្ជីនៃបិណ្ឌ បាតិកមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ
ដោយភិក្ខុ ដទៃទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អញ្ជើញឡើយ ។

(៣៣៨) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារមណីកុំ មិន
ត្រូវបញ្ជីពារសវដល់មានភិក្ខុ ទៅកាន់ពារសវដល់មិនមានភិក្ខុទេ រឿង
លែងតែមានភិក្ខុជាចកតត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ ខ្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារមណីកុំ មិនត្រូវបញ្ជីពារសវដល់មានភិក្ខុ
ទៅកាន់ពារសវដល់មិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាចកតត្ត រឿង
លែងតែមានការអន្តរាយ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារមណីកុំ
មិនត្រូវបញ្ជីពារសវដល់មានភិក្ខុ ទៅកាន់ពារសវបុគ្គលស ដែលមិន
មានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាចកតត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធសាសនា

បដិសេធសុខារមោទ ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា
 អភិក្ខុតោ អនាវសា កុទ្ធាត្ថោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធសុខារ-
 មោទ ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា អភិក្ខុតោ
 អនាវសោ កុទ្ធាត្ថោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធសុខារមោទ
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា អភិក្ខុតោ អនាវសោ
 ភិ អនាវសោ ភិ កុទ្ធាត្ថោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធសុខារមោទ
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា ភិ អនាវសា ភិ អភិក្ខុ-
 តោ អនាវសោ កុទ្ធាត្ថោ ។ បេ ។ អភិក្ខុតោ អនាវសោ
 កុទ្ធាត្ថោ ។ បេ ។ អភិក្ខុតោ អនាវសា ភិ អនាវសា
 ភិ កុទ្ធាត្ថោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិសេធសុខារមោទ
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុតោ អនាវសា សភិក្ខុតោ អនាវសោ
 កុទ្ធាត្ថោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសិវសតា អញ្ញាត្រ

វិធីបដិសេធ ពុទ្ធសាសនា

មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសុខារមោទ មិនត្រូវចេញពីអនា-
 វសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អានសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវតមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវតមានការអន្តរាយ មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូល-
 យបដិសេធសុខារមោទ មិនត្រូវចេញពីអនាវសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់
 អនាវសាដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវតមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវត
 មានការអន្តរាយ មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសុខារមោទ មិន
 ត្រូវចេញពីអនាវសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អានសដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវតមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវតមានការអន្តរាយ
 មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសុខារមោទ មិនត្រូវចេញពីអានស
 អនាវសាដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អានសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅ
 កាន់អនាវសាដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អានសដែលមិនមានភិក្ខុ
 ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនវិលនិវតមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀនវិលនិវតមានការ
 អន្តរាយ ។

[៣៣៨] មូលភិក្ខុតាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសុខារមោទ មិន
 ត្រូវចេញពីអានស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អានស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺ
 អានសណា ដែលមានភិក្ខុមានសិវសាស្សុនី ។ គ្នា រៀនវិលនិវតមាន

បញ្ជីសិក្សាបឋម មូលាយ បដិកស្សនាបរាមិក្ខ

(៣២១) ន កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបរាមិក្ខ
 កិក្ខុយ បកតត្ថេន កិក្ខុយ សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ
 វត្ថុត្បំ ន ឯកច្ឆន្ទ អយាវសេ វត្ថុត្បំ ន ឯកច្ឆន្ទ អា-
 វសេ វ អយាវសេ វ វត្ថុត្បំ បកតត្ថំ កិក្ខុំ ទិស្វា
 អាសនា វុដ្ឋាត្ថំ បកតត្ថោ កិក្ខុ អាសនេន ទិមន្ត-
 តោ ន បកតត្ថេន កិក្ខុយ សន្តិ ឯកាសនេ ទិស្ថិ-
 ទិត្បំ ន ទិវេ អាសនេ ទិស្ថិន្ទ ឧទ្ធ អាសនេ ទិស្ថិ-
 ទិត្បំ ន ទមាយំ ទិស្ថិន្ទ អាសនេ ទិស្ថិទិត្បំ ន
 ឯកច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទិមិត្បំ ន ទិវេ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទិមិត្បំ ឧទ្ធ
 ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទិមិត្បំ ន ទមាយំ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទិមិត្បំ ។

(៣២២) ន កិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបរាមិក្ខ
 កិក្ខុយ បាវិសិកេន កិក្ខុយ សន្តិ ។ បេ ។ មូលាយ
 បដិកស្សនាបរាមិក្ខ វុដ្ឋាត្ថេន កិក្ខុយ សន្តិ ។ បេ ។
 មាណស្តាបរាមិក្ខ កិក្ខុយ សន្តិ ។ បេ ។ មាណស្តាវិ-
 កេន កិក្ខុយ សន្តិ ។ បេ ។ អណ្ណាបរាមិក្ខ កិក្ខុយ
 សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ វត្ថុត្បំ ន ឯកច្ឆន្ទ អយាវសេ
 វត្ថុត្បំ ន ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ វ អយាវសេ វ វត្ថុត្បំ

បញ្ជីសិក្សាបឋម មូលាយ បដិកស្សនាបរាមិក្ខ

(៣២១) មូលាយ បដិកស្សនាបរាមិក្ខ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងភាវស ដែលមានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវសដែល
 មានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសបុគ្គលាវស ដែលមានកម្មលម្អយ
 ជាមួយនឹងកិក្ខុជាប់កត្ត ឃើញកិក្ខុជាប់កត្ត (ដើរមក) ត្រូវត្រាកអំពី
 ភាសនៈ ត្រូវនិមន្តកិក្ខុជាប់កត្តដោយភាសនៈ មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈ
 មួយជាមួយនឹងកិក្ខុជាប់កត្ត កាលបើកិក្ខុជាប់កត្តអន្តិយាលីភាសនៈចាច
 មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើកិក្ខុជាប់កត្ត អន្តិយាលីដែលនឹង
 មិនត្រូវអន្តិយាលីភាសនៈទេ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាល
 បើកិក្ខុជាប់កត្ត ច្រៀមលើទីច្រៀមចាច មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់
 កាលបើកិក្ខុជាប់កត្តច្រៀមលើដែលនឹង មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមទេ ។

(៣២២) មូលាយ បដិកស្សនាបរាមិក្ខ មិន
 ត្រូវនៅជាមួយនឹងបាវិសិកេត្តទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹង
 មូលាយបដិកស្សនាបរាមិក្ខដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅ
 ជាមួយនឹងមាណស្តាបរាមិក្ខ (កិក្ខុគ្រាដល់មានក្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅ
 ជាមួយនឹងមាណស្តាវិកិក្ខុ (កិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានក្ត) ទេ ។ បេ ។ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងភាវស ដែលមានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវសដែល
 មានកម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសបុគ្គលាវស ដែលមានកម្មលម្អយ

ន ឯកាសនេ ធិសីទិតតំ ន ធិនេ អាសនេ ធិសីន្ទ
 ឧទ្ទេ អាសនេ ធិសីទិតតំ ន ធិនាយំ ធិសីន្ទ អាសនេ
 ធិសីទិតតំ ន ឯកចន្តមេ ចន្តមិតតំ ន ធិនេ ចន្តមេ
 ចន្តមន្ត ឧទ្ទេ ចន្តមេ ចន្តមិតតំ ន ធិនាយំ ចន្តមន្ត
 ចន្តមេ ចន្តមិតតំ ។

[៣៤៣] ម្កលាយ បដិកស្សនាវហចតុត្រោ មេ
 ភិក្ខុវេ បរិវាសំ ធិនេយ្យ ម្កលាយ បដិកស្សយ្យ
 មាទតំ ធិនេយ្យ ភត្តិសោ វត្តេយ្យ វត្តម្ពំ ទំ ន
 ច ករណីយន្តំ ។

ម្កលាយ បដិកស្សនាវហចតុត្រោ ។

[៣៤៤] តេន ទោ បន សឌយេន មាទត្តាវហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ឆដ្ឋា-
 នំ ។ មេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ
 អច្យុត្តា ។ មេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ កេដ
 ហិ បាម មាទត្តាវហា ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តិ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ឆដ្ឋានំ ។ មេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិ-

ជាមួយគ្នានឹងស្ថានភាពភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគូរដល់ស្ថាន) មិនត្រូវអន្តិយលើ
 អាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអន្តិយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវ
 អន្តិយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវ
 អន្តិយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កិមាលីចិច្រ្កិមដាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជា
 បកតត្តចង្រ្កិមាលីចិច្រ្កិមទាប មិនត្រូវចង្រ្កិមាលីចិច្រ្កិមខ្ពស់ទេ កាលបើ
 ភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កិមាលីផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កិមាលីចិច្រ្កិមទេ ។

[៣៤៥] ម្កលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិ-
 កស្សនាវហចត្រប់ ៤ ឲ្យចរិកស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានក្ត
 គណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនាវហចត្រប់ ៤០ ឲ្យកត្តាន
 កម្មនោះ មិនឲ្យរឹតជាមួយនឹង សង្ឃមិនត្រូវភ្នែងនឹង ។

ចៅត្រូវសម្របសម្រួលបដិកស្សនាវហចត្រប់ ។

[៣៤៦] សម័យនោះនឹង ពួកមានក្តារហតិក្ខុ ទទួលប្រកាសឲ្យ
 ភតិវទនកម្ម បច្ឆដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។ ការជុំសុក្រលខ្ពង់ក្នុងវេណស្រីចំក
 ខៃពួកបកតត្តភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា នានាសចក្តិប្រាថ្នាភិច ។ មេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ កំពោលទោស គំរងៀល បន្តបដ្ឋាបថា ពួកមានក្តារហតិក្ខុ
 មិនសមរម័យនឹងទទួលប្រកាសឲ្យភតិវទនកម្ម បច្ឆដ្ឋានកម្ម ។ មេ ។ ការ

ក្នុងខ្លួន ។ អង្គទោ គេ ក៏ក្នុង ក៏ក្នុង ឯកម្មត្ថំ អាណ-
 មេស្តំ ។ សច្ចំ ក៏ក្នុង ក៏ក្នុង មានព្រះបាទ ក៏ក្នុង សាទិយេន្តំ
 បក្កតត្ថានំ ក៏ក្នុង អភិវាទំ បទ្ធម្មានំ ។ មេ ។ ឧបាទេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ សច្ចំ ក៏ក្នុង ។ វិទេហិ តុន្តោ ក៏ក្នុង
 ក៏ក្នុង ហិ ឆាម ក៏ក្នុង មានព្រះបាទ ក៏ក្នុង សាទិយេស្សន្តំ
 បក្កតត្ថានំ ក៏ក្នុង អភិវាទំ បទ្ធម្មានំ ។ មេ ។
 ឧបាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ គេតំ ក៏ក្នុង អប្បសម្មានំ ។
 បសាទាយ ។ មេ ។ វិទេហិត្ថា ធម្មំ ក៏ក្នុង ក៏ក្នុង
 ក៏ក្នុង អាមាទ្តសិ ធម្មំ ក៏ក្នុង មានព្រះបាទ ក៏ក្នុង
 សាទិត្ថំ បក្កតត្ថានំ ក៏ក្នុង អភិវាទំ បទ្ធម្មានំ
 ។ មេ ។ ឧបាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ
 អាមត្ថំ ធម្មត្ថេស្ស ។ អនុជាឆាមិ ក៏ក្នុង មានព្រះ-
 បាទំ ក៏ក្នុង មិដ្ឋ យជាវុទ្ធិ អភិវាទំ បទ្ធម្មានំ
 ។ មេ ។ ឧបាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាឆាមិ ក៏ក្នុង

បុស្សក្នុងខ្លួន ក្នុងវេលាស្រដ៏ទឹក ខែចក្កត្តិក្នុងខែឆ្នាំ ឆ្នាំ ។ មេ
 ក៏ក្នុងខែនោះគ្រាបច្ឆ័ទ្ធលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
 ទ្រង់គ្រាស្រដ៏ទឹក ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ ព្រះ ព្រះមានព្រះបាទក្នុង
 ព្រះភាគ ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ បច្ឆ័ទ្ធលសេចក្តី ។ មេ ។ ការជុសវិញ្ញូនក្នុង
 វេលាស្រដ៏ទឹក របស់ចក្កត្តិក្នុងខែឆ្នាំ ព្រះ ព្រះ ។ ក៏ក្នុងខែនោះ
 គ្រាបច្ឆ័ទ្ធលសេចក្តី ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ព្រះ ព្រះ ។ ព្រះក្នុងមានព្រះ
 ភាគទ្រង់ចេញសេចក្តី ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ មានព្រះបាទក្នុងខែឆ្នាំ មិន
 សមបើមិនទទួលព្រះភាគ ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ បច្ឆ័ទ្ធលសេចក្តី ។ មេ ។ ការជុស
 វិញ្ញូនក្នុងវេលាស្រដ៏ទឹក របស់ចក្កត្តិក្នុងខែឆ្នាំ ខ្លួនក៏ក្នុង-
 ខែឆ្នាំ អំពើនេះ មិនមែនខ្លះទៀតសេចក្តីទ្រង់ផ្តល់ដល់ព្រះដល់វេលាមិន
 ពាន់ព្រះថ្ងៃទេ ។ មេ ។ លុះទ្រង់ចេញសេចក្តី ទ្រង់ភ្លឺភ្លឺក្នុង គ្រាស្រដ៏ទឹក
 ក៏ក្នុងខែឆ្នាំ ខ្លួនក្នុង ខ្លួនក្នុង មានព្រះបាទ មិនគ្រូគ្រូគ្រូ-
 គា ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ បច្ឆ័ទ្ធលសេចក្តី ។ មេ ។ ការជុសវិញ្ញូនក្នុងវេលា
 ស្រដ៏ទឹក របស់ចក្កត្តិក្នុងខែឆ្នាំ ក៏ក្នុងព្រះភាគ គ្រូគ្រូគ្រូ
 ខ្លួន ។ ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ គ្រូគ្រូគ្រូ ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ បច្ឆ័ទ្ធលសេចក្តី
 ។ មេ ។ ការជុសវិញ្ញូនក្នុងវេលាស្រដ៏ទឹក ដល់មានព្រះបាទក្នុង
 ខែឆ្នាំ ភាសាដ៏ចំបាស់ (១) ។ ខ្លួនក៏ក្នុងខែឆ្នាំ គ្រូគ្រូគ្រូ

មានគ្នារហាង កិក្ខុនំ បញ្ច យជាវុទ្ធា ទុចោសថំ
បវរណំ វស្សិកសាជិតំ ឱណោជំ ភត្តញ្ច ។ តេ-
ហិ កិក្ខុវេ មានគ្នារហាង កិក្ខុនំ វត្តំ បញ្ញារេស្សាមិ
យថា មានគ្នារហាង កិក្ខុហិ វត្តិតតំ ។

(៣២៥) មានគ្នារហាង កិក្ខុវេ កិក្ខុហិ សម្ម-
វត្តិតតំ ។ តុក្រាយំ សម្មវត្តហិ ន ឧបសម្មារោតតំ
ន វិស្សាយោ ជាតតោ ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេ-
តតោ ន កិក្ខុហោវំ ធកសម្មតិ សាជិតញ្ច សម្មតេជិមិ
កិក្ខុនំយោ ន ឱវនិតញ្ច យាយ ហេតុយោ មានគ្នា-
រហា ហោតិ សា អាមត្តិ ន អាមជ្ជិតញ្ច អញ្ញា វា
តាជិសិកា តតោ វា ចាមិដ្ឋតា កម្មំ ន ករហិតតំ
កម្មិតា ន ករហិតញ្ច ន បកតតុស្សុ កិក្ខុហោ
ទុចោសថោ វេបេតតោ ន បវរណា វេបេតតោ ន
សវនិយំ តាតតំ ន អនុវរោ បដ្ឋេបេតតោ ន
ឱកាសោ កាវេតតោ ន ចោទេតតោ ន សាវេតតោ
ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្មាយោរោតតំ ។

ត្រូវទុចោសថំ បវរណា ន កាវេទូលវស្សិកសាជិត ន កាវលេបនិកត្ត ន
កាវេទូលភត្ត ន ពំនី ៥ យ៉ាង ដល់មានគ្នារហិតតុពំនីឡាយ តាមលំ-
ដាប់ពស់(ខ្លី) ។ ម្នាលកិក្ខុពំនីឡាយ ចេញចុះ តថាគន្ធនិវចនាភវត្ត
ដល់មានគ្នារហិតតុពំនីឡាយ តាមពំនីដែលមានគ្នារហិតតុពំនីឡាយ
ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

(៣២៥) ម្នាលកិក្ខុពំនីឡាយ មានគ្នារហិតតុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត
ដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះ ដូច្នោះ គឺ
មានគ្នារហិតតុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសា-
មណេវមេទ្ធន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនំ ចេសន្តិ
សន្មតចំយកមិនត្រូវប្រដៅកិក្ខុនំពំនីឡាយ កិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត
ប្រោះអាមត្តិណា មិនត្រូវឱ្យត្រូវអាមត្តិនោះ ឬអាមត្តិដទៃប្រពៃហាលនិវ
អាមត្តិមុននោះ ឬក៏អាមត្តិដែលធ្លាប់ជាអាមត្តិមុននោះ មិនត្រូវកិះដៀល
កឬ មិនត្រូវកិះដៀលពួកកិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបាសថ មិនត្រូវ
ហាមបវរណា ដល់បកតតុកិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិ-
ករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាព័ក្ខនិវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧកាល (ដើម្បី
ចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវលើក មិនត្រូវប្រកបពួកកិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) មិន
ពួកកិក្ខុនិវត្តាឡើយ ។

បរិវាសិកក្នុងព្រះ មានគ្នារហេង

[៣២២] ន កិក្ខុវេ មានគ្នារហេង កិក្ខុជា បក-
 កត្តស្ស កិក្ខុជា បុរាណ កន្លង ៗ ឬរាង ឯសិទ្ធិកង់
 យោ យោតិ សង្ឃស្ស អាសន្នវិយោ យោ សេយ្យាបរិ-
 យោ វិហារវិយោ យោ សោ កស្ស បណាតោ កេន ច
 សោ សាទិតោ ។ ន កិក្ខុវេ មានគ្នារហេង កិក្ខុជា
 បកកត្តន កិក្ខុជា បុរសបណោន វា ចត្តាសមណោ-
 ន វា កុលាដិ ឧបសង្កម្ភិកញាដិ ន អាណិកង្គិ សមា-
 និកង់ ន បិណ្ឌបាតិកង្គិ សមាទិតង់ ន ច តប្បទ្ធា
 ចិណ្ឌបាតោ វិហារ(បក)ោ មា មំ យោសិស្ថតិ ។

[៣២៣] មានគ្នារហេង^(១) កិក្ខុវេ កិក្ខុជា អាគន្ត-
 កេន អាណេតង់ អាគន្តកស្ស អាណេតង់ ឧទោ-
 សថ អាណេតង់ បរិវណាយ អាណេតង់ ទេវសិក្ក-
 អាណេតង់ សថ កិលាដោ យោតិ ឌូតនបិ អាណេ-
 តាបេតង់^(២) ។

[៣២៤] ន កិក្ខុវេ មានគ្នារហេង កិក្ខុជា សកិក្ខុ-
 តោ អាណសា អកិក្ខុតោ អាណសោ កន្លងោ អញ្ញាត្រ

១ ១. មានគ្នារហេង ។ ២ ១. អាណេតង់ ។

បរិវាសិកក្នុងព្រះ មានគ្នារហេង

[៣២៥] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេងកិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខ
 មិនត្រូវអង្គុយទាំងមុខបកកត្តកិក្ខុឡើយ ឧកាសណា ជាទីចម្រុះទីអង្គុយ
 ទាំងកន្លែងវិហារ របស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឧកាសនោះ ដល់
 មានគ្នារហេងកិក្ខុនោះ មួយទៀត មានគ្នារហេងកិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទី
 ឧកាសដែលសង្ឃប្រគល់ឲ្យនោះ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេ-
 ងកិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកកត្តកិក្ខុ ឲ្យដំបូរសមណៈ ចូចប្រាសមណៈ ចូលទៅ
 កាន់គ្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានគ្នារហេងកិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអាណិក-
 តុភន្តិ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកតុភន្តិ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេខាំ
 ចង្ក្រខំបិណ្ឌបាតបក(ដើម្បីខ្លួន) ឬព្រះចម្លើយនោះ ដោយគិតថា ជនទាំង-
 ឡាយ កុំដឹងអាណាអញឡើយ ។

[៣២៧] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេងកិក្ខុជាអាគន្តកៈ ត្រូវ
 ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តកិក្ខុ (ដែល
 មកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងវត្តទេវបាសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងវត្តវារណៈ
 ត្រូវប្រាប់ពលវត្ត បើមានជំនី (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឲ្យទូតប្រាប់
 (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣២៨] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហេងកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពី
 អាណស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់កាន់សដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀនលឺតែ

សក្ខីក្នុងកោណ អនាគតសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ
 អនាគតសោ វា អនាគតសោ វា គន្លង្វា យុត្តស្ស កិក្ខ
 ធានាសំវាសកា អញ្ញាត្រ បកតតត្រៃ អញ្ញាត្រ អន្តរាយា
 ង កិក្ខវេ មានត្តារមោង កិក្ខវា សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ
 សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ
 អនាគតសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ
 វា អនាគតសោ វា គន្លង្វា យុត្តស្ស កិក្ខ ធានាសំវា-
 សកា អញ្ញាត្រ បកតតត្រៃ អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ង កិក្ខវេ
 មានត្តារមោង កិក្ខវា សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ វា អនាគត-
 សោ វា សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សក្ខីក្នុ-
 កោ អនាគតសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនា-
 សោ វា អនាគតសោ វា គន្លង្វា យុត្តស្ស កិក្ខ ធានា-
 សំវាសកា អញ្ញាត្រ បកតតត្រៃ អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

[៣៩០] គន្លង្វា កិក្ខវេ មានត្តារមោង កិក្ខវា
 សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ ។ បេ ។
 សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនាគតសោ
 វា អនាគតសោ វា យុត្តស្ស កិក្ខ សមាទសំវាសកា

ទៅកាន់ភាគសាវ័យវេលាខតិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាគស បូជនាវាសវ័យ
 ចានិក្ខុទេ គឺភាវសបូជនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសាម្បត្តិ
 គ្នា រៀនលេងតែមានខតិក្ខុជាបកតត្រ រៀនលេងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់កិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មានគ្នារហតិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសវ័យវេលាខតិក្ខុ ទៅ
 កាន់ភាវស ដែលមានខតិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាវស ដែលមានខតិក្ខុ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាវសបូជនាវាសវ័យវេលាខតិក្ខុទេ គឺភាវសបូជនាវាស
 ណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសាម្បត្តិ ។ គ្នា រៀនលេងតែមានខតិក្ខុជា
 បកតត្រ រៀនលេងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហ-
 តិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសបូជនាវាសវ័យវេលាខតិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសវ័យ
 វេលាខតិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាវសវ័យវេលាខតិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
 ភាវសបូជនាវាស ដែលមានខតិក្ខុទេ គឺភាវសបូជនាវាសណា ដែលមាន
 ខតិក្ខុមានសំវាសាម្បត្តិ ។ គ្នា រៀនលេងតែមានខតិក្ខុជាបកតត្រ រៀនលេងតែ
 មានការអន្តរាយ ។

[៣៩០] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហតិក្ខុ គួរចេញពីអនាវាស
 ដែលមានខតិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសវ័យវេលាខតិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាវស
 ដែលមានខតិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ភាវសបូជនាវាសវ័យវេលាខតិក្ខុ គឺភា-
 វសបូជនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសាម្បត្តិ ហើយដឹងថា

ន ធិនេ អាសនេ ធិសិទ្ធិ ទុវេ អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ
ន ធិនេ ធិសិទ្ធិ អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ ន ឧបាសនេ
ចន្ទមិត្តំ ន ធិនេ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ ទុវេ ចន្ទមិត្តំ
ចន្ទមិត្តំ ន ធិនេ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ ។

(៣៥២) ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាបរិវាសិក ភិក្ខុវេ បរិវាសិក
សិកេន ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ ។ ថេ ។ ម្យលាយ បដិកស្សនា
យោន ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ ។ ថេ ។ មានត្ថាបរិវាសិក វិញ្ញាណ
ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ ។ ថេ ។ មានត្ថាបរិវាសិក ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ
។ ថេ ។ អត្តាបរិវាសិក ភិក្ខុវេ សុទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទ អាវាស
វត្តំ ន ឯកច្ឆន្ទ អយាវាសេ វត្តំ ន ឯកច្ឆន្ទ អាវាស
សេ វិ អយាវាសេ វិ វត្តំ ន ឯកាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ
ន ធិនេ អាសនេ ធិសិទ្ធិ ទុវេ អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ
ន ធិនេ ធិសិទ្ធិ អាសនេ ធិសិទ្ធិតត្ថំ ន ឯកច្ឆន្ទមិត្តំ
ចន្ទមិត្តំ ន ធិនេ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ ទុវេ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ
ចន្ទមិត្តំ ន ធិនេ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ ចន្ទមិត្តំ ។

ជាបកត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកត្ត អន្តិយលើអាសនៈ បាច មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកត្តអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកត្ត
ច្រៀមលើទីច្រៀម មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជា
បកត្តច្រៀមលើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀម ។

[៣៥២] ម្យលកិច្ចចាំនិទ្ទាយ មានត្ថាបរិវាសិក មិនត្រូវនៅជាមួយ
នឹងបរិវាសិកភិក្ខុ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងម្យលាយបដិកស្សនាបរិវាសិក ។ ថេ ។
ជាមួយនឹងមានត្ថាបរិវាសិក ដែលបានជាមួយ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ត
បរិវាសិក ។ ថេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវ
នៅក្នុងអនាវសដែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសបុគ្គល
ដែលមានកម្មលមួយ ជាមួយអត្តាបរិវាសិក មិនត្រូវអន្តិយលើអាសនៈ
ជាមួយគ្នា កាលបើអត្តាបរិវាសិកអន្តិយលើអាសនៈ បាច មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអត្តាបរិវាសិកអន្តិយលើផែនដី មិនត្រូវអន្តិយ
លើអាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើអត្តាបរិវាសិក
ច្រៀមលើទីច្រៀម មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាលបើអត្តាបរិ
វាសិកច្រៀមលើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀម ។

វិទេយចំណេ ពុល្លវិញ្ញា

[៣៥៣] មានត្តារហិតត្តោ ទេ ភិក្ខុវេ ចរិកសំ
 ននេយ្យ ឡូហាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ននេយ្យ
 តតិសោ អន្តេយ្យ អកក្ខំ តំ ន ច ករណីយន្តំ ។
 មានត្តារហិត្តំ ចិន្តិកំ ។

[៣៥៤] គេន ទោ បន សមយេន មានត្តចារិកា
 ភិក្ខុ សានិយន្តំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ
 អញ្ញលីកក្ខំ សាមិចិកក្ខំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិ-
 ហារំ ចានោនកំ ចានបិបំ ចានកថលីកំ បន្តិចិវ-
 រឡដិត្តហណំ នហានេ បិដ្ឋិចិកក្ខំ ។ យេ គេ ភិក្ខុ
 អប្បិដ្ឋា ។ ថេ ។ គេ ឧដ្ឋាយន្តិ មីយន្តិ វិចារេន្តិ
 កដំ ហិ ថាម មានត្តចារិកា ភិក្ខុ សានិយេស្សន្តិ ប្រក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវននំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ ថេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិចិកក្ខំ ។ អដទោ គេ ភិក្ខុ កកវគោ ឯតមត្តំ
 អាណេចសំ ។

[៣៥៥] អដទោ កកវ ឯតស្មី ធិនានេ ឯតស្មី
 បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារាថេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បន្តិ

វិទេយចំណេ ពុល្លវិញ្ញា

[៣៥៦] ម្ចាស់ភិក្ខុចំណេ ឡាយ រថនណៈសង្ឃមានមានត្តចារិកុ
 ជាគម្រប់ ២ ឲ្យចរិកស ឲ្យចូលាយបដិកស្សនា ឲ្យចានត្ត គណៈសង្ឃ
 មានមានត្តចារិកុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអញ្ញន កម្មនោះ មិនឡើង
 ជាកម្មផល សង្ឃមិនឲ្យចរិកផល ។
 ចរិកុរាសំមានត្តចារិកុ ។

[៣៥៧] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកុ ក្រេតអរ នឹង
 ភតិវទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញលីកក្ម សាមិចិកក្ម ការនាំគាសនៈមក
 ឲ្យ ការនាំទំលើកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រពើង វត្ត
 សម្រាប់ដូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចិវិ ការដុសវត្តល្អនិងវាលល្អ
 ទឹក វៃបកត្តភិក្ខុចំណេ ។ ភិក្ខុចំណេណា មានសេចក្តីប្រាថ្នា
 រិច ។ ថេ ។ ភិក្ខុចំណេនោះ កំរោលទោស កំរេងៀល បន្តិចដ្ឋិចំ
 ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកុ ក្រេតអរនឹងភតិវទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម
 ។ ថេ ។ ការដុសវត្តល្អនិងវាលល្អទឹក របស់ភិក្ខុជាបកត្តចំណេ ឡាយ
 (ផ្លូវច្នោះ) ។ ទើបភិក្ខុចំណេនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីខ្ញុំ ចំរោះព្រះមាន
 ព្រះភាគ ។

[៣៥៨] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយក្រាស់សួរភិក្ខុចំណេ ឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុចំណេ ឡាយ

បារិវាសិកក្នុងពេល មានតួបារិកា

សង្ខំ កិរិយា កិក្ខុវេ មានតួបារិកា កិក្ខុ សាទិយន្តិ
 បក្ខតត្ថានំ កិក្ខុនំ អភិវាទនំ បទ្គដ្ឋានំ ។ បេ ។
 ឧហារេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ សង្ខំ ភក្ខវាតិ ។ វិករហិ
 តុន្តោ ភក្ខវា កងំ ហិ ជាម កិក្ខុវេ មានតួបារិកា កិក្ខុ
 សាទិយស្សន្តិ បក្ខតត្ថានំ កិក្ខុនំ អភិវាទនំ បទ្គដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ ឧហារេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ យេនំ កិក្ខុវេ អប្ប-
 សង្ខានំ ។ បសាពាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វ ធម្មិ កងំ
 កក្ខុ កិក្ខុ អាមន្តេសិ ធន កិក្ខុវេ មានតួបារិកេ ធន
 កិក្ខុតា សាទិយន្តិ បក្ខតត្ថានំ កិក្ខុនំ អភិវាទនំ
 បទ្គដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហារេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្ខដស្ស ។ អទុជាតាមិ កិក្ខុវេ
 មានតួបារិកានំ កិក្ខុនំ មទុ យថាវុន្តិ អភិវាទនំ
 បទ្គដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហារេ ចិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អទុនិហិ
 កិក្ខុវេ មានតួបារិកានំ កិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុន្តិ ទុច្ឆោ-
 សនំ បរិវណំ វស្សិកសាទិកំ ទិណោននំ ភក្ខត្វ ។

បារិវាសិកក្នុងពេល គ្រូបដស្សក្នុងប្រព្រឹត្តមាន

ត្ថវា ត្ថវា មានតួបារិកកិក្ខុ ប្រករអនិទិសភិវាទនកម្ម បទ្គដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសវិញ្ញលន្តិក្នុងវេលាស្រីទឹក របស់ភិក្ខុជាបក្ខត្ថានំ ឡាយ គិតមែន
 ឬ ។ ភិក្ខុចាំនិទ្យោប្រាថបដ្ឋិទ្ធលា ថវាគ្រូព្រះមានព្រះភាគ គិតមែន ។
 ព្រះពុទ្ធាមព្រះភាគ ទ្រង់បម្រាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្យាយ ត្ថវាមានតួ-
 បារិកកិក្ខុ មិនសមបើប្រករអនិទិសភិវាទនកម្ម បទ្គដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសវិញ្ញលន្តិក្នុងវេលាស្រីទឹក របស់ភិក្ខុជាបក្ខត្ថានំ ឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ចាំនិទ្យាយ គិតមែន មិនមែនខាងព្រះថ្កាផលវិញ្ញាណផលមិនទាន់ជ្រុះ
 ថ្កាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បម្រាសព្រះហឺយ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហឺយគ្រូស្រី
 របស់ភិក្ខុចាំនិទ្យាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្យាយ មានតួបារិកកិក្ខុ មិនគ្រូ
 ប្រករអនិទិសភិវាទនកម្ម បទ្គដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសវិញ្ញលន្តិក្នុងវេលា
 ស្រីទឹក របស់ភិក្ខុជាបក្ខត្ថានំ គិត្យណាប្រករអនិទិសភិវាទនកម្ម ។ បេ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្យាយ ភវាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បទ្គដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសវិញ្ញលន្តិក្នុងវេលាស្រីទឹក ផលវិញ្ញាណផលវិញ្ញាណ ភវាគតអនុញ្ញាត
 លំដាប់ចាស់(ទ្តិ) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្យាយ ភវាគតអនុញ្ញាតវាសា ១
 បរិវណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាទិក ១ ការលះបង់ភក្ខ ១ ការ
 ទទួលភក្ខ ១ ចាំនិ ៥ យ៉ាង ផលវិញ្ញាណផលវិញ្ញាណ ភវាគតអនុញ្ញាត
 លំដាប់ចាស់(ទ្តិ) ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

កេងហ៍ កិក្ខុវេ មានត្ថបារិកោនំ កិក្ខុនំ វត្តំ បញ្ញា-
បេស្សនិ យថា មានត្ថបារិកោហិ កិក្ខុហិ វត្តិកត្ថំ ។

[៣៤៦] មានត្ថបារិកោន កិក្ខុវេ កិក្ខុនា សម្មា-
វត្តិកត្ថំ ។ តក្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតត្ថំ ន
ចិស្សយេ ឆានត្រោ ន សាមណេវេ ឧបដ្ឋាបេតត្រោ
ន កិក្ខុលោវាទកសម្មតិ សាទិកត្វា សម្មតេនបិ កិក្ខុ-
និយោ ន ឧវទិកត្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន មានត្តំ
និទ្ធិ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបត្តិកត្វា អញ្ញា វា នាទិ-
សិកា ឆនោ វា ទាមិដ្ឋនា កត្តំ ន ករហិតត្ថំ កត្តិកា
ន ករហិតត្វា ន បកតត្តស្ស កិក្ខុលោ ឧហោសថោ
បេតត្រោ ន បកវណ្ណេ វេតតត្វា ន សវនិយំ កាកត្ថំ
ន អទុកំវោ បដ្ឋបេតត្រោ ន ឌីកាសោ កាវេតត្រោ
ន កោទេតត្រោ ន សាវេតត្រោ ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ
សម្មយោទេតត្ថំ ។

[៣៤៧] ន កិក្ខុវេ មានត្ថបារិកោន កិក្ខុនា
បកតត្តស្ស កិក្ខុលោ បុរោ កត្ថត្ថំ ន បុរោ
និសិទិកត្ថំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយត្តោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គេវាគន្លឹះបញ្ជាក់វត្ត ដល់ពួកមានត្ត-
បារិកក្ខុ អាមទំនីដែលមានត្តបារិកក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិកក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
ប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) មានដូច្នោះ គឺមានត្តបា-
រិកក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ព័ន្ធ មិនត្រូវឱ្យចិស្សិយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេវ
បម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនិ បើទុកជាសង្ឃ
សន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកកិក្ខុនិ សង្ឃឱ្យមានត្តចំពោះអាបត្តិណា មិន
ត្រូវត្រូវសង្កឹនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រវែងលឿនអាបត្តិទោះ ឬក៏
អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិទោះ មិនត្រូវកំរងៀលកម្ម មិនត្រូវកំរងៀល
ពួកភិក្ខុអ្នកវិជ្ជា មិនត្រូវហាមឧបាសថ មិនត្រូវហាមបកវណ្ណដល់ភិក្ខុ
ជាបកត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានអាត់ពាក្យ (ក្នុងនទិកវណ្ណៈនោះ) មិនត្រូវ
ទទួលទានជាជំនុំនិវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើសោស (ដើម្បីរោង) មិនត្រូវរោង
មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យរល្ងោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងទៀត ។

[៣៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិកក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខ
មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកត្តឡើយ ឧកាសណា ជាចិប្បុត្រវេសានៈ

យវិវាសិក្ខុន្តរោ ចានុញ្ញបរិវង្សំ

សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទា-
តញ្ចោ តេន ច សោ សាទិតញ្ចោ ។ ន ភិក្ខុវេ មាទត្ត-
បារិកេន ភិក្ខុនា បតតតតេន ភិក្ខុនា បុរេសមណោ ន
វា បញ្ញាសមណោ ន វា តុណាទិ ឧបសម្ព័ន្ធមិតញ្ចានំ ន
អារាញ្ញិកត្ថំ សមាទិតត្ថំ ន ចំណ្ហាបាតិកត្ថំ សមាទិ-
តត្ថំ ន ច តប្បច្ចយោ ចំណ្ហាបាតោ យិហារមេតញ្ចោ
មា មំ យាទិស្មតិ ។

(៣៥៥) មាទត្តបារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្ធុ-
តេន អារាមេតត្ថំ វេតតត្ថុកស្ស អារាមេតត្ថំ ឧបោ-
សថេ អារាមេតត្ថំ បរិវរណយ អារាមេតត្ថំ ទេវសិកំ
អារាមេតត្ថំ សទេ តិលាយោ ហោតិ ទូតេនបិ អារា-
មាមេតត្ថំ ។

(៣៥៧) ន ភិក្ខុវេ មាទត្តបារិកេន ភិក្ខុនា ស-
ភិក្ខុនា វាវសា អភិក្ខុតោ វាវសោ តត្តញ្ចោ អញ្ញាត្រ
សធម្មេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មាទត្តបារិកេន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុនា វាវសា អភិក្ខុតោ អនាវសោ
តត្តញ្ចោ អញ្ញាត្រ សធម្មេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ

យវិវាសិក្ខុន្តរោ វន្តបសិក្ខុន្តប្រតិភ្នមាទត្ត

ជាទិចំផុតវិទិចំផុត ជាទិចំផុតវិហារ រេសំសង្ឃ សង្ឃិក្ខុវេប្រគល់
តោសនោរដល់ភិក្ខុនោ ឯភិក្ខុនោត្រូវប្រគល់វិហារទិកោសនោរ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុហារភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកកត្តឱ្យជាបុរេ-
សមណៈ ឬបច្ចុសមណៈ ចូលរៀនកាន់ក្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវ
សមាហានការក្តុកក្តុន្ត មិនត្រូវសមាហានបណ្ឌិតក្តុកក្តុន្ត មួយទៀត
មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ក្រម័បណ្ឌិតមក (រដ្ឋមន្ត្រីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយ
គិតថា ដទៃទាំងឡាយ កុំដឹងអាគ្នាសញ្ញាឡើយ ។

(៣៥៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុហារភិក្ខុជាអាគន្ធុកៈ ត្រូវ
ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអារាមដែលខ្លួនរស់នៅ) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ធុភិក្ខុ
(ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងវិជ្ជាបារមី ត្រូវប្រាប់ក្នុងវិជ្ជា
បរិវរណ ត្រូវប្រាប់ក្នុងវិជ្ជា យើងមានដំនីត្រូវប្រើប្រាស់ប្រាប់ក៏បាន ។

(៣៥៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុហារភិក្ខុ មិនត្រូវចេញទៅ
កាន់សំដីលមានភិក្ខុ ទៅកាន់កាន់សំដីលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែ
សង្ឃ រឿងលែងតែមានការកន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានក្តុហារភិក្ខុ
មិនត្រូវចេញពីអារាមដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់កាន់សំដីលមិនមានភិក្ខុ
ទេ រឿងលែងតែសង្ឃ រឿងលែងតែមានការកន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

វិទ្យាបិដក បុណ្យប្រា

សកិក្កុកោ អារាសោ វិ អនារាសោ វិ យត្តស្សុ កិក្កុ
 សមាទសំវិសកា យំ ធិញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តុនិ
 កន្តុញោ កិក្កុវេ មានត្តចារិកេន កិក្កុនា សកិក្កុកោ
 អារាសោ វិ អនារាសោ វិ សកិក្កុកោ អារាសោ
 ។ មេ ។ សកិក្កុកោ អនារាសោ ។ មេ ។ សកិក្កុកោ
 អារាសោ វិ អនារាសោ វិ យត្តស្សុ កិក្កុ សមាទសំវិ-
 សកា យំ ធិញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តុនិ ។

[៣៦២] ឧ កិក្កុវេ មានត្តចារិកេន កិក្កុនា មក្កុ

តត្តេន កិក្កុនា សន្និ ឯកច្ឆន្ទេ អារាសេ វត្តតំ ឧ
 ឯកច្ឆន្ទេ អនារាសេ វត្តតំ ឧ ឯកច្ឆន្ទេ អារាសេ វ
 អនារាសេ វ វត្តតំ មក្កុតត្តំ កិក្កុំ ធិស្វា អាសយ
 វុដ្ឋាតតំ មក្កុតត្តោ កិក្កុ អាសយេន ធិមន្តេនញា ឧ
 មក្កុតត្តេន កិក្កុនា សន្និ ឯកាសយេ ធិសិទិតតំ ឧ
 ធិចេ អាសយេ ធិសិទ្ធតេ ទុច្ឆេ អាសយេ ធិសិទិតតំ ឧ
 ធិមាយំ ធិសិទ្ធតេ អាសយេ ធិសិទិតតំ ឧ ឯកច្ឆន្តមេ

វិទ្យាបិដក បុណ្យប្រា

ទៅកាន់ភាវសប្បកមាវសដែលមានកិក្កុបាន គឺភាវស ឬកមាវសណា
 ដែលមានកិក្កុមានសិវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា ភាវសប្បកមាវសណា
 កត្តាអញ្ញាភាពនឹងទៅ (ឲ្យបាន) ក្នុងវិជ្ជាទេវបាន ខ្នាលកិក្កុជាងឡើយ មា-
 នត្តចារិកកិក្កុ គួរចេញពីភាវសប្បកមាវសដែលមានកិក្កុ ទៅកាន់ភាវស
 ដែលមានកិក្កុបាន ។ មេ ។ ទៅកាន់ភាវសដែលមានកិក្កុ ។ មេ ។ ទៅ
 កាន់ភាវសប្បកមាវសដែលមានកិក្កុបាន គឺភាវសប្បកមាវសណា ដែល
 មានកិក្កុមានសិវសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា ភាវសប្បកមាវសណា កត្តា
 អញ្ញាភាពនឹងទៅឲ្យបានក្នុងវិជ្ជាទេវបាន ។

[៣៦២] ខ្នាលកិក្កុជាងឡើយ មានត្តចារិកកិក្កុ មិនត្រូវទៅក្នុង

ភាវស ដែលមានកម្ពុលមួយ មិនត្រូវទៅក្នុងភាវសដែលមានកម្ពុល
 មួយ មិនត្រូវទៅក្នុងភាវសប្បកមាវសដែលមានកម្ពុលមួយ ជាមួយនឹង
 កិក្កុជាមកត្ត បើយើងកិក្កុជាមកត្តហើយ ត្រូវប្រាកដភាសនៈ ត្រូវ
 និមន្តកិក្កុជាមកត្តដោយភាសនៈ មិនត្រូវក្នុងយលើភាសនៈមួយ ជាមួយ
 នឹងកិក្កុជាមកត្ត កាលបើកិក្កុជាមកត្តអន្តរយលើភាសនៈទាល មិនត្រូវ
 អន្តរយលើភាសនៈខ្ពស់ កាលបើកិក្កុជាមកត្តអន្តរយលើវង់នី មិនត្រូវ
 អន្តរយលើភាសនៈទេ មិនត្រូវច្រើនលើទីច្រើនជាមួយគ្នា កាលបើកិក្កុ

ចង្កៀមត្រង់ ឧ ធិរេ ចង្កៀម ចង្កៀមទ្លេ ឧទេ ចង្កៀម ចង្កៀម
មិត្រង់ ឧ ធិរេ ចង្កៀម ចង្កៀម ចង្កៀមមិត្រង់ ។

(៣៦៣) ឧ ភិក្ខុវេ មានតួបារិកេត ភិក្ខុបា បា-
រិវាសិកេត ភិក្ខុបា សន្តិ ។ មេ ។ មូលាយ បដិកស្ស-
បារមោត ភិក្ខុបា សន្តិ ។ មេ ។ មានតួបារិកេត ភិក្ខុបា
សន្តិ ។ មេ ។ មានតួបារិកេត វុទ្ធករេត ភិក្ខុបា សន្តិ
។ មេ ។ អន្តាបារមោត ភិក្ខុបា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាណ-
សេ វត្តង់ ឧ ឯកច្ឆន្ទ អនាវសេ វត្តង់ ឧ ឯកច្ឆន្ទ
អាវសេ វា អនាវសេ វា វត្តង់ ឧ ឯកច្ឆន្ទ ធិសីទិ-
ត្រង់ ឧ ធិរេ អាសរេ ធិសីទ្លេ ឧទេ អាសរេ ធិសីទិ-
ត្រង់ ឧ ធិរេ ធិសីទ្លេ អាសរេ ធិសីទិត្រង់ ឧ ឯក-
ចង្កៀម ចង្កៀមត្រង់ ឧ ធិរេ ចង្កៀម ចង្កៀមទ្លេ ឧទេ ចង្កៀម
ចង្កៀមត្រង់ ឧ ធិរេ ចង្កៀម ចង្កៀម ចង្កៀមត្រង់ ។

(៣៦៤) មានតួបារិកេតត្រង់ មេ ភិក្ខុវេ បរិវាសិ-
កេយ្យ មូលាយ បដិកស្សយ្យ មានតួ កេយ្យ
ត្រង់សោ អត្តេយ្យ អកច្ឆ តំ ឧ ធិ កេណិយន្តិ ។

ជាបកក្នុងត្រង់មេលើចិត្តត្រង់មេ មិនត្រូវចង្កៀមលើចិត្តមន្តសំឡើយ
កាលបើភិក្ខុជាបកក្នុងត្រង់មេលើផែនដី មិនត្រូវចង្កៀមលើចិត្តមេឡើយ ។

(៣៦៥) ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ មានតួបារិកេត មិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ មេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ
។ មេ ។ ជាមួយនឹងមានតួបារិកេត ។ មេ ។ ជាមួយនឹងមានតួបារិកេត
ដែលបានដឹងខ្លួន ។ មេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងការសិវ័លមានតម្រូវលម្អយ
មិនត្រូវនៅក្នុងការសិវ័ល ដែលមានតម្រូវលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងការសិវ័ល
អនាវសដែលមានតម្រូវលម្អយ ជាមួយនឹងអន្តាបារិកេត មិនត្រូវអន្តិយ
លើភាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអន្តាបារិកេតអន្តិយលើភាសនៈចេញ មិន
ត្រូវអន្តិយលើភាសនៈខ្ពស់ កាលបើអន្តាបារិកេតអន្តិយលើផែនដី មិន
ត្រូវអន្តិយលើភាសនៈ មិនត្រូវអន្តិយលើចិត្តត្រង់ជាមួយគ្នា កាលបើអន្តា-
បារិកេតត្រង់មេលើចិត្តត្រង់មេ មិនត្រូវចង្កៀមលើចិត្តមន្តសំ កាល
បើអន្តាបារិកេតត្រង់មេលើផែនដី មិនត្រូវចង្កៀមលើចិត្តមេឡើយ ។

(៣៦៦) ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ បើគណៈសង្ឃមានមានតួបារិកេត
ជាគម្រប់៦ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានតួ គណៈសង្ឃ
មានមានតួបារិកេតនោះជាគម្រប់៦០ ឲ្យអក្កាន កម្មនោះ មិនឡើយជា
កម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

[៣៦៥] អដាទា អាយស្មា ឧទាលំ យេន កកា
 តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្តា ភកវន្តំ អគិវាទេត្តា ឯត-
 មន្តំ ធិសិទិ ។ ឯតមន្តំ ធិសិវត្តា ទោ អាយស្មា
 ឧទាលំ ភកវន្តំ ឯតទរោម កតិ ទុ ទោ កន្តេ មានត្ត-
 ចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេណតិ ។ ចត្តារោ ទោ ឧទាលំ
 មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេណ សហវាសោ វិប្ប-
 វាសោ អនាវរេនា ឧរេ កណោ ចរិទិ(១) ភិម ទោ
 ឧទាលំ ចត្តារោ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេណតិ ។

[៣៦៦] តេន ទោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ឆ-
 ហាភិក្ខុសន្នេហ សន្និបតិកោ ហោតិ ។ ន សន្តោន្តិ
 មានត្តចារិកា ភិក្ខុ មានត្តំ សោទេត្តំ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតមន្តំ អារោចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ
 មានត្តំ ធិត្ថិបិតុំ ។ ឯវិញ្ញុ ចន ភិក្ខុវេ ធិត្ថិបិតវ្យ ។
 តេន មានត្តចារិកន ភិក្ខុនា ឯតំ ភិក្ខុំ ឧបសន្តិ-

១ ឧទោនេនេន ចរិទិទិ ឧទោនេនេន ចរិទិទិ ចរោ ទិស្សតិ ។ ២ ហេតុនេនេន
 អរោន ចរោន្តិ ពរោ ចន អាកោ ។

[៣៦៧] ត្រាវោនា ព្រះឧបាលិមាណាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមាន
 ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយ
 កន្ត្រៃយក្នុងទីដីសមត្ថ ។ ព្រះឧបាលិមាណាយុ កន្ត្រៃយក្នុងទីសមត្ថហើយ
 ទើបត្រាចបង្គំខ្លួនព្រះមានព្រះភាគដូច្នោះថា ចកិត្រព្រះភក្តិដីចម្រើន ការ
 ដាច់ក្រី របស់មានត្តចារិកភិក្ខុ មានប្តីខ្លាច ។ ព្រះមានព្រះភាគ ជ្រង
 ត្រាស់ថា ខ្ញាលឧបាលិ ការដាច់ក្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ មាន៤ យ៉ាង
 គឺ ការនៅប្រុស្តា(១) ១ ការមិននៅប្រុស្តា(២) ១ ការមិនប្រាប់(៣) ១ ភិក្ខុ
 នោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តក្នុងក្របកកភក្តិភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន(៤) ១ ខ្ញាលឧបាលិ
 ការដាច់ក្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ មាន៤ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣៦៨] សម័យនោះ ភិក្ខុសន្ធិប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថិ ។
 ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ មិនអាចជម្រះមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាចបង្គំ
 ខ្លួនសេចក្តីមិនចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះភក្តិជ្រងត្រាស់ថា ខ្ញាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ កថាភកអនុញ្ញាតឱ្យដាក់មានត្តបាន ។ ខ្ញាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុក្រូវដាក់មានត្តយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ

១ ភក្តិចារិ គឺនៅក្នុងទីមានតម្រូវសម្រេចជាខ្លួនមិនកិច្ចជាចកកត្ត ។ ២ នៅពេលកំណត់
 គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឃតាង ។ ៣ គឺមិនត្រូវប្រាប់ ថាខ្លួនជាមានត្តចារិកភិក្ខុ ដល់មានត្តា-
 ភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនត្រូវចំនួនសង្ឃកំណត់ ៤ ប្រាជ្ញ្យ្យ្យ្យ្យ ។

ឃារិសិកបុព្វក. មនោសញ្ញាប្រតិទិន

មិត្តា ឯកសំ ឧត្តរសង្កំ ករិត្តា ឧត្តរិកំ មិសិទ្ធិត្តា
អញ្ញុលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេទិយោ មាណសំ មិក្ខុ-
តាមិទិ ។ មិក្ខុត្តំ ហោតិ មាណសំ ។ វត្តំ មិក្ខុតា-
មិទិ ។ មិក្ខុត្តំ ហោតិ មាណសំ ។

(៣៦៧) តេន ទេ ចន សមយេន សាវត្ថិយា
កិក្ខុ តហិ តហិ បក្កមិសុ ។ សត្តោន្តិ(*) មាណសុចារិ-
កា កិក្ខុ មាណសំ សោនេតុំ ។ តេ កិក្ខុ កតវតោ ឯ-
តមត្ថំ អាហោនេសុំ ។ អបុណិទាមិ កិក្ខុវេ មាណសំ ស-
មាណិយតុំ ។ ឯវត្វា ចន កិក្ខុវេ សមាណិតតុំ ។ តេន
មាណសុចារិកេន កិក្ខុតា ឯកំ កិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្តា
ឯកសំ ឧត្តរសង្កំ ករិត្តា ឧត្តរិកំ មិសិទ្ធិត្តា អញ្ញុ-
លី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេទិយោ មាណសំ សមាណិយា-
មិទិ ។ សមាណិយំ ហោតិ មាណសំ ។ វត្តំ សមាណិយា-
មិទិ ។ សមាណិយំ ហោតិ មាណសំ ។

មនោសញ្ញាប្រតិទិន មិច្ឆិទំ ។

១ បេរុយ្យោន ២ សត្តោន្តិ ឃាយា ទិស្សនិ ។

ឃារិសិកបុព្វក. វង្សនិកាយប្រតិទិន

មួយរួម ហើយធ្វើឧត្តរសង្កំ គ្រឿងស្នាម្នាក់ អង្គុយច្របោង ផ្គងអញ្ញុលី
ឡើង មិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំកុណាសូមដាក់ខ្ញុំវេទនា ។ មនោសញ្ញា
ថាភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំកុណាសូមដាក់វត្ត ។ មនោសញ្ញា
ថាភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

(៣៦៧) សមយោនោ ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញពីគ្រឹះសារវត្ត ទៅ
ក្នុងទីនោះ ។ មនោសញ្ញាថាភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចជម្រះខ្ញុំវេទនាបាន ។
ភិក្ខុទាំងអស់នោះ ក្រាបចង្អុលសាចក្តីខ្លះចំពោះព្រះមាតាព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គុយក្រាបទូលសមា-
ទានមនោសញ្ញា ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។
មនោសញ្ញាថាភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅភិក្ខុ ១ រួម ហើយធ្វើឧត្តរសង្កំ
គ្រឿងស្នាម្នាក់ អង្គុយច្របោង ផ្គងអញ្ញុលីឡើង មិយាយយ៉ាងនេះថា
ខ្ញុំកុណាសូមសមាទានមនោសញ្ញា ។ មនោសញ្ញា ឃ្លោះថាភិក្ខុបានសមាទាន
ហើយ ។ ថា ខ្ញុំកុណាសូមសមាទានវត្ត មនោសញ្ញា ឃ្លោះថាភិក្ខុបាន
សមាទានហើយដែរ ។

ចង្អុលសមាទានមនោសញ្ញា ។

(៣៦៤) តេ ទោ បទ សចយេន អត្តាធារហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បវិទ្ធា
 ។ បេ ។ តេ ទុដ្ឋាយន្តំ ទិយន្តំ វិហារេន្តំ កតំ ហិ ធាម
 អត្តាធារហា ភិក្ខុ សាទិសិយ្យន្តំ បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។
 អថេវា តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមត្តំ អាណេចេសុំ ។

(៣៦៥) អថេវា ភគវា ឯតស្មី ទិដារទ ឯតស្មី
 បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារាបេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បន្តិ
 សច្ចំ តេវ ភិក្ខុវេ អត្តាធារហា ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ទយាទេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ
 ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិការហិ តុវា ភគវា
 កតំ ហិ ធាម ភិក្ខុវេ អត្តាធារហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តំ
 បកតតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ទយាទេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ទេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្តានំ វា បសាធាយ
 ។ បេ ។ វិការហិត្វា ទម្មំ កតំ តត្វា ភិក្ខុ អាមាទ្តសិ

(៣៦៤) សម័យនោះ ពួកអត្តាធារហិក្ខុ ក្រែកអារនីនិអភិវាទន-
 កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្បាលខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជា
 បកតត្តានំឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាថា ។ បេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ កិរោលរទាស តិរេជ្យល បន្តបង្កើតថា ពួកអត្តាធារហា-
 ភិក្ខុ មិនសមរម្យក្រែកអារនីនិអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុស
 ក្បាលខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយសោះ ។ ភិក្ខុ
 ទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីខ្លះ ចំពោះព្រះនាមព្រះភាគ ។

(៣៦៥) ព្រះវិហារនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះនាមព្រះភាគទ្រង់
 ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយគ្រាន់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា អ្នកភិក្ខុទាំងឡាយ
 ពួកអត្តាធារហិក្ខុ ក្រែកអារនីនិអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសក្បាលខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយ ពិតមែន
 ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះនាមព្រះភាគ ពិតមែន ។
 ព្រះពុទ្ធបាទព្រះភាគ ទ្រង់បរាសាសថា អ្នកភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអត្តាធារ-
 ហិក្ខុ មិនសមរម្យក្រែកអារនីនិអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសក្បាលខ្លួនក្នុងវេលាស្ងួតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តានំឡាយទេ អ្នកភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ កំពើនេះ មិនមែនជាឱ្យប្រជុំផ្សេងផ្សំពួកដទៃផ្សេងទៀតព្រះ-
 ថ្វាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បរាសាសហើយ ទើបទ្រង់ភ្លេចម្តងថា គ្រាន់ហៅ

ន ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណ៍ ភិក្ខុវេ សាទិតត្ថំ បកេនត្តានំ
 ភិក្ខុវេ មភិក្ខុវេ បទុដ្ឋានំ ។ យេ ។ ធម្មានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
 យេ សាទិយយ្យ អាបត្តិ ទុក្ខនស្ស ។ អនុជាបាមិ
 ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណំ ភិក្ខុវេ មិដ្ឋ យថាវុឡ្យ អភិក្ខុវេ
 បទុដ្ឋានំ ។ យេ ។ ធម្មានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាបាមិ
 ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណំ ភិក្ខុវេ បញ្ច យថាវុឡ្យ ទោ-
 សថំ បរាណំ វស្សិកសាទិតំ ឱណោជំ ភត្តន្ធ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ អត្តនារាយណំ ភិក្ខុវេ វត្ថំ បញ្ច-
 បស្សមិ យថា អត្តនារាយណិ ភិក្ខុវេ វត្ថិតត្ថំ ។

[៣៧០] អត្តនារាយណ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ សម្មា
 វត្ថិតត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន ឧបសម្មាទេតត្ថំ ន
 វិស្សយោ នាតត្រោ ន សាមណោភេ ឧបដ្ឋាបេតត្រោ
 ។ យេ ។ យថា ម្ពលាយ បដិកស្សនារថាស្ស វត្ថំ តថា
 មានត្តារថាស្ស ច មានត្តាវិកស្ស ច អត្តនារាយណ្ណ
 ច តិដ្ឋានំ វេតសទិសំ វិគ្គារេតត្ថំ ។ យេ ។ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុវេ សម្មយោទេតត្ថំ ។

ភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យមកថា ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ អត្តនារាយណ៍ មិដ្ឋត្រូវប្រក-
 អនិទិកភិក្ខុវេ ធម្មានេ ។ យេ ។ ការជុសវិទ្យាល័យ ភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ
 វិក យេសភិក្ខុវេ បកេនត្តានំ វិទ្យាល័យ ភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ ត្រូវអាបត្តិ វិទ្យាល័យ
 ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ តថាភកេនត្តានំ ធម្មានេ ធម្មានេ ។ យេ ។
 ការជុសវិទ្យាល័យ ភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ តថា
 លំដាប់ថាសំ (១) ។ ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ តថាភកេនត្តានំ វិទ្យាល័យ ច
 បរាណ ១ ការទទួលសំណត់វិស្សិកសាទិត ២ ការលះចំណែក ៣ ការទទួល
 ភក្ក ៤ ពិន ៥ យ៉ាង ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ តថាភកេនត្តានំ វិទ្យាល័យ
 (១) ។ ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ មិដ្ឋត្រូវ តថាភកេនត្តានំ ម្ពលាយ
 អត្តនារាយណ៍ តាមចំណង់ដែលអត្តនារាយណ៍ វិទ្យាល័យ ត្រូវប្រើប្រាស់ ។

[៣៧១] ម្ពលាយភិក្ខុវេ វិទ្យាល័យ អត្តនារាយណ៍ ត្រូវប្រើប្រាស់
 យោប្រដៃ ។ ការប្រើប្រាស់ត្រូវដោយប្រដៃ (ក្នុងអត្ថាទ) នោះម្ល៉េះ គឺអត្ត-
 នារាយណ៍ មិដ្ឋត្រូវឱ្យឧបសម្មា មិដ្ឋត្រូវឱ្យវិស្សយ មិដ្ឋត្រូវឱ្យសាម-
 ណោបម្រើ ។ យេ ។ វត្ថុយេសម្ពលាយបដិកស្សនារាយណ៍ ដូចម្តេចមិញ
 វត្ថុយេសម្ពលាយបដិកស្សនារាយណ៍ ម្ពលាយភិក្ខុវេ អត្តនារាយណ៍ ពិន ឆ ពួក
 ក៏ទានសេចក្តីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិត គប្បីឱ្យស្តារចុះ ។ យេ ។
 មិដ្ឋត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យល្មោះ) ខឹងពួកភិក្ខុវេ ។

វិទ្យាសាស្ត្រ បុណ្យវិទ្យា

(៣៧១) ឧ ភិក្ខុវេ អន្តារាហោ ភិក្ខុនា
 បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ គន្ធា ឧ បុរោ
 ធិសីធិតត្ថំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយោ
 សេ យ្យបរិយោ វិហារបរិយោ សោ តស្ស បណាតត្ថ
 តេ ច សោ សាធិតត្ថោ ។ ឧ ភិក្ខុវេ អន្តារាហោ ឧ
 ភិក្ខុនា បកតត្ថេ ឧ ភិក្ខុនា បុរសមណោ វា បញ្ចា-
 សមណោ វា កុណា ធិ ឧ បសង្កមិតត្ថា ធិ ឧ ហោត្តិ កង្កី
 សមាធិតត្ថំ ឧ បិណ្ឌចារិតិកង្កី សមាធិតត្ថំ ឧ ច តប្បប្ប-
 យា បិណ្ឌចារោ ធិហារបតតត្ថោ មា អំ ជា ធិស្មតិ ។

(៣៧២) ឧ ភិក្ខុវេ អន្តារាហោ ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុតា អាវសា អភិក្ខុតោ អាវសោ គន្ធា
 អញ្ញាត្រ បកតត្ថេ ឧ អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ឧ ភិក្ខុវេ
 អន្តារាហោ ឧ ភិក្ខុនា សភិក្ខុតា អាវសា អភិក្ខុតោ
 អអាវសោ គន្ធា អញ្ញាត្រ បកតត្ថេ ឧ អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា យថា យោ តថា វិញ្ញាតតត្ថំ ។ ប ។ គន្ធា
 ភិក្ខុវេ អន្តារាហោ ឧ ភិក្ខុនា សភិក្ខុតា អាវសា

វិទ្យាសាស្ត្រ បុណ្យវិទ្យា

(៣៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តារាហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរដុំ
 មិនត្រូវស្តុយដុំភិក្ខុជាបកតត្ថឡើយ ចីវកាសណា ដែលជាទីចំផុតនៃ
 អាសនៈ ជាទីចំផុតនៃទីជេក ជាទីចំផុតនៃវិហារ របស់សង្ឃាត្រូវប្រគល់
 ឲ្យចីវកាសនោះដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោត ភិក្ខុត្រូវត្រេកអរនឹងចីវកាស
 នោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តារាហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជា
 បកតត្ថ ឲ្យជាបុរសមណៈ ឬជាបញ្ចសមណៈ ចូលរៅកាន់ត្រកូលទាំង-
 ឡាយឡើយ អន្តារាហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានការញ្ញកមុន្ត មិនត្រូវ
 បរាទានបិណ្ឌចារិតិកមុន្ត មួយវិញ្ញាទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌ-
 ចានមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបង្ខំយោះនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ
 កុំដឹង (រឿង) ភាគអញ្ញាឡើយ ។

(៣៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តារាហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអា-
 វសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងដែលនៃមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ថ រឿងដែលនៃមានការអន្តរាយា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តា-
 រាហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវសដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ រឿងដែលនៃមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រឿងដែលនៃមានការអន្តរាយា
 ចង្ហាន់តប្បឲ្យពិស្តារ តាមន័យដែលមានហើយទាន់ក្រោយចុះ ។ បេ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តារាហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវសដែលមានភិក្ខុ

បារិសិត្តទូត អត្តនាមាតិកា

១ ថេ ៗ អនាវសា ១ ថេ ៗ អនាវសា កំ អនាវសា កំ
សកិក្កុកោ អនាវសោ ១ ថេ ៗ សកិក្កុកោ អនាវសោ
១ ថេ ៗ សកិក្កុកោ អនាវសា កំ អនាវសោ កំ
យត្តស្សុ កិក្កុ សមាទសំកិសនោ យំ ធម្មា សក្កោមិ
អារ្ម័វ ធម្មន្តំ ។

(៣៧៣) ន កិក្កុវេ អត្តនាមាតិកា កិក្កុតា
បកតត្ថន កិក្កុតា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទេ អនាវសេ វត្ថុតំ ន
ឯកច្ឆន្ទេ អនាវសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវសេ កំ
អនាវសេ កំ វត្ថុតំ បកតត្ថំ កិក្កុ ធិស្វា អាសនា
វត្ថុតំ បកតត្ថោ កិក្កុ អាសនេន ធិមន្តេតោ ន
បកតត្ថន កិក្កុតា សន្តិ ឯកាសនេ ធិសិធិតំ កំ
ធិថេ អាសនេ ធិសិទ្ធតេ ទុះច្ច អាសនេ ធិសិធិតំ ន
ន មាយំ ធិសិទ្ធតេ អាសនេ ធិសិធិតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ
ច្ឆន្តមិតំ ន ធិថេ ច្ឆន្តេ ច្ឆន្តមន្តេ ទុះច្ច ច្ឆន្តេ ច្ឆន្ត-
មិតំ ន មាយំ ច្ឆន្តេ ច្ឆន្តេ ច្ឆន្តមិតំ ។

(៣៧៤) ន កិក្កុវេ អត្តនាមាតិកា កិក្កុតា បារិ-
សិតេន កិក្កុតា សន្តិ ១ ថេ ៗ មូលាយ បដិសស្សនា-

បារិសិត្តទូត អត្តនាមាតិកា

១ ថេ ៗ អនាវសា ១ ថេ ៗ អនាវសា កំ អនាវសា កំ
សកិក្កុកោ អនាវសោ ១ ថេ ៗ សកិក្កុកោ អនាវសោ
១ ថេ ៗ សកិក្កុកោ អនាវសា កំ អនាវសោ កំ
យត្តស្សុ កិក្កុ សមាទសំកិសនោ យំ ធម្មា សក្កោមិ
អារ្ម័វ ធម្មន្តំ ។

(៣៧៥) មូលកិក្កុតំនិទ្ធាយ អត្តនាមាតិកា មិនត្រូវនៅក្នុង
អាកាសដែលមានតម្លៃល្អ ប៉ុន្តែត្រូវនៅក្នុងអាកាសដែលមានតម្លៃល្អ
មិនត្រូវនៅក្នុងអាកាសដែលមានតម្លៃល្អ ជាមួយនឹងកិក្កុជា
បកតត្ថ ឃើញកិក្កុជាបកតត្ថហើយ ត្រូវត្រេកតំភិកាសនៈ ត្រូវនិមន្តកិក្កុ
ជាបកតត្ថជាយោសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើកាសនៈមួយជាមួយនឹងកិក្កុជា
បកតត្ថ កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថអង្គុយលើកាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើ
កាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយ
លើកាសនៈ មិនត្រូវច្រៀមជាមួយគ្នា កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថច្រៀមលើទី
ច្រៀមទាប មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមខ្ពស់ កាលបើកិក្កុជាបកតត្ថច្រៀម
លើផែនដី មិនត្រូវច្រៀមលើទីច្រៀមឡើយ ។

(៣៧៦) មូលកិក្កុតំនិទ្ធាយ អត្តនាមាតិកា មិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងបារិសិត្ត ១ ថេ ៗ ជាមួយនឹងមូលាយបដិសស្សនា-

រហោន កិក្កុយា សន្តិ ។ ថេ ។ មានត្ថាវហោន កិក្កុយា
 សន្តិ ។ ថេ ។ មានត្ថាវហោន កិក្កុយា សន្តិ ។ ថេ ។
 អត្តាណាវហោន វិញ្ញាណេន កិក្កុយា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទ អាភិ-
 សេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ អនាភិសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ
 អាភិសេ វ អនាភិសេ វ វត្ថុតំ ន ឯកាសនេ ចិសិ-
 ទិតំ ន ធិនេ អាសនេ ចិសិទ្ធេ ឧទ្ធេ អាសនេ
 ចិសិទិតំ ន ធនាយំ ចិសិទ្ធេ អាសនេ ចិសិទិតំ
 ន ឯកច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទិតំ ន ធិនេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទន្ត
 ឧទ្ធេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទិតំ ន ធនាយំ ច្ឆន្ទន្ត ច្ឆន្ទមេ
 ច្ឆន្ទិតំ ។

[៣៧៥] អត្តាណាវហោនត្ថោ វេ កិក្កុយេ ចរិកសំ
 ននេយ្យម្ពលាយ ចជិកស្សយ្យ មានតំ ននេយ្យ កត្ថ-
 រេវា អត្តេយ្យ អកត្ថំ តំ ន ច ករណីយន្តំ ។

អត្តាណាវហោន ខន្តិ ។
 ចារិកសិក្កុយេ វិធម ខន្តិ ។
 ចិសិទិតំ វត្ថុតំ វិញ ចន្ទ ។

កិក្កុ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមានក្ការហតិក្កុ ។ ថេ ។ ជាមួយនឹងមានក្ការហតិ-
 កិក្កុ ។ ថេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសវែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុង
 អនាភិសវែលមានកម្មលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងភាវសឬអនាភិសវែលមាន
 កម្មលមួយ ជាមួយនឹងកត្តាណាវហតិក្កុវែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអន្តិយ
 លើអាសនេជាមួយគ្នា កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុ (វែលចាស់ជាងខ្លួន) អន្តិយ
 លើអាសនេរបេ អត្តាណាវហតិក្កុ (វែលខ្លីជាង) មិនត្រូវអន្តិយលើអាសនេ
 ខ្ពស់ កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុអន្តិយលើវែលដី មិនត្រូវអន្តិយលើអាសនេ
 មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមជាមួយគ្នា កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុ ច្រៀមលើច្រៀ
 ច្រៀមរបេ មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមខ្ពស់ កាលាចិអត្តាណាវហតិក្កុច្រៀម
 លើវែលដី មិនត្រូវច្រៀមលើច្រៀមឡើយ ។

[៣៧៦] ម្ចាស់កិក្កុខំនិទ្ធាយ ចេកណេសន្ទិមានកត្តាណាវហតិក្កុ
 ជាគម្រប់ ២ ឲ្យចារិកស ឲ្យម្ពលាយបដិកស្សនា ឲ្យហានត្ត គណេសន្ទិ
 មានកត្តាណាវហតិក្កុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអត្តាណេ កម្មនោះ មិនឲ្យវិជជា
 កម្មផង សន្ទិមិនត្រូវវិជផង ។

ចេវត្តចរណេអត្តាណាវហតិក្កុ ។
 ចំ ចារិកសិក្កុយេ គាត្រម្រប់ ២ ។
 ក្នុងទត្តនេះ មាន ៥ ប្រការ ។

បារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ

តម្លៃប្តូរ

- (៣៧៦) បារិវាសិកា សាទិយន្តិ
- បកតត្តាន់ ភិក្ខុន៍(១)
- អភិវឌ្ឍន៍ បច្ចុដ្ឋាន់
- អញ្ញាលិក្ខេវ សាមិទិ
- អាសន៍(២) សេយ្យភិហារ
- ចាតោនកំ ធានបិដ
- ចានិកេសិកំ
- បត្តិវិវាច្យនិក្ខេបាលំ
- ធម្មានេ បិដ្ឋិបិកត្តំ
- ឧដ្ឋាយន្តេវ បេសលា(៣) ។
- និក្ខេបំ សាទិយន្តិស្ស
- បិដ្ឋិ បញ្ច យថា វុត្តិ(៤)
- ឧបោសនំ បរិវាលំ

• ១. ប. បារិវាសិកា សាទេន្តិ បកតត្តាន់ ភិក្ខុនា ។ ២. អភិវឌ្ឍន៍ បច្ចុដ្ឋាន់ អញ្ញាលិក្ខេបិយំ អាសនំ ។ ៣. ប. សេយ្យភិហារំ ចាតោនកំ ធានបិដ បកតត្តាន់ បច្ចុដ្ឋាន់ អញ្ញាលិក្ខេបិយំ អាសនំ ។ ៤. ប. សេយ្យភិហារំ ចាតោនកំ ធានបិដ បកតត្តាន់ បច្ចុដ្ឋាន់ អញ្ញាលិក្ខេបិយំ អាសនំ ។ ៥. ប. បញ្ច បុព្វាធម ។

បារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ

ទ្រព្យសម្បត្តិបារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ

- (៣៧៦) បារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលប្រកាសនឹងអភិវឌ្ឍន៍
- ឧកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមិទិកម្ម ការនាំកាសនៈមក
- ឲ្យ ការនាំចេញមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងដើម គំនីសម្រាប់
- ប្រដីន វត្ថុសម្រាប់ដួងដើម ការទទួលបានប្រដីដី ការដុស
- វត្ថុសម្រាប់លាងដើម របស់ភិក្ខុជាបកតត្តាន់ ទ្រព្យសម្បត្តិ ភិក្ខុ
- ទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាច្រើនឡើយ គឺពោលពោល ។
- ភាចន្តិក្ខេប មានដល់បារិវាសិកក្នុង ទ្រព្យសម្បត្តិ (ឧទ្ទិសភិវឌ្ឍន៍

ឧកម្មជាដើមនោះ) ប្រដីឧត្តមភាពទ្រព្យសម្បត្តិ ១ បរិវាលា ១

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

វិស្ស័កកញ្ចាវៈណា ជំនំ

កត្តំ(១) សម្មា បរវត្តនា

បកកត្តេន តត្ថារ(២)

យោ ច ហោតិ បរិយត្ថោ

ឧ បុរេ បច្ឆា សមណោ(៣)

អាត្មំ បិណ្ឌិទីហារោ

អាត្មកេ ឧបោសថេ

បរិវណា ច ទូតេន

តត្ថត្រោ ច សនិក្កតោ(៤)

ឯកច្ឆន្តេ ន វត្តត្ថំ

ន ឆនាយំ ជិស្សុដ្ឋិតា(៥)

អាសនេ ជិច ចត្តមេ

១ ១. ម. វិស្ស័កកញ្ចាវៈណាជំនំ ។ ២ ១. ម. សម្មា ច វិណ្ឌិទីហារោ ច បកកត្តេន ច តត្ថារ ។
៣ ១. ម. យោ ច ហោតិ បរិយត្ថោ បុរេ បច្ឆា កត្តេ ច ។ ៤ ១. ម. បរិវណា ច ទូតេ ច ឧត្តត្រោ លកិក្កោ ។ ៥ ១. ម. ឯកច្ឆន្តេ ច វត្តត្ថំ កត្តេ ច ជិចទុយេ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ការទទួលសំគាល់វិស្ស័កកញ្ចាវៈណា ១ ការលះបង់កត្ត ១ ការទទួល
កត្ត ១ គំនិតយ៉ាង ដល់គ្នា និងគ្នា តាមលំដាប់របស់ខ្លួន ការ
ប្រព្រឹត្តវិញ្ញាណយុទ្ធវិញ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិវាសិក-
ភិក្ខុ ទៅជាមួយនឹងបកកត្តភិក្ខុប្រាម ឧបោសថ ដែលជា
ជំនំផ្សេង (វិចារនាសៈ បារិវាសិកភិក្ខុប្រាករនឹងឧបោស
ជាជំនំផ្សេងវិសេសនាសៈនោះ) បាម បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
ធ្វើបកកត្តភិក្ខុឱ្យជាបុរសមណៈ ឬជាចង្កាសមណៈ មិនត្រូវ
សមាទានអាណិកបុគ្គល និងបិណ្ឌបាតិកបុគ្គល និងឱ្យនាំបិណ្ឌ-
បាតមក ត្រូវប្រាប់វត្តដល់អាត្មភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ត ក្នុងវិថូ
នាបោសថ ក្នុងវិថូបរិវណា (បើមានដំនី) និងប្រើប្រាស់
ប្រាច់កំបោម មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅកាន់តាពសដែល
មានភិក្ខុប្រាម មិនត្រូវនៅក្នុងការស ឬអនាពស ដែលមាន
កម្មវិធីមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកកត្ត អន្តិយាលីវៃនដី មិនត្រូវ
អន្តិយាលីវៃននោះ កាលបើភិក្ខុជាបិកកត្ត ច្រើនលើវិច្ឆ័យ
នាម (មិនត្រូវច្រើនលើវិច្ឆ័យខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកកត្ត)

ធម្មាយំ ចក្កមេ ធម្ម ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

វត្តិករេន អក្កម្មំ

វត្តិករេនា(៦) ច សោធនា

ធិក្កិមំ សមាធានំ

ញាតត្វំ បារិវាសិតា(៧)

មូលាយ មានត្តារហា

តថា មានត្តបារិកា

អញ្ញាបារហាតា ចាមិ

សាត្តននយោតោ មុន(៨) ។

បារិវាសិតានំ(៩) កាយោ

ចតុមាធត្តបារិកេ

ន សាមន្តំ វត្តិករេនា(១០)

មានត្តសុ ច ធិវាសិតំ(១១) ។

ទេ កក្កា សនិសា សេសា

កាយោ កក្កា សមាធាតិ(១២) ។

១ ១. ម. អសាវេ ធិវាសិតេ ធម្មាយំ ចក្កមេ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩. ម. វត្តិករេនា ។
២ ១. ម. ធិវាសិតំ សមាធានំ វត្តិ ៧ បារិវាសិតេ ។ ២ ១. អញ្ញាបារហា យោ ចាមិ សម្ពេទ្ធ
ធម្មតោ ចុន ។ ២ ១. ម. បារិវាសិតេសុ ។ ២ ១. ម. សមន្តំ វត្តិករេនុ ។ ២ ១. ម.
ទេសិ ។ ២ ១. ម. សមាសមាតិ ។

ចក្កិមាលីវេនដី (មិនត្រូវចក្កិម) រលីចិចក្កិមាធិយ មិន
ប្រាបាវេមខីធិបារិវាសិតក្កុ វេលាបាសំពំនិច្ចុន កក្កុវេល
មានបារិវាសិតក្កុជាគម្រប់ ២ មិនធានីធិកក្កុ ប្រជីសត្រួត
ការដំបងក្រី និងការជម្រុចបារិវាស ប្រជីអនុញ្ញាតការដំបង
និងការសមាគមវត្តពំនិខេ បារិវាសិតក្កុ ប្រជីជីវិតស្នា
សូម្បីមូលាយបារិវាសិតក្កុ មានត្តារហាតិក្កុ មានត្តបា-
រិកក្កុ អញ្ញាបារហាតិក្កុ កិច្ចប្រជីធិ តាមន័យវេលាធានី ។
ឆ្ងាយវេលា ។ ការដំបងក្រីពំនិឆ្ងាយ របស់បារិវាសិត
ក្កុបាន ៣ របស់មានត្តបារិកក្កុមាន ២ មិនស្មើគ្នាទេ មួយ
ទៀត កិច្ចប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វវិថុ ។ ។ កក្កុ
ពំនិតិវ ជាគម្រុចវេលា ។ កក្កុពំនិតិ ពុំវេលាសេសសល់
កិច្ចស្មើ ។ គ្នា ។

សម្មបាយក្ខន្ធកិ

សម្មបាយក្ខន្ធកិ

[៣៧៧] តេជ សមយេន តុន្តោ ភកវំ សារត្ថិយំ
វិហារតិ ជេនវេន អបាធិបិណ្ឌិកស្ស អាណេ ។ តេជ
ទោ ធន សមយេន អាធិស្ឋា ឧទាយិ ឯកំ អាចត្តិ
អាធិដ្ឋា ហោតិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ ។
សោ ភិក្ខុនំ អាណេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាចត្តិ
អាធិដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ កមំ ទុ
ទោ ធយា ធិបដិច្ចតត្ថំ ។ តេ ភិក្ខុ(១) ភកវតោ ឯកមត្ថំ
អាណេសិ ។ តេជហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេព ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ញាតិកាយ សុត្ត
និស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទាត្ថំ ទេតុ ។

[៣៧៧] សម័យនេះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្ត
ជេននាមរបស់អោចបិណ្ឌិកស្សដ្ឋិ ទៀតក្រុងសាវត្ថិ ។ វេលានោះឯង
ឧទាយិមានកាយ្យ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ(១) កែមិន
បានចំពោះទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃ
ការសា ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានចំ
ពោះទុក ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រតិចត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនាំយកសេចក្តីដុះ
ទៅប្រាថថង់ខ្លួនព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ មើលឆ្ពោះ សង្ឃត្រូវឱ្យមានក្តី ៦ ព្រមដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ
អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះទុក ។

[៣៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃៈ
ធ្វើសិស្សាមាតិ ប្រសំពះបាទភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោង
ដួងអញ្ជាវិទ្យុន ហើយពោលយ៉ាងនេះថា ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ កែមិនបានចំពោះទុកទេ

• អាចត្តិប្រាថថង់ខ្លួនព្រះ ហៅថា សញ្ញាតិក, ការញ្ជូនទឹកស្អុយឱ្យឆ្ងាយ
ហៅថា សុត្តនិស្សដ្ឋិ ។

[៣៧៨] ឯវត្ត ធន ភិក្ខុវេ ធាតត្ថំ ។ តេជ ភិក្ខុវេ
ឧទាយិទា ភិក្ខុនោ សង្ឃំ ឧបសង្កតិក្ខា ឯកំសំ ឧត្តរា
សង្ឃំ កាវត្តា វុទ្ធានំ ភិក្ខុនំ ចារេ វុទ្ធា ឧត្តដិកំ
និសិទ្ធា អញ្ជាវិ ធម្មហោត្តា ឯវេស្ស វុទ្ធិយោ អហំ
កទេ ឯកំ អាចត្តិ អាធិដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ

• តេ ភិក្ខុវិ ឧទាយិ ហៅថាឧទាយិស្ស ១ ទិស្សតិ ។

អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ ករុន្ត សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ
 មាទត្តំ យាទាមិ ។ អហំ ករុន្ត ឯតិស្សា អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដិ អប្បជិច្ឆន្តំ ទុតិយម្បិ សោហំ
 ករុន្តំ(១) សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទា-
 មិ ។ អហំ ករុន្ត ឯតិស្សា អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ
 សុត្តនិស្សដិ អប្បជិច្ឆន្តំ ទុតិយម្បិ សោហំ ករុន្តំ(២) សង្ឃំ
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដិយា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទាមិ ។

(៣៧៧) ត្រូវបាន កិច្ចការ បដិទេសន សង្ឃក្រុម
 ញាបេតនា សុណតុ មេ ករុន្ត សង្ឃក្រុម អយំ ទុណយិ
 កិច្ច ឯតិស្សា អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដិ
 អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាទត្តំ
 យាទាមិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកាល្យំ សង្ឃក្រុម ទុណយិស្ស

១. ទុតិយម្បិ ករុន្ត ។ ២. សោហំ ទុតិយម្បិ ករុន្ត ។ ៣. ទុតិយម្បិ ករុន្ត ។
 ៤. សោហំ ទុតិយម្បិ ករុន្ត ។

បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំនោះមកសូមទានក្នុង ៦ ក្រសីនីសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំក្រៅអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំនោះមកសូមទានក្នុង
 ៦ ក្រសីនីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុកពុំសម្រេចពីលើផលនៃ ។ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំក្រៅ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ថ្មុំនោះមកសូមទានក្នុង ៦ ក្រសីនីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាត់ស្រេច
 ផលនៃ ។

(៣៧៨) កិច្ចការឈ្នួលសម្រេចបាន ក្រសីនីសង្ឃដ៏ បតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ថ្មុំ (ផ្សិត) ១ នាយកិច្ចការប្រតិបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ១ នាយកិច្ចការមកសូម
 ទានក្នុង ៦ ក្រសីនីសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មនេះបានសម្រេចបានសង្ឃក្រុម

កិច្ចុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាត្វានិកាយ សុត្តា-
 វិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ធម្មេយ្យ ។
 ឯសា ញត្តំ ។ សុណាតុ មេ កង្ក សង្កោ អយំ
 ទុនាយំ កិច្ចុ ឯកំ អាចត្តិ រាចដ្ឋិ សាត្វានិកំ សុត្តា-
 វិស្សដិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សាត្វានិកាយ សុត្តាវិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធា-
 រត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។ សង្កោ ទុនាយំស្ស កិច្ចុយោ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាត្វានិកាយ សុត្តាវិស្សដិយា
 អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ធម្មេ ។ យស្សាយស្សោ
 មមតិ ទុនាយំស្ស កិច្ចុយោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សាត្វានិកាយ សុត្តាវិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ
 មាណត្តស្ស ធារត្តំ ។ សោ កុស្តាស្ស យស្ស មត្តមតិ
 ។ សោ អាសេយ្យ ។ ទុតិយេវ្យំ ឯតមត្តំ រាមិ ។
 សុណាតុ មេ កង្ក សង្កោ អយំ ទុនាយំ កិច្ចុ ឯកំ
 អាចត្តិ រាចដ្ឋិ សាត្វានិកំ សុត្តាវិស្សដិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ
 ។ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាត្វានិកាយ
 សុត្តាវិស្សដិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។

មាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ ។ ឯតិគ្រូព្រះ
 សង្កដិព្រម្រឹម សូមសង្កស្តាច់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ ។
 ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះ
 មកសូមមាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ ។ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តា-
 វិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្កកិច្ចុ មាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ
 ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ភាចត្តិមាណត្តំ ក្រតិដលំ ឧបាយិកិច្ចុ ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាត្វានិក-
 សុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ភាចត្តិដលំ លោកមានពាយុស្ស
 ណា លោកមានពាយុស្សនោះភាចត្តិស្រៀម បើមិនដល់ចិត្តដល់លោកមាន
 ពាយុស្សណា លោកមានពាយុស្សនោះភាចត្តិស្រៀម ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះជាគ្រូបង្ហាញផង ។ ឯតិគ្រូព្រះសង្កដិព្រម្រឹម សូមសង្ក
 ស្តាច់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ ។
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧបាយិកិច្ចុ ឈ្មោះមកសូមមាណត្តំ ក្រតិដលំ សង្ក
 ចំពោះភាចត្តិ ។ ឈ្មោះសាត្វានិកសុត្តាវិស្សដិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សង្ឃ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាចត្តិយោ
 សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទារត្តំ
 មាធន្តំ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ ខុទ្ទកំ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាចត្តិយោ សញ្ជេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទារត្តំ បាធិត្តស្ស ទានំ
 សោ គុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តុទតិ សោ កាសេយ្យ ។
 កតិយម្មិ ឯកមត្តំ វេរាមិ ។ សុណាតុ មេ ភិក្ខុ
 សង្ឃ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃ
 ឯកិស្ស អាចត្តិយោ សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទារត្តំ មាធន្តំ យោ ទតិ ។ សង្ឃ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាចត្តិយោ សញ្ជេ-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទារត្តំ
 មាធន្តំ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ ខុទ្ទកំ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាចត្តិយោ សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិ-
 វិស្សដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចញ្ញាយ ទារត្តំ បាធិត្តស្ស ទានំ
 សោ គុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តុទតិ សោ កាសេយ្យ ។

សង្ឃកិច្ចបទន្ត ៦ ពត្រីផលំឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិ-
 កំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧទ្ទក ។ កិរិយាត្រៃបទន្ត ៦ ពត្រី
 ផលំឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានចំពោះឧទ្ទក ភាវចិត្តផលំលោកមាធនាយុក្កណា លោកមាធន
 មាយុក្កនោះ កប្បវស្សៀម វេរិមិទានចិត្តផលំលោកមាធនាយុក្កណា
 ទេ លោកមាធនាយុក្កនោះ កប្បវេលាសទ្ធីនិ ។ ខ្ញុំសោលសេចក្តី
 នេះពាក្យប្រថមធម៌ផង ។ ចតិគ្រូស្រសង្ឃវិចារម្រឹម សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ (ស្រ្តី)និទាយិកិក្ខុនោះ ព្រូរពាធន្ត ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ កែ
 ចំពោះឧទ្ទកឧទ្ទក ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូមមានន្ត ៦ ពត្រីនិវិសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧ-
 ទ្ទក ។ សង្ឃ កិច្ចបទន្ត ៦ ពត្រីផលំឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧទ្ទក ។ កិរិយាត្រៃ
 បទន្ត ៦ ពត្រី ផលំឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកំ-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះឧទ្ទក ភាវចិត្តផលំលោកមាធនាយុក្ក
 ណា លោកមាធនាយុក្កនោះ កប្បវស្សៀម និទានចិត្តផលំលោក
 មាធនាយុក្កណាទេ លោកមាធនាយុក្កនោះ កប្បវេលាសទ្ធីនិ ។

វិទ្យាសាស្ត្រ កិច្ចការ

ដំបូង សាស្ត្រនៃ ឧទាយិស្ស កិច្ចការ ឯកស្ស អាចត្តិ-
យា សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
នាវត្ថុ វាជន្តំ ឧបតិ សង្ឃស្ស កស្ស តុល្លា ។ ឯវមេត
នាយាមិ ។

[៣៧០] សោ ចិល្លាណនន្តា កិច្ចការ ពារពេសិ
អហំ អាស្ថាសា ធុតំ អាចត្តិ វាចដ្ឋី សញ្ញាភិកំ សុត្ត-
និស្សន្ទិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃ ឯកស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ វាវត្ថុ
នាវត្ថុ យាចី កស្ស វេ សាស្ត្រ ឯកស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ នាវត្ថុ
នាវត្ថុ អតាសិ សោហំ ចិល្លាណនន្តា កនំ ធុ ទោ
អយា បដិច្ចន្ទន្ទំ ។ តេ កិច្ចការ(*) កតាតោ ឯកមន្តំ
អាណេចសុំ ។ តេធមិ កិច្ចការ សង្ឃ ឧទាយិ កិច្ច
អន្តត្ថំ ។

[៣៧១] ឯវត្ត បទ កិច្ចការ អន្តត្ថន្ទា ។ តេធម

កិច្ចការ ឧទាយិ កិច្ចការ សង្ឃ ឧបស្សន្ទន្ទា

១ ឧ. វេ យោស្តាសុ តេ កិច្ចការ បទន្ទយំ ១ ទិល្លា ។

វិទ្យាសាស្ត្រ កិច្ចការ

មានត្ថ ១ ពង្រីវេសសង្ឃនានាមិ ឧទាយិកំ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញាភិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំទាំងទុក គាត់ចិល្លាដល់សង្ឃហើយ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
អាណាស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៧២] ឧទាយិកំ កិច្ចការ បានសម្បូរមានត្ថ ១ ហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
កិច្ចការនៃ វិទ្យាសាស្ត្រ កិច្ចការ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកសុត្តនិស្សន្ទិ
ដែលមិនបានចំទាំងទុកនោះ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ថ ១ ពង្រីវេសសង្ឃ ចំពោះ
អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំទាំងទុក សង្ឃ
ក៏បានឱ្យមានត្ថ ១ ពង្រីវេសសង្ឃនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកសុត្ត-
និស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំទាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានប្រតិបត្តិមានត្ថ ១ ហើយ
តើខ្ញុំប្រតិបត្តិចំទាំងទុក ។ កិច្ចការនោះ ក៏តំលៃក្នុងប្រតិបត្តិក្រាម
បង្កើតច្រើនមានប្រភេទ ។ ព្រះអង្គច្រើនប្រាប់ថា ខ្ញុំលកិច្ចការនៃ វិទ្យា
ប្រតិបត្តិ សង្ឃច្រើនអន្តត្ថ ១ ដល់ឧទាយិកិច្ចការ ។

[៣៧៣] ខ្ញុំលកិច្ចការនៃ វិទ្យាសាស្ត្រ កិច្ចការ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកសុត្តនិស្សន្ទិ ។

ខ្ញុំលកិច្ចការនៃ វិទ្យាសាស្ត្រ កិច្ចការ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយធ្វើ

១ ពាក្យថា អន្តត្ថន្ទា បទនាមបទនៃសង្ឃហោរាធម៌សិវិកិច្ចការ ជាបទន្តត្ថន្ទា ។

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣

ឯកំសំ ទុក្ខកសន្តំ កាវិក្ខា វុទ្ធកំ កំក្កំ ធានេ វុទ្ធិក្ខ
 ទុក្ខដិកំ ធិសីទិក្ខា អញ្ញាសី បក្កហោត្វា ឯវមស្ស វុទ្ធ-
 ធិយោ អហំ កន្ត ឯកំ អាចន្តី អាចន្តី សញ្ញាតិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា-
 ចន្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ
 ធាវន្តំ មាធន្តំ យាថិ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អា-
 ចន្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ
 ធាវន្តំ មាធន្តំ អនាសិ ។ សោហំ កន្ត ចំណ្ហា មាធន្តោ
 សង្ឃំ អញ្ញាសី យាថាថិ ។ អហំ កន្ត ឯកំ អាចន្តី
 អាចន្តី សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បដិច្ចន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាចន្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ ធាវន្តំ មាធន្តំ យាថិ ។ តស្ស
 មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាចន្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ ធាវន្តំ មាធន្តំ អនាសិ ។
 សោហំ ចំណ្ហា មាធន្តោ ទុកិយម្បំ កន្ត សង្ឃំ អញ្ញាសី
 យាថាថិ ។ អហំ កន្ត ឯកំ អាចន្តី អាចន្តី សញ្ញាតិ-
 កំ សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១៣

ទុក្ខកសន្តំ កាវិក្ខា វុទ្ធកំ កំក្កំ ធានេ វុទ្ធិក្ខ
 ច្រាហេត ផ្លូវអញ្ញាសី ឡើងហើយ គោលយ៉ាងនេះ ចង់ត្រូវសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាចន្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំង
 ទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានក្នុងក្រឹតិសិស្ស ចំពោះអាចន្តី ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃកំបានឲ្យ
 មានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចន្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋី
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ចង់ត្រូវសង្ឃចម្រើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្ត
 មានក្នុងហើយ (អរហន្ត) មកសូមអញ្ជាញមន្តិសិស្ស ។ ចង់ត្រូវសង្ឃ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាចន្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិន
 បានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានក្នុងក្រឹតិសិស្ស ចំពោះអាចន្តី ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃកំ
 បានឲ្យមានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចន្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ចង់ត្រូវសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 នោះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ មកសូមអញ្ជាញមន្តិសិស្ស ជាគម្របពីរ
 ដងដង ។ ចង់ត្រូវសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាចន្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ-
 កសុក្កវិស្សដ្ឋីមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស

អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចនាយ ធាតុំ មាទត្តំ យាចិ ។ កស្ស មេ សង្កេ
 ដំតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចនាយ ធាតុំ មាទត្តំ អនាសិ សោចំ ចិណ្ណា-
 មាទត្តា តតិយម្បិ កន្តេ សង្កំ អញ្ញាធំ យាចាមិគំ ។

[៣៨២] ព្យុត្តេន កិក្ខុនា មជ្ជិមលេន សង្កេ ញា-
 យេតញា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ អយំ ឧទាយិ កិក្ខុ
 ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ
 សោ សង្កំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ធាតុំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្កេ
 ឧទាយិស្ស កិក្ខុនា ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ធាតុំ មាទត្តំ
 អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាទត្តា សង្កំ អញ្ញាធំ យាចាមិ ។
 យទិ សង្កេស្ស មត្តកលំ សង្កេ ឧទាយិ កិក្ខុ
 អន្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ
 អយំ ឧទាយិ កិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោ សង្កំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា

ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 សង្កេកំបានឱ្យមានក្នុង កម្រិតដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ-
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ចំពោះសង្កេដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
 បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបរោង មកសូមអញ្ជូនកម្មវិនិច្ឆ័យ ជាគម្របបិ
 ជនជន ។

[៣៨២] កិក្ខុនា ញាសប្រតិកល ក្រុមរៀនសង្កេ ចំពោះសង្កេ
 សង្កេដ៏ចម្រើន សូមសង្កេស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ឧទាយិកិក្ខុនាមេត្រូវអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះមក
 សូមមានក្នុង កម្រិតដ៏សង្កេ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្កេបានឱ្យមានក្នុង កម្រិតដល់ឧទាយិកិក្ខុ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ឧទាយិកិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបរោង មកសូមអញ្ជូនកម្មវិនិច្ឆ័យ ។
 បើកម្មវិធីការសង្កេដល់សង្កេរោង សង្កេក្នុងកម្មវិធីចំពោះឧទាយិ-
 កិក្ខុនោះ ។ នេះជាការរៀនសង្កេឱ្យដឹង ។ ចំពោះសង្កេដ៏ចម្រើន សូម
 សង្កេស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្រូក) ឧទាយិកិក្ខុនាមេត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះបានមកសូមមានក្នុង កម្រិត

សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្បៀង្គីយា អប្បជិច្ចតាយ ឆាន្តុ
 មាណ្តុ យោធិ ។ សេនាបតី ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្បៀង្គីយា អប្ប-
 ជិច្ចតាយ ឆាន្តុ មាណ្តុ មណសិ ។ សោ ចិណ្ណមាណ្តុ
 សង្ឃំ អញ្ជាណំ យោធិ ។ សេនាបតី ឧទាយិ ភិក្ខុ អញ្ជា-
 ណំ ។ យស្សាយស្សតោ ឧបតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អញ្ជាណំ សោ ឧទ្ធិស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ អា-
 សយ្យ ។ ធុតិយស្ស ឯកអង្គំ វិនាសំ ។ សុណាតុ មេ-
 កន្តេ សេនាបតី អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្បៀង្គី អប្បជិច្ចតំ សោ សង្ឃំ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សេនាបតីនាយ សុភ័ក្តិស្បៀង្គី-
 យា អប្បជិច្ចតាយ ឆាន្តុ មាណ្តុ យោធិ ។ សេនាបតី
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សេនាបតី-
 នាយ សុភ័ក្តិស្បៀង្គីយា អប្បជិច្ចតាយ ឆាន្តុ មា-
 ណ្តុ មណសិ ។ សោ ចិណ្ណមាណ្តុ សង្ឃំ អញ្ជាណំ
 យោធិ ។ សេនាបតី ឧទាយិ ភិក្ខុ អញ្ជាណំ ។ យស្សា-
 យស្សតោ ឧបតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ជាណំ សោ

នីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយស្បៀង្គី ដែលមិនបាន
 ចំពោះទុក សង្ឃំក៏បានឱ្យមានខ្ពង់ កម្រិតដល់ទុក ចំពោះអាចត្តិ
 ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយស្បៀង្គី ដែលមិនបានចំពោះទុក រួចហើយ ។
 ឧទាយិភិក្ខុនោ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ មកសូមអញ្ជាណុ
 នីសិស្ស ។ សង្ឃំក៏អញ្ជាណុ ចំពោះទុក យោធិភិក្ខុ ។ អញ្ជាណុ ម្នាក់
 ចំពោះដល់លោកមានអាយុក្លាយ លោកមានអាយុក្លាយនោះ គប្បីស្រៀម
 ចំពោះគាត់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុក្លាយនោះ លោកមានអាយុក្លាយនោះ
 ត្រូវពេលឡើយ ។ ខ្ញុំពាលាសចត្តិនេះ ជាគម្រប់ពីរជើង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំ) ឧទាយិភិក្ខុនោ ត្រូវអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសេនាបតីនាយស្បៀង្គី ដែលមិនបានចំពោះទុក ឧទាយិភិក្ខុនោ
 បានសូមមានខ្ពង់ កម្រិតនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយស្បៀង្គី
 ដែលមិនបានចំពោះទុក ។ សង្ឃំក៏បានឱ្យមានខ្ពង់ កម្រិតដល់ទុក-
 យោធិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសេនាបតីនាយស្បៀង្គី ដែលមិនបានចំពោះ
 ទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ មកសូមអញ្ជាណុ
 នីសិស្ស ។ សង្ឃំក៏អញ្ជាណុ ចំពោះទុក យោធិភិក្ខុ ។ អញ្ជាណុ ម្នាក់
 ចំពោះទុក គាត់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុក្លាយ លោកមានអាយុក្លាយ

តុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មតិ សោ កាលេយ្យ ។ តតិយឡិ
 ឯតមត្តិ វេទមិ ។ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ខេប អយំ
 ឧទាយិ កិក្ខុ ឯតំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ
 សុត្តិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ ឯតិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តិ
 មាតត្តំ យាមិ ។ សង្ខេប ឧទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯតិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ច្ចដ្ឋាយ ធារត្តិ មាតត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាតត្តោ
 សង្ខំ អត្តាចំ យាមតិ ។ សង្ខេប ឧទាយិ កិក្ខុ អត្តតិ ។
 យស្សយស្សតោ មតិ ឧទាយិស្ស កិក្ខុទោ អត្តាចំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មតិ សោ កាលេយ្យ ។
 អត្តិកោ(១) សង្ខេប ឧទាយិ កិក្ខុ មតិ សង្ខេប
 តស្មា តុណ្ណិ ។ ឯវមតិ ធាយោមតិ ។

[៣៨៧] តេន ចោ ចេ សមយេន អាយស្មា
 ឧទាយិ ឯតំ អាមត្តិ អាមត្តោ ហោតិ សញ្ជេតិកំ
 សុត្តិស្សដ្ឋិ ឯតាហាប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ សោ កិក្ខុចំ អាពោច-
 សិ អហំ ហតុសោ ឯតំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ

១ ១. ម- អត្តិកោ ។

នោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គណា។ លោក
 មានកាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ចម្រើន
 ឯង ។ បតិគ្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំព) ឧទាយិកិក្ខុនេះ
 ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបំប៉នទុក ឧទា-
 យិកិក្ខុនោះ បានសូមមានក្នុងព្រឹទ្ធិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ១ឈ្មោះសញ្ជេ-
 តិកសុត្តិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានក្នុង
 ព្រឹទ្ធដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបំប៉នទុករួចហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុង
 ហើយ មកសូមក្នុងកម្មវិធីសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើក្នុងកម្ម ចំពោះឧទាយិ-
 កិក្ខុ ។ អត្តាធម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គណា
 លោកមានកាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយុ
 អង្គណា។ លោកមានកាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើ
 អត្តាធម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខុ អត្តាធម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
 នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមប៉ាសេចក្តីនេះទុក ដោយភាកា
 ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៧] សមយេនានឯនិ ឧទាយិមានកាយុ ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតិកសុត្តិស្សដ្ឋិ ហើយមិនបានបំប៉នទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះបាន
 ប្រាប់ដល់កិក្ខុបំប៉នទុកយោង វិធីនោះសោ ខ្ញុំត្រូវអាមត្តិ១ឈ្មោះសញ្ជេតិក-

សុត្តនិស្សន្និ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្នំ កតំ ទុ ខោ មយា បដិ-
ចង្កិកត្ថន្នំ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្ករោ ឯកមត្តំ អារាមេសុំ ។
តេ ធម៌ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ទុ នាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហ-
ឃ្មដិច្ចន្នាយ ឯកាហបវិវាសំ ទេតុ ។

[៣៥២] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ នាគតោ ។ តេ ន
ភិក្ខុវេ ទុ នាយិចា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ទុ បសង្កមិត្តា ឯកំសំ
ទុ ត្តាសង្កំ កវិត្តា វុទ្ធកំ ភិក្ខុនំ នាទ វុទ្ធិត្តា ទុ ត្តាដិ-
កំ ធិសិទិត្តា អត្ថសី បទ្ធកមេត្តា ឯវមស្ស វចនិយា
អហំ កន្តេ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្ត-
និស្សន្និ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្នំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហ-
ឃ្មដិច្ចន្នាយ ឯកាហបវិវាសំ យា ចាមិទិ ។ ទុ តិយម្បិ
យា ចិកត្តោ តិយម្បិ យា ចិកត្តោ ។

[៣៥៣] ត្បាត្តោ ភិក្ខុនា បដិកលេន សិវ្បោ
ញារេតត្តោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ទុ នាយិ

សុត្តនិស្សន្និ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រគល់ភ្នំដូចម្តេចទៅ ។
ភិក្ខុព័ន្ធនា កំនាយសសេចក្តីខ្ញុំក្រាបចង្កីខ្លួនព្រះមាតាព្រះភាគ ។ ព្រះ
សង្ឃត្រង់ត្រាស់ថា ខ្លួនភិក្ខុព័ន្ធខ្លាយ ចើង្កីព្រះ សង្ឃត្រង់ត្រាស់-
ហែស (ហែស ១ ថ្ងៃ) ដល់ទុំទាយភិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេ-
តិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលបានចំទុំទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៥៤] ខ្លួនភិក្ខុព័ន្ធខ្លាយ សង្ឃត្រង់ត្រាស់នេះ ។ ខ្លួន
ភិក្ខុព័ន្ធខ្លាយ ត្រូវទុំទាយភិក្ខុនាចូលទៅក្នុងសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខសង្កៈ
ត្រង់ត្រាស់ ព្រះសំពះទាយភិក្ខុព័ន្ធខ្លាយ ហើយកន្តិយប្រយោជ
ផ្តល់សញ្ជាសិទ្ធិដ៏ ពោលយ៉ាងនេះថា ចតិគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
អាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ចតិគ្រូ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (កម្សៅ) ខ្ញុំនោះ មកសូមឯកាហហែសខ្លីសង្ឃ ចំពោះ
អាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ទុំទាយ-
យភិក្ខុនា) ត្រូវសូមជាគ្រប់គ្រងដឹង ត្រូវសូមជាគ្រប់គ្រងដឹង ។

[៣៥៥] ភិក្ខុនាចូលប្រតិបត្តិ ព្រះសង្ឃដ៏សង្ឃថា ចតិគ្រូព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ទុំទាយភិក្ខុ គ្រូព្រះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្យដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចនាយ
 ឯកាហឃ្យវិកំសំ យាទតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បតុកាលុំ
 សង្ឃា ទុទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចនាយ
 ឯកាហឃ្យវិកំសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃា អយំ ទុទាយិ កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ
 អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្យដិច្ចនំ
 សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្យវិកំសំ
 យាទតិ ។ សង្ឃា ទុទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ឃ្យដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្យវិកំសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សនោ
 ទទតិ ទុទាយិស្ស កិក្ខុទោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចនាយ ឯកា-
 ហឃ្យវិកំសំស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទុក្ខទតិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

សញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះមកសូម
 ឯកាហឃ្យវិកំសំសង្ឃ សំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ។ ចើកម្មនាគកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរ
 ឡងកាហឃ្យវិកំសំសង្ឃ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនោះ ត្រូវអាមត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មក
 សូមឯកាហឃ្យវិកំសំសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហឃ្យវិកំសំសង្ឃ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯ-
 កាហឃ្យវិកំសំសង្ឃ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ភាវចិត្តដល់លោកមានអាយុក្លីណា លោកមាន
 អាយុក្លីនោះ គប្បីស្រៀម ចើមិនភាវចិត្តដល់លោកមានអាយុក្លីណាទេ

សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្ត
 សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចម្មិ
 សញ្ញោតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ ឯតាហោច្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃ
 ឯតំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញោតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯតាហោច្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯតាហោច្បវិវាសំ យាមតិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញោតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯតាហោច្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯតាហោ-
 ច្បវិវាសំ មេតិ ។ យស្សយស្សនោ មេតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញោតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា ឯតាហោច្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯតាហោច្បវិវាសស្ស នា-
 ង សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ធិន្នា សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតំស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញោតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯតាហោ-
 ច្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯតាហោច្បវិវាសោ មេតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ណំ ។ ឯវមេតិ ពារយាមីតិ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ ធម្មិវោលាឡើង ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់វិវាទនឹង ។ មេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងដង ។ ចតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ គ្រូអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះទុកទៀង ឧទាយិភិក្ខុនោះមក
 សូមឯកាហោច្បវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុះទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហោច្បវិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះទុកទៀង ។ កាឡិ
 ឯកាហោច្បវិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះទុក ១ ថ្ងៃ នាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ ធម្មិវោលាឡើង ។ ឯកាហោ-
 ច្បវិវាស សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញោតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ កាឡិឯកាហោច្បវិវាសនោះ
 នាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំហ៊ាន
 សេចក្តីនេះទុក ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៣៨៦] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាណោចសំ
 អហំ អាវុសោ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាគង្គិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្មដ្ឋិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ខំ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ឃ្មដ្ឋិច្ឆន្តាយ ឯកាហឃ្មវាសំ យាធំ តស្ស មេ សង្ក្រ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដ្ឋិច្ឆន្តាយ ឯកាហឃ្មវាសំ អនាសិ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ កតំ ទុ ទោ មយា ចដិបដ្ឋិតត្វន្តំ ។
 ភេ ភិក្ខុ ភកវោ ឯកមត្តំ អាណោចសំ ។ ភេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ក្រ ទណយិស្ស ភិក្ខុយោ ឯកិស្សា អា-
 ចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្ម-
 ដ្ឋិច្ឆន្តាយ តាវត្តំ មាទត្តំ នេតុ ។

[៣៨៧] ឯវត្សា បទ ភិក្ខុវេ ធាតត្វំ ។ ភេន ភិក្ខុវេ
 ទណយិយា ភិក្ខុវេ សង្កំ ទបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ទត្ត-
 វសន្តំ កវិត្តា វុទ្ធកំ ភិក្ខុនំ បាទេ វុទ្ធិត្តា ទត្តិកំ
 វិសិទ្ធិត្តា អញ្ចាលី បត្តយេត្តា ឯវមស្ស វិទមិយោ អហំ
 កន្តេ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាគង្គិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៣៨៦] ទតាយិភិក្ខុនោ បាទេនបរិវាសហើយ កិប្រាប័ដលំ
 ភិក្ខុតាំងខ្យាយ វិទ្យាវិសោ វុទ្ធិត្តាភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកស្សា-
 វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទបកស្រុកឯកាហឃ្មវាសនី
 សង្ខំ ចំនោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកស្សាវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
 សង្ខំ គឺបាទបកស្រុកឯកាហឃ្មវាសនី ខ្ញុំ ចំនោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិក-
 ស្សាវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះ បាទេនបរិវាសប្រហើយ
 វុទ្ធិត្តាប្រតិចត្តិដូចម្តេចខ្ញុំ ។ ភិក្ខុតាំងនោះ គឺនាំយកសេចក្តីខ្ញុំប្រាប
 ចន្តិទុលព្រះមាឌព្រះរោង ។ ព្រះគង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំលក្ខណ៍ភិក្ខុតាំងខ្យាយ
 យើងឈ្មោះ សង្ខំ ចូរឲ្យមានត្ត ៦ ព្រឹត្តិដល់ទតាយិភិក្ខុ ចំនោះភាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកស្សាវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

[៣៨៧] ខ្ញុំលក្ខណ៍ភិក្ខុតាំងខ្យាយ សង្ខំប្រាប្រិយណិទនៈ ។ ខ្ញុំលក្ខណ៍
 តាំងខ្យាយ ត្រូវទតាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ខំ ហើយធ្វើទត្តកសង្ខំ
 ទៀងស្មាម្នាក់ រួចសំពះបាទភិក្ខុតាំងខ្យាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
 អង្គុយអញ្ជូនទៀងរោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន វុទ្ធិត្តាភាចត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកស្សាវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទបក

សុត្តន្តបិដក មគ្គនិកាយ

ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ
 ឯកាហឃ្មវិកសំ យាចិ ។ កស្សមេ សង្ឃោ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្ម-
 ដិច្ចន្តាយ ឯកាហឃ្មវិកសំ អនាសិ ។ សោហំ កន្តេ ចរិ-
 វុត្តចរិកសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកា-
 យ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ ឆានត្ថំ មាណស្ថំ
 យា ធាមិទិ ។ ធុនិយឃ្មំ យា ចិកត្ថំ កតិយឃ្មំ យា ចិកត្ថំ ។

[៣៧៨] ព្យត្តេន កិក្កុយា បដិកលេន សង្ឃោ
 ច្ឆារមេតទ្រោ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ទុណយំ
 កិក្កុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ
 ឯកាហឃ្មវិកសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ទុណយំស្ស កិក្កុយោ
 ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចន្តាយ ឯកាហឃ្មវិកសំ អនាសិ ។ សោ
 ចរិវុត្តចរិកសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិ-

សុត្តន្តបិដក មគ្គនិកាយ

សូមមេតាហឃ្មវិកសំនិសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំទុំទុក១២៥ ។ សង្ឃំ ក៏បានទ្រង់កាហឃ្មវិកសំដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក១២៥
 ហើយ ។ ចរិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានទៅចរិតសរុបហើយ
 មកសូមមាណស ៦ កត្រីនិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក១២៥ ។ (ឧទាយិកិក្កុនោះ) ត្រូវសូម ជា
 គម្រប់ពីរដង ត្រូវសូម ជាគម្រប់ពីរដង ។

[៣៧៨] កិក្កុយោសច្រតិពាល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃំថា ចរិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សឹក) ឧទាយិកិក្កុនោះ ត្រូវអាមត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុំទុក១២៥ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 បានមកសូមមេតាហឃ្មវិកសំនិសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិ-
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក១២៥ ។ សង្ឃំក៏បានទ្រង់កាហឃ្មវិកសំ
 ដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំទុំទុក១២៥ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានទៅចរិតសរុបហើយ (ឥឡូវ)
 មកសូមមាណស ៦ កត្រីនិសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិក-

កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណ-
 ត្ថំ យា ធនំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ ទទេយ្យ ។
 ឯសា ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ កាល្ក សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 កិក្កុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯ-
 កាហឃ្មដិច្ចដ្ឋិ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឯកា-
 ហឃិវិសំ យា ធិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិ-
 ស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកា
 ហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហឃិវិសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្ត-
 ចិវិសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យា-
 ធនំ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ ធនំ ។ យស្សាយស្សតោ ឧមតិ ឧ-
 ទាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មនាមកាលសមគ្គវេល
 សង្ឃហើយ សង្ឃក្នុងឱ្យមានក្នុង ៦ ក្រដាសឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះ ជាពាក្យ
 ផ្ញើសសង្ឃឱ្យដឹង ។ បតិក្រព្រះសង្ឃក៏បម្រើ មូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សែក)
 ឧទាយិកិក្កុនេះ ក្រុមអាបត្តិ១ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានមកសូមឯកាហឃិវិសំសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យឯកាហឃិវិសំសង្ឃឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានទៅ
 ចិវិស្សចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមទានក្នុង ៦ ក្រដាសសង្ឃ ចំពោះអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏ឱ្យទានក្នុង ៦ ក្រដាសឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យទានក្នុង ៦ ក្រដាស
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំ

សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធាវត្តំ មាណស្កស្ស
 នាឯ សោ វុណ្ណស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ វតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ សុណាតុ បេ កន្តេ សង្កេ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ សោ សង្កំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ យាធិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ អនាសិ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្កំ ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធាវត្តំ
 មាណស្ក យាធិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ
 ឯតិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធាវត្តំ មាណស្ក វនាមិ ។ យស្ស យស្ស-
 តោ ឧមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ ឯតិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ

ប្រាំបីទុក ១ ថ្ងៃ គាត់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គិណា លោកមានកាយុ
 អង្គិណោះ គប្បីស្រៀម (ចើ) មិនគាត់ចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គិណា
 ខេ លោកមានកាយុអង្គិណោះ គប្បីពាលទ្រើន ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីរដង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដង ។
 ចតិគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះគ្រូ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិហើយចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកា-
 ហឃ្មដិច្ចនាយសង្ឃឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានទៅបរិវាស្សច
 ហើយ (ផ្សិត) មកសូមមានត្ត ៦ ក្រតិដ៏សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦
 ក្រតិដ៏សង្ឃឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ ក្រតិដ៏សង្ឃឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ១ ថ្ងៃ គាត់ចិត្ត

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ជារត្តំ មានត្ថុស្ស ឆានំ ។ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ
សោ កាសេយ្យ ។ ធិង្គំ សឿន ឧទាយិ ឃ្ម កំភ្នុខោ
ឯកិស្ស អាមត្តិយា សញ្ចេនិកាយ សុក្កវិស្សធិយា
ឥកាហឃ្មធិច្ឆន្ទាយ ជារត្តំ មានត្តំ ឧត្តម ឧត្តម សឿន
តស្ស តុណ្ណំ ។ ឯវេតំ ជារយាមិតិ ។

(៣៨៧) ។ សោ ចិណ្ណាមានត្តោ កំភ្នុធិ អាហោសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ចេនិកំ
សុក្កវិស្សធិ ឯកាហឃ្មធិច្ឆង្គំ សោហំ សឿន ឯកិស្ស
អាមត្តិយា សញ្ចេនិកាយ សុក្កវិស្សធិយា ឯកាហ-
ឃ្មធិច្ឆន្ទាយ ឯកាហឃ្មវិកសំ យាចិ តស្ស មេ សឿន
ឯកិស្ស អាមត្តិយា សញ្ចេនិកាយ សុក្កវិស្សធិយា
ឯកាហឃ្មធិច្ឆន្ទាយ ឯកាហឃ្មវិកសំ អនាសិ សោហំ
ចិវុត្តមិកសោ សឿន ឯកិស្ស អាមត្តិយា សញ្ចេនិ-
កាយ សុក្កវិស្សធិយា ឯកាហឃ្មធិច្ឆន្ទាយ ជារត្តំ
មានត្តំ យាចិ តស្ស មេ សឿន ឯកិស្ស អាមត្តិយា
សញ្ចេនិកាយ សុក្កវិស្សធិយា ឯកាហឃ្មធិច្ឆន្ទាយ
ជារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ដល់លោកមានអាយុក្លិនណា លោកមានអាយុក្លិននោះ កញ្ចិស្សិម មើ
មិនតាមចិត្ត ដល់លោកមានអាយុក្លិនណាទេ លោកមានអាយុក្លិននោះ
កញ្ចិស្សិម ។ មានក្នុងក្រឹត្យ សង្ឃបានឱ្យដល់ឧបាយិកិត្ត ចំពោះ
កាចក្កិ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុក្កវិស្សធិ ដែលចំពោះឧត្តម ១ ថ្ងៃ ការឱ្យ
មានក្នុងនោះក្នុងសង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្សិម ឱ្យសូមចាំ
សេចក្តីទទេក ដោយការស្សិមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៨) ឧបាយិកិត្តនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ ក៏ប្រាប់
ដល់កិត្តចំពោះឱ្យយាចិ វិធីការសាព៌ឱ្យយា ឱ្យត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេនិកសុក្កវិស្សធិ ហើយចំពោះឧត្តម ១ ថ្ងៃ ឱ្យនោះបានសូមឯកា-
ហឃ្មវិសធិសង្ឃ ចំពោះកាចក្កិ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុក្កវិស្សធិ ដែល
ចំពោះឧត្តម ១ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកាហឃ្មវិសធិសង្ឃនោះ ចំពោះ
កាចក្កិ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុក្កវិស្សធិ ដែលចំពោះឧត្តម ១ ថ្ងៃ ឱ្យនោះ
បាននៅចាំសង្ឃហើយ បានមកសូមមានក្នុង ក្រឹត្យនឹងសង្ឃ ចំពោះ
កាចក្កិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិកសុក្កវិស្សធិ ដែលចំពោះឧត្តម ១ ថ្ងៃ សង្ឃ
ក៏បានឱ្យមានក្នុង ក្រឹត្យដល់ឱ្យនោះ ចំពោះកាចក្កិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេនិក-
សុក្កវិស្សធិ ដែលចំពោះឧត្តម ១ ថ្ងៃ ឱ្យនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ

កង់ ឬ ទោ មយា បដិច្ចតិក្ខុន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ
ឯតមន្តិ អាណិទេសុ ។ តេធម៌ ភិក្ខុវេ សង្ខេប ឧបាយ
ភិក្ខុ អត្តេតុ ។

(៣៧០) ឯវិញ្ញ បទ ភិក្ខុវេ អត្តេតោ ។ តេធម៌

ភិក្ខុវេ ឧបាយិយា ភិក្ខុយា សង្ឃ ឧបសង្កម្ភិតា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ កាវិកា វិទ្យុនំ ភិក្ខុនំ ហានេ វិទ្ធិកា ឧត្តរិកំ
និសំនិក្ខា អញ្ញាលី បត្តិហេតុ ឯវេស្ស វចនិយោ អហំ
កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ
ឯកាហាឃ្យដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃ ឯកំស្ស អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហាឃ្យដិច្ចនាយ
ឯកាហាឃ្យវិកំសំ យានិ ។ តស្ស មេ សង្ខេប ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហា-
ឃ្យដិច្ចនាយ ឯកាហាឃ្យវិកំសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
វុត្តបរិកសោ សង្ឃ ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
កាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា ឯកាហាឃ្យដិច្ចនាយ ធាវត្ត

ភិក្ខុវេ ប្រតិបត្តិដូចម្តេចការព្រៀត ។ ភិក្ខុចាំនិទោគំនាំយកសេចក្តីនុះ
ប្រាបចន្តិទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិ-
ទាយ ម៉េចដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអត្តាធម្មចំពោះឧបាយិក្ខុចុះ ។

(៣៧០) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអត្តាធម្មយ៉ាងនេះ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទាយ ត្រូវឧបាយិក្ខុនោះចូលរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្ត-
រាសង្កំ រៀនសូត្រ រួចសំពះទោតភិក្ខុចាំនិទាយ ហើយអង្គុយ
ប្រហោង ផ្តងអញ្ញាលីរៀន ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
ថ្មីត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយចិញ្ចឹមទុក ១ ថ្ងៃ ថ្មី
នោះ បានសូមឯកាហាឃ្យវិកំសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេ-
តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចិញ្ចឹមទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហាឃ្យ-
វិកំសង្ឃថ្មីនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែល
ចិញ្ចឹមទុក ១ ថ្ងៃ ។ ថ្មីនោះ បានទៅបរិកស្សចរហិយ បានសូម
ទានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

មានត្ថំ យា ចិ ។ តស្ស មេ សង្កេត ឯកសិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ
 ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោហំ កន្ត ចិណ្ឌាមានត្តា
 សង្ឃំ អត្តាធំ យា ចាមិ ។ មេ ។ ទុតិយឃ្ម កន្ត សង្ឃំ
 អត្តាធំ យា ចាមិ ។ អហំ កន្ត ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកសិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្និយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្មវិសំ យា ចិ ។
 តស្ស មេ សង្កេត ឯកសិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ឯកាហឃ្មវិសំ
 អនាសិ ។ សោហំ ចរុត្តិចរិកសោ សង្ឃំ ឯកសិស្ស អា-
 ចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា ឯកាហឃ្ម-
 ដិច្ចនាយ ធារត្តំ មានត្តំ យា ចិ ។ តស្ស មេ សង្កេត ឯ-
 កសិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា
 ឯកាហឃ្មដិច្ចនាយ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោហំ
 ចិណ្ឌាមានត្តា តតិយឃ្ម កន្ត សង្ឃំ អត្តាធំ យា ចាមិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ដែលចិច បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃកំបានឲ្យមានត្ត ៦ ក្រី ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សន្និយា ដែលចិច បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ។
 បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តចេហើយ (ឥឡូវ)
 យកសូមអញ្ជូនឯសង្ឃ ។ មេ ។ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូម
 អញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្របបិណ្ឌផង ។ បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ក្រាអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សន្និយា ហើយចិច បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំ
 នោះ បានសូមឯភាពាចរិកសង្ឃនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកាយសុត្តនិស្សន្និយា ដែលចិច បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ កំបានឲ្យឯភាពាចរិ-
 កសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សន្និយា ដែលចិច
 បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបានទៅចិកស្រុចហើយ បានសូមមានត្ត ៦
 ក្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សន្និយា ដែលចិច
 បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ កំបានឲ្យមានត្ត ៦ ក្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សន្និយា ដែលចិច បំណិទុក ១ ថ្ងៃ ។ បតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តចេហើយ (ឥឡូវ)យកសូម
 អញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្របបិណ្ឌផង ។

[៣៧០] ត្រូវតែង កិក្ខុនា ចដិទាល័យ សង្ខារ
 ញាមេតាវា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខារ អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ
 ឯកាហម្មជិច្ឆន្តំ សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយ ឯកាហម្មជិច្ឆន្តាយ
 ឯកាហមវិវាសំ យាចិ ។ សង្ខារ ឧទាយិស្ស កិក្ខុ-
 នោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្ស-
 ជ្ជិយា ឯកាហម្មជិច្ឆន្តាយ ឯកាហមវិវាសំ ។ ណាសិ ។
 សោ ចវិវុត្តចវិវាសោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯកាហម្មជិច្ឆន្តាយ
 ធារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ខារ ឧទាយិស្ស កិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 ឯកាហម្មជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចិណ្ណាមាទត្តោ សង្ខំ អត្តានំ យាចតិ ។ យនិ សង្ខិស្ស
 មត្តកស្មំ សង្ខារ ឧទាយិ កិក្ខុំ អត្តេយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខារ អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ

[៣៧១] កិក្ខុអកណ្ណាសប្រតិលា ត្រូវផ្លៀងសង្ខារ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំ) ។ ទាយិកិក្ខុនោ ត្រូវអាមត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុកទៅថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោ បាន
 មកសូមឯកាហមវិវាសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុកទៅថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហមវិវាសនីឧទាយិ-
 យិកិក្ខុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ១
 ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោ បានទៅចិវិស្សចរហើយ បានសូមមានត្រង់
 ព្រត្រីនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំង
 ទុកទៅថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្រង់ព្រត្រីនីសង្ឃ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុ
 នោ បានប្រព្រឹត្តមានត្រង់ចរហើយ (វិទ្យុវ) មកសូមកញ្ជាតម្មនីសង្ឃ ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើកញ្ជាតម្មចំពោះឧទាយិ-
 កិក្ខុនោ ។ នេះជាការផ្លៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សំ) ។ ទាយិកិក្ខុនោ ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ

ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ
 ឯកាហឃ្យវិវាសំ យាទិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុ-
 យោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហឃ្យវិវាសំ អនា-
 សិ ។ សោ ចរិក្កុចរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ
 ធារត្តំ មាទត្តំ យាទិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចិណ្ណាមាទត្តោ សង្ឃំ អញ្ញាទំ យាទតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ-
 កិក្កុ អញ្ញាទិ ។ យស្សយស្សតោ មចតិ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ អញ្ញាទំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទត្តាទតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯកមត្តំ វិហាទិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្យំ ឯកមត្តំ វិហាទិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយិ កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ចេតិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា

ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទស្វមង្គភាពចរិវាសនីនី
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១
 ថ្ងៃ ។ សង្ឃកំបុទឱ្យឯភាពចរិវាសនីនីឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ បាទនោះចរិវាស្សចរិវាយ បាទមកស្វមង្គ ៦ កម្រិតនីសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 កំបុទឱ្យមាទត្ត ៦ កម្រិតនីឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
 ិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទុំទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទ
 ប្រព្រឹត្តមាទត្តចេហើយ (ឥឡូវ) មកស្វមង្គាទកម្មនីសង្ឃ ។ សង្ឃ
 កំបុទត្តាទកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្កុ ។ កត្តាទកម្មចលំឧទាយិកិក្កុ តាម
 ចិត្តផលំលោកមាទកាយុកន្តិណា លោកមាទកាយុកន្តិនោះ គប្បិស្ស្យម
 បើមិនតាមចិត្តផលំលោកមាទកាយុកន្តិណាទេ លោកមាទកាយុកន្តិនោះ
 គប្បិកាលទៀត ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផែនផង ។ លេ ។
 ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផែនផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃកំបុទ
 ស្វមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឱ្យ) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
 ិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំទុំទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទមក

សម្មុយបុគ្គល អត្ថានំ

អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បដិច្ចនាយ ឯកាហចរិកសំ យាទិ ។ សង្កេ ឧទា-
 យិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចនាយ ឯកាហចរិកសំ
 អនាសិ ។ សោ ចរិក្កុយោសោ សង្កំ ឯកិស្ស អា-
 ចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
 ដិច្ចនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទិ ។ សង្កេ ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
 សោ ចិណ្ណាមាទត្តោ សង្កំ អត្ថានំ យាទតិ ។ សង្កេ
 ឧទាយិ កិក្កុ អត្ថេតិ ។ យស្សយស្សតោ មតិ ឧទា-
 យិស្ស កិក្កុយោ អត្ថានំ សោ តុណ្ណិស្ស យស្ស មត្ត-
 មតិ សោ កាសយ្យ ។ អត្ថេតោ សង្កំ ឧទាយិ កិក្កុ
 មតិ សង្កំស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវមតិ ធារយាមតិ ។

សម្មុយបុគ្គល អត្ថានេ

សូមឯកាហចរិកស ទិវសង្កំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ ដែលដឹងបំផុត ១ ថ្ងៃ ។ សង្កំកំបុនឲ្យឯកាហចរិកសដល់
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលដឹងបំផុត
 ទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅចរិកស្សចរិកយ បានមក
 សូមមាទត្ត ៦ ពត្រីទិវសង្កំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលដឹងបំផុត ១ ថ្ងៃ ។ សង្កំកំបុនឲ្យមាទត្ត ៦ ពត្រីដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលដឹងបំផុត ១ ថ្ងៃ
 ហើយ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមាទត្តចរិកយ (កិក្កុ) មកសូម
 អត្ថានម្មទិវសង្កំ ។ សង្កំ កំបុនអត្ថានម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្កុ ។
 អត្ថានម្មរបស់ឧទាយិកិក្កុ ភាចចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គណា លោក
 មានកាយុអង្គនោះ ធម្មិស្សិម ចើមិមភាចចិត្តដល់លោកមានកាយុអង្គ
 ណាទេ លោកមានកាយុអង្គនោះ ធម្មិពោលឡើង ។ សង្កំបានធ្វើ
 អត្ថានម្មដល់ឧទាយិកិក្កុហើយ ការធ្វើអត្ថានម្ម ភាចចិត្តដល់សង្កំ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្កំស្សិម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
 ភាវាស្សិមយ៉ាងនេះ ។

(៣៧២) តេន ទោ បទ សមយេន អាមស្មា ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេន ធីតំ សុត្តន្តិ-
 ស្សដ្ឋិ ភិបាច្យដិច្ចនំ ភិបាច្យដិច្ចនំ ធម្មហោច្យដិច្ចនំ បញ្ចា-
 ហោច្យដិច្ចនំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាណិចេសិ អហំ អាវុសោ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេន ធីតំ សុត្តន្តិស្សដ្ឋិ ភិបាច្យ-
 ដិច្ចនំ ភិបាច្យដិច្ចនំ ធម្មហោច្យដិច្ចនំ បញ្ចាហោច្យដិច្ចនំ
 តនំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថនិ ។ តេ ភិក្ខុ កកវៈតា ឯ-
 តទត្តិ អាណិចេសិ ។ តេធមហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកំស្មា អាបត្តិយា សញ្ញេន ធីតាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហោច្យដិច្ចនាយ បញ្ចាហោច្យវិវាសំ នេតុ ។

(៣៧៣) ឯវញ្ច បទ ភិក្ខុវេ ធាតពោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិចា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិទ្ធា ឯកំសំ ឧត្ត-
 ភសង្កំ កកវៈតា វុទ្ធពនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុទ្ធា ឧត្តនិកំ
 ធីសំធីតា អញ្ចលី បន្តហោត្វា ឯមស្ស វចនិយោ អហំ
 កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេន ធីតំ សុត្តន្តិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហោច្យដិច្ចនំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំឯកំស្មា អាបត្តិយា

(៣៧៤) សម័យនោះឯង ទោយិភិក្ខុនាមាយុត្រូវភាបត្តិ ឧឃ្លោ
 សញ្ញេន ធីតសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិបបំណងទុក ២ ថ្ងៃ ចិបបំណងទុក ៣ ថ្ងៃ
 ចិបបំណងទុក ៤ ថ្ងៃ ចិបបំណងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទោយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់
 ភិក្ខុទាំងឡាយថា ខែតារុសោ ទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវភាបត្តិ ឧឃ្លោសញ្ញេ-
 ន ធីតសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិបបំណងទុក ២ ថ្ងៃ ចិបបំណងទុក ៣ ថ្ងៃ ចិបបំណង
 ទុក ៤ ថ្ងៃ ចិបបំណងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីទុំទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។
 ព្រះអង្គប្រជុំគ្រាសំពះ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃប្បវេណីបញ្ជា-
 ហាចវិវាស (ចវិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ទោយិភិក្ខុ ចំពោះភាបត្តិ ឧឃ្លោសញ្ញេ-
 ន ធីតសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិបបំណងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

(៣៧៥) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃប្បវេណីយ៉ាងនេះ ។ ខ្មាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវទោយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើទុក្ខកសង្ឃៈអង្វរ
 ស្មាម្នាក់ សំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោង ផ្តង់សញ្ញា-
 លីប្រើនិរោលយ៉ាងនេះ (និរសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 ភាបត្តិ ឧឃ្លោសញ្ញេន ធីតសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិបបំណងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ជាហាចវិវាសនិរសង្ឃ ចំពោះភាបត្តិ ឧ

សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តាយ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តាយ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចិតតោ
តតិយម្បិ យាចិតតោ ។

[៣៧២] ឡត្តេន ភិក្ខុនោ ចតិកលេន សង្ការ
ញ្ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្ថេ សង្ការ អយំ ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាច្ឆិ មញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ សោ សង្កំ ឯកស្សា អាចត្តិយា
សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តាយ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តាយ យាចតិ ។ យនិ សង្កស្ស ចត្តកាប្បំ
សង្ការ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាចត្តិយា
សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តាយ
បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ ននេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ កន្ថេ សង្ការ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ
អាច្ឆិ សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ
សោ សង្កំ ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយោ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តាយ បញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ
យាចតិ ។ សង្ការ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា

ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីដេនីដេន ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីដេនីដេន ។

[៣៧២] ភិក្ខុអនុកណ្ឌសច្រកិណល ត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់ ចតិក្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ភ្លឺត) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ
ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
បានមកសូមបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ សង្កំ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយ-
សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ចើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
ហើយ សង្ឃគួរឱ្យបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះ
សញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យ
ផ្ទៀងផ្ទាត់ ។ ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ភ្លឺត)
ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ សង្កំ
ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឃ ក៏ឱ្យបញ្ញាបាច្ឆដិច្ចន្តំ ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះ

អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហ-
 ម្បដិច្ចនាយ បញ្ញាហមរិកសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ទមតិ ទនាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញា-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ បញ្ញា-
 ហមរិកសស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប ឯកមត្តំ វិនាមិ ។ បេ ។
 ទតិយម្ប ឯកមត្តំ វិនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ទនាយិ កិក្កុ ឯកិ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាតិ-
 កំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហម្បដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញា-
 ហម្បដិច្ចនាយ បញ្ញាហមរិកសំ យាទតិ ។ សង្ឃោ
 ទនាយិស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ បញ្ញា-
 ហមរិកសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ទមតិ ទនាយិស្ស
 កិក្កុយោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្ត-
 និស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហម្បដិច្ចនាយ បញ្ញាហមរិកសស្ស
 ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

សញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទំព័រទុក ៥ វ័ថ្ង ។ ការឲ្យបញ្ជាហមរិក-
 កសដល់ទុតិយកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំទំព័រទុក ៥ វ័ថ្ង គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុក្នុងណា លោកមានអាយុ
 ក្នុងនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុក្នុងណាទេ
 លោកមានអាយុក្នុងនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។
 បរិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (អ្វីក) ទុតិយកិក្កុនេះ ត្រូវតា-
 មត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចំទំព័រទុក ៥ វ័ថ្ង ទុតិយកិក្កុ
 នោះ បានមកសូមបញ្ជាហមរិកសដល់សង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទំព័រទុក ៥ វ័ថ្ង ។ សង្ឃក៏ឲ្យបញ្ជាហមរិកសដល់
 ទុតិយកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទំព័រ
 ទុក ៥ វ័ថ្ង ។ ការឲ្យបញ្ជាហមរិកសដល់ទុតិយកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំទំព័រទុក ១ វ័ថ្ង គាប់ចិត្តដល់លោកមាន
 អាយុក្នុងណា លោកមានអាយុក្នុងនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់
 លោកមានអាយុក្នុងណាទេ លោកមានអាយុក្នុងនោះ គប្បីពោលឡើង ។

សមុច្ឆយបច្ឆេក ខ្លណាយ បដិកស្សតាយាតា

និរោធ សង្ខារ ឧបាយិក្ស កិក្ខុនោ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-
ដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ខារ ភស្មា
តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

(៣៧៤) សោ បរិសុត្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ ។ សោ កិក្ខុនំ
អាហោសេ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ខំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ភស្មា
មេ សង្ខារ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិសុត្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ កតំ ទុ-
ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថនិ ។ តេ កិក្ខុ កតវតោ
ឯតមត្តំ អាហោសេ ។ តេនហិ កិក្ខុវេ សង្ខារ

សមុច្ឆយបច្ឆេកៈ ការសុខស្ថលយបដិកស្សតា

បញ្ចាហបរិវាស សង្ខារាមត្យវលំឧបាយិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបិទបិទ ៥ ថ្ងៃហើយ ការទ្របញ្ចាហ-
បរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ខារ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ខារស្ងៀម ។
ខ្ញុំសូមបរិសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៧៥) ឧបាយិក្ខុនោ កំពុទ្ធិនោបរិវាស កិក្ខុវតាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបិទទុកទេ ។
ឧបាយិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់កិក្ខុជាងទ្បាយថា នៃការវិសោធន៍ទ្បាយ
ខ្ញុំព្រះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបិទទុក ៥ ថ្ងៃ
ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ខារ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបិទទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ខារក៏បានទ្របញ្ចា-
ហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបិទទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុទ្ធិនោបរិវាស កិក្ខុវតាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបិទទុកទេ គឺខ្ញុំ
ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ កិក្ខុជាងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះទៅព្រាបចង្អុំ
ទូលព្រះមាតាព្រះភាគ ។ ព្រះគង្គីទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំលកិក្ខុជាងទ្បាយ

ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិយា សព្វោ-
តិណិកាយ សុត្តិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
បដិកស្សតុ ។

(៣៧៦) ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្ស-
តព្វោ ។ កេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីយា ភិក្ខុយា សង្ឃ
ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កវិញ វុទ្ធានំ ភិក្ខុនំ
ចារេ វុទ្ធា ឧត្តរាជិកំ ជិសំទិញ អញ្ចាសំ ឧត្តរេយា
ឯវេស្ស វេទិយោ អហំ កន្តេ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ
សព្វោតិកំ សុត្តិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សព្វោតិណិកាយ សុត្តិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យេវេ ។
តស្ស មេ សង្កេ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សព្វោតិ-
កាយ សុត្តិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហ-
បរិវាសំ អនាសំ ។ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ
អាមត្តិ អាមត្តិ សព្វោតិកំ សុត្តិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ
សោហំ កន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិយា ។

មេវេន្ទោ សង្ឃុតាញាមាយភិក្ខុមកាភិក្ខុនិម្ពលាបត្តិ (អាមត្តិវេម)
ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតិកសុត្តិស្សដ្ឋិ ដែលចំនុច
ចំនុចទុកចុះ ។

[២៧៦] មូលភិក្ខុវេ មូលាយ សង្ឃុតាញាមាយភិក្ខុមក
ភិក្ខុនិម្ពលាបត្តិយំនេះ ។ មូលភិក្ខុវេ មូលាយ ត្រូវទាយភិក្ខុនោះ
ចូលទៅក្នុងសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំ វេទិកា ហើយសំពះបុព្វ
ភិក្ខុវេ មូលាយ រួចអង្គុយច្របោង ផ្គងអញ្ជាស្រីឡើងដោយយំន
នេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតិក-
សុត្តិស្សដ្ឋិ ហើយចំនុចទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាស
នីសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតិកសុត្តិស្សដ្ឋិ ដែលចំនុច
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-
មត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតិកសុត្តិស្សដ្ឋិ ដែលចំនុចទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ
កំពុងទៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតិកសុត្តិ-
ស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំនុចទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
សូមឲ្យការពារមកភិក្ខុនិម្ពលាបត្តិនីសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្ទំ យាទាមិតិ ។ ទុតិយម្យំ យាទិតត្តា ភតិយម្យំ យាទិតត្តា ។

(៣៧៧) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិកលេន សង្ឃោ ញា-
បេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ ភិក្ខុ
ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ញា-
ហម្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សន អាមត្តិយា សញ្ញាភិ-
កាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា បញ្ញាហម្មដិច្ចនាយ បញ្ញាហម-
រិកសំ យាទិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សន
អាមត្តិយា សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា បញ្ញាហ-
ម្មដិច្ចនាយ បញ្ញាហមរិកសំ អនាសិ ។ សោ បរិសេនោ
អន្តរ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិ
អប្បដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្សន អាមត្តិយា សញ្ញា-
ភិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិ-
កស្សន្ទំ យាទិតិ ។ យទិ សង្ឃំ ប្ប បត្តកលំ សង្ឃោ ឧ-
ទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកស្សន អាមត្តិយា សញ្ញាភិកាយ
សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្ទយ្យ ។

ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។ (ឧទាយិក្ខុ
នោះ) ត្រូវស្រូមជាគម្រប់ពីរជនផង ត្រូវស្រូមជាគម្រប់បីជនផង ។

[៣៧៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្នាសប្រតិបត្ត ត្រូវផ្តោតសង្ឃក្នុង បពិត្រព្រះ

សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឡើង) ឧទាយិក្ខុនោះ ត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញាភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិក្ខុនោះ បុរសម្នាក់
បញ្ញាហមរិកសំសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ
ដែលមិនបានចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ គឺបុរសម្នាក់បញ្ញាហមរិកសំសង្ឃ ឧទាយិក្ខុ
ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ។
ឧទាយិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
ភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានចំណុះទុកទេ ទើបឧទាយិក្ខុនោះ សូមផ្លូវការ
ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំណុះសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញាភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។ បើកម្មមានកាយគួរ
ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ គួរពាញឧទាយិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
មត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាភិកាយសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុះទុក ។

ឯសា ព្រះត្រៃ ។ សុណាតុ មេ កន្ត្រៃ សង្ឃ អយ្យ
 ឧទាយ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សុញ្ញតិកំ
 សុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ចត្តាហម្មដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃ ឯកំស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញតិកាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា ចត្តា-
 ហម្មដិច្ចដ្ឋាយ ចត្តាហម្មវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃ
 ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញតិ-
 កាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា ចត្តាហម្មដិច្ចដ្ឋាយ ចត្តាហ-
 ម្មវិវាសំ អនាសិ ។ សោ ចរិសនោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញតិកំ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិ អម្មដិច្ចដ្ឋំ សោ
 សង្ឃ អន្តរា ឯកំស្ស អាចត្តិយា សញ្ញតិកាយ
 សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា អម្មដិច្ចដ្ឋាយ ម្ពលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ សង្ឃ ឧទាយ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកំស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញតិកាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា អម្ម-
 ដិច្ចដ្ឋាយ ម្ពលាយ បដិកស្សនំ ។ យស្សយស្សោ
 ឧមតិ ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញតិកាយ សុញ្ញវិស្សដ្ឋិយា អម្មដិច្ចដ្ឋាយ ម្ពលាយ
 បដិកស្សនា សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ

រនៈ ជាតាក្សត្រ្យ័និសង្ឃឲ្យដឹង ។ ចត្តក្រត្រសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ច្បង) ឧទាយភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ
 ហើយចំណុចទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយភិក្ខុនោះ បានសូមចត្តាហម្មវិវាស
 និសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុច
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យចត្តាហម្មវិវាសដល់ ឧទាយភិក្ខុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុចទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយ-
 ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅចរិស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញ-
 តិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុចទុកទេ ឧទាយភិក្ខុនោះ ក៏សូម
 ឲ្យការពារព្រាមពងក៏ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុចទុក ។ (ដទៃ) ។
 សង្ឃព្រាមឧទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុចទុក ។ ការពារ
 ឧទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញតិកសុញ្ញវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុចទុក គាប់ចិត្តដល់លោក
 ពាននាយុអន្តរា លោកពាននាយុអន្តរានោះ ឆប្បិស្ស្យម បើមិនគាប់
 ចិត្តដល់លោកពាននាយុអន្តរាទេ លោកពាននាយុអន្តរានោះ ឆប្បិពាល

សម្ពុទ្ធសូតា មូលាយ បដិកស្សត

កាលេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ ថេ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខេព អយំ ធុតា-
 យំ ភិក្ខុ ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ សុក្កវិស្ស-
 ជ្ជិ បញ្ញាហម្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ខំ ឯតិស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ញាហម្បជិច្ឆន្តាយ
 បញ្ញាហមវិវាសំ យាទិ ។ សង្ខេព ធុតាយិស្ស ភិក្ខុតោ
 ឯតិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 បញ្ញាហម្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ញាហមវិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 មវិសន្តោ អន្តក ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ
 សុក្កវិស្សជ្ជិ អម្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ខំ អន្តក ឯតិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អម្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទតិ ។ សង្ខេព
 ធុតាយំ ភិក្ខុ អន្តក ឯតិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អម្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ។ យស្មយស្មតោ ខមតំ ធុតាយិស្ស
 ភិក្ខុតោ អន្តក ឯតិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សជ្ជិយា អម្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សត

សម្ពុទ្ធសូតា មូលាយ បដិកស្សត

ទៀត ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្របពីរដងដង ។ ថេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
 នេះ ជាគម្របពីរដងដង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 (ឃ្លីត) ឧទាយិកិក្កុនោះ ត្រូវកាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមបញ្ជាហៅវាសនិសង្ឃ
 ចំពោះកាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
 សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ជាហៅវាសនិសង្ឃ ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះកាចក្តី ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញោតនិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 កំពុងខៅចរិវស ក៏ត្រូវកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្កុនោះ ក៏សូមឲ្យកាចក្តីមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចក្តីនិសង្ឃ ចំពោះកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោត-
 និកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃវាញឧទាយិ-
 កិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាចក្តី ចំពោះកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោត-
 និកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កាចក្តីឧទាយិកិក្កុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចក្តី ចំពោះកាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញោតនិកសុក្ក-
 វិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ភាវចិត្តផលលោកមានអាយុក្នុងលោក

សោ វត្តស្សីយស្ស ឧត្តមតិ សោ ភាវសយ្យ ។
 ចដិកស្សីតោ សង្កេត ឧទាយ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្ប
 ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ^(១) ឧត្តម សង្កស្ស វស្សា វត្តស្សី ។
 ឯវគ្គតំ ជារាយមីតិ ។

[៣៧៨] សោ បរិវត្តបរិកសោ ពាណិជ្ជករោ អន្តរា
 ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ អប្ប
 ដិច្ចន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាពោដេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ
 អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប
 ដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្កំ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិ
 កាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហ
 បរិកសំ យាចិ វស្ស មេ សង្កេត ឯកស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ

• គឺពោ បរិ បទិស្សទត្តិ បទិស្សទតិ បរិ អញ្ញេសុ បញ្ចកោសុ យេកុយេក
 ទិស្សតិ បរិ បេតា យលិមុត្តរវិសេសិយេយំ ។ យទិ បទិស្សទត្តិ បទំ បទិស្សទតិ បទេ
 គិយារិសេសំ សិយា ធំ អត្ថកោ សង្ខេប ឧទាយ ភិក្ខុនំ អន្តរាយាយា ឧ សមេទិ
 ឯក អត្ថកោតិ បទស្ស ទិវ្រិយារិសេសទត្តា ។ យទិ បទិស្សទតិ បទំ ឧត្តមតិ បទេ កញ្ញា
 ករោតិ ធំ ឧ យុត្តិ អញ្ញេសុ កញ្ញេសុ ឧត្តមតិ បទស្ស កញ្ញោ អទិស្សទតិ បទេ បទុត្តា
 តស្សា សោ ទុត្តោ បាយេ អប្បន្ទយេយេ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តផលលោកមានអាយុ
 អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលខ្សែង ។ ឧទាយភិក្ខុ
 សង្ក ប៉ានពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះចុះហើយ ការពាក្យនោះ
 គាប់ចិត្តផលសង្ក ព្រោះហេតុនោះ ប៉ានសង្កស្សី ។ ខ្ញុំសូមចាំ
 សេចក្តីនេះទុក ដោយភាសាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៧៨] ឧទាយភិក្ខុនោះ ប៉ាននៅបរិកស្សចេញយ គួរដល់មានក្ត កំ
 ស្រូវកបត្តិក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុះចុះ
 ទេ ។ ឧទាយភិក្ខុនោះ គឺប៉ានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា តែការសាតាំង
 ទុកយ ខ្ញុំស្រូវកបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះចុះ
 ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ប៉ានសូមបញ្ជាបាយិកសនឹងសង្កចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា
 តិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចុះថ្ងៃ សង្កក៏ប៉ានបញ្ជាបាយិកស
 ដល់ខ្ញុំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចុះថ្ងៃ

សុត្តន្តបិដក មូលាយ បដិសន្ធិសម្ពោធិយោគ

មក្កា ហាមវិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសេនោ អន្តរា ឯកំ
 អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បដិច្ចន្តិ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ យោធិ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ចន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវត្តិចារិកសោ ធានត្តារ-
 យោ អន្តរា ឯកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេតិកំ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិ អប្បដិច្ចន្តំ កតំ ទុ ទោ មយា បដិច្ចន្តិច្ចន្តិ ។
 តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមត្តំ អាណេយេសុំ ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាមត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ចន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៧៧] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ(១) បដិកស្សិ-
 កញ្ញា ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីយា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧប-
 សង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិញ្ញា វុទ្ធានំ ភិក្ខុនំ

• ឧទាយីយា មូលាយវត្ត ទន្លឹ ។

សុត្តន្តបិដក កាស្តប្បដិសន្ធិយោគ

ថ្មំនោះ កំពុងនៅចារិកស ក៏ត្រូវតាមភ្នំ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 កស្សកិស្សជ្ជិ តែមិនបានចំណុំទុក ថ្មំនោះ សូមការពារញាមកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្កិនិសង្ឃ ចំពោះភាគភ្នំ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្សក-
 ិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានចំណុំទុក សង្ឃក៏បានពារថ្មំនោះ មកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្កិ ចំពោះភាគភ្នំ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្សកិស្សជ្ជិ ដែល
 មិនបានចំណុំទុក ថ្មំនោះ បាននៅចារិកសរួចហើយ គួរដល់មានក្ក
 ក៏ត្រូវតាមភ្នំ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្សកិស្សជ្ជិ តែមិនបានចំ
 ណុំទុក តើថ្មំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយក
 សេចក្តីនេះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ ចូរពារព្រាមយកភិក្ខុ មកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្កិ ចំពោះភាគភ្នំ ១ ក្នុងចម្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកស្សកិស្សជ្ជិ ដែល
 មិនបានចំណុំទុកចុះ ។

[៣៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវពារព្រាមយកភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្កិ យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវព្រាមយកភិក្ខុនោះ
 ចូលទៅកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តកសង្ឃទៀនស្តាម្នាក់ ហើយសំពះពុទ្ធ

វិទយបិដក បុណ្យក្ខេ

ចានេ វិទ្ធិត្វា ឧត្តរិកំ ធីសិទិត្វា អញ្ញុលី បត្តិហេត្វា
 ឯវមស្ស វតិទិយោ អហំ កន្លំ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ
 សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឃ្មដិច្ឆន្តាយ បញ្ញាហឃិវាសំ យាធិ ។
 កស្ស មេ សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឃ្មដិច្ឆន្តាយ បញ្ញាហឃិវាសំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាធិ ។ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ឆន្តាយ មូ-
 លាយ បដិកស្ស ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ ខានត្តរ-
 ហោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិ-
 រិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ឆន្តំ សោហំ កន្លំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្ស

វិទយបិដក បុណ្យក្ខេ

ភិក្ខុពាសំពាង្សាយ រូចកន្តិយប្រាហាសីផ្តន្តអញ្ញុលីឡើង រោលយ៉ាងនេះ
 ថា បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំក្រសែត្រី ១ ឈ្មោះសរោត្តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 ហើយចំទំព្រំទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហឃិវាសន៍និសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ឈ្មោះសរោត្តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំទំព្រំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឲ្យបញ្ជាហឃិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសរោត្ត-
 និកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំទំព្រំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅហឃិវាស
 ក៏ក្រសែត្រី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោត្តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំទំ
 ព្រំទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោត្តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទំព្រំ
 ទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោត្តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំទំព្រំទុក ។
 ខ្ញុំនោះ បាននៅហឃិវាសរួចហើយ គួរដល់មានក្ខេ ក៏ក្រសែត្រី ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសរោត្តនិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំទំព្រំទុកទេ បតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន (វត្សរ៍) ខ្ញុំនោះសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ

អាចត្តិយោ សុញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ អប្ប-
ជិទ្ធគ្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យោពាមិទំ ។ ធិតិយម្បិ
យាចិត្តា តតិយម្បិ យាចិត្តា ។

(៤០០) ឲ្យត្រួត កិក្កុយា បដិកលេខ សង្ខេប ញា-
បេតនោ សុណានុ មេ កន្តេ សង្ខេ អយំ ខនាយិ
កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញតិកំ សុត្តនិស្សន្និ
បញ្ញាហម្បជិទ្ធគ្នំ សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាចត្តិយោ
សញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ បញ្ញាហម្បជិទ្ធគ្នាយ
បញ្ញាហមិវាសំ យោចិ ។ សង្ខេ ឧទាយិស្ស កិក្កុយា
ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ
បញ្ញាហម្បជិទ្ធគ្នាយ បញ្ញាហមិវាសំ អនាសិ ។ សោ
បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញតិកំ
សុត្តនិស្សន្និ អប្បជិទ្ធគ្នំ សោ សង្ខំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាចត្តិយោ សញ្ញតិកាយ សុត្តនិស្សន្និយោ អប្បជិទ្ធគ្ន-
នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យោចិ ។ សង្ខេ ឧទាយិ
កិក្កុ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយោ សញ្ញតិកាយ
សុត្តនិស្សន្និយោ អប្បជិទ្ធគ្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។

ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបាន
ចំណុះទុក ។ (ឧទាយិកិក្កុនោះ) ត្រូវសូមជាកម្រិតបដិវេសិ ត្រូវសូម
ជាកម្រិតបដិវេសិ ។

(៤០០) កិក្កុអន្តរាសម្រិតិល ត្រូវផ្ត្រៀងសង្ខេប បដិគ្រប្រា-
សង្ខេបចម្រើន សូមសង្ខេបចំ (ផ្សេង) ឧទាយិកិក្កុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយមិនបានទុក ៥ ដៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ
បានសូមបញ្ជាហមិវាស ខីសិសង្ខេ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិក-
សុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានទុក ៥ ដៃ ។ សង្ខេ កិក្កុនៃបញ្ញាហមិវាស
ផលឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិន
បានទុក ៥ ដៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ កំពុងនាហមិវាស កំពុងអាចត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្និ តែមិនបានចំណុះទុក ។ ឧទាយិ-
កិក្កុនោះ បានសូមការពារមកជាកំពុងមូលាចត្តិខីសិសង្ខេ ចំពោះអាចត្តិ
១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្និ តែមិនបានមិនបានទុក ។
សង្ខេ កិក្កុនៃបញ្ញាហមិវាស ឧទាយិកិក្កុមកជាកំពុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញតិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានមិនបានទុក ។

សោ បរិវត្តន៍ ឬ ឯកសោ មានត្ថានយោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ក្រ
 អន្តរា ឯកំ សញ្ញា អាចត្តិ យា សញ្ញាតិ កាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ យា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យា ឯកំ ។
 យនិ សង្កស្ស ចត្តកល្យំ សង្ក្រ ឧទាយិ កិក្កំ អន្តរា
 ឯកំ សញ្ញា អាចត្តិ យា សញ្ញាតិ កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ យា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សន្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ អន្ត សង្ក្រ អយំ ឧទាយិ កិក្កំ ឯកំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចញ្ញា ហិ-
 ប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ក្រ ឯកំ សញ្ញា អាចត្តិ យា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ យា ចញ្ញា ហិ ប្បជិច្ឆន្តាយ ចញ្ញា ហិ-
 បរិវាសំ យា ឯកំ ។ សង្ក្រ ឧទាយិ ស្ស កិក្កំ តោ ឯកំ សញ្ញា
 អាចត្តិ យា សញ្ញាតិ កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ យា ចញ្ញា ហិ ប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ ចញ្ញា ហិ បរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្តន៍
 អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ក្រ អន្តរា ឯកំ សញ្ញា អាចត្តិ យា

ឧទាយិ កិក្កំ តោ បាន ទៅ ចំពោះ សុក្កវិស្សដ្ឋិ យា ក្នុង វេលា មួយ ក៏ ត្រូវ អាចត្តិ ១
 ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ កែ មិន បាន ចំពោះ ឯកំ ទុក (ឧទ្យាត)
 ឧទាយិ កិក្កំ តោ អកស្កម ការ ពេញ មក ដាក់ ក្នុង មូលា ចត្តិ មិន សង្ស័យ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល មិន បាន ចំពោះ
 ទុក ។ ចំពោះ មុខ កាល ក្នុង វេលា សង្ស័យ ហើយ សង្ស័យ ពេញ ឧទាយិ កិក្កំ
 មក ដាក់ ក្នុង មូលា ចត្តិ ចំពោះ អាចត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ ឯកំ-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល មិន បាន ចំពោះ ទុក ។ នេះ ជា ពាក្យ ផ្សំ ឯ សង្ស័យ ។
 ចំពោះ គ្រូ ព្រះ សង្ឃ ធំ ចម្រើន សូម សង្ឃ ក្នុង ចំពោះ (ឬ ឯក) ឧទាយិ កិក្កំ តោ ត្រូវ អា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ ចំពោះ ទុក ទៅ ឲ្យ ឧទាយិ កិក្កំ
 តោ បាន សូម ចញ្ញា ហិ បរិវាសំ មិន សង្ស័យ ចំពោះ អាចត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ-
 ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល មិន បាន ចំពោះ ទុក ទៅ ឲ្យ ។ សង្ឃ ក៏ បាន ឲ្យ ចញ្ញា ហិ បរិវាសំ
 ដល់ ឧទាយិ កិក្កំ ចំពោះ អាចត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល មិន
 បាន ចំពោះ ទុក ទៅ ឲ្យ ។ ឧទាយិ កិក្កំ តោ កំ ត្រូវ អាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ញាតិ ឯកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ កែ មិន បាន ចំពោះ ឯកំ ទុក ឧទាយិ-
 កិក្កំ តោ បាន សូម ការ ពេញ មក ដាក់ ក្នុង មូលា ចត្តិ មិន សង្ស័យ ចំពោះ អាចត្តិ ១

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ទមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវាមតំ យាយាមីតិ ។

(២០១) សោ ធម្មវិគ្គយិកំសោ កំក្កំនំ អាណាទេសិ
អហំ អាវុសោ ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញាតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ ឯតិស្ស
អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯតិស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
ធម្មវិគ្គយិកំ អន្តរា ឯតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញាតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯតិស្ស
អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
នាយ មូលាយ ចនិកស្សនំ យាទិ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯតិស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចនិកស្ស សោហំ
ធម្មវិគ្គយិកំសោ មានត្តារយោ អន្តរា ឯតំ អាមត្តិ
អាមជ្ជិ សញ្ញាតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោហំ

ដែលមិនបានចំណុះទុកដោយ (ការពារព្រះនាម) ភាគច្រើនដល់សង្ឃ
ប្រការហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំ សូមដាស់សេចក្តីនេះទុក
ដោយភាសាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២០២) ឧបាយិកិត្តនោះ បាននៅបរិវាស្សដោយ ក៏ប្រាប់ដល់
កិត្តពិនិត្យយថា ខែណាសា ខ្ញុំក្រវាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនីសង្ឃ
ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ
សង្ឃក៏បានទ្វេបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស
ក៏ក្រវាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបាន
ចំណុះទុកខេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារព្រះនាមដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនីសង្ឃ
ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
ចំណុះទុក សង្ឃ ក៏បានព្រាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
មត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំណុះ
ទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាស្សដោយ គួរដល់ពាន្ត ក៏ក្រវាមត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំណុះទុក ខ្ញុំនោះ

សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្ស្ត អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្ស្ត អាចត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលា-
 យ បដិកស្សំ សោហំ មរិក្កុមរិកសោ កតំ នុ មោ
 មយា មដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។ តេ កិក្ខុ កកវរោ ឯតមត្តំ
 អាណេចេសុំ ។ តេធមិ កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧទាយិស្ស
 កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ ឯស្សនំ អាចត្តិយំ ណាវត្តំ ហានត្តំ ទេតុ ។

[៤០២] ឯវត្តា បទ កិក្ខុវេ ណាតតំ ។ តេធម កិក្ខុវេ
 ឧទាយិយា កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧបសង្កតិក្ខុ ឯកសំ ឧត្ត-
 កសង្កំ កកវត្តា វុទ្ធានំ កិក្ខុវេ ទានេ វុទ្ធា ឧត្តដិ-
 កំ ចិសំទិក្ខុ អញ្ចលី បត្តិហេត្វា ឯវេស្ស វេចិយោ
 អហំ កន្តេ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ឃំ ឯកស្ស្ត
 អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហ-
 ប្បដិច្ចនាយ បញ្ញាហមរិកសំ យាចិ ។ តស្ស អេ សង្ឃំ

បទសូមការពារព្រះមហាក្សត្រ ឯកសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្ទានៈ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះទុក សង្ឃកិ
 បទពាក្យខ្ញុំនោះមេកង់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្ទានៈ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំពោះទុក ខ្ញុំនោះ បានទៅចំពោះ
 ព្រះហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ កិក្ខុវេនោះ បាននាំ
 យកសេចក្តីខ្ញុំ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះបាទព្រះរាជ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
 ថា ម្ចាស់កិក្ខុវេនោះឡាយ មើលព្រះ សង្ឃចូរឱ្យមានគុណ ៦ ក្រី ដល់ទុក-
 យកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤០២] ម្ចាស់កិក្ខុវេនោះឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់កិក្ខុ
 វេនោះឡាយ ត្រូវឱ្យទុកយ៉ាងកិក្ខុនោះចូលទៅពេសង្ឃ ហើយប្តូរក្នុងសង្ឃ
 ធៀងស្នាម្នាក់ ប្រសិនបើទុកកិក្ខុវេនោះទាំងឡាយ ហើយអង្គុយព្រះបាទ
 ផ្តល់កញ្ចប់ឱ្យដឹង ពោលយ៉ាងនេះថា ចំពោះព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអា-
 ចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយមិនបានចំពោះទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាន
 សូមបញ្ជាហៅពេសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចំពោះទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហៅពេសង្ឃដល់ខ្ញុំនោះ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា
 ចត្តាបិដក្ខន្ធាយ បញ្ញាបាវិកាសំ អនាសិ ។ សោហំ
 ចរិសញ្ញោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកា
 សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ច-
 ន្ធាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃំ
 អន្តរ ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ ចដិកស្ស ។ សោ-
 ហំ ចរិវត្តចរិកសោ មាណសោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកា សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិច្ចន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ
 យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ធាយ មូ-
 លាយ ចដិកស្ស ។ សោហំ កន្ត ចរិវត្តចរិកសោ
 សង្ឃំ តិស្សនំ អាចត្តិ មាត្តំ មាណសំ យាចាមិទិ ។
 ទុតិយម្យំ យាចិសត្តំ តតិយម្យំ យាចិសត្តំ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកាសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបំពេញ ៗ
 ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅចរិកសោ ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានបំពេញបំពេញ (អប្បដិ) ខ្ញុំនោះ បានសូមការ
 ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកាសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបំពេញបំពេញ ៗ សង្ឃ កំពុងពាក្យ
 ខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានបំពេញបំពេញ ៗ ខ្ញុំនោះ បាននៅចរិកសរុប
 ហើយ គួរដល់មានក្តី ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកាសុត្ត-
 និស្សន្ទិ តែមិនបានបំពេញបំពេញ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 និសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកាសុត្តនិស្សន្ទិ ដែល
 មិនបានបំពេញបំពេញ ៗ សង្ឃ កំពុងពាក្យខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកាសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាន
 បំពេញបំពេញ ៗ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅចរិកសរុប
 ហើយ មកសូមមានក្តីក្នុងព្រឹត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិបំពេញ ៗ (ទតយិ-
 តិកុនោះ) ត្រូវសូមដាក់ប្រាប់ពីវេទនា ត្រូវសូមដាក់ប្រាប់ពីវេទនា ។

(២០៣) ឲ្យត្រួត ភិក្ខុនា បដិកលេខ សង្ឃេរ
 ញាបេនត្រា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេរ អយំ ឧទា-
 យំ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេនឯកំ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ញេនឯកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ យាចិ ។ សង្ឃេរ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេនឯកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយ អនាសិ ។ សោ បរិសេដ្ឋោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អា-
 បដ្ឋិ សញ្ញេនឯកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ
 អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេនឯកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។
 សង្ឃេរ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេនឯកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្ស ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ មានត្ថារហោ
 អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេនឯកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ

(២០៣) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសច្រើនជា ត្រូវផ្ញើសង្ឃីថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃីដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃីស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវភាចក្តី ១
 ឈ្មោះសញ្ញេនឯកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចាដ្ឋាន ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បានសូមការពារបរិវាសន៍សង្ឃី ចំពោះភាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញេនឯក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដ្ឋាន ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃី ក៏បានឲ្យបញ្ចាហឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះភាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញេនឯកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចិច្ចាដ្ឋាន ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវភា-
 ចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនឯកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន
 ៥ (អង្សវិ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចក្តី
 នឹងសង្ឃី ចំពោះភាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនឯកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ សង្ឃី ក៏បានពារឧទាយិភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្តី ចំពោះភាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនឯកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសច្រើនហើយ
 ក្នុងវេលាមក ក៏ត្រូវភាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនឯកសុត្តនិស្សដ្ឋិ

អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យោចិ ។ សង្ខេព ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា
 ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិ-
 វាសោ សង្ឃំ វិស្សនំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ខេព ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ-
 យោ វិស្សនំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ ធរណយ្យ ។ ឯ-
 សា ញត្តិ ។ សុលាភុ មេ គន្លេ សង្ខេព អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិ បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិ-
 យា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យោចិ ។ សង្ខេព ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុយោ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អនា-
 សិ ។ សោ បរិសង្ខេព អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ

កែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥច្ឆរ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការខាត
 ចកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
 ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បាននាមរិវាសន្តរហើយ (ឥច្ឆរ) សូមមានត្ត ៦ ក្រសីធីតិសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃរហើយ សង្ឃគួរឱ្យមា-
 នត្ត ៦ ក្រសីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះ ជំពាភ្នំ
 រៀនសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឥច្ឆរ)
 ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ រហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហាបរិវាសធីតិសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
 សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហាបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 កំពុងនាមរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្ក-
 វិស្សជ្ជិ កែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥច្ឆរ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការ

អន្តរ ឯកស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្ត-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
 ចិ ។ សង្ខារ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកស្សា អាមត្តិ-
 យា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្ថា-
 រយា អន្តរ ឯក អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជេតិកំ សុត្ត-
 វិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចនំ សោ សង្ខំ អន្តរ ឯកស្សា អា-
 មត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ខារ ឧទាយិ ភិក្ខុំ
 អន្តរ ឯកស្សា អាមត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុត្តវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ខំ ភិស្សនំ អាមត្តិំ ធារត្តំ មាណស្ថំ
 យាចតិ ។ សង្ខារ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ភិស្សនំ អាមត្តិំ
 ធារត្តំ មាណស្ថំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧមតិ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ភិស្សនំ អាមត្តិំ ធារត្តំ មាណស្ថស្ស
 ធានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ កាលេយ្យ ។

ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិនិស្ស័យ ចំពោះភាគត្រី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។ សង្ខំ ក៏បាន
 ពាក្យឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះភាគត្រី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បានទៅចែកស្រួចហើយ គួរដល់នាខត្ត ក្រុមភាគត្រី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចែចាំទុកទេ (អប្បវ) ឧទាយិភិក្ខុ
 នោះ បានសូមការពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិនិស្ស័យ ចំពោះភាគត្រី ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។
 សង្ខំ បានពាក្យឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះភាគត្រី ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែចាំទុក ។
 ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានទៅចែកស្រួចហើយ (អប្បវ) មកសូមនាខត្ត ៦
 ក្រិវិនិស្ស័យ ចំពោះភាគត្រីទាំង ៣ ។ សង្ខំ ក៏ទ្រទ្រង់ ៦ ក្រិ
 វិវិនិស្ស័យ ចំពោះភាគត្រីទាំង ៣ ។ ការទ្រទ្រង់ ៦ ក្រិ
 វិវិនិស្ស័យ ចំពោះភាគត្រីទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអន្ត
 ណា លោកមានអាយុអន្តនោះ គួរស្រៀម រៀបរយដល់ចិត្តដល់លោក
 មានអាយុអន្តណាទេ លោកមានអាយុអន្តនោះ គប្បីរាល់ទៀត ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

ឧត្តិយឃ្លី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយឃ្លី ឯតមត្តំ
វនាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ខេប ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ តិស្សន្តំ
អាបត្តិធំ ធារត្តំ មាទត្តំ ឧមតិ សង្ខេប ឧស្មា តុល្លិ ។
ឯវមតិ ធារយាមិ ។

[២០២] សោ មាទត្តំ ធារត្តោ អន្តរ ឯតំ អាបត្តិ
អាបត្តិ សនោតនិកំ សុក្កវិស្សន្តិ អប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ
កិក្កុយោ អាណេសិ អហំ អាវុសោ ឯតំ អាបត្តិ អាបត្តិ
សនោតនិកំ សុក្កវិស្សន្តិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ខេ ឯតំស្ម អាបត្តិយា សនោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សន្តិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាមិ
តស្មមេ សង្ខេ ឯតំស្ម អាបត្តិយា សនោតនិកាយ
សុក្កវិស្សន្តិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិសនោ អន្តរ ឯតំ អាបត្តិ អាបត្តិ
សនោតនិកំ សុក្កវិស្សន្តិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ខេ
អន្តរ ឯតំស្ម អាបត្តិយា សនោតនិកាយ សុក្កវិស្ស-
ន្តិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ម្ភលាយ បដិកស្សន្តំ យាមិ តំ
ចំ សង្ខេ អន្តរ ឯតំស្ម អាបត្តិយា សនោតនិកាយ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្របចំរើស្រី ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
ជាគម្របចំរើស្រី ។ បេ ។ សង្ខេបនាមន្ត ៦ ក្រដាសទាយកិក្កុ
ចំពោះអាបត្តិចំរើ ៣ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាច់ចំរើសង្ខេ ប្រារមហតុ
នោះ បានជាសង្ខេស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយការស្រៀម
យ៉ាងនេះ ។

(២០២) ឧទាយិកុនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសនោតនិកសុក្កវិស្សន្តិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។
ឧទាយិកុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់កិក្កុចំរើឡាយថា ខែការសោ ខ្ញុំត្រូវ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសនោតនិកសុក្កវិស្សន្តិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ
បានសូមបញ្ចាហបរិវាស ចំរើសង្ខេ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសនោតនិក-
សុក្កវិស្សន្តិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ខេ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស
ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសនោតនិកសុក្កវិស្សន្តិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅចំរើស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សនោតនិកសុក្កវិស្សន្តិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការ
ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាចក្តីនឹងសង្ខេ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សនោតនិកសុក្កវិស្សន្តិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ខេក៏ពាក្យខ្ញុំនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាចក្តី ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសនោតនិក-

សម្បជញ្ញាយ មូលាយ បដិកស្សី

សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សី
 សោហំ បរិវត្តបរិវសោ មានត្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សដ្ឋំ
 យាចិ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សី សោហំ បរិវត្តបរិវសោ សង្ឃំ តិស្សដ្ឋំ អាបត្តិដ្ឋំ
 ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សដ្ឋំ អា-
 បត្តិដ្ឋំ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ មានត្តំ ចរោ
 អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋំ កដំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថិ ។ តេ
 ភិក្ខុ កតិវោ ឯកមត្តំ អាណេសេ ។ តេធមិ ភិក្ខុវេ
 សង្ឃោ ទុយយំ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សីត្ថា ធារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

សម្បជញ្ញាយ មូលាយ បដិកស្សី

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចំបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅចំរាវស្រួចហើយ
 គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវរកចក្ខុ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានចំបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារព្រមទាំងកំពុងមូលាចក្ខុ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចំបាំងទុក សង្ឃ ក៏បានពារខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
 ចំបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅចំរាវស្រួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦
 ក្រតិវិធីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ក្រតិវិធី
 ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវ
 រកចក្ខុ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចំបាំង
 ទុកទេ តើខ្ញុំគ្រប់គ្រងក្នុងដួងច្រូតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំ
 យកសេចក្តីខ្ញុំ ក្រាបបង្គំទូលក្រាបមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គប្រងំគ្រាស់ព័
 ម្ភាលភ័ក្ត្រទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ ចូរពារខ្ញុំនោះដោយភិក្ខុមកដាក់ក្នុង
 មូលាចក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចំបាំងទុក ហើយសីមឲ្យមានត្ត ៦ ក្រតិវិធីចុះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

[២០៥] ឯវត្ថុ ចន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្ស័-
 ភត្វេ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧបាយិថា ភិក្ខុវា សង្ឃំ
 ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរសង្កំ ករិក្ខា វុទ្ធកំ ភិក្ខុវំ
 តានេ វុទ្ធកំ ឧត្តរិកំ ឯសំទិក្ខា អញ្ញាលី បត្តិហត្ថា
 ឯវមស្ស វិចទិយោ អហំ អន្ត ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ
 សញ្ជាតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ បញ្ជាហឃ្មដិច្ចដំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ជាហឃ្មវិកំសំ យាចិ ។
 តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា សញ្ជាតិកា-
 យ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ជាហឃ្មវិកំ-
 សំ អនាសិ ។ សោហំ បរិសញ្ញោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចដ្ឋិ សញ្ជាតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា សញ្ជាតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្ស័
 យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរ ឯកំសង្ឃ អាចត្តិយា
 សញ្ជាតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្ស័ ។ សោហំ បរិវត្តបរិកសោ ហន្តរាហោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

[២០៥] ឆ្នាំលក្ខណ៍ពិស្វាយ សង្ឃ ក្រវំតាញឧបាយិកំតុនោមេក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ យ៉ាងនេះ ។ ឆ្នាំលក្ខណ៍ពិស្វាយ ក្រវំឧបាយិកំតុនោ-
 ចូលទៅកេសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្កំ ធ្វើនិស្សម្រាម រួចសំពះបាតកំតុ-
 បាសំពំពិស្វាយ ហើយនក្សយប្រហោនី ផ្គងអញ្ញាលីធ្វើនិ កោលយ៉ាង
 នេះថា បពិត្រប្រាសេស្សវិចទ្រិម ខ្ញុំក្រវំតាបត្តិ ១ ឈ្មោះសេនោតិកស្សក-
 រិស្សដ្ឋិ ហើយចិបំបំពុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំបុនសូមបញ្ជាហឃ្មវិកំស
 ទំនិសង្ឃ ចំពោះតាបត្តិ ១ ឈ្មោះសេនោតិកស្សករិស្សដ្ឋិ ដែលចិបំបំពុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ កំបុនសូមបញ្ជាហឃ្មវិកំសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះតាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសេនោតិកស្សករិស្សដ្ឋិ ដែលចិបំបំពុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំបុន
 នៅបរិកស ក្រវំតាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសេនោតិកស្សករិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបាច់ចិបំបំពុក ។ ខ្ញុំនោះ បុនសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលា-
 ចត្តិ ទំនិសង្ឃ ចំពោះតាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសេនោតិកស្សករិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបាច់ចិបំបំពុក ។ សង្ឃ កំបុនតាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូ-
 លាចត្តិ ចំពោះតាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសេនោតិកស្សករិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបាច់ចិបំបំពុក ។ ខ្ញុំនោះ បុននៅបរិកសរួចហើយ គួរដល់តាបត្តិ

សមុទយក្កត មូលាយ បដិកស្សត

អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សព្វេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ
 អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្ស អាចត្តិយា
 សព្វេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលា-
 យ បដិកស្សនំ យាទិ ។ តំ មំ សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្ស
 អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា អប្បដិច្ច-
 ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តិស្សន្ទំ អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទិ ។ តស្ស
 មេ សង្ឃំ តិស្សន្ទំ អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
 សោហំ មាទត្តំ ធារត្តំ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ
 សព្វេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ
 អន្តរ ឯកំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្ទិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាហិ-
 មិតំ ។ ទុតិយម្បិ យាទិតព្វា តតិយម្បិ យាទិតព្វា ។

[២០៦] ត្បត្ថេន កិក្កុយា បដិទាសេន សង្ឃំ
 ញាមេតព្វា សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃំ អយំ ឧទាយ
 កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចជ្ជិ សព្វេតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ
 បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាចត្តិយា

កិក្កុវាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបាន
 ចំណុំទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារព្រមគ្នាដាក់ក្នុងមូលាបក្កិដឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបាន
 ចំណុំទុក ។ សង្ឃ ក៏បានពារខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបក្កិ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលមិនបានចំណុំ
 ទុក ។ ខ្ញុំនោះ បានទៅចំពោះស្នេហាហើយ បានសូមមានក្កត ក្រតិសិទ្ធ
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៧ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានក្កត ក្រតិសិទ្ធិខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ៧ ។ ខ្ញុំនោះ ក៏ពុំប្រព្រឹត្តមានក្កត កិក្កុវាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ តែមិនបានចំណុំទុកទេ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ជំទូរ) ខ្ញុំនោះ សូមការពារព្រមគ្នាដាក់ក្នុងមូលាបក្កិ
 ដឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ
 ដែលមិនបានចំណុំទុក ។ (ឧបាយិក្កុនោះ) ក្រសួមជាតម្រូវចំពោះ
 ជនជន ក្រសួមជាតម្រូវចំពោះជន ។

[២០៦] កិក្កុអកណ្ណាសប្រតិទល ក្រសួម្បិសង្ឃិ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជំទូរ) ឧបាយិក្កុនោះក្រសួម ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុំទុក ៧ ថ្ងៃ ឧបាយិក្កុនោះបានសូម

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហម្មដិច្ចនាយ
 បញ្ចាហម្មវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុនោ
 ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហម្មដិច្ចនាយ បញ្ចាហម្មវិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តក ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោគនិ-
 កំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ អម្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ អន្តក
 ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 អម្មដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិ កិក្កំ អន្តក ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សព្វោគ-
 និកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អម្មដិច្ចនាយ មូលាយ
 បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តក
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោគនិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 អម្មដិច្ចនំ សោ សង្ឃំ អន្តក ឯកិស្សោ អាបត្តិ-
 យា សព្វោគនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អម្មដិច្ចនាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្កំ អន្តក ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សព្វោគនិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អម្មដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

បញ្ចាហម្មវិវាសនិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបំបែកទុកថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហម្មវិវាសនិសង្ឃនាម-
 កិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក
 ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ កំពុងនៅបរិវេស កំព្រូកអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនមែនបំបែកទុកឡើយ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ខ័និសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។ សង្ឃ
 ក៏បានពារឧទាយិកិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ បាននៅបរិវាសន្តរហើយ គួរដល់ទានត្ត កំព្រូកអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបំបែកទុកឡើយ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ បានសូមការពារមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិខ័និសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។
 សង្ឃ ក៏បានពារឧទាយិកិក្កុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោគនិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបំបែកទុក ។

សត្វបញ្ចក្ខណៈ មូលាយ បដិស្សនា

សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្តំ អាចត្តំ ធាតុ
 មាធាតុ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុលោ តិស្សន្តំ
 អាចត្តំ ធាតុ មាធាតុ អនាសិ ។ សោ មាធាតុ
 ចរន្តោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ជេតិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកិស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ច្ចន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សន្តំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តុកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ អន្តរ ឯ-
 កិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ ចដិកស្សយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 កិក្កុ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ជេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ជាហឃ្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្ស អាចត្តិយា
 សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ជាហឃ្បដិច្ចន្តាយ
 បញ្ជាហឃ្បរិកសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុលោ
 ឯកិស្ស អាចត្តិយា សញ្ជេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា បញ្ជាហឃ្បដិច្ចន្តាយ បញ្ជាហឃ្បរិកសំ អនាសិ ។

ឧទាយិកិក្កុលោ បាខោទោចរិកស្សចោយ បាខសូមទានត្ថ ៦ ពត្រីនិវ
 សង្ឃំ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បាខទ្យទានត្ថ ៦ ពត្រីផល
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្កុលោ កំពុងប្រព្រឹត្ត
 ទានត្ថ ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
 បាខចំពោះទុកឡើយ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្កុលោ សូមការពារមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិនិវសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាខចំពោះទុក ។ បើកម្មមានភាពគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគួរពារឧទាយិកិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាខចំពោះទុក ។
 ទេះ ជាភារក្សរដ្ឋីសង្ឃ ។ ចំពោះសង្ឃដ៏ច្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ចំ (អ៊ែក) ឧទាយិកិក្កុលោ ត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុក្ក
 វិស្សដ្ឋិ ហើយចំពោះទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុលោ បាខសូមបញ្ជាហ
 ចរិកសនិវសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបាខទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បាខទ្យបញ្ជាហចរិកសដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាខទុក ៥ ថ្ងៃ ។

សោ បរិវេសន្តោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ជេតនិកំ
 សុត្តនិស្សន្និ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា អប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយ មូលាយ ថដិកស្សនំ យាចំ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តនិស្សន្និយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ថដិកស្សំ ។
 សោ បរិវេសន្តោ អាណត្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តនិស្សន្និ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរ ឯកំស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តនិស្សន្និយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ ថដិកស្សនំ
 យាចំ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ(*) ឯកំស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលា-
 យ ថដិកស្សំ ។ សោ បរិវេសន្តោ សង្ឃំ វិស្សន្និ
 អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចំ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុវេទ វិស្សន្និ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ
 មាណត្តំ វេទនោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ជេតនិកំ

* ឧទ្ទរ អន្តរសោ ពរិយ្យ ។

ឧទាយិភិក្ខុវេទនា កំព្រឹត្តោ វេទនិកស ក្រិក្រវិភាបក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
 និកសុត្តនិស្សន្និ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុវេទនា បានសូម
 ការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខិទី៧សង្ឃ ចំពោះភាចក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពារ
 ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខិ ចំពោះភាចក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេ-
 និកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុវេទនា បាននៅបរិ-
 វេសន្តោ ហើយ ក្នុងវេទនា ក្រិក្រវិភាបក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
 សុត្តនិស្សន្និ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុវេទនា បានសូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខិទី៧សង្ឃ ចំពោះភាចក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេ-
 និកសុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពារឧទាយិ-
 ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខិ ចំពោះភាចក្ខិ ១ (ក្នុងចន្លោះ) ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
 សុត្តនិស្សន្និ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុវេទនា បាននៅបរិ-
 វេសន្តោ ហើយ សូមមានក្នុង ៦ ក្រិក្រវិភាបក្ខិ ចំពោះភាចក្ខិទាំង៧ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យមានក្នុង ៦ ក្រិក្រវិភាបក្ខិ ចំពោះភាចក្ខិទាំង៧ ។ ឧទាយិភិក្ខុ
 វេទនា កំព្រឹត្តោ វេទនិកស ក្រិក្រវិភាបក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋិ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទតិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញាតិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ ។ យស្សាយស្មិភោ មមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ
 តុណ្ណិស្ស យស្ស មក្ខមតិ សោ អាសេយ្យ ។ ធុតិ-
 យញ្ញំ ឯកគត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយញ្ញំ ឯកគត្តំ វនាមិ
 ។ បេ ។ បដិកស្សិភោ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ មមតិ សង្ឃស្ស តស្ស
 តុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ បាយាមីតិ ។

[២៦៦] ឯវញ្ញំ បទ ភិក្ខុវេ បារត្តំ មាទត្តំ វនាមិ ។
 វេទ ភិក្ខុវេ ឧទាយិយា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិញ្ញា
 ឯវតំសំ ឧត្តរសង្កំ កវិញ្ញា វត្តាចំ ភិក្ខុចំ បាយេ វត្តិញ្ញា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ទុកយកិក្កនោះ ក៏សូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិមិនសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥច្ចុរ)សង្ឃក៏បានពារ
 ទុកយកិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការពារទុកយកិក្កមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក តាមចិត្តដល់លោកមានអាយុក្លិនណា
 លោកមានអាយុក្លិននោះ ឥច្ចុរស្សៀម បើមិនតាមចិត្តដល់លោកមានអាយុ-
 ក្លិនណាទេ លោកមានអាយុក្លិននោះ ឥច្ចុរពាលឡើង ។ ចំពោះ
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរផងផង ។ បេ ។ ចំពោះសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់
 បីផងផង ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានពារទុកយកិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក (ការពារនោះ) តាមចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្សៀម ។ ចំពោះសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្សៀម
 យ៉ាងនេះ ។

[២៦៧] ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ សង្ឃក្រវិញ្ញាទត្ត ៦ ពត្រី យ៉ាង
 នេះ ។ ខ្មាលភិក្ខុវាំងឡាយ ត្រូវទុកយកិក្កនោះចូលទៅកសង្ឃ ហើយ
 ធ្វើឧត្តរសង្កំ វត្តិញ្ញាមាតិ រួចសំពះបាទិក្ក ហល់បាំងឡាយ ហើយ

វិយចិន្ត ចូលវិញ្ញា

ធុត្តដំកំ ធិសីធិត្តា អញ្ញាលី បត្តិហត្តា ឯវេស្ស
 វេនិយា អហំ កន្ល ឯកំ អាបត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ញេនឯកំ
 សុត្តវិស្សជ្ជិ បញ្ញាហប្បដិច្ចង្គំ ។ ថេ ។ សោហំ បរិវត្ត
 បរិវសោ សធឿ តិស្សន្ទំ អាបត្តិំ ធាវត្តំ ហនត្តំ យាថិ
 តស្ស មេ សធឿ តិស្សន្ទំ អាបត្តិំ ធាវត្តំ ខានត្តំ
 អនាសំ ។ សោហំ ខានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាមជ្ជិ សញ្ញេនឯកំ សុត្តវិស្សជ្ជិ អច្បដិច្ចង្គំ សោហំ
 សធឿ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេនិកាយ
 សុត្តវិស្សជ្ជិយា អច្បដិច្ចង្គាយ ម្ភលាយ បដិកស្សន្ទំ
 យាថិ ។ តំ មំ សធឿ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេនិកាយ សុត្តវិស្សជ្ជិយា អច្បដិច្ចង្គាយ ម្ភ
 លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ កន្ល សធឿ អន្តរា ឯ
 កំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេនិកាយ សុត្តវិស្សជ្ជិយា
 អច្បដិច្ចង្គាយ ធាវត្តំ ខានត្តំ យាថាមីតិ ។ មុតិយម្បិ
 យាធិកត្តំ តតិយម្បិ យាធិកត្តំ ។

វិយចិន្ត ចូលវិញ្ញា

អត្ថយប្រាហាស ផ្គងអញ្ញាលីឡើង រោលយានិទេនា ចរិត្រប្រាសធិដ្ឋ
 ចរម្រឹម ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ឈ្មោះសញ្ញេនិកសុត្តវិស្សជ្ជិ ហើយបិទបាំងទុក
 ៤ ថៃ ។ ថេ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅចាំវាស្រួលហើយ បានសូមមានក្នុង ក្រឹ
 តិសិស្ស ចំពោះអាបត្តិពាំង ៣ សធឿកំបានឱ្យមានក្នុង ក្រឹតិសិស្សខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិពាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក្រឹត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនិកសុត្តវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិធិសិស្ស ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនិកសុត្តវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សធឿ
 កំបានពារខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេនិកសុត្តវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ចរិត្រប្រាសធិដ្ឋ
 ចរម្រឹម (វិញ្ញា) ខ្ញុំនោះ សូមបានក្នុង ក្រឹតិសិស្ស ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេនិកសុត្តវិស្សជ្ជិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទា-
 យិកិច្ចនោះ) ត្រូវសូមជាគម្របំពិវជនិ ត្រូវសូមជាគម្របំពិវជនិ ។

(២០៥) ឡត្តោ ភិក្ខុនា បដិសោយន សាឝ្យា ញាបេ-
 តញ្ចា សុណាតុ មេ កន្តេ សាឝ្យា អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ
 ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតនំ កំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចញ្ញា-
 ហាច្ឆដិច្ឆនំ ។ បេ ។ សោ បរិវត្តបរិវារសា សឝ្យំ តិស្សនំ
 អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ យោធិ ។ សាឝ្យា ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ តិស្សនំ អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
 សោ មាទត្តំ ចរញ្ញោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេ-
 តនំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អច្ឆដិច្ឆនំ សោ សឝ្យំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អច្ឆដិច្ឆនាយ មូលាយ ចដិកស្សនំ យោធិ ។ សាឝ្យា
 ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អច្ឆដិច្ឆនាយ មូលាយ ចដិ-
 កស្សិ ។ សោ សឝ្យំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អច្ឆដិច្ឆនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ
 យោធិ ។ យធិ សឝ្យស្ស បត្តកាលំ សាឝ្យា ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អច្ឆដិច្ឆនាយ ធារត្តំ មាទត្តំ ធនេយ្យ ។

(២០៧) ភិក្ខុស្កកន្ទាសប្រតិទយ ត្រូវផ្ញើស្សីថា ចតិគ្រហ្មនសិវ្ស
 ជំចម្រើន សូមគ្រូសិវ្សស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្ញើត) ឧទាយីភិក្ខុនោះ ត្រូវអាចត្តិ ឡើយ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ថៃ្ង ។ បេ ។ ឧទាយីភិក្ខុនោះ
 បាននៅចរិសប្រហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ ព្រឹត្តិសិវ្ស ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សិវ្សក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ ព្រឹត្តិសិវ្ស ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ឧទាយីភិក្ខុនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឡើយសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែបិទបាំងទុក ។ ឧទាយីភិក្ខុនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិសិវ្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឡើយសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សិវ្សក៏បាន
 ពារឧទាយីភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឡើយ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយីភិក្ខុ
 នោះ សូមមានត្ថ ៦ ព្រឹត្តិសិវ្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឡើយ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានការគួរ
 ដល់បដិវាហើយ សិវ្សក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ ព្រឹត្តិសិវ្ស ចំពោះអាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឡើយសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង ទុក ចុះ ។

វិទ្យាសាស្ត្រ បុរាណសាស្ត្រ

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ ទេ កន្លែ សង្កេត អយំ ឧទាយ
 កិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សរោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ចក្កាហាច្យដិច្ចដំ ។ ថេ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្កេត
 តិស្សដ្ឋំ អាចត្តិដំ ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្កេត ឧ-
 ទាយស្ស កិក្ខុលោ តិស្សដ្ឋំ អាចត្តិដំ ឆានត្តំ មាណត្តំ
 អនាសិ ។ សោ មាណត្តំ ចរោ អន្តរ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សរោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដំ សោ
 សង្កេត អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សរោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ ម្ពលាយ បដិកស្សដំ
 យាចិ ។ សង្កេត ឧទាយ កិក្ខុ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា
 សរោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ ម្ពលា-
 យ បដិកស្ស ។ សោ សង្កេត អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ-
 យា សរោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ
 ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្កេត ឧទាយស្ស កិក្ខុលោ
 អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សរោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដាយ ឆានត្តំ មាណត្តំ ឆេតិ ។ យស្សា-
 យស្សតោ ឧទាយ ឧទាយស្ស កិក្ខុលោ អន្តរ ឯកស្ស

វិទ្យាសាស្ត្រ បុរាណសាស្ត្រ

នេះ ជាពាក្យផ្លូវនៃសង្ឃ ។ បរិវត្តបរិវាសោ សង្កេត
 (ស្សដ្ឋ) ឧទាយកិក្ខុនេះ ក្រៅអាចត្តិ ឧទាយសរោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
 ចំណុចនីមួយៗ ។ ថេ ។ ឧទាយកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសោហើយ បាន
 សូមមានក្នុង ក្រឹតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមា-
 នក្នុងក្រឹតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ។ ឧទាយកិក្ខុនោះ កំណត់
 ប្រព្រឹត្តិមានក្នុង ក្រៅអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ឧទាយកិក្ខុនោះ ក៏បានសូមទៅពាក្យមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិនៃសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ សង្ឃ ក៏បានពាក្យឧទាយកិក្ខុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលបានចំណុចនីមួយៗ (សង្ឃ) ឧទាយកិក្ខុនោះ សូមមានក្នុង
 ក្រឹតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសរោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបានចំណុចនីមួយៗ ។ សង្ឃ ក៏បានក្នុង ក្រឹតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១
 ចំណុចនីមួយៗ ។ ការឱ្យមានក្នុង ក្រឹតិសង្ឃ ឧទាយកិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១

សមុបាយប្រដៅ មានគ្រប់

អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ធាវត្ថុ មានគុស្ណ ឆានំ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស
 ឧត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋ
 សង្ខារោ ទណាយស្ស ភិក្ខុវេ អន្តរា ឯតិស្សា អា-
 ចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ធាវត្ថុ មានគុ ឧត្តមតិ សង្ខារោ តស្មា តុណ្ណិ ។
 ឯវមេតំ ធារយាប័តិ ។

(៤០៧) សោ ចិណ្ណាមានត្ថោ អត្តាចារហោ អន្តរា
 ឯតំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចដំ ។ សោ ភិក្ខុវេ អាណេវេសិ អហំ អាវុសោ ឯតំ
 អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហាច្យ-
 ដិច្ចដំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណាមានត្ថោ អត្តាចារហោ
 អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 អប្បដិច្ចដំ កតំ ទុ ទោ មយោ បដិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។ តេ
 ភិក្ខុ កតវេតោ ឯតមត្ថំ អាណេវេសុំ ។ តេធម៌ ភិក្ខុវេ

សមុបាយប្រដៅ កាស្យោនាម

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែងទុក គាប់
 ចិត្តដល់លោកមានកាយអន្តរា លោកមានកាយអន្តរានោះ គប្បីស្រៀម
 មើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានកាយអន្តរាទេ ។ លោកមានកាយអន្តរានោះ
 គប្បីពាលឡើង ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរជនជន ។ បេ ។
 ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរជនជន ។ បេ ។ មានគុ ៦ រាត្រី សង្ឃ
 បានឲ្យដល់ទាយភិក្ខុ ចំពោះភាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិក-
 ាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចែងទុកហើយ (ការឲ្យមានគ្នានោះ) គាប់ចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះ
 ទុក ដោយភាសាស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០៧) ទាយភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ គួរដល់ភក្តា-
 ឧកម្ម ភិក្ខុវេភាចក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
 បានចែងទុកទេ ។ ទាយភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តដល់ភក្តិភិក្ខុថា ខែអាវុ-
 សោ ខ្ញុំត្រូវភាចក្តី ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចែងទុកទៅថ្ងៃ
 ៗថា ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានក្នុងរូបហើយ គួរដល់ភក្តាឧកម្ម ភិក្ខុវេភាចក្តី ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានចែងទុកទេ ភើខ្ញុំត្រូវ
 ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុចាំនោះ បាននាំយកសេចក្តីខ្ញុំក្រាបចង្អុល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ស្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនោះ ដើម្បីព្រោះ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិទ្យា

សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា
សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បនិច្ឆន្តាយ មូលា-
យ បដិកស្សិត្តា ពារត្តំ មាទត្តំ ទេតុ ។

[២០០] វិវត្ត បទ កិច្ច មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ញា ។ បេ ។

[២០១] វិវត្ត បទ កិច្ច ពារត្តំ មាទត្តំ ទេតុ
។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិ សង្ខេប ឧបាយស្ស
កិច្ចយោ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ញាតិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បនិច្ឆន្តាយ ពារត្តំ មាទត្តំ ទេតិ
សង្ខេប កស្មា តុណ្ណិ ។ វិវេចនំ ការយាមិទិ ។

[២០២] សោ ចិណ្ណាមាទត្តា កិច្ច អាណាថេសិ
អហំ អាណុសោ ឯកំ អាមត្តិ អាមដ្ឋិ សញ្ញាតិកា
សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហយ្យនិច្ឆន្តិ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណា-
មាទត្តា កតំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិតត្បន្តិ ។ ទេ កិច្ច
កតវាតា ឯកមត្តំ អាណាថេសុ ។ ទេហិ កិច្ច វេ
សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ។

សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ ។ ក្នុង បន្ទោះ
ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសម្បូរ
បាន ៦ ព្រឹត្តិ ។

[២០០] ខ្នាតកិច្ចពារត្តិយោ សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស
ក្នុងមូលាចត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[២០១] ខ្នាតកិច្ចពារត្តិយោ សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស
នេះ ។ បេ ។ ទេ ។ បេ ។ សង្ខេប ក៏បានសម្បូរបាន ៦ ព្រឹត្តិ ដល់ ១ ឧបាយ កិច្ច
ឯកស្ស ក្នុង បន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុកហើយ (ការស្រាវជ្រាវនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ខេប ព្រោះវាហុ
នោះ បានជាសង្ខេបស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយការ
ស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[២០២] ឧបាយ កិច្ច នោះ បានប្រព្រឹត្តិបាន ៦ ព្រឹត្តិ ហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
កិច្ចពារត្តិយោថា ខែកុសល ខ្ញុំស្រាវជ្រាវ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកាយសុត្ត-
និស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តិបាន ៦ ព្រឹត្តិ ហើយ
ក៏ខ្ញុំស្រាវជ្រាវបាន ៦ ព្រឹត្តិ ដូចម្តេចទៅទៀត ។ កិច្ចពារត្តិ នោះ បាននាំយកសេចក្តី
គំរូប្រាបចន្តិទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គប្រើប្រាស់ថា ខ្នាតកិច្ច
ពារត្តិយោ បើដូច្នោះ សង្ខេប ឧបាយ កិច្ច អន្តរ ឯកស្ស ។

[៤១៣] ឯវត្ថុ ធម៌ កិច្ចាវ អន្តរាត្រា ។ គេឧ
 កិច្ចាវ ឧបាយិយ កិច្ចាវ សង្ឃ ឧបសង្កម្ភិកា ឯកស
 ឧត្តរសង្ក កវិកា វុទ្ធានំ កិច្ចាវ ជាឧ វង្សិកា ឧត្តរសង្ក
 វិសិទ្ធិកា អញ្ញាវ បត្តហេតុ ឯវត្ថុ សង្ឃ វង្សិយា អវា
 ករុន ឯក អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 បញ្ញាហធម្មដ្ឋង្គំ សោហំ សង្ឃ ឯកស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហធម្មដ្ឋង្គាយ
 បញ្ញាហធម្មវិវាសំ យាធិ តស្ស មេ សង្ឃ ឯកស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហ
 ធម្មដ្ឋង្គាយ បញ្ញាហធម្មវិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ
 សន្តោ អន្តរា ឯក អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញាតិកំ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដ្ឋង្គំ សោហំ សង្ឃ អន្តរា ឯកស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដ្ឋ
 ង្គាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាធិ ។ តំ មំ សង្ឃ
 អន្តរា ឯកស្សា អាមត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តនិ
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដ្ឋង្គាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯក អាមត្តិ អាមត្តិ

[៤១៧] ខ្លាសក្កុតាំងឡាយ សង្ឃត្រូវក្រីក្រត្រូវខ្ពស់យ៉ាងនេះ ។
 ខ្លាសក្កុតាំងឡាយ ត្រូវទុកយកិក្កុតោចូលទៅកេសិក្ស ហើយធ្វើទុក្ខ
 កសន្តិភ្លៀងស្មាមាតិ រួចសំពះបោទាភិក្កុតាសំទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ
 ច្រហោងផ្គង់អញ្ញាសិទ្ធិ គោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 ម្យ៉ាងអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 ម្យ៉ាងនោះ សូមបញ្ចាហចរិកសនិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិ
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឲ្យបញ្ចាហចរិកស
 ដល់ម្យ៉ាងនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក៥ថ្ងៃ ។ ម្យ៉ាងនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ម្យ៉ាងនោះ សូមការ
 ពាក្យមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិសិស្ស ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានពាក្យ
 ម្យ៉ាងនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា
 តិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្យ៉ាងនោះ នៅបរិវាស
 រួចហើយ គួរដល់មានក្ខ ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតិក

សព្វេតិកា សុត្តនិស្សដិ អប្បដិទ្ធាយ សោហំ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដិយា អប្បដិទ្ធាយ ម្យលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។
 តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិ-
 កាយ សុត្តនិស្សដិយា អប្បដិទ្ធាយ ម្យលាយ បដិ-
 កស្សំ ។ សោហំ បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្តំ
 អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
 តិស្សន្តំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។ សោហំ
 មាទត្តំ ចរន្តា អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សព្វេតិកា
 សុត្តនិស្សដិ អប្បដិទ្ធាយ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកេស្សា
 អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិស្សដិយា អប្បដិទ្ធា-
 យ ម្យលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃោ
 អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដិយា អប្បដិទ្ធាយ ម្យលាយ បដិកស្សំ ។ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកេស្សា អាចត្តិយា សព្វេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដិយា អប្បដិទ្ធាយ ឆារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។

សុត្តនិស្សដិ តេមិទបាទបិទបំបិទុកេ ខ្ញុំខោនេបាទសូមការពាញាមកដាក់ក្នុង
 មូលាចត្តិធីនិស្សំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សដិ
 ដែលមិនបាទបិទបំបិទុកេ ។ សង្ឃបាទពាញាខ្ញុំខោនេមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
 ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិនបាទបិទ
 បំបិទុកេ ។ ខ្ញុំខោនេទៅចាក់ស្នូលហើយ បាទសូមមានក្នុង ៦ ក្រឹត្តិនិស្សំ
 ចំពោះភាចត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃបាទឲ្យមានក្នុងក្រឹត្តិដល់ខ្ញុំខោនេ ចំពោះភាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ខ្ញុំខោនេ កំពុងប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក្រឹត្តិភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្នោះ
 សព្វេតិកសុត្តនិស្សដិ តេមិទបាទបិទបំបិទុកេ ខ្ញុំខោនេបាទសូមការពាញា
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីនិស្សំ ចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្នោះសព្វេតិ-
 កសុត្តនិស្សដិដែលមិនបាទបិទបំបិទុកេ ។ សង្ឃបាទពាញាខ្ញុំខោនេមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិចំពោះភាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែល
 មិនបាទបិទបំបិទុកេ ។ ខ្ញុំខោនេបាទសូមមានក្នុង ៦ ក្រឹត្តិនិស្សំ ចំពោះភា-
 ចត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្នោះសព្វេតិកសុត្តនិស្សដិ ដែលមិនបាទបិទបំបិទុកេ ។

តស្ស មេ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ជា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ បារត្តំ មានត្តំ
 អនាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ អន្តរាយាស អន្តរ
 ឯកស្ស អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ជាតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ជា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ ចដិ-
 កស្សចំ យាចិ ។ តំ មំ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិ-
 យា សញ្ជាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ ចដិកស្ស ។ សោហំ សង្ឃ អន្តរ ឯកស្ស
 អាចត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ បារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សុខ្ខ
 អន្តរ ឯកស្ស អាចត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ បារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។
 សោហំ កន្លេ ចិណ្ណាមានត្តោ សង្ឃ អន្តរ យា កាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិត្តំ តតិយម្បិ យាចិត្តំ ។

សង្ឃបុគ្គលទ្វេភាគ ៦ កម្រិតដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានក្ត
 រួចហើយ គួរដល់អន្តរាយាស ក៏ត្រូវភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិ-
 កាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការព្រាងមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិដ៏សង្ឃ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានព្រាងខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង
 មូលាចត្តិ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បានសូមមានក្ត ១ កម្រិតដ៏សង្ឃ ចំពោះ
 ភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ សង្ឃបុគ្គលទ្វេភាគ ៦ កម្រិតដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បតិក្រព្រ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានក្តរួចហើយ (តប្បវ)មកសូមអន្តរាយាស
 ដ៏សង្ឃ ។ (ទាយិតិក្កុពោះ) ត្រូវសូមជាកម្របពីរដងដង ត្រូវសូម
 ជាកម្របពីរដងដង ។

[៤០៤] ត្រូវតែ កិក្ខុនា បដិសេធន សង្ឃោ
 ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្តុ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋ
 បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋំ ភោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ
 បញ្ញាហឃ្មវិភិសំ យាថិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្ខុនោ
 ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ញាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ញាហឃ្មវិភិសំ អនាសិ ។ ភោ
 បរិសេនោ អន្តរា ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដ្ឋំ ភោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ឫលាយ បដិសេស្សនំ យាថិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្ខុ អន្តរា ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ ឫលាយ បដិសេស្សិ ។
 ភោ បរិវត្តបរិភិសោ មាណស្វារោ អន្តរា ឯកំ
 អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អឃ្មដិច្ចដ្ឋំ

[៤០៤] ត្រូវតែក្នុងករណីសម្រេចបានសង្ឃីនិសង្ឃីថា បដិគ្រូប្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃីស្តាប់ខ្ញុំ (ឬវិក) ឧទាយិកិក្ខុនោ គ្រូភាចក្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោ បាន
 សូមបញ្ជាហឃ្មវិភិសង្ឃីនិសង្ឃី ចំពោះភាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃី ក៏ឱ្យបានបញ្ជាហឃ្មវិភិស
 ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះភាចក្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោ កំណើនទៅបរិភេស ក៏គ្រូភា-
 ចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំង
 ទុក ឧទាយិកិក្ខុនោ បានសូមការពារញាមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិដ៏សង្ឃ
 ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃី ក៏បានពារឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោ បានទាញវិស្សបាយ គ្រូ
 ដល់មានក្ត ក៏គ្រូភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ

លទ្ធផលទូទៅ អង្គ

សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 យ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អា
 ចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនា-
 យ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 ភិស្សន្តំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ ភិស្សន្តំ អាចត្តិំ ឆារត្តំ មាទត្តំ
 អនាសិ ។ សោ មាទត្តំ ឆារត្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ
 អាទិ ិ សញ្ញេតិកា សុត្តនិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ មូលា-
 យ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចនាយ ឆារត្តំ
 មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុទោ អន្តរា
 ឯកស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា

សមុប្បយន្តរា ៖ វិញ្ញាណ

តែមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការពញាមកដាក់ក្នុងមូ-
 លាចត្តិធិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ។ សង្ឃ ក៏បានពញាឧទាយិភិក្ខុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្ត-
 និស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានទៅបរិវាស
 រួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ ក្រតិធិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចាំនិ ៣ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឲ្យមានត្ត ១ ក្រតិធិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចាំនិ ៣ ។ ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ ក៏បានប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការ
 ពញាមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ។ សង្ឃ ក៏បានពញា
 ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
 តិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម
 មានត្ត ៦ ក្រតិធិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបំប៉នបំប៉នទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ ក្រតិ
 ធិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ

អប្បជិច្ឆន្តាយ ទារត្តំ ហនត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមា-
 នត្តោ អត្តាបារហោ អន្តរ វេតំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេត-
 ទិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរ វេតិស្សរ
 អាមត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយោ អប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្កំ អន្តរ វេតិស្សរ អាមត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរ វេតិស្សរ អាមត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយោ អប្បជិច្ឆន្តាយ ទារត្តំ ហនត្តំ យា ចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស កិក្កុរោ អន្តរ វេតិស្សរ អាមត្តិយា
 សញ្ចេតទិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយោ អប្បជិច្ឆន្តាយ ទារត្តំ
 ហនត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាបារហោ សង្ឃំ អត្តានំ
 យា ចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស ចត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិ
 កិក្កំ អន្តរ វេតិស្សរ វេតិស្សរ វេតិស្សរ វេតិស្សរ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយិ កិក្កុ វេតិស្សរ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេតទិកំ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ ចត្តា ហប្បជិច្ឆន្តំ ។ ប ។ សោ ចិណ្ណាបារហោ
 សង្ឃំ អត្តានំ យា ចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុ អន្តរ វេតិស្សរ ។

ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តទានក្នុងរូបហើយ
 ក្នុងរូបអត្តានកម្ម ក្រីក្រភាវត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមការពារក្រុម
 ពាក់ក្នុងមូលាចត្តិខ័និសង្ឃ ចំពោះភាវត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិក-
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ សង្ឃក៏បានទ្រទ្រង់ឧទាយិកិក្កុ
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះភាវត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមទាន
 ១ ព្រឹត្តិខ័និសង្ឃ ចំពោះភាវត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្ត-
 រិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ សង្ឃក៏បានទ្រទ្រង់ ១ ព្រឹត្តិដល់
 ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះភាវត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានចិច្ចាដ្ឋាន ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តទានក្នុងរូបហើយ
 (ឧទាយិ) មកសូមអត្តានកម្មខ័និសង្ឃ ។ បើម្ចាស់ទានក្នុងរូបសង្ឃ
 ហើយ សង្ឃក៏ប្រព្រឹត្តទានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្កុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្លាស់
 សង្ឃ ។ បើគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ចុះ (ផ្សំ) ឧទាយិ-
 កិក្កុនោះ ក្រីក្រភាវត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតទិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចាដ្ឋាន
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ប ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តទានក្នុងរូបហើយ (ឧទាយិ)
 មកសូមអត្តានកម្មខ័និសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ប្រព្រឹត្តទានកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុ ។

យស្សាយស្សនោ មមតិ ឧទាយិ ប្ប ភិក្ខុនោ អត្តានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 មុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ភតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ វត្តំតោ សៈដ្ឋុន ឧទាយិ ភិក្ខុ មមតិ
 សដ្ឋស្ស កស្មា តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ធាវយាមីតិ ។

[៤០៧] តេន ទោ បេ សមៈយេន ភាសេយ្យ ឧ-
 ទាយិ ឯតំ មមតិ អាចច្ឆា យោតិ សញ្ញាគមិតំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាភោចេសិ
 មហំ វនុសោ ឯតំ អាចច្ឆិ វបដ្ឋិ សញ្ញាគមិតំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ កតំ ធុ ទោ មយា ចំនិ-
 ចន្ទិវត្ថនំ ។ តេ ភិក្ខុ ភតវិនោ ឯតមត្តំ អាភោចេសិ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សដ្ឋេន ឧទាយិស្ស មិក្ខុនោ ឯតិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគមិតាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្ប-
 ដិច្ចនាយ បក្ខប្បវិវាសំ នេតុ ។

អត្តានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ ភាវចិត្តដល់វេលាមានកាយអង្គណា វេលា
 មានកាយអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនភាវចិត្តដល់វេលាមានកាយអង្គណា
 ទេ វេលាមានកាយអង្គនោះ គប្បីភោលឡើង ។ ខ្ញុំភោលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីជេនជេន ។ បេ ។ ខ្ញុំភោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីជេនជេន ។ បេ ។
 ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឃបាទធ្វើអត្តានកម្មចោយ អត្តានកម្មនោះ ភាវចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បាទជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះ
 ទុក ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៨] សម័យានោះឯង ឧទាយិមានកាយ ត្រូវភាវចិត្ត ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាគមិតសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះទៃ) ។ ឧទាយិភិក្ខុ
 នោះ បាទប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ខ្ញុំភោលសេចក្តីខ្ញុំ
 ភាវចិត្ត ១ ឈ្មោះសញ្ញាគមិតសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ រើខ្ញុំ
 ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំ ក្រាបចង្អុល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្ញុំភោលសេចក្តីខ្ញុំ ចម្រើន
 ចូរសង្ឃឲ្យបច្ចុប្បវិសោ (បរិវេសកន្លះទៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះភាវចិត្ត ១
 ឈ្មោះសញ្ញាគមិតសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។

[៤០២] ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ ជាតាត្រា ។ តេជ
 ភិក្ខុវេ ឧទាយិណ ភិក្ខុវេ សង្ឃ ឧបសម្ព័ន្ធិត្រា
 ឯតំសិ ឧត្តកសង្ឃ ភិក្ខុវេ វុទ្ធានំ ភិក្ខុវេ ជាតេ
 វុទ្ធិត្រា ឧត្តដិកំ ឯសិទិក្ខុ អញ្ញាសី បត្តិយោត្រា ឯវ
 មស្ស វចនំយោ អហំ កន្ល ឯតំ អាបត្តិ អាបត្តិ
 សាស្ត្រានិកំ សុត្តនិស្សន្និ បត្តិយ្យដិច្ចន្នំ សោហំ កន្ល
 សង្ឃ ឯតំស្ស អាបត្តិយា សាស្ត្រានិកាយ សុត្តនិ
 ស្សន្និយា បត្តិយ្យដិច្ចន្នាយ បត្តិយិវិសំ យា ចាតិកំ ។
 ឧតិយម្យំ យាចិត្តោ តតិយម្យំ យាចិត្តោ ។

[៤០៣] ត្រាត្រា ភិក្ខុវេ បដិទោលេន សង្ឃ
 ត្រាបតត្រា សុណាតុ មេ កន្ល សង្ឃ អយំ ឧទាយិ
 យំ ភិក្ខុ ឯតំ អាបត្តិ អាបត្តិ សាស្ត្រានិកំ សុត្តនិ
 ស្សន្និ បត្តិយ្យដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃ ឯតំស្ស អាបត្តិយា
 សាស្ត្រានិកាយ សុត្តនិស្សន្និយា បត្តិយ្យដិច្ចន្នាយ
 បត្តិយិវិសំ យា ចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តិកម្មំ

[៤០៤] ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ សន្សំត្រូវឱ្យយំនិរទះ ។ ម្នាល
 ភិក្ខុតាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុវេនោះចូលទៅរកសន្សំ ហើយធើ្វឧត្តកសន្សំ
 គ្រឿងស្នាម្នាក់ ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុវេសំតាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្នែង
 កណ្តុរិច្បាំង ពោលដាំនិរទះថា ចតិគ្រោះសន្សំដ៏បម្រើម ឱ្យត្រាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសោត្តនិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយចិទបាំងទុក ១ បត្តិ ចតិគ្រោះសន្សំ
 ដ៏បម្រើម ឱ្យនោះសូមចក្ខុចារិសនិសិស្ស ចំពោះតាបត្តិ ១ ឈ្មោះសោត្ត
 និកសុត្តនិស្សន្និ ដែលចិទបាំងទុក ១ បត្តិ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុវេនោះសូមជា
 គម្រប់ពីរជងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរជងផង ។

[៤០៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្មោះសច្រតិពល ត្រូវគ្រឿងសន្សំថា ចតិគ្រោះសន្សំ
 ដ៏បម្រើម សូមសន្សំស្តាប់ឱ្យ (ជ័រ)ឧទាយិភិក្ខុវេនោះ ត្រូវតាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សោត្តនិកសុត្តនិស្សន្និ ហើយចិទបាំងទុក ១ បត្តិ ឧទាយិភិក្ខុវេនោះ មកសូម
 ចក្ខុចារិសនិសិស្ស ចំពោះតាបត្តិ ១ ឈ្មោះសោត្តនិកសុត្តនិស្សន្និ ដែល
 ចិទបាំងទុក ១ បត្តិ ។ បើកម្ម មានកាលក្នុងដល់សន្សំហើយ សន្សំគប្បី

សង្ខេប ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ
 បក្ខបរិវាសំ នទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 ។ កន្ល កន្ល អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ
 អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តិវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ កោ
 សត្ថំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តិ
 វិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ បក្ខបរិវាសំ យា ចតិ ។
 សង្ខេប ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ
 បក្ខបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សយស្សោ មចតិ ឧទាយិ
 យស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 យ សុត្តិវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចនាយ បក្ខបរិវាសិស្ស
 នាវំ ។ កា ឡុណាស្ស យស្ស នក្ខចតិ កោ កា
 សយ្យ ។ ឧតិយម្យំ ឯតមត្ថំ ។ ធាតិ ។ បេ ។ តតិ
 យម្យំ ឯតមត្ថំ ។ ធាតិ ។ បេ ។ ធិណ្ណា សង្ខេប ឧទាយិ
 យស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ

ឱបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបិទទុក ១ បក្ខប្ប ។ នេះ ជាសាក្យអង្គីនិសង្ស ។ បរិស្រុត្រោះ
 សិស្សដ៏ច្រើន សូមសន្និស្តាប័ន្នំ (ជ្រូក) ឧទាយិភិក្ខុនោច្រូកអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបិទទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោមកសូម
 បក្ខបរិវាសនិសង្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបិទទុក ១ បក្ខ ។ សន្និក៍ឱបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបិទទុក ១ បក្ខ ។ ការឱបក្ខ
 បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តិវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបិទទុក ១ បក្ខ អាចចិត្តដល់លោកមាទាយុអង្គិណា លោក
 មាទាយុអង្គិណោះ គប្បីស្ងៀម មិនតាមចិត្តដល់លោកមាទាយុអង្គិណា
 ។ លោកមាទាយុអង្គិណោះ គប្បីពាលច្រើន ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្របពីរដងដង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្របពីរដងដង
 ។ បេ ។ សន្និក៍ឱបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះ

សុត្តនិស្សន្ទិយា បក្កប្បដិច្ចនាយ បក្កបរិវាសោ ទមនិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ ជាយាយមីនិ ។

[៤១៨] សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ
អាចត្តិ សព្វេតទិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ ។
សោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ អហំ អវុសោ ឯតំ អាចត្តិ
អាចត្តិ សព្វេតទិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ បក្កប្បដិច្ចនំ
សោហំ សង្ឃំ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតទិកាយ
សុត្តនិស្សន្ទិយា បក្កប្បដិច្ចនាយ បក្កបរិវាសំ យាទិ
តស្ស មេ សង្ឃំ ឯតំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតទិកា-
យ សុត្តនិស្សន្ទិយា បក្កប្បដិច្ចនាយ បក្កបរិវាសំ អ-
នាសិ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ
សព្វេតទិកំ សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ កតំ ទុ-
តោ មយា បដិបដ្ឋិតត្វនំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហារេសុំ ។ តេធមហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃំ ទុនាយិ ភិក្ខុ
អន្តរា ឯតំស្ស អាចត្តិយា សព្វេតទិកាយ សុត្តនិ-
ស្សន្ទិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ ចដិកស្ស-
ត្វ បុរិយាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ ទេតុ ។

សព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំទំព័រទុក ១ បក្កបរិយ (ការឱ្យបក្កបរិវាស
នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ប្រាមហេតុនោះ ជាទំព័រសង្ឃស្ស ។ ខ្ញុំសូម
ចាំសច្ច័រទុក ដោយអាហារស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] ទុនាយិភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនិវេសិវាស ក៏ត្រូវភាចក្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំទំព័រទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទុនាយិ-
ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា មូលភាវុសា ខ្ញុំត្រូវភាចក្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិហើយចំទំព័រទុក ១ បក្ក ខ្ញុំនោះសូមបក្កបរិវាសនិក
សង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិដែលចំទំព័រទុក ១ បក្ក
សង្ឃឱ្យបក្កបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិ-
ស្សន្ទិ ដែលចំទំព័រទុក ១ បក្ក ខ្ញុំនោះក៏ត្រូវវេសិវាសក៏ត្រូវភាចក្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំទំព័រទុក ៥ ថ្ងៃ ក៏ខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិចក្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសច្ច័រទុកប្រាចចត្តិទូលព្រះ
ពានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មូលភិក្ខុទាំងឡាយ មើម្ល៉េះ
ចូរសង្ឃទាញទុនាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះភាចក្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំទំព័រទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ
សមោទានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រៀបភាចក្តិ) ចំពោះភាចក្តិទាំងនោះម្តេច ។

[៤១៩] ឯវេញ បទ កិក្កនេ ម្ពលាយ បដិកស្សិ-
 កន្ធោ ។ កិក្កនេ ឧនាយិទា កិក្កនា សង្ខំ ឧបសង្ក-
 មិន្ទា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កកិក្កា វុទ្ធភិក្កំ កិក្កនំ ចារណ-
 វិនិក្កា ឧត្តដិកំ ទិសិទិនិក្កា អញ្ញាលី បត្តហោត្វា ឯវេស្ស-
 វចនិយោ អហំ កន្ត្តេ ឯកំ អាចគ្គិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតទិ-
 កំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បត្តុច្យដិច្ឆដំ សោហំ សង្ខំ ឯកិស្សា-
 អាចគ្គិយា សញ្ញេតទិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បត្តុ-
 ច្យដិច្ឆនាយ បត្តុច្យវិកិសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ខំ
 ឯកិស្សា អាចគ្គិយា សញ្ញេតទិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បត្តុច្យដិច្ឆនាយ បត្តុច្យវិកិសំ អនាសិ សោហំ បវិ-
 សត្តោ អន្តរា ឯកំ អាចគ្គិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតទិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហិច្ឆដិច្ឆដំ សោហំ កន្ត្តេ សង្ខំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចគ្គិយា សញ្ញេតទិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ញាហិច្ឆដិច្ឆនាយ ម្ពលាយ បដិកស្សនំ យាចាមិ-
 តិ ។ ទុតិយឯវេញ យាចិតត្វា តតិយឯវេញ យាចិតត្វា ។

[៤១៩] ខ្លាចកិក្កុវិកិស្សយ សង្ខំត្រូវពញាធាយិកិក្កុមភរណំ
 កុដិម្ពលាចគ្គិ យាធិនេ ។ ខ្លាចកិក្កុវិកិស្សយ ត្រូវពញាធាយិកិក្កុមភរណំ
 ទេវាភសង្ខំ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំនៃស្សាវុដ ផ្ទុយចង្កំបាតិកុវិកិស្ស
 វិកិស្សយ ប្រកត្តិយុប្រហោភី ផ្អងអញ្ញាយិច្ឆដំ ដោលយាធិនេថា
 បដិក្រត្រសង្ខំនិច្ឆេដិម្ពធា ឱត្តវិកិក្ក ១ ឈ្មោះសញ្ញេតទិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ហើយចំដុំទុក ១ បត្ត ឱត្តវិកិក្ក សូមបត្តច្យវិកិសង្កិសង្កិ ចំដោះអា-
 ចគ្គិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតទិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំដុំទុក ១ បត្ត សង្ខំកិក្ក
 បត្តច្យវិកិសង្កិសង្កិ ចំដោះអាចគ្គិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតទិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំដុំទុក ១ បត្ត ឱត្តវិកិក្ក តំណូនទៅបរិកស កិក្កវិកិក្ក ១ កុដិច្ឆនោះ
 ឈ្មោះសញ្ញេតទិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំដុំទុក ៥ ថ្ងៃ បដិក្រត្រសង្ខំ
 និច្ឆេដិម្ពធា ឱត្តវិកិក្ក សូមភាពញាមណវិកិក្កុវិកិសង្កិ ចំដោះ
 អាចគ្គិ ១ កុដិច្ឆនោះ ឈ្មោះសញ្ញេតទិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំដុំទុក ៥
 ថ្ងៃ ។ ត្រូវពញាធាយិកិក្កុមភរណំ ពញាធាយិកិក្កុមភរណំ សូមពញាធាយិកិក្កុមភរណំ ។

[៤២០] ព្យាត្រាធន កិក្ខុណា បដិទោលេន សង្ខ្រា
 ញាបេតកោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខ្រា អយំ ឧទាយិ
 កិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចន្តិ សាញាតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ
 បត្តប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សាញា-
 តិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បត្តប្បដិច្ចន្តាយ បត្តបរិ-
 វាសំ យាចិ ។ សង្ខំ ឧទាយិស្ស កិក្ខុតោ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សាញាតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បត្តប្បដិ-
 ច្ចន្តាយ បត្តបរិវាសំ អនាសំ ។ ភេន ចរិសេន្តា មន្តរ
 ឯកំ អាចត្តិ អាចន្តិ សាញាតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បត្ត-
 ហប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ខំ មន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សាញាតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បត្តហប្បដិច្ចន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សេយ្យំ យាចតិ ។ យទិ សង្ខស្ស
 បត្តកលំ សង្ខា ឧទាយិ កិក្ខុ មន្តរ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សាញាតិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បត្តហ-
 ប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យំ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខ្រា អយំ ឧទាយិ កិក្ខុ ឯកំ
 អាចត្តិ អាចន្តិ សាញាតិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បត្តប្បដិច្ចន្តំ

៤២០ ។ កិក្ខុណាសុក្កវិស្សជ្ជិយា បត្តប្បដិច្ចន្តំ សុមសង្ខស្តាប្បដិច្ចន្តំ (ស្សិក) ឧទាយិកិក្ខុនោប្រក្រាអាចត្តិ ឈ្មោះ
 សាញាតិកសុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯចន្តន្ត ១ បក្ខ ឧទាយិកិក្ខុនោ បាចស្តប
 បត្តបរិវាសនិសង្ខ ចំពោះអាចត្តិ ឈ្មោះសាញាតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែល
 ចំពន្តន្ត ១ បក្ខ ។ សង្ខំ កិក្ខុ មន្តរ បត្តបរិវាសនិសង្ខ ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ឈ្មោះសាញាតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលចំពន្តន្ត ១ បក្ខ ។ ឧទាយិ-
 កិក្ខុនោ កិក្ខុនោចរិវាស កិក្ខុអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្តោះ ឈ្មោះសាញាតិ-
 កសុក្កវិស្សជ្ជិ ហើយចំពន្តន្ត ៥ ៦ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោ ស្តុបេតកាញាមក
 ដាក់ក្នុងមូលាចត្តនិសង្ខ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្តោះ ឈ្មោះសាញាតិក-
 សុក្កវិស្សជ្ជិដែលចំពន្តន្ត ៥ ៦ ។ បើកម្មនាឧសាសន្តរាសង្ខេបហើយ
 សង្ខេបញ្ជីញាឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្តោះ
 ឈ្មោះសាញាតិកសុក្កវិស្សជ្ជិ ដែលចំពន្តន្ត ៥ ៦ ។ នេះ ជាពាក្យ
 ភ្ញៀវសង្ខ ។ បត្តប្បដិច្ចន្តំ សុមសង្ខស្តាប្បដិច្ចន្តំ (ស្សិក) ឧទាយិ-
 កិក្ខុនោប្រក្រាអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសាញាតិកសុក្កវិស្សជ្ជិហើយចំពន្តន្ត ១ បក្ខ

សមុបាយុត្តរៈ មូលាយ ចងិតស្សត

សោ សង្ខំ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មក្កច្បដ្ឋិច្ឆន្ទាយ មក្កចរិកំសំ យា ទិ ។
 សង្ខំ ទុណយិស្ស ភិក្កុលោ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មក្កច្បដ្ឋិច្ឆន្ទាយ មក្ក-
 ចរិកំសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរ ឯកំ អាមត្តិ
 អាមដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ មញ្ញាហច្បដ្ឋិច្ឆន្ទំ សោ
 សង្ខំ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហច្បដ្ឋិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ចងិត-
 ស្សនំ យា ចតិ ។ សង្ខំ ទុណយិ ភិក្កុំ អន្តរ ឯកំស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហ-
 ច្បដ្ឋិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ចងិតស្សតំ ។ យស្សាយស្សតោ
 ទមតិ ទុណយិស្ស ភិក្កុលោ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាហច្បដ្ឋិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ ចងិតស្សតំ សោ គុណ្ណស្ស យស្ស ទក្កមតិ
 សោ កាលេយ្យ ។ ទុតិយេវ្យំ ឯកមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។
 តតិយេវ្យំ ឯកមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។ ចងិតស្សតោ
 សង្ខំ ទុណយិ ភិក្កុ អន្តរ ឯកំស្សា អាមត្តិយា

សមុបាយុត្តរៈ មូលាយ ចងិតស្សត

ទុណយិភិក្កុនោ បាទស្វមបត្តចរិកំសង្ខំសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ១ មក ។ សង្ខំ កំបុនច្ប
 មក្កចរិកំសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំបាំងទុក ១ មក ។ ទុណយិភិក្កុនោ កំបុននៅចរិកំស កំ
 ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ហើយចំបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ (ឧប្បវ) ទុណយិភិក្កុនោ ស្វមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 មត្តិទីសង្ខំ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ខំ កំបុនពាញទុណយិភិក្កុនមកដាក់ក្នុងមូលាមត្តិ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការពាញទុណយិភិក្កុ មកដាក់ក្នុងមូលាមត្តិ ចំពោះអា-
 មត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតិកសុត្តរិស្សដ្ឋិ ដែលចំបាំងទុក ៥
 ថ្ងៃ ភាវចិត្តផលំលោកមានអាយុក្នុងណា លោកមានអាយុក្នុងនោះ ឧប្ប
 ស្ស័យ មិនភាវចិត្តផលំលោកមានអាយុក្នុងណា លោកមានអាយុ
 ក្នុងនោះ ឧប្បនោលទ្បំនិ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផង
 ផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផងផង ។ បេ ។ សង្ខំ
 បាទពាញទុណយិភិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាមត្តិ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញាគង្គិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឃ្មដិទ្ធនាយ
ច្រូលាយ មមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លិ ។ ឯវមេត
នារយាមីតិ ។

[៤២០] ឯវត្ថុ បទ កិក្ខុវេ បុរិមាយ អាមត្តិយា
សមោទាមបរិវសោ នាតវ្យោ ។ តេនកិក្ខុវេ ទុនាយំថា
កិក្ខុវេ សង្ឃំ ទុបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ទុត្តរសង្កំ ករិត្តា
វុទ្ធរាជំ កិក្ខុវេ ទាទេ វុទ្ធិត្តា ទុក្ខដិកំ ចិសិទិត្តា អក្ខលី
បន្តាហត្តា ឯវមស្មា វចនិយោ អហំ ករុន្ត ឯកំ អាមត្តិ
អាមត្តិ សញ្ញាគង្គិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិទ្ធនំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកំស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុត្តនិ-
ស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិទ្ធនាយ បក្ខបរិវសំ យាចិ តស្ស
មេ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិទ្ធនាយ បក្ខបរិវសំ អនាសិ
សោហំ បរិសន្តោ វទ្ធព ឯកំ វទេត្តិ អាមត្តិ សញ្ញា-
គង្គិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ បញ្ញាហឃ្មដិទ្ធនំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរា ឯកំស្ស អាមត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុត្តនិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហឃ្មដិទ្ធនាយ បុណាយ បដិកស្សនំ

ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ វេលាបិដិទុក ៥ វិថុ ហើយ (ការពាញ
នោះ) គាត់ចង់ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទាមសង្ឃស្ស ។ ខ្ញុំសូម
ហំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាមត្តិយាមីនេះ ។

[៤២១] ខ្លាឯកុតំនិទ្ធាយ សង្ឃត្រឡិទ្ធសមោទាមរិវស
ចំពោះអាមត្តិមយំនេះ ។ ខ្លាឯកុតំនិទ្ធាយ ត្រូវទាយកិក្ខុនោះ
ច្រូលទៅកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខរសង្កំ ទៀងស្មាម្លាង ថ្វាយចង្កី ទាមកិក្ខុ
ហសំនិទ្ធាយ ប្រទង្គិយព្រាហ្មនិទ្ធិអក្ខលិទៀង លាលយំនេះថា
ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
ហើយបិដិទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមចក្ខុបរិវសខ្លឹមសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ វេលាបិដិទុក ១ បក្ខ សង្ឃត្រឡិចកុបរិវស
ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ វេលាបិដិទុក
ទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនិទាយរិវស ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញាគង្គិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយបិដិទុក ៥ វិថុ ខ្ញុំនោះ សូមការពាញទុក
ជាតំកុដិមូលាមត្តិខ្លឹមសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិក-

យាចិ តំ មំ សុខ្យោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាហាច្ឆជំន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ កន្តេ សង្កំ អន្តរា ឯ-
 កិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ញាហាច្ឆជំន្នាយ ចុរិមាយ អាចត្តិយា សមោ-
 តាធមរិវាសំ យាចាមិតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិត្តោ
 តតិយម្បិ យាចិត្តោ ។

[៤៤៤] ព្រះត្រៃធន ភិក្ខុនា បដិចារលេខ សុខ្យោ
 ញ្ញាបេត្តោ សុណាតុ មេ កន្តេ សុខ្យោ អយំ ទោយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 បក្ខុច្ឆជំន្នំ សោ សង្កំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខុច្ឆជំន្នាយ បក្ខុចរិវា-
 សំ យាចិ ។ សុខ្យោ ទោយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្ខុ-
 ច្ឆជំន្នាយ បក្ខុចរិវាសំ អនាសិ ។ សោ ចរិវសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលា-
 បក្ខុ ចំពោះភាចក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ចតុគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមសមោទនាចរិ-
 វាសនីសង្ឃ ចំពោះភាចក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ នឹង ចំពោះភាចក្ខិទាំងដើម ។ ឧទាយិកិកុ ភយិ
 សូមដាក់ម្រប់ពីរដងផង ភយិសូមដាក់ម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៥] ភិក្ខុភក្ខាសច្រកិកលភយិវុទ្ធិសង្ឃោ ចតុគ្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ឧទាយិកិកុនោះ ក្រូកភាចក្ខិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិហើយចំណុំទុក ១ បក្ខុ ឧទាយិកិកុនោះ បាមសូម
 ចក្ខុចរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាចក្ខិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែល
 ចំណុំទុក ១ បក្ខុ ។ សង្ឃ ភិក្ខុទទ្យចក្ខុចរិវាសនីសង្ឃ ឧទាយិកិកុ ចំពោះ
 ភាចក្ខិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ១ បក្ខុ ។ ឧទាយិ-
 កិកុនោះកំពុងនៅចំរើស ក៏ក្រូកភាចក្ខិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-

បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សាញោតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ
 ម្ភលាយ បដិកស្សំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី កិក្កុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សាញោតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ ម្ភលាយ បដិកស្សំ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សាញោតិកាយ
 សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សាមោទាទបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស ធម្មកាលំ
 សង្ឃោ ឧទាយីស្ស កិក្កុយោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សាញោតិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា ហឫដិច្ចដ្ឋាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សាមោទាទបរិវាសំ ឧទាយិ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី
 កិក្កុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សាញោតិកំ សុត្តនិស្សដ្ឋិ
 បក្កុឫដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សាញោ-
 តិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បក្កុឫដិច្ចដ្ឋាយ បក្កុបរិវា-
 សំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស កិក្កុយោ ឯកិស្សា

សុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិទបំណិនទុកៗ ឧទាយិកុនោះ បាទសូមការពារព្រម
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបិណ្ឌសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិក-
 កសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទបំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បាទពារព្រមឧទាយិកុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ
 ដែលចិទបំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកុនោះ មកសូមសមោទាទបរិវាសនិ
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទ
 បំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ទិដិចំពោះអាបត្តិទានិដើម ។ ចើកឲ្យទានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោទាទបរិវាសនិឧទាយិកុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទបំណិនទុក ៥ ថ្ងៃ ទិដិចំពោះ
 អាបត្តិទានិដើម ។ នេះ ជាពាក្យផ្លៀងសង្ឃ ។ បរិក្រម្រាសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (អ្វីៗ) ឧទាយិកុនោះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសាញោតិក-
 សុត្តនិស្សដ្ឋិ ហើយចិទបំណិនទុក ១ ចក្ខុ ឧទាយិកុនោះ បាទសូមចក្ខុចារិកស
 ទិដិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសាញោតិកសុត្តនិស្សដ្ឋិ ដែលចិទបំណ
 ិនទុក ១ ចក្ខុ ។ សង្ឃក៏បាទឲ្យចក្ខុចារិកសដល់ឧទាយិកុ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុបាយុក្កុដេ សមោទានបរិវាសនា

អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញាប្ប-
 ដិច្ចនាយ បញ្ញាបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវាសន្តា
 អន្តរា ឯតំ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ញេតិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ញាបាប្បដិច្ចនំ សោ សង្ខំ អន្តរា ឯតំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញា បាប្បដិច្ចនាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ខេព ឧទាយិ កិក្កុ
 អន្តរា ឯតំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ញាបាប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។
 សោ សង្ខំ អន្តរា ឯតំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញា បាប្បដិច្ចនាយ បរិមាយ អាមត្តិ-
 យា សមោទានបរិវាសំ យាតតិ ។ សង្ខេព ឧទាយិស្ស
 កិក្កុនោ អន្តរា ឯតំស្សា អាមត្តិយា សញ្ញេតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញា បាប្បដិច្ចនាយ បរិមាយ អាមត្តិ-
 យា សមោទានបរិវាសំ នេតិ ។ យស្សយស្សនោ ឧមតិ
 ឧទាយិស្ស កិក្កុនោ អន្តរា ឯតំស្សា អាមត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ញា បាប្បដិច្ចនាយ
 បរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាស ស្ស នាទិ

សមុបាយុក្កុដេ ពាឡសមោទានបរិវាស

ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ កំពុងនៅបរិវាស កិក្កុវាចក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចិប្រាំទុក ៦ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាទសូមការ
 ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបក្កិខ័និសិក្ខ ចំពោះអាចក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៧ ថ្ងៃ ។ សិក្ខ ក៏បាទពាញ
 ឧទាយិកិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាបក្កិ ចំពោះអាចក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៨ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 មកសូមសមោទានបរិវាសខ័និសិក្ខ ចំពោះអាចក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៨ ថ្ងៃ ខ័និចំពោះអាចក្កិខាង
 ដើម ។ សិក្ខ ក៏បាទឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអា-
 ចក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំទុក ៨ ថ្ងៃ
 ខ័និចំពោះអាចក្កិខាងដើម ។ ការឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះអាចក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិប្រាំ
 ទុក ៨ ថ្ងៃ ខ័និចំពោះអាចក្កិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកមាតុកាយុក្កុណា

សោ តុណ្ណិស្ស យស្ស ធកុម្មតិ សោ កាសយ្យ ។
 តុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ ធិត្ថោ សាធម្មទ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុវេ
 អន្តរា ឯតិស្សា អាចត្តិយា សាញោតិកាយ សុត្តា-
 វិស្សដ្ឋិយា មញ្ញាមាម្មជិច្ឆន្ទាយ មុំមាយ អាចត្តិយា
 សនោនាធម្មិវាសោ ទមតិ សធម្មស្ស តស្មា តុណ្ណិ ។
 ឯវសេតំ ហាយមីតិ ។

[២២៣] សោ ធម្មិវុត្តមិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា
 ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញោតិកំ សុត្តាវិស្សដ្ឋិ មញ្ញាមា-
 ម្មជិច្ឆន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុចំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសា ឯតំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សញោតិកំ សុត្តាវិស្សដ្ឋិ មញ្ញាម្មជិច្ឆន្ទំ
 ។ បេ ។ សោ ហំ ធម្មិវុត្តមិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯតំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សញោតិកំ សុត្តាវិស្សដ្ឋិ មញ្ញាមាម្ម-
 ជិច្ឆន្ទំ តតិ បុ ។ ទា បយា បដិច្ឆិកាច្ឆន្ទំ ។ តេ ភិក្ខុ
 កតវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសិ ។ តេ ធម្មិ ភិក្ខុវេ សធម្ម

លោកមានអាយុអង្គរនោះ គប្បីស្ងៀម មិនភាច់ចិត្តដល់លោកមានអាយុ
 អង្គរណាទេ លោកមានអាយុអង្គរនោះ គប្បីពាលទៀត ។ ខ្ញុំពាល
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់
 ពីរដងផង ។ បេ ។ សន្សំ បានឱ្យសរោធានបរិវាសដល់ឧបាយិកក្ក
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំពុំទុក
 ទុក ៥ ថ្ងៃ មិនចំពោះអាចត្តិទាំងដើម (ការឱ្យនោះ) ភាច់ចិត្តដល់សន្សំ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសន្សំស្ងៀម ។ ខ្ញុំ សូមចាំសេចក្តីនេះទុក
 ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[២២៣] ឧបាយិកក្កនោះ បានទៅចាំសន្សំហើយ គួរដល់មានត្ត
 ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំពុំទុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ ឧបាយិកក្កនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសា
 ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំពុំទុក ១ បត្ត
 ។ បេ ។ ខ្ញុំខ្លាចទៅចាំសន្សំហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញោតិកសុត្តាវិស្សដ្ឋិ ហើយចំពុំទុក ៥ ថ្ងៃ ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ
 ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំព្រាបបង្គំទូលព្រះនាមព្រះ
 នាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ចម្រើន្នោះ ចូរសន្សំ

ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
កស្សិតា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបិវាសំ នេតុ ។

[៤៤៤] ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តោ ។ បេ ។

[៤៤៥] ឯវត្ថុ បទ ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោទានបិវាសោ នាគោ ។ បេ ។ នេតិ ។ បេ ។
ធិន្ទា សម្ព័ទ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯតិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តនិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបិវាសោ
នេតិ សម្ព័ស្ស ភស្មា តុល្លិ ។ ឯវមេតំ ជាវយាមីតិ ។

[៤៤៦] សោ បរិវត្តបិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ
អហំ អាវុសោ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្ត-
និស្សដ្ឋិ បត្តប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្តបិវាសោ
កតំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិត្យន្តំ ។ ភេ ភិក្ខុ ភតវតោ
ឯតេវន្តំ អាហារេសិ ។ ភេនហំ ភិក្ខុវេ សម្ព័ទ ឧទាយិ-
ស្ស ភិក្ខុនោ ភិស្សដ្ឋំ អាបត្តិ ធានត្តំ នេតុ ។

ពញ្ញាឧបាយិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកស្សដ្ឋិ ដែលចែប៉ាន់ទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមទ្យសមោទ-
នបិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។

[៤៤៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក្រុមពញ្ញាឧបាយិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៤៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក្រុមទ្យសមោទនបិវាស ចំពោះ
អាបត្តិទាំងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃទ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបាទទ្យសមោ-
ទនបិវាសដល់ឧបាយិក្កម ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
និកស្សដ្ឋិ ដែលចែប៉ាន់ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិទាំងដើម (ការ
ទ្យសមោទនបិវាសនោះ) នាច់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនេះ
បានជាសង្ឃស្ងៀមទៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម
យ៉ាងនេះ ។

[៤៤៦] ឧបាយិក្កមនោះ បានទៅចិវិស្សទេហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំគេអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកស្សដ្ឋិ
ហើយចែប៉ាន់ទុក ១ បក្ស ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ បានទៅចិវិស្សទេហើយ ឃើញគេ
ប្រតិបត្តិដូចខ្លួនទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះប្រាប់បង្គំខ្ញុំល
ព្រះនាងព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រាស្រ័យ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដើម្បីច្នៃ
ចូរសង្ឃទ្យទាទុក ៦ ក្រងដល់ឧបាយិក្កម ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

ឯកទត្ថំ អាណេចសិ ។ ទេវហិ កិក្ខុវេ ស្វេជ្ជិក
ឧទាយិ កិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
កាយ សុក្កិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
ចដិកស្សិត្តា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាស
នត្ថា នារត្តំ មាណត្តំ នេតុ ។

[៤៣០] ឯវត្ថុ បដ កិក្ខុវេ មូលាយ ចដិកស្សិ-
កញ្ញា ។ បេ ។

[៤៣១] ឯវត្ថុ បដ កិក្ខុវេ បុរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ នាតត្ថោ ។ បេ ។

[៤៣២] ឯវត្ថុ បដ កិក្ខុវេ នារត្តំ មាណត្តំ នាតត្តំ
។ បេ ។ នេតិ ។ បេ ។ ដិច្ច សង្ខេប ឧទាយិស្ស កិក្ខុ-
វោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុក្កិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋាយ នារត្តំ មាណត្តំ មមតិ
សង្ខស្ស ភស្មា តុល្លិ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] សោ ចិល្លាមានត្ថោ អញ្ញាធារយោ អន្តរា
ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុក្កិស្សដ្ឋិ
បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋំ ។ សោ កិក្ខុវេ អាណេចសិ អហិ

យកសេចក្តីខ្លះ ក្រាបចង្អុលព្រះមាតាព្រះភាព ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា
ខ្លួនកិក្ខុវេខ្លួនយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឹមព្រះពុទ្ធជាមួយក្នុងមូ-
លាបត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែល
ចំពោះចំណុច ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោទានបរិវាស ចំពោះអាចត្តិវារីវេម
ហើយសឹមឱ្យមានក្តី ៦ ក្រតិច្ឆៈ ។

[៤៣០] ខ្លួនកិក្ខុវេខ្លួនយ សង្ឃឹមព្រះពុទ្ធជាមួយក្នុងមូលា-
បត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣១] ខ្លួនកិក្ខុវេខ្លួនយ សង្ឃឹមព្រះមាតាព្រះភាព
ចំពោះអាចត្តិវារីវេម យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣២] ខ្លួនកិក្ខុវេខ្លួនយ សង្ឃឹមព្រះមាតាព្រះភាព ក្រតិ យ៉ាង
នេះ ។ បេ ។ សង្ឃឹម ។ បេ ។ សង្ឃឹមព្រះមាតាព្រះភាព ក្រតិ ផល្គវ័ន្ទ
ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កិស្សដ្ឋិ ដែល
ចំពោះចំណុច ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានក្តីនោះ) អាចចិត្តផល្គវ័ន្ទហើយ ព្រោះហេតុនោះ
បានជាសង្ឃឹម ។ ខ្ញុំសូមចំពោះសេចក្តីនេះខ្ញុំ ដោយការសង្ឃឹម
យ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិកិក្ខុវេ បានប្រព្រឹត្តមានក្តីចំពោះ គួរផល
អន្តរាអម្ប ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុក្កិស្សដ្ឋិ ហើយ
ចំពោះចំណុច ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុវេ បានប្រព្រឹត្តផល្គវ័ន្ទយថា

សមុទ្រយក្ខន្ត្រ មូលយបដិកស្សនា

អាវុសោ ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ សុត្តន្តិ-
 ស្សន្តិ បក្ខុប្បដិទ្ធនំ ។ ថេ ។ សោហំ ចិណ្ណោនាណត្ថោ
 អត្តាណាហោ អន្តរា ឯតំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញេតិកំ
 សុត្តន្តិស្សន្តិ បក្ខុប្បដិទ្ធនំ កតំ ទុ ទោ អយា
 បដិបដ្ឋិត្យន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ អគវតោ ឯតមត្តំ អំនោ-
 យេសំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ទុណយំ ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯតិស្សន្តិ អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្ត-
 និស្សន្តិយា បក្ខុប្បដិទ្ធនាយ មូលាយ បដិកស្សន្ត្រ
 បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោណាបរិវាសំ នត្តា ធារត្តំ
 មានត្តំ នេតុ ។

[២៣២] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សន្ត្រ
 តត្រោ ។ ថេ ។

[២៣៣] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាចត្តិយា
 សមោណាបរិវាសោ នាតត្រោ ។ ថេ ។

[២៣៤] ឯវត្ត បទ ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មានត្តំ ធាតត្តំ
 ។ ថេ ។ នេតិ ។ ថេ ។ ធាត្តំ សង្ឃោ ទុណយំស្ស
 ភិក្ខុវេ អន្តរា ឯតិស្សន្តិ អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ

សមុទ្រយក្ខន្ត្រ មូលយបដិកស្សនា

មូលភារុសោ ខ្ញុំត្រូវភាចត្តិ ទ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ហើយចំទ
 ចំនីទុក ទ ចក្ខុ ។ ថេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានក្នុងហើយ ក្នុងរាជស្ថានកម្ម
 ភិក្ខុវេភាចត្តិ ទ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ហើយចំទចំនី
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រកិច្ចក្នុងម្តេច ។ ភិក្ខុចំនីនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំ
 ក្រាបបង្គំមូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ក្រាស់ថា មូលភិក្ខុចំនី-
 ឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃតាញទុកយកក្នុងមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះ
 ភាចត្តិ ទ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ដែលចំទចំនីទុក ៥ ថ្ងៃ
 ហើយឱ្យសាខានានបរិវាស ចំពោះភាចត្តិ ទ ដើម ហើយសឹមឱ្យនាទុក
 ៦ ក្រីចុះ ។

[២៣៥] មូលភិក្ខុចំនីឡាយ សង្ឃត្រូវតាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 ចត្តិ យ៉ាងនេះ ។ ថេ ។

[២៣៦] មូលភិក្ខុចំនីឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោណាបរិវាស
 ចំពោះភាចត្តិ ទ ដើម យ៉ាងនេះ ។ ថេ ។

[២៣៧] មូលភិក្ខុចំនីឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យនាទុក ៦ ក្រី យ៉ាង
 នេះ ។ ថេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ ថេ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យនាទុក ៦ ក្រីដល់ទុកយក
 ភិក្ខុ ចំពោះភាចត្តិ ទ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តនិស្សន្តិ ដែល

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិយា បត្តាហឃ្មដិច្ចញាយ ធាតុំ ខានតុំ ខ-
មតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវរេតំ ធារយាមីតិ ។

(២៣៧) សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ កិក្កុចំ អាណេសេសិ
អហំ អាវុសោ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សរោតតិកំ
សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ បត្តាហឃ្មដិច្ចញំ ។ ថេ ។ សេហំ ចិណ្ណា-
មាណត្តោ កតំ នុ ទោ-មយា បដិបដ្ឋិតត្បន្តំ ។ តេ
កិក្កុ កុរុវតោ ឯតមតុំ អាណេសេសុំ ។ តេហំ កិក្កុវ
សង្ឃោ ឧទាយិ កិក្កុំ អត្តេតុ ។

(២៣៨) ឯវរេតុ បទ កិក្កុវ អត្តេតោ ។ តេ
កិក្កុវ ឧទាយិថា កិក្កុថា សង្ឃំ ឧបសង្កតិទ្វា
ឯតំសំ ឧត្តរសង្កំ កកិទ្វា វុឡិចំ កិក្កុចំ ធារេ
វដ្ឋិទ្វា ឧត្តរិកំ ចិសិទិទ្វា អញ្ចាលី បត្តាហឃ្មា ឯវរេស្ស
វចនិយា អហំ កន្តុ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សរោត-
តិកំ សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ បត្តាហឃ្មដិច្ចញំ សោហំ សង្ឃំ
ឯតិស្សា អាបត្តិយា សរោតតិកាយ សុភ័ក្តិស្សដ្ឋិយា
បត្តាហឃ្មដិច្ចញាយ បត្តាហឃ្មដិច្ចញាយ យាមិ តស្ស ថេ

ចិច្ចុប្បិទ្ធក វដ្ឋិ (ការទិវ្យមានគ្រោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះ
រោគនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
កការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

(២៣៧) ឧទាយិកិក្កុវនោះ ប្រព្រឹត្តមានគ្រោះហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
គ្នាភិក្កុថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ឈ្មោះសរោតតិកសុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ
ហើយចិច្ចុប្បិទ្ធក បក្ខ ។ ថេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានគ្រោះហើយ តើខ្ញុំ
ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្កុចំនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
ទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្កុចំឡាយ
បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើកត្តាឧបសង្កតិឧទាយិកិក្កុវ ។

(២៣៨) ម្ចាស់ភិក្កុចំឡាយ សង្ឃត្រូវទិវ្យអញ្ចាលីយ៉ាងនេះ ។
ម្ចាស់ភិក្កុចំឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្កុវនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរ-
សង្កតិទ្វិស្មាមាតិ ដោយបដិបត្តិទៅភិក្កុចំនាំឡាយ រួចអង្គុយប្រាហាស
ផ្នត់អញ្ចាលីទៀត ដោយយ៉ាងនេះថា ចតិគ្រហសេស្សដិច្ចម្រឹម ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
ឈ្មោះសរោតតិកសុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចុប្បិទ្ធក បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមចក្ខុ-
វិវាសនិសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិឈ្មោះសរោតតិកសុភ័ក្តិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចុប្បិទ្ធក

សុត្តន្តបិដក អង្គទី១២

សង្ការ ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តន្ត-
 វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចប្បដិច្ចនាយ បញ្ចបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ ចរិវិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ញេ-
 តិកំ សុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ការ
 អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិកាយ សុត្តន្តវិស្ស-
 ដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
 តិ តំ មំ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុត្តន្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ សោហំ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា
 សញ្ញេតិកាយ សុត្តន្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនា-
 យ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាតិ
 តស្ស មេ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-
 កាយ សុត្តន្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បុរិមា-
 យ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
 ចរិវិសន្តោ អាចត្តិយា អាចដ្ឋិ សញ្ញេតិកំ សុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ សង្ការ អន្តរា ឯកស្សន អាចត្តិយា សញ្ញេតិ-

សុត្តន្តបិដក កាលសុខអង្គនាម

ទុក ១ បុក សង្ការ កិប្បាធិប្បវាទសវល្ល័យនា ចំពោះភាគ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតិកសុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះទុក ១ ចេញ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅចំពោះ
 កិប្បាធិប្បវាទ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ ខឹងសង្ស័យ
 ចំពោះភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ការ កិប្បាធិប្បវាទនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ ចំពោះ
 ភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះ
 ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនិកសង្ការ ចំពោះភាគ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុះ ទុក ១ ថ្ងៃ ខឹង
 ចំពោះភាគ ១ ខាងដើម សង្ការ កិប្បាធិប្បវាទសវល្ល័យនា ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិកសុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុះ ទុក ៥ ថ្ងៃ ខឹងចំពោះភាគ ១ ខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅចំពោះសុត្ត
 ហើយ ក្នុងដល់មាតិកា កិប្បាធិប្បវាទ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-
 សុត្តន្តវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុះ ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការពារមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្កិ ខឹងសង្ស័យ ចំពោះភាគ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតិក-

វិទ្យាបិដក ពុលវិទ្យា

និកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា បញ្ចាបាច្ឆន្ទិយា មូលាយ
 បដិកស្សន្ទំ យាទី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា បញ្ចាបា-
 ច្ឆន្ទិយា មូលាយ បដិកស្សិសោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា
 បញ្ចាបាច្ឆន្ទិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទាន-
 ចរិកសំ យាទី កស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាចត្តិយា សញ្ញាគនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា បញ្ចា-
 បាច្ឆន្ទិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានចរិ-
 កសំ អនាសំ សោហំ ចរិក្កុបរិកសោ សង្ឃំ តិស្សន្ទំ
 អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ យាទី កស្ស មេ សង្ឃោ
 តិស្សន្ទំ អាចត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសំ សោហំ មាទត្តំ
 ចរញ្ញា អន្តរា ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាគនិកំ
 សុត្តនិស្សន្ទិ បញ្ចាបាច្ឆន្ទិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគនិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយា
 បញ្ចាបាច្ឆន្ទិយា មូលាយ បដិកស្សន្ទំ យាទី

វិទ្យាបិដក ពុលវិទ្យា

សុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បាទនាញ្ញ្យំនោះ មកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគនិកសុត្តនិស្សន្ទិ
 ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទសុមហោទានចរិកស ធីតិសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំ
 ណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ធីតិចំពោះអាចត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឃ ក៏បាទឱ្យសមោ-
 ទានចរិកសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគ-
 និកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ធីតិចំពោះអាចត្តិខាងដើម
 ខ្ញុំនោះ បាទនាញ្ញ្យំនោះ ក៏សូមមានក្នុង ៦ ព្រឹកធីតិសង្ឃ
 ទៀត ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ សង្ឃ បាទឱ្យមានក្នុង ៦ ព្រឹកដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ ក៏ពុំប្រព្រឹត្តមានក្នុង ក៏ប្រកាចត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ
 ខ្ញុំនោះ បាទសូមការពារពុំដាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីតិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ
 ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគនិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក ៥ ថ្ងៃ

សមុទ្រយុទ្ធពោ អន្តរាយាបត

តំ ថំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេតិ-
 កាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា
 សញ្ចេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទាធមរិកិសំ យាចិ ភស្ស មេ
 សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេតិកាយ
 សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
 យា សមោទាធមរិកិសំ អនាសិ សោហំ បរិវុត្តបរិ-
 វាសា សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ទារត្តំ
 មានត្តំ យាចិ ភស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សោ
 អាបត្តិយា សញ្ចេតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
 ហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ទារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ
 ចិណ្ឌាមានត្តោ អន្តាទារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទំ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ចេតិ-
 កាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ មូលាយ

សមុទ្រយុទ្ធពោ កាស្សមក្កាណម្ម

សង្ឃំ បាទពាញាខ្ញុំខ្លោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្សក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លោះ
 បាទសូមសមោទាធមរិកិសង្ឃំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតិកស្សក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
 ទារតិម សង្ឃិតបាទឲ្យសមោទាធមរិកិសង្ឃំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្សក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ និង
 ចំពោះអាបត្តិទារតិម ខ្ញុំខ្លោះ នៅបរិវាសន្តបរិយ បាទសូមបាទត្ត ៦
 ក្រតិទីកសង្ឃិទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្សក្កិ-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបាទឲ្យបាទត្ត ៦ ក្រតិវស្សខ្ញុំខ្លោះ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្សក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិ
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លោះ បាទសម្មុហនក្ករូបរិយ ក្នុងវស្សាអក្កាណម្ម កិក្រូ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្សក្កិស្សដ្ឋិ រិយចិច្ចាដិទុក
 ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំខ្លោះ បាទសូមការពាញាមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិទីកសង្ឃំ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកស្សក្កិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាដិទុក ៥ ថ្ងៃ

សុខៈ

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិទ្យា

ចងកស្ស័យ យាទី តំ មំ ស្រឡា អន្តរ ឯកស្ស័យ
 អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ញា ហឿ-
 ដ៏ឆ្មាយ ឡាយ ចងកស្ស័យ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ
 ឯកស្ស័យ អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ចញ្ញា ហឿដ៏ឆ្មាយ ប្រិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិ-
 វាសំ យាទី កស្ស័យេ ស្រឡា អន្តរ ឯកស្ស័យ អាចត្តិយា
 សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ញា ហឿដ៏ឆ្មាយ
 ប្រិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ សោ-
 ហំ ចរិក្កបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកស្ស័យ អាចត្តិយា
 សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ញា ហឿដ៏ឆ្មាយ
 ទារត្តំ មាទត្តំ យាទី កស្ស័យេ ស្រឡា អន្តរ ឯកស្ស័យ
 អាចត្តិយា សញ្ញាគង្គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ញា ហ-
 ឿដ៏ឆ្មាយ ទារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ សោហំ កន្ត-
 ទិណ្ណាមាទត្តា សង្ឃំ អន្តរ យាចាមិទិ ។ ទុតិយឿ
 យាទីកត្តំ ភតិយឿ យាទីកត្តំ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិទ្យា

សង្ឃ បាទ ពាក្យខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាទសូម
 សមោទានបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 គង្គិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះភាគក្តីទាំងដើម សង្ឃ
 បាទឱ្យសមោទានបរិវាសនីសង្ឃខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាគង្គិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះភាគក្តីទាំងដើម
 ខ្ញុំនោះ បាទនៅបរិវាសនីសង្ឃហើយ បាទសូមមានតួ ៦ ក្រអើ និងសង្ឃទៀត
 ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំចាប់
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បាទឱ្យមានតួ ៦ ក្រអើដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគក្តី ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគង្គិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំចាប់ទុក ៥ ថ្ងៃ ចតិក្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាទប្រព្រឹត្តមានតួចេញ (អន្សរ) មក
 សូមអញ្ជាញក្នុងនីសង្ឃ ។ ឧទាយិកត្ត ក្រៅសូមដាក់ប្រាប់ពីរដងដង ក្រៅ
 សូមដាក់ប្រាប់ពីរដងដង ។

សមុបាយត្ថក អង្គទី

(៤៣៧) ព្យាគ្គេន ភិក្ខុកាល បដិកាលេន សង្ខេប
 ញាបេតព្យា សុណានុ មេ កន្លៃ សង្ខេប អយំ ឧទាយ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាគិក្ខុ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគ-
 គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិកសំ
 យា ច ។ សង្ខេប ឧទាយស្ស ភិក្ខុកាល ឯកិស្សា អាចត្តិ-
 យា សញ្ញាគិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 បក្ខបរិកសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរ ឯកំ
 អាចត្តិ អាចត្តិ សញ្ញាគិក្ខុ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហាប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ខំ អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញា-
 គិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្សនំ យា ច ។ សង្ខេប ឧទាយ ភិក្ខុ អន្តរ
 ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ សង្ខំ
 អន្តរ ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ញាគិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា ស-
 មាណាបរិកសំ យា ច ។ សង្ខេប ឧទាយស្ស ភិក្ខុកាល

សមុបាយត្ថក អង្គទី

(៤៣៧) ភិក្ខុអនុល្លាសប្រគិល ត្រូវផ្លៀងសង្ខេប ចង់ត្រូវ
 សង្ខេបច្រើន សូមសង្ខេបចំ (ដ្រឹក) ឧទាយភិក្ខុនេះ ត្រូវអាចត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញាគិក្ខុសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុំទុក ១ បក្ខ ឧទាយភិក្ខុ
 នោះ បាទសូមបក្ខបរិកសនីសង្ខេប ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគ-
 គិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំណុំទុក ១ បក្ខ ។ សង្ខេប ក៏បាទឱ្យបក្ខ-
 បរិកសដល់ឧទាយភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាគិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលចំណុំទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយភិក្ខុនោះ កំពុងទៅបរិកស ក៏ត្រូវ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចំណុំទុក
 ៥ ថ្ងៃ ឧទាយភិក្ខុនោះ បាទសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខនីសង្ខេប
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ខេប ក៏បាទព្រាឧទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបក្ខ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុំទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយភិក្ខុនោះ បាទមកសូមសមោធាបរិកសនីសង្ខេប
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចំ
 ណុំទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។ សង្ខេប ក៏បាទឱ្យសមោធា

ព្រះគម្ភ

វិធានចំពោះ បុណ្យវិញ្ញា

អង្គរ ឯកស្សន្ទ អាមត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាទត្តារហោ អង្គរ ឯកស្សន្ទ អាមត្តិ អាមត្តិ សញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ សោ សង្ឃំ អង្គរ ឯកស្សន្ទ អាមត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សដំ យាមិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី កិក្កំ អង្គរ ឯកស្សន្ទ អាមត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សដំ ។ សោ សង្ឃំ អង្គរ ឯកស្សន្ទ អាមត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសំ យាមិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស កិក្កុយោ អង្គរ ឯកស្សន្ទ អាមត្តិយា សញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ

វិធានចំពោះ បុណ្យវិញ្ញា

បរិវាសដល់ឧទាយីកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះចុងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទានដើម ។ ឧទាយីកិក្កុនោះ ឃ្លានបរិវាស្សបាយ ក្នុងដល់អាមត្តិ ក៏ត្រូវអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុត្តវិស្សដ្ឋិ ហើយចំពោះចុងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយីកិក្កុនោះ បាទសូមការពារព្រាមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះចុងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ព្រាឧទាយីកិក្កុមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិនី ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះចុងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយីកិក្កុនោះ បាទសូមសមោទានបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះចុងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទានដើម ។ សង្ឃ ក៏បាទឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ឧទាយីកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិកាយសុត្តវិស្សដ្ឋិ ដែលចំពោះចុងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទានដើម ។ ឧទាយីកិក្កុនោះ បាទ

ពុទ្ធវិញ

សមុបាយបុគ្គល អក្កនំ

ចរិតុប្បិកសោ សធម្មំ តិស្សន្តំ អាចត្តិយំ ជានត្តំ មាធាត្តំ
 យាចិ ។ សធម្មំ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ តិស្សន្តំ អាចត្តិយំ
 ជានត្តំ មាធាត្តំ អនាសិ ។ សោ មាធាត្តំ ចរោ អន្តរា
 ឯកំ អាចត្តិ អាចដ្ឋិ សញ្ជេននិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចញ្ជា-
 ហឡដិច្ចនំ សោ សធម្មំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា
 សញ្ជេននិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ជាហឡដិច្ចនាយ
 ម្ហលាយ ចដិកស្សនំ យាចិ ។ សធម្មំ ឧទាយិ កិក្កុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេននិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ចញ្ជាហឡដិច្ចនាយ ម្ហលាយ ចដិកស្ស ។
 សោ សធម្មំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេននិកា-
 យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ជាហឡដិច្ចនាយ ចុវិហាយ
 អាចត្តិយា សមោទានចរិកសំ យាចិ ។ សធម្មំ ឧទា-
 យិស្ស កិក្កុយោ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា សញ្ជេននិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចញ្ជាហឡដិច្ចនាយ ចុវិហាយ
 អាចត្តិយា សមោទានចរិកសំ អនាសិ ។ សោ
 ចរិតុប្បិកសោ សធម្មំ អន្តរា ឯកិស្សា អាចត្តិយា

សមុបាយបុគ្គលៈ អក្កនំ

នៅចរិតុប្បិកសោ ក៏សូមមានគ្នា ៦ ក្រតិទិនសិស្សទៀត ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សិស្ស ក៏ប្រាថ្នាឲ្យមានគ្នា ៦ ក្រតិទិនសិស្សទៀត ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ឧបាយិកិកុរោនោះ ក៏ត្រូវប្រើគ្នាមានគ្នា ក៏ត្រូវអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេននិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយចិច្ចាតិទុក ៥ ថ្ងៃ ឧបាយិកិកុរោនោះ
 ប្រាថ្នាសូមការពារឲ្យមកដាក់ក្នុងម្ហលាចត្តិ ទិនសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេននិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាតិទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សិស្ស
 ក៏ប្រាថ្នាឲ្យឧបាយិកិកុរោនោះដាក់ក្នុងម្ហលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេននិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាតិទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧបាយិកិកុ
 នោះ ប្រាថ្នាសូមសមោទានចរិកសិស្ស ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេននិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាតិទុក ៥ ថ្ងៃ ទិនចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សិស្ស ក៏ប្រាថ្នាឲ្យសមោទានចរិកសិស្ស ៦ ឧបាយិកិកុ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេននិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច្ចាតិទុក ៥ ថ្ងៃ
 ទិនចំពោះអាចត្តិទាំង ៣ ។ ឧបាយិកិកុរោនោះ ប្រាថ្នាសូមសមោទានចរិកសិស្ស
 ក៏ប្រាថ្នាសូមមានគ្នា ៦ ក្រតិទិនសិស្សទៀត ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាហឃ្មនិច្ឆន្ទាយ
 នារត្តំ មានត្តំ យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ
 ឯកិស្សោ អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ
 បញ្ញាហឃ្មនិច្ឆន្ទាយ នារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចំណ្ហាមានត្តោ អន្តរាហោ មន្តរ ឯកំ អាចត្តិ អាចត្តិ
 សញ្ញាគតិកំ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាហឃ្មនិច្ឆន្ទិ សោ សង្ឃ
 អន្តរ ឯកិស្សោ អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិ-
 ស្សន្ទិយោ បញ្ញាហឃ្មនិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ចដិកស្សន្ទំ
 យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិស្សោ អាចត្តិយា
 សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាហឃ្មនិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ ចដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃ អន្តរ ឯកិស្សោ
 អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាហ-
 ឃ្មនិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ
 យា ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកិស្សោ
 អាចត្តិយា សញ្ញាគតិកាយ សុត្តនិស្សន្ទិយោ បញ្ញាហ-
 ឃ្មនិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃ អន្តរ ឯកិស្សោ

ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃ កំបុនឲ្យ
 មានត្ត ឯ កម្រិតសំខុទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិ-
 កសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក៥ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ត
 រូបហើយ គួរដល់អន្តរាម កម្រិតអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិ-
 សុត្តនិស្សន្ទិ ហើយចំណុំទុក៥ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិខ័ងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិ-
 សុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃកំបុនចាញ់ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្តនិស្សន្ទិ
 ដែលចំណុំទុក៥ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោទានបរិវាសន៍
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្តនិស្សន្ទិ ដែលចំ
 បុំណុំទុក៥ថ្ងៃ ខ័ងចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ កំបុនឲ្យសមោទាន-
 បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាចត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគតិកសុត្ត-
 និស្សន្ទិ ដែលចំណុំទុក៥ថ្ងៃ ខ័ងចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ បានទៅបរិវាសរូបហើយ កំបុនសូមមានត្ត ឯ កម្រិតនិសង្ឃចៀក

អាមត្តិយា សាញោតិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចក្កាហា-
 ប្បដិច្ចនាយ ធាតុំ មាណតុំ យាចិ ។ សង្កេត ឧទាយិស្ស
 កិក្កុយោ អន្តរ ឯកស្ស អាមត្តិយា សាញោតិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ចក្កាហាប្បដិច្ចនាយ ធាតុំ មាណតុំ
 អនាសិ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណតោ សង្ឃ អង្គាម យា ភតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យ សង្កេត ឧទាយិ កិក្កុ
 អត្តេយ្យ ។ ឯសា ញតិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេត
 អយិ ឧទាយិ កិក្កុ ឯកំ អាមត្តិ អាមត្តិ សាញោតិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ចក្កាហាប្បដិច្ចនំ ។ មេ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណតោ
 សង្ឃ អង្គាម យា ភតិ ។ សង្កេត ឧទាយិ កិក្កុ
 អត្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ឧទាយិស្ស កិក្កុយោ
 អង្គាម សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទត្តមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ទុតិយឡិ ឯតមតុំ វនាមិ ។ មេ ។ តតិយឡិ ឯតមតុំ
 វនាមិ ។ មេ ។ អត្តិកោ សង្កេត ឧទាយិ កិក្កុ ទមតិ
 សង្ឃស្ស តស្ស តុណ្ណិ ។ ឯវមេតិ ធារយាមតិ ។

លុតិស្សដ្ឋិ វមត្តា ។

ចំពោះអាមត្តិ ក្នុងពន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច បំណិទុក
 ដីថ្ម ។ សង្ឃកំបានឱ្យមានក្នុង ក្រដីដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាមត្តិ ក្នុង
 ពន្លោះ ឈ្មោះសាញោតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលចិច បំណិទុក ដីថ្ម ។ ឧទាយិ-
 កិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងចំពាយ មកសូមអញ្ជូនកម្មដល់សង្ឃ ។ មេ
 កម្មមានកាលក្នុងដល់សង្ឃចំពាយ សង្ឃត្រូវឱ្យអញ្ជូនកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុ ។
 នេះ ជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ ចត្តត្រូវសង្ឃដំបូង មូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 (ស្រី) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាមត្តិ ឈ្មោះសាញោតិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ចំពាយ
 ចិច បំណិទុក មក ។ មេ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្នុងចំពាយ
 មកសូមអញ្ជូនកម្មដល់សង្ឃ ។ សង្ឃ កំបានឱ្យអញ្ជូនកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្កុ ។
 អញ្ជូនកម្មចល់ឧទាយិកិក្កុ ភាគចំនួនដល់លោកមានភាយុអន្តរិកា លោក
 មានភាយុអន្តរិកានោះ គប្បីស្ងៀម មិនភាគចំនួនដល់លោកមានភាយុអន្តរិកា ។
 មេ លោកមានភាយុអន្តរិកានោះ គប្បីភោសឡើង ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្របបំណិទុក មេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្របបំណិទុក ។ មេ ។
 សង្ឃបានឱ្យអញ្ជូនកម្មដល់ឧទាយិកិក្កុ (អញ្ជូនកម្មនោះ) ភាគចំនួនដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបំណិទុកនេះទុក
 ដោយភាពស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចំណំដើមឈើទឹកស្អុល្យោនចេញ ។

[៤៤០] តែង ទោ បទ សមយេន អនាគរោ កិក្ក
 សម្ពុហុលា សម្ពុទិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តោ ហោតិ
 ឯកា អាមត្តិ ឯកាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ ដ្ឋិហម្ម-
 ដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ តិហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ ធុត្ថ-
 ហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ បញ្ចាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ
 នាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ សន្តាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា
 អាមត្តិ អដ្ឋាហម្មដិច្ចន្ទា ឯកា អាមត្តិ ធិហម្មដិច្ចន្ទា
 ឯកា អាមត្តិ ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា ។ សោ កិក្កុចំ អាណ-
 ចេសំ អហំ អាវុសោ សម្ពុហុលា សម្ពុទិសេសា អាមត្តិ-
 យោ អាមត្តិ ឯកា អាមត្តិ ឯកាហម្មដិច្ចន្ទា ។ បេ ។
 ឯកា អាមត្តិ ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា កង់ ទុ ទោ មយា
 បដិបដ្ឋិតត្ថន្ទំ ។ តេ កិក្កុ កតវនោ ឯតមត្តំ អាណ-
 ចេសុំ ។ តេធិ កិក្កុវេ សម្ពុទិសេសា ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា ធិសា
 អាមត្តិចំ យា អាមត្តិ ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា ធិសា អគ្សេន
 សមោណាធិបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤៤១] ឯវត្ស បទ កិក្កុវេ នាគត្វា ។ តេធិ
 កិក្កុវេ កិក្កុវេ សម្ពុទិសេសា ធិសាហម្មដិច្ចន្ទា ធិសា ធិសា

[៤៤០] សម័យនេះឯង កិក្កុ ទ្រូប ត្រូវអាមត្តិសម្ពុទិសេសា
 រុច្ឆិ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ១ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ២ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១
 ចំប៉ាន់ទុក ៣ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ៤ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ៥
 ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ៦ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ៧ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១
 ចំប៉ាន់ទុក ៨ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ៩ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ១០
 ថ្ងៃ ។ កិក្កុនោះបានប្រាប់ដល់កិក្កុផងនាថា ខ្លួនអាមត្តិ
 សម្ពុទិសេសារុច្ឆិ អាមត្តិ ១ ចំប៉ាន់ទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាមត្តិ ១
 ចំប៉ាន់ទុក ១០ ថ្ងៃ កើឡើងប្រតិបត្តិផ្លូវមេត្ត ។ កិក្កុចំនោះក៏នាំយក
 យេចក្តីខ្លះក្រាមចក្តីខ្លះប្រទេសនាគ្រោះភាគ ។ ប្រទេសន៍ទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្លួន
 កិក្កុចំនាំឲ្យយ ឃើញនោះ ចម្បងអាមត្តិចំនោះ អាមត្តិណា ដែលកិក្កុ
 នោះចំប៉ាន់ទុក ១០ ថ្ងៃ សម្បូរឲ្យសមោណាធិបរិវាសដល់កិក្កុនោះនាម
 វាវ្យ្យ(១)អាមត្តិនោះ ។

[៤៤១] ខ្លួនកិក្កុចំនាំឲ្យយ សម្បូរឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ខ្លួន
 កិក្កុចំនាំឲ្យយ ត្រូវកិក្កុនោះ ចូលទៅកេសន្យ ហើយធ្វើឧត្តរសន្តិៈ

១ គឺនាមចំនួនថ្ងៃដែលចំប៉ាន់ក្រាមចក្តីស្រស់ ។

សម្បជញ្ញក្រា អក្សរ សមោទានបរិវាសនា

ករិត្យា វង្សនំ កិក្ខុនំ ទានេ វង្សនា ឧត្តមិកំ មិសិ-
និត្យា អញ្ញាលី បត្តហេតុ វិមស្ស វង្សិយោ អហំ កន្លេ
សម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា
អាចត្តិ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទា ។ បេ ។ ឯកា អាចត្តិ ឧសា-
ហឃ្មដិច្ចន្ទា ។ សោ ហំ កន្លេ សង្ខំ តាសំ អាចត្តិ យោ
អាចត្តិ ឧសាហឃ្មដិច្ចន្ទា តស្ស អក្សេន សមោទាន-
បរិវាសំ យោ ចាមិកិ ។ ឧតិយម្យ យោ ចិតតោ តតិយម្យ
យោ ចិតតោ ។

(២២២) ព្យង្គន កិក្ខុនា បដិពលេន សង្ខារ
ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ខេ អយំ
វង្សនាហេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិ-
យោ អាបដ្ឋិ ឯកា អាចត្តិ ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទា ។ បេ ។
ឯកា អាចត្តិ ឧសាហឃ្មដិច្ចន្ទា ។ សោ សង្ខំ តាសំ
អាចត្តិ យោ អាចត្តិ ឧសាហឃ្មដិច្ចន្ទា តស្ស អក្សេន
សមោទានបរិវាសំ យោ ចតិ ។ យនិ សង្ខស្ស បត្តកល្យ
សង្ខេ វង្សនាមស្ស កិក្ខុនា តាសំ អាចត្តិ យោ
អាចត្តិ ឧសាហឃ្មដិច្ចន្ទា តស្ស អក្សេន សមោទាន-

សម្បជញ្ញក្រា អក្សរសមោទានបរិវាសនាធិបត្តិ

នៀវិស្តាម្ពាតិ ព្រាយចន្ទិ ព្រាយព្រាយកិក្ខុ ព្រាយ រូបកន្តិយា ព្រាយ វង្សិសញ្ញាលី
ទៀត ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបាទត្រូវអាចត្តិ
សង្ខារិសេសាជាប្រើន អាចត្តិ ១ ចំពោះទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាចត្តិ ១
ចំពោះទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ចណ្តាអាចត្តិភារិវាសនា
អាចត្តិណា ដែលចំពោះទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោទានបរិវាសនិសិស្ស
ភាគវិម្ពាចត្តិភារិវាសនា ។ កិក្ខុនា ត្រូវសូមជាតម្រូវចំពោះវង្សិសិស្ស
ជាតម្រូវចំពោះវង្សិសិស្ស ។

(២២២) កិក្ខុអក្សរសម្រេចពល ត្រូវនៀវិសិស្សថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុនាមានឈ្មោះថ្មីច្នេះ ត្រូវអាចត្តិ
សង្ខារិសេសាជាប្រើន អាចត្តិ ១ ចំពោះទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាចត្តិ ១
ចំពោះទុក ១០ ថ្ងៃ ចណ្តាអាចត្តិភារិវាសនា អាចត្តិណា ដែលចំពោះ
ទុក ១០ ថ្ងៃ កិក្ខុនា សូមសមោទានបរិវាសនិសិស្សភាគវិម្ពាចត្តិ
ភារិវាសនា ។ បើកម្មមានកាលក្នុងវង្សិសិស្ស ចណ្តាអាចត្តិភារិវាសនា
អាចត្តិណា ដែលចំពោះទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវសមោទានបរិវាស

ចរិកសំ ទិធមយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាភុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តាមោ កិក្កុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
 ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិ ឯកា អាមត្តិ ឯកា-
 ហាម្មជិច្ឆន្តា ។ មេ ។ ឯកា អាមត្តិ ទសាហាម្មជិច្ឆន្តា
 សោ សង្ឃំ តាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិ ទសាហា-
 ម្មជិច្ឆន្តា កស្សា អក្សេន សមោចានចរិកសំ យាធម៌ ។
 សង្ឃោ ឥត្តន្តាមស្ស កិក្កុនោ តាសំ អាមត្តិំ យា
 អាមត្តិ ទសាហាម្មជិច្ឆន្តា កស្សា អក្សេន សមោចា-
 ចរិកសំ ធម៌ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ ឥត្តន្តាមស្ស
 កិក្កុនោ តាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិ ទសាហាម្មជិច្ឆន្តា
 កស្សា អក្សេន សមោចានចរិកសស្ស ធាតំ សោ
 តុណ្ណាស្ស យស្ស ទក្កមតិ សោ កាសេយ្យំ ។
 ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វធាមិ ។ មេ ។ កតិយម្យំ ឯតមត្តំ
 វធាមិ ។ មេ ។ ទិញោ សង្ឃេន ឥត្តន្តាមស្ស កិក្កុនោ
 តាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិ ទសាហាម្មជិច្ឆន្តា កស្សា
 អក្សេន សមោចានចរិកសោ ទមតិ សង្ឃស្ស កស្សា
 តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ធាវយាមីតិ ។

ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ភាមនម្ភិកាចក្កិនោះចុះ ។ រទះ ជាភាស្យាផ្លូវ
 សង្ឃ ។ ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) ភិក្ខុនេះ
 មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាចក្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន អាចក្តិ ១ បិទបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃ ។ មេ ។ អាចក្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ចណ្តាអាចក្តិទាំង
 នោះ អាចក្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោចាន-
 ចរិកសមីចសង្ឃ ភាមនម្ភិកាចក្កិនោះ ។ ចណ្តាអាចក្តិទាំងនោះ អាចក្តិ
 ណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃឱ្យសមោចានចរិកសដល់ភិក្ខុមាន
 ឈ្មោះដូច្នោះ ភាមនម្ភិកាចក្កិនោះ ។ ចណ្តាអាចក្តិទាំងនោះ អាចក្តិណា
 ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឱ្យសមោចានចរិកស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ភាមនម្ភិកាចក្កិនោះ គាច់ចិត្តដល់លោកមានអាយុកន្លងណា លោក
 មានអាយុកន្លងនោះ ឆប្បិស្សៀម មិនគាច់ចិត្តដល់លោកមានអាយុកន្លងណា
 ទេ លោកមានអាយុកន្លងនោះ ឆប្បិស្សៀម ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីរដង ។ មេ ។ ខ្ញុំពាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ចំផងផង
 ។ មេ ។ ចណ្តាអាចក្តិទាំងនោះ អាចក្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ
 សង្ឃបាទឱ្យសមោចានចរិកសដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នោះ ភាមនម្ភិកាចក្កិនោះ
 ហើយ (ការឱ្យសមោចានចរិកសនោះ) គាច់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
 នោះ បាទជាសង្ឃស្សៀម ។ ខ្ញុំសូមបាលសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ
 ស្សៀមយ៉ាងនេះ ។

៣៣៧

សមុប្បយន្តរា អន្សេន សមោណាធមរិកសាសនំ

សមុប្បយន្តរា ការឱ្យសមោណាធមរិកសាសនាច្រើន

[៤៤៣] តេន ។ បទ សមយោ ៦ អន្សេនា កិក្ខុ
 សម្ពុហុណា សង្ករាជិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តោ ហោតិ
 ឯកា អាមត្តិ ឯកាហាម្បដិច្ចដ្ឋា ទ្វេ អាមត្តិយោ ទ្វីហា-
 ម្បដិច្ចដ្ឋាយោ^(១) តិស្សា អាមត្តិយោ តិហាម្បដិច្ចដ្ឋាយោ
 ចតិស្សា អាមត្តិយោ ចត្តហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ បក្ខា អាមត្តិ-
 យោ បក្ខាហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ ធ អាមត្តិយោ បាហា-
 ម្បដិច្ចដ្ឋាយោ សត្ត អាមត្តិយោ សត្តាហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ
 អដ្ឋ អាមត្តិយោ អដ្ឋាហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឈ អាមត្តិយោ
 ឈាហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ ធស អាមត្តិយោ ធសាហម្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយោ ។ សោ កិក្ខុនំ អាភោចេសិ អហំ អាវុសោ
 សម្ពុហុណា សង្ករាជិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ឯកា
 អាមត្តិ ឯកាហាម្បដិច្ចដ្ឋា ។ យេ ។ ធស អាមត្តិយោ
 ធសាហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ កកងំ ទុ ទោ មយា បដិបដ្ឋិ-
 កត្វន្តិ ។ តេ កិក្ខុ កតវេតា ឯតមត្តំ អាភោចេសិ ។
 តេនហិ កិក្ខុវេ សង្ករា តស្ស កិក្ខុនោ កាសិ
 អាមត្តិនំ យា អាមត្តិយោ សត្វនិហម្បដិច្ចដ្ឋាយោ តាសិ
 អន្សេន សមោណាធមរិកសំ ទេតុ ។

[៤៤៣] សមយោនោធិក កិក្ខុ ១ រូប គ្រូសាមគ្គិសង្ករាជិសេសា
 ច្រើន អាមត្តិ ១ ចំណុំនីមួយៗ ១ ថ្ងៃ អាមត្តិ ២ ចំណុំនីមួយៗ ២ ថ្ងៃ អាមត្តិ ៣
 ចំណុំនីមួយៗ ៣ ថ្ងៃ អាមត្តិ ៤ ចំណុំនីមួយៗ ៤ ថ្ងៃ អាមត្តិ ៥ ចំណុំនីមួយៗ ៥ ថ្ងៃ
 អាមត្តិ ៦ ចំណុំនីមួយៗ ៦ ថ្ងៃ អាមត្តិ ៧ ចំណុំនីមួយៗ ៧ ថ្ងៃ អាមត្តិ ៨ ចំណុំនីមួយៗ ៨ ថ្ងៃ
 អាមត្តិ ៩ ចំណុំនីមួយៗ ៩ ថ្ងៃ អាមត្តិ ១០ ចំណុំនីមួយៗ ១០ ថ្ងៃ ។ កិក្ខុនោ បាតប្រាបដល់កិក្ខុចាំនីមួយៗ ម្ចាស់អាវុសា ឱ្យគ្រូ
 អាមត្តិសង្ករាជិសេសាច្រើន អាមត្តិ ១ ចំណុំនីមួយៗ ១ ថ្ងៃ ។ យេ ។
 អាមត្តិ ១០ ចំណុំនីមួយៗ ១០ ថ្ងៃ រើឱ្យគ្រូប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ កិក្ខុចាំនី
 នោះ ក៏នាំយកសេចក្តីគំរូក្រាបបង្គំទូលច្រះមាត្រច្រះភាគ ។ ច្រះអង្គច្រង
 គ្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុចាំនីមួយៗ ដើម្បីច្រះ បណ្តាអាមត្តិចាំនីនោះ អាមត្តិ
 ចាំនីមួយៗណា ដែលចំណុំនីមួយៗនឹងអាមត្តិចាំនីអស់ សង្ឃិច្ចរិទ្ធ
 សមោណាធមរិកសាសនាសំរាប់កិក្ខុនោះ អាមត្តិម្ចាមត្តិចាំនីនោះចុះ ។

១ ។ ទ្វីហម្បដិច្ចដ្ឋា ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(២២២) ឯវត្ត ចន កិក្ខុវេ នាគត្យោ ។ កេន
 កិក្ខុវេ កិក្ខុវេ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរំសង្កំ
 កិក្ខុវេ ។ បេ ។ ឯវត្តស្ស វចនំយោ អហំ កន្តេ សម្ពុហុ-
 លា សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ឯកា អាចត្តិ
 ឯកាហឃ្យដិច្ចន្ទាយ ។ បេ ។ ឧស អាចត្តិយោ ឧសា-
 ហឃ្យដិច្ចន្ទាយោ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិធំ
 យោ អាចត្តិយោ សត្វចិវឃ្យដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោចានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ឧតិយឃ្យ យាចំ-
 កត្យោ ឧតិយឃ្យ យាចិកត្យោ ។

(២២៥) ឡត្តេន កិក្ខុវេ ចដិកលេន សង្ឃំ
 ញាមេតត្យោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃំ អយំ ឥត្តន្ទា-
 មោ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃំនិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចដ្ឋិ ឯកា អាចត្តិ ឯកាហឃ្យដិច្ចន្ទាយ ។ បេ ។ ឧស
 អាចត្តិយោ ឧសាហឃ្យដិច្ចន្ទាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាចត្តិធំ យោ អាចត្តិយោ សត្វចិវឃ្យដិច្ចន្ទាយោ តាសំ
 អក្សេន សមោចានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ យទិ សង្ឃំស្ស

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(២២២) ខ្នាលកំកុចំនំ ខ្យាយ សង្ឃំស្រុកត្រូវយ៉ាងនេះ ។ ខ្នាលកិក្ខុ
 ចំនំខ្យាយ ត្រូវកិក្ខុនោះចូលទៅកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃំរៀនសូ
 ត្រាង ។ បេ ។ រូបរោលយ៉ាងនេះថា ចតិគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃំទិសសជាច្រើន កាចត្តិ ១ បិទ បំណុល ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ កាចត្តិ
 ១០ បិទ បំណុល ១០ ថ្ងៃ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ចណ្តាកាចត្តិចំនំនោះ
 កាចត្តិណា ដែលបិទ បំណុលយូរជាង កាចត្តិចំនំអស់ ខ្ញុំសូមសរោចនា
 បរិវាសនីសង្ឃ ភាមនម្ភកាចត្តិចំនំនោះ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់
 ពីរដង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដង ។

(២២៥) កិក្ខុអ្នកឃ្លានសប្រតិកល ត្រូវប្រៀនសង្ឃថា ចតិគ្រូព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ប្រៀន) កិក្ខុនោះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃំទិសសជាច្រើន កាចត្តិ ១ បិទ បំណុល ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ កាចត្តិ
 ១០ បិទ បំណុល ១០ ថ្ងៃ ចណ្តាកាចត្តិចំនំនោះ កាចត្តិចំនំខ្យាយណា
 ដែលបិទ បំណុលយូរជាង កាចត្តិចំនំអស់ កិក្ខុនោះសូមសរោចនាបរិវាស
 នីសង្ឃ ភាមនម្ភកាចត្តិចំនំនោះ ។ បើគម្មមានកាលក្នុងសង្ឃរោយ

សមុទ្រយុទ្ធករ អគ្គេន សមោទានបរិវាសយាទត

បន្តកល្យំ សង្កេត ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាបត្តិចំ
 យា អាបត្តិយោ សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ ភាសំ អន្សេន
 សមោទានបរិវាសំ ទេនយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្លេ សង្កេត អយំ ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា អាបត្តិ ឯកា-
 ហប្បដិច្ចន្ទា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយោ រសា សង្ឃំ ភាសំ អាបត្តិចំ យា អាបត្តិយោ
 សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ ភាសំ អន្សេន សមោទានបរិវាសំ
 យា ទតិ ។ សង្កេត ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាបត្តិចំ
 យា អាបត្តិយោ សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ ភាសំ អន្សេន
 សមោទានបរិវាសំ ទេនំ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ
 ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាបត្តិចំ យា អាបត្តិយោ
 សត្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ ភាសំ អន្សេន សមោទានបរិវា-
 សស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស ទត្តមតិ សា
 កាសេយ្យ ។ ទតិយម្យិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

សមុទ្រយុទ្ធករ កាស្មេនសមោទានបរិវាសតាមកថ្មីអាចន្តិ

បណ្ណាភាចត្តិទាំងនោះ ភាចត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភា-
 ចត្តិទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ តាម
 តម្លៃភាចត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យក្លៀងសង្ឃ ។ ចតិគ្រូព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)ភិក្ខុនោះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវភាចត្តិ
 សង្ឃចិវសេសជាច្រើន ភាចត្តិ ១ ចិវប្បដិច្ច ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ភាចត្តិ ១០
 ចិវប្បដិច្ច ១០ ថ្ងៃ បណ្ណាភាចត្តិទាំងនោះ ពួកភាចត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ
 ចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភាចត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោទានបរិវាសនឹង
 សង្ឃ តាមតម្លៃភាចត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ណាភាចត្តិទាំងនោះ ពួកភាចត្តិណា
 ដែលភិក្ខុនោះចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភាចត្តិទាំងអស់ សង្ឃឲ្យសមោទានបរិ-
 វាសដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃភាចត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ណាភាចត្តិ
 ទាំងនោះ ពួកភាចត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះចិវប្បដិច្ចកយូរជាងភាចត្តិទាំងអស់
 កាឲ្យសមោទានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃភាចត្តិទាំង
 នោះ ភាចត្តិដល់លោកមានកាយុក្ខណៈ លោកមានកាយុក្ខន្តនោះ ធម្ម័
 ស្សៀម ទំនភាចត្តិដល់លោកមានកាយុក្ខណៈ លោកមានកាយុក្ខ
 នោះ ធម្ម័រោលរឡើង ។ ខ្ញុំរោលរសចក្កនេះជាគ្រូបដិវេសផលផល ។ បេ ។

ភតិយធម្មំ ឯតថត្ថំ វនាមិ ។ មេ ។ ធិន្ទោ សង្ក្រាន
 វត្តន្ទាមស្ស កិក្កុយោ តាសំ អាមត្តិំ យា អាមត្តិយោ
 សត្វចរិយ្យធិន្ទន្ទាយោ តាសំ អក្សេន សមោតានបរិ-
 វសោ មមតិ សង្កស្ស កស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ
 តានយាមីតិ ។

[៤៤៦] តេន ទោ បទ សមៈយេន អញ្ញតារោ កិក្កុ
 ទ្វេ សង្កានិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តោ ហោតិ ទ្វេ-
 មាសប្បធិន្ទន្ទាយោ ។ កស្ស ឯតនហោសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្កានិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្ប-
 ធិន្ទន្ទាយោ យទ្ធាហំ សង្កំ ឯតិស្សា អាមត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បធិន្ទន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្កំ ឯតិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បធិន្ទន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទិ ។ កស្ស សង្កោ ឯតិស្សា អា-
 មត្តិយោ ទ្វេមាសប្បធិន្ទន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។
 កស្ស បរិវាសន្តស្ស លទ្ធិន្ទោ ធិក្កមិ អហំ ទោ

ទ្ធិន្ទោសសេចក្តីនេះ ជាគម្របចម្រើនផង ។ មេ ។ ចណ្ណភាចក្តីចាំនិរោ
 ច្ចាភាចក្តីណា ដែលកិក្កុនោះចំទំ បំណងយូរជាង ភាចក្តីចាំនិរោសំ សង្ឃ
 បានឱ្យសមោតានបរិវាស ដល់កិក្កុនោះឈ្នួរឆ្នេរ ភាមវិទ្ធិភាចក្តីចាំនិ
 រោន (ការឱ្យសមោតានបរិវាសនោះ) ភាចក្តីដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ទ្ធិសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្រៀមយ៉ាង
 នេះ ។

[៤៤៦] សម័យានេឯនី កិក្កុ ១ ប្រក្រូភាចក្តីសង្ឃទិសេស ២
 ហើយចំទំ បំណងទុក ២ ទៃ ។ កិក្កុនោះមានសេចក្តីគ្រិះរិះដូច្នោះ ភាគ
 អញ្ញក្រូភាចក្តីសង្ឃទិសេស ២ ហើយចំទំ បំណងទុក ២ ទៃ ចើដូច្នោះមានកែ
 ភាគអញ្ញសូមទូមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ទៃ) ទីនិសង្ឃ ចំនោះភាចក្តី ១
 ដែលចំទំ បំណងទុក ២ ទៃ ។ កិក្កុនោះក៏បានសូមទូមាសបរិវាស ទីនិសង្ឃ
 ចំនោះភាចក្តី ១ ដែលចំទំ បំណងទុក ២ ទៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទូមាសបរិវាស
 ដល់កិក្កុនោះ ចំនោះភាចក្តី ១ ដែលចំទំ បំណងទុក ២ ទៃ ។ កាលកិក្កុនោះ
 កំពុងនិរោបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ជា ភាគអញ

ទ្រៀម សង្ឃតិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏
 ទ្រៀម តស្ស មេ ឯតនិយោសិ អហំ ទោ ទ្រៀម សង្ឃតិ-
 សេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម យទ្ធុ-
 ធាហំ សង្ឃ ឯតស្ស អាចត្តិយោ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម
 ទ្រៀមសម្រាប់សំ យោ ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃ ឯតស្ស
 អាចត្តិយោ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម ទ្រៀមសម្រាប់សំ យោ
 តស្ស មេ សង្ឃ ឯតស្ស អាចត្តិយោ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏-
 ទ្រៀម ទ្រៀមសម្រាប់សំ អនាសិ តស្ស មេ ឯតស្ស
 លទ្ធិនិម្មោ ទ្រៀម យទ្ធុធាហំ សង្ឃ ឯតស្ស អាចត្តិ-
 យោ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម ទ្រៀមសម្រាប់សំ យោ ចេយ្យន្តិ
 សោ កិក្ខនំ អាចេសិ អហំ អាចេសា ទ្រៀម សង្ឃតិសេ-
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម តស្ស មេ
 ឯតនិយោសិ អហំ ទោ ទ្រៀម សង្ឃតិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម យទ្ធុធាហំ សង្ឃ ឯតស្ស
 អាចត្តិយោ ទ្រៀមសម្រាប់ដ៏ទ្រៀម ទ្រៀមសម្រាប់សំ យោ-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃ ឯតស្ស អាចត្តិយោ ទ្រៀមសម្រាប់-
 ដ៏ទ្រៀម ទ្រៀមសម្រាប់សំ យោ តស្ស មេ សង្ឃ

ត្រូវតែបញ្ជាក់សង្ឃតិសេសា ២ ហើយចំណុចទី ២ ទី ១ កាល្យាណ កំណត់
 សេចក្តីត្រូវចែងឲ្យបាន កាល្យាណ ត្រូវតែបញ្ជាក់សង្ឃតិសេសា ២ ហើយចំណុច
 ទី ២ ទី ១ ច្រើនឡើយ មានតែកាល្យាណសម្រាប់សម្រាប់សង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ដែលចំណុចទី ២ ទី ១ ហើយកាល្យាណកំណត់សម្រាប់
 សម្រាប់សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ដែលចំណុចទី ២ ទី ១ សង្ឃ ក៏
 បានឲ្យសម្រាប់សម្រាប់សម្រាប់ ចំពោះអាចត្តិ ១ ដែលចំណុចទី ២
 ទី ១ ហើយ កាល្យាណកំណត់សម្រាប់សម្រាប់ កំណត់សេចក្តីសម្រាប់
 សម្រាប់ (ក្នុងចំណុច) ច្រើនឡើយ មានតែកាល្យាណសម្រាប់សម្រាប់
 សម្រាប់ ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំណុចទី ២ ទី ១ ។ កិច្ចការ បាន
 ប្រាប់ដល់កិច្ចការទៀត ឲ្យកាល្យាណ ឲ្យត្រូវតែបញ្ជាក់សង្ឃតិសេសា
 ២ ហើយចំណុចទី ២ ទី ១ ឲ្យបាន កំណត់សេចក្តីត្រូវចែងឲ្យបាន កាល្យា
 ណ ត្រូវតែបញ្ជាក់សង្ឃតិសេសា ២ ហើយចំណុចទី ២ ទី ១ ច្រើនឡើយ
 មានតែកាល្យាណសម្រាប់សម្រាប់សម្រាប់ ចំពោះអាចត្តិ ១ ដែលចំណុច
 ទី ២ ទី ១ ហើយឲ្យបានកំណត់សម្រាប់សម្រាប់សម្រាប់ ចំពោះ
 អាចត្តិ ១ ដែលចំណុចទី ២ ទី ១ សង្ឃកំណត់សម្រាប់សម្រាប់ ដល់ឲ្យ

វិធានបទ បុណ្យប្រា

ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិសទ្ធស្ស លទ្ធិធម្មោ ឥក្កនិ
 អហំ ទោ ទ្វេ សង្ករិសេសា អាចត្តិយា អាចត្តិ ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចនាយោ តស្ស មេ ឯតនហោសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ករិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 នាយោ យទ្ធជាហំ សង្កំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យារេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្កំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ករិ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស
 មេ បរិសទ្ធស្ស លទ្ធិធម្មោ ឥក្កនិ យទ្ធជាហំ សង្កំ
 ឥតិស្សាមិ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យារេយ្យន្តិ កងំ ទុ ទោ អយោ មជិបដ្ឋិតត្ថន្តិ ។
 តេ ភិក្ខុ អគវតោ ឯតនត្ថំ អារោទេសុំ ។ តេធាហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ករិ តស្ស ភិក្ខុវោ ឥតិស្សាមិ អាចត្តិយោ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

វិធានបទ បុណ្យប្រា

នោះ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុង
 នៅចំពេល ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ
 ត្រូវអាចក្តីសង្ស័យទិសេស ២ ហើយចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ កាលអាត្មាក៏មាន
 សេចក្តីស្រងូនដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាចក្តីសង្ស័យទិសេស ២ ហើយចែង
 ប៉ុន្មាន ២ ៣ ថ្ងៃដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ស័យ
 ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ ខ្ញុំនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាស-
 ន៍សង្ស័យ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ សង្ស័យ ក៏បានឱ្យទ្វេ-
 មាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ កាលខ្ញុំ
 នោះ កំពុងនៅចំពេល ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា ថ្ងៃ
 ដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ស័យ ចំពោះភាគទី
 ១ ទៀត ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ ក៏ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ កិច្ចភ័យ
 នោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្លះ ក្រាបចង្អុលប្រទានប្រទានភាគ ។ ប្រទាន
 គ្រប់គ្រាន់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុនាំនិទ្ធាយ ថ្ងៃដូច្នោះ សង្ស័យទ្វេមាសបរិវាស-
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាគទី ១ ទៀត ដែលចែងប៉ុន្មាន ២ ៣ ចុះ ។

សមុបាយត្តន្តរោ ទ្វេមាសបរិវាសនា

(២២៧) ឯវត្ត បទ កំភូរេ យាទាវោ ។ តេន
 កំភូរេ កំភូរោ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរា-
 សង្កំ ករិត្តា ។ មេ ។ ឯវត្តស្ស វចនិយោ អហំ កន្ត
 ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ឆន្តាយោ វស្ស មេ ឯវត្តយោសិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តា-
 យោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យានេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាធិ វស្ស មេ សង្ឃា ឯកំស្សា អា-
 ចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ
 វស្ស មេ បរិវត្តស្ស លទ្ធិនោ ឧត្តមំ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ឆន្តាយោ វស្ស មេ ឯវត្តយោសិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្តា-
 យោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យានេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ

សមុបាយត្តន្តរោ កាឡទ្វេមាសបរិវាស

(២២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក្រុំឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល

ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខកសង្ឃៈគ្រឿង
 ស្មាមាតិ ។ មេ.ន រួចគោលយ៉ាងនេះថា បង្គំត្រូវសង្ឃដ៏ចម្រើន ឬត្រូវ
 កាចត្តិសង្ឃចំសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ឬនោះ ក៏មានសេចក្តី
 ត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាអញត្រូវកាចត្តិសង្ឃចំសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក
 ២ ខែ ចេញនោះ មានតែភាគាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនីនិសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិ ១ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ឬនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនីនិ
 សង្ឃ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាស-
 បរិវាសដល់ឬនោះ ចំពោះកាចត្តិ ១ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ កាលដែលឬ
 នោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើចំ (ក្នុងចិត្ត) ថា ភាគា
 អញត្រូវកាចត្តិសង្ឃចំសេស ២ ហើយចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ឬនោះ ក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាអញ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃចំសេស ២ ហើយចិញ្ចឹម
 ចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ចេញនោះ មានតែភាគាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនីនិសង្ឃ

ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ យាទិ ភស្ម មេ សង្ឃោ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ភស្ម
 មេ បរិវាសន្តស្ស លទ្ធិទម្រោ ឥក្កមិ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ
 ឥតវិស្សាមិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ស្រាហំ អន្តេ សង្ឃំ ឥតវិស្សាមិ
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 វាទិ ។ ទុតិយម្យំ យាទិកញោ ឥតិយម្យំ យាទិកញោ ។

[៤៤៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុតា ចដិពលេន សង្ឃោ ញា-
 យេតញោ សុណាតុ មេ អន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តញោ
 ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមា-
 សប្បដិទ្ធគ្នាយោ ។ ភស្ម ឯតទេហាសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិទ្ធគ្នាយោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ឃំ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិទ្ធគ្នាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាទិ ។ ភស្ម សង្ឃោ ឯកសិក្ខា

ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងចុះទុក ២ ។ ខ្ញុំក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍
 សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងចុះទុក ២ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-
 បរិវាសំដល់ខ្ញុំ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែងចុះទុក ២ ។ កាលដែលខ្ញុំ
 កំពុងនៅបរិវាស ក៏បានសេចក្តីឆ្ងល់បាចបុរសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ
 មានតែភាគាញ សូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ទៀត
 ដែលចែងចុះទុក ២ ។ ចំពោះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាសបរិវាស
 ន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ទៀត ដែលចែងចុះទុក ២ ។ ។ កិច្ចនោះ
 ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុណ្ណាសប្រកិច្ចេន ត្រូវផ្ញើសង្ឃំថា ចំពោះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិច្ចនោះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវភាគទីសង្ឃ-
 ទិសេស ២ ហើយចែងចុះទុក ២ ។ ។ កិច្ចនោះមានឈ្មោះសេចក្តីត្រូវដូច្នោះថា
 ភាគាញត្រូវភាគទីសង្ឃទិសេស ២ ហើយចែងចុះទុក ២ ។ បើដូច្នោះ
 មានតែភាគាញសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី ១ ដែលចែង
 ចុះទុក ២ ។ ។ កិច្ចនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃ ចំពោះភាគទី
 ១ ដែលចែងចុះទុក ២ ។ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់កិច្ចនោះ

សមុបាយត្ថក្កា ទ្វេមាសបរិវាសនំ

អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ ភស្ស បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទម្មោ ឱក្កមិ អហំ ។ ទោ ទ្វេ សង្ករិសេសា អាចត្តិយា អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ភស្ស មេ ឯតទយោសិ អហំ ។ ទោ ទ្វេ សង្ករិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធាហំ សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្យន្តំ ។ សោហំ សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្យន្តំ ។ សោ សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ ភស្ស មេ បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទម្មោ ឱក្កមិ យទ្ធាហំ សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្យន្តំ ។ សោ សង្កំ ឯកំស្សា អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យោធម្មិ ។ យទិ សង្កស្ស បន្តកល្យំ សង្កោ ឥត្តនាមស្ស កិក្កុនោ ឯកំស្សា អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ធម្មេយ្យ ។ ឯសា ព្រត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លៃ

សមុបាយត្ថក្កា កាស្សទ្វេមាសបរិវាស

ចំពោះភាចក្កិ ១ ដែលចំពុំទុក ២ ខែ ។ កាលដែលកំពុងនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្មាអញត្រូវភាចក្តិសង្ឃទំលេស ២ ហើយចំពុំទុក ២ ខែ កាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រូវរះផ្លូវច្នោះថា កាត្មាអញត្រូវភាចក្តិសង្ឃទំលេស ២ ហើយចំពុំទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែកាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្កិ ១ ដែលចំពុំទុក ២ ខែ កាត្មាអញបាចសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្កិ ១ ដែលចំពុំទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បាចឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់កាត្មាអញ ចំពោះភាចក្កិ ១ ដែលចំពុំទុក ២ ខែ ។ កាលដែលកាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចចុះសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែកាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្កិ ១ ទៀត ដែលចំពុំទុក ២ ខែ ។ កិក្កុនោ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្កិ ១ ទៀត ដែលចំពុំទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលក្នុងដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ ត្រូវឲ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់កិក្កុនោឈ្នោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្កិ ១ ទៀត ដែលចំពុំទុក ២ ខែ ។ រោ ជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

វិយោហិត បុណ្យវិញ្ញា

សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តោមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ។ តស្ស
 ឯតទហោសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិ-
 យោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធភាហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សោ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសប-
 រិកសំ យាធម្ម្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សោ អាចត្តិ-
 យោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាធិ ។
 តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សោ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសបរិកសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិ-
 សន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឥត្តមិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិ-
 សេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ តស្ស
 មេ ឯតទហោសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិ-
 យោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធភាហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សោ អាចត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាស-
 បរិកសំ យាធម្ម្យន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សោ អាចត្តិ-
 យោ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាធិ ។

វិយោហិត បុណ្យវិញ្ញា

(ប្បវត្ត) ភិក្ខុនោះមានឈ្មោះថា ត្រូវភាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយ
 ចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះផ្សេងៗ កាត្តាអញ្ញត្រូវ
 ភាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ បើផ្សេងៗ មានតែ
 កាត្តាអញ្ញសូមទូទាសបរិកសន្តិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ដែលចំទប្រាំដំ-
 ទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ បានសូមទូទាសបរិកសន្តិសង្ឃ
 ចំពោះភាចត្តិ ១ ដែលចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានទូទាសបរិ-
 កលផលភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចត្តិ ១ ដែលចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ ។ កាលដែល
 ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិកស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចបុរសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា
 កាត្តាអញ ត្រូវភាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ កាត្តា
 អញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះផ្សេងៗ កាត្តាអញ ត្រូវភាចត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ បើផ្សេងៗ មានតែកាត្តាអញសូមទូទាសបរិកស
 ន្តិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ដែលចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ កាត្តាអញ ក៏បាន
 សូមទូទាសបរិកសន្តិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ដែលចំទប្រាំដំទុក ២ ខែ ។

សមុបាយព្រះ ទ្រ មាស បរិសិទ្ធា

តស្ស មេ សង្ឃ ឯកសិក្ខា អាចត្តិយា ទ្រេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស មេ បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទេវោ ឱក្កមិ យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រេមាសបរិវាសំ យាធម្មន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រេមាសបរិវាសំ យាធម៌ ។ សង្ឃោ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រេមាសបរិវាសំ ធម៌ ។ យស្សាយស្សនោ មមតិ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រេមាសបរិវាសស្ស នាធំ សោ កុណ្ណាស្ស យស្ស ធកុមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បំ ឯកនត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បំ ឯកនត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ ធិនោ សង្ឃោ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាចិ អាចត្តិយា ទ្រេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្រេមាសបរិវាសោ មមតិ សង្ឃស្ស តស្ស កុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ នារយាមិតិ ។ កេធកិក្ខុវ ភិក្ខុនា តទុច្ចាយាយ ទ្រេ មាសា បរិសិទ្ធា ។

សមុបាយព្រះ ត្រៃ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសន៍

សង្ឃកំបាទឱវទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះចុះទៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តី ខ្មាសបាចចុះសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែភិក្ខុនោះម្នាក់ទៀត មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឧទ្ធរ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃកំបាទឱវទ្ធមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលទ្រេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ។ ភាចក្តិដល់លោកមានកាយុក្កនិណា លោកមានកាយុក្កនិណោះ ឆប្បិស្សៀម បើមិនភាចក្តិ ដល់លោកមានកាយុក្កនិណាទេ លោកមានកាយុក្កនិណោះ ឆប្បិស្សៀម ។ ខ្ញុំកាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំ កាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបាទឱវទ្ធមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះភាចក្តិ ១ ទៀត ដែលចំទំបាំងទុក ២ ខែ ហើយ (ការឱវទ្ធនោះ) ភាចក្តិដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ ស្សៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយភាសាស្សៀមយ៉ាងនេះ ។ ខ្មាស ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះកាលស្រយភាចក្តីនោះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

(៤៤៧) ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស ឃិ
 យោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា
 មត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាទេ
 យ្យត្តំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិ
 ច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាទតិ ។ តស្ស សង្ឃា ឯ
 កិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិក
 សំ ទេតិ ។ តស្ស បរិសទ្ធិស្ស លទ្ធិទម្មោ ឥក្កមិ អហំ
 ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាស
 ប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតនហោសំ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃាធិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ
 ន្តាយោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមា
 សប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ យាទេយ្យត្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេ
 មាសបរិកសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ឃា ឯកិស្សា អា
 មត្តិយោ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិកសំ អនាសិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវង្ស

(៤៤៧) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុសិលាសនាខេ ត្រូវអាមត្តិ
 សង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះ
 ផ្លូវថ្មោះ កាត្តាអញ ត្រូវអាមត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ខែ
 បើផ្លូវថ្មោះ មានតែកាត្តាអញសូមទ្វេមាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១
 ដែលចំណុំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិកសនី
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ
 កំពុងនៅបរិកស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចបុរសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្តាអញ
 ត្រូវអាមត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំទុក ២ ខែ កាត្តាអញនោះ ក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះផ្លូវថ្មោះ កាត្តាអញត្រូវអាមត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំណុំ
 ទុក ២ ខែ បើផ្លូវថ្មោះ មានតែកាត្តាអញសូមទ្វេមាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះ
 អាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ កាត្តាអញនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិ
 កសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេ
 មាសបរិកសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ដែលចំណុំទុក ២ ខែ

តស្ស មេ បរិវាសិត្តស្ស លទ្ធិដទៃ ឱក្ខន្ធិ យទ្ធិនាហំ
 សង្ឃំ ឥតិវស្សាបិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិវស្សាបិ
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ទតិ ។ តស្ស សង្ឃំ ឥតិវស្សាបិ អាចត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនា តទុច្ចាយ ទ្វេ មាសា បរិវាសិត្តា ។

[២៧០] ឥន បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃានិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អាចត្តិ
 ជាតាតិ ឯកំ អាចត្តិ ន ជាតាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាចត្តិ
 ជាតាតិ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាទតិ ។ តស្ស សង្ឃំ តស្ស អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 សន្តោ ឥតិវស្សំ អាចត្តិ ជាតាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ មហំ
 ទោ ទ្វេ សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្ប-

កាលវេលាភាគាគញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីគ្មានបាបសីដ
 (ក្នុងចំនួន) ជា បើដូច្នោះ មានភាគាគញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ ក៏ក្នុងនោះ សូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ សង្ឃ
 ក៏បានទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំចំ
 ប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ១១
 ព្រោះការស្រ្តីយកអាចត្តិនោះ ។

[២៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុភិក្ខុនិសេសនោះ ត្រូវអាចត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ (ភិក្ខុនោះ) ជីវិតអាចត្តិ ១ មិន
 ជីវិតអាចត្តិ ១ ។ ក៏ក្នុងនោះ ជីវិតអាចត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិនោះ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ សង្ឃ ក៏ទ្វេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិនោះដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១ ។ ភិក្ខុនោះកំពុង
 នៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែជីវិតអាចត្តិ ១ ទៀត ។ ក៏ក្នុងនោះមានសេចក្តីប្រិះ
 ដូច្នោះថា ភាគាគញត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ១១

វិធម៌វិធាន បុណ្យវិញ្ញា

ដំបូងនាយ ឯកំ អាចត្តិ ជាតិ ឯកំ អាចត្តិ ឆ ជាតិ
 សោហំ សង្ឃំ យំ អាចត្តិ ជាតិ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដំបូងនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ
 តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ ឥតវិមំ អាចត្តិ ជាតិមិ
 យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឥតវិស្សាបិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ដំបូងនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ
 ឥតវិស្សាបិ អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងនាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតវិស្សាបិ អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដំបូងនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ធាតិ ។ តេធា
 តិក្កុវេ តិក្កុវា តទុណាយ ទ្វេ មាសា បរិវាសិត្វា ។

(២៧០) ឥធា ធា តិក្កុវេ តិក្កុ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយា អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដំបូងនាយ ឯកំ អា-
 ចត្តិ សាតិ ឯកំ អាចត្តិ ឆ សាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ
 អាចត្តិ សាតិ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងនាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្ស
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដំបូងនាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ធាតិ។

វិធម៌វិធាន បុណ្យវិញ្ញា

តែបុណ្យវិញ្ញាណ មិនបុណ្យវិញ្ញាណ អាត្មាញាណ ដឹងអាចត្តិណា
 ក៏បុណ្យវិញ្ញាណសម្រាប់សន្តិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិនោះ ដែលចំប៉ាន់ទុក
 ២ ខែ សង្ឃក៏បុណ្យវិញ្ញាណសម្រាប់សង្ឃអាត្មាញាណ ចំពោះអាចត្តិនោះ
 ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែហើយ អាត្មាញាណ កំពុងនៅចំពោះ សីលាប្រាប័
 តែដឹងអាចត្តិ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាញាណសម្រាប់សន្តិសង្ឃ
 សង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ទៀត ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 ទ្វេមាសបរិវាសន្តិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិ ទៀត ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។
 សង្ឃក៏បុណ្យវិញ្ញាណសម្រាប់សង្ឃភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិ ទៀត ដែល
 ចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ ខ្លួនភិក្ខុប៉ាន់ទុក ក្រៅភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ
 ព្រោះកាស្រីយកអាចត្តិនោះ ។

(២៧១) ខ្លួនភិក្ខុប៉ាន់ទុក ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ក្រៅអាចត្តិ
 សង្ឃាធិសេស ២ ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) លើកបុណ្យវិញ្ញាណ
 ចំប៉ាន់ទុក ទៀតលើកមិនបុណ្យ ។ ភិក្ខុនោះលើកបុណ្យវិញ្ញាណ ក៏សូម
 ទ្វេមាសបរិវាសន្តិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិនោះដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 ក៏បុណ្យវិញ្ញាណសម្រាប់សង្ឃភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិនោះដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។

សោ បរិសេន្តោ ឥតវម្បិ អាមត្តិ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ
 យោតិ មហំ ទោ ទ្វេ សង្កាទិសេសា អាមត្តិយោ
 អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ ឯកំ អាមត្តិ សរិ ឯកំ
 អាមត្តិ ន សរិ សោហំ សង្កំ យំ អាមត្តិ សរិ
 តស្ស អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាថី តស្ស មេ សង្កោ តស្ស អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសេន្តោ
 ឥតវម្បិ អាមត្តិ សរាមិ យទ្ធាយំ សង្កំ ឥតវិស្សាបិ
 អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 តេយ្យម្ពំ ។ សោ សង្កំ ឥតវិស្សាបិ អាមត្តិយោ ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាតតិ ។ តស្ស
 សង្កោ ឥតវិស្សាបិ អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ ធាតិ ។ ភេទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុណា-
 នាយ ទ្វេ មាសា បរិវេណត្វា ។

[៤៧២] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្កាទិ-
 សេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ។ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ
 ឯកាយ អាមត្តិយោ ឯទ្វេមតិកោ ឯកាយ អាមត្តិយោ

ភិក្ខុនារតំពុទ្ធនោបរិវេស កំស្រាថំតៃលីកយេញអាមត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុ
 នោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះប្តូរច្នោះ ពាក្យគ្រូ ក្រៅអាមត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយចំពោះពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ ពាក្យគ្រូលើកទានតៃអាមត្តិ ១ អាមត្តិ ១ ទៀត
 លើកមិនទាន ពាក្យគ្រូនោះ លើកទានអាមត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិ-
 វាសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិនោះ ដែលចំពោះពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ សង្ឃ ក៏ទាន
 ទ្វេមាសបរិវេសដល់ពាក្យគ្រូនោះ ចំពោះអាមត្តិនោះ ដែលចំពោះ
 ពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ ពាក្យគ្រូនោះ កំពុងនៅបរិវេស កំស្រាថំតៃលីកយេញអា-
 មត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែពាក្យគ្រូសូមទ្វេមាសបរិវេសនីសង្ឃ
 ចំពោះអាមត្តិ ១ ទៀត ដែលចំពោះពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេ-
 មាសបរិវេសនីសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិ ១ ទៀត ដែលចំពោះពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ ។
 សង្ឃក៏ទ្វេមាសបរិវេសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិ ១ ទៀត ដែលចំពោះ
 ពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ ក្រៅភិក្ខុនោះនៅបរិវេស ២ ទៃ
 ព្រោះអាស្រ័យអាមត្តិនោះ ។

[៤៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានោះក្រៅអាមត្តិសង្ឃ-
 ទិសេស ២ ហើយចំពោះពុទ្ធចក្រ ២ ទៃ អាមត្តិ ១ ឥតមានសង្ឃិយោ សង្ឃិយ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

វេទនិកោ ។ សោ សង្ឃយាយ អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ
 តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស ទេតិ ។ សោ បរិវាសន្តោ
 ឥតិស្សបិ អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស
 ឃំ ហោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយា
 អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយោ ឯកាយ អាចត្តិយា
 ឱទ្ធិមតិកោ ឯកាយ អាចត្តិយា វេទនិកោ សោហំ
 សង្ឃយាយ អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ តស្ស អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស យាធិ តស្ស មេ
 សង្ឃ តស្ស អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាស អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ ឥតិស្សបិ
 អាចត្តិយា ឱទ្ធិមតិកោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃ ឥតិស្សបិ
 អាចត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស យា-
 ធម្មន្តិ ។ សោ សង្ឃ ឥតិស្សបិ អាចត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចនាយ ទ្វេមាសបរិវាស យាចតិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

វិភក្តិភាចត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ អភមាសេចក្តីសង្ឃិយក្នុងភាចត្តិណា កិ
 សូមទ្វេមាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិទាំងនោះ ដែលចំបាំងទុក ២
 ១ ។ សង្ឃក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចត្តិនោះ ដែល
 ចំបាំងទុក ២ ១ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់
 សេចក្តីសង្ឃិយក្នុងភាចត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ
 ដូច្នោះ អាត្មាអញ ប្រូភាចត្តិសង្ឃិយសេស ២ ហើយចំបាំងទុក
 ២ ១ ភាចត្តិ ១ អភមាសេចក្តីយទេ សង្ឃិយវិភក្តិភាចត្តិ ១ អាត្មាអញ
 អភមាសេចក្តីសង្ឃិយ ក្នុងភាចត្តិណា កិសូមទ្វេមាសបរិវាសនិសង្ឃ
 ចំពោះភាចត្តិនោះ ដែលចំបាំងទុក ២ ១ សង្ឃក៏បាទឱ្យទ្វេមាសបរិ-
 វាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះភាចត្តិនោះដែលចំបាំងទុក ២ ១ អាត្មា
 អញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ឃិយក្នុងភាចត្តិ ១
 ទៀត បើដូច្នោះ មានវិភក្តិភាចត្តិសូមទ្វេមាសបរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះ
 ភាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំបាំងទុក ២ ១ ។ ភិក្ខុនោះ កិសូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនិសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិ ១ ទៀត ដែលចំបាំងទុក ២ ១ ។

៣៧៨

សមុបាយច្បាប់ មាតិកា

តស្សៈ សង្កេត ឥតវិស្សមិ អាមត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
ញាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុណា
តទុច្ចារាយ ទ្វេ មាសា បរិវាសិតញា ។

[២៧៣] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្កេតិសេសា
អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញាយោ ឯកា អាមត្តិ
ជាទប្បដិច្ចញា ឯកា អាមត្តិ អជាទប្បដិច្ចញា ។ សោ សង្ក័
តាសំ អាមត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
យា ចតិ ។ តស្សៈ សង្កេត តាសំ អាមត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
ញាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្សៈ បរិវាសិតស្ស អញ្ញោ
ភិក្ខុ អាមត្តិ ពហុស្សុតោ អាមត្តិកាមោ ចម្មតោ
វិទយនោ មាតិកាតោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេតាវិ សង្កិ
កុក្កុច្ចតោ សិក្ខុកាតោ ។ សោ ឃីវ ទេតិ តិ អយំ
អាវុសា ភិក្ខុ អាមត្តោ តិស្សយំ ភិក្ខុ បរិវាសិតិ ។
តេ ឃីវ ទេតិ អយំ អាវុសា ភិក្ខុ ទ្វេ សង្កេតិសេសា
អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញាយោ ឯកា អាមត្តិ
ជាទប្បដិច្ចញា ឯកា អាមត្តិ អជាទប្បដិច្ចញា សោ សង្ក័
តាសំ អាមត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សង្កិ កិច្ចការទ្វេមាសបរិវាសដល់កិច្ចការ ចំពោះអាមត្តិទៀត ដែលចំ
បាំងទុក ២ ទៃ ។ ម្ចាស់កិច្ចការទៀត ត្រូវកិច្ចការនៅបរិវាស ២ ទៃ
ព្រោះតាមរយៈកិច្ចការ ។

[២៧៣] ម្ចាស់កិច្ចការទៀត កិច្ចការសាសនានេះ ត្រូវអាមត្តិ
សង្កេតិសេសា ២ ហើយចំបាំងទុក ២ ទៃ អាមត្តិ ១ កិច្ចការហើយចំបាំង
ទុក អាមត្តិ ១ កិច្ចការដើរហើយចំបាំងទុក ។ កិច្ចការ កិស្សមទ្វេមាស-
បរិវាសនឹងសង្កិ ចំពោះអាមត្តិទាំងនោះ ដែលចំបាំងទុក ២ ទៃ ។ សង្កិ
កិច្ចការទ្វេមាសបរិវាសដល់កិច្ចការ ចំពោះអាមត្តិទាំងនោះ ដែលចំ
បាំងទុក ២ ទៃ ។ តាមកិច្ចការកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានកិច្ចការ
ដែលជាពហុស្សុត ចេះចាំកម្មវិធីតាម ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់
មាតិកា ជាបណ្ឌិត វិនិវេ តាមប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាច ជាអ្នក
មានសេចក្តីវិភង្គ ខឹងមានសេចក្តីប្រាជ្ញាសិក្ខា បាទមកដល់ ។ កិច្ច
នោះ កិស្សយោងនេះ ម្ចាស់អាវុសា កិច្ចការត្រូវអាមត្តិ ទៅបរិវាស
ចំពោះអាមត្តិ ។ តាមកិច្ចការ ពោលយោងនេះ ម្ចាស់អាវុសា កិច្ច
នេះ ត្រូវអាមត្តិសង្កេតិសេសា ២ ហើយចំបាំងទុក ២ ទៃ តែអាមត្តិ ១
កិច្ចការដើរហើយចំបាំងទុក អាមត្តិ ១ កិច្ចការដើរហើយចំបាំង
ទុក កិច្ចការ បាទស្តមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្កិ ចំពោះអាមត្តិទាំងនោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

យា ចិ តស្ស សង្ឃោ ភាសំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញ្ញំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ កិក្កុ
 អាចត្តោ តាសាយំ កិក្កុ បរិសតិ ។ សោ ឯវំ វិទេតិ
 យាយំ អាវុសោ អាចត្តិំ ជាធម្មដិច្ចញ្ញំ អធិកំ តស្ស
 អាចត្តិយា បរិវាសនា ធម្មតា រូបាតិ យោ ច ទ្វាយំ
 អាវុសោ អាចត្តិំ អជាធម្មដិច្ចញ្ញំ អធិកំ តស្ស
 អាចត្តិយា បរិវាសនា ធម្មតា រូបាតិ ឯតិស្ស្វា(១)
 អាវុសោ អាចត្តិយា កិក្កុ មានត្ថារហោតិ ។

(៤៥៤) ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ ទ្វេ សង្ឃោ ធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញ្ញាយោ ឯកា
 អាចត្តិ សរមាធម្មដិច្ចញ្ញំ ឯកា អាចត្តិ អសរមាធម្ម-
 ដិច្ចញ្ញំ ។ សោ សង្ឃំ ភាសំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ញ្ញំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា ចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ភាសំ
 អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចញ្ញំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិសទ្ធស្ស អន្លោ កិក្កុ អាចត្តិ តហុស្សុ
 តោ អាចត្តាតោ ធម្មជរោ វិទយជរោ មាតិណាជរោ

ដែលចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ សង្ឃ កិក្កុវេ ទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្កុវេ ចំពោះ
 អាចត្តិព័ន្ធនោះ ដែលចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ ម្ចាស់អាវុសោ កិក្កុវេ ត្រូវតែចង
 ព័ន្ធនោះ (ឥធម្ម) កិក្កុវេ នៅបរិវាស ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ កិក្កុវេ
 ហោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោ អាចត្តិណា ដែលកិក្កុវេនោះដឹងហើយ
 ចំទ ប៉ុន្តែ ១ ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌
 ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់អាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាចត្តិណាដែលកិក្កុ
 មិនដឹងហើយចំទ ប៉ុន្តែ ១ ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ឈ្មោះថា មិន
 ប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់
 អាវុសោ កិក្កុវេ ដល់មានត្ថបំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។

(៤៥៤) ម្ចាស់កិក្កុវេ ឱ្យយ កិក្កុវេ សាសនានេះ ត្រូវតែចងសង្ឃ-
 ចិសេស ២ ហើយចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ អាចត្តិ ១ កិក្កុវេ បានហើយចំទ ប៉ុន្តែ
 ១ អាចត្តិ ១ កិក្កុវេ មិនបានហើយចំទ ប៉ុន្តែ ១ ។ កិក្កុវេ ភិក្កុវេ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ដែលចំទ ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ ។
 សង្ឃកិក្កុវេ ទ្វេមាសបរិវាសដល់កិក្កុវេ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ដែលចំទ-
 ប៉ុន្តែ ២ វែ ១ ។ ការកិក្កុវេ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាប់វែនមានកិក្កុវេ
 ដែលជាតហុស្សុ ចេះចំទ មិនមែនកាយ ច្រឡំធម៌ ច្រឡំវិធី ច្រឡំ

១ មន្ត្រីបិណ្ឌ ឯកស្ស្វតិ ចាយ អនេតោ ។

៣២៧

សម្បយត្ថករ មានត្ថារហេ

បណ្ឌិតោ វិយត្ថោ វេជារី លជ្ជី កុក្កុត្តនេតោ សីត្តា-
 ភារមោ ។ សោ ឃី វេជតិ តី អយំ ភារុសោ កិក្កុ
 អាចន្ទោ កិស្សាយំ កិក្កុ បរិសតិ ។ គេ ឃី វេជតិ
 អយំ ភារុសោ កិក្កុ ទ្វេ សង្កាតិសេសា អាចតិយោ
 អាចតិ ទ្វេនាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯសា អាចតិ សាវោន-
 ប្បដិច្ចន្ទា ឯសា អាចតិ អសាវោនប្បដិច្ចន្ទា សោ សង្កា-
 តាសំ អាចតិ ទ្វេនាសប្បដិច្ចន្ទា ទ្វេនាសបរិកសំ
 យាតិ តស្ស សង្កា តាសំ អាចតិ ទ្វេនាសប្បដិច្ច-
 ន្ទានំ ទ្វេនាសបរិកសំ អនាសិ តាយោ អយំ ភារុសោ
 កិក្កុ អាចន្ទោ តាសាយំ កិក្កុ បរិសតិ ។ សោ ឃី
 វេជតិ យាយំ ភារុសោ អាចតិ សាវោនប្បដិច្ចន្ទា ធម្មកំ
 តស្ស អាចតិយា បរិកសនា ធម្មតា រូហតិ យា ច
 ទ្វាយំ ភារុសោ អាចតិ អសាវោនប្បដិច្ចន្ទា អធម្មកំ
 តស្ស អាចតិយា បរិកសនា ធម្មតា រូហតិ ឯ-
 តិស្ស ភារុសោ អាចតិយា កិក្កុ វោនត្ថារហេតិ ។

សម្បយត្ថករ កិក្កុត្តនេតោ

មាតិកា ជាចក្កិក រំលឹក មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសថ្លា ជា
 អ្នកមានសេចក្តីរំលឹក គឺមានសេចក្តីប្រាជ្ញាឬសិទ្ធិ បានមកដល់ ។ កិក្កុ-
 ភោរ សូយ៉ាងនេះថា ខ្នាលភារុសោ កិក្កុភោរគ្រោះកាចក្តិក កិក្កុភោរនៅ
 បរិកស ចំពោះកាចក្តិក ។ គួរកិក្កុភោរពាលយ៉ាងនេះថា ខ្នាលភារុសោ
 កិក្កុភោរ គ្រោះកាចក្តិកសង្កាតិសេស ២ ហើយចំទប់ចំទុក ២ ១៩ កាចក្តិក
 កិក្កុភោរលើកបានហើយចំទប់ចំទុក កាចក្តិក លើកមិនបានហើយចំទប់
 ចំទុក កិក្កុភោរ បានសូមទ្វេនាសបរិកសនឹងសង្កា ចំពោះកាចក្តិកនោះ
 ដែលចំទប់ចំទុក ២ ១៩ សង្ការីកំបានទ្វេនាសបរិកសដល់កិក្កុភោរ ចំពោះ
 កាចក្តិកនោះ ដែលចំទប់ចំទុក ២ ១៩ ខ្នាលភារុសោ កិក្កុភោរគ្រោះកា-
 ចក្តិកនោះ (ឯច្បាប់នេះ) កិក្កុភោរនៅបរិកស ចំពោះកាចក្តិកនោះ ។
 កិក្កុភោរ ពាលយ៉ាងនេះថា ខ្នាលភារុសោ កាចក្តិក ដែលកិក្កុលើក
 បានហើយចំទប់ចំទុក ការទ្វេបរិកសចំពោះកាចក្តិកនោះ ឈ្មោះថាប្រកប
 ដោយធម៌ ដុះច្បើន តាមសភាវធម៌ ខ្នាលភារុសោ ច្បាប់នេះ កាចក្តិក
 ដែលកិក្កុលើកមិនបានហើយចំទប់ចំទុក ការទ្វេបរិកសចំពោះកាចក្តិកនោះ
 ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះច្បើន ព្រោះមិនប្រកបតាមសភាវធម៌
 ខ្នាលភារុសោ កិក្កុភោរដល់មានក្តីចំពោះកាចក្តិកនោះ ។

[៤៧៧] ឆដ ចដ កិក្ខុវេ កិក្ខុ ទ្វេ សធិ្យនិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឯកា អាបត្តិ
 ទិព្វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឯកា អាបត្តិ វេចតិកប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
 សោ សធិ្យំ តាសំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចតិ ។ តិស្ស រាសី តាសំ អាបត្តិធំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តិស្ស បរិ-
 វាសន្តស្ស អត្តោ កិក្ខុ អាបត្តិ ធម្មស្សតោ អាភិកា-
 កោ ធម្មដរោ វិទយដរោ មាតិកាដរោ បណ្ឌិតោ
 វិទយតោ មេធាវី លទ្ធិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខាការោ ។
 សោ ឯវំ វទេតិ កី អយំ អវុសោ កិក្ខុ អាបត្តោ
 តិស្សយំ កិក្ខុ បរិវាសតិ ។ តេ ឯវំ វទេតិ អយំ
 អវុសោ កិក្ខុ ទ្វេ សធិ្យនិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឯកា អាបត្តិ ទិព្វេមតិកប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយោ ឯកា អាបត្តិ វេចតិកប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោ សធិ្យំ តាសំ
 អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុចាំនិទ្យាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សធិ្យនិសេស ២ ហើយចំប៉ុន្មាន ២ ខែ អាបត្តិ ១ កិក្ខុវេតនាទេសេចក្តី
 សធិ្យយហើយចំប៉ុន្មាន អាបត្តិ ១ កិក្ខុវេតនាទេសេចក្តីសធិ្យយ ហើយចំប៉ុ-
 ន្មាន ១ (វស្សា) កិក្ខុវេនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនីសធិ្យ ចំពោះ
 អាបត្តិចាំនិទ្យាយ ដែលចំប៉ុន្មាន ២ ខែ ។ សធិ្យ ក៏ប្រាថ្នាទ្វេមាស-
 បរិវាសដល់កិក្ខុវេនោះ ចំពោះអាបត្តិចាំនិទ្យាយ ដែលចំប៉ុន្មាន ២ ខែ ។
 កាលភិក្ខុវេនោះកំពុងទៅបរិវាស ក៏ប្រាថ្នាតែមាតិកុដខែ ដែលជាពុ-
 ស្សត ចេញក្នុងម្ភៃខែកាយ ទ្រទ្រង់ចម្រើន ទ្រទ្រង់វិធីយ ទ្រទ្រង់មាតិកា
 ជាចណ្ឌិត រាងវិ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមាន
 សេចក្តីវៃអង្គ មិនមានសេចក្តីប្រាជ្ញាផ្លូវសិក្ខា បាមមកដល់ ។ កិក្ខុ
 វេនោះសូមយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុវេនោះ ភិក្ខុវេនោះត្រូវអាបត្តិកិក្ខុវេនោះ
 បរិវាសចំពោះអាបត្តិកិក្ខុវេ ។ ពួកភិក្ខុវេនោះ គោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុវេនោះ
 ភិក្ខុវេនោះ ត្រូវអាបត្តិសធិ្យនិសេស ២ ហើយចំប៉ុន្មាន ២ ខែ អាបត្តិ
 ១ កិក្ខុវេនោះ វេតនាទេសេចក្តីសធិ្យយហើយចំប៉ុន្មាន អាបត្តិ ១ កិក្ខុ
 វេនោះ មានសេចក្តីសធិ្យយហើយចំប៉ុន្មាន កិក្ខុវេនោះ សូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនីសធិ្យ ចំពោះអាបត្តិចាំនិទ្យាយ ដែលចំប៉ុន្មាន ២ ខែ

តស្ស សង្ការោ កាសំ អាចត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ
 អាចន្ទោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវាសតិ ។ សោ ឃី វិនេតិ
 យាយំ អាវុសោ អាចត្តិ និទ្ទេមតិកប្បដិច្ចន្ទា អធិកំ
 តស្ស អាចត្តិយោ បរិវាសនានំ អធិតា រូហតិ យោ ច
 ទ្វាយំ អាវុសោ អាចត្តិ វេមតិកប្បដិច្ចន្ទា អធិកំ
 តស្ស អាចត្តិយោ បរិវាសនានំ អធិតា ច រូហតិ
 ឯតិស្ស អាវុសោ អាចត្តិយោ ភិក្ខុ មាណាវាយោតិ ។

(៤៥៦) តេ ទោ ចន សមយេន អញ្ញាតោ ភិក្ខុ
 ទ្វេសង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចន្ទោ យោតិ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស ឯតេយោសិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចន្ទិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ យទ្ធាហំ សង្កំ ទ្ធិនំ អាចត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ
 ឯតេមាសបរិវាសំ យោ ទេយ្យន្តិ ។ សោ សង្កំ ទ្ធិនំ
 អាចត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯតេមាសបរិវាសំ យោ ច ។
 តស្ស សង្ការោ ទ្ធិនំ អាចត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯតេ-
 មាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិវាសន្តស្ស លទ្ធិនម្មោ

សង្ការោ កំបុនឱ្យវិទ្ធិមាសបរិវាសនំភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះដែល
 បំបែកចំណុច ២ ខែ ម្ខាងអាវុសោ ភិក្ខុនោះត្រូវអាចត្តិទាំងនោះ (ឥច្ចុរ)
 ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះ
 ថា ម្ខាងអាវុសោ អាចត្តិណា ដែលភិក្ខុមានសង្ស័យហើយបំបែកចំណុច
 ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាចត្តិនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាម
 សភាវធម៌ ម្ខាងអាវុសោ ឡើងទៀត អាចត្តិណាដែលភិក្ខុមានសេចក្តី
 សង្ស័យហើយបំបែកចំណុច ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាចត្តិនោះ ឈ្មោះថា
 មិនប្រកបដោយធម៌ មិនប្រកបដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្ខាង
 អាវុសោ ភិក្ខុដែលមានក្តី ចំពោះអាចត្តិនោះ ។

(៤៥៦) សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាចត្តិសង្ការិសេស ២
 ហើយបំបែកចំណុច ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មា
 អញ ត្រូវអាចត្តិសង្ការិសេស ២ ហើយបំបែកចំណុច ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ការ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ២ ដែលបំបែកចំណុច ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ គឺសូមឯកមាសបរិ-
 វាសនឹងសង្ការ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបំបែកចំណុច ២ ខែ ។ សង្ការ
 កំបុនឱ្យវិទ្ធិមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបំបែក
 ចំណុច ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីឱស

ឱក្ខន្ធនី អហំ ទោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាយោ ភស្ស មេ ឯតទយោសិ
 អហំ ទោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិ-
 ងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯកមាសចរិកសំ យាទេយ្យង្គំ
 សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯ-
 កមាសចរិកសំ យាទិ ភស្ស មេ សត្យា ទ្ធិង្គំ អាចត្តិ-
 ងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ ភស្ស
 មេ បរិសទ្ធិស្ស លទ្ធិចាម្មា ឱក្ខន្ធនី យទ្ធតាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិង្គំ អាចត្តិងំ ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាងំ ឥតរម្យ មាសចរិក-
 សំ^(១) យាទេយ្យង្គំ ។ សោ ភិក្ខុងំ អាណេសិ អហំ
 ទោ អាវុសោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្វេមាសច្យដិច្ចន្ទាយោ ភស្ស មេ ឯតទយោសិ អហំ
 ទោ ទ្វេ សត្យាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាស-
 ច្យដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធតាហំ សង្ឃំ ទ្ធិង្គំ អាចត្តិងំ ទ្វេមា-
 សច្យដិច្ចន្ទាងំ ឯកមាសចរិកសំ យាទេយ្យង្គំ សោហំ

១. ឱ. ធិរម្យ មាស ចរិកសំ ។

បាចបុសិចំ (ក្កនិច្ច) ថា ភាគាអញ្ញត្រូវអាចត្តិសន្និទ្ធិសេស ២ ហើយ
 បិទបំណិទុក ២ ។ ភាគាអញ្ញនោះ ក៏មានសេចក្តីពិរិះដូច្នោះថា ភាគាអញ្ញ
 ត្រូវអាចត្តិសន្និទ្ធិសេស ២ ហើយបិទបំណិទុក ២ ។ បើដូច្នោះ មានតែ
 ភាគាអញ្ញស្តេចកមាសចរិកសន្និសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិ
 ទុក ២ ។ ភាគាអញ្ញនោះ ក៏បានស្តេចកមាសចរិកសន្និសង្ឃ ចំពោះ
 ភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសចរិកសផល
 ភាគាអញ្ញនោះ ចំពោះភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ កាលភាគា
 អញ្ញនោះកំពុងនោមរិកស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាចបុសិចំ (ក្កនិច្ច) ថា
 បើដូច្នោះ មានតែភាគាអញ្ញស្តេចមាសចរិកស ទៀតនិសង្ឃ ចំពោះ
 ភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាចត្តិសន្និទ្ធិសេស ២ ហើយបិទបំណិ
 ទុក ២ ។ ខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីពិរិះដូច្នោះថា ភាគាអញ្ញត្រូវអាចត្តិសន្និ-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបំណិទុក ២ ។ បើដូច្នោះ មានតែភាគាអញ្ញស្តេចក-
 មាសចរិកសន្និសង្ឃ ចំពោះភាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំណិទុក ២ ។ ខ្ញុំនោះ

សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម ឯកមាសប-
 រិវាស យាធិ កស្ស មេ សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមា-
 សប្បដិទ្ធានាម ឯកមាសបរិវាស អនាសិ កស្ស មេ
 បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទម្រោ ឱក្កមិ អហំ ទោ ទ្រេ សង្ឃ-
 ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម
 កស្ស មេ ឯកមាសបរិវាស អហំ ទោ ទ្រេ សង្ឃទិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម យទ្ធាហំ
 សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម ឯកមាសបរិវា-
 សំ យាធម្មន្តិ សោហំ សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាស-
 ប្បដិទ្ធានាម ឯកមាសបរិវាស យាធិ កស្ស មេ សង្ឃ
 ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម ឯកមាសបរិវាស
 អនាសិ កស្ស មេ បរិសន្តស្ស លដ្ឋិទម្រោ ឱក្កមិ យទ្ធា-
 ហំ សង្ឃ ទ្រង់ អាចត្តិ ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម ឥតាម្បិ
 មាសបរិវាស យាធម្មន្តិ កងំ ទុ ទោ មយា ចដិ-
 បដ្ឋិតព្វន្តិ ។ ភេ ភិក្ខុ កករោ ឯកមត្តំ អាហោសុំ ។
 ភេហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃ កស្ស ភិក្ខុវោ ទ្រង់ អាចត្តិ
 ទ្រេមាសប្បដិទ្ធានាម ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតុ ។

កិប្បាសម្បដិទ្ធានាមបរិវាសនិវាសន្តិ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំបាំង
 ទុក ២ ទេ សង្ឃកិប្បាសម្បដិទ្ធានាមបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២
 ដែលចំបាំងទុក ២ ទេ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស កិប្បាសម្បដិទ្ធានាម
 បាចបុសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា ភាគាមញ្ញ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយ
 ចំបាំងទុក ២ ទេ ភាគាមញ្ញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាមញ្ញ
 ត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចំបាំងទុក ២ ទេ បើដូច្នោះ មានភេ
 ភាគាមញ្ញសម្បដិទ្ធានាមបរិវាសនិវាសន្តិ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំ
 បាំងទុក ២ ទេ សង្ឃកិប្បាសម្បដិទ្ធានាមបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាចត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចំបាំងទុក ២ ទេ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស កិប្បា
 សម្បដិទ្ធានាមបាចបុសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានភេភាគាមញ្ញសម្ប
 មាសបរិវាសទៀតនិវាសន្តិ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំបាំងទុក ២
 ទេ កើតឡើងប្រដិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ កំនាយកសេចក្តីខ្លះ
 ប្រាបចន្ទិទូលព្រះនាមព្រះភាគ ។ ព្រះភស្តុត្រូវប្រាសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ទូល បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមាសបរិវាសទៀតដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ២ ដែលចំបាំងទុក ២ ទេចុះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

(២៧៧) ឯវត្ថុ មន កិច្ចារ ណាតតោ ។ គេន
 កិច្ចារ កិច្ចារ កិច្ចារ សង្ឃ ឧបសង្កមិត្តា ឯកសំ ឧត្តរសង្ក
 កិច្ចារ វត្តានំ កិច្ចារំ ទានេ វត្តានំ ឧត្តរិកំ ចំសិទ្ធិត្តា
 អញ្ញាសិ បត្តាហត្តា ឯវត្ថុស្ស វត្ថុនិយោ អហំ កន្ត ទ្រ
 សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា
 យោ តស្ស មេ ឯវត្ថុនិយោសិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ការិសេ
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា យោ យទ្ធកា
 ហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា ឯ ឯកមា
 សចរិកសំ យោ ទេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិំ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា ឯ ឯកមាសចរិកសំ យោ ទិ តស្ស មេ
 សង្ការិ ទ្ធិនំ អាចត្តិំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា ឯ ឯកមាស
 ចរិកសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិសទ្ធស្ស លដ្ឋិទ្រោ
 ឧត្តមិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា យោ តស្ស មេ ឯវត្ថុនិយោសិ
 អហំ ទោ ទ្រ សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា យោ យទ្ធកាហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិំ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធក្នា ឯ ឯកមាសចរិកសំ យោ ទេយ្យន្តិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

(២៧៧) ឆាលកិច្ចុតាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ឆាល
 កិច្ចុតាំងឡាយ ត្រូវឲ្យកិច្ចុតាំងឡាយទៅរកសង្ឃ ហើយឲ្យឧត្តរសង្កៈគ្រឿង
 ស្នាម្នាក់ ព្រួយចង្អុលទៅកិច្ចុតាំងឡាយ ប្រកាន់យកប្រហោស ផ្កា
 អញ្ញាសិឡើងពាលយ៉ាងនេះថា បតិក្រព្រះសង្ឃជីវិតប្រមុខ ខ្ញុំក្រកាចក្តិ
 សង្ការិសេសា ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំណាសចក្តិគ្រិះរិះ
 ដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវកាចក្តិសង្ការិសេសា ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ
 ចម្លែងៗ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសចរិកសង្ឃិសង្ឃ ចំពោះកាចក្តិ
 តាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំណាសចក្តិគ្រិះរិះ
 សង្ឃ ចំពោះកាចក្តិតាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃកំណាសចក្តិ
 មាសចរិកសង្ឃខ្ញុំនោះ ចំពោះកាចក្តិតាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 កាលខ្ញុំនោះកំណាសចរិកស កំណាសចក្តិគ្រិះរិះ (ក្នុងចក្តិ)
 ថា អាត្មាអញត្រូវកាចក្តិសង្ការិសេសា ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មា
 អញនោះ កំណាសចក្តិគ្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវកាចក្តិសង្ការិ
 សេសា ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ចម្លែងៗ មានតែអាត្មាអញសូមឯក
 មាសចរិកសង្ឃិសង្ឃ ចំពោះកាចក្តិតាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សម្បទានុក្រម មាតិកាសមាគម

សោហ៍ សង្ឃ ទ្វិន្ទ អាចត្តិ ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯក-
 មាសចរិកសំ យាចិ កស្ស មេ សង្ឃ ទ្វិន្ទ អាចត្តិ
 ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ កស្ស
 មេ ចរិសន្តស្ស លដ្ឋិទង្កោ ឥក្កមិ យទ្ធជាហំ សង្ឃ
 ទ្វិន្ទ អាចត្តិ ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋានំ ឥកមម្យ មាសចរិក-
 សំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ កន្តេ សង្ឃ ទ្វិន្ទ អាចត្តិ
 ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋានំ ឥកមម្យ មាសចរិកសំ យាចាមិទិ ។
 ទុតិយម្យ យាចិតតោ តតិយម្យ យាចិតតោ ។

[៤៧៨] ព្យក្កេន កិក្កុចា ចដិទលេន សង្ឃ ប្រា-
 ចេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃ អយំ ឥក្កុចាមា
 កិក្កុ ទ្រុ សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាមដ្ឋិ ទ្រុមា-
 សច្បដិច្ចដ្ឋានយោ ។ កស្ស ឯកនយោសិ អហំ មោ ទ្រុ
 សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាមដ្ឋិ ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ យទ្ធជាហំ សង្ឃ ទ្វិន្ទ អាចត្តិ ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋានំ
 ឯកមាសចរិកសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃ ទ្វិន្ទ អា-
 ចត្តិ ទ្រុមាសច្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសចរិកសំ យាចិ ។

សម្បទានុក្រមៈ ការព្យាបាលចរិកស

ខ្ញុំខាន កំបុនស្លូងឯកមាសចរិកសនិទិសន្ស ចំពោះភាចក្កិទាំង២ ដែលចំទ
 បាំងទុក២ ខែ សន្សកំបុនឯកមាសចរិកសដល់ខ្ញុំខាន ចំពោះភាចក្កិ
 ទាំង២ ដែលចំទបាំងទុក២ ខែ កាលខ្ញុំខាន កំបុននៅចរិកស កំពាន
 សេចក្តីខ្មាសបាចបុរសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែភាគាសញ្ញាស្លូង
 ចរិកស ទៀតនិទិសន្ស ចំពោះភាចក្កិទាំង២ ដែលចំទបាំងទុក២ ខែ
 ចតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (វស្ស) ខ្ញុំខាន សូមចរិកស ទៀតនិទិសន្ស
 ចំពោះភាចក្កិទាំង២ ដែលចំទបាំងទុក២ ខែ ។ កិក្កុខាន ត្រូវស្លូងជា
 គម្រប់ពីរផងផង ត្រូវស្លូងជាគម្រប់ពីរផងផង ។

[៤៧៩] កិក្កុកុណយោសប្រតិពល ត្រូវផ្លៀងសង្ស័យ ចតិក្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (វស្ស) កិក្កុខាន មានឈ្មោះដូច្នោះត្រូវ
 ភាចក្កិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចំទបាំងទុក២ ខែ ។ កិក្កុខានកំពាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា ភាគាសញ្ញា ត្រូវភាចក្កិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចំទ
 បាំងទុក២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែភាគាសញ្ញាស្លូងឯកមាសចរិកសនិទិសន្ស
 ចំពោះភាចក្កិទាំង២ ដែលចំទបាំងទុក២ ខែ ។ កិក្កុខាន កំបុនស្លូង
 ឯកមាសចរិកសនិទិសន្ស ចំពោះភាចក្កិទាំង២ ដែលចំទបាំងទុក២ ខែ ។

វិធីបំផុស បុណ្យវង្ស

តស្ស សង្ខារ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ
 ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ ។ តស្ស ចរិសន្តស្ស
 លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ខារិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចដ្ឋិ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាយោ តស្ស មេ ឯក-
 ធម្មាសិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចដ្ឋិ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធុនាហំ សង្ខំ ទ្ធិន្ទ
 អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសចរិកសំ យា-
 ចេយ្យន្តិសោហំ សង្ខំ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ
 ឯកមាសចរិកសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ខារ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ
 ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឯកមាសចរិកសំ អនាសិ តស្ស
 មេ ចរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យទ្ធុនាហំ សង្ខំ
 ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោសប្បដិច្ចន្ទាចំ ឥកាម្យិ មាសចរិ-
 កសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ខំ ទ្ធិន្ទ អាចត្តិចំ ទ្រោ-
 សប្បដិច្ចន្ទាចំ ឥកាម្យិ មាសចរិកសំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ខស្ស បត្តកល្យំ សង្ខោ ឥត្តនាមស្ស ភិក្ខុនោ

វិធីបំផុស បុណ្យវង្ស

សង្ខកិប្បាធិប្បវេណីសម្មាសម្ពុទ្ធិនិក្ខេបនោះ ចំពោះកាបត្តិទាំង ២ ដែល
 ចំទុំចំទុក ២ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅចរិកស ក៏មានសេចក្តី
 គ្មានបាបចុះសើម (ក្នុងចិត្ត) ថា ភាគាភិក្ខុនោះសង្ខារទិសេស ២
 ហើយចំទុំចំទុក ២ ។ ភាគាភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា
 ភាគាភិក្ខុនោះសង្ខារទិសេស ២ ហើយចំទុំចំទុក ២ ។ មេ
 ដូច្នោះ មានតែភាគាភិក្ខុនោះឯកមាសចរិកសនឹងសង្ខំ ចំពោះកាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចំទុំចំទុក ២ ។ ភាគាភិក្ខុនោះ ក៏មានសូមឯកមាស-
 ចរិកសនឹងសង្ខំ ចំពោះកាបត្តិទាំង ២ ដែលចំទុំចំទុក ២ ។ សង្ខំ
 ក៏មានធិប្បវេណីសម្មាសម្ពុទ្ធិនិក្ខេបនោះ ចំពោះកាបត្តិទាំង ២ ដែល
 ចំទុំចំទុក ២ ។ កាលភាគាភិក្ខុនោះកំពុងនៅចរិកស ក៏មានសេចក្តី
 គ្មានបាបចុះសើម (ក្នុងចិត្ត) ថា មេដូច្នោះ មានតែភាគាភិក្ខុនោះឯកមាស-
 ចរិកស ១ ទៀតនឹងសង្ខំ ចំពោះកាបត្តិទាំង ២ ដែលចំទុំចំទុក ២ ។
 (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ មកសូមមាសចរិកស ១ ទៀតនឹងសង្ខំ ចំពោះកាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចំទុំចំទុក ២ ។ មេកម្មមានកាលគួរដល់សង្ខារហើយ
 សង្ខារប្បវេណីមាសចរិកស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះឈ្នោះដូច្នោះ ចំពោះ

សុត្តន្តបិដក មគ្គិយនិកាយ

ទ្វិដ្ឋំ អាចត្តិដំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាដំ ឥតរត្សំ មាស-
 បរិវាសំ ធនេយ្យន្តំ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លៃ
 សង្កា អយំ ឥត្តន្ទិមា កិក្កុ ទ្វេ សង្កាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស
 ឯកទាយាសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្កាធិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធភាហំ សង្កំ ទ្វិដ្ឋំ
 អាចត្តិដំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាដំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ធនេយ្យន្តិ ។ សោ សង្កំ ទ្វិដ្ឋំ អាចត្តិដំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាដំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាធិ ។ តស្ស សង្កា ទ្វិដ្ឋំ អាចត្តិដំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាដំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស
 បរិសទ្ធស្ស សង្កិធម្មា ធិត្តិមិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្កា-
 ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ
 តស្ស មេ ឯកទាយាសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្កាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធភាហំ
 សង្កំ ទ្វិដ្ឋំ អាចត្តិដំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាដំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ យាធនេយ្យន្តិ សោហំ សង្កំ ទ្វិដ្ឋំ អាចត្តិដំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាដំ ឯកមាសបរិវាសំ យាធិ តស្ស មេ

សុត្តន្តបិដក កម្មវិទ្យាបិដក

កាចត្តិទាំង ២ ដែលចែងទុក ២ ទៃ ។ នេះ ជាពាក្យផ្លូវសិក្សា ។
 បញ្ចក្រព្រះសង្ឃដ៏ច្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សិត) កិច្ចនេះហៅឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចែងទុក ២ ទៃ ។ កិច្ច
 នោះ កិច្ចនេះសេចក្តីគ្រិះរិះដូច្នោះថា កាត្តាភព្រះត្រូវកាចត្តិសង្ឃទិសេស ២
 ហើយចែងទុក ២ ទៃ ច្រើនដូច្នោះ បានកែតាត្តាភព្រះសូមឯកមាសបរិ-
 វាសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២ ដែលចែងទុក ២ ទៃ ។ កិច្ច
 នោះកិច្ចនេះសូមឯកមាសបរិវាសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២ ដែលចែង
 ទុក ២ ទៃ ។ សង្ឃកិច្ចនេះឯកមាសបរិវាសនិកសង្ឃនោះ ចំពោះ
 កាចត្តិទាំង ២ ដែលចែងទុក ២ ទៃ ។ កាលកិច្ចនោះកំពុងរស់ចំពោះ
 កិច្ចនេះសេចក្តីសុខបុព្វសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្តាភព្រះត្រូវកាចត្តិសង្ឃ-
 ទិសេស ២ ហើយចែងទុក ២ ទៃ កាត្តាភព្រះនោះ កិច្ចនេះសេចក្តីគ្រិះ-
 រិះដូច្នោះថា កាត្តាភព្រះត្រូវកាចត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយចែងទុក ២
 ទៃ ច្រើនដូច្នោះ បានកែតាត្តាភព្រះសូមឯកមាសបរិវាសនិកសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិទាំង ២ ដែលចែងទុក ២ ទៃ កាត្តាភព្រះនោះ កិច្ចនេះសូម
 ឯកមាសបរិវាសនិកសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២ ដែលចែងទុក ២ ទៃ

សង្ឃ ធ្វើ អាចគ្គី ទ្រុធាសប្បដិច្ចប្បាណំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ អនាសិ កស្ស មេ បរិសទ្ធិស្ស លទ្ធិធម្មោ
 ឧត្តមំ យទ្ធិបាហំ សង្ឃំ ធ្វើ អាចគ្គី ទ្រុធាស-
 ប្បដិច្ចប្បាណំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ យាទេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ធ្វើ អាចគ្គី ទ្រុធាសប្បដិច្ចប្បាណំ ឥតាម្បិ
 មាសបរិវាសំ យាទតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តប្បាមស្ស កិក្ខុនោ
 ធ្វើ អាចគ្គី ទ្រុធាសប្បដិច្ចប្បាណំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ
 ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ មមតិ ឥត្តប្បាមស្ស កិក្ខុនោ
 ធ្វើ អាចគ្គី ទ្រុធាសប្បដិច្ចប្បាណំ ឥតាម្បិ មាសបរិ-
 វាសស្ស^(១) ណំ សោ កុណ្ណាស្ស យស្ស ធម្មមតិ
 សោ កាលេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ មេ ។ ទីប្រា សង្ឃោ
 ឥត្តប្បាមស្ស កិក្ខុនោ ធ្វើ អាចគ្គី ទ្រុធាសប្បដិច្ចប្បាណំ
 ឥតាមិ មាសបរិវាសោ^(២) មមតិ សង្ឃស្ស កស្ស
 កុណ្ណិ ។ ឯវមេតំ យាយាមីតិ ។ តេន កិក្ខុនេ កិក្ខុនា
 បរិមំ ទុនាពាយ ទ្រុ មាសា បរិវាសិត្យា ។

សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភាគាគារាជានោះ ចំពោះអាចគ្គីទាំង ២
 ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ការណាណាគារាជានោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន
 សេចក្តីខ្មាសបាចចុះសើចំ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែភាគាគារាជស្រួម
 មាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចគ្គីទាំង ២ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២
 ខែ ។ (ឥឡូវ) កិច្ចនោះ មកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាចគ្គីទាំង ២ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃឱ្យមាសបរិវាស ១
 ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចគ្គីទាំង ២ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២
 ខែ ។ កិរិយាឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះ
 អាចគ្គីទាំង ២ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែ ដាច់ចិត្តដល់លោកមានកាយុក្ខ
 ណា លោកមានកាយុក្ខនោះ ឥប្បិស្សិម មិនដាច់ចិត្តដល់លោកមាន
 កាយុក្ខណោះ លោកមានកាយុក្ខនោះ ឥប្បិវោលាទ្បិ ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះ ជាគ្រប់ពិវាធីផង ។ មេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគ្រប់
 ចិវធីផង ។ មេ ។ សង្ឃបានឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមាន
 ឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចគ្គីទាំង ២ ដែលចិញ្ចឹមទុក ២ ខែហើយ (ការឱ្យ
 មាសបរិវាសនោះ) ដាច់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រួម
 ខ្ញុំសូមចុះកាលសេចក្តីនេះ ដោយតាការស្រួមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែនោះដើមផង ។

១ ពោចិយេន្តោ ឥតាម្បិ មាសំ បរិវាសស្សាទិ ពាលា អាទេតោ ។ ២ ឱ. ឥតាម្បិ
 មាសំ បរិវាសោទិ ពាលា អាទេតោ ។

(៤៧៧) ឥត បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្រ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាយោ ។ តស្ស
 ឃី ហោតិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធកាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ
 អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នា-
 ទំ ឯកមាសចរិវិសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្តំ
 អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ ទេតិ ។
 តស្ស ចរិវិសន្តស្ស លទ្ធិទេន្ទា ឡិក្កមិ (១) អហំ ទោ ទ្រ
 សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នា-
 យោ តស្ស មេ ឯតទេហាសិ អហំ ទោ ទ្រ សង្ឃាធិសេ-
 សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាយោ យទ្ធកា-
 ហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមា-
 សចរិវិសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ
 ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាសចរិវិសំ យាចិ តស្ស មេ
 សង្ឃោ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិទំ ទ្រមាសច្បដិទ្ធក្នាទំ ឯកមាស-

១. ១. ឡិក្កមិ ។

(៤៧៧) មាសភិក្ខុតាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
 សង្ឃាធិសេស ៦ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានសេចក្តី
 គ្រិះវិវដ្តិច្នោះ កាត្តាភព្វ បាទត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ៦ ហើយបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ បើផ្លូវនោះ គួរតែកាត្តាភព្វ សូមឯកមាសចរិវិសនិទិ
 សង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទំ ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំ
 សូមឯកមាសចរិវិសនិទិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទំ ២ ដែលបិទបាំងទុក ២
 ខែ ។ សង្ឃ កំឡុងកមាសចរិវិសនិទិភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចត្តិទំ ២
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅចរិវិស សេចក្តី
 គ្មានបាចកិច្ចសិច (ក្នុងចិត្ត) ថា កាត្តាភព្វ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស
 ៦ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ កាត្តាភព្វនោះ ក៏បានសេចក្តីគ្រិះវិវដ្តិច្នោះ
 ថា កាត្តាភព្វ ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ៦ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ
 បើផ្លូវនោះ គួរតែកាត្តាភព្វ សូមឯកមាសចរិវិសនិទិសង្ឃ ចំពោះ
 កាចត្តិទំ ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាត្តាភព្វនោះ ក៏បានសូមឯក-
 មាសចរិវិសនិទិសង្ឃ ចំពោះកាចត្តិទំ ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 សង្ឃ កំបានឡុងកមាសចរិវិសនិទិភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចត្តិទំ ២

វិធមបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ចរិតសំ អនាសិ ឥស្ស មេ ចរិតសន្តស្ស លដ្ឋិទម្រោ
 ឱក្ខមិ យទ្ធិបាហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្ប-
 ដិទ្ធិនាមំ ឥតាម្បំ មាសចរិតសំ យាទេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ ឥតាម្ប
 មាសចរិតសំ យាទតិ ។ ឥស្ស សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ ឥតាម្បំ មាសចរិតសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា មុវិមំ ទុតាធាយ ទ្រោមាសា ចរិតសិក្ខា ។

(២៦០) ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្រោ សង្ឃំទិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមោ ឯកំ មាសំ
 ជាតាតិ ឯកំ មាសំ ធិ ជាតាតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិនំ
 អាចត្តិទំ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ យំ មាសំ ជាតាតិ កំ
 មាសំ ចរិតសំ យាទតិ ។ ឥស្ស សង្ឃំ ទ្ធិនំ អាចត្តិទំ
 ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមំ យំ មាសំ ជាតាតិ កំ មាសំ ចរិតសំ
 ទេតិ ។ សោ ចរិតសន្តោ ឥតាម្បំ មាសំ ជាតាតិ ។
 ឥស្ស ឯវំ យោតិ អហំ ទោ ទ្រោ សង្ឃំទិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសាសប្បដិទ្ធិនាមោ ឯកំ មាសំ
 ជាតិ ឯកំ មាសំ ធិ ជាតិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិនំ

វិធមបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ កាលកត្តាអញ្ចៈនោះ កំពុងនៅចរិតស លេចក្តី
 ខ្មាសបាចកំពុងសិប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែកត្តាអញ្ចសូមមាស-
 ចរិតស ទូទៅគន្លឹសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសចរិតស ទូទៅគន្លឹសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមាសចរិតស ទូទៅគន្លឹសង្ឃនោះ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅចរិតស ២ ខែ ដោយកប់យកវិទាធិដើម ។

(២៦០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានោះ ត្រូវអាចត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបំបាំងទុក ២ ខែ (វិញ) ភិក្ខុនោះ ដឹង ១ ខែ
 មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងវិទណា ក៏សូមចរិតសវិទនោះគន្លឹសង្ឃ
 ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលបិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងវិទណា
 សង្ឃ ក៏ឱ្យចរិតសវិទនោះ ផលភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបំបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅចរិតស ក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែ
 ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានលេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា កត្តាអញ្ច ត្រូវអាចត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបំបាំងទុក ២ ខែ (វិញ) បានដឹង ១ ខែ
 មិនបានដឹង ១ ខែ កត្តាអញ្ចៈនោះ បានដឹងវិទណា ក៏សូមចរិតសវិទនោះ

សមុបាយត្ថក្កោ ធូ មាសា ចរិសិត្តា

អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ ជាតិំ តំ មាស
 ចរិកសំ យាចិ តស្ស មេ សធម្មោ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ ជាតិំ តំ មាសំ ចរិកសំ
 កនាសិ សោហំ ចរិសន្តោ ឥតាម្បិ មាសំ ជាតាមិ យន្ត
 តាហំ សធម្មំ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ ឥតាម្ប
 មាសចរិកសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សធម្មំ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ ឥតាម្បិ មាសចរិកសំ យាចតិ ។
 តស្ស សធម្មោ ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ
 ឥតាម្បិ មាសចរិកសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុតា
 ម្យិមំ ទុតានាយ ទ្វេ មាសា ចរិសិត្តា ។

[៤៦០] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សធម្មានិស
 សា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថាយោ ឯកំ
 មាសំ សាតិ ឯកំ មាសំ ន សាតិ ។ សោ សធម្មំ
 ទ្ធិត្ថំ អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ សាតិ
 តំ មាសំ ចរិកសំ យាចតិ ។ តស្ស សធម្មោ ទ្ធិត្ថំ
 អាមត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចត្ថានំ យំ មាសំ សាតិ
 តំ មាសំ ចរិកសំ ទេតិ ។ សោ ចរិសន្តោ ឥតាម្បិ

សមុបាយត្ថក្កោ ពិប្បជ្រីទោចរិកសតិវេ

និសសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ទានដឹង
 ខែណា សង្ឃទានឲ្យចរិកសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាមត្តិទាំង
 ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងទៅចរិកស ក៏ស្រាប់តែ
 ដឹងខែ ១ ទៀត ចម្លើយ៖ អ្នកអាត្មាអញសូមមាសចរិកស ១ ខែទៀត
 និសសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូម
 មាសចរិកស ១ ទៀតនិសសង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក
 ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមាសចរិកស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ
 ទៅចរិកស ២ ខែ ដោយកថយកខែទាំងដើមដឹង ។

[៤៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុណិសាសនានេះ ត្រូវអាមត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយចិច្ចាដិទុក ២ ខែ កែរលើកយើងៗ ខែ លើក
 មិនយើងៗ ខែ ។ ភិក្ខុនោះលើកយើងៗខែណា ក៏សូមចរិកសខែនោះនិស
 សង្ឃ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុលើកយើងៗខែ
 ណា សង្ឃក៏ឲ្យចរិកសខែនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិទាំង ២ ដែល
 ចិច្ចាដិទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងទៅចរិកស ក៏ស្រាប់តែលើកយើងៗ

វិធានបទ ពុទ្ធសាសនា

មាស សាតិ ។ តស្ស ឯវិ យោតិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ ឯកំ មាសំ សវី ឯកំ មាសំ ០ សវី សោហំ
 សង្កំ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាំ យំ មាសំ
 សវី តំ មាសំ ចរិកសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ការិ ទ្វិច្ឆំ
 អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាំ យំ មាសំ សវី តំ មាសំ
 ចរិកសំ អនាសិ សោហំ ចរិសត្តោ ឥតាម្យំ មាសំ
 សភមិ យទ្ធតាហំ សង្កំ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាំ ឥតាម្យំ មាសចរិកសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្កំ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាំ ឥតាម្យំ មា-
 សចរិកសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ការិ ទ្វិច្ឆំ អាចត្តិំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាំ ឥតាម្យំ មាសចរិកសំ ទេតិ ។ តេជ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ បុរិមំ ទោតាយ ទ្វេ មាសា ចរិសិកត្តា ។

(៤២២) ឥច ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ការិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ មាសំ
 វិទ្ធូមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្កំ ទ្វិច្ឆំ
 អាចត្តិំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាំ យំ មាសំ វិទ្ធូមតិកោ

វិធានបទ ពុទ្ធសាសនា

១ ទៃទៀត ។ ភិក្ខុនារោ មាសសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ភាគាមញ្ញ ត្រូវ
 ភាចក្តីសង្ការិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ (តែ) បុរាណិកាយិញ ១
 ទៃ រលឹកមិនឃើញ ១ ទៃ ភាគាមញ្ញនោះ រលឹកឃើញទៃណា ក៏សូម
 ចំរាស់ទៃនោះនឹងសង្កំ ចំពោះភាចក្តីចំប៉ុន ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ
 ភាគាមញ្ញ រលឹកឃើញទៃណា សង្កំ ក៏បុរាណិកាយិញនោះ ដល់
 ភាគាមញ្ញនោះ ចំពោះភាចក្តីចំប៉ុន ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ ភាគា
 មញ្ញនោះ ក៏ត្រូវដាច់រលឹក ក៏ស្រាប់នៃរលឹកឃើញ ១ ទៃទៀត បើដូច្នោះ
 គួរតែភាគាមញ្ញសូមមាសចរិកស ១ ទៀតនឹងសង្កំ ចំពោះភាចក្តីចំប៉ុន ២
 ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ ។ ភិក្ខុនារោ ក៏សូមមាសចរិកស ១ ទៀត មិន
 សង្កំ ចំពោះភាចក្តីចំប៉ុន ២ ដែលចំចំប៉ុន្មាន ២ ។ សង្កំ ក៏បុរាណិកាយិញ
 មាសចរិកស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនារោ ចំពោះភាចក្តីចំប៉ុន ២ ដែលចំចំប៉ុន
 ២ ទៃ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំប៉ុន្មាន ត្រូវភិក្ខុនារោដាច់រលឹក ២ ទៃ ដោយ
 រលឹកទៃនោះដើម្បី ។

(៤២២) ម្ចាស់ភិក្ខុចំប៉ុន្មាន ភិក្ខុក៏សាសនានោះ ត្រូវភាចក្តី
 សង្ការិសេស ២ ហើយចំចំប៉ុន្មាន ២ ទៃ តែភិក្ខុមាសសេចក្តីសង្ការិយ ១
 ទៃ មាសសេចក្តីសង្ការិយ ១ ទៃ ។ ភិក្ខុនារោភិក្ខុមាសសេចក្តីសង្ការិយទៃណា

សមុបាយព្រះ ទ្រេ មាស បរិសិត្តា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ខេ ទ្ធិន្តំ
 អាចត្តិំ ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាធំ យំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ
 តំ មាសំ បរិវាសំ ធលតិ ។ សោ បរិសេន្តោ ឥតាម្បិ
 មាសំ ធិត្រេមតិកោ យោតិ ។ តស្ស ឃរំ យោតិ
 អហំ ទោ ទ្រេ សង្ខេទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ ឃតំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ ឃ
 តំ មាសំ វេមតិកោ សោហំ សង្ខំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាធំ យំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ តំ មា
 សំ បរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ខេ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាធំ យំ មាសំ ធិត្រេមតិកោ តំ មា
 សំ បរិវាសំ អតាសិ សោហំ បរិសេន្តោ ឥតាម្បិ មាសំ
 ធិត្រេមតិកោ យទ្ធកាហំ សង្ខំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ ទ្រេមា
 សប្បដិច្ចន្តាធំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ខំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាធំ ឥតាម្បិ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ខេ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិំ
 ទ្រេមាសប្បដិច្ចន្តាធំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ ធលតិ ។ តេត
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវា ឃរិមំ ទុដាទាយ ទ្រេ មាសា បរិសិត្តា ។

សមុបាយព្រះ ត្រៃភិក្ខុនោះនៅបរិវាសន៍

កំសូមបរិវាសនៃនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក
 ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ អតមានសេចក្តីសង្ឃឹយនៃណា សង្ឃ កំឡបរិវាស
 នៃនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ឃឹយ ក្នុងខែ ១
 ខៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រៃវិវដ្តចេះថា ភាគាអញ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃ
 ទិសស ២ ហើយចំទុក ២ ខែ តែអតមានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ
 មានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ ភាគាអញនោះ មានសេចក្តីសង្ឃឹយនៃណា កំ
 សូមបរិវាសនៃនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ
 ភាគាអញអតមានសេចក្តីសង្ឃឹយនៃណា សង្ឃ កំឡបរិវាសនៃនោះ ដល់
 ភាគាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ភាគាអញ
 នោះ កំពុងនៅបរិវាស កំស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងខែ ១ ខៀត
 ចំពោះ ភាគាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ខែខៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំសូមមាសបរិវាស
 ១ ខៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 កំឡមាសបរិវាស ១ ខៀតដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំង ២ ដែលចំទុក
 ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
 ហើយកប់យកនៃនាងដើមផ្ក ។

[៤២៣] ឥធម៌ បទ កិច្ចវេ កិច្ច ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ឯកោ មាសោ
 ជាធម្មដិទ្ធក្នាយោ ឯកោ មាសោ អជាធម្មដិទ្ធក្នាយោ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ទ្វេមាសបរិកសំ
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិទ្ធក្នាយោ ទ្វេមាសបរិកសំ នេតិ ។ តស្ស បរិសទ្ធស្ស
 អត្តោ កិច្ច អាចត្តិ ពហុស្សនោ អាចត្តិ មេ
 ចរោ វិធានបទ មាតិកា មេ ចរោ មេ វិធានបទ មេ វិធានបទ
 លដ្ឋិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខា កោ ។ សោ ឯវំ វិធាន
 តិ អយំ អាវុសោ កិច្ច អាចត្តិ តិ ស្សាយំ កិច្ច បរិស-
 តិ ។ តេ ឯវំ វិធាន អយំ អាវុសោ កិច្ច ទ្វេ សង្ឃា-
 ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ឯ-
 កោ មាសោ ជាធម្មដិទ្ធក្នាយោ ឯកោ មាសោ អជាធម្ម-
 ដិទ្ធក្នាយោ សោ សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ
 ទ្វេមាសបរិកសំ យាចិ តស្ស សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេ-
 មាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ទ្វេមាសបរិកសំ អនាសិ តាយោ អយំ
 អាវុសោ កិច្ច អាចត្តិ តាយាយំ កិច្ច បរិសតិ ។

[៤២៣] ប្រាសាទកិច្ចវេ កិច្ច ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អា-
 ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ឯកោ មាសោ
 ជាធម្មដិទ្ធក្នាយោ ឯកោ មាសោ អជាធម្មដិទ្ធក្នាយោ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ទ្វេមាសបរិកសំ
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិទ្ធក្នាយោ ទ្វេមាសបរិកសំ នេតិ ។ តស្ស បរិសទ្ធស្ស
 អត្តោ កិច្ច អាចត្តិ ពហុស្សនោ អាចត្តិ មេ
 ចរោ វិធានបទ មាតិកា មេ ចរោ មេ វិធានបទ មេ វិធានបទ
 លដ្ឋិ កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខា កោ ។ សោ ឯវំ វិធាន
 តិ អយំ អាវុសោ កិច្ច អាចត្តិ តិ ស្សាយំ កិច្ច បរិស-
 តិ ។ តេ ឯវំ វិធាន អយំ អាវុសោ កិច្ច ទ្វេ សង្ឃា-
 ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ឯ-
 កោ មាសោ ជាធម្មដិទ្ធក្នាយោ ឯកោ មាសោ អជាធម្ម-
 ដិទ្ធក្នាយោ សោ សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិទ្ធក្នាយោ
 ទ្វេមាសបរិកសំ យាចិ តស្ស សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិ អាចត្តិ ទ្វេ-
 មាសប្បដិទ្ធក្នាយោ ទ្វេមាសបរិកសំ អនាសិ តាយោ អយំ
 អាវុសោ កិច្ច អាចត្តិ តាយាយំ កិច្ច បរិសតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ

សោ ឯវិវិទេតិ យាយ អាវុសោ មាសោ ជាទច្ចដិច្ចន្ទោ
ទច្ចុតំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនាទំ ទច្ចុតា រូហតិ
យោ ច ទ្វាយ អាវុសោ មាសោ អជាទច្ចដិច្ចន្ទោ អទច្ចុ-
តំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនាទំ អទច្ចុតា ទ រូហតិ
ឯតស្ស(១) អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ស្រាយិវិទេតិ ខេត្តសោ ខេត្ត ដែលភិក្ខុដឹង
ហើយចំប៉ាន់ ការឱ្យបរិវាស ១ខែនោះ ឈ្មោះប្រកបដោយធម៌ ក៏
ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ខេត្តសោ ម្យ៉ាងទៀត ខេត្តដែលភិក្ខុមិនដឹង
ហើយចំប៉ាន់ទុក ការឱ្យបរិវាស ១ខែនោះឈ្មោះប្រកបដោយធម៌
មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ខេត្តសោ ភិក្ខុ គួរដល់មា-
នត្តា ១ខែនេះឯង ។

[២៦២] ៨០ ០៨ ភិក្ខុវ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អា-
ចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកោ មាសោ
សវមាទច្ចដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អសវមាទច្ចដិច្ច-
ន្ទោ ។ សោ សង្ឃ ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាទំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃ ទ្ធិន្ទំ អាចត្តិ-
ទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាទំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស
បរិវាសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាចត្តិ ពហុស្សុតោ អាត្ម-
តាតមោ ទច្ចុតោ វិទយទោ មាតិកាទោ បណ្ឌិតោ
វិទយន្តោ មេធាវី លដ្ឋី កុក្កុទ្ធកោ សិក្ខាការោ ។
សោ ឯវិវិទេតិ តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាចន្ទោ តិស្សន្ត-
យំ ភិក្ខុ បរិវាសតិ ។ តេ ឯវិវិទេតិ អយំ អាវុសោ

[២៦២] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានោះ ត្រូវតាមគ្គិ-
សក្សាទិសេស ២ ហើយចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ តែ ១ ១ ភិក្ខុនោះ លើក
ឃើញ ហើយចំប៉ាន់ទុក ១ ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមិនលើកឃើញ ហើយ
ចំប៉ាន់ទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំសូមទូទាសបរិវាសនិសិស្ស ចំពោះភាចគ្គិ-
ទាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ កំសូមទូទាសបរិវាសដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចគ្គិទាំង ២ ដែលចំប៉ាន់ទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុ
នោះ កំពុងនៅបរិវាស គឺស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សុត
ចេះបំពេញតម្រូវនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជា
បណ្ឌិត ទ្រៀមទ្រាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាច មានសេចក្តី
រំពឹង មានការប្រាជ្ញាខ្ពស់ក្នុង បាទមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏
ស្រាយិវិទេតិ ខេត្តសោ ភិក្ខុនេះត្រូវតាមគ្គិភិក្ខុ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស
ចំពោះភាចគ្គិភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងនោះធ្វើយាយិវិទេតិ ខេត្តសោ ភិក្ខុនេះ

១ មន្ទិលោក ឯស្សនិ យាយ អាចតោ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

កិច្ច ទ្រូ សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោ-
 សប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកោ មាសោ សវមាណប្បជិច្ឆន្តោ
 ឯកោ មាសោ អសវមាណប្បជិច្ឆន្តោ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ
 អាចត្តិនំ ទ្រោសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្រោសបរិវាសំ យាចិ
 តស្ស សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិនំ ទ្រោសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្រោ-
 សបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ កិច្ច អាចត្តោ
 តាសាយំ កិច្ច ចរិវាសតិ ។ សោ ឯវំ វនេតិ យាយំ
 អារុសោ មាសោ សវមាណប្បជិច្ឆន្តោ ធម្មិកំ តស្ស
 មាសស្ស ចរិវាសនានំ ធម្មតា ទូហតិ យា ច ខ្លយំ
 អារុសោ មាសោ អសវមាណប្បជិច្ឆន្តោ អធម្មិកំ តស្ស
 មាសស្ស ចរិវាសនានំ អធម្មតា ច ទូហតិ ឯតស្ស
 អារុសោ មាសស្ស កិច្ច មាណស្តារហោតិ ។

[២៦៥] ឥធិ បធិ កិច្ចវេ កិច្ច ទ្រូ សង្ឃាធិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ ទ្រោសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកោ
 មាសោ ធិត្រេមតិកប្បជិច្ឆន្តោ ឯកោ មាសោ វេមតិក-
 ប្បជិច្ឆន្តោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាចត្តិនំ ទ្រោសប្បជិច្ឆ-
 ន្តានំ ទ្រោសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃំ តស្ស ទ្ធិន្តំ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

ត្រូវកាចត្តិសង្ឃាធិសេស ២ ហើយចិច្ចាធិទុក ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះ
 រលឹកឃើញ ហើយចិច្ចាធិទុក ខែ ១ ខៀត កិច្ចនោះរលឹកមិនឃើញ
 ហើយចិច្ចាធិទុក កិច្ចនោះ បាទសូមទូទាសបរិវាសនិសិស្ស ចំពោះ
 កាចត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាធិទុក ២ ខែ សង្ឃ កិច្ចទូទាសបរិវាស
 ជល់កិច្ចនោះ ចំពោះកាចត្តិទាំង ២ ដែលចិច្ចាធិទុក ២ ខែ ខែកាវុសា
 កិច្ចនេះត្រូវកាចត្តិទាំងនោះ កិច្ចនេះនៅបរិវាស ចំពោះកាចត្តិទាំងនោះ ។
 កិច្ចជាបណ្ឌិតនោះ កិច្ចនោះយំនិរនេះថា ខែកាវុសា ខែណាដែលកិច្ច
 រលឹកឃើញហើយចិច្ចាធិទុក ការទ្រូបរិវាសនោះ នោះថាប្រកប
 ដោយធម៌ កិច្ចខ្សែតិកាមសភាវធម៌ ខែកាវុសា ខ្សែតិខៀត ខែណា
 ដែលកិច្ចនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយចិច្ចាធិទុក ការទ្រូបរិវាសនោះ
 រលឹកមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបាទដុះខ្សែតិ ព្រោះមិនត្រូវកាមសភាវ-
 ធម៌ ខែកាវុសា កិច្ច គួរជល់ទានក្នុង ១ ខែនេះឯង ។

[២៦៦] ខ្លាណកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចក្នុងសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
 សង្ឃាធិសេស ២ ហើយចិច្ចាធិទុក ២ ខែ កែវ ១ កិច្ចនោះគ្មានសេចក្តី
 សង្ស័យហើយចិច្ចាធិទុក ខែ ១ ខៀតកិច្ចនោះគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយ
 ចិច្ចាធិទុក ។ កិច្ចនោះ ក៏សូមទូទាសបរិវាសនិសិស្ស ចំពោះកាចត្តិ
 ទាំង ២ ដែលចិច្ចាធិទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ កិច្ចទូទាសបរិវាសជល់កិច្ចនោះ

អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិសទ្ធស្ស អនាមិកំ ភិក្ខុ អាចត្តិ តហុស្សតោ
 អាតតាតោ ធម្មទេវោ វិទយទេវោ មាតិកាទេវោ បណ្ឌិ-
 តោ វិយាតោ មេធាវី លទ្ធិ កុក្កុទ្ធតោ សិក្ខាតាមោ ។
 សោ ឃីវ វទេតិ ភិ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាចន្ទោ
 ភិស្សយំ ភិក្ខុ បរិសតិ ។ តេ ឃីវ វទេតិ អយំ
 អារុសោ ភិក្ខុ ទ្វេសង្កាទិសសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ-
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានយោ ឯកោ មាសោ ធិត្រេមតិកប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋានោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានោ សោ សង្ឃិ
 ទ្ធិទំ អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ទិ តស្ស សង្កោ ទ្ធិទំ អាចត្តិទំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ-
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ
 ភិក្ខុ អាចន្ទោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិសតិ ។ សោ ឃីវ
 វទេតិ យាយំ អារុសោ មាសោ ធិត្រេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានោ
 ធម្មតំ តស្ស មាសស្ស បរិសតំ ធម្មតា រូបាតិ
 យោ ឆ ទ្វាយំ អារុសោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានោ

ចំពោះភាគត្រីមាស ២ ដែលចែងបំណង ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅ
 ចរិតស ក៏ប្រាប់វេទនាភិក្ខុដទៃ ជាពហុស្សត ចេះបំណងនឹងនិកាយ
 ទ្រទ្រង់ដើម ទ្រទ្រង់វិទយ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស់ មាន
 ប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាច មានសេចក្តីអែង មិនមានការប្រាជ្ញា
 សិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា ខែអារុ-
 សោ ភិក្ខុនេះត្រូវភាគត្រីមាស ភិក្ខុនេះ នៅចរិតសចំពោះភាគត្រីមាស ។ ភិក្ខុ
 វាងនោះ ក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ខែអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវភាគត្រីមាស
 សេស ២ ហើយចែងបំណង ២ ខែ ១ ភិក្ខុនេះ មិនមានសេចក្តី
 សន្សំយេហើយចែងបំណង ២ ខែ ១ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសន្សំយេ
 ហើយចែងបំណង ២ ខែ ១ ភិក្ខុនោះ បានសូមទូទាសចរិតសនឹងសន្សំ
 ចំពោះ ភាគត្រីមាស ២ ដែលចែងបំណង ២ ខែ សន្សំ ក៏បានទូទាសចរិតស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាគត្រីមាស ២ ដែលចែងបំណង ២ ខែ ខែអារុសោ
 ភិក្ខុនេះ ត្រូវភាគត្រីមាសនោះ ភិក្ខុនេះនៅចរិតស ចំពោះភាគត្រីមាសនោះ ។
 ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ខែអារុសោ ខែណា ដែល
 ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសន្សំយេហើយចែងបំណង ២ ខែ ការទូទាស ១ ខែ
 នោះ ឈ្មោះថាប្រកថាហើយដើម ក៏ដូចជឿនភាសសភាវដើម ខែអារុសោ
 ម្យ៉ាងទៀត ខែណា ដែលភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសន្សំយេ ហើយចែងបំណង ២

អង្គម្នាក់ តស្ស វាសស្ស បរិវាសនាចំ អង្គម្នាក់ ឧ រូបា
តំ ឯតស្ស វាសស្ស វាសស្ស កិក្កុ វាសស្ស វោតិ ។

(៤៦៦) ភេទ ទោ បទ សមយេន អញ្ញតោ កិក្កុ
សម្ពុហុលា សម្ពុហុលេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិយោ

វោតិ ។ សោ(*) អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ ជាតាតិ វត្តិបរិយន្តំ

ឧ ជាតាតិ អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ សរាតិ វត្តិបរិយន្តំ ឧ សរាតិ

អាចត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ វត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ ។

សោ កិក្កុចំ អាហោចសិ អហំ វាសស្ស សម្ពុហុលា

សម្ពុហុលេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិយោ អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ

ជាតាតិ វត្តិបរិយន្តំ ឧ ជាតាតិ អាចត្តិបរិយន្តំ ឧ សរាតិ

វត្តិបរិយន្តំ ឧ សរាតិ អាចត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ វត្តិបរិ-

យន្តំ វេមតិកោ កាតំ ទុ ទោ មយា ចដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។

ភេ កិក្កុ ភក្កវោ ឯតមត្តំ អាហោចសុំ ។ ភេទហិ

កិក្កុវេ សធឿរា តស្ស កិក្កុវោ តាសំ អាចត្តិចំ សុទ្ធន្ត-

បរិវាសំ ធនតុ ។

* ឧ. វ. យោស្ស វោសវោ ឧ ទិស្សតិ ។

ករទ្យបរិវាស ១ ទៃនោះ ឈ្មោះយ៉ាងប្រាកដយេនមិ មិនបានដុះទ្រូង
ព្រោះប៉ុន្តែតាមសភាវគមិ នៃអាវុស កិក្កុវង្សវលំវាសត្តិនៃ ១ ទៃនោះ ។

(៤៦៦) សម័យនោះឯង មានកិក្កុទ្រូង គ្រូតាមគ្នាសិទ្ធិទិសស

ជាប្រើម(*) ។ កិក្កុនោះមិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ក្រិ

លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងលើកមិនឃើញទីកំណត់ក្រិ មាន

សេចក្តីសន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសន្សំយក្នុងទីកំណត់

ក្រិ ។ កិក្កុនោះ បានប្រាប់ដល់កិក្កុទាំងឡាយថា នៃអាវុស ទាំងឡាយ

ទ្រូងតាមគ្នាសិទ្ធិទិសសជាប្រើម ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងមិន

ដឹងទីកំណត់ក្រិ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងលើកមិនឃើញ

ទីកំណត់ក្រិ មានសេចក្តីសន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងមានសេចក្តី

សន្សំយក្នុងទីកំណត់ក្រិ ធ្វើទ្រូងប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ កិក្កុទាំងនោះ ក៏

ហើយកសេចក្តីនេះ គ្រាបបង្ខំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់

ថា ខ្ញុំលក្កុទាំងឡាយ មើលឆ្មោះ សន្សំចូរទ្រូងសុទ្ធន្តបរិវាស(២) (បរិវាស

មានសេចក្តីស្អាតជាច្រើន) ដល់កិក្កុនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះចុះ ។

* ទិសេសិយោក្រិប្រើមអាចត្តិសិទ្ធិទិសស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធជាទីបំផុតនោះ
ប្រើប្រាស់កិក្កុវង្សបុណ្យវង្ស ៧ ទៃ, តែ ៣ ទៃទាំងនេះ កិក្កុនោះដឹងឃើញថាខ្លួនបរិសុទ្ធ
នៃមានប្រើអាចត្តិសិទ្ធិទិសស, ៤ ទៃទាំងនោះ កិក្កុនោះដឹងចុះ សង្ស័យចុះ ថាខ្លួនមិនបរិ-
សុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាចត្តិឯទីកំណត់ក្រិជាដើម ត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ទៃ ដំបាប់វិញ ឲ្យរលំ
ខឹងថ្លៃទិសបរិសុទ្ធ ហើយថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

(៤២៧) ឯវញ្ច បទ ភិក្ខុវេ ណតតោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុណ សង្ឃំ ឧបសង្កមិក្ខា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិក្ខា
 វន្ត្យំ ភិក្ខុំ ចានេ វត្ថុក្ខា ឧត្តរាសង្កំ ចិសិទិក្ខា
 អញ្ញាលី ចក្កហេត្វា ឯវមស្ស វចនិយោ អហំ កន្ត
 សម្មហុណា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ អា-
 ចត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាចត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាចត្តិបរិ-
 យន្តេ វេមតិកោ វត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោហំ កន្ត
 សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិំ សុទ្ធច្នបរិវាសំ យាតាមិកំ ។
 មុតិយម្បិ យាទិកោ តតិយម្បិ យាទិកោ ។

(៤២៨) ត្បន្តេន ភិក្ខុណា បដិកលេន សង្ឃា
 ញ្ញាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃា អយំ ឥត្តញ្ញាមោ
 ភិក្ខុ សម្មហុណា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិ
 អាចត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាចត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរាមិ វត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាចត្តិបរិយន្តេ
 វេមតិកោ វត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ

(៤២៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កំដើម្បីឱ្យ
 ម្ចាស់ សំរេចទាភិក្ខុរាស់ទាំងឡាយ ច្រកន្តីយាច្រកហោង ឬក៏ក្បាល
 ច្រើន គោលយ៉ាងនេះ ចព្រគ្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឱ្យត្រូវភាពដ៏សង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់ភាចក្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ក្រិ
 លើកមិនឃើញទីកំណត់ភាចក្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់ក្រិ មាន
 សេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់ភាចក្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់
 ក្រិ ចព្រគ្រោះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឱ្យនោះ សូមសុខុម្ពារិកសាមិកសង្ឃ
 ចំពោះភាចក្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមថាគម្រប់ពីរដងនឹង ត្រូវ
 សូមថាគម្រប់ពីរដងនឹង ។

(៤២៨) ត្រូវភិក្ខុក្នុងកាលសច្រកិលេន ផ្ញើរសង្ឃិក្ខុ ចព្រគ្រោះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 ភាចក្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់ភាចក្តិ ទាំងមិនដឹង
 ទីកំណត់ក្រិ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់ភាចក្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទី
 កំណត់ក្រិ មានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់ភាចក្តិ ទាំងមានសេចក្តី
 សង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់ក្រិ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុខុម្ពារិកសាមិកសង្ឃ

វិធីបិណ្ឌ ពុទ្ធសាសនា

អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសំ យាចតិ ។ យធំ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្យំ សង្ឃេ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាចត្តិធំ
 សុទ្ធាចារឹកសំ ធនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ករុន្ត សង្ឃេ អយំ ឥត្តន្តាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ អាចត្តិចរិយន្តំ ឧ
 ជាណាតិ វត្តិចរិយន្តំ ឧ ជាណាតិ អាចត្តិចរិយន្តំ ឧ សាតិ
 វត្តិចរិយន្តំ ឧ សាតិ អាចត្តិចរិយន្តេ វេមតិកោ វត្តិចរិ
 យន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ ភាសំ អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសំ
 យាចតិ ។ សង្ឃេ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ ភាសំ អាចត្តិធំ
 សុទ្ធាចារឹកសំ ធនេ ។ យស្សាយស្សោ ឧមតិ ឥត្តន្តាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ភាសំ អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសស្ស ធានំ សោ តុណ្ណំស្ស
 យស្ស ឧក្ខមតិ សោ កាសយ្យ ។ ទុតិយម្យ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្យ
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ទិញោ សង្ឃេ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ភាសំ អាចត្តិធំ សុទ្ធាចារឹកសោ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្សា
 តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុទ្ធសាសនា

ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យ
 សុទ្ធាចារឹកស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ នេះជា
 ពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ ចតិគ្រូសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ឬវិក)
 ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃចិលសេសជាម្រឹម ហើយមិនដឹង
 ចំណែកអាចត្តិ ព័ន្ធនឹងទីចំណែកក្រី លើកមិនឃើញទីចំណែកអា-
 ចត្តិ ព័ន្ធលើកមិនឃើញទីចំណែកក្រី មានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីចំណែក
 អាចត្តិ ព័ន្ធនានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីចំណែកក្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធា-
 ចារឹកសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ សង្ឃក៏ឱ្យសុទ្ធាចារឹកស ដល់
 ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ការឱ្យសុទ្ធាចារឹកសដល់
 ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ភាគចំក្នុងដល់លោកមានកាយ
 គន្តិណា លោកមានកាយអង្គនោះ ឆប្បិស្សៀម (បើ) មិនភាគចំក្នុងដល់
 លោកមានកាយអង្គណាទេ លោកមានកាយអង្គនោះ ឆប្បិកោលឡើង ។
 ខ្ញុំកាលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ព័ន្ធនឹង ។ បេ ។ ខ្ញុំកាលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់បីដងដង ។ បេ ។ សុទ្ធាចារឹកស សង្ឃបាទឱ្យដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះហើយ (ការឱ្យសុទ្ធាចារឹកសនោះ) ភាគចំក្នុង
 ដល់សង្ឃហើយ អត្រាហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ
 សេចក្តីនេះទុក ហើយកាលស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៦៧] ឃ្លាត្រូវ(២)ទោ កិក្កុវេ សុទ្ធផ្លូវវិសោ ធាតុត្រា ។
ឃ្លាត្រូវវិសោ ធាតុត្រា ។ ធាតុត្រា កិក្កុវេ សុទ្ធផ្លូវវិសោ
ធាតុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន
ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន សរតិ
អាចត្តិបរិយដ្ឋំ វេមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋំ វេមតិកោ សុទ្ធ-
ផ្លូវវិសោ ធាតុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ជាធាតុ រត្តិបរិ-
យដ្ឋំ ន ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន
សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ធិត្រេមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋំ វេម-
តិកោ សុទ្ធផ្លូវវិសោ ធាតុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឃ-
កត្តំ ជាធាតុ ឃកត្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ន ជាធាតុ
អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឃកត្តំ សរតិ ឃកត្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ
ន សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឃកត្តំ វេមតិកោ ឃកត្តំ
ធិត្រេមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋំ វេមតិកោ សុទ្ធផ្លូវវិសោ ធា-
តុត្រា ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឃកត្តំ
ជាធាតុ ឃកត្តំ ន ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ន សរតិ

។ ឃ. ប. ពោធិសុ ធាតុត្រា ន វិស្សតិ ។

[៤៦៨] ឃ្លាត្រូវ(២)ទោ កិក្កុវេ សុទ្ធផ្លូវវិសោ ធាតុត្រា
នេះ ។ សុទ្ធផ្លូវវិសោធានេះ ។ ឃ្លាត្រូវវិសោធានេះ សុទ្ធផ្លូវ
វិសោធានេះ ។ (ថេ) កិក្កុវេ មិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងមិន
ដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងលើកមិនឃើញទី
កំណត់ព្រឹ សន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ទាំងសន្សំយក្នុងទីកំណត់ព្រឹ
ហើយសន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ។ (ថេ) កិក្កុវេ មិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ កែ
មិនដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ កែលើកមិនឃើញទី
កំណត់ព្រឹ មិនសន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ កែសន្សំយក្នុងទីកំណត់
ព្រឹ សន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ។ (ថេ) កិក្កុវេ មិនដឹងទីកំណត់អាចត្តិ
នេះ មិនដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ
នេះ លើកមិនឃើញទីកំណត់ព្រឹ ទាំងលើកមិនឃើញទីកំណត់ព្រឹ សន្សំយ
ក្នុងទីកំណត់អាចត្តិនេះ មិនសន្សំយក្នុងទីកំណត់ព្រឹ
ហើយ សន្សំយក្នុងទីកំណត់អាចត្តិ ។ (ថេ) កិក្កុវេ មិនដឹងទីកំណត់
អាចត្តិ កែដឹងទីកំណត់ព្រឹនេះ មិនដឹងទីកំណត់ព្រឹ លើកមិនឃើញទីកំណត់អាចត្តិ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ឬ សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋោ
 វេមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃ-
 មតិកោ សុទ្ធក្ខបរិវាសោ ធាតុញ្ចោ ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ
 ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ ជាធាតុ ឯកច្ចំ ឬ ជាធាតុ
 អាចត្តិបរិយដ្ឋំ សរតិ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ
 ឬ សរតិ អាចត្តិបរិយដ្ឋោ ធិត្រៃមតិកោ រត្តិបរិយដ្ឋោ
 ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃមតិកោ សុទ្ធក្ខបរិវា-
 សោ ធាតុញ្ចោ ។ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ ជាធាតុ ឯកច្ចំ
 ឬ ជាធាតុ រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ ជាធាតុ ឯកច្ចំ ឬ
 ជាធាតុ អាចត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ឬ សរតិ
 រត្តិបរិយដ្ឋំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ឬ សរតិ អាចត្តិ-
 បរិយដ្ឋោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃមតិកោ
 រត្តិបរិយដ្ឋោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ ឯកច្ចោ ធិត្រៃមតិកោ
 សុទ្ធក្ខបរិវាសោ ធាតុញ្ចោ ។ ឯវិ ទោ កិក្កុវេ សុទ្ធក្ខ-
 បរិវាសោ ធាតុញ្ចោ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញា

វេលើកេយ្យេត្តិកំណត់ក្រិច្ចះ លើកមិនេយ្យេត្តិច្ចះ សន្សំយក្កនិច្ចិកំណត់
 អាចត្តិ ទាំងសន្សំយក្កនិច្ចិកំណត់ក្រិច្ចះ មិនសន្សំយក្កនិច្ចះ សន្សំ កិក្កុ-
 សុទ្ធក្ខបរិវាសវេ ។ (ចេ) កិក្កុនិច្ចិកំណត់អាចត្តិ ទាំងសន្សំកំណត់ក្រិច្ចះ
 មិនដឹងច្ចះ លើកេយ្យេត្តិកំណត់អាចត្តិច្ចះ ទាំងលើកេយ្យេត្តិកំណត់ក្រិ-
 ច្ចះ លើកមិនេយ្យេត្តិច្ចះ មិនសន្សំយក្កនិច្ចិកំណត់អាចត្តិ វេសន្សំយក្កនិច្ចិ-
 កំណត់ក្រិច្ចះ មិនសន្សំយក្កនិច្ចះ សន្សំក្រិក្កុវេសុទ្ធក្ខបរិវាសវេ ។ (ចេ)
 កិក្កុ ដឹងច្ចិកំណត់អាចត្តិច្ចះ មិនដឹងច្ចះ ដឹងច្ចិកំណត់ក្រិច្ចះ មិនដឹងច្ចះ
 លើកេយ្យេត្តិកំណត់អាចត្តិច្ចះ លើកមិនេយ្យេត្តិច្ចះ លើកេយ្យេត្តិកំណត់
 ក្រិច្ចះ លើកមិនេយ្យេត្តិច្ចះ សន្សំយក្កនិច្ចិកំណត់អាចត្តិច្ចះ មិនសន្សំយ-
 ក្កនិច្ចះ សន្សំយក្កនិច្ចិកំណត់ក្រិច្ចះ មិនសន្សំយក្កនិច្ចះ សន្សំ កិក្កុវេសុទ្ធក្ខ-
 បរិវាសវេ ។ ខ្មាលកិក្កុទាំងឡាយ សន្សំ ក្រិក្កុវេសុទ្ធក្ខបរិវាសយ៉ាង
 រេងឯង ។

[៤៧០] កដញ កិក្ខុវេ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។ អា-
 បត្តិបរិយន្តំ ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ធិ ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ធិ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាធាតិ ឯកច្ចំ ធិ ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ
 ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ធិ សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ វេមតិកោ
 ឯកច្ចំ ធិត្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ ធិត្វេមតិកោ បរិវសោ
 ឆាតត្វោ ។ ឯវំ ទោ កិក្ខុវេ បរិវសោ ឆាតត្វោ ។

បរិវសោ ឆិដ្ឋិតោ ។

[៤៧១] កដ ទោ បដ សមយេន អញ្ញតោ កិក្ខុ
 បរិវសោ វិទ្ធិមិ ។ សោ បុន បញ្ញត្តោ កិក្ខុ ទុបសម្បជំ
 យាចិ ។ កដ កិក្ខុ កតវតោ ឯកមត្តំ អាណេសុំ ។

[៤៧០] ខ្នាលកិក្ខុបាំងឡាយ សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដ្ឋចម្ពេច ។
 (បី) កិក្ខុដឹងចំណាត់អាចក្តី ចាំដឹងចំណាត់ក្រី លើកឃើញចំណាត់
 អាចក្តី ចាំដឹងឃើញចំណាត់ក្រី មិនសន្សំយក្តីចំណាត់អាចក្តី
 ចាំដឹងមិនសន្សំយក្តីចំណាត់ក្រី សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដ្ឋ ។ (បី) កិក្ខុ
 មិនដឹងចំណាត់អាចក្តី កែដឹងចំណាត់ក្រី លើកមិនឃើញចំណាត់
 អាចក្តី កែលើកឃើញចំណាត់ក្រី សន្សំយក្តីចំណាត់អាចក្តី កែមិន
 សន្សំយក្តីចំណាត់ក្រី សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដ្ឋ ។ (បី) កិក្ខុ ដឹងចំ
 ណាត់អាចក្តីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងកែចំណាត់ក្រី លើកឃើញចំណាត់
 អាចក្តីខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ លើកឃើញកែចំណាត់ក្រី សន្សំយក្តី
 ចំណាត់អាចក្តីខ្លះ មិនសន្សំយក្តី មិនសន្សំយក្រីក្រដឹងចំណាត់ក្រី
 សន្សំត្រូវឱ្យចរិតសដ្ឋ ។ ខ្នាលកិក្ខុបាំងឡាយ សន្សំត្រូវឱ្យចរិតស
 យ៉ាងនេះឯង ។

ចំបង្គោល ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង កិក្ខុ ទ្រូច កំពុងនៅបរិវស ក៏ស្រាប់
 តែស៊ីកេចញ្ជៅ ។ បុរសនោះ បានត្រឡប់មកសួរឧបសម្បទានឹងកិក្ខុ
 បាំងឡាយវិញ ។ កិក្ខុបាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីខ្លះ ក្រាបចង្អុលទូលព្រះ
 មានព្រះភាគ ។

[៤៧២] ឥត បទ កិច្ចវេ កិច្ច ចរិកសោ វិញ្ញាមតិ ។

វិញ្ញាមតិស្ស កិច្ចវេ ចរិកសោ ន រូបាតិ ។ សោ ចេ

បុន ឧបសម្ព័ន្ធគិ តស្ស តនេវ បុរិមំ ចរិកសនាធំ ។

យោ ចរិកសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។ យោ ចរិក្កោ

សុចរិក្កោ ។ អវសោសោ ចរិកសិក្កោ ។

[៤៧៣] ឥត បទ កិច្ចវេ កិច្ច ចរិកសោ សា-

មណេវេ មោតិ ។ សាមណេវស្ស កិច្ចវេ ចរិកសោ

ន រូបាតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្ព័ន្ធគិ តស្ស តនេវ

បុរិមំ ចរិកសនាធំ ។ យោ ចរិកសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។

យោ ចរិក្កោ សុចរិក្កោ ។ អវសោសោ ចរិកសិក្កោ ។

[៤៧២] ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ខ្មាលកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចក្នុង

សាសនានេះ កំពុងតែនៅចរិកសហើយសីករចេញទៅ ។ ខ្មាលកិច្ចទាំង

ឡាយ ចរិកសរេសំបុគ្គលដែលសីករចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់

ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកចូលវិញទៀត ការដែលឱ្យចរិកស

កំពុងដល់កិច្ចនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ ចរិកសណា ដែលសន្សំបាន

ឱ្យហើយ ក៏ឈ្លោះថាឱ្យល្អហើយ ។ ចរិកសណា ដែលកិច្ចបាននៅរួច

ហើយ ក៏ឈ្លោះថានៅល្អហើយ ។ ឯចរិកសដែលសល់ កិច្ចនោះ

ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៣] ខ្មាលកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ

ចរិកសហើយ ក៏ច្រើនខ្លះជាសាមណេវវិញ ។ ខ្មាលកិច្ចទាំងឡាយ ឯ

ចរិកស រេសំសាមណេវនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាម-

ណេវនោះ មកចូលកិច្ចវិញ ការដែលឱ្យចរិកសកំពុងដល់កិច្ចនោះ ក៏

នៅនឹងដដែល ។ ចរិកសណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្លោះថាឱ្យ

ល្អហើយ ។ ចរិកសណា ដែលកិច្ចបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្លោះថានៅ

ល្អហើយ ។ ឯចរិកសដែលសល់ កិច្ចនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

សម្មុយក្ខន្ធកៈ ឧប្បត្តិកម្មំ បរិវាសោ ន រូបា

[២៧២] ឥន បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ ឧប្បត្តិ
កោ ហោតិ ។ ឧប្បត្តិកម្មស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបា
តិ ។ សោ ថេ បុន អធិប្បត្តិកោ ហោតិ តស្ស តទេវ
បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។
យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតតោ ។

[២៧៣] ឥន បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ ចិត្ត-
ចិត្តោ ហោតិ ។ ចិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបា
តិ ។ សោ ថេ បុន អចិត្តចិត្តោ ហោតិ តស្ស តទេវ
បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។
យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតតោ ។

[២៧៤] ឥន បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ វេទនន្តោ
ហោតិ ។ វេទនន្តស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបាតិ ។

សម្មុយក្ខន្ធកៈ បរិវាសរបស់ភិក្ខុម្នាក់មិនមែនលាស់ឡើង

[២៧២] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាសហើយក៏នៅជាបទស្សន្ត ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុ
ដែលម្នាក់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបានបាត់ទៅវិញ
ហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា
ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែល
ភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់
ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[២៧៣] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាសហើយក៏មានចិត្តរវើកវៃ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុ
ដែលមានចិត្តរវើកវៃ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាន
រវើកវៃចិត្តទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹង
ដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អ
ហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅ
ល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[២៧៤] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាស
របស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។

សោ ៤ បុន អវេទនន្តោ ហោតិ តស្ស គនេវ បុរិមំ
បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិសិទ្ធា ។

(៤៧៧) ៧៦ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវាសន្តោ អាបត្តិ-
យា អនិស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្កតស្ស កិក្ខុវេ
បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ៤ បុន ឧសារិយតិ តស្ស
គនេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ
សុធិន្ទោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ
បរិសិទ្ធា ។

(៤៧៨) ៧៧ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវាសន្តោ អាបត្តិយា
អប្បដិកាម្ម ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្កតស្ស កិក្ខុវេ បរិវា-
សោ ន រូហតិ ។ សោ ៤ បុន ឧសារិយតិ តស្ស គនេវ

បើកិក្ខុនោះ ក្រឡប់ជាផសានឧត្តរវេទនាគ្របសន្តិវិញ្ញាហើយ ការឲ្យបរិ-
វាសតិមុនដល់កិក្ខុនោះ គឺនៅទីនីមួយៗ បរិវាសណា ដែលសន្សំបាន
ឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ
គឺឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុខាត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៧) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសន្សំលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញតាចក្តិ ។ ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកវត្ថុ មិនបានល្អគណន់ឡើយទេ ។ បើ
ភិក្ខុនោះ សន្សំបានធ្វើសារណកម្ម (បានឲ្យលាភោសចេញ) វិញ្ញាហើយ
ការឲ្យបរិវាសតិមុនដល់កិក្ខុនោះ គឺនៅទីនីមួយៗ បរិវាសណា ដែល
សន្សំបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ គឺឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ
ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៨) ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសន្សំលើកវត្ថុ ព្រោះមិនសម្តែងតាចក្តិចេញ ។ ខ្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកវត្ថុ មិនបានល្អគណន់ឡើយ
ទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សន្សំបានធ្វើសារណកម្មវិញ្ញាហើយ ការឲ្យបរិវាស

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បិដកសោ ខុទ្ទកនិកាយ

បុរិម បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធំឆ្នោ សុទិឆ្នោ ។
យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ អរសេសោ បរិវាសិតោ ។

(២៧៧) ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ ខាបិ កាយ

និដ្ឋិយា អប្បនិច្ចស្សត្ត ទុក្ខិយេតិ ។ ទុក្ខិក្ខតាស្ស
ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ឧ រូបាតិ ។ សោ ទេ បុន ទុសារិយតិ
តស្ស តាវេ បុរិម បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ធំឆ្នោ
សុទិឆ្នោ ។ យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ អរសេសោ
បរិវាសិតោ ។

(២៧៨) ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកាស្ស-

នារយោ វិន្តមតិ ។ វិន្តន្តកាស្ស ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិ-
កាស្សនា ឧ រូបាតិ ។ សោ ទេ បុន ទុបសម្មជ្ជតិ តស្ស

សុត្តន្តបិដក បិដកសោ ខុទ្ទកនិកាយ បិដកសោ ខុទ្ទកនិកាយ

ភិមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសន្សំបានឱ្យ
ហើយ ឆ្ពោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួច
ហើយ ក៏ឆ្ពោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសាល់ ភិក្ខុនោះត្រូវ
នៅទៀតចុះ ។

(២៧៩) ខ្នាលភិក្ខុវាជំឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ

បរិវាស ស្រាប់តែសន្សំលើកក្តែមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។
ខ្នាលភិក្ខុវាជំឡាយ បរិវាសយល់ភិក្ខុដែលសន្សំលើកក្តែ មិនបានល្អ
លាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សន្សំបានធ្វើសារណាមួយហើយ ការ
ឱ្យបរិវាសភិមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សន្សំបានឱ្យហើយ ឆ្ពោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឆ្ពោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសាល់ ភិក្ខុនោះ
ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(២៨០) ខ្នាលភិក្ខុវាជំឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរនឹងទាញ

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ គឺស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញចេញ
ដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានល្អលាស់ឡើងទេ ។
បើចេញនោះ ត្រូវចាប់មកចូលវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសភិមុនដល់ភិក្ខុនោះ

វិធីបិណ្ឌក ពុល្លវត្តោ

កេនេវ ឬរិមំ បរិវាសនាចំ ។ យោ បរិវាសោ ធិន្ទោ សុ
ធិន្ទោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ធុលា-
យ បដិកស្សិតតោ ។

(៤៧០) វេទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ម្ធុលាយ បដិ-
កស្សនារហោ សាមណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ
ហោតិ ។ បេ ។ មិត្តធិន្ទោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទធិន្ទោ
ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនិស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អប្បដិកស្សេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ទាបិកាយ
ធិដ្ឋយា អប្បដិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្ខកស្ស
ភិក្ខុវេ ម្ធុលាយ បដិកស្សនា ទ រូហតិ ។ សោ ចេ បុទ
ឧសារិយតិ កស្ស កេនេវ ឬរិមំ បរិវាសនាចំ ។ យោ
បរិវាសោ ធិន្ទោ សុធិន្ទោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។
សោ ភិក្ខុ ម្ធុលាយ បដិកស្សិតតោ ។

វិធីបិណ្ឌក ពុល្លវត្តោ

កំនេវធិន្តវេទ ។ បរិវាសនា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសនា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អ
ហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

(៤៧១) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលត្រូវដឹង
ពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយក៏ត្រូវដឹងថាសាមណារិញ ។ បេ ។
ក៏ត្រូវចំនៅជាដួន ។ បេ ។ ត្រូវចំនៅជាមាឌបិណ្ឌកវែរវែយ ។ បេ ។
ត្រូវចំជាមាឌទុក្ខវេទ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិន
ឃើញភាពភ្នំ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងភាពភ្នំ ។ បេ ។
សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលេចដំបូងលាមកចេញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំទ្បាយ
ការពាញភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបាន
ល្អគលាសំឡេងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើសារណាមួយហើយ
ការឱ្យបរិវាសនាមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នេវធិន្តវេទ ។ បរិវាសនា ដែល
សង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសនា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវពាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

សុត្តន្តបិដក វិញ្ញាណទាំង មានប្រាំបួន ១ រូបាតិ

[២៨២] ៥៣ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានគ្នារហោ វិញ្ញាណ ៗ
វិញ្ញាណកស្ស ភិក្ខុវេ មានត្តនាម ១ រូបាតិ ។ សោ ទេ
បុរ ឧបសម្ពុជ្ជតិ តស្ស ករោ បុរិមំ បរិវាសនាមំ ។
យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុប-
រិវុត្តោ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ មានត្តំ ធាតុវុំ ។

[២៨៣] ៥៤ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានគ្នារហោ
សាមណេហោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តុកោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិដ្ឋចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនាដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
យា អប្បជិតរម្ម ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ទាចិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បជិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្ក-
កស្ស ភិក្ខុវេ មានត្តនាម ១ រូបាតិ ។ សោ ទេ
បុរ ឧសារិយតិ តស្ស ករោ បុរិមំ បរិវាសនាមំ ។

សុត្តន្តបិដក កាប្រជ្រៀតមានប្រាំបួន ដែលសំខេត្រជាដើម មានប្រាំបួន ១

[២៨៤] ខ្នាលភិក្ខុចាំទិដ្ឋាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
មានត្តហើយ ក៏ត្រូវចាំជាសិកាទៅវិញ ។ ខ្នាលភិក្ខុចាំទិដ្ឋាយ ការឱ្យ
មានត្តដល់បុគ្គលដែលសិកាទេញ មិនបានល្អគលាស់ឡើយទេ ។ បើ
បុគ្គលនោះត្រូវចាំអក្ខរសិកា ការឱ្យចាំសិកាមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅមិន
ដដែល ។ ចាំសិកា ដែលសិកាបានឱ្យហើយ ឆ្ពោះជាឱ្យល្អហើយ ។
ចាំសិកាដែលភិក្ខុនោះនៅច្រើនហើយ ក៏ឆ្ពោះជាទៅល្អហើយ ។ សិកា
ត្រូវឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[២៨៥] ខ្នាលភិក្ខុចាំទិដ្ឋាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត
ហើយ ក៏ច្រើនទៅជាសាមណេហាវិញ ។ បេ ។ ត្រូវចាំទៅជាគ្រូ ។ បេ ។
ត្រូវចាំទៅជាមានចិត្តរើរើយ ។ បេ ។ ត្រូវចាំទៅជាមានចិត្តរើរើយ ។ បេ ។
ត្រូវសិក្សាលើកវគ្គព្រះមិនឃើញតាមភិក្ខុ ។ បេ ។ សិក្សាលើកវគ្គ
ព្រះមិនបានសម្រុងតាមភិក្ខុ ។ បេ ។ សិក្សាលើកវគ្គព្រះមិនបានលះបង់
ចិដ្ឋិលាមកទេញ ។ ខ្នាលភិក្ខុចាំទិដ្ឋាយ ការឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលសិកា
លើកវគ្គ មិនបានល្អគលាស់ឡើយទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សិកាបានធ្វើសា-
ណេកម្មវិញហើយ ការឱ្យចាំសិកាមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅមិនដដែល ។

វិធម្មបិដក បុរាណ

យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវាសោ សុប-
រិវាសោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មាណសំ ណាតតំ ។

(៤៨២) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មាណសំ ចរណ្ហា
វិញ្ញាណំ ។ វិញ្ញាណុកស្ស ភិក្ខុវេ មាណសំ ចរិយា ទ រូមាតិ ។
សោ ទេ បុទ ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តោនេ បុរិមំ បរិវា-
សនាមំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ
បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ យំ មាណសំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ
មាណសំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ អវសេសំ ចរិតតំ ។

(៤៨៣) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មាណសំ ចរណ្ហា
សាមណេវោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧទ្ធក្កតោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិក្ខុចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាចត្តិយោ អនិស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាចត្តិ-
យោ អប្បនិកាមេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាចិត្តាយ

វិធម្មបិដក បុរាណ

បរិវាសនា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស-
នា ដែលភិក្ខុបានទៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាទៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវ
ឲ្យមានភ្នាក់ងារក៏កុំនោះចុះ ។

(៤៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្ត
មានភ្នុះហើយក៏ស្រាប់តែសីកេចឲ្យទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្ត
មានភ្នុះរបស់បុគ្គលដែលសីកេចឲ្យទៅ មិនបានល្អសាលាសំឡើងទេ ។ បើ
បុគ្គលនោះទ្រទ្រង់មកចូលវិញ្ញាទៀត ការរៀបចំសីកេចរបស់ភិក្ខុនោះ ក៏
នៅខឹងដដែល ។ បរិវាសនា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសនា ដែលភិក្ខុបានទៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាទៅ
ល្អហើយ ។ មានភ្នុណាដែលសង្ឃឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។
មានភ្នុណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។
មានភ្នុដែលសល់ ក៏កុំនោះទ្រទ្រង់ទៅទៀតចុះ ។

(៤៨៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្ត
មានភ្នុ ហើយក៏ច្រឡំខ្លួនទៅជាសាមណេវ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាភ្នុ
។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរើវេយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនា
គ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវិញ្ញាណមិនឃើញភាចក្តិ ។ បេ ។
សង្ឃលើកវិញ្ញាណមិនសម្រេចភាចក្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវិញ្ញាណ

សមុបាយច្បាប់ វិញ្ញាណស្ស អន្តាធំ ១ រូបាតិ

ធិដ្ឋិយោ អប្បដិច្ចិស្សត្ត ឧត្តិចិយតិ ។ ឧត្តិក្កតស្ស
កិក្កវេ មានត្តុជវិយោ ១ រូបាតិ ។ សោ ទេ បុ
ឧសារិយតិ កស្ស ករោវ ប្បិមំ ចរិកិសនាធំ ។ យោ
ចរិកិសោ ធិដ្ឋោ សុធិដ្ឋោ ។ យោ ចរិកិក្កោ សុចរិកិក្កោ ។
យំ មានត្តំ ធិដ្ឋំ សុធិដ្ឋំ ។ យំ មានត្តំ ចិដ្ឋិំ សុ
ចិដ្ឋិំ ។ អរសេសំ ចរិកត្តំ ។

[២៨៦] និទ បទ កិក្កវេ កិក្ក អន្តាធារយោ
វិញ្ញាតិ ។ វិញ្ញាតស្ស កិក្កវេ អន្តាធំ ១ រូបាតិ ។
សោ ទេ បុ ឧបសម្បជ្ជតិ កស្ស ករោវ ប្បិមំ
ចរិកិសនាធំ ។ យោ ចរិកិសោ ធិដ្ឋោ សុធិដ្ឋោ ។ យោ
ចរិកិក្កោ សុចរិកិក្កោ ។ យំ មានត្តំ ធិដ្ឋំ សុធិដ្ឋំ ។ យំ
មានត្តំ ចិដ្ឋិំ សុចិដ្ឋិំ ។ សោ កិក្ក អន្តាធារោ ។

សមុបាយច្បាប់ អន្តាធារយោសំបុគ្គលដែលសិកេចញ្ញាចំណូលសំឡើង

ក្រោះមិនលះចង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ខ្មាលកិក្កុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តតា-
នក្ករបស់កិក្កុដែលសន្សំលើកិក្កុ មិនបានល្អគណសំឡើងទេ ។ បើកិក្កុ
នោះ សន្សំបានធ្វើសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យចរិកិសតិមុនដល់កិក្កុ
នោះ ក៏នៅមិនដដែល ។ ចរិកិសណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ឈ្មោះ
ថាឱ្យល្អហើយ ។ ចរិកិសណា ដែលកិក្កុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា
នៅល្អហើយ ។ មានក្កណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អ
ហើយ ។ មានក្កណា ដែលកិក្កុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អ
ហើយ ។ មានក្កដែលសល់នៅ កិក្កុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តការព្រឺមុន ។

[២៨៦] ខ្មាលកិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អន្តាធា-
រយោហើយ ក៏ស្រាប់តែសិកេចញ្ញាទៅ ។ ខ្មាលកិក្កុទាំងឡាយ អន្តាធារយោ
របស់បុគ្គលដែលសិកេចញ្ញាទៅ មិនបានល្អគណសំឡើងទេ ។ បើបុគ្គល
នោះ ត្រឡប់មកចូលវិញ ការឱ្យចរិកិសតិមុន ដល់កិក្កុនោះ ក៏នៅមិន
ដដែល ។ ចរិកិសណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។
ចរិកិសណា ដែលកិក្កុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។
មានក្កណា ដែលសន្សំបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ មានក្ក
ណា ដែលកិក្កុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ កិក្កុ
នោះ សន្សំត្រូវឱ្យអន្តាធារយោ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៤៧៧] ឥធម៌ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណាហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ទុច្ឆត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ទិក្ខុចិក្ខោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនន្តោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនស្សុនេ ទុក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកក្ខេ ទុក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ទាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ទុក្ខិបិយតិ ។ ទុក្ខិក្កកស្ស ភិក្ខុវេ អញ្ញាណំ ធម្មហោតិ ។ សោ ចេ បុន ទិសារិយតិ តស្ស តទេវ បរិមំ បរិវាសនាណំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ យំ មានត្តំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ឌំ សុចិណ្ឌំ ។ សោ ភិក្ខុ អញ្ញេតតោ ។

ចត្តាវ្យាសកំ សមគ្គំ ។

[៤៧៨] ឥធម៌ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ករាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ- មាណាយោ(១) អប្បដិច្ឆន្តាយោ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ពលាយ ចដិកស្សិតតោ ។

១. ឃីមាណ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៤៧៧] ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់វត្ត- ឧកម្ម ហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ក្រឡប់ទៅជាត្រូវ ។ បេ ។ ក្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវៃវៃ ។ បេ ។ ក្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខ- វេទនាក្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ស័យលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញសេចក្តី ។ បេ ។ សង្ស័យលើកវត្តព្រោះមិនសម្តែងភាពត្រឹមត្រូវ ។ បេ ។ សង្ស័យលើក វត្តព្រោះមិនលះលើទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ អញ្ញាឧកម្ម របស់ភិក្ខុដែលសង្ស័យលើកវត្ត មិនបានល្អគណសំឡើងទេ ។ លើភិក្ខុនោះ សង្ស័យបានធ្វើសារកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសន៍មុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏ នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ស័យបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបានទៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានគុណា ដែលសង្ស័យបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យ ល្អហើយ ។ មានគុណា ដែលភិក្ខុ បានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ស័យឱ្យអញ្ញាឧកម្មចុះ ។

ចរិវាសន៍ខុទ្ទក ។

[៤៧៨] ខ្នាលភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ស័យទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បានចំខ្លួនគួរ រាប់បាន តែមិនបានមិច្ឆាចាំនិទ្ធា ។ សង្ស័យ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង ម្ពលាចត្តិវិញ ។

សុត្តន្តបិដក បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

[៤៥៧] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វស្ស អាចត្តិំ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ នាគតោ ។

[៤៥៨] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ មិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ មិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វស្ស អាចត្តិំ បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ នាគតោ ។

[៤៥៩] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ ។

សុត្តន្តបិដក (សង្ឃប្រវត្តិ) សមោទានបរិវាសនបិដក អាចត្តិយានិម

[៤៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ហើយត្រូវតែចង្អុលសង្ខារនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន គួររាប់បាន ហើយចិបបំបាំងទុក ។ សង្ឃ ត្រូវតែឃើញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង មូលាចត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចត្តិដែល ខ្លួនចិបបំបាំងទុកច្រើនថ្ងៃ និងចំពោះកាចត្តិទាំងដើម ។

[៤៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ហើយត្រូវតែចង្អុលសង្ខារនិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ រាប់បាន តែចិបបំបាំងទុកខ្លះ មិនបាច់ចិបបំបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវតែឃើញ ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ត្រូវហើយត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាស ដល់ ភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចត្តិដែលខ្លួនចិបបំបាំងទុកច្រើនថ្ងៃ និងចំពោះកាចត្តិ ទាំងដើម ។

[៤៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ហើយត្រូវតែចង្អុលសង្ខារនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន រាប់មិនបាន តែមិនបាច់ចិបបំបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវតែឃើញភិក្ខុនោះមកដាក់ ក្នុងមូលាចត្តិ ។

[២៧២] ឥត ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទានបរិវេសោ ធាតុកោ ។

[២៧៣] ឥត ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ មិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ មិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទានបរិវេសោ ធាតុកោ ។

[២៧៤] ឥត ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បរិមាណាយោ មិ អបរិមាណាយោ មិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។

សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ ។

[២៧៥] ឥត ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសនោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃានិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បុរិមាយ

[២៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាចក្តីសន្សំទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់ មិនបាន ហើយចំណុំទុក ។ សង្ឃ ត្រូវតាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា- ចក្ខុ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវេសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចក្តីដែល ខ្លួនបិទបំបាំងទុកចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះអាចក្តីទាំងដើម ។

[២៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាចក្តីសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន រាប់មិនបាន តែបិទបំបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបំបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវ តាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវេស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចក្តីដែលបិទបំបាំងទុកចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះអាចក្តី ទាំងដើម ។

[២៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាចក្តីសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន ខ្លះរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវតាញ ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្ខុ ។

[២៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវេស ហើយត្រូវអាចក្តីសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុប្បយទូទ្រព ចុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

ណារាយោមិ អបរិមាណាយោមិ ចដិច្ចដ្ឋានាយោ ។ សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិកស្សិតតោ យថាមដិច្ចដ្ឋានក្ខុស្ស អាមត្តិយំ ចុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤៧៦] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ បរិវាសនោ អន្តរ សម្ពុហុលា សង្ខារិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ចរិមាណាយោមិ អបរិមាយណាយោមិ ចដិច្ចដ្ឋានាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋានាយោមិ ។ សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិកស្សិតតោ យថាមដិច្ចដ្ឋានក្ខុស្ស អាមត្តិយំ ចុរិមាយ អាមត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤៧៧] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អាទត្តារយោ ។ មេ ។
[៤៧៨] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ មានត្តំ ធាតោ ។ មេ ។
[៤៧៩] ឥធម បធម កិក្កុវេ កិក្កុ អន្តាធារយោ អន្តរ សម្ពុហុលា សង្ខារិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ចរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋានាយោ ។ សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិកស្សិតតោ ។

សមុប្បយទូទ្រពៈ (សង្ខត្រូវឱ្យ) សមោទានបរិវាសបំពោះអាមត្តិវាដើម

គួររាប់ប៉ាន់ខ្លះ រាប់មិនប៉ាន់ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។

[៤៧៦] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវតាមក្នុងសង្ខារិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប៉ាន់ខ្លះ រាប់មិនប៉ាន់ខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិទាំងដើម ។

[៤៧៧] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានគួរ ។ មេ ។

[៤៧៨] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានគួរ ។ មេ ។

[៤៧៩] ខ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អន្តរកម្ម ហើយត្រូវតាមក្នុងសង្ខារិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប៉ាន់ តែមិនប៉ាន់បិទបាំងទុក ។ សង្ខត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ ។

[៥០០] ឥឡ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុណា សង្កាមិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បរិ- មាណារយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ- កស្សិតតោ យដាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិមំ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោធាធមរិវាសោ ធាតតោ ។

[៥០១] ឥឡ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុណា សង្កាមិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ បរិមា- ណារយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ បិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ បិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យដាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាមត្តិ- មំ បុរិមាយ អាមត្តិយា សមោធាធមរិវាសោ ធាតតោ ។

[៥០២] ឥឡ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុណា សង្កាមិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អប- រិមាណារយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ ។

[៥០៣] ឥឡ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរ សម្មហុណា សង្កាមិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ អប- រិមាណារយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

[៥០០] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារនៈ គួរដល់ អត្តានុកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ខារិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោៈ មានចំនួន កប់មិនបាន ហើយចំណុំទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់កុសិ មូលាចក្កិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធាធមរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចក្កិ ដែលទូនចំណុំទុកចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះកាចក្កិភាសិដើម ។

[៥០១] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារនៈ គួរដល់ អត្តានុកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ខារិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោៈ មានចំនួន កប់មិនបាន តែមិនបានចំណុំទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុ នោះមកដាក់កុសិមូលាចក្កិ រួចហើយឱ្យសមោធាធមរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកាចក្កិដែលទូនចំណុំទុកចំនួនថ្ងៃ និងចំពោះកាចក្កិភាសិដើម ។

[៥០២] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារនៈ គួរដល់ អត្តានុកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ខារិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោៈ មានចំនួន កប់មិនបាន តែមិនបានចំណុំទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់ កុសិមូលាចក្កិ ។

[៥០៣] ខ្មាលភិក្ខុចាំនិទ្សាយ ភិក្ខុ កុសិសាសនារនៈ គួរដល់ អត្តានុកម្ម ហើយត្រូវកាចក្កិសង្ខារិសេសជាប្រើនកុសិចន្ទោៈ មានចំនួន កប់មិនបាន ហើយចំណុំទុក ។ សង្ឃត្រូវពាក្យភិក្ខុនោះមកដាក់

សមុបាយត្តិកា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្យាស្ស អាចត្តិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤០៤] នធម៌ បដិកស្សិតតោ អាចត្តិយា អន្តរាសម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិយា អបរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ បិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ បិ ។ សោ កិក្កុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្យាស្ស អាចត្តិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៤០៥] នធម៌ បដិកស្សិតតោ អាចត្តិយា អន្តរាសម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិយា អបរិមាណាយោ បិ អបរិមាណាយោ បិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ កិក្កុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ ។

[៤០៦] នធម៌ បដិកស្សិតតោ អាចត្តិយា អន្តរាសម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិយា អបរិមាណាយោ បិ អបរិមាណាយោ បិ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ កិក្កុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្យាស្ស អាចត្តិយា បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ធាតតោ ។

សមុបាយត្តិកា (សង្ឃប្រជុំ) សមោទានបរិវាសោ ចំពោះអាចត្តិយាដើម

ក្នុងមូលាចត្តិ ព្រះហឺយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាស ដល់កិក្កុនោះ ចំពោះអាចត្តិដែលខ្លួនបិទបំបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។

[៤០៤] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញាទកម្ម ហើយត្រូវតែចៀសវាងសេសជាប្រើទក្កដិចនោះ មានចំនួនក្នុងចំណុះ រាប់មិនបាន តែបិទបំបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបំបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវតែព្យាបាលនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ព្រះហឺយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្កុនោះ ចំពោះអាចត្តិដែលខ្លួនបិទបំបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។

[៤០៥] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញាទកម្ម ហើយត្រូវតែចៀសវាងសេសជាប្រើទក្កដិចនោះ មានចំនួនក្នុងចំណុះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបំបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវតែព្យាបាលនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ។

[៤០៦] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញាទកម្ម ហើយត្រូវតែចៀសវាងសេសជាប្រើទក្កដិចនោះ មានចំនួនក្នុងចំណុះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបំបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវតែព្យាបាលនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ព្រះហឺយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្កុនោះ ចំពោះអាចត្តិដែលខ្លួនបិទបំបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។

វិធានបទ បុណ្យវិញ

[៥០៧] ឥឡូវ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អន្តាណារមោ
អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិត
ចរិណណាយេមិ អចរិណណាយេមិ ចដិច្ចដ្ឋាយេមិ
អច្យដិច្ចដ្ឋាយេមិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ ចដិកស្សិតតោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានក្សស្ស អាចត្តិវំ មុរិយាយ អាចត្តិយា
សាមោណានចរិវាសោ នាតតោ ។

ធម្មិសកំ សម្ពុំ ។

[៥០៨] ឥឡូវ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា អច្យដិច្ចដ្ឋានេត្វា
វិញមតិ ។ សោ មុន ឧបសម្មុន្នោ តា អាចត្តិយោ ឧ
បាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ មាណត្ថំ នាតតំ ។

[៥០៩] ឥឡូវ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា អច្យដិច្ចដ្ឋានេត្វា វិញម-
តិ ។ សោ មុន ឧបសម្មុន្នោ តា អាចត្តិយោ នាទេតិ ។
តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ ចច្ឆិមស្មី អាចត្តិក្កុទ្ធេ យថាប-
ដិច្ចទ្ធេ ចរិវាសំ នត្វា មាណត្ថំ នាតតំ ។

វិធានបទ បុណ្យវិញ

[៥០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អន្តានកម្ម ហើយត្រូវតាមភិក្ខុសង្ឃាទិសេសាជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តាមចំនួន
គួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន តែមិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន ។
សង្ឃត្រូវតែត្រូវតាមភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធាន-
ចរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាពត្រូវដែលមិនមែនប៉ុន្មាន ប៉ុន្មាន ឬ
ចំពោះភាពត្រូវខាងដើម ។

បចំលះចំនួន ៣៦ ។

[៥០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមភិក្ខុ
សង្ឃាទិសេសាជាច្រើន តែមិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន ក៏ស៊ីករេញទៅ ។ បុគ្គល
នោះត្រូវចៀបមកចូលវិញ ហើយក៏មិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន តាមភិក្ខុចាំនិទ្ធានោះឡើយ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៥០៩] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ធាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមភិក្ខុ
សង្ឃាទិសេសាជាច្រើន តែមិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន ក៏ស៊ីករេញទៅ ។ បុគ្គល
នោះត្រូវចៀបមកចូលវិញ ហើយក៏មិនប៉ុន្មាន មិនមែនប៉ុន្មាន តាមភិក្ខុចាំនិទ្ធានោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ចាំនិទ្ធាយ សង្ឃត្រូវឱ្យចរិវាស ចំពោះភិក្ខុត្រូវ ដែលមិនមែនប៉ុន្មាន
ខាងក្រោយប៉ុន្មាន ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះ ។

៣៧៧

សច្ចុយច្ចុតោ ចុន បរិវាសំ ។ ពា មាត្រំ ធាតុំ ។

[៥០០] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិត្វា បដិច្ចាទេត្វា វិក្កមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្នោ តា អាមត្តិយោ ន ធាទេតិ ។ ឥស្ស កិក្ខុវេ កិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាមត្តិក្ខុទ្ធេ យតាបដិច្ចទ្ធេ បរិវាសំ ធាតុ មាត្រំ ធាតុំ ។

[៥០១] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិត្វា បដិច្ចាទេត្វា វិក្កមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្នោ តា អាមត្តិយោ ធាទេតិ ។ ឥស្ស កិក្ខុវេ កិក្ខុនោ បុរិមស្មីត្វា បដិ- មស្មីត្វា អាមត្តិក្ខុទ្ធេ យតាបដិច្ចទ្ធេ បរិវាសំ ធាតុ មាត្រំ ធាតុំ ។

[៥០២] ឥត បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជិតិ ។ ឥស្ស ហោន្តិ អាមត្តិយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អម្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ វិក្កមត្វា បុទ ឧបសម្បន្នោ យា អាមត្តិយោ បុទ្រេ ធាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ន ធាទេតិ យា អា- មត្តិយោ បុទ្រេ ន ធាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា

សច្ចុយច្ចុតោ: សង្ខារិនិសេសាទ្រោហោយសិមធម្មមាត្រ

[៥០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចក្តី សន្សំទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះចុក្កល នោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាមត្តិទាំងនោះ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំត្រូវឲ្យបិទសំរោងក៏អាមត្តិដែល ភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចក្តី សន្សំទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះចុក្កល នោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាមត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សន្សំត្រូវឲ្យបិទសំ ចំរោងក៏អាមត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចក្តី សន្សំទិសេសជាច្រើន ។ អាមត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនារបិទបាំងទុកខ្លះ មិន បានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាមត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏ត្រ- ឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាមត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាមត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទ បាំងទុកពីមុន(ដល់មកបួស)ខាងក្រោយ ក៏នៅក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាមត្តិ

វិធានបទ បុណ្យវិញ្ញា

ន បាទេសិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយោ បុរិមស្មី^(១) អា-
បត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ធាតុំ ធាតត្ថំ ។

[៥០៣] នន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ខារិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។ តស្ស ហោតិ
អាបត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ សោ វិក្ក-
មិក្ខា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុត្រ-
បាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន បាទេសិ យា អា-
បត្តិយោ បុត្រេ ន បាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
បាទេសិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយោ បុរិមស្មីត្វ បដិច្ច-
ស្មីត្វ អាបត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ធាតុំ
ធាតត្ថំ ។

[៥០៤] នន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ខារ-
ិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។ តស្ស ហោតិ អា-
បត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ សោ វិក្ក-
មិក្ខា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុត្រេ បាទេសិ

១ ។ បុរិមស្មីត្វ បដិច្ចស្មីត្វ ។

វិធានបទ បុណ្យវិញ្ញា

នោះដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកង
ភាបត្តិ ដែលភិក្ខុចំពោះទុកភិក្ខុមុខប្តីឆ្នាំថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានក្តដល់ភិក្ខុ
នោះចុះ ។

[៥០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវភាបត្តិ
សង្ឃទិសេសាច្រើន ។ ភាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ មិនចំពោះទុកខ្លះ
មិនចំពោះទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹមចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកចូលវិញ
ពួកភាបត្តិណាដែលខ្លួនចំពោះទុកភិក្ខុមុខ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយក៏
ត្រឡប់ជាមិនចំពោះពួកភាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកភាបត្តិណាដែលខ្លួនមិន
ចំពោះទុកភិក្ខុមុខ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាចំពោះពួក
ភាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ
កងភាបត្តិដែលភិក្ខុចំពោះទុកភិក្ខុមុខទាំងក្រោយប្តីឆ្នាំថ្ងៃ ហើយសឹម
ឱ្យមានក្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវភាបត្តិ
សង្ឃទិសេសាច្រើន ។ ភាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ មិនចំពោះទុកខ្លះ
មិនចំពោះទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹមចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មក
ចូលវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួនចំពោះទុកភិក្ខុមុខ (ដល់មកចូល)

សមុបាយត្តិ ឬ ធម៌វិសិ ឬ មាតិកា ឬ គត្ត

តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ ឬ ត្រៃ
ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ន ជាទេតិ ។ តស្ស
កិក្កុវេ កិក្កុវោ ឬវិមស្មិញ បដ្ឋិមស្មិញ អាចត្តិក្កុវេ
យថាបដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ នត្តា មាទត្តំ ជាតត្ថំ ។

[៥០៥] នន បន កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា សម្ពុ-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ។ តស្ស ហោត្តិ
អាចត្តិយោ បដិច្ចន្ទាយោថ អប្បដិច្ចន្ទាយោថ ។ រសា
វិក្កិមិត្តា ឬន ឧបសម្បន្ទោ យា អាចត្តិយោ ឬ ត្រៃ ជា-
ទេសិ តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ
ឬ ត្រៃ ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បដ្ឋា ជាទេតិ ។
តស្ស កិក្កុវេ កិក្កុវោ ឬវិមស្មិញ បដ្ឋិមស្មិញ អា-
ចត្តិក្កុវេ យថាបដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ នត្តា មាទត្តំ ជាតត្ថំ ។

[៥០៦] នន បន កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា
សម្ពុធិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឬ កត្តា អាចត្តិ-
យោ ជាទេតិ ឬ កត្តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ

សមុបាយត្តិ ឬ ធម៌វិសិ ឬ មាតិកា ឬ គត្ត

ជាទេតិក្រាយ កិបិបទានិក្កុវោ អាចត្តិ នោះទុកទៀត ពួកអាចត្តិណាដែល
ខ្លួនមិនបានចែចំណុះទុកភិមុន (ផលមកចូល) ជាទេតិក្រាយ កិមិនបានចែ
ចំណុះពួកអាចត្តិ នោះទុកទៀត ។ ម្ចាស់កិក្កុវេ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវេ ឬ ម្ចាស់
វាស ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលកិក្កុវេ ចំណុះទុកភិមុន ទាំងក្រាយចំណុះ
ហើយសីមធិសេសាផលកិក្កុវេនោះ ។

[៥០៧] ម្ចាស់កិក្កុវេ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវេ សម្ពុហុលា ឬ ម្ចាស់កិក្កុវេ
សម្ពុធិសេសា ជាច្រើន ។ អាចត្តិទាំងនោះ កិក្កុវេនោះចំណុះទុកខ្លះ មិន
ចំណុះទុកខ្លះ ។ កិក្កុវេនោះ សីករចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវចំណុះមកចូលវិញ
ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនចំណុះទុកភិមុន (ផលមកចូល) ជាទេតិក្រាយ
កិមិនបានចំណុះពួកអាចត្តិ នោះទុកទៀត ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
បានចំណុះទុកភិមុន (ផលមកចូល) ជាទេតិក្រាយ ក៏ត្រូវចំណុះចំណុះ
ពួកអាចត្តិ នោះទុកវិញ ។ ម្ចាស់កិក្កុវេ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវេ ឬ ម្ចាស់
ករណីអាចត្តិ ដែលចំណុះទុកភិមុន ទាំងក្រាយចំណុះ ហើយសីមធិ
មាតិកាផលកិក្កុវេនោះ ។

[៥០៨] ម្ចាស់កិក្កុវេ ឬ ម្ចាស់កិក្កុវេ សម្ពុហុលា ឬ ម្ចាស់កិក្កុវេ
សម្ពុធិសេសា ជាច្រើន ក៏ស្គាល់អាចត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាចត្តិពួកខ្លះ ។

វិធម៌បិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

យា អាចត្តិយោ ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ យា
 អាចត្តិយោ ឧ ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ឧ ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា
 បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុត្រ ជាជិត្តា
 ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ជាជិត្តា ឧ ជាទេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុត្រ អជាជិត្តា ឧ ជាទេសិ តា អា-
 ចត្តិយោ បន្ទា ជាជិត្តា ឧ ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុវេ បុរិមស្មី អាចត្តិក្ការេ យេ ជាបដិច្ចខេ បរិវសិ
 នត្តា មានត្ត ធាតុ ។

(១៩៧) កន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មបុណ្យា សង្ឃា-
 និសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ
 ជាជាតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ឧ ជាជាតិ យា អាចត្តិយោ
 ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ ឧ
 ជាជាតិ តា អាចត្តិយោ ឧ ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា
 បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុត្រ ជាជិត្តា
 ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ជាជិត្តា ឧ
 ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុត្រ អជាជិត្តា ឧ ជាទេសិ

វិធម៌បិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ស្គាល់ភាចត្តិណា ក៏មិនបំបែកភាចត្តិធានាទុក មិនស្គាល់ភាចត្តិណា ក៏មិន
 បានបំបែកភាចត្តិធានាទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សីកាចញ្ញាទៅហើយ ក៏គ្រឡប់
 មកបួសវិញ ពួកភាចត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបំបែកទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបំបែកពួកភាចត្តិដែលខ្លួនស្គាល់ធានាទុក
 ពួកភាចត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបំបែកទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏គ្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបំបែកពួក
 ភាចត្តិធានាទុក ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវេស ចំពោះ
 ភាចត្តិ ដែលភិក្ខុបំបែកទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យធានាផល
 ភិក្ខុនោះចុះ ។

(១៩៧) ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុណិសាសនានេះ ត្រូវភាចត្តិ
 សង្ឃទិសសជាច្រើន តែស្គាល់ភាចត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់ភាចត្តិពួកខ្លះ
 ស្គាល់ពួកភាចត្តិណា ក៏មិនបំបែកពួកភាចត្តិធានាទុក មិនស្គាល់ពួកភាចត្តិ
 ណា ក៏មិនបានបំបែកពួកភាចត្តិធានាទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សីកាចញ្ញាទៅ
 ហើយ ក៏គ្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកភាចត្តិណាដែលបំបែកទុកពីមុន
 ហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏គ្រឡប់ជាមិនបំបែកភាចត្តិដែល
 ស្គាល់ធានាទុក មិនស្គាល់ពួកភាចត្តិណា ដែលមិនបានបំបែកទុកពីមុន

សមុបាយត្តក បុរិវាសំ ។ ព្រា មាត្រំ កតតំ

តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា បាទេតិ ។ តស្ស កិក្ខុវេ
កិក្ខុវោ បុរិមស្មិត្ត បច្ឆិមស្មិត្ត អាមត្តិក្ខានុ យថាប-
ដិច្ចន្ទ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ តាតតំ ។

(៥០៨) នធិ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា
សន្និទ្ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកត្វា អាមត្តិយោ
ជាតាតិ ឯកត្វា អាមត្តិយោ ន ជាតាតិ យា អាមត្តិ-
យោ ជាតាតិ តា អាមត្តិយោ បាទេតិ យា អាមត្តិយោ
ន ជាតាតិ តា អាមត្តិយោ ន បាទេតិ ។ សោ វិក្ខមិត្តា
បុន ឧបសម្បត្តោ យា អាមត្តិយោ បុត្រោ ជាតិក្ខា
បាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា បាទេតិ យា
អាមត្តិយោ បុត្រោ អជាតិក្ខា ន បាទេសិ តា អាមត្តិយោ
បច្ឆា ជាតិក្ខា ន បាទេតិ ។ តស្ស កិក្ខុវេ កិក្ខុវោ
បុរិមស្មិត្ត បច្ឆិមស្មិត្ត អាមត្តិក្ខានុ យថាបដិច្ចន្ទ
បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ តាតតំ ។

(៥០៩) នធិ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា
សន្និទ្ធិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកត្វា អាមត្តិ-
យោ ជាតាតិ ឯកត្វា អាមត្តិយោ ន ជាតាតិ

សមុបាយត្តក សន្និទ្ធិសេសា បាទេសិ ទត្តា មាទត្តំ

(ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រូវចប់ជាស្គាល់ពួកអាមត្តិទោះ ហើយ
ចំទុកទុក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្និទ្ធិសេសា ចំពោះករណីអាមត្តិ
ដែលចំទុកទុកទាំងមុនទាំងក្រោយចុះខ្លះថ្ងៃ ហើយសឹមទ្បមានក្នុងដល់
ភិក្ខុទោះ ។

(៥១០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុករណីសាសនាទោះ ត្រូវអាមត្តិ
សន្និទ្ធិសេសាជាប្រើប តែស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ
ស្គាល់ពួកអាមត្តិណា ក៏ចំទុកទុកពួកអាមត្តិទោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាមត្តិ
ណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាមត្តិទោះទុកទេ ។ ភិក្ខុទោះ សឹកទេញទៅ
ហើយ ក៏ត្រូវចប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាមត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន
(ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ចំទុកទុកពួកអាមត្តិដែលស្គាល់ទោះទុក
ទៀត មិនស្គាល់ពួកអាមត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជា
ទានក្រោយ ក៏ត្រូវចប់ជាស្គាល់ពួកអាមត្តិទោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្និទ្ធិសេសា ចំពោះករណីអាមត្តិដែលចំ
បាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយចុះខ្លះថ្ងៃ ហើយសឹមទ្បមានក្នុងដល់ភិក្ខុទោះ ។

(៥១១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុករណីសាសនាទោះ ត្រូវអាមត្តិ
សន្និទ្ធិសេសាជាប្រើប តែស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាមត្តិពួកខ្លះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

យា អាចត្តិយោ ជា នាគី តា អាចត្តិយោ នា នេតិ យា អា-
 ចត្តិយោ ន ជា នាគី តា អាចត្តិយោ ន ជា នេតិ ។ សោ
 វិញ្ញមីត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ជា និក្ខា
 ជា នេសិ តា អាចត្តិយោ ចច្ឆា ជា និក្ខា ជា នេតិ យា
 អាចត្តិយោ បុព្វេ អដា និក្ខា ន ជា នេសិ តា អាចត្តិ-
 យោ ចច្ឆា ជា និក្ខា ជា នេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
 បុរិមស្មិត្ត ចន្ទិកស្មិត្ត អាចត្តិក្កុទ្ធេ យជា បដិច្ចន្ត
 បរិវាសំ នក្ខា មានត្ថំ នាគតំ ។

(៥២០) នន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុយា សន្និ
 និសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ វិកត្វា អាចត្តិយោ
 សរតិ វិកត្វា អាចត្តិយោ ន សរតិ យា អាចត្តិយោ
 សរតិ តា អាចត្តិយោ នា នេតិ យា អាចត្តិយោ ន សរតិ
 តា អាចត្តិយោ ន ជា នេតិ ។ សោ វិញ្ញមីត្វា បុន ឧប
 សម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ជា នេសិ ត
 អាចត្តិយោ ចច្ឆា សរិត្វា ន ជា នេតិ យា អាចត្តិយោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ស្គាល់ពួកអាចត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាចត្តិទោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាចត្តិ
 ណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាចត្តិទោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ
 ហើយ ក៏គ្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាចត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក
 ពីមុនហើយ (ផល់មកបួស) ជា ភាគីក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាចត្តិដែល
 ស្គាល់ទោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុក
 ពីមុន (ផល់មកបួស) ជា ភាគីក្រោយ ក៏គ្រឡប់ជា ស្គាល់ពួកអាចត្តិទោះ
 ហើយបិទបាំងទុក ។ ខ្មាលភិក្ខុបាំងឡាយ សន្សំត្រូវឱ្យបរិវាស ចំនោះ
 កន្លែងអាចត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនភាគីក្រោយបុគ្គលនៃវិញ្ញា ហើយសម្ប
 ទានត្តផល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥២១) ខ្មាលភិក្ខុបាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
 សន្សំទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអា-
 ចត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏បិទបាំងអាចត្តិបាំងទោះទុក
 រលឹកមិនឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាចត្តិបាំងទោះទុកឡើយ ។
 ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏គ្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអា-
 ចត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ផល់មកបួស) ជា ភាគីក្រោយ ក៏
 រលឹកឃើញអាចត្តិបាំងទោះទុកទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

សម្ពុយត្តន្តរៈ បុ បរិវាសំ វត្តា អាចត្តិយោ បញ្ញា សរិគ្គា

បុត្រេ អសរិគ្គា ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា សរិគ្គា
ន ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាចត្តិ-
ក្កន្ធធ្វេ យជាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ នាគត្វំ ។

[៥២០] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ខា-

ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ វិកាត្វា អាចត្តិយោ
សរិគិ វិកាត្វា អាចត្តិយោ ន សរិគិ យា អាចត្តិយោ
សរិគិ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ ន សរិគិ
តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិក្កមីត្វា បុន ឧប-
សម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុត្រេ សរិគ្គា ជាទេសិ- តា
អាចត្តិយោ បញ្ញា សរិគ្គា ន ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុត្រេ
អសរិគ្គា ន ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា សរិគ្គា
ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី បដិមស្មីត្វា
អាចត្តិក្កន្ធធ្វេ យជាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្តា មាទត្តំ នាគត្វំ ។

សម្ពុយត្តន្តរៈ សង្ឃន្ត្រៈ វិសទ្យោ វេយយសីមន្តមាណូ

យេញ្ញត្ថកាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជា
ខាងក្រោយ ក៏លើកយើងភាចត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងភាចត្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសុសនារទះ ត្រូវភាចត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែរលឹកយើងភាចត្តិក្នុងខ្លះ រលឹកមិនយើងភា-
ចត្តិក្នុងខ្លះ រលឹកយើងភាចត្តិណា ក៏បិទបាំងភាចត្តិនោះទុក រលឹក
មិនយើងភាចត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងភាចត្តិនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះ សឹកបញ្ជូនទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកចូលវិញ រលឹកយើងភាចត្តិ
ណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន ហើយ (ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ
ក៏លើកយើងភាចត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹក
មិនយើងភាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកចូល)
ជាខាងក្រោយ ក៏លើកយើងភាចត្តិទាំងនោះ ក៏បិទបាំងទុកទៅ
វិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងភាចត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកពីមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

វិធម៌វិហារ បុណ្យវិញ្ញា

[៥២២] ឥឡ បធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុត្តហុលា
 សង្ការិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកាត្វា អាមត្តិ-
 យោ សវតិ ឯកាត្វា អាមត្តិយោ ឧ សវតិ យា អាមត្តិ-
 យោ សវតិ តា អាមត្តិយោ ធានេតិ យា អាមត្តិយោ
 ឧ សវតិ តា អាមត្តិយោ ឧ ធានេតិ ។ សោ វិត្តមិត្តា
 បុទ ឧបសម្ពុត្តោ យា អាមត្តិយោ បុត្រេ សវិត្វា
 ធានេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា សវិត្វា ធានេតិ យា
 អាមត្តិយោ បុត្រេ អសវិត្វា ឧ ធានេសិ តា អាមត្តិយោ
 បច្ឆា សវិត្វា ឧ ធានេតិ ។ ភស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
 បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាមត្តិកុំ យថាបដិច្ចន្ត
 បរិវាសំ ធម្មា មាទត្តំ ធាតវំ ។

[៥២៣] ឥឡ បធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុត្តហុលា
 សង្ការិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកាត្វា អាមត្តិ-
 យោ សវតិ ឯកាត្វា អាមត្តិយោ ឧ សវតិ យា
 អាមត្តិយោ សវតិ តា អាមត្តិយោ ធានេតិ យា
 អាមត្តិយោ ឧ សវតិ តា អាមត្តិយោ ឧ ធានេតិ ។

វិធម៌វិហារ បុណ្យវិញ្ញា

[៥២២] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមក្តី
 សង្ការិសេសជាច្រើន ហើយលើកឃើញតាមក្តីពួកខ្លះ លើកមិនឃើញ
 តាមក្តីពួកខ្លះ លើកឃើញពួកតាមក្តីណា ក៏មិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះ
 ទុក លើកមិនឃើញពួកតាមក្តីណា ក៏មិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះទុក
 ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ លើកឃើញទៅហើយ ក៏ប្រកបដោយសុខសុភមង្គល លើក
 ឃើញពួកតាមក្តីណាដែលមិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះ (ដល់មកចូល) ជាទាន
 ក្រោយ ក៏លើកឃើញតាមក្តីទាំងនោះ ហើយមិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះ
 លើក
 មិនឃើញពួកតាមក្តីណា ដែលមិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះ (ដល់មកចូល)
 ជាទានក្រោយ ក៏លើកឃើញតាមក្តីទាំងនោះ ហើយមិនបាទមិនបាទក្តី
 ទាំងនោះទៀត ។ ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវេស ចំពោះក្នុងតាមក្តី
 ដែលមិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមាឱ្យមានក្នុងដល់
 ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៣] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវតាមក្តី
 សង្ការិសេសជាច្រើន តែលើកឃើញតាមក្តីពួកខ្លះ លើកមិនឃើញតា-
 មក្តីពួកខ្លះ លើកឃើញពួកតាមក្តីណា ក៏មិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះទុក លើក
 មិនឃើញពួកតាមក្តីណា ក៏មិនបាទមិនបាទក្តីទាំងនោះទុកទៀត ។

សមុបាយបុត្រោ ពុទ្ធ ចរិតសំ ឡា មាតុំ តាតុំ

សោ វិភុទិក្ខា បុទ ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុត្រោ
សវិត្តា ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ជាទេតិ ។
យា អាចត្តិយោ បុត្រោ អសវិត្តា ឧ ជាទេសិ តា
អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ជាទេតិ ។ តស្ស កិក្ខុវេ
កិក្ខុវេ បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាចត្តិកុក្កុទ្ធ យថា-
ចធម្មទ្ធលោ បរិវាសំ ឧត្តា មាទត្តំ ជាតតុំ ។

(៥២៤) ឥធម បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ វិក្កុហុសុ
អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ វិក្កុហុសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ
យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ តា អាចត្តិយោ ជាទេតិ
យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ ឧ
ជាទេតិ ។ សោ វិភុទិក្ខា បុទ ឧបសម្បន្នោ យា
អាចត្តិយោ បុត្រោ ធិត្រេមតិកោ ជាទេសិ តា អាចត្តិ-
យោ បច្ឆា ធិត្រេមតិកោ ឧ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ
បុត្រោ វេមតិកោ ឧ ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា

សមុបាយបុត្រោ សង្ខារិសេសោ តេសិយសិមឡាមាតុំ

កិក្ខុវេ សីកាចក្កាវេហើយ កិក្ខុវេប្រមុខមកប្បសវិត្តា វេមតិយេញត្ថក
ភាចត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកប្បស) ជាខាងក្រោយ កិ
វេមតិយេញភាចត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត វេមតិមឃើញត្ថក
ភាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកប្បស) ជាខាងក្រោយ
កិក្ខុវេប្រមុខវេមតិយេញភាចត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ខ្លួនកិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ខារិសេសា ចំពោះករណីភាចត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំង
មុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសិមឡាមាតុំដល់កិក្ខុវេនោះចុះ ។

(៥២៥) ខ្លួនកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុករណីសាសនានេះ ត្រូវភាចត្តិ
សង្ខារិសេសាជាច្រើន តែវេមតិមឃើញភាចត្តិពួកនេះ សង្ខារិសេសា
ភាចត្តិពួកនេះ វេមតិយេញភាចត្តិណា ក៏បិទបាំងភាចត្តិទាំងនោះ
ទុក សង្ខារិសេសាពួកភាចត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងភាចត្តិទាំងនោះទុក ។
កិក្ខុវេ សីកាចក្កាវេហើយ កិក្ខុវេប្រមុខមកប្បសវិត្តា វេមតិយេញត្ថក
ភាចត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកប្បស) ជាខាងក្រោយ កិក្ខុ
វេមតិមឃើញភាចត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ខារិសេសា
ពួកភាចត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកប្បស) ជាខាងក្រោយ

និព្វេនតិកោ ឧ ជាទេតិ ។ ភស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ
បុរិមស្មី អាចត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ឧត្តា
មានត្ថំ នាគតំ ។

(២២៤) ក៏ឯ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុណ
សង្ការិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកាប្បាសុ
អាចត្តិសុ និព្វេនតិកោ ឯកាប្បាសុ អាចត្តិសុ វេមតិ
កោ យាសុ អាចត្តិសុ និព្វេនកោ តា អាចត្តិយោ
ជាទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ
ឧ ជាទេតិ ។ យោ វិច្ឆមិត្តា បុទ ឧបសម្បន្នោ យោ
អាចត្តិយោ បុត្រេ និព្វេនតិកោ ជាទេតិ តា អាចត្តិយោ
បុត្រា និព្វេនតិកោ ឧ ជាទេតិ យោ អាចត្តិយោ បុត្រេ
វេមតិកោ ឧ ជាទេសិ តា អាចត្តិយោ បុត្រា និព្វេនតិ
កោ ជាទេតិ ។ ភស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បុរិមស្មីញ
បដិមស្មីញ អាចត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ឧត្តា
មានត្ថំ នាគតំ ។

ក៏សំសេចក្តីសន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិពោ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំក្រូចៗបរិវាស ចំពោះកងអាចត្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(២២៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ ត្រូវអាចត្តិ
សន្សំទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសន្សំយក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុង
អាចត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសន្សំយក្នុងអាចត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាចត្តិ
ទាំងនោះទុក សន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាចត្តិទាំង
នោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹករង់ចាំទៅហើយ ក៏ត្រូវចាប់មកចូលវិញ
ឥតមានសន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់
មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិទាំងនោះ តែ
មិនបានបិទបាំងទុក សន្សំយន័និព្វេនតាចត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏សំសេចក្តីសន្សំយន័និព្វេនតា
ចត្តិពោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សន្សំក្រូចៗ
បរិវាស ចំពោះកងអាចត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

សមុបាយត្ថន្តរោ ចុះ បរិវាសំ ឡា មាតត្ថំ ទាតត្ថំ

[៥២៦] នធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកប្បាសុ អាចត្តិសុ
ចិទ្ធិមតិកោ ឯកប្បាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
អាចត្តិសុ ចិទ្ធិមតិកោ តា អាមត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ
អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា អាមត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ
វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាមត្តិយោ បុទ្ធ ចិទ្ធិ-
មតិកោ ជាទេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ចិទ្ធិមតិកោ
ជាទេតិ យា អាមត្តិយោ បុទ្ធ វេមតិកោ ន ជាទេសិ
តា អាមត្តិយោ បច្ឆា ចិទ្ធិមតិកោ ន ជាទេតិ ។ តស្ស
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុយោ បុរិមស្មិត្តោ បច្ឆិមស្មិត្តោ អាមត្តិកុទ្ធ
យថាបដិច្ចន្ត បរិវាសំ ឧត្តា មាតត្ថំ ធាតត្ថំ ។

[៥២៧] នធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
ធិសេសា អាចត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកប្បាសុ អាមត្តិសុ
ចិទ្ធិមតិកោ ឯកប្បាសុ អាមត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
អាមត្តិសុ ចិទ្ធិមតិកោ តា អាមត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ
អាមត្តិសុ វេមតិកោ តា អាមត្តិយោ ន ជាទេតិ ។

សមុបាយត្ថន្តរោ សង្ឃស្រឡាបរិវាសទៀងហើយសម្បមាតត្ថ

[៥២៦] ខ្នាលភិក្ខុចាំទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
សន្យាចិសេសជាច្រើន តែមិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុងកា-
ចត្តិពួកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិណា ក៏ចំទំចាំកាចត្តិចាំនិរនោះទុក
សន្សំយក្នុងកាចត្តិណា ក៏មិនបានចំទំចាំកាចត្តិចាំនិរនោះទុក ។ ភិក្ខុ
នោះ សឹកចេញវេហើយ ក៏ត្រូវទប់មកបួសវិញ មិនសន្សំយក្នុង
កាចត្តិណា ដែលចំទំចាំទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខានីក្រោយ
ក៏មិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិណាចំទំចាំទុកពីមុននោះទៀត សន្សំយក្នុងកា-
ចត្តិណាដែលមិនបានចំទំចាំទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខានីក្រោយ
ក៏សសរសេចត្តិសន្សំយក្នុងកាចត្តិនោះ ហើយមិនបានចំទំចាំទុក ។
ខ្នាលភិក្ខុចាំទ្បាយ សន្សំត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះភិក្ខុអាចត្តិ ដែលចំទំ-
ចាំទុកចាំនិរនោះចាំនិរក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសម្បមាតត្ថដល់ភិក្ខុនោះ
ចុះ ។

[៥២៧] ខ្នាលភិក្ខុចាំទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាចត្តិ
សន្យាចិសេសជាច្រើន តែមិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុង
កាចត្តិពួកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិណា ក៏ចំទំចាំកាចត្តិចាំនិរនោះ
ទុក សន្សំយក្នុងកាចត្តិណា ក៏មិនបានចំទំចាំកាចត្តិចាំនិរនោះទុក ។

វិធីបដិសេធ ចុះវិញ

សោ វិញ្ញាណិកា បុរេ ឧបសម្បន្នោ យាសុ អាចត្តិសុ បុត្រោ
និព្វេនតិកោ ទានេសិ កា អាចត្តិយោ ចច្ឆា និព្វេនតិ-
កោ ទានេតិ យា អាចត្តិយោ បុត្រោ វេទតិកោ ទ ទា-
នេសិ កា អាចត្តិយោ ចច្ឆា និព្វេនតិកោ ទានេតិ ។
តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បុរិមស្មិត្តា បដិមស្មិត្តា អាចត្តិ-
កុទ្ធ យថាបដិម្ពន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មាណសំ ណាតតំ ។

(៥២៤) ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សន្តហុណ សន្និ-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា អប្បដិម្ពន្តោ សា-
បណោវោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បន្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិវ្គ្ឆចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហេត្វា តថា វិញ្ញាណេត្តំ
។ បេ ។ វេទនេត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោតិ អាចត្តិ-
យោ បដិម្ពន្តាយោមិ អប្បដិម្ពន្តាយោមិ ។ បេ ។ ឯកត្វា
អាចត្តិយោ ជាទានិ ឯកត្វា អាចត្តិយោ ទ ជាទានិ
។ បេ ។ ឯកត្វា អាចត្តិយោ សវតិ ឯកត្វា អាចត្តិយោ
ទ សវតិ ។ បេ ។ ឯកត្វាសុ អាចត្តិសុ និព្វេនតិកោ
ឯកត្វាសុ អាចត្តិសុ វេទតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ
និព្វេនតិកោ កា អាចត្តិយោ ទានេតិ យាសុ អាចត្តិសុ

វិធីបដិសេធ ចុះវិញ

ភិក្ខុនានាសិកាចក្រពោហិយ កំត្រច្បាប់មកចូលវិញ មិនសន្សំយនឹងពួក
កាចត្តិដែលចិបបំបាំងទុកភិក្ខុនោះហើយ (ដល់មកចូល) ជាទានិក្រាយ ក៏មិន
សន្សំយេហើយចិបបំបាំងពួកកាចត្តិទានទុកទៀត សន្សំយនឹងពួកកាចត្តិណា
ដែលមិនចិបបំបាំងទុកភិក្ខុនោះ (ដល់មកចូល) ជាទានិក្រាយ ក៏អស់សេចក្តី
សន្សំយ តែត្រច្បាប់ជាចិបបំបាំងទុកពួកកាចត្តិទានវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ សន្សំត្រច្បាប់វិកស ចំពោះកងកាចត្តិ ដែលចិបបំបាំងទុកទាំងមុន
ទាំងក្រាយចម្រើនវិញ ហើយសំនុំឲ្យមានក្នុងភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
សន្សំទិសេសជាច្រើន តែមិនបានចិបបំបាំងទុកទេ ក៏(ឃ្នេញខ្លួន) ទៅជា
សាធារណៈ ។ បេ ។ ត្រច្បាប់ទៅជាឧបសម្បន្ន ។ បេ ។ ត្រច្បាប់ទៅជា
មានចំក្តៅវិញ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ទានិក្រាយយ៉ាងណា ចណ្ឌិតក្នុរ
សម្តែងសេចក្តីនៃឲ្យភិក្ខុរ យ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រច្បាប់ជាមានទុក្ខ-
វេទនាគ្របសន្តិភ័ ។ បេ ។ កាចត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុមិនបំបាំងទុកទេ មិន
បានចិបបំបាំងទុកទេ ។ បេ ។ ស្គាល់កាចត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់កាចត្តិពួកខ្លះ
។ បេ ។ រលឹកឃើញកាចត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញកាចត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។
មិនសន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុង
ពួកកាចត្តិណា ក៏មិនបំបាំងពួកកាចត្តិទានទុក សន្សំយក្នុងពួកកាចត្តិណា

សមុបាយព្រះ ពុទ្ធ បរិនិស្សំ វត្តា មាតង្គំ ទាន្តំ

វេទតិកោ កា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វេទនេដ្ឋោ
 ហោតិ ។ សោ បុទ អវេទនេដ្ឋោ ហុត្តា យា អាចត្តិយោ
 បុព្វេ វិទ្ធិមតិកោ ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិ-
 មតិកោ ន ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេទតិកោ
 ន ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ន
 ជាទេតិ ។ ចេ ។ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វិទ្ធិមតិកោ
 ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ន ជាទេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេទតិកោ ន ជាទេសិ កា អាចត្តិ-
 យោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ជាទេតិ ។ ចេ ។ យា អាចត្តិ-
 យោ បុព្វេ វិទ្ធិមតិកោ ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ បច្ឆា
 វិទ្ធិមតិកោ ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេទតិកោ
 ន ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ន
 ជាទេតិ ។ ចេ ។ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វិទ្ធិមតិកោ
 ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ជាទេតិ

សមុបាយព្រះ សម្មាសម្ពុទ្ធហិកសទៀតៈ យសិចគ្មមាតង្គ

កិមិទបានបិទបំណិទត្តកភាចត្តិកោទុកទៀត ។ កិក្កុនោះបានទុក្ខវេទនាគ្រប
 សង្កត់ ។ កិក្កុនោះលុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹង
 ពួកភាចត្តិណាដែលបិទបំណិទត្តកភាចត្តិហើយ (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ
 កិមិទសង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិកោទៀត តែគ្រឿងដូចមិនបិទបំណិទត្តកទៅវិញ
 សង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិណាដែលមិនបានបិទបំណិទត្តក (ដល់មកបួស)
 ជាទានក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិកោ ហើយមិនបាន
 បិទបំណិទត្តកទៀត ។ ចេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិណាដែលបិទបំណិទត្ត
 កិមិទហើយ (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ កិមិទសង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិ
 កោទៀត តែមិនបានបិទបំណិទត្តកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិណាដែល
 មិនបានបិទបំណិទត្តក (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី
 សង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិកោ តែមិនបានបិទបំណិទត្តកទៅវិញ ។ ចេ ។ មិនសង្ស័យនឹង
 ពួកភាចត្តិណាដែលបិទបំណិទត្តក (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ កិមិទ
 សង្ស័យ ហើយបិទបំណិទត្តកពួកភាចត្តិកោទៀត សង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិ
 ណាដែលមិនបានបិទបំណិទត្តក (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏អស់
 សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិកោ ហើយមិនបានបិទបំណិទត្តកទៀត ។ ចេ ។
 មិនសង្ស័យនឹងពួកភាចត្តិណាដែលបិទបំណិទត្តកហើយ (ដល់មកបួស)
 ជាទានក្រោយ កិមិទសង្ស័យ ហើយបិទបំណិទត្តកពួកភាចត្តិកោទៀត

យា អាចត្តិយោ បុត្រោ វេទតិកោ ន ជាទេសំ កា
អាចត្តិយោ បច្ឆា វិទ្ធិមតិកោ ជាទេតិ ។ តស្ស
កិក្ខុវេ កិក្ខុវោ បុរិមស្មិត្តា បទ្រិមស្មិត្តា អាចត្តិក្ខុវេ
យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ទន្ធិ មាទត្តំ ជាតត្តំ ។

ហេតុសព្វំ ខីឡិវិ(១) ។

[៥២៧] ឥទ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា អ-
ប្បដិច្ចានេត្វា វិទ្ធិមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្តោ តា
អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ កិក្ខុ ម្ភលាយ បដិ-
កស្សិតតោ ។

[៥៣០] ឥទ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា
អប្បដិច្ចានេត្វា វិទ្ធិមតិ ។ សោ បុទ ឧបសម្បន្តោ តា
អាចត្តិយោ ជាទេតិ ។ សោ កិក្ខុ ម្ភលាយ បដិ-
កស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្តានេត្វាស្ស អាចត្តិវំ បុរិមាយ
អាចត្តិយោ សមោទានបរិវាសោ ជាតតោ ។

១ អយំ ពាលំ ខ. ខ. ឃ. ឆ. ពេសុ ឧ ទិស្សតិ ។

សន្ស័យនិទ្ទកាភាចគ្គិណារវេលមិនបាទបទប្រាំនិទ្ទកតិមុន (ដល់មកបួស)
ជាទានក្រោយ ក៏សសរសេចក្តីសន្ស័យនិទ្ទកាភាចគ្គិណារ តែបទប្រាំនិទ្ទក
ទៅវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ទាយ សន្ស័យត្រូវឱ្យចរិវាស ចំពោះករណីភាចគ្គិ
ដែលបទប្រាំនិទ្ទកចាំនិទ្ទកតិក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានគ្រប់ដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់មាតិកា ១០០ ។

[៥២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ទាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
ចរិវាស ហើយត្រូវភាចគ្គិសន្ស័យចំពោះសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាទ
បទប្រាំនិទ្ទក ហើយក៏សឹកទេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រូវច្បាប់មកបួស
វិញហើយ ក៏មិនបាទបទប្រាំនិទ្ទកតិក្រោយទៀត ។ សន្ស័យត្រូវតាញភិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងម្ភលាបង្គំ ។

[៥៣០] ម្ចាស់ភិក្ខុចាំនិទ្ទាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
ចរិវាស ហើយត្រូវភាចគ្គិសន្ស័យចំពោះសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាទ
បទប្រាំនិទ្ទក ហើយក៏សឹកទេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រូវច្បាប់មកបួស
វិញ ក៏មិនបាទប្រាំនិទ្ទកតិក្រោយទៀត ។ សន្ស័យត្រូវតាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង
ម្ភលាបង្គំ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីភាចគ្គិ
ដែលបទប្រាំនិទ្ទកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះភាចគ្គិទានដើម ។

សម្បជញ្ញត្តិ បរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

[៥៣១] ឥធម៌ បទ កិច្ចាវេ កិច្ចុ បរិសុទ្ធា អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា
បដិច្ចាទេត្វា វិញ្ញាបតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា
អាចត្តិយោ ន បាទេតិ ។ សោ កិច្ចុ មូលាយ បដិ-
កស្សិតតោ យថាបដិច្ចន្តាទត្ថស្ស អាចត្តិចំ បរិមាយ
អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

[៥៣២] ឥធម៌ បទ កិច្ចាវេ កិច្ចុ បរិសុទ្ធា អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា ប-
ដិច្ចាទេត្វា វិញ្ញាបតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាចត្តិ-
យោ បាទេតិ ។ សោ កិច្ចុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ
យថាបដិច្ចន្តាទត្ថស្ស អាចត្តិចំ បរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

[៥៣៣] ឥធម៌ បទ កិច្ចាវេ កិច្ចុ បរិសុទ្ធា អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិកា តស្ស
ហោត្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អច្ច្រដិច្ចន្តាយោមិ ។
សោ វិញ្ញាបតិ បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ
បុត្រោ បាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ន បាទេតិ

សម្បជញ្ញត្តិ (សម្បជញ្ញត្តិ) សមោទានបរិវាសោទាននិម

[៥៣១] ខ្លាសក្កុទាំងឡាយ កិច្ចកុសិសាសនាននៈ កំពុនិទៅបរិវាស
ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ខារិនិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុក ហើយ
កំសីកាចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកមូលវិញហើយ ក៏មិនបាទ
បិទបាំងតាមភ្នំទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិច្ចនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិច្ចនោះ ចំពោះកេតិ
តាមភ្នំ ដែលបិទបាំងទុកចុះខ្លះខ្លះ និងចំពោះតាមភ្នំទាំងដើម ។

[៥៣២] ខ្លាសក្កុទាំងឡាយ កិច្ចកុសិសាសនាននៈ កំពុនិទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ខារិនិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុក
ហើយ កំសីកាចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកមូលវិញ ក៏បិទ
បាំងតាមភ្នំទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិច្ចនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិច្ចនោះ ចំពោះកេតិតាមភ្នំ
ដែលបិទបាំងទុកចុះខ្លះខ្លះ និងចំពោះតាមភ្នំទាំងដើម ។

[៥៣៣] ខ្លាសក្កុទាំងឡាយ កិច្ចកុសិសាសនាននៈ កំពុនិទៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតាមភ្នំសង្ខារិនិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ តាមភ្នំទាំង
នោះ កិច្ចនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបាទបិទបាំងទុកខ្លះ ។ កិច្ចនោះ សឹក
ចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកមូលវិញ ពួកតាមភ្នំណា ដែលខ្លួនបិទបាំង
ទុកភ័យខ្លា (ដល់មកមូល) ជាទានិក្រោយ ក៏មិនបាទបិទបាំងតាមភ្នំទាំងនោះ

វិធីបំណា បុណ្យវិញ

យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ន ធានេសិ តា អាចត្តិយោ ចច្ឆា
ន ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ
យជាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាចត្តិវំ បុរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ ធាតោ ។

[៥៣២] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោបិ ។ សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្មន្តោ យា អា-
ចត្តិយោ បុព្វេ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ ចច្ឆា ន ធា-
នេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ន ធានេសិ តា អាចត្តិយោ
ចច្ឆា ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ
យជាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាចត្តិវំ បុរិមាយ អាចត្តិយា
សមោទានបរិវាសោ ធាតោ ។

[៥៣៣] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោបិ ។ សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្មន្តោ យា

វិធីបំណា បុណ្យវិញ

ពួកភាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាទាន
ក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងភាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
ករណីភាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនថ្ងៃ និងចំពោះភាបត្តិទាំងដើម ។

[៥៣៤] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវភាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ ភាបត្តិ
ទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបិទមកបួសវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទ
បាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រូវបិទបាំងមិនបិទបាំងទុក
ភាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏ត្រូវបិទបាំងមិនបិទបាំងទុកភាបត្តិទាំងនោះវិញ ។
សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិ-
វាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីភាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនថ្ងៃ និងចំពោះ
ភាបត្តិទាំងដើម ។

[៥៣៥] ខ្មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាលានោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវភាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ ភាបត្តិ
ទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបិទមកបួសវិញ ពួកភាបត្តិណា ដែលខ្លួន

សុត្តន្តបិដក បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិកសោ

អាចត្តិយោ បុត្រេ នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
នាទេសិ យា អាចត្តិយោ បុត្រេ ន នាទេសិ តា
អាចត្តិយោ បច្ឆា ន នាទេសិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចនាមញ្ញស្ស អាចត្តិធំ បុរិ-
មាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ នាតញោ ។

[៧៣៦] ភទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ។
កស្ស ហោត្តិ អាចត្តិយោ បដិច្ចនាយោថិ អប្បដិច្ចនា-
យោថិ ។ សោ វិត្តមិកា បុន ឧបសម្មន្តោ យា អា-
ចត្តិយោ បុត្រេ នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា នាទេសិ
យា អាចត្តិយោ បុត្រេ ន នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
នាទេសិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថា-
បដិច្ចនាមញ្ញស្ស អាចត្តិធំ បុរិមាយ អាចត្តិយោ ស-
មោទានបរិកសោ នាតញោ ។

[៧៣៧] ភទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកត្តា

សុត្តន្តបិដក (សង្ឃប្បវេណី)សមោទានបរិកសោ ធានាបដិកសោ

ចិទុក្ខតិមុន (ដល់មកបួស) ជា ខានក្រោយ ភិច្ចុប្បាទ កាចត្តិ កំរើនោះ
ទៀត ពួកកាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានចិទុក្ខតិមុន (ដល់មកបួស) ជា
ខានក្រោយ ក៏មិនបានចិទុក្ខតិមុន ទៀត ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះកងកាចត្តិ ដែលចិទុក្ខតិមុន មិនចំពោះកាចត្តិខានដើម ។

[៧៣៦] ខ្លាចភិក្ខុចំរើនឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិកស ហើយត្រូវកាចត្តិសង្ឃចំរើនសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ កាចត្តិចំរើ
នោះ ភិក្ខុនោះចិទុក្ខតិមុន មិនបានចិទុក្ខតិមុន ។ ភិក្ខុនោះ សឹក
ចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវចំរើនមកបួសវិញ ពួកកាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបាន
ចុកតិមុន (ដល់មកបួស) ជា ខានក្រោយ ភិច្ចុប្បាទ កាចត្តិ កំរើនោះទៀត
ពួកកាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានចិទុក្ខតិមុន (ដល់មកបួស) ជា ខាន
ក្រោយ ក៏ត្រូវចំរើនចំរើនកាចត្តិចំរើនវិញ ។ សង្ឃ ត្រូវចាញ់កិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះកងកាចត្តិ ដែលចិទុក្ខតិមុន មិនចំពោះកាចត្តិខានដើម ។

[៧៣៧] ខ្លាចភិក្ខុចំរើនឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិកស ហើយត្រូវកាចត្តិសង្ឃចំរើនសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់

គោលបំណង បុណ្យប្រា

អាចត្តិយោ ជាធាតុ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ
 យា អាចត្តិយោ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ជាធាតុ យា
 អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ ។
 សោ វិញ្ញមិត្តា ឬ ឧ ឧបសម្បទ្ធោ យា អាចត្តិយោ ឬ ឲ្យ
 ជាធាតុ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ បច្ចា ជាធាតុ ឬ
 ជាធាតុ យា អាចត្តិយោ ឬ ឲ្យ អជាធាតុ ឬ ជាធាតុ
 តា អាចត្តិយោ បច្ចា ជាធាតុ ឬ ជាធាតុ ។ សោ កិក្ខុ
 ឫសាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចន្ទាធិញ្ចស្ស អា-
 ចត្តិយោ បុរិមោ អាចត្តិយោ សមោចនបរិកសោ
 ធាតុតោ ។

[៨៣៨] ក៏ បដ កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិសេន្តោ អន្តរ
 សម្ពហុលា សង្កាមិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកត្តា
 អាចត្តិយោ ជាធាតុ ឯកត្តា តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ
 យា អាចត្តិយោ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ជាធាតុ យា
 អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ ។
 សោ វិញ្ញមិត្តា ឬ ឧ ឧបសម្បទ្ធោ យា អាចត្តិយោ ឬ ឲ្យ
 ជាធាតុ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ បច្ចា ជាធាតុ ឬ

គោលបំណង បុណ្យប្រា

អាចត្តិយោ ជាធាតុ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ
 យា អាចត្តិយោ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ជាធាតុ យា
 អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ ។
 សោ វិញ្ញមិត្តា ឬ ឧ ឧបសម្បទ្ធោ យា អាចត្តិយោ ឬ ឲ្យ
 ជាធាតុ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ បច្ចា ជាធាតុ ឬ
 ជាធាតុ យា អាចត្តិយោ ឬ ឲ្យ អជាធាតុ ឬ ជាធាតុ
 តា អាចត្តិយោ បច្ចា ជាធាតុ ឬ ជាធាតុ ។ សោ កិក្ខុ
 ឫសាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចន្ទាធិញ្ចស្ស អា-
 ចត្តិយោ បុរិមោ អាចត្តិយោ សមោចនបរិកសោ
 ធាតុតោ ។

[៨៣៨] ខ្លាចកិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិសេន្តោ អន្តរ
 សម្ពហុលា សង្កាមិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯកត្តា
 អាចត្តិយោ ជាធាតុ ឯកត្តា តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ
 យា អាចត្តិយោ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ជាធាតុ យា
 អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ ឬ ជាធាតុ ។
 សោ វិញ្ញមិត្តា ឬ ឧ ឧបសម្បទ្ធោ យា អាចត្តិយោ ឬ ឲ្យ
 ជាធាតុ ជាធាតុ តា អាចត្តិយោ បច្ចា ជាធាតុ ឬ

សច្ចុយច្ឆន្ទា ប្រិមាឃ វាចក្កិយា សមោទានបរិកសោ

នាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុរោ អជាធិត្វា ន នាទេសិ
តា អាបត្តិយោ ចច្ឆា ជាធិត្វា នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ ចដិកស្សិតតោ យថាចដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស អា-
បត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបរិកសោ
នាតតោ ។

[៥៣៧] ន ធម៌ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសុទ្ធោ អន្តរា
សម្ពុហុលា សម្ពុទ្ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឃ-
កត្វា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឃកត្វា អាបត្តិយោ ន ជា-
នាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ នាទេតិ
យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន នាទេតិ ។
សោ វិក្កិមិត្វា បុរេ ឧបសម្បុទ្ធោ យា អាបត្តិយោ បុរោ
ជាធិត្វា នាទេសិ តា អាបត្តិយោ ចច្ឆា ជាធិត្វា នាទេតិ
យា អាបត្តិយោ បុរោ អជាធិត្វា ន នាទេសិ តា
អាបត្តិយោ ចច្ឆា ជាធិត្វា ន នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ ចដិកស្សិតតោ យថាចដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស អា-
បត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបរិកសោ
នាតតោ ។

សច្ចុយច្ឆន្ទាៈ (សង្ឃប្បវិទ្ធិ) សមោទានបរិកសោពោសោចក្កិយាដើម

ចិទប្រាជ្ញិទុក ពួកអាចក្កិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនប្រាសចិទប្រាជ្ញិ
ទុកតិមុន (ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រូវច្រប់ជាស្គាល់ ហើយចិទ
ប្រាជ្ញិទុកពួកអាចក្កិណាវិញ ។ សង្ឃ ត្រូវបញ្ជាក់កុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកសោដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចក្កិ ដែល
ចិទប្រាជ្ញិទុកច្រប់ខ្លួនវិញ និងចំពោះអាចក្កិខាងដើម ។

[៥៣៨] ខ្នាលភិក្ខុប្រាជ្ញិយ ភិក្ខុករណីសាសនានោ កុំពុទ្ធនៅចរិ-
កស ហើយត្រូវអាចក្កិសិទ្ធិទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាចក្កិ
ពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាចក្កិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាចក្កិណា ក៏ចិទប្រាជ្ញិពួកអាចក្កិ
នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាចក្កិណា ក៏មិនចិទប្រាជ្ញិពួកអាចក្កិនោះទុកឡើយ។
ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវច្រប់មកចូលវិញ ពួកអាចក្កិណាដែល
ខ្លួនស្គាល់ហើយចិទប្រាជ្ញិទុកតិមុន (ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅ
តែស្គាល់ ហើយចិទប្រាជ្ញិពួកអាចក្កិនោះទៀត ពួកអាចក្កិណាដែលខ្លួនមិន
ស្គាល់ ហើយមិនចិទប្រាជ្ញិទុកតិមុន (ដល់មកចូល) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រ-
ូវច្រប់ជាស្គាល់ពួកអាចក្កិនោះ តែមិនចិទប្រាជ្ញិទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវបញ្ជាក់កុំ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកសោ ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះករណីអាចក្កិ ដែលចិទប្រាជ្ញិទុកច្រប់ខ្លួនវិញ និងចំពោះអាចក្កិខាងដើម ។

[៥២០] ឥធម បទ កិក្កុវេ កិក្កុ បរិវសន្តោ អន្តរ
 សម្ពុហុលា សវ័ណ្ណិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ឯកត្តា
 អាចត្តិយោ ជាធាតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ន ជាធាតិ
 យា អាចត្តិយោ ជាធាតិ តា អាចត្តិយោ ជាធាតិ
 យា អាចត្តិយោ ន ជាធាតិ តា អាចត្តិយោ ន ជាធាតិ ។
 សោ វិក្កមិក្កា បុទ ឧបសម្បត្តោ យា អាចត្តិយោ បុព្វ
 ជាធិក្កា ជាធាតិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ជាធិក្កា ជាធាតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វ អជាធិក្កា ន ជាធាតិ តា អាចត្តិ
 យោ បច្ឆា ជាធិក្កា ជាធាតិ ។ សោ កិក្កុ ម្ពុលាយ
 បដិកស្សិកត្តោ យថាបដិធម្មត្តាន ពុស្ស អាចត្តិធំ បុរិ
 មាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវសនោ ជាតត្តោ ។

[៥២១] ឥធម បទ កិក្កុវេ កិក្កុ បរិវសន្តោ អន្តរ
 សម្ពុហុលា សវ័ណ្ណិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ ឯ
 កត្តា អាចត្តិយោ សវតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ ន
 សវតិ យា អាចត្តិយោ សវតិ តា អាចត្តិយោ
 ជាធាតិ យា អាចត្តិយោ ន សវតិ តា អាចត្តិយោ
 ន ជាធាតិ ។ សោ វិក្កមិក្កា បុទ ឧបសម្បត្តោ

[៥២០] ម្ចាស់កិក្កុចាំឯខ្សោយ កិក្កុក្កនិសាសនានោះ កំពុងនៅបរិវស
 ហើយត្រូវតាចត្តិសិទ្ធិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ កែស្ត្រីលំអាចត្តិក្នុងខ្លួន
 មិនស្គាល់តាចត្តិក្នុងខ្លួន ស្គាល់តាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់ប្រាប់តាចត្តិទោះទុក
 មិនស្គាល់តាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់ប្រាប់ប្រាប់ប្រាប់ទុកទៀត ។
 កិក្កុនោះ សឹករេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកប្រាប់វិញ តាចត្តិណាដែល
 ខ្លួនស្គាល់ហើយមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកធាតុមុន (ដល់មកប្រាប់) ជាទានក្រោយ ក៏ទៅកែ
 ស្ត្រីលំ ហើយមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកតាចត្តិទោះទៀត តាចត្តិណាដែលខ្លួនមិន
 ស្គាល់ ហើយមិនប៉ាន់ប្រាប់ទុកធាតុមុន (ដល់មកប្រាប់) ជាទានក្រោយ ក៏
 ត្រឡប់ជាស្ត្រីលំតាចត្តិទោះ កែមិនប៉ាន់ប្រាប់ទៀត ។ សិទ្ធិត្រូវតាចត្តិ
 កិក្កុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវសដល់កិក្កុនោះ
 ចំពោះកងតាចត្តិ ដែលមិនប៉ាន់ប្រាប់ប្រាប់ឱ្យដឹង និងបំពេញតាចត្តិទាំងដើម ។

[៥២១] ម្ចាស់កិក្កុចាំឯខ្សោយ កិក្កុក្កនិសាសនានោះ កំពុងនៅបរិវស
 ហើយត្រូវតាចត្តិសិទ្ធិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ កែលើកឃើញតាចត្តិ
 ក្នុងខ្លួន លើកមិនឃើញតាចត្តិក្នុងខ្លួន លើកឃើញតាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់
 ប្រាប់តាចត្តិទោះទុក លើកមិនឃើញតាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់ប្រាប់ប្រាប់
 តាចត្តិទោះទុកទៀត ។ កិក្កុនោះសឹករេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកប្រាប់វិញ

សមុបាយព្រហ្ម បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

យា អាចត្តិយោ បុព្វេ សវិត្តា ធានេសិ តា អាចត្តិយោ
បច្ឆា សវិត្តា ឧ ធានេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ អសវិត្តា
ឧ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ឧ ធានេ-
តិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថា-
បដិទ្ធគ្នាឧត្តស្ស អាចត្តិយោ បុរិមាយ អាចត្តិយា ស-
មោទានបរិវាសោ តាតតោ ។

(៥២២) និទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសោ
អន្តរ សន្តបុលា សន្សិទ្ធិសេសា អាចត្តិយោ អា-
ចត្តិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ សវតិ ឯកត្តា អាចត្តិយោ
ឧ សវតិ យា អាចត្តិយោ សវតិ តា អាចត្តិយោ
ធានេតិ យា អាចត្តិយោ ឧ សវតិ តា អាចត្តិយោ ឧ
ធានេតិ ។ សោ វិន្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អា-
ចត្តិយោ បុព្វេ សវិត្តា ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា
សវិត្តា ឧ ធានេសិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ អសវិត្តា
ឧ ធានេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ធានេតិ ។

សមុបាយព្រហ្មៈ (សង្ឃប្រជុំ) សមោទានបរិវាសចំពោះអាចត្តិទាំងដើម

ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនលើកឃើញ ហើយចំពោះចុងទុកពីមុន (ដល់មក
ចូល) ជាទាត់ក្រោយ លើកឃើញពួកអាចត្តិទាំងទៀត តែមិនបានចំពោះ
ចុងទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនលើកមិនឃើញ ហើយមិនបានចំពោះ
ចុងទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជាទាត់ក្រោយ ក៏ត្រូវរៀបចំជាលើកឃើញពួក
អាចត្តិទាំងទៀត តែមិនបានចំពោះចុងទុកទេ ។ សង្ឃ ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទាំង
ទាំងក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុទាំង ចំពោះករណី
អាចត្តិដែលចំពោះចុងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះអាចត្តិទាំងដើម ។

(៥២២) គ្នាលភិក្ខុទាំងទ្រុយ ភិក្ខុក្នុងសាលាទាំង កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវតែអាចត្តិសិទ្ធិទិសសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែលើក
ឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ លើកមិនឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ លើកឃើញពួកអាចត្តិ
ណា ក៏ចំពោះចុងទុកអាចត្តិទាំងទៀត លើកមិនឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏មិន
បានចំពោះចុងទុកអាចត្តិទាំងទៀតទេ ។ ភិក្ខុទាំង លើកឃើញទៅ
ហើយ ក៏ត្រូវរៀបចំមកចូលវិញ ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនលើកឃើញហើយ
ចំពោះចុងទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជាទាត់ក្រោយ ក៏នៅតែលើកឃើញ
ពួកអាចត្តិទាំងទៀត តែមិនបានចំពោះចុងទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
លើកមិនឃើញហើយ មិនបានចំពោះចុងទុកពីមុន (ដល់មកចូល) ជាទាត់
ក្រោយ ក៏ត្រូវរៀបចំជាលើកឃើញ ហើយចំពោះចុងទុកពួកអាចត្តិទាំងទៀត ។

សោ កិក្កុ ម្ពលាយ បដិសេធិកញ្ចោ យជាបដិច្ចដ្ឋាន-
នញ្ចស្ស អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទាន-
បរិវាសោ ធាតវោ ។

(៥២៣) ឥធម ចន កិក្កុវ កិក្កុ បរិសេធិ អន្តរ

សម្ពុហ្មណ សធិដ្ឋានិសេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ ឯ-
កញ្ចា អាមត្តិយោ សរតិ ឯកញ្ចា អាមត្តិយោ ន សរតិ-
យោ អាមត្តិយោ សរតិ កា អាមត្តិយោ ធានេសិ យា
អាមត្តិយោ ន សរតិ កា អាមត្តិយោ ន ធានេតិ ។

សោ វិញ្ញមិញ្ញា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាមត្តិយោ
បុទ្ធេ សរិក្ខា ធានេសិ កា អាមត្តិយោ បច្ឆា សរិក្ខា
ធានេតិ យា អាមត្តិយោ បុទ្ធេ អសរិក្ខា ន ធានេសិ
កា អាមត្តិយោ បច្ឆា សរិក្ខា ន ធានេតិ ។ សោ

កិក្កុ ម្ពលាយ បដិសេធិកញ្ចោ យជាបដិច្ចដ្ឋាននញ្ចស្ស
អាមត្តិំ បុរិមាយ អាមត្តិយោ សមោទានបរិវាសោ
ធាតវោ ។

សធិដ្ឋានិកញ្ចកិក្កុនោមកដាក់ក្នុងម្ពលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិ-
វាសដល់កិក្កុនោ ចំពោះកងកាបត្តិដែលចិញ្ចឹមទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះ
អាមត្តិវាងវើម ។

(៥២៤) ខ្លួនកិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុក្នុងសាលាសនាមោ កំពុងនៅ

បរិវាស ហើយត្រូវតាមត្តិសធិដ្ឋានិសេសដក្រើន ក្នុងចំពោះ តែរលឹក
ឃើញអាមត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាមត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាមត្តិ
ណា ក៏ចិញ្ចឹមទុកអាមត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាមត្តិណា ក៏មិន
បានចិញ្ចឹមទុកអាមត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ កិក្កុនោះ សឹកចេញទៅហើយ

ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាមត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយចិញ្ចឹម
ទុកភីមុន (ដល់មកបួស) ជាវាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយចិញ្ចឹម
ទុកភីមុន (ដល់មកបួស) ជាវាងក្រោយ ពួកអាមត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយ

មិនបានចិញ្ចឹមទុកភីមុន (ដល់មកបួស) ជាវាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ឃើញ
ពួកអាមត្តិទាំងនោះវិញ តែមិនចិញ្ចឹមទុកទេ ។ សធិដ្ឋានិកញ្ចកិក្កុនោមក
ដាក់ក្នុងម្ពលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្កុនោ ចំពោះ
កងកាបត្តិដែលចិញ្ចឹមទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាមត្តិវាងវើម ។

សម្បជ្ឈន្តោ ចុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ

[៥៤៤] ឥធម មធម កិក្កុវេ កិក្កុ ចរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯ-
កក្កា អាចត្តិយោ សរតិ ឯកក្កា អាចត្តិយោ ឧ ស-
រតិ យា អាចត្តិយោ សរតិ កា អាចត្តិយោ ជាទេតិ
យា អាចត្តិយោ ឧ សរតិ កា អាចត្តិយោ ឧ ជាទេ-
តិ ។ សោ វិក្កមិត្តា មុន ធមសម្បជ្ឈន្តោ យា អាចត្តិយោ
មុនេ សរិត្តា ជាទេសិ កា អាចត្តិយោ ចន្ទា សរិត្តា
ជាទេតិ យា អាចត្តិយោ មុនេ អសរិត្តា ឧ ជាទេសិ
កា អាចត្តិយោ ចន្ទា សរិត្តា ជាទេតិ ។ សោ កិក្កុ
មុលាយ បដិកស្សិតតោ យជាបដិច្ចន្ទាធម្មស្ស
អាចត្តិឯ ចុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ
នាតតោ ។

[៥៤៥] ឥធម មធម កិក្កុវេ កិក្កុ ចរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ខារិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯ-
កក្កាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកក្កាសុ អាចត្តិ-
សុ វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ កា
អាចត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ

សម្បជ្ឈន្តោ (សម្បជ្ឈន្តោ)សមោទានបរិវាស ចំពោះអាចត្តិខាងដើម

[៥៤៤] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
ចរិវាស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ខារិនិសេសជាអ្នកចំណុះខ្លួន តែរលឹកឃើញ
អាចត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាចត្តិណា
ក៏មិនប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់
ប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងទុក ។ ក៏ត្រូវដឹង រលឹកឃើញទៅហើយ ក៏ត្រូវច្របូប
ធម្មសរិត្តា ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយមិនប៉ាន់ប៉ាន់
(ដល់ធម្មសរិត្តា) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយមិនប៉ាន់ប៉ាន់
ពួកអាចត្តិខាងដើម ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិន
ប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ (ដល់ធម្មសរិត្តា) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រូវច្របូបរលឹក
ឃើញ ហើយមិនប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងដើម ។ សង្ខារិនិសេសនេះ
មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្កុខាង ចំពោះ
ក្នុងអាចត្តិដែលមិនប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ប៉ាន់ មិនចំពោះអាចត្តិខាងដើម ។

[៥៤៥] ម្ចាស់កិក្កុទាំងឡាយ កិក្កុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅចរិ-
វាស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ខារិនិសេសជាអ្នកចំណុះខ្លួន តែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាចត្តិ
ណា ក៏មិនប៉ាន់ប៉ាន់ពួកអាចត្តិខាងទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនប៉ាន់

តា អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា បុន
 ឧបសម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្រេមតិកោ ជា-
 ទេសិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេសិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ តា
 អាចត្តិយោ បញ្ញា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតកោ យថាបដិច្ចនា នក្សស្ស
 អាចត្តិំ បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ
 នាគកោ ។

[៥៤៦] ឥឡ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរ
 សម្មហុលា សម្មនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ឯ-
 កាដ្ឋាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកាដ្ឋាសុ អាចត្តិសុ
 វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ តា អា-
 ចត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាចត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បន្នោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្រេមតិកោ ជាទេ-
 សិ តា អាចត្តិយោ បញ្ញា ធិត្រេមតិកោ ន ជាទេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ

បិច្ចុប្បិទ្ធិត្តកាចត្តិភារេទុកខ្សែយ ។ ភិក្ខុភារេ សិកាចេញទៅហើយ ក៏
 ត្រូវបំបែកបួសវិញ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយហើយបិច្ចុប្បិទ្ធិ
 ទុកពីមុន (ផល់មកបួស) ជាភារិក្រោយ ក៏មិនសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិភារេ
 ផដែល គេមិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយហើយ
 មិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកពីមុន (ផល់មកបួស) ជាភារិក្រោយ ក៏សល់សេចក្តី
 សន្សំយនឹងពួកអាចត្តិភារេ ហើយមិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកទៀត ។ សន្សំគ្រូ
 តាមភិក្ខុភារេមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ផល់
 ភិក្ខុភារេ ចំណែកនិកាចត្តិ ដែលបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកច្នៃនាថ្ងៃ និងបិច្ចុប្បិទ្ធិ
 ភារិវេម ។

[៥៤៦] មូលភិក្ខុចារិក្សាយ ភិក្ខុក្នុងសាលាភារេ កំពុងទៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាចត្តិសន្សំទិសេសជាប្រចំណុចនោះ គេមិនសន្សំយក្នុងកា-
 ចត្តិពួកខ្លះ សន្សំយក្នុងកាចត្តិពួកខ្លះ មិនសន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏បិច្ចុ
 ប្បិទ្ធិពួកអាចត្តិភារេទុក សន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិពួក
 អាចត្តិភារេទុកខ្សែយ ។ ភិក្ខុភារេ សិកាចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវបំបែកបួស
 វិញ ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនមិនសន្សំយហើយបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកពីមុន (ផល់មក
 បួស) ជាភារិក្រោយ ក៏មិនសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិភារេទៀត គេមិនបានបិច្ចុ
 ប្បិទ្ធិទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយហើយមិនបានបិច្ចុប្បិទ្ធិទុកពីមុន

សុត្តយប្បន្តៈ បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ

តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ បារទេតិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិកតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានពញស្ស
អាចត្តិណំ បុរិមាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ
បាតកោ ។

[៤២៧] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពុហុលា សម្មាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
ឋិតត្ថាសុ អាចត្តិសុ ធិត្វេមតិកោ ឋិតត្ថាសុ អាចត្តិ-
សុ វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្វេមតិកោ តា
អាចត្តិយោ បារទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ តា
អាចត្តិយោ ន បារទេតិ ។ សោ វិក្កមិត្វា បុទ ឧប-
សម្មាទ្ទាយ អាចត្តិយោ បុត្វេ ធិត្វេមតិកោ បារទេសិ
តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ បារទេតិ យា
អាចត្តិយោ បុត្វេវេមតិកោ ន បារទេសិ តា អាចត្តិយោ
បច្ឆា ធិត្វេមតិកោ ន បារទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិកតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានពញស្ស អាចត្តិណំ បុរិ-
មាយ អាចត្តិយោ សមោទានបរិកសោ បាតកោ ។

សុត្តយប្បន្តៈ (សង្ឃស្ស) សមោទានបរិកសោ បំពាយអាចត្តិកាណិម

(ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏គស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយចំណុំទុក
ទុកពួកអាចត្តិទោះទៅ ។ សង្ឃ ត្រូវតាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ
ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកសោដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលចំ
ប៉ាន់ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទានដើម ។

[៤២៧] ខ្លួនភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
ពស ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃទំលេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ កែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងអាចត្តិណា
ក៏ចំណុំទុកអាចត្តិទោះទុក សង្ស័យក្នុងអាចត្តិណា ក៏មិនបានចំ
ប៉ាន់ពួកអាចត្តិទោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រ-
ឡប់មកបួសវិញ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយចំណុំទុក
ភិមុន (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយចំណុំទុក
ពួកអាចត្តិទោះទៅ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានចំ
ប៉ាន់ទុកភិមុន (ដល់មកបួស) ជាទានក្រោយ ក៏គស់សេចក្តីសង្ស័យនិង
ពួកអាចត្តិទោះ ហើយមិនបានចំប៉ាន់ទុកទៅ ។ សង្ឃ ត្រូវតាញភិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិកសោ ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះករណីអាចត្តិ ដែលចំប៉ាន់ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាចត្តិទានដើម ។

(៥៤៥) ឥឡ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ ចរិវសន្តោ អន្តរ
 សទ្ធិហុណ សន្តិសិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ
 ឯកទ្វាសុ អាចត្តិសុ ឯព្វេមតិកោ ឯកទ្វាសុ អាចត្តិ-
 សុ វេមតិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ឯព្វេមតិកោ កា
 អាចត្តិយោ ធានេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេមតិកោ កា
 អាចត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ វិក្កុមត្វា បុន ឧប-
 សទ្ធិន្តោ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ឯព្វេមតិកោ ធានេសិ
 កា អាចត្តិយោ បន្ទា ឯព្វេមតិកោ ធានេតិ យា
 អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធានេសិ កា អាចត្តិ-
 យោ បន្ទា ឯព្វេមតិកោ ធានេតិ ។ សោ កិក្ខុ
 ម្ពលាយ បដិកសិក្ខុតោ យថាបដិច្ចន្តានព្វស្ស អា-
 ចត្តិឯ ចុវិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិវាសោ
 ធាតតោ ។

(៥៤៥) ឥឡ បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ ចរិវសន្តោ អន្តរ
 សទ្ធិហុណ សន្តិសិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ

(៥៤៥) ខ្មោលកិក្ខុចាំជំឡាយ កិក្ខុក្នុងសាលនារនៈ កំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវតាមគ្នាសន្សំសិសេសជាប្រើទុក្ខចន្លោះ តែមិនសន្សំយ
 ក្នុងតាមគ្នាទុក្ខ សន្សំយក្នុងតាមគ្នាទុក្ខ មិនសន្សំយក្នុងតាមគ្នាណា
 ក៏ចង់បំណងតាមគ្នានោះទុក សន្សំយក្នុងតាមគ្នាណា ក៏មិនបានចង់
 បំណងតាមគ្នានោះទុកឡើយ ។ កិក្ខុនោះ សិក្សាចេញទៅហើយ ក៏
 ត្រឡប់មកបួសវិញ ត្រូវតាមគ្នាណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ ហើយចង់បំណង
 ទុកក៏មុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសន្សំយ ហើយចង់បំណង
 ទុកត្រូវតាមគ្នានោះទៀត ត្រូវតាមគ្នាណា ដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបាន
 ចង់បំណងទុកក៏មុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏សល់សច្ច័សន្សំយ
 ក្នុងតាមគ្នានោះ តែចង់បំណងទុក ។ សន្សំ ត្រូវតាមគ្នានោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាចត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោទានបរិវាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះក្នុង
 តាមគ្នា ដែលចង់បំណងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះតាមគ្នាខាងដើម ។

(៥៤៥) ខ្មោលកិក្ខុចាំជំឡាយ កិក្ខុក្នុងសាលនារនៈ កំពុងនៅ
 បរិវាស ហើយត្រូវតាមគ្នាសន្សំសិសេសជាប្រើទុក្ខចន្លោះ តែមិនបាន

សមុប្បន្នភាព បុរិមាយ អាចត្តិយា សមោទានបរិស័ទ

អច្ឆរិយ្យនៃត្រា សាមណេរោ ហោតិ ។ ថេ ។ ឧប្បន្នតោ
 ហោតិ ។ ថេ ។ មិច្ឆាចិក្ខោ ហោតិ ។ ថេ ។ វេទននេដ្ឋោ
 ហោតិ ។ ថេ ។ ឥស្ស ហោតិ អាចត្តិយោ បដិទ្ធិប្បា-
 យោមិ អច្ឆរិយ្យនៃយោមិ យថា បរិវាសំ វិញ្ញាវិតំ តថា
 វិញ្ញាវេតតំ ។ ថេ ។ ឯកទ្វា អាចត្តិយោ ជាតាតិ ឯកទ្វា
 អាចត្តិយោ ន ជាតាតិ ។ ថេ ។ ឯកទ្វា អាចត្តិយោ
 សាតិ ឯកទ្វា អាចត្តិយោ ន សាតិ ។ ថេ ។ ឯកទ្វា-
 សុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ ឯកទ្វាសុ អាចត្តិសុ វេ-
 តិកោ យាសុ អាចត្តិសុ ធិត្រេមតិកោ តា អាចត្តិយោ
 នាទេតិ យាសុ អាចត្តិសុ វេតិកោ តា អាចត្តិយោ
 ន នាទេតិ ។ សោ វេទននេដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុណ អវេទ-
 ននេដ្ឋោ ហោតិ យោ អាចត្តិយោ បុត្រេ ធិត្រេមតិកោ នាទេសិ
 តា អាចត្តិយោ បច្ឆា ធិត្រេមតិកោ ន នាទេតិ យោ
 អាចត្តិយោ បុត្រេ វេតិកោ ន នាទេសិ តា អាចត្តិយោ
 បច្ឆា ធិត្រេមតិកោ ន នាទេតិ ។ ថេ ។ យោ អាចត្តិយោ
 បុត្រេ ធិត្រេមតិកោ នាទេសិ តា អាចត្តិយោ បច្ឆា

សមុប្បន្នភាព (សម្បជ្ឈវិញ្ញ) សមោទានបរិស័ទពោះអាចត្តិកាលដើម

ចិទ្ធានិទុក ហើយ (ធម្មប្បវត្តន) ជាសាមណេរោ ។ ថេ ។ ត្រឡប់ទៅជា
 មនុស្សម្តង ។ ថេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវៃវៃវៃវៃ ។ ថេ ។ ត្រឡប់ជាមាន
 ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ថេ ។ អាចត្តិទាំងឡាយ ភិក្ខុនារចិទ្ធានិទុកខ្លះ
 មិនបានចិទ្ធានិទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលឲ្យពិស្តារមកហើយ យ៉ាងណា
 បណ្តឹងត្រូវឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ ថេ ។ ភិក្ខុនារ ស្គាល់អាចត្តិពួក
 ខ្លះ មិនស្គាល់អាចត្តិពួកខ្លះ ។ ថេ ។ លើកឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ លើកមិន
 ឃើញអាចត្តិពួកខ្លះ ។ ថេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាចត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអា-
 ចត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏ចិទ្ធានិទុកអាចត្តិនោះទុក
 សង្ស័យក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបានចិទ្ធានិទុកអាចត្តិនោះទុកឡើយ ។
 ភិក្ខុនារមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនារ លុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្រប
 សង្កត់ហើយ ពួកអាចត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយចិទ្ធានិទុកភិមុខ
 (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាចត្តិនោះឡើយ តែ
 មិនបានចិទ្ធានិទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានចិទ្ធា
 ចិទ្ធានិទុកភិមុខ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួក
 អាចត្តិនោះ ហើយមិនបានចិទ្ធានិទុកដដែល ។ ថេ ។ ពួកអាចត្តិណា
 ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយចិទ្ធានិទុកភិមុខ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

ដំឡូងតំកោ ១ ឆានេតិ យា អាមត្តិយោ បុត្រេ វេមតិ-
 កោ ១ ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ
 ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាមត្តិយោ បុត្រេ ដំឡូងតំកោ
 ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឆានេតិ
 យា អាមត្តិយោ បុត្រេ វេមតិកោ ១ ឆានេសិ តា
 អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ១ ឆានេតិ ។ មេ ។
 យា អាមត្តិយោ បុត្រេ ដំឡូងតំកោ ឆានេសិ តា
 អាមត្តិយោ មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឆានេតិ យា អាមត្តិ-
 យោ បុត្រេ វេមតិកោ ១ ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ
 មច្ឆា ដំឡូងតំកោ ឆានេតិ ។ សោ កិក្កុ ម្ពណាយ
 មជ្ជិកស្សិកោ យមាមជ្ជិមច្ឆា មណ្ឌស្ស អាមត្តិមំ បុរិ
 មាយ អាមត្តិយោ សមោទាមរិកសោ នាគព្វោ ។

[៥៥០] ឥធម មន កិក្កុវេ កិក្កុ មាណស្សារោ ។ មេ ។

ក៏មិនសន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវនោះទេ តែមិនបានចំណុះទុកទេ ពួកអា-
 ចត្តិណាដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបានចំណុះទុកភ័យ (ដល់មកចូល)
 ជាទានក្រោយ ក៏គល់សន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវនោះ តែចំណុះទុកទៅវិញ
 ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ ហើយចំណុះទុកភ័យ
 (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសន្សំយ ហើយចំណុះទុកភាពត្រូវនោះ
 ទុកទៅ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបានចំណុះទុក
 ភ័យ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏គល់សេចក្តីសន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវ
 នោះ ហើយមិនបានចំណុះទុកទៅ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 មិនសន្សំយ ហើយចំណុះទុកភ័យ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ ក៏មិន
 សន្សំយ ហើយចំណុះទុកពួកអាចត្តិណោះទេ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 សន្សំយ ហើយមិនបានចំណុះទុកភ័យ (ដល់មកចូល) ជាទានក្រោយ
 ក៏គល់សេចក្តីសន្សំយន្តិវិញភាពត្រូវនោះ ហើយចំណុះទុក ។ សន្សំក្រៅ
 ពាក្យភិក្កុនោះមកដាក់ក្នុងម្ពណាចត្តិ ហើយក្រៅឱ្យសមោទាមរិកសដល់
 ភិក្កុនោះ ចំពោះភិក្កុអាមត្តិ ដែលចំណុះទុកភ័យខ្លួនវែង និងចំពោះអាមត្តិ
 ទានដើម ។

[៥៥០] ម្ពណាភិក្កុចំណុះ ក៏ក្នុងសោសទាននេះ គួរដល់មានត្ត ។ មេ ។

សមុបាយត្រៃ មានគ្នារហោ មានគ្នាបារី អង្គនារហោ

[៥៥០] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ខានត្ថិ ពរនោ ។ បេ ។

[៥៥២] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អង្គនារហោ អង្គក សម្ពុហុលា សម្ពុធិសេសា អាបត្ថិយោ អាបដ្ឋិត្វា អប្បដិច្ចានេត្វា វិត្តអតិ ។ បេ ។ ខានត្ថារហោ ច ខានត្ថាបារី ច អង្គនារហោ ច យថា ចារិកសំគោ វិត្តារិសា ឃិ វិត្តារេត្តោ(១) ។

[៥៥៣] ឥទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អង្គនារហោ អង្គក សម្ពុហុលា សម្ពុធិសេសា អាបត្ថិយោ អាបដ្ឋិត្វា អប្បដិច្ចានេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ចិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនេត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧស្ស ហោតិ អាបត្ថិយោ បដិច្ចច្ឆាយោមិ អប្បដិច្ចច្ឆាយោមិ ។ បេ ។ ឯកត្វា អាបត្ថិយោ ជាតាតិ ឯកត្វា អាបត្ថិយោ ន ជាតាតិ ។ បេ ។ ឯកត្វា អាបត្ថិយោ សរតិ ឯកត្វា អាបត្ថិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកត្វាសុ អាបត្ថិសុ ឯត្វេមតិកោ ឯកត្វាសុ អាបត្ថិសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្ថិសុ ឯត្វេមតិកោ នា អាបត្ថិយោ

១. ឃ. ឃា ចារិកសំ គថា វិត្តារេត្តោ ។

សមុបាយត្រៃៗ ភិក្ខុចារិកសំគោ ប្រព្រឹត្តមានក្នុងធម្មវិលំភក្កានកម្ម

[៥៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រ-

ព្រឹត្តមានក្នុ ។ បេ ។

[៥៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អង្គ-
នកម្ម ហើយត្រូវកាចត្តិសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន
ចំទំព្រំទុក ហើយសឹកចេញទៅ ។ បេ ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែល
នៅចារិកសំគោហើយ យើងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានក្នុប្រ-
ព្រឹត្តមានក្នុ មិនគួរដល់អង្គន ចណ្ឌិកសម្បវិទ្ធិសំគោយើងនោះចុះ ។

[៥៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អង្គ-
នកម្ម ហើយត្រូវកាចត្តិសន្សំទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានចំ
ព្រំទុក ហើយ(ចេញទុក)ជាសាមណេរ ។ បេ ។ គ្រូចំរេវជាត្រករ បេ ។
គ្រូចំរេវជាតាចត្តិកវើវេយ ។ បេ ។ គ្រូចំរេវជាតាចត្តិកវេនាគ្របសន្តិក
។ បេ ។ ភាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនាមិទព្រំទុក មិនបានចំទំព្រំទុក ។ បេ ។
ស្គាល់ភាបត្តិកក្នុ មិនស្គាល់ភាបត្តិកក្នុ ។ បេ ។ លើកឃើញភាបត្តិក
ក្នុ លើកមិនឃើញភាបត្តិកក្នុ ។ បេ ។ មិនសន្សំយក្នុភាបត្តិកក្នុ
សន្សំយក្នុភាបត្តិកក្នុ មិនសន្សំយក្នុភាបត្តិកក្នុ ភិមិទព្រំទុក

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

ឆានេតិ យាសុ អាចត្តិយុ វេមតិកោ តា អាចត្តិយោ
 ន ឆានេតិ ។ សោ វេមតិដ្ឋោ យោតិ ។ សោ បុទ
 អវេមតិដ្ឋោ ហុត្តា យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ មេ ។ យា
 អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ
 បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ
 វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិ-
 កោ ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេ-
 មតិកោ ឆានេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ
 ឆានេតិ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆា-
 នេសិ តា អាចត្តិយោ បន្ទា ធិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 ។ មេ ។ យា អាចត្តិយោ បុព្វេ ធិត្វេមតិកោ ឆានេសិ

វិធានបទ បុណ្យវត្ត

អាចត្តិខានេតុក សន្សំយក្នុងពួកអាចត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាចត្តិ
 នោះទុកឡើយ ។ ក៏ក្នុងនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ក៏ក្នុងនោះ លុះ
 អស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ
 ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសន្សំយ
 នឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ក៏មិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 សន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ
 ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
 មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏មិនសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិខានេតុក វិញ ក៏មិន
 បានបិទបាំងទុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនសន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំង
 ទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសន្សំយនឹងពួក
 អាចត្តិខានេតុក វិញ ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
 សន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ ក៏មិន
 សន្សំយ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាចត្តិខានេតុក ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួន
 សន្សំយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឬស) ជាទានក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសន្សំយនឹងពួកអាចត្តិខានេតុក ហើយមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ
 ។ មេ ។ ពួកអាចត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសន្សំយ ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន

សមុប្បយក្ខន្ធហា បរិវាយ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

តា អាចត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជាទេតិ យា
អាចត្តិយោ បុត្រោ វេមតិកោ ឧ ជាទេសិ តា អាចត្តិ-
យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ ម្ពុលាយ
បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ឆន្តា ឧត្តស្ស អាចត្តិំ បុ-
នាយ អាចត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតតោ ។

[៥៥៤] ឥ ធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតា បរិវាលាយោ អប្ប-
ដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ មេ ។ អបរិវាលាយោ អប្បដិច្ឆា-
ទេត្វា វិត្តមតិ ។ មេ ។ ឯកធាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
វិត្តមតិ ។ មេ ។ ធាតាធាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ
។ មេ ។ សភាតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ មេ ។
វិសភាតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ មេ ។ វេត្តិតា
អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ មេ ។ សម្ព័ន្ធា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
វិត្តមតិ ។ មេ ។

សមុប្បយក្ខន្ធាៈ (សម្បជ្រុំត្រា) លហោធានបរិវាសចំដោយអាចត្តិកាធម៌

(ដល់មកចូល) ជាភាសិត្រាយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងបំផុតក្នុងកាចត្តិ
នោះទៀត ក្នុងកាចត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត
ពីមុន (ដល់មកចូល) ជាភាសិត្រាយ ក៏សរសេរក្នុងសង្ស័យនឹងក្នុងកាចត្តិ
នោះ តែបិទបាំងបំផុត ។ សង្ស័ ត្រូវបានក្រុមនោះមកដាក់ក្នុងមូលកាចត្តិ
ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ក្រុមនោះ ចំពោះកងកាចត្តិ ដែលបិទ
បាំងបំផុតប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះកាចត្តិភាគដើម ។

[៥៥៥] ម្នាលភិក្ខុបំផុតឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវកាចត្តិ
សង្ស័យចំពោះសេដ្ឋកិច្ច មានបំផុតខ្លះនឹងកប់បាទ ហើយមិនបានបិទបាំង
បំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ មានបំផុតខ្លះកប់មិនបាន ហើយមិនបាន
បិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាចត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយ
មិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាចត្តិមានឈ្មោះផ្សេង
គ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាចត្តិមាន
ចំណែកស្មើគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជា
ភាចត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ
។ មេ ។ ជាភាចត្តិដែលកំណត់បាទ (មិនច្រឡំក្រឡំ) ហើយមិនបាន
បិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។ ជាភាចត្តិដែលច្រឡំក្រឡំគ្នា
ហើយមិនបានបិទបាំងបំផុត ក៏សឹកចេញទៅ ។ មេ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

[៤២៤] ទ្រូ កិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាចន្ទា ហោត្តិ
 ភេ សង្ឃាធិសេសេ សង្ឃាធិសេសធិដ្ឋិថោ ហោត្តិ
 ឋកោ ធានេតិ ឋកោ ទ ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ
 សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតញោ ។ យថាបដិច្ចខ្មេ ឧស្ស
 បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខិច្ឆត្វិ មាទត្តំ ធាតត្ថំ ។

[៤២៥] ទ្រូ កិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាចន្ទា ហោត្តិ
 ភេ សង្ឃាធិសេសេ វេតតិកា ហោត្តិ ឋកោ ធានេតិ
 ឋកោ ទ ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ សោ ទុក្កដំ
 ទេសាបេតញោ យថាបដិច្ចខ្មេ ឧស្ស បរិវាសំ ទត្វា
 ទុក្ខិច្ឆត្វិ មាទត្តំ ធាតត្ថំ ។

[៤២៦] ទ្រូ កិក្ខុ សង្ឃាធិសេសំ អាចន្ទា ហោត្តិ
 ភេ សង្ឃាធិសេសេ មិស្សុកធិដ្ឋិថោ ហោត្តិ ឋកោ
 ធានេតិ ឋកោ ទ ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

[៤២៧] មានកិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស កិក្ខុចាំដំនោះ
 យល់ឃើញអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ថាជាអាចក្ខិសង្ឃាធិសេសមែន តែកិក្ខុ
 មួយរូបចំប៉ុន្មាន កិក្ខុមួយរូបមិនប៉ុន្មាន ។ កិក្ខុណា ចំប៉ុន្មាន
 ទុក ត្រូវវិនិយោគឱ្យកិក្ខុនោះសម្រួលអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ។ ម្យ៉ាងទៀត
 សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះកិក្ខុ ដែលចំប៉ុន្មានមួយ
 ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានក្នុងដល់កិក្ខុចាំដំនោះ ។

[៤២៨] មានកិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស កិក្ខុចាំដំនោះ
 មានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស តែកិក្ខុមួយ ចំប៉ុន្មាន
 កិក្ខុមួយ មិនប៉ុន្មាន ។ កិក្ខុណា ចំប៉ុន្មាន ត្រូវវិនិយោគ
 ឱ្យកិក្ខុនោះសម្រួលអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស
 ដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះកិក្ខុ ដែលចំប៉ុន្មានមួយថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ
 មានក្នុងដល់កិក្ខុចាំដំនោះ ។

[៤២៩] មានកិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស កិក្ខុចាំដំនោះមាន
 សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាចក្ខិសង្ឃាធិសេស ថាជាអាចក្ខិច្រឡកច្រឡំ(១)
 គ្នា តែកិក្ខុ មួយចំប៉ុន្មាន កិក្ខុមួយមិនប៉ុន្មាន ។ កិក្ខុណា
 ។ អាចក្ខិសង្ឃាធិសេសដែលប្រឡាក់ប្រឡំគ្នាដោយលំហុកធានាឱ្យល្អដោយដើម(អដ្ឋកថា) ។

សម្បយប្បន្តៈ ទក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ ឆានត្ថំ

សោ ទុក្ខកំដំ ទេសា បេតព្វោ ។ យថា បដិច្ចទ្ធនោ ចស្ស
បរិវាសំ ធនា ទុក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ ឆានត្ថំ ។

[៥៥៨] ទ្វេ កិក្ខុ មិស្សុកំ អាចជ្ជា ហោត្ថិ កេ

មិស្សុកេ សធម្មនិស្សនិដ្ឋិទោ ហោត្ថិ ឯកោ ឆាននតិ
ឯកោ ឧ ឆាននតិ ។ យោ ឆាននតិ សោ ទុក្ខកំដំ ទេ-
សា បេតព្វោ ។ យថា បដិច្ចទ្ធនោ ចស្ស បរិវាសំ ធនា
ទុក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ ឆានត្ថំ ។

[៥៥៩] ទ្វេ កិក្ខុ មិស្សុកំ អាចជ្ជា ហោត្ថិ កេ មិស្សុ-

កេ មិស្សុកនិដ្ឋិទោ ហោត្ថិ ឯកោ ឆាននតិ ឯកោ ឧ
ឆាននតិ ។ យោ ឆាននតិ សោ ទុក្ខកំដំ ទេសា បេតព្វោ ។
យថា បដិច្ចទ្ធនោ ចស្ស បរិវាសំ ធនា ទុក្ខិណ្ឌ មានត្ថំ
ឆានត្ថំ ។

សម្បយប្បន្តៈ (សន្តប្បន្តៈ) មានត្ថំ ឆានត្ថំ ឆានត្ថំ

ចិទប្រាណិកុក ត្រូវវិធីយធាន្យកិក្ខុនោះសម្តែងអាចត្ថិកុក្កដោយ ។ មហ្វិណ
ទៀត សន្សត្រូវឱ្យបរិវាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចត្ថិ ដែលចិទប្រាណិ
កុកប៉ុន្មានដៃថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថដល់កិក្ខុចាំនិពិរូបចុះ ។

[៥៥៨] មានកិក្ខុពិរូប ត្រូវអាចត្ថិច្រឡកច្រឡំគ្នា កិក្ខុចាំនិពិរូប

មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាចត្ថិច្រឡកច្រឡំគ្នា ថាជាអាចត្ថិសន្សនិ-
សេស តែកិក្ខុ ១ រូបចិទប្រាណិកុក កិក្ខុ ១ រូបមិនបានចិទប្រាណិកុក ។ កិក្ខុ
ណា ចិទប្រាណិកុក ត្រូវវិធីយធាន្យកិក្ខុនោះសម្តែងអាចត្ថិកុក្កដោយ ។
មហ្វិណទៀត សន្សត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចត្ថិ ដែល
ចិទប្រាណិកុកប៉ុន្មានដៃថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថដល់កិក្ខុចាំនិពិរូបចុះ ។

[៥៥៩] មានកិក្ខុពិរូប ត្រូវអាចត្ថិច្រឡកច្រឡំគ្នា កិក្ខុចាំនិពិរូប

ក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាចត្ថិច្រឡកច្រឡំគ្នា ថាជាអាចត្ថិច្រឡក
ច្រឡំគ្នាមែន តែកិក្ខុ ១ រូបចិទប្រាណិកុក កិក្ខុ ១ រូបមិនបានចិទប្រាណិកុក ។
កិក្ខុណាចិទប្រាណិកុក ត្រូវវិធីយធាន្យកិក្ខុនោះសម្តែងអាចត្ថិកុក្កដោយ ។
មហ្វិណទៀត សន្សត្រូវឱ្យបរិវាសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះករណីអាចត្ថិ ដែល
ចិទប្រាណិកុកប៉ុន្មានដៃថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថដល់កិក្ខុចាំនិពិរូបចុះ ។

វិទយចំណ ចុះវិញ

[៥៦០] ទ្រូ ភិក្ខុ សុទ្ធកំ អាមន្ទា ហោន្តិ តេ សុទ្ធក-
តេ សធម្មទិសេសធម្មិយោ ហោន្តិ ឯកោ ជាទេតិ ឯកោ ឧ
នាទេតិ ។ យោ ជាទេតិ សោ ទុក្ខដំ ទេសា ចេតព្វា ។
ឧកោមិ យថាធម្មំ កាវាចេតព្វា ។

[៥៦១] ទ្រូ ភិក្ខុ សុទ្ធកំ អាមន្ទា ហោន្តិ តេ សុទ្ធក-
តេ សុទ្ធកធម្មិយោ ហោន្តិ ឯកោ ជាទេតិ ឯកោ ឧ
នាទេតិ ។ យោ ជាទេតិ សោ ទុក្ខដំ ទេសា ចេតព្វា ។
ឧកោមិ យថាធម្មំ កាវាចេតព្វា ។

[៥៦២] ទ្រូ ភិក្ខុ សធម្មទិសេសំ អាមន្ទា ហោន្តិ
តេ សធម្មទិសេសេ សធម្មទិសេសធម្មិយោ ហោន្តិ ឯ-
កស្ស ហោតិ អាណេចស្សាមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ
នាណេចស្សាមីតិ ។ សោ ចបមម្យិ យាមំ ជាទេតិ ទុតិ-
យម្យិ យាមំ ជាទេតិ ភតិយម្យិ យាមំ ជាទេតិ ទុដ្ឋិ-
តេ^(១) អុណោ ធម្មា ហោតិ អាមន្ទិ ។ យោ ជាទេតិ

១ ឧទ្ធស្តេតិ បាលោ ទិស្សនិ ។ ឧកោមិយាមន្ត្រិយោចេសុ បន ឧទ្ធស្តេតិ បាលោ ទិស្សនិ ។

វិទយចំណ ចុះវិញ

[៥៦០] ខានភិក្ខុភិក្ខុ ត្រូវសុទ្ធកាមត្តិ^(១) ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តី
យល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាមត្តិ ថាជាសេចក្តីសន្សំទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ
១ ប្រថិទ្ធានីទុក ភិក្ខុ ១ ប្រមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាមិទ្ធានីទុក
ត្រូវវិន័យធាតុភិក្ខុនោះសម្រួលភាវត្តិទុកដរាប ។ អ្វីនឹងទៀត វិន័យធា
ត្រូវឱ្យភិក្ខុទាំងពីររួចធ្វើតាមធម៌ (សម្រួលភាវត្តិនោះ ។ ចេញ) ។

[៥៦១] ខានភិក្ខុភិក្ខុ ត្រូវសុទ្ធកាមត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តី
យល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាមត្តិ ថាជាសុទ្ធកាមត្តិវែម តែភិក្ខុ ១ ប្រថិទ្ធានីទុក
ភិក្ខុ ១ ប្រទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាមិទ្ធានីទុក វិន័យធាត្រូវ
ឱ្យភិក្ខុនោះសម្រួលភាវត្តិទុកដរាប ។ អ្វីនឹងទៀត វិន័យធាត្រូវឱ្យភិក្ខុ
ពីររួចធ្វើតាមធម៌ ។

[៥៦២] ខានភិក្ខុភិក្ខុ ត្រូវភាវត្តិសន្សំទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងភាវត្តិសន្សំទិសេស ថាជាភាវត្តិសន្សំទិសេស
វែម តែភិក្ខុ ១ ប្រតិភយិនីប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ ១ ប្រទៀតគិតថា វិនិមន្តប្រាប់
គេ ។ ភិក្ខុនោះមិទ្ធានីទុកអស់យាមជាចម្រើន បិទបាំងទុកអស់យាម
ជាគម្រប់ពីរជន បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់បីជន សុរាសុណារទៀត
ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាមិទ្ធានីភាវត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាមិទ្ធានីទុក វិន័យធា

១ ខ្លាចហុកហុក មានចុះល្បីយជាដើម ហៅថា សុទ្ធកាមត្តិ (អន្តិកា) ។

សុត្តន្តបិដក ទស្សនិយមនៃ មហានិទ្ទេស

សោ ធុត្តង្គំ ទេសាបេតកញ្ចោ ។ យថាបដិច្ចន្ទេ ចស្ស
ចរិកសំ ធាត្វា ធុត្តន្ទេ មាណសំ ធាត្វំ ។

[៤៦៣] ឆ្មេ កិក្ខុ សង្ឃានិសេសំ អាបញ្ញា ហោន្តិ
តេ សង្ឃានិសេសេ សង្ឃានិសេសនិដ្ឋិដោ ហោន្តិ តេ
គច្ឆន្តិ អាណេចស្សាមាតិ ។ ឯកស្ស អន្តរាមត្តេ មក្ខ-
នដ្ឋោ ធុត្តនិ ធុ អាណេចស្សាមាតិ ។ សោ បវេមម្បិ
យាមំ ធានេតិ ធុត្តយម្បិ យាមំ ធានេតិ គតិយម្បិ
យាមំ ធានេតិ ធុត្តេតេ អនុណោ ចញ្ញា ហោតិ អាបត្តិ ។
យោ ធានេតិ សោ ធុត្តង្គំ ទេសាបេតកញ្ចោ ។ យថា-
បដិច្ចន្ទេ ចស្សចរិកសំ ធាត្វា ធុត្តន្ទេ មាណសំ ធាត្វំ ។

[៤៦៤] ឆ្មេ កិក្ខុ សង្ឃានិសេសំ អាបញ្ញា ហោន្តិ
តេ សង្ឃានិសេសេ សង្ឃានិសេសនិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ។
តេ ធុត្តន្ទេតោ ហោន្តិ ។ តេ បញ្ញា អនុត្តន្តកា ហិក្ខុ

សុត្តន្តបិដក សង្ឃានិយមនៃ មហានិទ្ទេស

ត្រូវឱ្យកិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុកដៃចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យចរិ-
កសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលចំណុះទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឱ្យមានក្នុងដល់កិក្ខុទាំងពីររូប ។

[៤៦៣] មានកិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃានិសេស កិក្ខុទាំងនោះ
មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃានិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃានិ-
សេសមែន កិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគាថា ខឹងប្រាប់គេ ។ ដល់ពាក់
កណ្តាលថ្ងៃ កិក្ខុទម្រុប ក៏មានសភាវៈចំណុះរីករឿងថា ខឹងមិនប្រាប់
គេទៅវិញ ។ កិក្ខុនោះ ចំណុះអស់យាមដាច់បឋមផង ចំណុះអស់
យាមជាគម្រប់ពីរផង ចំណុះអស់យាមជាគម្រប់បីផង លុះអន្តរាមរឿង
ហើយ ក៏ល្មោះថាចំណុះអាបត្តិទុក ។ កិក្ខុណាចំណុះទុក វិនិយម
ត្រូវឱ្យកិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុកដៃចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យចរិ-
កសដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលចំណុះទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឱ្យមានក្នុងដល់កិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៤៦៤] មានកិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃានិសេស កិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃានិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃានិសេស
មែន ។ កិក្ខុទាំងនោះក៏ត្រូវចំណុះយមទុកស្រួត ។ លុះគាល់ពេលក្រោយ

ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ឧ ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្ខដំ ទេសាបេតតោ ។ យថាបដិច្ចន្ទ ធម្ម
បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខិយម្បិ មាណត្ថំ ឆានតត្ថំ ។

[៤៦៥] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃានិសេសំ អាចជ្ជា ហោង្គិ

តេ ទាតិមោត្តេ ទុក្ខិសិទានេ ឯវំ វទេង្គិ ឥឆានេវ ទោ
ធម៌ ជាធាម អយម្បិ កំរ ធម្មោ សុត្តានតោ
សុត្តបរិយាចន្ទោ អន្ធក្កមាសំ ទុក្ខេសំ អាគន្ធិតិ ។
តេ សង្ឃានិសេសេ សង្ឃានិសេសនិច្ឆិមោ ហោង្គិ ។
ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ឧ ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្ខដំ ទេសាបេតតោ ។ យថាបដិច្ចន្ទ ធម្ម
បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខិយម្បិ មាណត្ថំ ឆានតត្ថំ ។

[៤៦៦] ឥធម បធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា

សង្ឃានិសេសា អាចជ្ជិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាលាម្បិ
អបរិមាលាម្បិ ឯកោធមម្បិ បាធាធមម្បិ សភាគម្បិ

ភិក្ខុតាំងនោះជាតិក្នុងវិញ្ញា តែភិក្ខុទម្រង់បដិច្ចន្ទ ភិក្ខុទម្រង់ទៀតមិនបាន
បដិច្ចន្ទទុក ។ ភិក្ខុណាបដិច្ចន្ទទុក វិន័យត្រូវត្រូវតែត្រូវនោះសម្រួលភា-
ចន្តិទុក្ខផ្សេងៗ ម្យ៉ាងទៀត សន្សំត្រូវត្រូវបរិសេសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
គណនាមត្តិ ដែលបដិច្ចន្ទបដិច្ចន្ទ ហើយសម្បទានក្នុងដល់ភិក្ខុតាំង
ពីររូបចុះ ។

[៤៦៧] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាចគ្គិសង្ឃានិសេស ភិក្ខុតាំងនោះ

កាលបើសង្ឃានិសេសសម្រួលបានមេត្តា កិរិយាលយ៉ាងនេះជា ភិក្ខុវិន័យ
យើងដឹងប្រាកដថា ធម៌នេះឯង មកហើយក្នុងសុត្តៈ (ធាតិកា) កប់បញ្ចូល
ក្នុងសុត្តៈ តែនិមកកាម្មទូសកលៗកន្លះទៀត ។ ភិក្ខុតាំងនោះ មានសេចក្តី
យល់ឃើញក្នុងភាពគ្គិសង្ឃានិសេស យោងអាចគ្គិសង្ឃានិសេសវែម ។
តែភិក្ខុទម្រង់ បដិច្ចន្ទទុក ភិក្ខុទម្រង់ទៀត មិនបានបដិច្ចន្ទទុក ។ ភិក្ខុ
ណាបដិច្ចន្ទទុក វិន័យនោះ ត្រូវត្រូវតែត្រូវនោះសម្រួលភាចន្តិទុក្ខផ្សេងៗ
ម្យ៉ាងទៀត សន្សំត្រូវត្រូវបរិសេសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគណនាមត្តិ ដែល
បដិច្ចន្ទទុកបដិច្ចន្ទទុក ហើយសម្បទានក្នុងដល់ភិក្ខុតាំងពីររូបចុះ ។

[៤៦៨] ម្នាលភិក្ខុតាំងទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាចគ្គិ

សង្ឃានិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹកកប់បាទនេះ កប់បាទនេះ មាន
ឈ្មោះថ្លង្គាទុះ មានឈ្មោះថ្លង្គាទុះ មានចំណែកស្មើគ្នាទុះ មាន

សម្មុយប្បុរស ភិក្ខុទ្ធោ តាហំ អាចត្ថីហិ

វិសកាកម្មំ វេត្តិតម្មំ សម្ព័ន្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អាចត្ថំនំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
តាសំ អាចត្ថំនំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
បរិសាទ្ធោ អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្ថិ-
យោ អាចត្ថិតិ បរិមាណាម្មំ^(១) អប្បជំន្នាយោ ។
សោ សង្ឃំ អន្តក អាចត្ថំនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តក អាចត្ថំនំ មូលាយ
បដិកស្សនិ ចម្រុកេន កម្មេន អកុម្មេន ហំធា-
ហោន កម្មេន សមោទានបរិវាសំ ទេតិ អនុម្មេន
ហានត្ថំ ទេតិ អនុម្មេន អត្ថេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
បរិសុទ្ធោ តាហំ អាចត្ថីហិ ។

[៥៦៧] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ឃានិសេសា អាចត្ថិយោ អាចត្ថិតិ បរិមាណាម្មំ
អបរិមាណាម្មំ ឯកធាមម្មំ ធាតាធាមម្មំ សកាកម្មំ
វិសកាកម្មំ វេត្តិតម្មំ សម្ព័ន្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាចត្ថំនំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

១. ឃ. បរិមាណ ។

សម្មុយប្បុរស ភិក្ខុទ្ធោ ភិក្ខុទ្ធោ ភិក្ខុទ្ធោ ភិក្ខុទ្ធោ ភិក្ខុទ្ធោ

បរិណាគុសត្ថាន្ត កំណត់បាទ (មិច្ឆាច្រឡំកម្រិត) ខ្លះ ច្រឡំកម្រិតខ្លះ ។
ភិក្ខុទ្ធោ សូមសមោទានបរិវាសនីនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ សង្ឃ
ក៏ឱ្យសមោទានបរិវាសនីនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ភិក្ខុទ្ធោ
កំណត់នៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
ចំនួនត្រូវរាប់បាទ កែមិនបាទចំនួនទុក ។ ភិក្ខុទ្ធោ ភិក្ខុមការពាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ពាញ
ភិក្ខុទ្ធោមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគ្រប់លំហែតុ ហើយឱ្យសមោទ-
បរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានក្នុងមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាចមិនត្រូវ
តាមធម៌ ។ គ្មានភិក្ខុព័ន្ធគ្រប់ ភិក្ខុទ្ធោ មិនបានបរិសុទ្ធបាគអាចត្តិ
ព័ន្ធនោះឡើយ ។

[៥៦៧] គ្មានភិក្ខុព័ន្ធគ្រប់ ភិក្ខុក្នុងចន្លោះខ្លះ ត្រូវអាចត្តិ
សង្ឃទិសសជាច្រើន មានចំនួនត្រូវរាប់បាទខ្លះ លំហែចន្លោះ មាន
រយៈកម្រិតខ្លះ មានរយៈកម្រិតខ្លះ មានចំហែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន
បរិណាគុសត្ថាន្ត កំណត់បាទខ្លះ ច្រឡំកម្រិតខ្លះ ។ ភិក្ខុទ្ធោ
សូមសមោទានបរិវាសនីនិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ សង្ឃ ក៏

សង្ខេប តាសំ អាចត្តិដំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ ចរិសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ខេបនិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោ ចដិច្ចន្ទាយោ ។
 សោ សង្ខំ អន្តរា អាចត្តិដំ មូលាយ បដិកស្សន្តិ
 យាធាតិ ។ តំ សង្ខេប អន្តរា អាចត្តិដំ មូលាយ បដិ-
 កស្សន្តិ ធម្មំកេន កម្មេន អកុរ្យេន មាធារោទ
 ចម្មេន សមោទានបរិវាសំ ទេតិ អនុច្ឆេន មាទតុំ ទេតិ
 អនុច្ឆេន អន្តេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អរិសុទ្ធោ
 កាលិ អាចត្តិហិ ។

[៥៦៨] នធម បធម ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
 សង្ខេបនិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្យ
 អបរិមាណាម្យ ឯកទាមម្យ បាធានាមម្យ សកាតម្យ
 វិសកាតម្យ វត្តិកម្យ សម្ពិទ្ធម្យ ។ សោ សង្ខំ តាសំ
 អាចត្តិដំ សមោទានបរិវាសំ យាធាតិ ។ តស្ស សង្ខេប
 តាសំ អាចត្តិដំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ ចរិ-
 សន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ខេបនិសេសា អាចត្តិយោ

ទ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ
 កំពុងនៅចរិស ក៏ត្រូវភាចត្តិសង្ខេបនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការពារឱ្យមក
 ជាក់ក្នុងមូលាចត្តិនិសិស្ស ចំពោះភាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្សៈ ក៏ទាញ
 ភិក្ខុនោះមកជាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះភាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយទ្យសមោទាន-
 បរិវាសត្រូវភាមធម៌ តែទ្យមានកម្មមិនត្រូវភាមធម៌ ហើយដើរត្រូវកម្ម
 ត្រូវភាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានចរិសទូ
 ហារភាចត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវភាចត្តិ
 សង្ខេបនិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 រយៈក្នុងខ្លះ មានរយៈវែងខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន
 ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡងខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
 សូមសមោទានបរិវាសនិសិស្ស ចំពោះភាចត្តិទាំងនោះ ។ សង្សៈក៏ទ្យ
 សមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះភាចត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុង
 នៅចរិស ក៏ត្រូវភាចត្តិសង្ខេបនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុបាយត្ថក្កៈ អរិសុទ្ធា ភាហិ អាចន្តិហិ

អាចន្តិហិ បរិមាណារយោ បដិច្ចត្ថាយោ មិ អប្បដិច្ចត្ថាយោ-
មិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាចន្តិចំ មូលាយ បដិកស្ស្ន-
ចំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាចន្តិចំ មូលាយ
បដិកស្ស្នតិ ធម្មិកេន កាម្មេន អក្កប្បេន ហិ ធារេ ចាន
ធម្មេន សមោទានបរិវាសំ ទេតិ អនាម្មេន មាណតំ ទេតិ
អនាម្មេន អត្តេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អរិសុទ្ធា ភាហិ
អាចន្តិហិ ។

(៥៦៧) ឥធម អន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុខុហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាចន្តិយោ អាចន្តិហិ បរិមាណាម្បិ
អប្បរិមាណាម្បិ ឯកតាមម្បិ ធានាធាមម្បិ សកាតម្បិ
វិសកាតម្បិ វត្ថុតម្បិ សត្តិច្ចម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អំបត្តិចំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
តាសំ អាចន្តិចំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
វសន្តោ អន្តរា សុខុហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចន្តិយោ
អាចន្តិហិ អបរិមាណារយោ អប្បដិច្ចត្ថាយោ ។ សោ
សង្ឃំ អន្តរា អាចន្តិចំ មូលាយ បដិកស្ស្នចំ យាចតិ ។
តំ សង្ឃោ អន្តរា អាចន្តិចំ មូលាយ បដិកស្ស្នតិ

សមុបាយត្ថក្កៈ ភិក្ខុនោមិចចានបរិសុទ្ធបារាណត្ថិវាង្គោ

គ្មារាជំបាទ កែបិទ បំណិទុកខ្លះ មិនបាទបិទ បំណិទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោ សូម
ការពារាញមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិនិសង្ឃ ចំពោះអាចន្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ពារាញភិក្ខុនោមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ ចំពោះអាចន្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម
ប្រកបដោយរាមិ ឆាកម្មមិនកម្រឹក ជាអម្បត្តដល់វេហុ ហើយឲ្យសមោ-
ទានបរិវាស ដោយត្រូវតាមអមិ កែឲ្យមានក្នុងមិទ្រូវតាមអមិ ធ្វើអត្តា-
កម្មក៏មិនត្រូវតាមអមិ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុបំណិទ្បាយ ភិក្ខុនោ មិនបាទបរិសុទ្ធ
បារាណត្ថិវាង្គោឡើយ ។

(៥៦៨) ម្ចាស់ភិក្ខុបំណិទ្បាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិនិយមេ ត្រូវតាមក្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំខ្លួនគ្នារាជំបាទខ្លះ រាជមិចបាទខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកទុស្តាខ្លះ កំណត់បាទខ្លះ ប្រដូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោសូមស-
មោទានបរិវាសនីសង្ឃ ចំពោះអាចន្តិវាង្គោនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោទា-
នបរិវាសដល់ភិក្ខុនោ ចំពោះអាចន្តិវាង្គោនោះ ។ ភិក្ខុនោក៏ទៅបរិវាស
ក៏ត្រូវតាមក្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំខ្លួនគ្នារាជំបាទ កែ
មិនបាទបិទបំណិទុក ។ ភិក្ខុនោ ក៏សូមសារពារាញមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិនិ
សង្ឃ ចំពោះអាចន្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពារាញភិក្ខុនោមកដាក់ក្នុងមូលាចក្កិ

វិសេសិកា បុណ្យវគ្គ

ធម្មតោ កាម្មោ អកុច្ឆោ ហោរាហោ ធម្មោ ស-
 មោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មោ មាណសំ ទេតិ អធម្មោ
 អត្តោតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុត្តោ ភាហិ អាចត្តិហិ ។
 (៥៧០) ឥធម ចន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្កាមិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណម្បិ
 អបរិមាណម្បិ ឯកាណិមម្បិ បាបាបាមម្បិ សក-
 កម្បិ វិសកាមម្បិ វត្តិមម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃ
 កាសំ អាចត្តិំ សមោធានបរិវាសំ យាទតិ ។ ឥស្ស
 សង្កោ កាសំ អាចត្តិំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុត្តោ អន្តរា សម្មហុលា សង្កាមិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ អបរិមាណយោ ចដ្ឋន្ត្រាយោ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំបំ
 យាទតិ ។ តំ សង្កោ អន្តរា អាចត្តិំ មូលាយ ប
 ដិកស្សំតិ ធម្មតោ កាម្មោ អកុច្ឆោ ហោរាហោ
 ធម្មោ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មោ មាណសំ ទេតិ
 អធម្មោ អត្តោតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុត្តោ
 ភាហិ អាចត្តិហិ ។

វិសេសិកា បុណ្យវគ្គ

បំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមិនកម្រើក ជា
 កម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវភាវធម៌ តែឱ្យមានក្នុងមិន
 ត្រូវភាវធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវភាវធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
 មិនបានបរិសុទ្ធបាភាវត្តិវាំងនោះឡើយ ។
 (៥៧០) ម្នាលភិក្ខុវាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវភាវត្តិ
 សង្កាមិសេសាជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
 ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡង់គ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូម
 សមោធានបរិវាសនីសិស្ស បំពោះភាវត្តិវាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោ-
 ធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ បំពោះភាវត្តិវាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ក៏ត្រូវភាវត្តិសង្កាមិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 មិនបាន ហើយមិនប៉ាន់ទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិនីសិស្ស បំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ពារភិក្ខុនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិ បំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំ
 មិនកម្រើក ជាភ្នំត្រូវដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវភាវធម៌
 តែឱ្យមានក្នុងមិនត្រូវភាវធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវភាវធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុវាំង-
 ឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធបាភាវត្តិវាំងនោះឡើយ ។

សម្មយច្ឆន្ទៈ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាចត្តិហិ

[៥៧១] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាឡិ
 អបរិមាណាឡិ ឯកពាមឡិ ពាពាពាមឡិ សកាកឡិ
 វិសកាកឡិ វត្ថុតឡិ សម្ពិទ្ធឡិ ។ សោ សង្ខំ តា-
 សំ អាចត្តិំ សមោចាទបរិកសំ យាទតិ ។ ឧស្ស
 សង្ខោ តាសំ អាចត្តិំ សមោចាទបរិកសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុទ្ធោ អន្តរា សម្មហុលា សង្ខារនិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចត្ថាយោចិ
 អប្បដិច្ចត្ថាយោចិ ។ សោ សង្ខំ អន្តរា អាចត្តិំ
 មូលាយ បដិកស្សំ យាទតិ ។ តំ សង្ខោ អន្តរា
 អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ ធម្មិកេន កាម្មេន
 អក្កប្បេន មាញាហេន ធម្មេន សមោចាទបរិកសំ
 ទេតិ អធម្មេន ហេតុំ ទេតិ អធម្មេន អត្តេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាចត្តិហិ ។

[៥៧២] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្ខារនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាឡិ
 អបរិមាណាឡិ ឯកពាមឡិ ពាពាពាមឡិ សកាកឡិ

សម្មយច្ឆន្ទៈ ភិក្ខុវេនិកោនវិសុទ្ធហាអាចត្តិហិ

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុជាងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ខារនិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់ប៉ាន់ខ្លះ រាប់មិនប៉ាន់ខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
 ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់ប៉ាន់ខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 សមោចាទបរិកសនឹងសង្ខំ ចំពោះអាចត្តិហិននោះ ។ សង្ខំ កិច្ចស-
 មោចាទបរិកសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិហិននោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុង
 នៅបរិកស ក៏ត្រូវតាមភ្នំសង្ខារនិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ
 រាប់មិនប៉ាន់ វែចិទប៉ាន់ទុកខ្លះ មិនប៉ាន់ចិទប៉ាន់ទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 ការពារឱ្យមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនឹងសង្ខំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ខំ
 ក៏ពារភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយរួម
 ប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំបិទកម្រើក ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-
 ចាទបរិកសត្រូវតាមធម៌ កិច្ចមានគ្នាមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអត្តានិកមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុជាងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនប៉ាន់ចិសុទ្ធហាអាចត្តិ
 នោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុជាងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ខារនិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់ប៉ាន់ខ្លះ រាប់មិនប៉ាន់ខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិទយចិនិត បុណ្យវគ្គ

វិសភាគធម្មំ វត្តិកធម្មំ សម្ពុទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាចត្តិធំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឧស្ស ៗ សង្ឃោ
 តាសំ អាចត្តិធំ សមោទានបរិវាសំ ធលេតិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តក សម្ពុហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិ-
 យោ អាចត្តិធំ បរិមាលាយោមិ អបរិមាលាយោមិ
 អប្បជំនួញាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តក អាចត្តិធំ មូលា-
 យ បដិកស្សធំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តក អា-
 ចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកោន កាម្មេន អ-
 កុម្មេន មាតាហោន ធម្មេន សមោទានបរិវាសំ ធលេតិ
 អនម្មេន មាតត្តំ ធលេតិ អនម្មេន អន្តតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាចត្តិហិ ។

(៥៧៣) ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
 និសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិធំ បរិមាលាយិ អបរិមា-
 លាយិ ឯកទាមធម្មំ ធានាធម្មំ សភាគធម្មំ វិសភា-
 គធម្មំ វត្តិកធម្មំ សម្ពុទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិធំ
 សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឧស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាចត្តិធំ សមោទានបរិវាសំ ធលេតិ ។ សោ បរិសន្តោ

វិទយចិនិត បុណ្យវគ្គ

បរិណាគុសន្តាខ្លះ កំណត់បាទខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំនាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 សមោទានបរិវាសនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ សិស្ស ភិក្ខុសមោទា-
 នបរិវាសនីសិស្សនោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំណត់នៅ
 បរិវាស ក៏ត្រូវតែចិត្តសិស្សចិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនក្នុងរាជ
 បាទខ្លះ រាជមិនបាទខ្លះ វិទយចិនិតបាទខ្លះ ភិក្ខុនោះ សូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សិស្សក៏ត្រូវ
 ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកុប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មអស់រលំហេតុ ហើយឱ្យសមោទា-
 នបរិវាសត្រូវតែមធ្យម តែឱ្យមានក្នុងចន្លោះមធ្យម ធ្វើអន្តរាគមន៍មិនត្រូវតែម-
 ធ្យម ។ មូលភិក្ខុព័ន្ធគ្រប់យ ភិក្ខុនោះ មិនបាទបរិសុទ្ធបាគអាចត្តិព័ន្ធ
 នោះឡើយ ។

(៥៧៣) មូលភិក្ខុព័ន្ធគ្រប់យ ភិក្ខុក្នុងចន្លោះនោះ ត្រូវតែចិត្ត
 សិស្សចិសេសជាច្រើន មានចំនួនក្នុងបាទខ្លះ រាជមិនបាទខ្លះ មានឈ្មោះ
 ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែក
 ខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាទខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំនាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោ-
 ទានបរិវាសនីសិស្ស ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ សិស្សក៏ត្រូវសមោទានបរិ-
 វាសនីសិស្សនោះ ចំពោះអាចត្តិព័ន្ធនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំណត់នៅបរិវាស

សម្មុយក្ខន្ធា អវិសុទ្ធា ភាហិ អាចត្តិហិ

អន្តរា សម្មុហុលា សង្ករាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
ចរិមាណាយោមិ អចរិមាណាយោមិ បដិច្ចត្តាយោ ។
សោ សង្ករា អន្តរា អាចត្តិចំ មូលាយ បដិកស្សចំ
យាចតិ ។ តំ សង្ករា អន្តរា អាចត្តិចំ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកោធម កាម្មោ អក្កប្បោ មាធារោ
ធម្មោ សមោធាធមរិកសំ ធម្មិ អធម្មោ មាធាត្តិ
ធម្មិ អធម្មោ អព្ពតិ ។ សោ ភិក្កុវេ ភិក្កុ អវិ-
សុទ្ធា ភាហិ អាចត្តិហិ ។

[៥៧២] ឥធម ចធម ភិក្កុវេ ភិក្កុ សម្មុហុលា សង្ករាទិ-
សេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិចំ ចរិមាណាយោ អចរិមាណាយោ
បិកតាមម្យិ បាបាបាមម្យិ សកាតម្យិ វិសកាតម្យិ
វត្តិមម្យិ សម្ពុចម្យិ ។ សោ សង្ករា ភាសំ អាចត្តិចំ
សមោធាធមរិកសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ករា ភាសំ
អាចត្តិចំ សមោធាធមរិកសំ ធម្មិ ។ សោ ចរិសុទ្ធា
អន្តរា សម្មុហុលា សង្ករាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ-
ចំ ចរិមាណាយោមិ អចរិមាណាយោមិ បដិច្ចត្តាយោមិ
អប្បដិច្ចត្តាយោមិ ។ សោ សង្ករា អន្តរា អាចត្តិចំ

សម្មុយក្ខន្ធា ភិក្កុវេ ចំធមចរិសុទ្ធាកាបត្តិចំនោះ

ក៏ត្រូវតាមភិសង្ករាទិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប៉ុន្មាន
រាប់មិនប៉ុន្មាន ហើយចំប៉ុន្មាន ។ ភិក្កុនោះ សូមការពារព្រមជាប់
ក្នុងមូលាចត្តិចំសង្ករា ចំពោះតាមភិក្កុចន្លោះ ។ សង្ករា ក៏ព្រមភិក្កុ
នោះមកជាប់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះតាមភិក្កុចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
ធម៌ ជាប់កម្មមិនកម្រើក ជាប់កម្មដល់ចេតុ ហើយច្យុសមោធាធមរិកស
ត្រូវតាមធម៌ តែច្យុសមោធាធមរិកស ធ្វើកញ្ចប់ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។
ម្ចាស់ភិក្កុចំប៉ុន្មាន ភិក្កុនោះ មិនចរិសុទ្ធាកាបត្តិចំនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្ចាស់ភិក្កុចំប៉ុន្មាន ភិក្កុក្នុងធម្មិចំនោះ ត្រូវតាមភិ
សង្ករាទិសេសាជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិនប៉ុន្មាន មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ ចំណែកប៉ុន្មាន ប្រឡូកប្រឡូត្រាខ្លះ ។ ភិក្កុនោះ សូមស-
មោធាធមរិកសនឹងសង្ករា ចំពោះតាមភិក្កុចំនោះ ។ សង្ករា ក៏ច្យុសមោធា-
ធមរិកសដល់ភិក្កុនោះ ចំពោះតាមភិក្កុចំនោះ ។ ភិក្កុនោះ ក៏ពុទ្ធិមោធាធមរិកស
ក៏ត្រូវតាមភិសង្ករាទិសេសា ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប៉ុន្មាន រាប់មិន
ប៉ុន្មាន ហើយចំប៉ុន្មាន មិនចំប៉ុន្មាន ។ ភិក្កុនោះ សូមការពារ

វិទយបិដក បុលវិញ្ញា

មូលាយ បដិកស្សនំ យាទតិ ។ តំ សង្ខេប អន្តរា
អាមត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនិ ធម្មិកេន កម្មេន
អនុប្បេន ហិណារមោន ធាត្មន សមោតានបរិកសំ
នេតិ អនុប្បេន មាទតំ នេតិ អនុប្បេន អន្តតំ ។ សោ
កិក្ខុវេ កិក្ខុ អវិស្សន្តោ ទាហិ អាមត្តិហិ ។

មូលាយ អវិស្សន្តវេ(១) ឧត្តិកំ ។

[៥៧៥] កង បទ កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្ពុហុលា សង្ខា-
និសសា អាមត្តិយោ អាមត្តនិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
ណាម្បិ ។ បេ ។ វិគ្គិកម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ខំ
តាសំ អាមត្តិនំ សមោតានបរិកសំ យាទតិ ។ កស្ស
សង្ខេប តាសំ អាមត្តិនំ សមោតានបរិកសំ នេតិ ។
សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ខានិសសា
អាមត្តិយោ អាមត្តនិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចនាយោ
។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ចនាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
ណាយោ បដិច្ចនាយោមិ អប្បដិច្ចនាយោមិ ។ សោ

១ ១. មូលវិស្សន្តវេ ។ ២. សមូលវិស្សន្តវេ ។

វិទយបិដក បុលវិញ្ញា

មកជា កំក្កនិមូលាបត្តិនិវេសន្តិ ចំពោះភាចត្តិក្កនិវេសន្តិ ។ សង្ខំ កំពាញ
កិក្ខុនោះមកជា កំក្កនិមូលាបត្តិ ចំពោះភាចត្តិក្កនិវេសន្តិ ដោយកម្មប្រកប
ដោយធម៌ ជា កម្មមិនកម្រើក ជា កម្មគួរដល់រោគ ហើយឲ្យសមោតាន-
បរិកសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានក្នុងចក្រវិភាគធម៌ ធ្វើកញ្ជានកិមិទក្រវិភាគ
ធម៌ ។ ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ កិក្ខុនោះ មិនចរិស្តទ្ធាកម្មត្តិវេនោះ
ឡើយ ។

ចំពោះ ២ ខែកម្រិតបរិសុទ្ធ ដោយមូលបត្តិ ។

[៥៧៦] ម្ចាស់កិក្ខុវេនិទ្ធាយ កិក្ខុក្នុងធម្មវិនិយោនៈ ក្រវិភាគត្តិ
សង្ខំចិសសជាច្រើន មានចំនួនក្នុងបំបាចន្ត រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំភ្នំខ្លះ ។ កិក្ខុនោះ សូមសមោតានបរិកស
និវេសន្តិ ចំពោះភាចត្តិវេនោះ ។ សង្ខំ កិក្ខុសមោតានបរិកសដល់កិក្ខុ
នោះ ចំពោះភាចត្តិវេនោះ ។ កិក្ខុនោះ កំពុងទៅចរិកស កិក្រវិភាគត្តិ
សង្ខំចិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាច តែមិនបានដឹងបំបាច
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនក្នុងបំបាច ហើយចំបំបាចទុក ។ បេ ។ មាន
ចំនួនក្នុងបំបាច តែចំបំបាចទុកខ្លះ មិនបានដឹងបំបាចទុកខ្លះ ។ កិក្ខុនោះ

សមុបាយក្នុង វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិ

សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិ មូលាយ បដិសន្ធិ យាចតិ ។
តំ សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិ មូលាយ បដិសន្ធិ
ធម្មិកោ កោម្មោ អកុប្បោ ហោរាហោ ធម្មោ
សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មោ មាណសំ ទេតិ ធម្មោ
អន្តតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិ ។

[២៧៦] វេទ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ មរិមាលាមិ អមរិមា-
ណមិ ។ បេ ។ វិគុតមិ សម្ពិទ្ធមិ ។ សោ សង្ឃ
តាសំ អាចត្តិ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឃ តាសំ អាចត្តិ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ មរិមសោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ឃាទិសេសា
អាចត្តិយោ អាចត្តិ អមរិមាលាយោ អម្បជំន្នាយោ
។ បេ ។ អមរិមាលាយោ មជំន្នាយោ ។ បេ ។ អ-
មរិមាលាយោ មជំន្នាយោមិ អម្បជំន្នាយោមិ ។
សោ សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិ មូលាយ បដិសន្ធិ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃ អន្តរ អាចត្តិ មូលាយ

សមុបាយក្នុង វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិ

សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។
សង្ឃ ក៏ពាក្យក្នុងនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មវិធីកម្រិត ជាកម្មវិធីដល់ហេតុ ហើយ
ឲ្យសមោទានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានក្នុងត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអង្គានក៏
ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុវេ វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិ
ចំពោះនោះ ។

[២៧៦] ម្ចាស់ភិក្ខុវេ វិសុទ្ធា តាម អាចត្តិ
សង្ឃទិសេសាជាច្រើន មានចំនួនក្នុងចន្លោះ រាប់មិនបាន ។ បេ ។
កំណត់បាន ។ ប្រឡូកប្រឡូកនោះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោទានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិចំពោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោទានបរិវាសដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិចំពោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាចត្តិសង្ឃទិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិន
បំផ្លាញទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបំផ្លាញទុក ។ បេ ។ មាន
ចំនួនរាប់មិនបាន តែបំផ្លាញទុក ។ មិនបំផ្លាញទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូម
ការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិវិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ពាក្យក្នុងនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

វិធានបទ បុណ្យស្រា

ចងឹកស្បែក ធម្មិកោន កាម្មោន អកុប្បោន ហិណ្ណោន
ធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មោន ហោត្តំ ទេតិ
ធម្មោន អព្ពេតិ ។ សោ កិក្កុវេ កិក្កុ វិសុនោ កាហិ
អាចត្តិហិ ។

[៥៧៧] វេទ បទ កិក្កុវេ កិក្កុ សម្ពុហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សង្កំទម្បិ ។ សោ សង្ឃ
កាសំ អាចត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ វស្ស
សង្ឃ កាសំ អាចត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃទិសេសា អា-
ចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
អប្បដិច្ចញាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណា-
យោមិ បដិច្ចញាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមា-
ណាយោមិ បដិច្ចញាយោមិ អប្បដិច្ចញាយោមិ ។ សោ
សង្ឃ អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សទំ យាចតិ ។
តំ សង្ឃ អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សតិ

វិធានបទ បុណ្យស្រា

ប្រសរដោយធម៌ ជាភម្មមិនកម្រឹក ជាភម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
សមោធានបរិវាសត្រូវភាមធម៌ ឱ្យមានក្តីត្រូវភាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាតិក្រូវ
ភាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុភវិទ្ធាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាចត្តិពាំង
នោះបាន ។

[៥៧៧] ម្នាលភិក្ខុភវិទ្ធាយ ភិក្ខុភវិទ្ធាយនេះ ត្រូវអាចត្តិ
សង្ឃទិសេសាជ្រើន មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់មិនបាននូវ ។ បេ ។
កំណត់បាននូវ ប្រឡូកប្រឡូត្ននូវ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិពាំងនោះ ។ សង្ឃ កិឱ្យសមោធានបរិវាសដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាចត្តិពាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាចត្តិសង្ឃទិសេសាជ្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់
មិនបាននូវ កែមិនបានដទៃប៉ុន្មាន ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់
មិនបាននូវ ហើយចំទប៉ុន្មាន ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាននូវ រាប់មិន
បាននូវ ហើយចំទប៉ុន្មាននូវ មិនចំទប៉ុន្មាននូវ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
ការពារឱ្យមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
កិឱ្យភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយភម្ម

សមុបាយត្រូវ វិល្លោ ភាពិ អាចត្តិហិ

ធម្មិកោ កក្កោ អក្កប្បោ ហំ ចារាហោ ធម្មោ
សមោចាធម្មិកសំ ធម្មិ ធម្មោ មាណសំ ធម្មិ ធម្មោ
អត្ថោ ។ សោ កិក្កោ កិក្កោ វិស្សោ ភាពិ អាចត្តិហិ ។

មូលាយ វិស្សុទ្ធិវិ(១) និដ្ឋិតំ ។

[៥៧៨] ឥធម យោ កិក្កោ កិក្កោ សម្មហុលា
សង្ខារិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាម្យ
អបរិមាណាម្យ ។ យេ ។ វត្ថុតម្យ សម្មិទ្ធម្យ ។ សោ
សង្ខំ ភាសំ អាចត្តិ ធម្មិ សមោចាធម្មិកសំ យោ ធម្មិ ។
កស្ស សង្ខោ ភាសំ អាចត្តិ ធម្មិ សមោចាធម្មិកសំ
ធម្មិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរ សម្មហុលា សង្ខារិសេ-
សា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោ អប្បនិទ្ធា-
យោ ។ សោ សង្ខំ អន្តរ អាចត្តិ មូលាយ
ចនិកស្សនំ យោ ធម្មិ ។ តំ សង្ខោ អន្តរ អាចត្តិ
មូលាយ ចនិកស្សនិ អធម្មិកោ កក្កោ ក្កប្បោ
អហំ ចារាហោ ធម្មោ ធម្មោ សមោចាធម្មិកសំ ធម្មិ ។ សោ

១ កេរិយមរុយេត្តកស្ស និទំ វិស្សុទ្ធិវិ ៤ និស្សិតិ ។

សមុបាយត្រូវ វិល្លោ ភាពិ អាចត្តិហិ

ប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមិនកម្រើក ជាភ្នំដ៏រស់រវើក ហើយឱ្យសមោ-
ចាធម្មិកសម្រួលតាមធម៌ ឱ្យបានក្តីក្រៃវែង ធម៌ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ។
មូលភិក្ខុវិនិច្ឆ័យ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកភាពក្តីចាំនោះបាន ។

ចប់វិះ ៤ នៃការបរិសុទ្ធ ដោយមូលាចត្តិ ។

[៥៧៨] មូលភិក្ខុវិនិច្ឆ័យ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិនិយមនៈ ត្រូវតាមក្តី
សង្ខារិសេសាជាច្រើន មានចំនួនត្រូវរាប់បាន រាប់មិនបាន ។ យេ ។
កំណត់បាន ច្រើនច្រើនត្រូវ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោចាធម្មិកសំ
នឹងសង្ខំ ចំពោះភាពក្តីចាំនោះ ។ សង្ខំ កិក្កោសមោចាធម្មិកសំ ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះភាពក្តីចាំនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំណត់នៅបរិសេស ក៏ត្រូវតាមក្តី
សង្ខារិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនត្រូវរាប់បាន តែមិនបានបិទ
បំបិទ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការព្រាហ្មណ៍កំណត់មូលាចត្តិនឹងសង្ខំ ចំពោះ
ភាពក្តីក្នុងចន្លោះ ។ សង្ខំ កំណត់ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះ
ភាពក្តីក្នុងចន្លោះ ដោយភ្នំមិនកម្រើកដោយធម៌ ជាភ្នំកម្រើក ជាភ្នំ
មិនត្រូវរស់រវើក ហើយឱ្យសមោចាធម្មិកសំមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ

វិធានបទ បុណ្យព្រៃ

បរិវេណ ម៉តិ មញ្ញ មាណេ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ បរិមាណាយោ អប្បដ្ឋន្ទាយោ ។ សោ តស្សី(*) ក្រមយំ វិរោតា បុរិមាអាចត្តិនំ(**) អន្តរា អាចត្តិយោ សរតិ អបរាអាចត្តិនំ អន្តរា អាចត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឃំ ហោតិ អហំ វោ សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ បរិមាណាម្យំ អបរិមាណាម្យំ ។ យេ ។ វត្ថុតម្យំ សម្ពុទ្ធម្យំ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិនំ សមោទានបរិវាសំ យាទិ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាចត្តិនំ សមោទានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា អាចត្តិយោ អាចដ្ឋិតិ បរិមាណាយោ អប្បដ្ឋន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទិ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សំ អន្តរា កុម្មេន កុម្មេន កុម្មេន អហំ វោ វោ អន្តរា សមោទានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិវេណ ម៉តិ មញ្ញ មាណេ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃាធិសេសា

១ តស្សី ។ ២ វិ. ច. បុរិមំ អាចត្តិនំ ។

វិធានបទ បុណ្យព្រៃ

សម្គាល់ថា ខ្លះនៅបរិវេណ ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសា ជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាទ តែមិនបានបិទបំពាក់ទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើដីដៃដីក្នុងចន្លោះ កំរើករើយញាអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិ មុន មិនលើករើយញាអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិវាសិក្រាយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រង់យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសាជា ច្រើន មានចំនួនគួររាប់បាទខ្លះ រាប់មិនបាទខ្លះ ។ យេ ។ កំណត់បាទ ខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោទានបរិវេណ ដ៏ធិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោទានបរិវេណ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅ បរិវេណ ក៏ត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ បាទ តែមិនបានបិទបំពាក់ទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោទានបរិវេណ ក្នុងមូលាចត្តិដ៏ធិសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏អាញអាត្មា អញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រ ករដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំង ឱ្យសមោទានបរិវេណមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះ សម្គាល់ ថា ខ្លះនៅបរិវេណ ហើយត្រូវអាចត្តិសង្ឃាធិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ

សមុបាយព្រះវិស្ណុនា តាម អាចត្តិ

អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាយោ អប្បជិច្ឆន្តាយោ
 សោហ តស្មី ភូមិយំ បិភោ បុរិមាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិ-
 យោ សភមិ អបរាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិយោ សភមិ
 យន្តោហំ សង្ឃំ បុរិមាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ ព្វ អ-
 បរាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ ព្វ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យោ ទេយ្យំ ទម្មិកោ កខ្មោ អកុប្បោ ហំ បារហោ ទ
 ខ្មោ សមោណាទបរិវាសំ ទខ្មោ មាទត្តំ ទខ្មោ អត្តា-
 ទត្តំ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ ព្វ អ-
 បរាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ ព្វ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យា ទតិ ទម្មិកោ កខ្មោ អកុប្បោ ហំ បារហោ ទ
 ខ្មោ សមោណាទបរិវាសំ ទខ្មោ មាទត្តំ ទខ្មោ អត្តា-
 ទត្តំ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ ព្វ អ-
 បរាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ ព្វ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 ទម្មិកោ កខ្មោ អកុប្បោ ហំ បារហោ ទខ្មោ
 សមោណាទបរិវាសំ ទតិ ទខ្មោ មាទត្តំ ទតិ ទខ្មោ
 អត្តាទតិ ។ សោ កិក្កុវេ កិក្កុវេ វិស្ណុនោ តាម អាចត្តិមា ។

សមុបាយព្រះវិស្ណុនា តាម អាចត្តិ

មានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ ក៏ត្រូវបានលើកទ្រព្យនោះ
 លើដៃនៃក្រុមនោះ ហើយក៏លើកយើងក្រុមនោះនៃអាចត្តិមុន
 នឹងលើកយើងក្រុមនៃអាចត្តិទាំងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែ
 អាចត្តិ សូមការពារក្រុមកងក្រុមមូលាចត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្រុម
 ចំពោះអាចត្តិទាំងមុនផង ចំពោះអាចត្តិក្រុមចំពោះនៃអាចត្តិទាំងក្រោយផង
 ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមុខកម្រិត ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយ
 សូមសមោទានបរិវាសន៍ក្រុមនោះ សូមមានគួរដោយក្រុមនោះ សូម
 អញ្ជូនដោយក្រុមនោះ ។ ក៏ត្រូវបាន សូមការពារក្រុមកងក្រុមមូលាចត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្រុមចំពោះនៃអាចត្តិទាំងមុនផង ចំពោះអាចត្តិក្រុមចំពោះ
 នៃអាចត្តិទាំងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភ្នំមុខកម្រិត
 ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោទានបរិវាសន៍ដោយក្រុមនោះ សូម
 មានគួរដោយក្រុមនោះ សូមអញ្ជូនដោយក្រុមនោះ ។ សង្ឃ ក៏ព្រម
 ក៏ត្រូវបានកងក្រុមមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្រុមចំពោះ នៃអាចត្តិទាំងមុនផង
 ចំពោះអាចត្តិក្រុមចំពោះនៃអាចត្តិទាំងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌
 ជាភ្នំមុខកម្រិត ជាភ្នំគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោទានបរិវាសន៍ដោយ
 ក្រុមនោះ សូមមានគួរក៏ត្រូវបានក្រុមនោះ ក្រុមនោះក៏ត្រូវបានក្រុមនោះ ។ ឆ្ងល់ក៏ត្រូវ
 បានឲ្យយ ក៏ត្រូវបាន ទើបបរិសុទ្ធបានអាចត្តិទាំងនោះបាន ។

វិធីបំបាត់ ពុលវិទ្យា

[៥៧៧] ឥន បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្មហុលា សង្កា-
 ទិសសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វិវត្តិតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ក្រំ តាសំ
 អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្កេត
 តាសំ អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វសន្តោ អន្តរា សម្មហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
 សង្ក្រំ អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្កេត អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ អនត្ថ-
 កោន កម្មន តុប្បន អហំបារមោន អនិម្មន សមោ-
 ទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតំ ឧត្តាមាថោ
 អន្តរា សម្មហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។
 សោ តស្មិ ក្រមិយំ ថិរោ បរិមាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិ-
 យោ សវតិ អបរាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិយោ សវតិ ។

វិធីបំបាត់ ពុលវិទ្យា

[៥៧៧] ពុលវិទ្យា កិក្ខុវេ កិក្ខុ សម្មហុលា សង្កា-
 សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វិវត្តិតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ក្រំ តាសំ
 អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្កេត
 តាសំ អាចត្តិទំ សមោទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វសន្តោ អន្តរា សម្មហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
 សង្ក្រំ អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្កេត អន្តរា អាចត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ អនត្ថ-
 កោន កម្មន តុប្បន អហំបារមោន អនិម្មន សមោ-
 ទានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតំ ឧត្តាមាថោ
 អន្តរា សម្មហុលា សង្កាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចជ្ជតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។
 សោ តស្មិ ក្រមិយំ ថិរោ បរិមាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិ-
 យោ សវតិ អបរាអាចត្តិទំ អន្តរា អាចត្តិយោ សវតិ ។

សមុប្បយក្កន្តរេ វិសុទ្ធា កាមំ អាចត្តំហិ

តស្ស ឃី យោតិ អហំ មោ សម្មហុណា សង្ការិនិសេសា
 អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមាណាឡិ អបរិមាណាឡិ ។ មេ ។
 វិគ្គិកឡិ សម្ពុទ្ធឡិ សោហំ សង្កំ តាសំ អាចត្តិំ ស.
 មោណាឡិបរិកសំ យាថិ តស្ស មេ សង្កោ តាសំ អាចត្តិ
 ំ សមោណាឡិបរិកសំ អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធា អន្តរ
 សម្មហុណា សង្ការិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោថិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោថិ សោហំ
 សង្កំ អន្តរ អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ យាថិ តំ បំ
 សង្កោ អន្តរ អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ អនម្មិកេ-
 ធិ កម្មេន កុះប្បន អមាណាហោធិ អនម្មេន សមោ-
 ណាឡិបរិកសំ អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធា មិគិ អញ្ញមាធា
 អន្តរ សម្មហុណា សង្ការិនិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ប-
 រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោថិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោថិ សោហំ
 តស្សិ ភូមិយំ បិកោ បុរិមាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិយោ
 សរាមំ អបរាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិយោ សរាមិ យន្ត-
 រាហំ សង្កំ បុរិមាអាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ អបរា-
 រាចត្តិំ អន្តរ អាចត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ

សមុប្បយក្កន្តរេ វិសុទ្ធា កាមំ អាចត្តំហិ ធានា

វិសុទ្ធានា ធានាសេចក្តីត្រូវយំនេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវតាមត្តិ
 សង្ការិនិសេសាជាច្រើន មានចំនួនក្នុងរាងកាយនេះ រាងមិនបាទនេះ ។ មេ ។
 កំណត់បាទនេះ ប្រឡូកប្រឡំនាទុះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោណា-
 ឡិបរិកសនិសង្កំ ចំពោះអាចត្តិហិធានា សង្កំ កិច្ចសមោណាឡិបរិ-
 កសេសល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិហិធានា អាត្មាអញនោះ កំពុង
 ទៅបរិកស ក៏ត្រូវតាមត្តិសង្ការិនិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
 ក្នុងរាងកាយ កែចំបំបែកទុកខ្លះ មិនបាទចំបំបែកទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ
 បានសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិមិនសង្កំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 សង្កំ ក៏ពារអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 ដោយកម្មបិប្រកបដោយផល ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិនគួរឃើញវាតុ
 ថែមទាំងឲ្យសមោណាឡិបរិកស មិនត្រូវតាមចមិ អាត្មាអញនោះ ក៏បញ្ចូល
 ជា ខ្លួនទៅបរិកស ហើយត្រូវតាមត្តិសង្ការិនិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ
 ជាអាចត្តិរាងកាយ កែចំបំបែកទុកខ្លះ មិនបាទចំបំបែកទុកខ្លះ អាត្មាអញ
 នោះ កំពុងឈរលើផែនដី ក្នុងចន្លោះ ក៏លើកយើងអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 វៃអាចត្តិពីមុន មិនលើកយើងអាចត្តិក្នុងចន្លោះ វៃអាចត្តិទាំងក្រោយ
 យើងនោះ បានតែអាត្មាអញ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ មិន
 សង្កំ ចំពោះអាចត្តិ ក្នុងចន្លោះវៃអាចត្តិពីមុនផង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ

យោងយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ម៉ោនាហោន
 ធម្មេន សមោទានបរិវាសំ ធម្មេន ហានត្ថំ ធម្មេន អត្តា-
 នត្ថំ ។ សោ សង្ខំ បុរិមាអាមត្ថំ អន្តរា អាមត្ថំនត្ថ
 អបរាអាមត្ថំ អន្តរា អាមត្ថំនត្ថ មូលាយ ចដេតស្សនំ
 យោចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ម៉ោនាហោន
 ធម្មេន សមោទានបរិវាសំ ធម្មេន ហានត្ថំ ធម្មេន
 អត្តានត្ថំ ។ តំ សង្ខេ បុរិមាអាមត្ថំ អន្តរា អាមត្ថំ-
 នត្ថ អបរាអាមត្ថំ អន្តរា អាមត្ថំនត្ថ មូលាយ
 ចដេតស្សនំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ម៉ោនា-
 ហោន ធម្មេន សមោទានបរិវាសំ នេតិ ធម្មេន
 ហានត្ថំ នេតិ ធម្មេន អត្តេតិ ។ សោ កិក្ខុវេ កិក្ខុ
 វិស្សោ តាហិ អាមត្ថំហិ ។

[៤៧០] ឥន មន កិក្ខុវេ កិក្ខុ សទ្ធិហុណ
 សង្ខេនិសេសា អាមត្ថិយា អាមត្ថិតិ បរិមាណម្យំ
 អបរិមាណម្យំ ឯកតាមម្យំ ពាហនាមម្យំ សកាគម្យំ

នៃអាចត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាភម្មិមិកប្រើក
 ជាភម្មិមិកប្រើក ដោយសូមសមោទានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថ
 ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអន្តរាគ្រូវតាមធម៌ ។ កិក្ខុនោះ ក៏សូមការពារ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្ថិធិសិរិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិភិមុនផង
 ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាភម្មិមិកប្រើក ជាភម្មិមិកប្រើក ដោយសូមសមោទានបរិវាស
 ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអន្តរាគ្រូវតាមធម៌ ។ សិរិ
 បានពារកិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្ថិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិ
 ភិមុនផង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាចត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្ម
 ប្រកបដោយធម៌ ជាភម្មិមិកប្រើក ជាភម្មិមិកប្រើក ដោយសូមសមោទានបរិវាស
 ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ ក្រីអន្តរាគ្រូវតាម
 ធម៌ ។ មូលកិក្ខុខាងខ្សោយ កិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធពាកអាចត្តិខាងខាង
 បាន ។

[៤៧០] មូលកិក្ខុខាងខ្សោយ កិក្ខុក្នុងអង្គវិទ្យានេះ ត្រូវតាមត្ថ
 សិរិទិសសេដ្ឋកិច្ច មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកផ្សេងគ្នាខ្លះ ហេតុ

សមុប្បយដូន្តរា វិសុត្តោ កាលិ អាចគ្គិយំ

វិសោកាតម្បិ វេត្តិកម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អាចគ្គិយំ សរោជាណបរិវាសំ យាចតិ ។ ឧស្ស កសិដ្ឋា
តាសំ អាចគ្គិយំ សរោជាណបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
វសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា សង្ឃានិសេសា អាចគ្គិយោ
អាចគ្គិយំ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។
អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណា-
យោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ
អន្តរា អាចគ្គិយំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ
សង្ឃោ មន្តរា អាចគ្គិយំ មូលាយ បដិកស្សនិ អធិត្ថិ-
កោន កោប្បន កុប្បន អដ្ឋាណាមោន អនិច្ចន ស-
រោជាណបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតំ មត្តាមាណា
។ បេ ។ ធម្មេន សរោជាណបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មា-
នត្ថំ ទេតិ ធម្មេន អន្តេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុត្តោ
តាហិ អាចគ្គិយិ ។

[៥៨១] វេទ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពុហុលា
សង្ឃានិសេសា អាចគ្គិយោ អាចគ្គិយំ បរិមាណម្បិ
អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វេត្តិកម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ

សមុប្បយដូន្តរា ភិក្ខុនោបរិសុទ្ធតាតអាចគ្គិយំនោះ

ចំណែកទុស្សន្តន្ត្រះ កំណត់បានន្ត្រះ ប្រទ្បកប្រទ្បន្ត្រះ ។ ភិក្ខុនោ សូម
សរោជាណបរិវាសនីសង្ឃំ ចំពោះអាចគ្គិយំនោះ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុស-
រោជាណបរិវាសនីសង្ឃំនោះ ចំពោះអាចគ្គិយំនោះ ។ ភិក្ខុនោ កំណត់
នៅបរិវាស កំណត់អាចគ្គិយំសង្ឃំនិសេសាជាច្រើន ក្នុងនោះ មានចំនួនរាប់
មិនបាន មិនបីប៉ុន្មានទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបីប៉ុន្មាន
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបីប៉ុន្មានទុកន្ត្រះ មិនបានបីប៉ុន្មាន
ទុកន្ត្រះ ។ ភិក្ខុនោ សូមការពារព្រមគ្នាជាភិក្ខុមូលាចគ្គិយំសង្ឃំ ចំពោះ
អាចគ្គិយំនោះ ។ សង្ឃំ កំណត់ភិក្ខុនោមកជាភិក្ខុមូលាចគ្គិ ចំពោះ
អាចគ្គិយំនោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាភិក្ខុម្រើក ជាភិក្ខុ
មិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសរោជាណបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុ
នោះ សម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុសរោជា-
ណបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានភិក្ខុត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអត្តានកំណត់តាមធម៌ ។
មូលភិក្ខុនាំនិទ្បាយ ភិក្ខុនោ ទើបបរិសុទ្ធតាតអាចគ្គិយំនោះបាន ។

[៥៨១] មូលភិក្ខុនាំនិទ្បាយ ភិក្ខុនោម្បិយន្ត្រះ ត្រូវអាចគ្គិ
សង្ឃានិសេសាជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានន្ត្រះ រាប់មិនបានន្ត្រះ ។ បេ ។
កំណត់បានន្ត្រះ ប្រទ្បកប្រទ្បន្ត្រះ ។ ភិក្ខុនោ សូមសរោជាណបរិវាស

សង្ឃំ តាសំ អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ យាធនំ ។
 តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ
 ទេតិ ។ សោ បរិសេនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
 សេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ បរិមាណាយោបិ អបរិ-
 មាណាយោបិ អប្បដិច្ចត្តាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 អាមត្តិដំ មូលាយ បដិកស្សដំ យាធនំ ។ តំ សង្ឃោ
 អន្តរា អាមត្តិដំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធិត្ថេន
 តាម្មន តុប្បេន អដ្ឋាទារហេន អនេម្មន សមោធានបរិ-
 វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសេនា មតិ មត្តិមារោ ។ មេ ។ ទន្ទេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ទន្ទេន បាទត្តំ ទេតិ ទន្ទេន
 អត្តតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ វិសុត្តោ តាហិ អាមត្តិហិ ។

[៥៨២] ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
 សេសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ
 ។ មេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្បិទម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ យាធនំ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាមត្តិដំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វេសេនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាមត្តិយោ

និវសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិចំពោះ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុសមោធានបរិវាសដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិចំពោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវេស ក៏ត្រូវលេប
 សង្ឃាទិសេសាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
 ខ្លះ គេមិនបានចំពោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលា-
 ចក្ខុនិវសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃំ ក៏ពោលភិក្ខុនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាចក្ខុ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកចរវេយធម៌ ជា
 កម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមវាងឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសន្យារបស់ ខ្លួននៅបរិវេសហើយ ។ មេ ។ សង្ឃំ
 ភិក្ខុសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានភ្នំក៏ត្រូវតាមធម៌ រឿងក្លានភិ-
 ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុចំពោះឡាយ ភិក្ខុនោះ រើបបរិសុទ្ធភាគតាមភ្នំ
 ចំពោះបាន ។

[៥៨២] ម្ចាស់ភិក្ខុចំពោះឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម៌វិទយានេះ ត្រូវតាមភ្នំ
 សង្ឃាទិសេសាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ មេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡូកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសមោធានបរិវាស
 និវសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិចំពោះ ។ សង្ឃំ ភិក្ខុសមោធានបរិវាសដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាមត្តិចំពោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវេស ក៏ត្រូវលេបភ្នំ

សព្វបុណ្យោ វិសុទ្ធោ នាមិ អាចម្ពិហិ

អាចម្ពិហិ ចរិមណារយោមិ អចរិមណារយោមិ ធម៌ធូត្តា-
 យោ ។ សោ សង្ឃិ អន្តរ អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌កស្ស័យំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរ អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌-
 កស្ស័យិ អនម្មិកេន កន្មេន កុប្បេន រាជ្ជាធារចោន
 អនក្មេន សមោធានចរិកសំ ធនិ ។ សោ ចរិសាមីតិ
 ចញ្ញមាធា អន្តរ សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិ-
 យោ អាចម្ពិហិ ចរិមណារយោមិ អចរិមណារយោមិ
 ធម៌ធូត្តាយោ ។ សោ កស្មី ភូមិធម៌ មិគោ បុរិមាអា-
 ចម្ពិហិ អន្តរ អាចម្ពិយោ សរតិ អបរាអាចម្ពិហិ អន្តរ
 អាចម្ពិយោ សរតិ ។ តស្ស ឃិ ហោតិ អហំ ចោ
 សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមា-
 ណម្បិ អចរិមណាម្បិ ។ មេ ។ វិត្តិកម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ
 សោមំ សង្ឃិ តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិកសំ យាចិ
 តស្ស ច សាស្ស តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិ-
 កសំ អនាមិ សោមំ ចរិសទ្ធោ អន្តរ សន្តហុលា
 សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមណារយោមិ

សព្វបុណ្យោ វិសុទ្ធោ នាមិ អាចម្ពិហិ

សង្ឃិទិសេសា ចរិមណារយោមិ អចរិមណារយោមិ ធម៌ធូត្តា-
 យោ ។ សោ សង្ឃិ អន្តរ អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌កស្ស័យំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរ អាចម្ពិហិ មូលាយ ធម៌-
 កស្ស័យិ អនម្មិកេន កន្មេន កុប្បេន រាជ្ជាធារចោន
 អនក្មេន សមោធានចរិកសំ ធនិ ។ សោ ចរិសាមីតិ
 ចញ្ញមាធា អន្តរ សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិ-
 យោ អាចម្ពិហិ ចរិមណារយោមិ អចរិមណារយោមិ
 ធម៌ធូត្តាយោ ។ សោ កស្មី ភូមិធម៌ មិគោ បុរិមាអា-
 ចម្ពិហិ អន្តរ អាចម្ពិយោ សរតិ អបរាអាចម្ពិហិ អន្តរ
 អាចម្ពិយោ សរតិ ។ តស្ស ឃិ ហោតិ អហំ ចោ
 សន្តហុលា សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមា-
 ណម្បិ អចរិមណាម្បិ ។ មេ ។ វិត្តិកម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ
 សោមំ សង្ឃិ តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិកសំ យាចិ
 តស្ស ច សាស្ស តាសំ អាចម្ពិហិ សមោធានចរិ-
 កសំ អនាមិ សោមំ ចរិសទ្ធោ អន្តរ សន្តហុលា
 សង្ឃិទិសេសា អាចម្ពិយោ អាចម្ពិ ចរិមណារយោមិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យត្រៃ

អរវិហារណាយោមិ បដិច្ចត្រាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរ
 អាមត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ យោមិ តំ មំ សង្កោ
 អន្តរ អាមត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ អដ្ឋិកោន កាម្មន
 កុប្បន អដ្ឋាបារោធិ អន្តរ យោមិ សមោធានបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិសាមិទំ ធម្មាមាថោ អន្តរ សម្ម-
 ហុលា សង្ការិសសា អាមត្តិយោ អាមត្តិ បរិហារណា-
 យោមិ អរវិហារណាយោមិ បដិច្ចត្រាយោ សោហំ កស្មិ
 ភូមិយំ វិគោ បរិហារអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិយោ សភា-
 មិ អបរអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិយោ សភមិ យន្តនា-
 យំ សង្ឃំ បរិហារអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិទត្ត អបរា-
 អាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិទត្ត មូលាយ បដិកស្សំ
 យោមយ្យំ ធម្មិកោន កាម្មន អកុប្បន មិណារោធិ
 ធាម្មន សមោធានបរិវាសំ ធាម្មន មាទត្តំ ធាម្មន
 អត្តានិ ។ សោ សង្ឃំ បរិហារអាមត្តិំ អន្តរ អា-
 មត្តិទត្ត អបរអាមត្តិំ អន្តរ អាមត្តិទត្ត មូលាយ
 បដិកស្សំ យោមិ ធម្មិកោន កាម្មន អកុប្បន
 មិណារោធិ ធាម្មន សមោធានបរិវាសំ ធាម្មន មាទត្តំ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យត្រៃ

ពតំមិទានន្ទ្រះ ហើយចិទ្ធានិទុក កាត្តាភត្តនោះ ប្រាស្រ្តការពារព្រាម
 ពាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះ សង្ឃំ ក៏ព្រាមកាត្តា
 ភត្តនោះបរិវាសន៍ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះ ដោយកម្មមិទ្រុ-
 កយោមិ ពាក្យម្រឹក ពាក្យមិទ្រុដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធា-
 នបរិវាសន៍ក្នុងចន្ទ្រះ កាត្តាភត្តិសម្គាល់ថា ទូទៅបរិវាស ហើយ
 ក៏ត្រូវអាមត្តិសង្ឃំខំសេសដំបូង ក្នុងចន្ទ្រះ មានចំនួនគ្រប់បុណ្យ
 ពតំមិទានន្ទ្រះ ហើយចិទ្ធានិទុក កាត្តាភត្តនោះ ក៏ព្រាមកាត្តា
 ភត្តិទំពោះ ក៏រលឹកឃើញអាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះនៃអាមត្តិធីទុក ខំរលឹកឃើញ
 អាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះនៃអាមត្តិទានិក្រាយ រឺដូច្នោះ ហេតុនៃការព្រាម
 ការពារព្រាមពាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីសង្ឃំ ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះនៃអាមត្តិ
 មុនផង ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះនៃអាមត្តិទានិក្រាយផង ដោយកម្មម្រឹក
 ដោយមិ ពាក្យម្រឹក ពាក្យមិទ្រុដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធា-
 នបរិវាសន៍ក្នុងចន្ទ្រះ សូមទានក្នុងចន្ទ្រះនៃ សូមទានក្នុងចន្ទ្រះនៃ
 មិ ។ ក៏ចន្ទ្រះ សូមការពារព្រាមពាក់ក្នុងមូលាចត្តិធីសង្ឃំ ចំពោះ
 អាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះនៃអាមត្តិធីមុនផង ចំពោះអាមត្តិក្នុងចន្ទ្រះនៃអាមត្តិទានិ
 ក្រាយផង ដោយកម្មម្រឹក ពាក្យម្រឹក ពាក្យមិទ្រុដល់
 ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសន៍ក្នុងចន្ទ្រះនៃ សូមទានក្នុងចន្ទ្រះនៃ

ឧបទ្វយប្បដ្ឋាន វិសុទ្ធា កាហិ អាចត្តិហិ

ឧបទ្វេ អត្តានំ ។ តំ សុខ្យោ បុរិមាអាចត្តិនំ អន្តរ
អាចត្តិនត្វ អបរាអាចត្តិនំ អន្តរ អាចត្តិនត្វ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កឌ្ឍេន អកុរុប្បន មាណវោន
ធឌ្មេន សមោចានបរិវាសំ ទេតិ ធឌ្មេន មាណត្ថំ ទេតិ
ធឌ្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា កាហិ
អាចត្តិហិ ។

ឧបទ្វយប្បដ្ឋាន វិសុទ្ធាបរិសុទ្ធហាតកម្មីទាំងនោះ

បូមអត្តានំក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏តាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះវែនភាវត្តិគឺមុនផង ចំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះវែនកា-
បត្តិទាំងក្រោយផង ដោយកប្បប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មវិធីកម្រិត ជា
កម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោចានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានភ្នក់
ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអត្តានំក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ មូលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
ទើបបរិសុទ្ធហាតកម្មីទាំងនោះបាន ។

(៤៨៣) មូលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិទយានៈ ត្រូវតាមភ្នក់

សង្ឃទិសសជាច្រើន មានចំនួនត្រូវរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ រយ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡូងខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោចានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះភាវត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោចានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះភាវត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវតាមភ្នក់
សង្ឃទិសសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនត្រូវរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
ខ្លះ ហើយចំនុំទុកខ្លះ មិនចំនុំទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការ
តាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះភាវត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏

(៤៨៣) ឧបទ្វេ អត្តានំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សុត្តហុលា សង្ឃា-
និសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិនំ បរិចារណាឱ្យ អបរិមា-
ណាឱ្យ ។ រេ ។ វត្ថុតឱ្យ សម្ពុទ្ធឱឱ្យ ។ សោ សង្ឃ កាសំ
អាចត្តិនំ សមោចានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សុខ្យោ
កាសំ អាចត្តិនំ សមោចានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
បរិសុទ្ធា អន្តរ សុត្តហុលា សង្ឃានិសេសា អាចត្តិ-
យោ អាចត្តិនំ បរិចារណា យាចតិ អបរិមាណាយោចិ
បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ សង្ឃ អន្តរ
អាចត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សានំ យាចតិ ។ តំ សុខ្យោ

វិទយចំណិន ចុល្លវគ្គ

អន្តរ អាចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សន្តិ អនុត្តិកោ ក
 កម្មន កុប្បន អត្តាធារយោន អនុម្មន សមោធាន-
 ចរិកសំ ទេតិ ។ សោ ចរិកសម្ពិទ្ធិ មក្ខមាថោ អន្តរ
 សម្ពុហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ចរិកាលាយោចិ អចរិកាលាយោចិ បដិទ្ធក្ខាយោចិ
 មប្បដិទ្ធក្ខាយោចិ ។ សោ វស្សី ក្ខមិយំ ចិរតា
 ចរិកាអាចត្តិធំ អន្តរ អាចត្តិយោ សាតិ អចរិកាអាចត្តិធំ
 អន្តរ អាចត្តិយោ សាតិ ។ វស្ស ឯវិ ហោតិ អហំ
 ទោ សម្ពុហុលា សង្ឃាទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ
 ចរិកាលាម្បិ អចរិកាលាម្បិ ឯកនាមម្បិ ធានាធាមម្បិ
 សភាមម្បិ វិសកាមម្បិ វត្តិកម្បិ សម្ពុទ្ធកម្បិ សោហំ
 សង្ឃំ តាសំ អាចត្តិធំ សមោធានចរិកសំ យោចិ
 វស្សមេ សង្ឃោ តាស អាចត្តិធំ សមោធានចរិកសំ
 អនាសិ សោហំ ចរិកសន្តោ អន្តរ សម្ពុហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាចត្តិយោ អាចត្តិ ចរិកាលាយោចិ អចរិកា-
 លាយោចិ បដិទ្ធក្ខាយោចិ មប្បដិទ្ធក្ខាយោចិ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរ អាចត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សន្តិ យោចិ

វិទយចំណិន ចុល្លវគ្គ

ពាញត្តិកុរោមេកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ចំពោះអាចត្តិក្នុងពន្លោះ ដោយកម្ម
 ចំនុចក្រហមដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាម្តងម្តងដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
 សមោធានចរិកសម្រាប់តាមធម៌ ។ ក៏កុរោមេសម្គាល់ថា ខ្លួននៅចរិកស
 ហើយ ក៏ត្រូវតាមត្រូវសង្ឃាទិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 ប្រាំខ្លះ រាប់មិនប្រាំខ្លះ ហើយចំណុចខ្លះ មិនចំណុចខ្លះ ។
 ក៏កុរោមេ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 វែងអាចត្តិមុន មិនរលឹកឃើញអាចត្តិក្នុងចន្លោះវែងអាចត្តិទាំងក្រោយ ។
 ក៏កុរោមេ ក៏មានសេចក្តីត្រូវវិញយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវតាមត្រូវសង្ឃាទិ-
 សេសាជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់ប្រាំខ្លះ រាប់មិនប្រាំខ្លះ មានឈ្មោះថ្លៃត្រា
 ខ្លះ មានឈ្មោះថ្លៃឆ្មារខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ
 កំណត់ប្រាំខ្លះ ប្រឡូកប្រឡូត្រាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បុណ្យសមោធាន-
 ចរិកសមិនសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិពាំងនោះ សង្ឃ កិច្ចសមោធានចរិកសដល់
 អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាចត្តិពាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅចរិកស ក៏
 ត្រូវតាមត្រូវសង្ឃាទិសេសាជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់ប្រាំខ្លះ រាប់
 មិនប្រាំខ្លះ ហើយចំណុចខ្លះ មិនប្រាំខ្លះ ចំណុចខ្លះ អាត្មាអញនោះ
 បុណ្យសមោធានពាញមកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ មិនសង្ឃ ចំពោះអាចត្តិក្នុងពន្លោះ

ឧប្បយមនុត វិញ្ញាណ ពហំ អាចត្តិយំ

តំ មំ សាធម្មំ អន្តរា អាចត្តិយំ មូលាយ បដិកស្សី
 អធម្មិកេន កេធម្មំ កុរុវ្យេន អដ្ឋាណាមោន អធម្មេន
 សមោទានចរិកសំ អនាសំ សោមំ ចរិកសាមីតំ មញ្ញ-
 មាទោ អន្តរា សម្ពុហុលា សធម្មានិសេសា អាចត្តិយោ
 អាចត្តិ ចរិមាលា យោចិ អចរិមាលា យោចិ បដិច្ចត្ថា-
 យោមិ អប្បដិច្ចត្ថាយោមិ សោមំ តស្សី ក្នុងយំ មិគា
 បុរិមាអាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ សរាមំ អមរា-
 អាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ សរាមំ យេននាមំ សធម្មំ
 បុរិមាអាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ អមរាអាចត្តិយំ អន្តរា
 អាចត្តិយោ មូលាយ បដិកស្សីយំ យារចយ្យំ ធម្មិកេន
 កេធម្មំ អកុរុវ្យេន មិគាណាមោន ធម្មេន សមោទាន-
 ចរិកសំ ធម្មេន ហានត្តំ ធម្មេន អញ្ញានត្តិ ។ សោ
 សធម្មំ បុរិមាអាចត្តិយំ អន្តរា អាចត្តិយោ អមរាអាចត្តិយំ
 អន្តរា អាចត្តិយោ មូលាយ បដិកស្សីយំ យោចិ
 ធម្មិកេន កេធម្មំ អកុរុវ្យេន មិគាណាមោន ធម្មេន
 សមោទានចរិកសំ ធម្មេន ហានត្តំ ធម្មេន អញ្ញានត្តិ ។

ឧប្បយមនុត កំព្រោះបិសុទ្ធារាអាចត្តិកំនោះ

សធម្មិកំ វិញ្ញាណ ពហំ អាចត្តិយោ បដិកស្សី ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មប្រើក ជាកម្មមិនត្រូវដល់ហេតុ
 ហើយសូមសមោទានចរិកសក្តិក្រូតាមធម៌ កត្តាអញ្ញាណកំសម្គាល់ថា
 ខ្លួននៅចរិកស ហើយក៏ត្រូវអាចត្តិសន្និដ្ឋានលើសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនត្រូវរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយចំពោះចំនួនខ្លះ មិនបានចំពោះ
 ខ្លះខ្លះ កត្តាអញ្ញាណ កំព្រោះឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ លើករយៈកាលកត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិពីមុន និងលើករយៈកាលកត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិក្នុង
 ក្រោយ បើដូច្នោះ នាវិកកត្តាអញ្ញាណកំសម្គាល់ចេញមកជាកំព្រោះមូលកត្តិ
 និងសធម្មំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិពីមុននិង ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះ
 នៃអាចត្តិក្នុងក្រោយនិង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនត្រូវប្រើក
 ជាកម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយសូមសមោទានចរិកសក្តិក្រូតាមធម៌ សូមពា-
 នក្តិក្រូតាមធម៌ សូមអញ្ញានក្តិក្រូតាមធម៌ ។ កំព្រោះ កំសម្គាល់ចេញ
 មកជាកំព្រោះមូលកត្តិខ្លះនិងសធម្មំ ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិពីមុននិង
 ចំពោះអាចត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាចត្តិក្នុងក្រោយនោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាកម្មមិនត្រូវប្រើក ជាកម្មត្រូវដល់ហេតុ ហើយសូមសមោទានចរិ-
 កសក្តិក្រូតាមធម៌ សូមពាទានក្តិក្រូតាមធម៌ សូមអញ្ញានក្តិក្រូតាមធម៌ ។

វិធានបទ ៣ ប្រព្រឹត្ត

គឺ សង្ក្រាន្ត បុរិសាភាសន្តិកំ អន្តរា អាមត្តិកំ អបរា-
អាមត្តិកំ អន្តរា អាមត្តិកំ ម្សាលាយ បដិស្សន្តិ
ធម្មតិកំ កម្មេន អកុម្មេន ហិទារោ ធម្មេន
សមាសាធម្មវាសំ នេតិ ធម្មេន មាណស្តំ នេតិ ធម្មេន
អត្តេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាមត្តិ-
ហិតិ(១) ។

សមុយាទ្ធកំ និដ្ឋិកំ និយំ ។

តស្សនាជំ

(៥៧២) អប្បដិច្ចតា ឯកាហា
ធ្វិហ តិហ ធកុហ ច
បញ្ចាហាមត្តនសាជីកំ អាមត្តិកំ
មាសា ច មហាបរិសុទ្ធខោ ច
វិទ្ធអញោ បរិមាណា(២)
ទ្វេ ភិក្ខុ តត្ថសញ្ញាវោ

១ ឧ. ឧ. បោជនសុ អាណនាសេ វិចិត្រា អសទិសោ ។ ញាតំ វត្តទ្កេត តាម ទ្រូ
បោន្តាជំ ឧសោកេន្ទរិ ។ ២ ឧ. ឧ. បញ្ចហា ច បញ្ចសាមំ អាវុទ្ធិមហា មហាមុតិ ។
សុទ្ធខោ ច វិទ្ធអញោ បរិមាណមុតិ ។

វិធានបទ ៣ ប្រព្រឹត្ត

សង្ឃ គឺ បាញភិក្ខុនោះបេកដាក់ក្នុងម្សាលាយ ចំនោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះវិស
អាមត្តិកំមុនផង ចំនោះអាមត្តិក្នុងចន្លោះវិសអាមត្តិកំព្រាយផង ដោយ
កម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មប័ណ្ណប្រឹក ជាកម្មត្រូវលំហែតុ ហើយឱ្យ
សមោណោបរិស័ក្រ៍តាមធម៌ ឱ្យហានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យអន្តានក៏ត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុពិន្យាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធតាកអាមត្តិពិន
នោះបាទ ។

ចំសមុយាទ្ធកំ តាមប្រយ័ ។

ទុត្តាខវិសមុយាទ្ធកំនោះ គឺ

(៥៧៤) ប្រឹកអប្បដិច្ចតាមត្ត ១ ប្រឹកវិហាបរិសេ ១ ប្រឹក
ទ្វិហ . ភិហ . បកុហ . បញ្ចហាបរិសេ ១ ប្រឹកបកុបរិសេ ១
ប្រឹកភិក្ខុចំប៉ាន់អាមត្តិ មានចំប៉ាន់ទុកដកចង ១០ វដ្ត
ជាចំប៉ាន់ ១ ប្រឹកមាសបរិសេ ១ ប្រឹកមហាបរិសុទ្ធក្និ-
បរិសេ ១ ប្រឹកភិក្ខុកំពុងខៅបរិសេហើយសីករចញ្ចោ ១
ប្រឹកភិក្ខុត្រូវតាមត្តិសន្និដ្ឋិសេស ពិន្យាយប្រើម ហើយកប់
បាទ ១ ប្រឹកភិក្ខុត្រូវសម្គាល់ក្នុងអាមត្តិសន្និដ្ឋិសេសនោះ ១

ទ្រេ វេមតិកា មិស្សកាទិដ្ឋិទោ
 មិស្សកាមិស្សកាទិដ្ឋិទោ(១)
 អសុទ្ធាកា វ ទិដ្ឋិទោ(២)
 សុទ្ធិទិដ្ឋិទោ តត្ថេវ ថ
 ឃិកោ ធានេតិ ឧ ធានេតិ(៣)
 អថ ចត្តមិរតន ថ
 ឧត្តត្តកិទេសនភោ(៤)
 មូលដ្ឋានស វិសុទ្ធិកា(៥)
 អាចរិយានំ វិកជ្ជបដានំ
 តម្កមណ្ឌិទីបបសានីកាវិ
 ឧហារិយារាសីនំ
 វាចនា មទ្ធក្កដិទិយាតិ ។

១ ទ. អថ បាយ ១ ហោរិ ។ ២ ទ. អសុទ្ធាកាទិដ្ឋិទោវិ បាយា ទិស្សតិ ។
 ៣ ទ. ឧ. យេន្តេសុ ឧ ធានេតិ បាយ ១ ទិស្សតិ ។ ៤ ទ. ឧ. យេន្តេសុ
 អថ ឧសាទា ត្ថិ ។ ៥ ទ. ឧ. មូល ឧត្តរ វិសុទ្ធិកា ។

រឿងកិក្ខុតិរូបសង្ខារក្នុងអាចត្តិសង្ខារទិវេសស ១ រឿងកិក្ខុតិរូប
 រូបមានសេចក្តីយល់ឃើញពីអាចត្តិប្រឡូកប្រឡូត ១ រឿង
 កិក្ខុតិរូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាចត្តិ ប្រឡូកប្រឡូត
 ពី អាចត្តិប្រឡូកប្រឡូត ១ រឿងកិក្ខុតិរូប មានសេចក្តី
 យល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធាចត្តិ ១ រឿងកិក្ខុតិរូបមានសេចក្តីយល់
 ឃើញក្នុងសុទ្ធាចត្តិមានជាសុទ្ធាចត្តិ ១ ហើយកិក្ខុមួយ
 រូបចំណែកទុក កិក្ខុមួយរូបទៀតមានចំណែកទុក ១ រឿង
 កិក្ខុតិរូប ទ្រុះអាចត្តិសង្ខារទិវេសសហើយប្រើសាចញាតៅ ១
 រឿងកិក្ខុតិរូប ទ្រុះអាចត្តិសង្ខារទិវេស ហើយក្រឡប់ចៅពី
 ខ្លួន ១ រឿងកិក្ខុតិរូបទិវេសយោងទិវេសសង្ខារទិវេសចំណែកសាវត្តិ
 បុគ្គលោក ១ រឿងសង្ខារញកិក្ខុបកដាក់ក្នុងមូលាចត្តិ ១៨
 ពីរ៖ (៨ ជាអវិសុទ្ធិ) ៨ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យចំណែក
 មានប្រក្រតីខេត្តនៃចោរិយា ដែលមាននៅក្នុងឧត្តមណ្ឌិវិប
 (ពោលថា) ជាច្រើនរូប ជាច្រើនក្រុមព្រះវិហារ បាន
 សង្កត (សមុទយត្ថដ្ឋកថា) ទុក ដើម្បីញុំងព្រះសង្ឃ គឺ
 ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅជាមួយជានិច្ចទៅហោរិ ។

សេចក្តីកាតព្វកិច្ចសម្រាប់មាតិកា

មាតិកា

កម្មវិធី

លេខទំព័រ

រឿងបណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិលោហិតភិក្ខុ	១
ការទូទាំងបន្ទោសរបបណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិលោហិតភិក្ខុ	៣
ការទូទាំងបន្ទោសសិទ្ធិកិច្ចសិទ្ធិយន្តសិទ្ធិបណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិលោហិតភិក្ខុ	៥
(សង្ឃធ្វើ) គន្លឹះយន្តសិទ្ធិបណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិលោហិតភិក្ខុ	៨
គន្លឹះយន្ត ជាវន្តដែលមិនត្រូវតាមទម្រង់	១១
គន្លឹះយន្ត ជាវន្តដែលត្រូវតាមទម្រង់	១៥
ការធ្វើគន្លឹះយន្តដល់កិច្ច ៣ ពួក	១៨
គន្លឹះយន្តដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	២៣
ការរម្ងាប់គន្លឹះយន្ត	២៥
រឿងសេចក្តីសម្រាប់កិច្ច គួរដល់និយស្សកម្ម	២៨
និយស្សកម្ម ជាវន្តដែលមិនត្រូវតាមទម្រង់	៣៣
និយស្សកម្ម ជាវន្តដែលត្រូវតាមទម្រង់	៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់កិច្ចដែលប្រារព្ធនាយស្ត ៣	៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់កិច្ច ៣ ពួក	៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម	៤៩
រឿងសេចក្តីកិច្ចសិទ្ធិបណ្តាំកិច្ច គួរដល់កិច្ចសិទ្ធិយន្ត	៥១
ការធ្វើបណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិយន្ត	៥៥
បណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិយន្ត ជាវន្តដែលមិនត្រូវតាមទម្រង់	៥៨
បណ្តាំកិច្ចសិទ្ធិយន្ត ជាវន្តដែលត្រូវតាមទម្រង់	៨១

មាតិកា	លេខទំព័រ
ការច្រើនជាតិសីលធម៌ដែលប្រកបដោយអង្គ ក	៧៥
ការធ្វើឲ្យជាតិសីលធម៌លំអិត ក ត្រូវ	៧៧
ការធ្វើឲ្យជាតិសីលធម៌ស្មើគ្នាស្រដៀងគ្នា	៧៩
ការធ្វើឲ្យជាតិសីលធម៌ដែលប្រកបដោយអង្គ ខ	៨៣
ការស្រាប់ត្រូវជាតិសីលធម៌	៨៥
បដិសារណីយកម្ម រឿងសុគតភក្តី	៨៧
បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវការធម៌	៨៨
បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវការធម៌	៩០
វច្ឆ ១៧ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម	៩១
វិធីញ៉ាំងសុគតភក្តីមានសេចក្តីស្រឡាត់ស្រាវ	៩២
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	៩៣
ការស្រាប់បដិសារណីយកម្ម	៩៤
ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	៩៥
ការធ្វើទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	៩៦
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលមិនត្រូវការធម៌	៩៧
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលត្រូវការធម៌	៩៨
ការធ្វើទុក្ខបដិសារណីយកម្ម លំអិត ក ត្រូវ	៩៩
ការធ្វើទុក្ខបដិសារណីយកម្ម លំអិត ខ ត្រូវ	១០០
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រក្រតីទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	១០១
ជនភក្តីដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១០២
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១០៣
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១០៤
ការស្រាប់ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	១០៥
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មប្រោះមីសនៃធម៌អាបិ	១០៦
ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវការធម៌	១០៧

មាតិកា	លេខទំព័រ
ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវការធម៌	១០៨
ការធ្វើទុក្ខបដិសារណីយកម្ម លំអិត ក ត្រូវ	១១០
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រក្រតីទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	១១១
ជនភក្តីដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១១២
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១១៣
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១១៤
ការស្រាប់ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	១១៥
រឿងអភិជីវិត មាតិកាទី១១១១	១១៦
រឿងអភិជីវិត គឺជាការសិក្សាសម្រាប់	១១៧
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មប្រោះមីសនៃធម៌អាបិ	១១៨
ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវការធម៌	១១៩
ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវការធម៌	១២០
ការធ្វើទុក្ខបដិសារណីយកម្ម លំអិត ក ត្រូវ	១២១
ការធ្វើទុក្ខបដិសារណីយកម្ម លំអិត ខ ត្រូវ	១២២
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១២៣
ទុក្ខបដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃឹមត្រូវស្រាប់	១២៤
ការស្រាប់ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	១២៥
ទុក្ខបដិសារណីយកម្ម	១២៦

ប្រារព្ធសិក្ខាភក្តី

រឿងភក្តីភក្តីក្នុងសោយវិវាស	២០០
ការច្រើនបញ្ហាសព្វភក្តីក្នុងសោយវិវាស	២០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រក្រតីភក្តីក្នុងសោយវិវាស	២០២
វិធីចប់ភក្តីក្នុងសោយវិវាស	២០៣

សន្និកមន្ត្រីលម្អ្រាបមាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
សង្ឃប្រវត្តិឲ្យមាសចរិកសទិលកិច្ច	៣៦១
ការឲ្យមាសចរិកស	៣៦៣
ភិក្ខុប្រវត្តិនៅចរិកសទិវទ	៣៦៧
ប្រវត្តិពុទ្ធនោះនៅចរិកសទិវទ	៣៧១
ភិក្ខុប្រវត្តិលំអានន្ត	៣៧៣
ការឲ្យល្អប្រសូត្តចរិកស	៣៧៧
ល្អប្រសូត្តចរិកស	៣៧៩
ចរិកសរបស់ភិក្ខុប្រវត្តិជាដើមមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៣
ចរិកសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៥
ការប្រព្រឹត្តមានក្តួចរបស់បុគ្គលដែលសឹករបេញជាដើមមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៧
គណៈកម្មរបស់បុគ្គលដែលសឹករបេញមិនល្អចលាស់ឡើង	៣៨៩
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) សមោទានចរិកសចំពោះអាចត្តិទានដើម	៣៩១
សង្ឃប្រវត្តិឲ្យចរិកសទៀតហើយសឹមឲ្យមានក្តួច	៣៩៦
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) សមោទានចរិកសចំពោះអាចត្តិទានដើម	៤១០
ភិក្ខុប្រវត្តិលំអានក្តួច ប្រព្រឹត្តមានក្តួច និងប្រវត្តិលំអានក្តួច	៤២៥
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) សមោទានចរិកសចំពោះអាចត្តិទានដើម	៤២៧
(សង្ឃប្រវត្តិឲ្យ) មានក្តួចលំអានភិក្ខុទាំងពីររូប	៤២៧
ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធការអាចត្តិទាននោះ	៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធការអាចត្តិទាននោះ	៤៤១
ទទួលបានសប្បាយពូជក្តួច	៤៥៦